

ترجمة معاني القرآن الكريم

باللغة التايلندية

أبو اسرافيل الفطاني

อัลกุรอานภาษาไทย

สำนวนแปล อะบู อิสรอฟีล อัลพะฎอนีย์

Thai Translation of the Holy Koran

by Abu Israfil al-Fatani

เวอร์ชัน Version: 20191222

الحقوق غير محفوظة

อนุญาตให้เอาเผยแพร่ อ้างอิง โดยไม่ต้องขออนุญาต

Copy-Left by the author

ترجمة معاني القرآن الكريم

باللغة التايلندية

أبو اسرافيل الفطاني

อัลกุรอานภาษาไทย

สำนวนแปล อະนุ อิศรอฟีล อัลพะฎอนีย์

Thai Translation of the Holy Koran
by Abu Israfil al-Fatani

เวอร์ชัน Version: 20200212

الحقوق غير محفوظة

อนุญาตให้เอาเผยแพร่ อ้างอิง โดยไม่ต้องขออนุญาต

Copy-Left by the author

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ أَيُّكَ نِعْبَادُ وَإِيَّاكَ
 نَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ
 الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
 عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

1. ซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ (อาร์มภบท)

- {1:1} ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง
- {1:2} มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก
- {1:3} พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง
- {1:4} พระผู้ทรงสิทธิอำนาจในวันแห่งการตอบแทน
- {1:5} พระองค์เท่านั้นที่พวกข้าฯเคารพสักการะ และพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าฯขอความช่วยเหลือ
- {1:6} โปรดชี้แนะพวกข้าฯสู่แนวทางอันเที่ยงตรง
- {1:7} แนวทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานพวกเขา ไม่ใช่ของพวกที่ถูกกริ้ว และไม่ใช่อะไรของพวกที่หลงผิด

2. ชูเราะฮ์อัลบะกือเราะฮ์ (บท โค)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{2:1} อะลีฟ ลาม มีม

{2:2} นั่นคือคัมภีร์ที่ไม่มีข้อสงสัยอยู่ในนั้น เป็นทางนำสำหรับมวลผู้ยำเกรง

{2:3} บรรดาผู้ที่มีศรัทธาในสิ่งที่พันญาณวิสัย และพวกเขาดำรงการนมาซ และบริจาคจากสิ่งที่เราได้ประทานให้แก่พวกเขา

{2:4} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาในคัมภีร์ ที่เราได้ส่งมาให้แก่เธอ และในคัมภีร์ที่เราได้ส่งมาก่อนหน้าเธอ และต่อปรโลกนั้น พวกเขามั่นใจ

{2:5} คนเหล่านี้คือ ผู้ที่อยู่บนทางนำจากพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ

{2:6} แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธนั้น ย่อมเสมอกันสำหรับพวกเขา ไม่ว่าเธอจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ตักเตือนก็ตาม พวกเขาจะไม่มีศรัทธา

{2:7} อัลลอฮ์ได้ทรงปิดผนึกหัวใจของพวกเขาและหูของพวกเขา และบन्दวงตาของพวกเขานั้นก็มียึดปิดอยู่ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันต์

{2:8} และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า "พวกเรามีศรัทธาในอัลลอฮ์ และในวันสุดท้าย" แต่พวกเขาไม่ใช้ผู้มีศรัทธาออก

{2:9} พวกเขาคิดหลอกลวงอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และพวกเขาไม่ได้หลอกลวงผู้ใดนอกจากตนเอง ทว่าพวกเขาไม่รู้ตัว

{2:10} ในจิตใจของพวกเขาไม่มีโรค ดังนั้นอัลลอฮ์จึงได้เพิ่มโรคแก่พวกเขาอีก และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด เนื่องจากการที่พวกเขาเคยโกหก

{2:11} และเมื่อได้มีการบอกแก่พวกเขาว่า "จงอย่าบ่อนทำลายในแผ่นดิน" พวกเขาก็ตอบว่า "แท้จริงแล้ว พวกเราเป็นผู้ฟื้นฟูต่างหาก"

{2:12} พวกเขาเป็นผู้บ่อนทำลายไม่ใช่หรือ? แต่พวกเขาไม่รู้ตัว

{2:13} และเมื่อได้มีการบอกแก่พวกเขาว่า "จงมีศรัทธาเหมือนกับที่ผู้คนเขามีศรัทธากัน" พวกเขาก็กล่าวว่า "จะให้พวกเรามีศรัทธาเหมือนกับที่คนเขลาเหล่านั้นมีศรัทธากระนั้นหรือ?" จงรู้ไว้เถิดว่า "พวกเขาเองนั่นแหละที่เป็นคนเขลา แต่พวกเขาไม่รู้"

{2:14} และเมื่อพวกเขาได้พบบรรดาผู้ที่มีศรัทธา พวกเขากล่าวว่า "เรามีศรัทธาแล้ว" แต่เมื่อพวกเขาอยู่ตามลำพังกับบรรดาชัยฏอนของพวกเขา พวกเขาก็จะกล่าวว่า "แท้จริงเรายู้งกับพวกท่าน เราเพียงแต่จะเยาะเย้ยเล่นเท่านั้น"

{2:15} อัลลอฮ์ดอกที่กำลังเยาะเย้ยพวกเขาอยู่ และทรงปล่อยให้พวกเขามีตมอยู่ในความละเมิด

{2:16} เหล่านี้คือคนที่แลกเอาความหลงผิดด้วยทางนำ การค้าของพวกเขาจึงไม่ก่อกำไร และพวกเขาก็ไม่ใช่ผู้ได้รับการชี้แนะ

{2:17} อุปมาพวกเขา อุปมัยตั้งผู้ที่ก่อไฟ ครั้นเมื่อมันส่องแสงสว่างแก่สิ่งที่อยู่รอบข้างเขา อัลลอฮ์ก็ได้ทรงดับแสงของพวกเขาไป และทรงปล่อยให้เขาอยู่ในความมืดมม มองไม่เห็น

{2:18} พวกเขาหูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด ดังนั้นพวกเขาจะไม่หวนกลับมา

{2:19} หรือตั้งฝนหนักที่กระหน่ำลงมาจากฟ้า ที่ตามมาด้วยความมืดทึบ ฟ้าร้อง และฟ้าแลบ พวกเขาจะเอานิ้วมืออุดหูของพวกเขา เนื่องจากเสียงอสุรนิบาต เพราะกลัวต่อความตาย และอัลลอฮ์นั้นทรงล้อมพวกปฏิเสธไว้ในทุกด้าน

{2:20} สายฟ้าแลบแทบจะโอบเฉี่ยวเอานัยน์ตาของพวกเขาไป เมื่อใดที่มันส่องแสงสว่างแก่พวกเขา พวกเขาก็เดินคืบหน้าต่อไป แต่เมื่อมันมืดมิดสำหรับพวกเขา พวกเขาก็หยุดยืน และถ้าอัลลอฮ์ทรงประ

สงค์ พระองค์ก็จะจัดการไถ่ยืมของพวกเขาและการเห็นของพวกเขาออกไป แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{2:21} โอ้ ปวงมนุษย์! จงเคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขา พระผู้ทรงบังเกิดพวกเขา และบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรง

{2:22} พระผู้ทรงบันดาลแผ่นดินสำหรับพวกเขาให้เป็นพื้นราบ และฟ้าเป็นหลังคา และทรงนำน้ำลงมาจากฟ้า และด้วยน้ำนั้นทรงบันดาลให้ผลไม้ต่าง ๆ งอกเงยออกมา เป็นเครื่องยังชีพสำหรับพวกเขา ดังนั้น ก็จงอย่าอุปโลกน์สิ่งใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์ ในเมื่อพวกเขารู้ดีแล้ว

{2:23} และถ้าหากพวกเขายังแคลงใจในสิ่งที่เราได้ประทานมาแก่บ่าวของเรา พวกเขาจะก็นำมาสักบพหนึ่งเยี่ยงนั้น และจงเรียกบรรดาผู้ช่วยเหลือของพวกเขา นอกจากอัลลอฮ์ ถ้าหากพวกเขอแท้จริง

{2:24} แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ทำ และพวกเขาก็ไม่อาจจะทำได้ดอก ก็จงระวังเพลิงนรก ซึ่งจะมีหมู่มนุษย์และหินเป็นเชื้อเพลิง ที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ

{2:25} และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบกรดีว่า พวกเขาจะได้รับเหล่าสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน คราวใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากที่นั่นเป็นปัจจัยยังชีพ พวกเขาจะกล่าวว่า "นี่เป็นสิ่งที่เคยมีให้แก่พวกเรามาก่อน" และจะมีมาให้แก่พวกเขาเยี่ยงเดียวกัน และพวกเขาในนั้น จะมีคูครองที่บริสุทธิ์ และพวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{2:26} แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงอายุที่จะยกอุทาหรณ์เยี่ยงยุงหรือที่เหนือกว่านั้น บรรดาผู้ปฏิเสธก็กล่าวว่า "อัลลอฮ์ทรงมีจุดประสงค์อันใดเล่ากับอุทาหรณ์นี้?" ด้วยอุทาหรณ์นี้ อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้คนมากมายหลงทาง และด้วยอุทาหรณ์นี้ทรงนำทางคนมากมายสู่หนทางที่ถูกต้อง แต่พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้ผู้ใดหลงทางด้วยอุทาหรณ์นี้ นอกจากผู้ฝ่าฝืน

{2:27} ผู้ซึ่งทำลายสัญญาของอัลลอฮ์หลังจากที่รับรองมันแล้ว และผู้ตัดขาดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้บัญชาให้สัมพันธ์ และผู้ก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน เหล่านี้คือบรรดาผู้ที่สูญเสียชีวิต

{2:28} พวกเขาปฏิเสธอัลลอฮ์ได้อย่างใดกัน? ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเคยใช้ชีวิตมาก่อน แล้วพระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขามีชีวิต หลังจากนั้นพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาตาย แล้วจะทรงทำให้พวกเขามีชีวิตอีก แล้วยังพระองค์ พวกเขาจะถูกนำกลับคืน

{2:29} พระองค์คือพระผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่งที่อยู่บนโลกเพื่อพวกเขา แล้วพระองค์ได้ทรงมุ่งไปยังท้องฟ้า และทรงจัดลำดับมันเป็นเจ็ดชั้นฟ้า และพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง

{2:30} (จงรำลึก)เมื่อพระเจ้าของเธอได้ตรัสต่อมะลาอิกะฮ์ว่า "ฉันจะแต่งตั้งตัวแทนคนหนึ่งในโลก บรรดามะลาอิกะฮ์ทูลว่า "พระองค์จะทรงแต่งตั้งผู้ที่จะก่อความเสียหาย และหลังโลหิตกัน ในนั้นกระนั้นหรือ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาทั้งก็กล่าวสดุดี ด้วยการแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ และเทิดทูนพระพิสุทธิตุคุณของพระองค์" พระองค์ตรัสตอบว่า "แท้จริงฉันรู้ในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้"

{2:31} แล้วพระองค์ได้ทรงสอนอาดัมถึงนามของทุกสรรพสิ่ง หลังจากนั้นพระองค์ได้ทรงนำพวกเขา มาแสดงต่อมะลาอิกะฮ์ และตรัสว่า "จงบอกนามของพวกเขาเหล่านี้ ถ้าพวกเขอแท้จริง!"

{2:32} บรรดามะลาอิกะฮ์ตอบว่า "พระพิสุทธิตุคุณแห่งพระองค์! พวกเขาไม่มีความรู้อันใด นอกจากที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกเขา แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"

{2:33} พระองค์จึงกล่าวว่า "โอ้ อาดัม! จงบอกเหล่านั้นนามของพวกเขาเหล่านี้แก่พวกเขา"

เมื่อเขาได้บอกพวกเขาถึงเหล่านั้นนามของพวกเขาเหล่านั้นแล้ว พระองค์ตรัสว่า "ฉันไม่ได้บอกพวกเขาดอกหรือว่า ฉันรู้ดียิ่งถึงสิ่งเร้นลับแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และฉันรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย และที่พวกเขาเคยปิดบัง"

{2:34} แล้วพระองค์ได้ตรัสต่อมะลาอิกะฮ์ว่า "จงกราบอาดัม" พวกเขาก็ได้กราบ นอกจากอิบลิสที่ปฏิเสธ และยโสโอหัง และเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ปฏิเสธ

{2:35} และเราได้กล่าวว่า "โอ้ อาดัม! เธอและคู่ครองของเธอ จงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นี้ และจงกินตามความพอใจของเธอทั้งสอง จากสิ่งที่มีอยู่ในนั้น แต่จงอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้ มิเช่นนั้น เธอทั้งสองจะกลายเป็นผู้ละเมิด"

{2:36} แต่ต่อมาชัยฏอนได้หลอกลวงทั้งสอง ให้พลาดพลั้งด้วยต้นไม้ต้นนั้น และได้นำเขาทั้งสองออกจากสถานที่ ที่ทั้งสองเคยอยู่ และเราได้กล่าวว่า "พวกเธอทั้งหมดจงออกไปจากที่นี่ พวกเธอต่างเป็นศัตรูต่อกัน และพวกเธอจะมีที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกจนถึงระยะเวลาหนึ่ง"

{2:37} อาดัมจึงได้เรียนรู้ถ้อยคำ(วิงวอนขอภัยโทษ)จากพระเจ้าของตน พระองค์จึงได้ทรงรับการสำนึกผิดของเขา แท้จริงพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงนิรโทษเสมอ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{2:38} เราได้กล่าวว่า "เธอทั้งหมดจงออกไปจากที่นี่ และถ้ามีการชี้นำจากฉันมายังพวกเธอ แล้วผู้ใดปฏิบัติตามการชี้นำของฉัน ก็จะไม่มีความหายนะสำหรับพวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก"

{2:39} และผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธ และกล่าวเท็จต่อสัญญาทั้งหมดของเรา พวกเขา ก็คือชาวนรก พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{2:40} โอ้ วงศ์วานของอิสรออีล! จงรำลึกถึงความโปรดปราน ที่ฉันได้ประทานให้แก่พวกเธอ และจงปฏิบัติตามสัญญาของฉันให้ครบถ้วน ฉันก็จะปฏิบัติตามสัญญาของฉันที่มีต่อพวกเธอให้ครบถ้วนเช่นกัน และเฉพาะฉันเท่านั้น ที่พวกเธอจงเกรงกลัว

{2:41} และพวกเธอจงมีศรัทธาต่อสิ่งที่ฉันได้ประทานลงมา เพราะมันยืนยันคัมภีร์ที่พวกเธอมีอยู่ และจงอย่าแลกเปลี่ยนโครงการทั้งหลายของฉันด้วยราคาเพียงเล็กน้อย และเฉพาะฉันเท่านั้น ที่พวกเธอจงยำเกรง

{2:42} และพวกเธอจงอย่าละเลยความสัตย์จริงด้วยความเท็จ และจงอย่าปิดบังความจริงทั้ง ๆ ที่พวกเธอรู้อยู่

{2:43} และพวกเธอจงดำรงนมาซ และชำระซะกาต และจงก้มรูก่อต่อฉัน ร่วมกับบรรดาผู้ที่ก้มรูก่อ

{2:44} พวกเธอสั่งคนอื่นให้ทำความดี แต่พวกเธอกลับลืมตนเองกระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่พวกเธอก็อ่านคัมภีร์อยู่ พวกเธอไม่ใช่ปัญญากระนั้นหรือ?

{2:45} และพวกเธอจงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและด้วยการนมาซ แท้จริงการนมาซนั้นเป็นเรื่องหนัก นอกจากแก่บรรดาผู้บั่นบ่อม

{2:46} ผู้ที่ตระหนักว่า พวกเขาจะได้พบกับพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะกลับคืนสู่พระองค์

{2:47} โอ้ วงศ์วานของอิสรออีล! จงรำลึกถึงความโปรดปรานของฉัน ที่ฉันได้เคยโปรดปรานแก่พวกเธอ และ(จงรำลึก)ว่า ฉันได้เคยเชิดชูพวกเธอเหนือประชาชาติทั้งหลาย

{2:48} และจงยำเกรงต่อวันหนึ่ง ซึ่งชีวิตหนึ่งไม่อาจจะช่วยแทนอีกชีวิตหนึ่งได้ และการรับรองจากชีวิตใดก็จะเป็นที่ยอมรับ และค่าไถ่จากชีวิตใดก็จะเป็นที่ถูกรับ และพวกเขาก็จะไม่ได้รับการช่วยเหลือ

{2:49} และ(จงรำลึก)ยามที่เราได้ช่วยพวกเธอให้รอดพ้นจากพรรคพวกของฟิรเอานู ซึ่งกดขี่พวกเธอ ด้วยการทรมานอันแสนสาหัส พวกเขาบารบรดาบุตรชายของพวกเธอ และไว้ชีวิตบรรดาธิดาของพวกเธอ และในนี้คือการทดสอบอันใหญ่หลวงจากพระเจ้าของพวกเขา

{2:50} และ(จงรำลึก)ยามที่เราได้แยกทะเลเพราะพวกเขา และได้ช่วยพวกเธอให้รอดพ้น และเราได้ทำให้พรรคพวกของฟิรเอานูจมน้ำตายไป ในขณะที่พวกเขาแลเห็น

{2:51} และ(จงรำลึก)ยามที่เราได้นัดหมายกับมุซาเป็นเวลาสี่สิบราตรี แล้วพวกเธอหลังจากนั้นก็ได้อาณัติขึ้นสักการะมุซา ดังนั้นพวกเธอจึงเป็นพวกทอญิต

{2:52} แล้วเราก็ได้ยกโทษให้พวกเขาหลังจากนั้น เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้ขอบพระคุณ

{2:53} และ(จงรำลึก)ยามที่เราได้ประทานคัมภีร์และวิถียปัญญาแก่มุซา เพื่อที่ว่า พวกเธอจะได้อยู่ในทางนำ

{2:54} และ(จงรำลึก)ยามที่มุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของตนว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! แท้จริงพวกเธอได้กระทำผิดต่อตัวพวกเธอเอง ที่ไปเอาลูกวัวมาบูชา ดังนั้นพวกเธอจงกลับใจไปยังพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดพวก

เธอ และจงประหารชีวิตของพวกเธอเอง นั่นเป็นที่ประเสริฐที่สุดสำหรับพวกเธอ ในสายพระเนตรของ พระผู้ทรงบังเกิดพวกเธอ แล้วพระองค์ก็ได้ทรงนิรโทษแก่พวกเธอ เพราะพระองค์คือพระผู้ทรงนิรโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{2:55} และ(จงรำลึก)ยามที่พวกเธอได้กล่าวว่า "โอ้ มูซา! พวกเราจะไม่เชื่อท่าน จนกว่าพวกเราจะได้เห็นอัลลอฮ์อย่างประจักษ์ตา" ทันใดนั้น อสูรบิดาก็ได้คร่าพวกเธอไป ในขณะที่พวกเธอเฝ้ามอง {2:56} หลังจากนั้น เราก็ได้ปลุกพวกเธอให้ฟื้นขึ้นจากความตายของพวกเธอ เพื่อที่ว่าพวกเธอจะได้ขอบพระคุณ

{2:57} และ(จงรำลึก)ยามที่เราได้บันดาลให้เมฆเป็นร่มเหนือพวกเธอ และเราได้ประทานของหวาน และนกกุ่ม เป็นอาหารสำหรับพวกเธอ และกล่าวว่า "จงกินจากสิ่งที่ดี ที่เราได้ประทานให้แก่พวกเธอ" พวกเขาไม่ได้ทุจริตต่อเราดอก ทว่าพวกเขาทุจริตต่อตนเองต่างหาก

{2:58} และ(จงรำลึก)ยามที่เราได้กล่าวว่า "จงเข้าไปยังเมืองนี้และจงกินจากสิ่งที่มีอยู่ในเมือง ตามที่พวกเธอต้องการ และจงเข้าประตูเมืองด้วยการกราบ และจงกล่าวคำ "อิฎฎะฮะฮุ" แล้วเราจะอภัยความผิดของพวกเธอ และเราจะเพิ่มพูนรางวัลแก่ผู้ประกอบกาดี

{2:59} แต่พวกทุจริตได้เปลี่ยนถ้อยคำที่ถูกกล่าวแก่พวกเขา ให้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น เราจึงได้ส่งการลงโทษจากเบื้องบน มายังบรรดาพวกทุจริต ทั้งนี้เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืน

{2:60} และ(จงรำลึก)ยามที่มูซาได้ขอน้ำให้แก่กลุ่มชนของตน แล้วเราได้บอกว่า "จงพาดศิลานั้น ด้วยไม้เท้าของเธอ" แล้วตาน้ำสิบสองสายก็ไหลพุ่งออกศิลานั้น ผู้คนแต่ละตระกูลก็รู้ถึงแหล่งน้ำดื่มของพวกตน "จงกินและจืดจางจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้ และจงอย่าก่อวินในแผ่นดินในฐานะผู้บ่อนทำลาย"

{2:61} และ(จงรำลึก)ยามที่พวกเธอกล่าวว่า "โอ้ มูซา! พวกเราไม่อาจทนต่ออาหารอย่างเดียวได้ ดังนั้น จงร้องขอต่อพระเจ้าของท่าน พระองค์ก็จะทรงนำสิ่งที่แผ่นดินผลิตออกมา นั่นคือพืชผัก แดงกวา กระเทียม ถั่วเลนทิล และหัวหอม มาให้แก่เรา" มูซาได้บอกว่า "พวกเธอต้องการเปลี่ยนเอาสิ่งที่เลวกว่า แทนสิ่งที่ดีกว่ากระนั้นหรือ? ถ้าเช่นนั้น จงเข้าเมืองเถิด! แล้วพวกเธอก็จะได้ในสิ่งที่พวกเธอวอนขอ" หลังจากนั้นพวกเขาถูกความอภัยและความขัดสนกระหน่ำลง และได้รับความพิโรธจากอัลลอฮ์ นั่นเป็นเพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดาสัญญาณของอัลลอฮ์ และสังหารบรรดานบีโดยปราศจากสาเหตุที่ยุติธรรม นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาถือดี และพวกเขาก็เป็นผู้ละเมิด

{2:62} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และพวกยิว และพวกคริสเตียน และพวกศอบิอ์ ที่มีศรัทธาในอัลลอฮ์ และในวันปรโลก และประกอบความดี พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทน ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา และเขาจะไม่มีสาเหตุใดที่ต้องกลัว และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก

{2:63} และ(จงรำลึก)ยามที่เราได้ทำสัญญากับพวกเธอ และเราได้ยกภูเขาตุรซันเหนือพวกเธอ และกล่าวว่า "จงยึดมั่นต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเธอ และจงรำลึกถึง(คำสอน)ที่อยู่ในนั้น เพื่อที่พวกเธอจะได้สำรวมตนจากความชั่ว"

{2:64} แต่หลังจากนั้น พวกเธอก็ละทิ้งสัญญา หากไม่ใช่ความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ ที่มีต่อพวกเธอแล้ว พวกเธอจะต้องอยู่ในหมู่ผู้ที่สูญเสียบอย่างแน่นอน

{2:65} และพวกเธอก็รู้ดีถึงเรื่องราวของผู้คนในหมู่พวกเธอ ที่ละเมิดวันสับบาโต เราจึงได้กล่าวแก่พวกเขาเหล่านั้นว่า "จงเป็นวานรที่น่ารังเกียจ"

{2:66} ดังนั้น เราได้ทำให้จุดจบของพวกเขากลายเป็นเยี่ยงอย่างแก่ชนร่วมสมัยและแก่ชนรุ่นหลัง และเป็นข้อตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

{2:67} และเมื่อมูซาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของตนว่า "อัลลอฮ์ได้บัญชาพวกเธอให้เชือดโคหนึ่งตัว" พวกเขา กล่าวว่า "ท่านจะเอาพวกเราเป็นสัตว์เลี้ยงนั้นหรือ?"

มูซาตอบว่า "ฉันขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ ให้พ้นจากการที่ฉันจะเป็นหนึ่งในหมู่คนโง่เขลา"

{2:68} พวกเขาได้กล่าวว่า "โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านเถิด พระองค์ก็จะทรงชี้แจงแก่พวกเราว่า มันเป็นอย่างใด" เขากล่าวว่า "พระองค์ตรัสว่า 'เป็น โศกที่ไม่แก่และไม่อ่อน แต่เป็น โศกวัยปานกลาง' ดังนั้นพวกเธอจงปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเธอถูกบัญชาเถิด"

{2:69} พวกเขากล่าวว่า "โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านเถิด พระองค์ก็จะทรงชี้แจงแก่พวกเราว่า มันนั้นคืออะไร?" เขาตอบว่า "พระองค์ตรัสว่า มันคือ โศกเหลืองเข้มสดใส เป็นที่ต้องใจแก่ผู้พบเห็น"

{2:70} พวกเขากล่าวว่า "โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านเถิด พระองค์ก็จะทรงชี้แจงให้แก่เรา ว่ามันเป็นอย่างไร เพราะสำหรับเราแล้ว โศกมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ถ้าหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ พวกเราก็จะเป็นผู้ได้รับการชี้แนะ"

{2:71} เขากล่าวว่า "อัลลอฮฺตรัสว่า 'โศกตัวนั้นเป็น โศกที่ไม่เคยถูกเทียมคันไถให้ไถดิน และไม่เคยถูกใช้รดน้ำรดไร่นา เป็น โศกที่สมบูรณ์ ปราศจากตำหนิตามลำตัว' " แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า "บัดนี้ท่านได้นำความจริงมาให้แล้ว" แล้วพวกเขาจึงได้เชือดโศกตัวนั้น ทั้ง ๆ ที่พวกเขาแทบจะไม่ทำ

{2:72} และ(จงรำลึก)เมื่อพวกเธอสังหารชีวิตหนึ่ง แล้วพวกเธอก็เริ่มขัดทอตกันในเรื่องนี้ แต่อัลลอฮฺก็ได้นำเรื่องที่พวกเธอปิดบังนั้น ออกมาเปิดเผย

{2:73} ดังนั้น เราจึงได้บัญชาว่า "จงฟาดศพนั้น ด้วยส่วนหนึ่งของโศกตัวนั้น" เช่นนั้นแหละอัลลอฮฺทรงชุบชีวิตคนตาย และพระองค์ได้ทรงแสดงให้เห็นบรรดาสัญญาณของพระองค์ เพื่อว่าพวกเธอจะได้เข้าใจ

{2:74} แล้วหัวใจของพวกเธอก็แข็งกระด้าง แล้วมันก็เป็นเช่นศิลา หรือแข็งยิ่งกว่า อันที่จริงในบรรดาศิลา นั้น ก็ยังมีบางก้อนที่มีสายน้ำลำธารพวยพุ่งออกมาจากมัน และมีบางก้อนที่แตกออก แล้วมีน้ำไหลออกมา และก็มีบางก้อนที่ทลายลงมาด้วยความกลัวต่ออัลลอฮฺ และอัลลอฮฺไม่ทรงเฉยเมยในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{2:75} แล้วพวกเธอยัง โลกที่จะให้พวกเขามีสรีรธาต่อพวกเธอ ในขณะที่พวกเขาถูกล่มหนึ่งเคยได้ยินถ้อยคำของอัลลอฮฺ แต่กลับบิดเบือนมันเสีย หลังจากที่พวกเขาได้เข้าใจมันแล้ว ทั้ง ๆ ที่พวกเขารู้ดี

{2:76} และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ที่มีศรีรธา พวกเขากล่าวว่า "พวกเราได้มีศรีรธาแล้ว" แต่เมื่อพวกเขาอยู่กับคนอื่นตามลำพัง พวกเขากล่าวว่า "พวกท่านบอกเล่าพวกเรา ถึงสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงเปิดเผยให้แก่พวกท่าน เพื่อพวกเราจะได้นำมันมาเป็นหลักฐานเพื่อตอบโต้พวกท่าน ณ ที่พระเจ้าของพวกท่านกระนั้นหรือ? พวกท่านไม่ไตร่ตรองดอกหรือ?"

{2:77} พวกเขาไม่รู้หรือว่า อัลลอฮฺนั้นทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

{2:78} และในหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ไม่รู้หนังสือ ซึ่งพวกเขาไม่รู้คัมภีร์ นอกจากความเพ้อฝันเท่านั้น และพวกเขาเพียงแค่นึกเดา

{2:79} ดังนั้น ความวิบัติจะประสบแก่บรรดาผู้ที่เขียนคัมภีร์ด้วยมือของตน แล้วกล่าวว่า "อันนี้มาจากอัลลอฮฺ" เพื่อที่พวกเขาจะนำมันไปแลกเปลี่ยนด้วยราคาเล็กน้อย ดังนั้นความวิบัติจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกตนเขียนขึ้น และความวิบัติจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาแสวงหา

{2:80} และพวกเขากล่าวว่า "เพลิงนรกจะไม่สัมผัสพวกเราดอก นอกจากเพียงไม่กี่วัน" จงกล่าวเถิด "พวกเธอได้รับสัญญาจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ โดยที่อัลลอฮฺจะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์? หรือว่าพวกเธอถูกรื่องแก่อัลลอฮฺในสิ่งที่พวกเธอไม่รู้กันแน่?"

{2:81} หามิได้! ผู้ใดก็ตามที่ประกอบความชั่ว และความผิดของเขาก็ยังห้อมล้อมเขาอยู่ ชนเหล่านั้นก็คือชาวนรก พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{2:82} ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรีรธาและกระทำความดีงามความดีนั้น ชนเหล่านั้นก็คือชาวสวรรค์ พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{2:83} และ(จงรำลึก)เมื่อเราได้เอาคำมั่นสัญญาจากวงศ์วานของอิสรออีลว่า "พวกเธอจะต้องไม่เคารพสักการะผู้ใด นอกจากอัลลอฮฺ และจะต้องทำความดีต่อบิดามารดา ต่อญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้

ขัดสน และจงพูดสิ่งที่ดีต่อผู้คน และจงดำรงนมาชและชำระชะกาต" แต่แล้วพวกเธอก็ได้ผินหลังกลับ ยกเว้นพวกเธอเพียงไม่กี่คน

{2:84} และ(จงรำลึก)เมื่อเราได้เอาคำมั่นสัญญาจากพวกเธอว่า "พวกเธอจะต้องไม่หลัง โลहितของพวกเธอตนเอง และจะต้องไม่เนรเทศพวกเธอตนเองออกจากบ้านเมืองของพวกเธอ และพวกเธอก็ได้รับรอง และพวกเธอก็ยังยืนยันอยู่

{2:85} แต่แล้ว พวกเธอนี้แหละที่เช่นฆ่ากันเอง และเนรเทศบางกลุ่มของพวกเธอเองออกจากบ้านเมืองของพวกเธอ และเอาชนะเหนือพวกเขาด้วยบาปและความอาฆาต และหากพวกเขากลับมาหาพวกเธอในฐานะเชลย พวกเธอก็ได้เอาพวกเขาคืน ทั้ง ๆ ที่การเนรเทศพวกเขานั้นเป็นที่ต้องห้ามสำหรับพวกเธอ พวกเธอศรัทธาเพียงบางส่วนของคัมภีร์และปฏิเสธบางส่วนของมันหรือ? ดังนั้นจึงไม่มีการตอบแทนแก่พวกเธอที่กระทำเช่นนั้น นอกจากความอัปยศในชีวิตของ โลกนี้ และในวันฟื้นคืนชีพ พวกเขาก็จะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันสาหัสยิ่ง และอัลลอฮ์นั้น ไม่ทรงเผอเรอต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

{2:86} ชนเหล่านี้คือผู้ที่ซื้อเอาชีวิตของโลกนี้ด้วยชีวิตแห่งปรโลก ดังนั้นการลงโทษจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือ

{2:87} และเราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา และหลังจากเขาแล้ว เราได้ให้มีศาสนทูตสืบต่อเนื่องกันมา และเราได้ส่งอิซา บุตรมัรยัม มาพร้อมกับหลักฐานอันชัดแจ้ง และเราได้สนับสนุนเขาด้วยด้วยวิญญานบริสุทธิ์ ไฉนทุกครั้งที่มีศาสนทูตมายังพวกเธอ นำสิ่งที่ไม่ถูกใจพวกเธอมาให้ พวกเธอจึงกระด้างกระเดื่อง? กลุ่มหนึ่งพวกเธอก็กล่าวหาว่าพูดเท็จ และกลุ่มหนึ่งพวกเธอก็เช่นฆ่า

{2:88} และพวกเขากล่าวว่า "หัวใจของพวกเรามีเปลือกหุ้มอยู่" หามิได้! อัลลอฮ์ได้ทรงสาปแช่งพวกเขา เนื่องจากที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นช่างน้อยนักที่พวกเขามีศรัทธา!

{2:89} แล้วเมื่อได้มีคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากที่อัลลอฮ์มายังพวกเขา ซึ่งยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา ทั้ง ๆ ที่ในกาลก่อน พวกเขาเคยขอให้ให้มีชัยชนะเหนือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่เมื่อสิ่งที่พวกเขารู้นั้นมาถึงพวกเขา พวกเขากลับปฏิเสธเสียเอง การสาปแช่งจากอัลลอฮ์จึงมีแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ

{2:90} ช่างชั่วช้ายิ่งนัก สิ่งที่พวกเขาเอาตัวตนเข้าไปแลก นั่นคือการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา ทั้งนี้เพราะความริษยาต่อการที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์บางส่วนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้น

พวกเขาจึงกลับต้องกริ้วแล้วกริ้วอีก และสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธานั้น คือการลงโทษอันเลวร้าย

{2:91} และเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงมีศรัทธาต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานมาเถิด" พวกเขา กล่าวว่า "พวกเรามีศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเราอยู่แล้ว" และพวกเขาปฏิเสธสิ่งอื่นจากนั้น ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นความจริงที่ยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา ดังนั้นจงกล่าวเถิด "เหตุใดพวกเธอจึงเช่นฆ่าบรรดาบ่าวของอัลลอฮ์ ถ้าหากพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธาจริง?"

{2:92} และแท้จริงนั้นมุซาก็ได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเธอแล้ว แต่พวกเธอได้เอาลูกวัวมานูซา และพวกเธอก็คือพวกทุจริด

{2:93} และ(จงรำลึก)เมื่อเราได้เอาคำมั่นสัญญาจากพวกเธอ และเราได้ยกภูเขาตूरเหนือพวกเธอ "จงยึดมั่นในสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเธออย่างเข้มแข็ง และจงสงบฟัง" พวกเขา กล่าวว่า "พวกข้าฯ ได้ยินแล้ว และได้ฝ่าฝืนแล้ว" และหัวใจของพวกเขานั้นมีลูกวัวขี้มซาบอยู่ เนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา จงกล่าวเถิด "ช่างชั่วช้ายิ่งนัก สิ่งที่การศรัทธาของพวกเธอ สั่งให้พวกเธอทำ หากพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธา"

{2:94} จงกล่าวเถิดว่า "หากนิवासสถานแห่งปรโลก ณ ที่อัลลอฮ์เป็นของพวกเธอโดยเฉพาะ ไม่ใช่เป็นของผู้อื่นแล้วไซ้ร้ ก็จงปรารถนาความตายเถิด หากพวกเธอสัตย์จริง"

{2:95} แต่พวกเขาจะไม่วันปรารถนาเช่นนั้นแน่ เนื่องจากสิ่งที่มีของตนเองเคยประกอบมา และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีต่อพวกทุจริด

{2:96} และแน่นอนเธอจะพบว่า พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ห่วงใยต่อชีวิตมากที่สุด และยิ่งกว่าบรรดาผู้ที่ตั้งภาคีเสียอีก แต่ละคนใครที่จะมีอายุยืนถึงพันปี ถึงกระนั้นก็ไม่อาจคุ้มกันเขาให้พ้นจากการถูกลงโทษได้ แม้จะมีอายุยืนก็ตาม และอัลลอฮฺทรงเห็น ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{2:97} จงกล่าวเถิดว่า "ผู้ใดเล่าที่เป็นศัตรูต่อญิบรียล?" แท้จริง โดยอนุมัติของอัลลอฮฺ เขาได้ทยอยนำอัลกุรอานลงมายังหัวใจของเธอ เป็นสิ่งยืนยันสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาก่อนหน้านั้น และเป็นทางนำและข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{2:98} ผู้ใดเป็นศัตรูต่ออัลลอฮฺ ต่อมะลาอิกะฮฺ ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ต่อญิบรียลและต่อมิกาล อัลลอฮฺก็จะทรงเป็นศัตรูต่อบรรดาผู้ปฏิเสธ

{2:99} เราได้ประทานบรรดาสัญญาอันชัดแจ้งมายังเธอแล้ว และไม่มีผู้ใดปฏิเสธสิ่งนั้นได้นอกจากบรรดาผู้ฝ่าฝืน

{2:100} และทุกครั้งที่พวกเขาได้ให้คำมั่นสัญญาอันใดไว้ พวกเขาในกลุ่มหนึ่งก็ได้ละทิ้งสัญญากระนั้นหรือ? ทว่าพวกเขาส่วนมากต่างหากที่ไม่มีศรัทธา

{2:101} และเมื่อใดก็ตามที่ศาสนทูตจากอัลลอฮฺมายังพวกเขา เป็นผู้ยืนยันคัมภีร์ที่มีอยู่กับพวกเขา กลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก็จะทิ้งคัมภีร์ของอัลลอฮฺไว้ข้างหลัง ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้อะไร

{2:102} และพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่เหล่าชัยฏอนได้อ่านในรัชสมัยสุลัยมาน สุลัยมานไม่ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อคน แต่เหล่าชัยฏอนต่างหากที่ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาสอนไสยศาสตร์ให้แก่ผู้คน และพวกเขา(ปฏิบัติตาม)สิ่งที่ถูกนำลงมาแก่มะลักสองตนที่บาบิล นั่นคือฮารูตและมารูต เขาทั้งสองจะไม่สอนไสยศาสตร์แก่ผู้ใด จนกว่าเขาทั้งสองจะกล่าวว่า "อันเรานี้เป็นเพียงการทดสอบอย่างหนึ่ง ดังนั้นเธอจงอย่าปฏิเสธศรัทธา" แล้วจากทั้งสอง พวกเขาก็ได้เรียนรู้วิชาที่ทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างบรุษและภรรยาของเขา ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่อาจใช้ไสยศาสตร์ทำอันตรายแก่ผู้ใดโดยปราศจากการอนุมัติของอัลลอฮฺ แต่พวกเขาก็ยังคงเรียนสิ่งที่ให้โทษแก่ตนเอง และไม่ได้ให้คุณประโยชน์แก่ตนเอง ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขารู้ดีว่า ผู้ใดที่ซื้อศาสตร์นี้ไป จะไม่ได้รับส่วนแบ่งอันใดในปรโลก และช่างเลวร้ายเสียยิ่งกระไร สิ่งที่พวกเขาเอาตัวตนเข้าไปแลก ถ้าหากว่าพวกเขารู้ก็คงดี

{2:103} ถ้าหากพวกเขามีศรัทธาในอัลลอฮฺ และสำรวมตนจากความชั่ว พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่ดีกว่าจากอัลลอฮฺ ถ้าหากว่าพวกเขาได้รู้

{2:104} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่ากล่าวว่า "รอฮินา" แต่จงกล่าวว่า "อนุซุรนา"

และจงฟังสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไป สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น คือการลงโทษอันเจ็บปวด

{2:105} บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา ไม่ว่าจะป็นชาวคัมภีร์ หรือพวกตั้งภาคี

ไม่ปรารถนาที่จะเห็นความดีอันใดจากพระเจ้าของพวกเขาถูกส่งมายังพวกเขา ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮฺทรงเจอะจงความเมตตาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺคือพระเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง

{2:106} โองการใดที่เราได้ยกเลิกหรือถูกทำให้ลืมนั้น เราก็ได้นำสิ่งที่ดีกว่าหรือที่เท่าเทียมกันมาทดแทน พวกเขาไม่รู้หรือว่า อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{2:107} พวกเขาไม่รู้หรือว่า อำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และพวกเขาไม่มีผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือเลย นอกจากอัลลอฮฺ

{2:108} หรือพวกเขาอยากจะถามศาสนทูตของพวกเขาตั้งที่มุซาได้ถูกถามแต่ก่อนนี้? ผู้ใดที่เอาการปฏิเสธมาแลกกับการศรัทธา เขาผู้นั้นก็หลงไปจากทางที่เที่ยงตรง

{2:109} ชาวคัมภีร์ส่วนมากต้องการที่จะหันพวกเขาออกไปยังการปฏิเสธ หลังจากการมีศรัทธาของพวกเขา ทั้งนี้เนื่องด้วยความอิจฉาของพวกเขา หลังจากที่สัจธรรมได้เป็นที่แจ่มแจ้งแก่พวกเขาแล้ว ดังนั้นพวกเขาจงแสดงความอดทนและให้อภัยแก่พวกเขา จนกว่าอัลลอฮฺจะได้มีพระบัญชาลงมา อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{2:110} และจงดำรงนามาษและชำระชะกาต และความดีอันใดที่พวกเขาได้ประกอบไว้ก่อนสำหรับตัวพวกเขา พวกเขาจะพบสิ่งนั้นที่อัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺทรงเฝ้ามองทุกสิ่งที่เขากระทำ

{2:111} พวกเขา กล่าวว่า "ไม่มีผู้ใดที่จะได้เข้าสวรรค์ เว้นแต่ว่าเขาจะเป็นยิวหรือคริสเตียน" นี่คือการหวังอันเลื่อนลอยของพวกเขา จงกล่าวกับพวกเขาเถิดว่า "จงนำหลักฐานของพวกเขา มา ถ้าพวกเขาคือผู้สัตย์จริง"

{2:112} หามิได้! ผู้ใดก็ตามที่สยบใบหน้าของตนต่ออัลลอฮฺและเป็นผู้กระทำความดี เขาก็จะได้รับการตอบแทนจากพระเจ้าของตน และจะไม่มีสิ่งนำหาวาดกลัวสำหรับพวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก

{2:113} และพวกเขาก็กล่าวว่า "พวกคริสเตียนไม่ได้อยู่บนฐานอันใด" และพวกคริสเตียนก็กล่าวว่า "พวกยิวก็ไม่ได้อยู่บนฐานอันใด" ทั้ง ๆ ที่พวกเขาทั้งสองฝ่ายก็อ่านคัมภีร์เล่มเดียวกัน และพวกที่ไม่รู้ก็ยังคงกล่าวอ้างเช่นเดียวกับคำกล่าวอ้างของพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้น อัลลอฮฺจะทรงพิพากษาเรื่องที่เขาเคยขัดแย้งกัน ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

{2:114} และผู้ใดเล่าที่จะทุจริตยิ่งไปกว่าผู้ที่ปิดกั้นเหล่ามัสญิดของอัลลอฮฺ เพื่อไม่ให้กล่าวรำลึกถึงพระนามของพระองค์ภายในนั้น และพยายามที่จะทำลายมัน? คนพวกนี้ไม่สมควรที่จะเข้าไปในนั้น เว้นแต่พวกเขาจะเข้าไปด้วยความยำเกรง สำหรับพวกเขาในโลกนี้คือความอภัยยศอดสู และการลงโทษอันมหันต์ในโลก

{2:115} บูรพทิศและประจิมทิศเป็นของอัลลอฮฺ หนทางใดที่พวกเขาผินหน้าของพวกเขาไป พระพักตร์แห่งอัลลอฮฺก็อยู่ที่นั่น แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงกว้างขวาง พระผู้ทรงรอบรู้

{2:116} และพวกเขาก็กล่าวว่า "อัลลอฮฺมีพระบุตร" พระพิสุทธิตุณแห่งพระองค์! ทว่าสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ และทุกสรรพสิ่งล้วนภักดีต่อพระองค์

{2:117} พระองค์คือพระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์เพียงแต่กล่าวแก่มันว่า "จงเป็น แล้วมันก็เป็นขึ้นมา"

{2:118} และบรรดาผู้ไม่รู้ได้กล่าวว่า "โฉนอัลลอฮฺจึงไม่ทรงสนทนากับเรา หรือไม่มีอภินิหารสัญญาใด ๆ มาสู่พวกเรา?" ในทำนองเดียวกัน บรรดาชนรุ่นก่อนพวกเขาได้เคยกล่าวเช่นเดียวกับคำพูดของพวกเขา โดยที่หัวใจของพวกเขาคล้ายคลึงกัน แท้จริงเราได้แจกแจงอภินิหารสัญญาแก่หมู่ชนที่มันใจ

{2:119} เราได้ส่งเธอมาพร้อมด้วยความสัตย์จริง ให้เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือน และเธอจะไม่ต้องถูกสอบถามเกี่ยวกับชาวเปเลาเพลิง

{2:120} และชาวยิวและชาวคริสเตียนนั้นจะไม่ยินดีต่อเธอเป็นอันขาด จนกว่าเธอจะปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า "การขึ้นนำของอัลลอฮฺเท่านั้น คือการขึ้นนำแท้" แน่อนถ้ำเธอปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลังจากที่ความรู้ได้มายังเธอแล้ว เธอก็จะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ(ให้พ้น)จาก(การลงโทษของ)อัลลอฮฺ

{2:121} บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา โดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์อย่างจริงจัง ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีศรัทธา และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อคัมภีร์ แน่อนชนเหล่านี้ คือผู้ที่สูญเสีย

{2:122} โอ้ วงศ์วานของอิสรออีล! จงรำลึกถึงอุปการคุณของฉันทันที่ได้อุปการะพวกเขา และแท้จริงฉันทได้เคยเชิดชูพวกเขาเหนือประชาชาติทั้งหลาย

{2:123} และจงเกรงกลัววันหนึ่ง ซึ่งในวันนั้นไม่มีสักชีวิต ที่จะสามารถชดเชยสิ่งใดให้แก่ชีวิตอื่นได้ และการไถ่โทษแทนก็จะไม่เป็นที่ยอมรับจากมัน การรับรองก็จะไม่เป็นประโยชน์แก่มัน และพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ

{2:124} และเมื่อพระเจ้าของอิบรอฮีมได้ทรงทดสอบเขาในบางสิ่ง แล้วเขาได้ปฏิบัติโดยครบถ้วน พระองค์ตรัสว่า "ฉันทจะทำให้เธอเป็นผู้นำของมนุษยชาติ" เขากล่าวว่า

"สัญญานี้รวมถึงลูกหลานของข้าด้วยหรือ?" พระองค์ตรัสว่า "สัญญาของฉันทไม่รวมถึงพวกทุจริต"

{2:125} และเมื่อเราทำให้บ้านหลังนั้นเป็นศูนย์รวมสำหรับปวงมนุษย์และเป็นที่พักพิง และพวกเธอจงยึดเอาสถานที่ขึ้นของอิบรอฮีม เป็นที่นมาชเกิด และเราได้ส่งเสียแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีลว่า "เธอทั้งสองจงทำความสะอาดบ้านของฉัน สำหรับบรรดาผู้เวียนขวากว้าง และบรรดาผู้บำเพ็ญการเคารพสักการะ และบรรดาผู้ที่ก้มรุกนุ และกราบ"

{2:126} และเมื่ออิบรอฮีมได้วิงวอนว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดบันดาลให้ที่แห่งนี้เป็นเมืองที่ปลอดภัย และโปรดประทานบรรดาผลไม้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่ชาวเมืองนี้ ผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก" พระองค์ตรัสว่า "ผู้ใดที่ปฏิเสธการศรัทธา ฉันจะให้เขาได้รับความสำราญสักนิด แล้วฉันจะบีบบังคับให้เขาไปสู่การทรมานแห่งนรก และมันเป็นจุดหมายปลายทางอันเลวร้ายยิ่ง"

{2:127} และเมื่ออิบรอฮีมและอิสมาอีล ได้ก่อสร้างของบ้านหลังนั้นให้สูงขึ้น "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดรับ(การงาน)จากพวกข้าด้วยเถิด แท้จริงพระองค์นั้น คือพระผู้ทรงไถ่ ยิน พระผู้ทรงรอบรู้"

{2:128} "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดทำให้ข้าทั้งสองเป็นผู้สวามีภักดีต่อพระองค์ และโปรดทำให้มีประชาชาติที่สวามีภักดีต่อพระองค์จากลูกหลานของพวกข้า และโปรดแสดงให้เห็นศาสนพิธีของพวกข้า และโปรดนิรโทษแก่พวกข้า พระองค์คือพระผู้ทรงนิรโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ"

{2:129} "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดส่งศาสนทูตคนหนึ่งมาในหมู่พวกเขา ซึ่งเป็นผู้ที่มาจากพวกเขาเอง เพื่ออ่านโองการทั้งหลายของพระองค์ให้พวกเขาฟัง และสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาให้แก่พวกเขา และขัดเกลากพวกเขาให้บริสุทธิ์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"

{2:130} แล้วผู้ใดเล่าที่อยากออกนอกแนวทางของอิบรอฮีม นอกจากผู้ที่ทำให้ตนเอง โดดเดี่ยว แท้จริงเราได้เลือกเอาเขา(เป็นศาสนทูต) ในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลก เขาก็จะอยู่ในหมู่คนดี"

{2:131} (จงรำลึก)เมื่อพระเจ้าของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า "เธอจงสวามีภักดีเถิด" เขากล่าวว่า "ข้าฯ ได้สวามีภักดีต่อพระเจ้าแห่งสากลโลกแล้ว"

{2:132} และอิบรอฮีมได้ส่งเสียบุตรหลานของตนให้ปฏิบัติตามแนวทางนั้น และยะอูบก็เช่นกัน "โอ้ลูก ๆ ของฉันเอ๋ย! อัลลอฮ์ได้ทรงเลือกแนวทางแห่งชีวิตนี้สำหรับพวกเธอแล้ว ดังนั้นจงอย่าตาย นอกจากในอาการที่พวกเธอเป็นผู้สวามีภักดี"

{2:133} หรือว่าพวกเธออยู่ด้วย เมื่อความตายได้เยี่ยมกรายยะอูบ ขณะที่เขากล่าว แก่เหล่าบุตรหลานของตนว่า "พวกเธอจะเคารพสักการะอะไรหลังจากฉัน?" พวกเขา กล่าวว่า "พวกเราจะเคารพสักการะพระเจ้าของท่าน และพระเจ้าของบรรดาบิดาของท่าน คืออิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก แต่เพียงองค์เดียว และต่อพระองค์ เราเป็นผู้สวามีภักดี"

{2:134} นั่นคือ หมู่ชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาชวนชวายไว้ ก็ยอมได้แก่พวกตน และสิ่งที่พวกเธอชวนชวายไว้ก็ยอมได้แก่พวกเธอ และพวกเธอจะไม่ถูกไต่สวนถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ"

{2:135} และพวกเขา กล่าวว่า "พวกท่านจงเป็นยิวหรือเป็นคริสเตียนเถิด พวกท่านก็จะได้รับการชี้นำอันถูกต้อง" จงกล่าวเถิด "ทว่าแนวทางของอิบรอฮีมผู้ใฝ่หาความสัตย์จริงต่างหาก และเขาไม่เคยเป็นหนึ่งในเหล่าผู้ตั้งภาคี"

{2:136} พวกเธอจงกล่าวเถิดว่า "เรามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เรา และที่ได้อ่านมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอูบ และบรรดาวงศ์วานนั้น และที่ได้อ่านมาแก่มูซา และอีซา และที่ได้อ่านมาแก่นบีทั้งหลาย จากพระเจ้าของพวกเรา เราไม่ได้จำแนกคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา และต่อพระองค์ เราเป็นผู้สวามีภักดี"

{2:137} แล้วหากพวกเขามีศรัทธาอย่างที่พวกเธอมีศรัทธาแล้ว แน่نونพวกเขาที่ย่อมได้รับการชี้นำที่ถูกต้อง และหากพวกเขามิหลังให้ แน่نونพวกเขาย่อมอยู่ในความแตกแยกกัน แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงทำให้เธอพอเพียงสำหรับพวกเขา และพระองค์คือพระผู้ทรงไถ่ ยิน พระทรงรอบรู้"

{2:138} นั่นเป็นการข่มขี่ของอัลลอฮ์ และผู้ใดอีกเล่าจะข่มขี่ดียิ่งกว่าอัลลอฮ์? และเพียงพระองค์ พวกเราเป็นผู้เคารพสักการะ

{2:139} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจะได้แย้งกับพวกเราในเรื่องของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเรา และพระเจ้าของพวกเธอ และบรรดาการงานของพวกเรา ก็ย่อมเป็นของพวกเรา และบรรดาการงานของพวกเธอ ก็เป็นของพวกเธอ และต่อพระองค์ พวกเราเป็นผู้บริสุทธิ์ใจ

{2:140} หรือว่าพวกเธอจะกล่าวว่า อิบรอฮีม และอิสมาอิล และอิสฮาก และยะฮูบ และบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น เป็นยิวหรือเป็นคริสเตียน? จงกล่าวเถิด "พวกเธอรู้ดียิ่งกว่าหรือว่าอัลลอฮ์กันแน่?" แล้วผู้ใดเล่าจะทุจริตยิ่งไปกว่าผู้ปิดบังหลักฐานจากอัลลอฮ์ ซึ่งมีอยู่กับเขา? และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงเผอเรอต่อสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{2:141} นั่นคือกลุ่มชนที่ลวงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวายไว้ ก็ย่อมเป็นของพวกเขาเอง และสิ่งที่พวกเธอชวนชวายไว้ ก็ย่อมเป็นของพวกเธอ และพวกเธอจะไม่ถูกสอบถามถึงสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ

{2:142} บรรดาผู้โหดเหี้ยมในหมู่มุขรียานั้นจะกล่าวว่า

"อะไรเล่าที่ทำให้พวกเราหันออกไปจากกิบละฮ์ของพวกตน ที่พวกเราเคยผินหน้าไป"

จงกล่าวเถิดว่า "บุรพทิศและประจิมทิศนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงชี้นำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่แนวทางอันเที่ยงตรง"

{2:143} และในทำนองเดียวกัน เราได้ทำให้พวกเธอเป็นประชาชาติที่เป็นกลาง เพื่อพวกเธอจะได้เป็นสักขีพยานแก่มวลมนุษย และศาสนทูตก็จะเป็นสักขีพยานแก่พวกเธอ และเราไม่ได้ทำให้กิบละฮ์ที่เธอเคยผินไป นอกจากเพื่อเราจะได้รู้ว่า ผู้ใดบ้างที่จะปฏิบัติตามศาสนทูต จากผู้ที่หันสั้นเท้าทั้งสองของตนกลับ ถึงแม้(การเปลี่ยนแปลงกิบละฮ์นั้น)เป็นเรื่องใหญ่ แต่ก็ไม่ใช่สำหรับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงชี้นำ และไม่ใช่ว่าอัลลอฮ์จะทรงทำให้การศรัทธาของพวกเธอสูญไป แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงเมตตา พระผู้ทรงปรานีแก่มุขรีย์เสมอ

{2:144} แท้จริงเราเห็น ไบหน้าของเธอแหงนขึ้นฟ้าบ่อยครั้ง แน่نونเราจะให้เธอผินไปยังทิศที่เธอพึงพอใจ ดังนั้นเธอจึงผินไบหน้าของเธอไปทาง อัลมัสนูด อัลหะรอม เถิด และที่ใดก็ตามที่พวกเธออยู่ ก็จงผินไบหน้าของพวกเธอไปทางทิศนั้น และแท้จริงบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น ย่อมรู้ดีว่า มันคือความสัตย์จริงที่มาจากพระเจ้าของพวกตน และอัลลอฮ์นั้น ไม่ทรงเผอเรอต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

{2:145} และแน่อน ถ้าหากเธอได้นำหลักฐานทุกอย่างมาแสดงแก่บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ พวกเขาก็ไม่ตามกิบละฮ์ของเธอตก และเธอก็ไม่ใช่จะเป็นผู้ตามกิบละฮ์ของพวกเรา และบางกลุ่มในพวกเรา ก็ไม่ใช่จะเป็นผู้ตามกิบละฮ์ของอีกบางกลุ่ม และถ้าหากเธอได้ปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเรา หลังจากที่มีความรู้มายังเธอแล้ว ถ้าอย่างนั้นเธอก็จะอยู่ในหมู่พวกทุจริต

{2:146} บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขานั้น พวกเขาย่อมรู้จักเขาดี เหมือนกับที่พวกเขารู้จักเหล่าบุตรของตนเอง และแท้จริงกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขานั้นปิดบังความสัตย์จริงไว้ ทั้ง ๆ ที่พวกเขา รู้กันอยู่

{2:147} ความสัตย์จริงนั้นมาจากพระเจ้าของเธอ ดังนั้นเธอก็อย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัย

{2:148} และทุกคนต่างก็มีทิศทางที่จะหันไป ดังนั้นจงแข่งขันซึ่งกันและกันในการทำความดี ไม่ว่าพวกเธอจะอยู่ที่ใด อัลลอฮ์จะทรงนำพวกเธอมารวมกัน แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{2:149} ไม่ว่าจากที่ใดก็ตามที่เธอได้ออกไป ก็จงผินหน้าของเธอไปยัง อัลมัสนูด อัลหะรอม เพราะแท้จริงมันเป็นความสัตย์จริงจากพระเจ้าของเธอ และอัลลอฮ์นั้น ไม่ทรงเป็นผู้เผอเรอต่อสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{2:150} และจากที่ใดก็ตามที่เธอได้ออกไป ก็จงผินหน้าของเธอไปยัง อัลมัสนูด อัลหะรอม และที่ใดก็ตามที่พวกเธอปรากฏอยู่ ก็จงผินหน้าของพวกเธอไปทางนั้น เพื่อจะได้ไม่เป็นข้ออ้างแก่หมู่ชนใด ๆ มาโต้แย้งพวกเธอได้ นอกจากพวกเขาที่ทุจริต พวกเธอก็อย่าหวาดกลัวต่อพวกเขา ทว่าจงหวาด

กลัวต่อฉัน และเพื่อที่ฉันจะได้ให้อุปการคุณของฉันครบถ้วนแก่พวกเขา และเพื่อว่าพวกเขาจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง

{2:151} ดังที่เราได้ส่งศาสนทูตผู้หนึ่งจากพวกเขาเองมาในหมู่พวกเขา

ซึ่งเขาจะอ่านบรรดาโองการของเราให้พวกเขาฟัง และจะขัดเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์ และจะสอนคัมภีร์ และวิทบัญญัติให้แก่พวกเขา และจะสอนพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาไม่เคยรู้

{2:152} ดังนั้นพวกเขาจงรำลึกถึงฉันเถิด ฉันก็จะรำลึกถึงพวกเขา และจงขอบคุณฉันเถิด และจงอย่าเนรคุณต่อฉัน

{2:153} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและจงนมาซ เพราะอัลลอฮ์ จะทรงอยู่กับบรรดาผู้ที่อดทน

{2:154} และจงอย่ากล่าวว่ บรรดาผู้ที่ถูกสังหารในหนทางของอัลลอฮ์นั้นสิ้นชีพ ความจริงแล้วพวกเขายังมีชีวิตอยู่ แต่พวกเขาไม่รู้สึ

{2:155} และแน่นอน เราจะทดสอบพวกเขาด้วยสิ่งใดสักอย่างจากความหวาดกลัวและความหิวโหย และการที่ต้องสูญเสียทรัพย์สมบัติ ชีวิตและพืชผล และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อดทน

{2:156} คือบรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์ร้ายมาประสบแก่พวกเขา พวกเขา ก็กล่าวว่า "พวกเราเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และพวกเขาจะกลับคืนสู่พระองค์"

{2:157} ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับค่าชมเชย และความเมตตาจากพระเจ้าของพวกเขา และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับการช้

{2:158} แท้จริงเนินเขาคือฟาและภูเขามัรวะฮ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งในบรรดาสัญลักษณ์ของอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮ์ ณ บัยตุลลอฮ์ก็มิผิดดอก ที่เขาจะเดินวนเวียนไปมา ณ (เนินเขา)ทั้งสองนั้น และผู้ใดสมัครใจประกอบความดี แน่แน่นอนอัลลอฮ์นั้น คือพระผู้ทรงขอบพระทัย พระผู้ทรงรอบรู้

{2:159} แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังสิ่งที่เราได้ประทานลงมา อันเป็นหลักฐานอันประจักษ์แจ้งและการช้ นำ หลังจากที่เราได้ชี้แจงมันในคัมภีร์ให้แก่มนุษย์ พวกเขาเหล่านั้น อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขาและบรรดาผู้สาปแช่งนั้นจะสาปแช่ง(เช่นกัน)

{2:160} นอกจากบรรดาผู้ที่กลับใจและปรับปรุงแก้ไขและชี้แจง(สิ่งที่ปกปิดไว้) ชนเหล่านี้ ฉันจะอภัยโทษให้แก่พวกเขา และฉันคือผู้อภัยโทษ ผู้ปรานีเสมอ

{2:161} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและได้สิ้นชีพลง ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น ชนเหล่านี้จะประสบกับการสาปแช่งของอัลลอฮ์ และมะลาอิกะฮ์ และปวงมนุษย์

{2:162} เป็นอมตะอยู่ในนั้น โดยที่การลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนปรนแก่พวกเขา และพวกเขาก็จะไม่ถูกรั้

{2:163} และพระเจ้าของพวกเขา นั้นคือพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีก นอกจากพระองค์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{2:164} แท้จริงในการสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการสับเปลี่ยนราตรีและทิวา และนาวาที่แล่นอยู่ในทะเลพร้อมด้วยสิ่งที่อำนาจประโยชน์แก่ปวงมนุษย์ และน้ำที่อัลลอฮ์ได้ทรงนำลงมาจากฟ้า แล้วทรงชุบชีวิตแผ่นดินขึ้นมาด้วยน้ำนั้น หลังจากที่มันได้ตายไปแล้ว และได้ทรงกระจายสัตว์แต่ละชนิดในแผ่นดิน และในการให้ลมเปลี่ยนทิศทาง และให้เมฆซึ่งถูกกำหนดให้ผันแปรระหว่างฟ้าและแผ่นดินนั้น ล้วนเป็นนานาสัญญาณแก่กลุ่มชนที่ไตร่ตรอง

{2:165} และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคี อื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขา รักภาคีเหล่านั้น เช่นเดียวกับที่รักอัลลอฮ์ แต่บรรดาผู้ที่มีศรัทธานั้น เป็นผู้ที่รักอัลลอฮ์มากกว่า และหากพวกเขาทูลจิรานั้น เห็น - ขณะที่พวกเขาเห็นการลงโทษอยู่นั้น - ก็จะเห็นว่าอำนาจทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงรุนแรงในการลงโทษ

{2:166} ขณะที่บรรดาผู้ถูกตามได้บอกตัดขาดจากบรรดาผู้ตาม และพวกเขาเห็นการลงโทษ และบรรดาสัมพันธภาพที่มีต่อกันก็ได้ขาดสะบั้นลง

{2:167} และบรรดาผู้ที่ตามได้กล่าวว่า "หากว่าเรามีโอกาสกลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง เราก็จะบอกตัดขาดจากพวกเขาบ้าง เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้บอกตัดขาดจากพวกเรา" ในทำนองเดียวกันแหละ อัลลอฮฺจะทรงแสดงให้พวกเขาเห็นเหล่าการทำงานของพวกตน เป็นความโศกเศร้าแก่ตนเอง และพวกเขาจะไม่ได้ออกจากนรก

{2:168} โอ้ ปวงมนุษย์! จงกินสิ่งที่ได้รับอนุมัติและที่ดีจากที่มีอยู่ในแผ่นดิน และจงอย่าปฏิบัติตามฝัก้าวของชัยฏอน แท้จริงมันเป็นศัตรูต่อพวกเธอที่ชัดแจ้ง

{2:169} ที่จริง มันเพียงแต่จะสั่งพวกเธอให้ประกอบสิ่งชั่วร้ายและสิ่งลามกเท่านั้น และจะสั่งพวกเธอกล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮฺในสิ่งที่พวกเธอไม่รู้

{2:170} และเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมา" พวกเขา(ตอบ)ว่า "ทว่าเราจะปฏิบัติตามเฉพาะสิ่งที่เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราปฏิบัติ" ทั้ง ๆ ที่บรรพบุรุษของพวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจอะไรสักอย่าง และไม่ได้อยู่ในทางนำที่ถูกต้องกระนั้นหรือ?

{2:171} และอุปมาบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น อุปมาดังผู้ที่ส่งเสียงตวาดสิ่งที่ฟังไม่รู้เรื่อง นอกจากเสียงเรียกและเสียงตะโกนเท่านั้น พวกเขาเป็นคนหูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เข้าใจ

{2:172} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงกินสิ่งที่ดีงามที่เราได้ประทานให้แก่พวกเธอ และจงขอบพระคุณต่ออัลลอฮฺ ถ้าหากพระองค์เท่านั้นที่พวกเธอเคารพสักการะ

{2:173} อันที่จริงที่อัลลอฮฺได้ทรงห้ามพวกเธอก็คือสัตว์ที่ตายเอง โลहित เนื้อสุกร สัตว์ที่ถูกเปล่งเสียงยามเชือดให้แก่สิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ แต่ถ้าหากผู้ใดตกอยู่ในภาวะคับขัน โดยไม่ใช่เป็นผู้เสาะหาและไม่ได้ละเมิด มันก็ไม่ใช่ความบาปแก่เขา เพราะอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{2:174} แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมา อันเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์ และนำสิ่งนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย ชนเหล่านั้นไม่ได้กินอะไรเข้าไปในท้องของพวกตน นอกจากเพลิงเท่านั้น อัลลอฮฺจะไม่ทรงสนทนากับพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ และจะไม่ทรงชำระมลทินพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

{2:175} ชนเหล่านี้คือผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องไปแลกเปลี่ยนกับแนวทางที่หลงผิด และเอาการอภัยโทษไปแลกเปลี่ยนกับการลงโทษ พวกเขาช่างอดทนต่อนรกเสียนี้กระไร!

{2:176} นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮฺได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมด้วยสัจธรรม และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้งกัน ในคัมภีร์นั้น ย่อมอยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล

{2:177} ไม่ใช่คุณธรรมดอก การที่พวกเขาผินหน้าของพวกเธอไปทางบูรพทิศและประจิมทิศ ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันปรโลก และศรัทธาต่อมะลาอิกะฮฺ และบรรดาคัมภีร์ และบรรดานบี และบริจาครัศดี ทั้ง ๆ ที่มีความรักในทรัพย์นั้น แก่บรรดาญาติสนิท และบรรดาเด็กกำพร้า และแก่บรรดาผู้ยากจน และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง และบรรดาผู้ที่เอ่ยขอ และบริจาคในการไถ่ทาส และเขาได้ดำรงการมาฆและการชำระชะกาต และบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกตนโดยครบถ้วน เมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่อดทนในความทุกข์ยาก และในความเดือดร้อน และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่สัตย์จริง และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความยำเกรง

{2:178} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! ได้มีการบัญญัติแก่พวกเธอให้ประหารมาตกรให้ตายตาม ในกรณีที่มีผู้ถูกฆาตกรรม คือชายอิสระต่อชายอิสระ และทาสต่อทาส และหญิงต่อหญิง แล้วผู้ใดที่ได้รับการให้อภัยแม้สักอย่างหนึ่ง ใดจากพี่น้องของเขา ก็ให้ปฏิบัติไปตามนั้น โดยชอบ และให้ชำระแก่เขาโดยดี นั่นเป็นการผ่อนปรนจากพระเจ้าของพวกเธอ อีกทั้งเป็นความเมตตา แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้น เขาก็จะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

{2:179} และในการประหารมาตกรให้ตายตามนั้น คือการธำรงไว้ซึ่งชีวิตสำหรับพวกเธอ โอ้ ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย! เพื่อว่าพวกเธอจะได้ยำเกรง

{2:180} การทำพินัยกรรมให้แก่บิดามารดา และบรรดาญาติที่ใกล้ชิด โดยชอบธรรมนั้น ได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเธอ เมื่อความตายได้มายังพวกเธอคนใด หากเขาได้ตั้งทรัพย์สินสมบัติไว้ ทั้งนี้ เป็นหน้าที่แก่พวกผู้ยำเกรง

{2:181} แล้วผู้ใดเปลี่ยนแปลงพินัยกรรม หลังจากที่เขายินยอมแล้ว ความผิดแห่งการเปลี่ยนแปลงพินัยกรรมนั้น ก็ตกอยู่แก่บรรดาผู้เปลี่ยนแปลงพินัยกรรมนั้นเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงไต่ถามพระผู้ทรงรอบรู้

{2:182} แล้วผู้ใดเกรงว่าผู้ทำพินัยกรรมมีความไม่เป็นธรรม หรือกระทำความผิด แล้วเขาได้ประนีประนอมระหว่างพวกเขา ก็ไม่เป็นความผิดสำหรับเขานัก แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{2:183} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! ได้มีการบัญญัติแก่พวกเธอให้ถือศีลอด เช่นเดียวกับที่เคยได้มีการบัญญัติแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเธอ เพื่อว่าพวกเธอจะได้ยำเกรง

{2:184} ในเหล่าวันที่ถูกกำหนดไว้ ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเธอเจ็บป่วยหรืออยู่ในช่วงการเดินทาง ก็จงถือชดใช้ในวันอื่นแทน ส่วนผู้ที่มีความยากลำบากที่จะถือศีลอดนั้น ก็ต้องชดเชย ด้วยการให้อาหารแก่คนขัดสนคนหนึ่ง แต่ผู้ใดสมัครใจประพฤติดี มันก็เป็นความดีแก่เขา และการที่พวกเธอจะถือศีลอดนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งกว่าแก่พวกเธอ หากพวกเธอรู้

{2:185} เดือนรอมะฎอนนั้นเป็นเดือนที่อัลกุรอานได้ถูกประทานลงมา เป็นการชี้้นำสำหรับมนุษย์และเป็นหลักฐานอันชัดเจนเกี่ยวกับการชี้ำนั้น และเกี่ยวกับมาตรการจำแนกข้อเท็จจริง ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเธอถึงเดือนนั้นแล้ว ก็จงถือศีลอดเดือนนั้น และผู้ใดในหมู่พวกเธอเจ็บป่วยหรืออยู่ในช่วงการเดินทาง ก็จงถือศีลอดชดใช้ในวันอื่นแทน อัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะให้พวกเธอได้รับความสะดวก และไม่ทรงประสงค์ที่จะให้พวกเธอต้องยากลำบาก และเพื่อที่พวกเธอจะได้ทำให้ครบตามกำหนด และเพื่อพวกเธอจะสวดความเกรียงไกรของอัลลอฮ์ เนื่องในสิ่งที่พระองค์ทรงชี้้นำพวกเธอ และเพื่อพวกเธอจะชอบพระคุณ

{2:186} และเมื่อเหล่าบ่าวของฉันถามเธอถึงฉัน อันที่จริงฉันนี้อยู่ใกล้ ฉันจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน ถ้าเขาวิงวอนต่อฉัน ดังนั้นพวกเขาจงตอบรับฉันและจงมีศรัทธาต่อฉัน เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับ การชี้นำ

{2:187} ได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเธอแล้ว ซึ่งการสมสู่กับบรรดาภรรยาของพวกเธอในคำคืนของการถือศีลอด นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่งห่มของพวกเธอ และพวกเธอก็คือเครื่องนุ่งห่มของพวกนาง อัลลอฮ์ทรงรู้ว่า พวกเธอนั้นเคยทุจริตต่อตัวเอง แล้วพระองค์ก็ทรงยกโทษให้แก่พวกเธอ และอภัยให้แก่พวกเธอแล้ว บัดนี้พวกเธอจงสมสู่กับพวกนางได้ และแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกเธอเถิด และจงกินและดื่ม จนกระทั่งด้ายเส้นขาวจะประจักษ์แก่พวกเธอจากด้ายเส้นดำ เนื่องจากแสงรุ่งสาง แล้วพวกเธอจงให้การถือศีลอดครบเต็มจนถึงพลบค่ำ และพวกเธอจงอย่าสมสู่กับพวกนาง ขณะที่พวกเธอพักสงบอยู่ในมัสญิด นั่นคือบรรดาขอบเขตของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเธอจงอย่าล้ำขอบเขตนั้น ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาสัญญาณของพระองค์แก่พวกมนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

{2:188} และจงอย่าโกงกินทรัพย์สินกันและกันโดยทุจริต และจงอย่าติดสินบนให้แก่ผู้พิพากษา เพื่อที่ว่าพวกเธอจะได้โกงกินทรัพย์สินบางส่วนของคนอื่น โดยการประพฤติชั่ว ทั้ง ๆ ที่พวกเธอรู้ดีอยู่

{2:189} พวกเขาจะถามเธอเกี่ยวกับเดือนแรกขึ้น จงกล่าวเถิด "มันคือกำหนดเวลาต่าง ๆ สำหรับปวงมนุษย์และสำหรับการประกอบพิธีหัจญ์ อันคุณธรรมไม่ได้อยู่ที่การที่พวกเธอเข้าบ้านทางหลังคาบ้านดอก ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ยำเกรงต่างหาก และพวกเธอจงเข้าบ้านทางประตูบ้าน และพวกเธอจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเธอจะได้รับความสำเร็จ"

{2:190} และพวกเธอจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กับบรรดาผู้ที่ทำร้ายพวกเธอ และจงอย่าลวงละเมิด แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงชอบบรรดาล้วงละเมิด

{2:191} และจงประหัตประหารพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาพบพวกเขา และจงขับไล่พวกเขา ออกจากที่ ที่พวกเขาเคยขับไล่พวกเขาออกมา และการก่อกวนนั้นร้ายแรงยิ่งกว่าการประหัตประหาร เสียอีก และจงอย่าต่อสู้กับพวกเขา ณ อัลมัสนูต อัลหะรออม จนกว่าพวกเขาจะทำร้ายพวกเขาในที่นั้น หากพวกเขาทำร้ายพวกเขา ก็จงประหัตประหารพวกเขา เช่นนั้นแหละคือการตอบแทนแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

{2:192} แล้วถ้าหากพวกเขายุติ แน่นอนอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{2:193} และจงต่อสู้กับพวกเขาต่อไปจนกว่าจะไม่มีก่อกวนอีก และการเคารพสักการะเป็นเพื่อ อัลลอฮ์ทั้งสิ้น ดังนั้น ถ้าพวกเขายุติ ก็จะไม่มีการเป็นปรปักษ์ เว้นแต่กับบรรดาผู้ทุจริต

{2:194} เดือนที่ต้องห้ามนั้น ก็(สนองตอบ)ด้วยเดือนที่ต้องห้าม และบรรดาสິงจำเป็นต้องเคารพนั้น ก็ย่อมมีการตอบโต้เยี่ยงเดียวกัน ดังนั้นผู้ใดละเมิดต่อพวกเขา ก็จงละเมิดต่อเขา เยี่ยงที่เขาละเมิดต่อพวกเขา และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ไว้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรง

{2:195} และจงบริจาคในหนทางของอัลลอฮ์ และจงอย่าโยนตัวของพวกเธอเองลงสู่ความพินาศด้วยมือของพวกเธอเอง จงประพฤติดี เพราะอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ประพฤติดี

{2:196} และจงประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์ให้สมบูรณ์เพื่ออัลลอฮ์เถิด แล้วถ้าหากเธอถูกสกัดกั้น ก็(จงเชือด)สัตว์พลีที่หาได้ง่าย และจงอย่า โกรธเคืองของพวกเธอจนกว่าสัตว์พลีนั้นจะถึงที่ของมัน แล้วผู้ใดในหมู่พวกเธอเจ็บป่วย หรือมีสิ่งก่อกวนที่ศีรษะของเขา ก็ให้มีการชดเชย อันได้แก่การถือศีลอดหรือการทำงานหรือการเชือดสัตว์ ครั้นเมื่อพวกเธอปลอดภัยแล้ว

ผู้ใดที่ถือโอกาสด้วยการทำอุมเราะฮ์ควบเข้ากับหัจญ์แล้ว ก็(จงเชือด)สัตว์พลีที่หาได้ง่าย ผู้ใดที่หา มาไม่ได้ ก็ให้ถือศีลอดสามวัน ในระหว่างการทำหัจญ์ และอีกเจ็ดวันเมื่อพวกเธอกลับไปแล้ว มันก็ครบสิบวัน ดังกล่าวนั้นสำหรับผู้ครอบครองของเขาไม่ได้พำนักอยู่ที่ อัลมัสนูต อัลหะรออม และพวกเธอ จงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

{2:197} พิธีหัจญ์นั้นมีหลายเดือน อันเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว ดังนั้นผู้ใดที่ประกอบพิธีหัจญ์ในเดือน เหล่านั้นแล้ว ก็ต้องไม่มีการสมสู่ และไม่มีการละเมิด และไม่มีการวิวาทใด ๆ ในช่วงทำหัจญ์ และ ความดีอันใดที่พวกเธอกระทำนั้น อัลลอฮ์ทรงรู้ดี และพวกเธอจงเตรียมเสบียงเถิด แท้จริงเสบียงที่ดีที่ สุดนั้นคือความยำเกรง และพวกเธอจงอย่าเกรงฉันเถิด โอ้ บรรดาผู้มีปัญญา!

{2:198} ไม่ใช่ความผิดอันใดสำหรับพวกเธอ ในการที่พวกเธอจะแสวงหาความโปรดปรานอย่าง หนึ่งอย่างใดจากพระเจ้าของพวกเธอ ครั้นเมื่อพวกเธอได้ทยอยกันออกจากอะร็อฟาดแล้ว ก็จงกล่าว รำลึกถึงอัลลอฮ์ ณ อัลมัซอ์ อัลหะรออม และจงกล่าวรำลึกถึงพระองค์ตั้งที่พระองค์ได้ทรงชี้หน้าพวกเธอ และแท้จริงก่อนหน้านั้น พวกเธอก็อยู่ในหมู่ผู้หลงทาง

{2:199} แล้วพวกเธอจงหลังไหลกันออกไปจากที่ ที่ผู้คนได้หลังไหลกันออกไป และจงขออภัยต่อ อัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{2:200} ครั้นเมื่อพวกเธอประกอบพิธีหัจญ์ของพวกเธอเสร็จแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ตั้งที่พวก เธอกล่าวรำลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเธอ หรือกล่าวรำลึกให้มากยิ่งขึ้นว่า ในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดประทานให้แก่พวกข้าในโลกลี้เถิด" และเขาจะไม่ได้รับส่วนดีอันใด ในปรโลก

{2:201} และในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดประทานสิ่งดีงามในโลกลี้ และสิ่งดีงามในปรโลกแก่พวกข้า และโปรดคุ้มครองพวกข้าให้พ้นจากลงโทษแห่งเพลิงนรก"

{2:202} ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาจะได้รับส่วนดี จากสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ และอัลลอฮ์คือพระผู้ ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

{2:203} และพวกเธอจงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้ แล้วผู้ใดรับกลับในสองวัน ก็ไม่ใช่ความผิดสำหรับเขา และผู้ใดร้างรอไปอีก ก็ไม่ใช่ความผิดสำหรับเขา สำหรับผู้ที่มีความยำเกรง และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ด้วยว่า พวกเธอ นั้นจะถูกนำไปชุมนุมยังพระองค์

{2:204} และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่คำพูดของเขาเกี่ยวกับชีวิตโลกนี้ ทำให้เธอชอบใจ และเขาจะอ้างอัลลอฮ์เป็นพยานต่อสิ่งที่มืออยู่ในใจของตน และขณะเดียวกันเขาก็เป็นผู้โต้เถียงที่ฉกาจยิ่ง

{2:205} และเมื่อเขาหันหลังไปแล้ว เขาก็เพียรพยายามในแผ่นดิน เพื่อก่อความเสียหายในนั้น และทำลายพืชผลและเผ่าพันธุ์ และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย

{2:206} และเมื่อได้มีการกล่าวแก่เขาว่า "จงเกรงกลัวอัลลอฮ์" ความผยองก็เกาะกุมเขา ชักนำให้เขาทำบาป นรกญะฮันน์จึงเหมาะสมสำหรับเขา และมันเป็นที่พำนักอันเลวร้ายยิ่ง

{2:207} และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่สละพลีตนเอง ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความพอพระทัยแห่งอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงเอ็นดูแก่ปวงบ่าว

{2:208} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงเข้าอยู่ในความสันติโดยทั่วทั้งสิ้น และจงอย่าปฏิบัติตามฝัก้าวของชัยฏอน แท้จริงมันเป็นศัตรูต่อพวกเธอที่ชัดแจ้ง

{2:209} ถ้าหากพวกเธอผิดพลั้งหลังจากที่หลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเธอแล้ว จงรู้ไว้เถิดว่าอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{2:210} และพวกเขารอคอยสิ่งใดอีกเล่า นอกจากการที่อัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์ จะมายังพวกเขาในร่มเงาของเมฆ? และเรื่องนั้นได้ถูกชี้ขาดไว้แล้ว และยิ่งอัลลอฮ์นั้น ก็กิจการทั้งมวลจะถูกนำกลับไป

{2:211} เธอจงถามวงศ์วานของอิสรออิลเถิดว่า สัญญาณอันชัดเจนตั้งเท่าใดแล้ว ที่เราได้นำมายังพวกเขา และผู้ใดเปลี่ยนแปลงอุปการคุณของอัลลอฮ์หลังจากที่มันได้มายังเขาแล้ว แน่นนอนอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

{2:212} ชีวิตแห่งโลกนี้ได้ถูกประดับให้เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาเห็นดีเห็นงาม และพวกเขาเหยียดหยันบรรดาผู้ที่มีศรัทธา แต่บรรดาผู้ยำเกรงนั้น จะเหนือกว่าพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ และอัลลอฮ์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่คณานับ

{2:213} ปวงมนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน ภายหลังอัลลอฮ์ได้ทรงส่งบรรดานบีมาในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และได้ทรงประทานคัมภีร์ อันกอปรด้วยความสัตย์จริง ลงมาแก่พวกเขา เพื่อจะได้ทรงพิพากษาระหว่างหมู่มนุษย์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และไม่มีผู้ใดที่ขัดแย้งในคัมภีร์นั้น นอกจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นเอง หลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาเหล่านั้นแล้ว ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาในระหว่างพวกเขาตนเอง แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงชี้แนะแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา ซึ่งความจริงที่พวกเขาขัดแย้งกัน ด้วยพระอนุมัติของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงชี้แนะผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่หนทางอันเที่ยงตรง

{2:214} หรือพวกเธอคิดว่า พวกเธอจะได้เข้าสวรรค์ ทั้ง ๆ ที่เยี่ยงอย่างของผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเธอ ยังไม่ได้มาถึงพวกเธอเลย ซึ่งความทุกข์ยากลำบากและความเดือดร้อนได้ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาได้รับความหวั่นไหวจนกระทั่งศาสนทูตและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาซึ่งอยู่กับเขากล่าวขึ้นว่า "เมื่อใดเล่า การช่วยเหลือของอัลลอฮ์?" มิหรือ การช่วยเหลือของอัลลอฮ์นั้นอยู่ใกล้?

{2:215} พวกเขาถามว่า พวกเขาจะบริจาคสิ่งใด? จงกล่าวเถิดว่า "สิ่งที่ดีอันใดก็ตามที่พวกเธอบริจาค ก็ให้แก่บิดามารดา และญาติสนิท และเด็กกำพร้า และผู้ขัดสน และคนเดินทาง และความดีอันใดที่พวกเธอได้กระทำไป อัลลอฮ์ทรงรู้ดี"

{2:216} พวกเขาได้ถูกบัญชาให้ออกสู่สงคราม ทั้ง ๆ ที่พวกเขาตั้งใจจะสงบ แต่มันอาจเป็นไปได้ว่าพวกเขาตั้งใจสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งดีสำหรับพวกเขา และบางทีพวกเขาก็รักสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ สิ่งนั้นมันเลวสำหรับพวกเขา อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ แต่พวกเขาไม่รู้

{2:217} พวกเขาจะถามเธอเกี่ยวกับเดือนต้องห้าม เรื่องการสู้รบในเดือนนั้น จงกล่าวเถิดว่า "การสู้รบในเดือนนั้นเป็นสิ่งใหญ่หลวง ทว่าการขัดขวางให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ และการปฏิเสธการศรัทธา ต่อพระองค์และการกีดกัน อัลมัสญิด อัลหะรอม ตลอดจนการขับไล่ชาว อัลมัสญิด อัลหะรอม ออกไปนั้น เป็นสิ่งใหญ่หลวงยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และการก่อความนั้นใหญ่หลวงยิ่งกว่าการการประหารชีวิต

ประหาร และพวกเขาจะยังคงทำร้ายพวกเขาต่อไป จนกว่าพวกเขาจะดึงพวกเขาออกไปจากศาสนาของพวกเขานี้ หากพวกเขาสามารถ และผู้ใดในหมู่พวกเขาออกไปจากศาสนาของตน แล้วเขาตายลงขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา คนเหล่านี้แหละบรรดาการงานของพวกเขาสูญสลาย ทั้งในโลกนี้และปรโลก และคนเหล่านี้แหละคือชาวนรก ซึ่งพวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{2:218} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และบรรดาผู้ที่อพยพ และได้เสียสละต่อสู้อย่างกล้าหาญในหนทางของอัลลอฮ์นั้น คนเหล่านี้แหละที่หวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภิบาล โทษ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{2:219} พวกเขาจะถามเธอเกี่ยวกับน้ำเมา และการพนัน จงกล่าวเถิดว่า "ในทั้งสองนั้นมีโทษและมีคุณประโยชน์หลายอย่างแก่ผู้คน แต่โทษของมันทั้งสองนั้น มากกว่าคุณประโยชน์ของมัน" และพวกเขาจะถามเธอว่า "พวกเขาจะบริจาคสิ่งใด?" จงกล่าวเถิดว่า "สิ่งที่เหลือใช้" ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจง โองการทั้งหลายแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

{2:220} ทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะถามเธอเกี่ยวกับบรรดาเด็กกำพร้า จงกล่าวเถิดว่า "การแก้ไขปรับปรุงใด ๆ ให้แก่พวกเขา นั้น เป็นสิ่งดีเยี่ยม และถ้าหากพวกเขาจะร่วมอยู่กับพวกเขา พวกเขาก็คือพี่น้องของพวกเขา" และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงผู้ที่ก่อความเสียหายจากผู้ที่ปรับปรุงแก้ไข และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว ก็คงจะทรงให้พวกเขาลำบากไปแล้ว

แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{2:221} และพวกเขาจะถามเธอเกี่ยวกับบรรดาหญิงผู้ตั้งภาคี จนกว่าพวกนางจะมีศรัทธา และทาสาหญิงที่เป็นผู้มีศรัทธานั้น ดียิ่งกว่าหญิงที่เป็นผู้ตั้งภาคี แม้ว่าพวกเธอจะชอบนางก็ตาม และพวกเขาจะขอให้บรรดาชายผู้ตั้งภาคีสมรส (กับสตรีผู้ที่มีศรัทธา) จนกว่าพวกเขาจะมีศรัทธา และทาสาชายที่เป็นผู้มีศรัทธานั้นดีกว่าผู้ตั้งภาคี ถึงแม้ว่าพวกเธอจะชอบเขาก็ตาม คนเหล่านี้แหละจะชักชวนไปสู่เพลิงนรก และอัลลอฮ์นั้นทรงเชิญชวนไปสู่สวรรค์และไปสู่การอภิบาล โทษ ด้วยพระอนุมัติของพระองค์ และพระองค์จะทรงแจกแจงบรรดาสัญญาของพระองค์แก่เหล่ามนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก

{2:222} และพวกเขาจะถามเธอเกี่ยวกับประดู จงกล่าวเถิดว่า "มันเป็นสิ่งให้โทษ ดังนั้นพวกเธอจงห่างไกลจากหญิงในขณะมีระดู และจงอย่าเข้าใกล้นาง จนกว่านางจะสะอาด ครั้นเมื่อนางได้ชำระร่างกายสะอาดแล้ว ก็จงเข้าหานางตามที่อัลลอฮ์บัญชาพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชอบบรรดาผู้สำนึกผิด และทรงชอบบรรดาผู้ที่ขัดเกลادنใจให้บริสุทธิ์"

{2:223} บรรดาสตรีของพวกเขา นั้น คือแหล่งเพาะปลูกของพวกเขา ดังนั้นพวกเธอจงมายังแหล่งเพาะปลูกของพวกเขา ตามที่พวกเขาประสงค์ และพวกเขาจงประกอบความดีมอบแก่ตัวของพวกเขาเอง และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และจงรู้เถิดว่า พวกเขาเหล่านั้นจะเป็นผู้พบกับพระองค์ และเธอจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาเถิด

{2:224} จงอย่าเอาอัลลอฮ์ในการสาบานของพวกเขา มาเป็นอุปสรรคขวางกั้น ต่อการที่จะปฏิบัติคุณงามความดี และการที่จะอย่าเกรง และการที่จะประนีประนอมระหว่างผู้คน แท้จริงอัลลอฮ์คือพระทรงไต่ถาม พระทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

{2:225} อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาผิดต่อการสาบาน ที่พวกเขาเอ่ยโดยไม่ได้ตั้งใจ แต่พระองค์จะทรงเอาผิดต่อคำสาบานที่พวกเขาทำขึ้น โดยมีใจเจตนา แท้จริง อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงซันติ

{2:226} สำหรับบรรดาผู้ที่สาบานว่า จะไม่สมสู่ภรรยาของตนนั้น ให้มีการรอคอยสี่เดือน แล้วถ้าหากเขากลับคืนดี แน่แน่นอนอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงอภิบาล โทษ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{2:227} และถ้าพวกเขาตัดสินใจที่จะหย่า แน่แน่นอนอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงไต่ถาม พระผู้ทรงรอบรู้

{2:228} และบรรดาสตรีที่ถูกหย่าร้าง พวกนางจะต้องรอตัวเองสามารถหาคู่ครอง และไม่นอนมั่วให้แก่พวกนาง ในการที่พวกนางจะปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้บังเกิดขึ้นในมดลูกของพวกนาง

หากพวกนางมีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก และบรรดาสามีของพวกนางนั้นเป็นผู้มีสิทธิมากกว่า ในการให้พวกนางกลับมาในกรณีดังกล่าว หากพวกเขาปรารถนาประนีประนอม และพวกนางนั้นจะได้

รับ เช่นเดียวกับสิ่งที่ป็นหน้าที่ของพวกนาง ที่จะต้องปฏิบัติโดยชอบธรรม และสำหรับบรรดาบุตรนั้น มีฐานะเหนือพวกนางชั้นหนึ่ง และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{2:229} การหย่านั้นมีได้สองครั้ง ดังนั้นจึงยับยั้งไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็ให้ปล่อยไปโดยดี และไม่อนุญาตแก่พวกเธอ ในการที่พวกเธอจะยึดเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งที่พวกเธอได้ให้แก่พวกนาง นอกจากเขาทั้งสองเกรงว่า จะไม่สามารถปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮฺได้ ถ้าหากพวกเธอเกรงว่า เขาทั้งสองจะไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮฺ ก็ไม่ใช่ความผิดแก่เขาทั้งสอง ในสิ่งที่นางใช้มันไถ่ตน เหล่านั้นแหละคือกฎเกณฑ์ของอัลลอฮฺ พวกเธอจงอย่าละเมิดมัน และผู้ใดละเมิดกฎเกณฑ์ของอัลลอฮฺแล้ว ชนเหล่านั้นก็คือผู้ทุจริต

{2:230} ถ้าหากเขาได้หย่านางอีก(เป็นครั้งที่สาม) นางก็ไม่ใช่ที่อนุมัติแก่เขาหลังจากนั้น จนกว่า จะนางจะสมรสกับคู่ครองอื่นนอกจากเขา แล้วหาก(สามีคนใหม่นั้น)หย่านาง ก็ไม่ใช่ความผิดสำหรับ เขาทั้งสอง ที่จะคืนดีกันใหม่ หากเขาทั้งสองคิดว่า จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮฺได้ และนั่นแหละ คือกฎเกณฑ์ของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงแจกแจงมันอย่างแจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้ดี

{2:231} และเมื่อพวกเธอหย่าบรรดาสตรี แล้วพวกนางก็ได้ถึงกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็จงยับยั้งนางไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็จงปล่อยนางไปโดยชอบธรรม และพวกเธอจงอย่ายับยั้งพวกนางไว้ โดยมุ่งก่อความเดือดร้อน เพื่อพวกเธอจะได้ข่มเหงรังแก และผู้ใดกระทำเช่นนั้น แน่แน่นอนเขาก็ได้ทุจริต ต่อตนเอง และจงอย่าเอาโอองการของอัลลอฮฺ มาเป็นที่เย้ยหยัน และจงระลึกถึงอุปการคุณของอัลลอฮฺ ที่มีแก่พวกเธอ และสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเธอ อันได้แก่คัมภีร์และวิถียุญาณ ซึ่งทรงใช้คัมภีร์นั้น ตักเตือนพวกเธอ และพวกเธอจงอย่าเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงรู้เถิดว่าอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ ในทุกสรรพสิ่ง

{2:232} และเมื่อพวกเธอหย่าบรรดาสตรี แล้วพวกนางก็ได้ถึงกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็จงอย่า ขัดขวางพวกนาง ในการที่พวกนางจะสมรสกับบรรดาผู้ครองของพวกนาง เมื่อพวกเขาต่างพอใจต่อกัน โดยชอบธรรม นั่นแหละคือสิ่งที่จะถูกนำมาตักเตือนแก่ผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันปรโลก นั่นแหละคือสิ่งที่บริสุทธิ์กว่าและสะอาดกว่าสำหรับพวกเธอ และอัลลอฮฺนั้นทรงรู้ แต่พวกเธอไม่รู้

{2:233} และเหล่ามารดานั้น จะให้นมแก่ลูก ๆ ของนางภายในสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ต้องการจะให้นมจนครบกำหนด และเป็นหน้าที่ของบิดาเด็กนั้นที่จะต้องให้ปัจจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกนาง โดยชอบธรรม ชีวิตใดหนึ่งจะไม่ถูกกำหนดให้รับภาระหน้าที่

นอกจากเท่ากำลังความสามารถของมันเท่านั้น มารดาก็จงอย่าได้ก่อความเดือดร้อน เนื่องด้วยลูกของนาง และบิดาของเด็กก็จงอย่าได้ก่อความเดือดร้อน เนื่องด้วยลูกของตน และหน้าที่ของทายาทผู้รับมรดกก็เช่นเดียวกัน แต่ถ้าเขาทั้งสองต้องการให้หย่าม อันเกิดจากความพอใจของทั้งสองฝ่าย และการปรึกษาหารือกันแล้ว ก็ไม่ใช่ความผิดสำหรับเขาทั้งสอง และหากพวกเธอจะขอให้มีแม่นมมาเลี้ยงลูก ๆ ของพวกเธอแล้ว ก็ย่อมไม่เป็นความผิดสำหรับพวกเธอ ถ้าพวกเธอได้มอบสิ่งที่พวกเธอให้(เป็นค่าตอบแทนแก่พวกนาง) โดยชอบธรรม และจงอย่าเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงรู้ด้วยว่า อัลลอฮฺทรงเห็นในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{2:234} และบรรดาผู้ที่สิ้นอายุขัยในหมู่พวกเธอ และทิ้งผู้ครองไว้ นั้น พวกนางจะต้องรอคอยตัวของพวกนางเองสี่เดือนกับสิบวัน ครั้นเมื่อพวกนางครบกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็ไม่ใช่ความผิดอันใดสำหรับพวกเธอ ในสิ่งที่พวกนางได้กระทำไปในเรื่องส่วนตัวของพวกนาง โดยชอบธรรม และอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ในสิ่งที่พวกเธอกระทำกัน

{2:235} และไม่ใช่ความผิดอันใดสำหรับพวกเธอ ในการที่พวกเธอกล่าวเป็นนัยในการสู่ขอสตรี หรือการที่พวกเธอเก็บงำไว้ในใจของพวกเธอ อัลลอฮฺทรงรู้ว่า พวกเธอจะบอกกล่าวแก่นางให้ทราบ ทว่าพวกเธออย่าได้สัญญาแก่นางเป็นการลับ นอกจากพวกเธอจะกล่าวถ้อยคำอันดีเท่านั้น และจงอย่าตัดสินใจทำพิธีสมรส จนกว่ากำหนดเวลาอันนั้นจะบรรลุถึงความสิ้นสุดของมัน และพวกเธอจงรู้เถิดว่า

อัลลอฮฺทรงรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา เธอ ดังนั้นพวกเธอจงระวังต่อพระองค์ และจงรู้เถิดว่า อัลลอฮฺคือ พระผู้ทรงอภิเษก โทษ พระผู้ทรงสุขุม

{2:236} ไม่เป็นความผิดสำหรับพวกเธอ ถ้าหากพวกเธอหย่าสตรี โดยที่พวกเธอยังไม่ได้สมสู่พวกนาง หรือยังไม่ได้กำหนดสินสอดใด ๆ แก่พวกนาง และจงทำขวัญแก่นาง ผู้มีงั้นนั้นก็ต้องให้ตามกำลังความสามารถของตน และผู้ยากจนนั้นก็ต้องให้ตามกำลังความสามารถของตน เป็นการทำขวัญโดยชอบธรรม เป็นหน้าที่ของเหล่าผู้กระทำความดี

{2:237} และถ้าหากพวกเธอหย่าพวกนาง ก่อนที่พวกเธอจะสมสู่พวกนาง โดยที่พวกเธอได้กำหนดสินสอดแก่นางแล้ว ก็จงให้แก่นางครึ่งหนึ่งของสิ่งที่พวกเธอได้กำหนดนั้น นอกจากว่าพวกนางจะยกให้ หรือผู้ที่ถือกรรมสิทธิ์ในสัญญาสมรสนั้นจะยกให้ และการที่พวกเธอจะยกให้นั้น เป็นสิ่งที่ใกล้ยิ่งต่อความยำเกรง(ต่ออัลลอฮฺ) และพวกเธออย่าลืมนุญคุณระหว่างพวกเธอกันเอง แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเธอกระทำกัน

{2:238} จงรักษาบรรดานมาซ และนมาซที่อยู่กึ่งกลาง และจงยืน(นมาซ)ต่ออัลลอฮฺอย่างนอบน้อม

{2:239} ถ้าหากพวกเธอหวาดกลัว ก็ในขณะที่เดินหรือขี่พาหนะ เมื่อพวกเธอปลอดภัยแล้ว ก็จงรำลึกถึงอัลลอฮฺ ดังที่ได้ทรงสอนพวกเธอ ในสิ่งที่พวกเธอไม่เคยรู้

{2:240} และพวกเธอที่จะสิ้นอายุขัยและต้องจากลาบรรดาคู่ครอง

ก็ต้องเสียค่าบำนาญแก่บรรดาภรรยาของพวกตนให้ครบหนึ่งปี โดยไม่มีการขับไล่ แต่ถ้าพวกนางย้ายออก ก็ไม่เป็นความผิดแก่พวกเธอ ในกรณีที่นางได้กระทำในเรื่องของส่วนตัวของพวกนางอันเป็นที่ชอบธรรม และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{2:241} และบรรดาหญิงที่ถูกหย่าก็มีสิทธิ์ในค่าบำนาญ โดยชอบธรรม เป็นหน้าที่ของบรรดาผู้ยำเกรง

{2:242} เช่นนั้นแหละ ที่อัลลอฮฺทรงแจกแจงบรรดาสัญญาของพระองค์แก่พวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้ไตร่ตรอง

{2:243} เธอไม่เห็นดอกหรือ บรรดาผู้ที่ออกจากบ้านเมือง โดยมีจำนวนนับเป็นพันคน เพราะความกลัวตาย แต่แล้วอัลลอฮฺก็ตรัสแก่พวกเขาว่า "พวกเธอจงตายเถิด" ครั้นต่อมาพระองค์ก็ชุบชีวิตพวกเขาขึ้น แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงโปรดปรานแก่ปวงมนุษย์ ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่ชอบพระคุณพระองค์

{2:244} พวกเธอจงต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ และจงรู้ไว้เถิดว่า อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงไต่ยืน พระผู้ทรงรอบรู้

{2:245} ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเธอที่จะให้การยืมที่ดีแก่อัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์จะทรงใช้คืนให้เขาหลังจากที่ได้ทรงเพิ่มมันขึ้นเป็นทวีคูณแล้ว อัลลอฮฺเท่านั้นที่ทรงสามารถลดและเพิ่ม และยังพระองค์ พวกเธอจะกลับคืนไป

{2:246} เธอไม่เห็นดอกหรือ พวกผู้นำในวงศัวานของอิสรออีล ภายหลังจากมูซา เมื่อพวกเขาได้กล่าวแก่ศาสดาคนหนึ่งของพวกเขาว่า "โปรดแต่งตั้งกษัตริย์แก่พวกเราเถิด เราจะได้ออกต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺ" ศาสดาจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกเธอทั้งหลายคาดคิดไหมว่า หากพวกเธอได้ถูกบัญญัติให้ทำการรบแล้ว พวกเธอจะไม่ออกต่อสู้?" พวกเขาตอบว่า "และไหนพวกเราจะไม่ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺเล่า? ทั้ง ๆ ที่พวกเราถูกขับไล่ออกจากบ้านเมืองของเราและบุตรหลานของเรา" ครั้นแล้วเมื่อการรบได้ถูกบัญญัติแก่พวกเขา พวกเขาก็หันหลังให้ นอกจากพวกเขาเพียงไม่กี่คน และอัลลอฮฺทรงรอบรู้อย่างยิ่งเกี่ยวกับพวกทุจริต

{2:247} และศาสดาของพวกเขาก็ได้ประกาศแก่พวกเขาว่า "อัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งฏอลูตให้เป็นกษัตริย์" พวกเขาก็กล่าวว่า "เขาจะมีอำนาจเหนือพวกเราได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่พวกเราเป็นผู้สมควรต่ออำนาจการปกครองนั้นยิ่งกว่าเขา และเขานั้นก็ไม่มีทรัพย์สินอันมั่งคั่งแต่ประการใด ๆ" ศาสดากล่าวว่า "อัลลอฮฺได้ทรงคัดเลือกเขาให้มีอำนาจเหนือพวกเธอ และพระองค์ทรงเพิ่มพูนความกว้างขวางใน

ความรู้ และความสูงใหญ่ในร่างกายแก่เขา และอัลลอฮฺทรงประทานอำนาจแห่งอาณาจักรของพระองค์ แก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺทรงไพศาลยิ่ง อีกทั้งทรงรอบรู้อยิ่ง

{2:248} และศาสตาของพวกเขาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "สัญลักษณ์แสดงอำนาจแห่งการปกครอง ของเขาก็คือ จะมีหีบมายังพวกเขา ซึ่งในนั้น มีความสงบมั่นจากพระเจ้าของพวกเขา และมีส่วนที่เหลือ อยู่จากสิ่งทีวงศ์วานของมุซาและวงศ์วานแห่งฮารูนได้ทิ้งไว้ ซึ่งมะลาอิกะฮฺจะแบกมันมา แท้จริงในนั้น ย่อมเป็นสัญลักษณ์สำหรับพวกเขา ทั้งนี้หากพวกเขาเป็นผู้มีศรัทธา"

{2:249} ต่อมาเมื่อภูอลุตได้นำไพร่พลเคลื่อนออกไป เขาก็ประกาศว่า "อัลลอฮฺจะทรงทดสอบพวก เธอ ด้วยลำน้ำสายหนึ่ง ถ้าผู้ใดดื่มจากมัน เขาก็จะไม่ใช้พวกของฉัน แต่ผู้ใดไม่ดื่มมัน เขาก็เป็นพวก ของฉัน ยกเว้นบุคคลที่ใช้มือของเขาไว้กับน้ำเพียงครั้งเดียว" ครั้นแล้วพวกเขาที่ดื่มจากมัน นอกจากพวก เขาเพียงไม่กี่คน ต่อมาเมื่อเขาและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาที่อยู่พร้อมกับเขาเดินผ่านลำน้ำนั้นไป พวกเขา ก็กล่าวว่า "ในวันนี้เราไม่มีกำลังจะต่อสู้กับญาลูฏและไพร่พลของเขาได้ดอก" บรรดาผู้ที่มั่นใจว่าพวก เขาต้องได้พบกับอัลลอฮฺจึงกล่าวว่า "มีตั้งเท่าใดแล้วกลุ่มชนที่มีเพียงเล็กน้อย

สามารถพิชิตกลุ่มชนที่มากกว่าโดยพระอนุมัติของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺทรงอยู่พร้อมกับบรรดาผู้อดทน"

{2:250} และเมื่อพวกเขาได้ออกศึกเพื่อต่อสู้กับญาลูฏและไพร่พลของเขา พวกเขาถึงวอนว่า "พระเจ้า ของพวกเขา! โปรดนำความอดทนลงมาให้พวกเขา และโปรดยึดเท้าของพวกเขาไว้ให้มั่น และ โปรดช่วยพวกเขาให้มีชัยชนะเหนือพวกปฏิเสธศรัทธา"

{2:251} ครั้นแล้วพวกเขาก็ปราบพวกนั้น โดยพระอนุมัติของอัลลอฮฺ และดาวูดได้สั่งหารญาลูฏ และ อัลลอฮฺได้ทรงประทานอำนาจการปกครองและวิถียุยานแก่เขา และพระองค์ทรงสอนเขาบางสิ่งที่พระ องค์ทรงประสงค์ และหากไม่ใช่เพราะอัลลอฮฺทรงป้องกันปวงมนุษย์ไว้แก่กันและกันแล้ว แผ่นดินก็จะ หายหะแน่ ทว่าอัลลอฮฺทรงโปรดปรานแก่ชาวโลกทั้งปวง

{2:252} นั้นเป็น โองการแห่งอัลลอฮฺ ซึ่งเราแถลงมันแก่เธอ โดยสัจจะ และแท้จริงเธอนั้นเป็นหนึ่งใน เหล่าศาสนทูต

{2:253} และบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นเราได้ให้เชิดชูบางคนเหนือกว่าอีกบางคน บางคนจากพวกนั้น เป็นผู้ที่อัลลอฮฺได้ทรงสรรเสริญ และอัลลอฮฺได้ทรงยกฐานะอันดรพวกเขาบางคนขึ้นหลายชั้น และแก้อีซา บุตรมัรยัมเราได้ประทานบรรดาหลักฐานที่ชัดแจ้ง และเราได้เสริมอำนาจแก่เขาด้วยวิญญาณแห่งความ บริสุทธิ์ และมาตรว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์ แน่แน่นอนบรรดาผู้อยู่ในยุคหลังจากพวกเขาก็ไม่ต้องรบพุ่งกัน ภายหลังจากบรรดาหลักฐานที่ชัดแจ้งได้มาสู่พวกเขาแล้ว ทว่าพวกเขาได้พิพาทกัน ซึ่งมีพวกเขาบาง คนเป็นผู้มีศรัทธา และพวกเขาบางคนเป็นผู้ปฏิเสธ และมาตรว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์ แน่แน่นอนพวกเขาก็ไม่ต้องรบพุ่งกัน ทว่าอัลลอฮฺทรงกระทำไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์

{2:254} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงใช้จ่ายทรัพย์สินที่เราได้ประทานให้แก่พวกเขา ก่อนที่วันหนึ่ง จะมาถึง ซึ่งในวันนั้นจะไม่มีการซื้อขาย และไม่มีมิตรภาพ และไม่มีการไถ่แทน และบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น พวกเขาคือพวกทุจริต

{2:255} อัลลอฮฺ ซึ่งไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ คือพระผู้ทรงมีชีพ พระผู้ทรงดำรงอยู่ ความว่างและการหลับไม่ครอบงำพระองค์ พระองค์ทรงสิทธิ์ในสรรพสิ่งที่มีอยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที อยู่บนแผ่นดิน ผู้ใดเล่าที่จะให้การรับรอง(แก่ผู้อื่น) ณ พระองค์ได้ นอกจากจะเป็นไปโดยพระอนุมัติ ของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มีอยู่ต่อหน้าพวกเขา และที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวก เขาไม่ครอบคลุมความรู้ของพระองค์สักนิด นอกจากในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์(จะให้พวกเขารู้)เท่านั้น แก้อ้อของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทั้งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการพิทักษ์มันทั้งสองไม่ทำให้พระ องค์เหนื่อยยากเลย และพระองค์คือพระผู้ทรงสูงส่ง พระผู้ทรงยิ่งใหญ่

{2:256} ไม่มีการบังคับกันในเรื่องเกี่ยวกับศาสนา สิ่งที่ถูกต้องแตกต่างจากสิ่งที่ผิดอย่างชัดแจ้ง ดังนั้นผู้ใดที่ปฏิเสธภูอลุตและมีศรัทธาในอัลลอฮฺ เขาก็ได้ยึดจับห้วงอันมั่นคง ไม่มีการแตกขาดสำหรับ มัน และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{2:257} อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงผู้คุ้มครองบรรดาผู้ที่มีศรัทธา ทรงนำพวกเขาออกจากความมืดมนสู่ความสว่าง ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น ผู้คุ้มครองพวกเขาคือภูอสูต พวกมันนำพวกเขาออกจากความสว่างสู่ความมืดมน พวกเขาเป็นชาวนรก พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{2:258} เธอไม่เห็นดอกหรือ ผู้โต้เถียงกับอิบรอฮีมในเรื่องพระเจ้าของเขา? ซึ่งอัลลอฮ์ได้มอบอำนาจการปกครองแก่เขา เมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวว่า "พระเจ้าของฉันทรงประทานชีวิต และทรงประทานความตาย" เขากล่าวว่า "ข้าก็ให้ชีวิตและให้ความตายได้" อิบรอฮีมกล่าวว่า "อัลลอฮ์ทรงนำดวงอาทิตย์มาจากบูรพทิศ ดังนั้นท่านจงนำมันมาจากประจิมทิศเถิด" พลันผู้ที่ปฏิเสธนั้นก็อึ้งง และอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้หน้าแก่กลุ่มชนทุจริต

{2:259} หรืออุปมาตั้งผู้ที่ผ่านเมืองหนึ่ง โดยที่มันพังทับลงมาบนหลังคาของมัน เขากล่าวว่า "อัลลอฮ์จะฟื้นฟูเมืองนี้ขึ้นมาอีกได้อย่างไรเล่า หลังจากที่มันได้ตายไปแล้ว?" อัลลอฮ์จึงทรงบันดาลให้เขาตายไปหนึ่งร้อยปี หลังจากนั้นก็ได้ทรงชุบชีวิตเขา พระองค์ตรัสว่า "เธอพักอยู่นานเท่าใด?" เขาทูลตอบว่า "ข้าพักอยู่หนึ่งวันหรือส่วนหนึ่งของวัน" พระองค์ตรัสว่า "หามิได้! เธอพักอยู่ถึงหนึ่งร้อยปีต่างหาก เธอจงมองไปที่อาหารและเครื่องดื่มของเธอเถิด มันยังไม่บูดเลย และเธอจงมองไปที่ลาของเธอเถิด และเพื่อเราจะบันดาลให้เธอเป็นนอภินิหารสัญญาณหนึ่งแก่ปวงมนุษย์ และเธอจงมองไปที่กองกระดูกเถิด ว่าเราจะประกอบมัน แล้วเราหุ้มมันด้วยเนื้ออย่างไร" ครั้นเมื่อเหตุการณ์ได้ประจักษ์แจ้งแก่เขาแล้ว เขาก็กล่าวว่า "อัลลอฮ์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง"

{2:260} และเมื่อครั้งที่อิบรอฮีมได้กล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดแสดงให้ข้าได้เห็นเถิดว่า พระองค์ทรงชุบชีวิตแก่ผู้ตายได้อย่างไร" พระองค์ตรัสว่า "เธอไม่เชื่อดอกหรือ?" เขากล่าวว่า "หามิได้! แต่เพื่อจิตใจของข้าจะได้สงบมันยิ่งขึ้น" พระองค์ตรัสว่า "ถ้าเช่นนั้นเธอก็จงนำวิหคมาสี่ตัว แล้วเธอจงนำมันมาอยู่ใกล้เธอ แล้วก็จงให้แต่ละส่วนของพวกมันอยู่บนภูเขาทุกลูก หลังจากนั้นเธอก็จงเรียกพวกมันมา แน่نونพวกมันก็จะมาหาเธอโดยพลัน และเธอจงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"

{2:261} การบริจาคของบรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินของพวกตนในหนทางของอัลลอฮ์ เปรียบได้ตั้งเมล็ดพืชที่งอกออกมาเจ็ดรวง และแต่ละรวงมีร้อยเมล็ด ในทำนองเดียวกัน อัลลอฮ์ทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงกว้างขวาง พระผู้ทรงรอบรู้

{2:262} บรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินของพวกตนในหนทางของอัลลอฮ์และไม่ได้ตามหลังการบริจาคของพวกตนด้วยการลำเลิกและการก่อความเดือดร้อน พวกเขาจะได้รับรางวัลจากพระเจ้าของพวกตน พวกเขาจะไม่มีความกลัว และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก

{2:263} คำพูดที่ไพเราะและการให้อภัยนั้น ดีกว่าการทำทานที่ตามหลังด้วยการก่อความเดือดร้อน และอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงมั่งมี พระผู้ทรงขันติ

{2:264} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธอจงอย่าทำลายการทำทานของพวกเธอ โดยการลำเลิกและการก่อความเจ็บปวด ประดุจผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์ของพวกตนเพื่ออวดผู้คน และเขาเองก็ไม่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย อุปมาคนอย่างเขา ก็อุปมาดังศิลาเกลี้ยงซึ่งมีดินติดอยู่ ต่อมาเมื่อฝนชุกกระหน่ำลงมา จนทั้งมันไว้ในสภาพเกลี้ยงเกลา พวกเขาไม่อาจได้สักสิ่งเดียวจากที่พวกตนได้พากเพียรไว้ และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

{2:265} และข้อเปรียบเทียบของบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์สินของพวกตน เพื่อแสวงหาความพึงพระทัยของอัลลอฮ์และเพื่อเพิ่มความหนักแน่นแก่ตนเอง ก็เปรียบได้ตั้งสวนหนึ่งตั้งอยู่ ณ พื้นที่ราบสูงซึ่งมีฝนชุก มันจึงให้ผลิตผลของมันเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า แม้ไม่ได้มีฝนชุก ก็ยังมีน้ำค้าง และอัลลอฮ์ทรงมองเห็นการกระทำของพวกเธอ

{2:266} พวกเธอคนใดชอบไหมเล่า? ที่จะมีสวนแห่งหนึ่ง ที่เต็มไปด้วยต้นอินผาลัมและต้นองุ่น โดยมีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน ในสวนนั้นเขาได้รับผลไม้ต่าง ๆ และเขาก็เข้าสู่วัย

ชรา ทั้ง ๆ ที่เหล่าผู้สืบสกุลของเขากียังอ่อนวัย แล้วมันก็ถูกพายุโหมกระหน่ำ ในนั้นมีเพลิง แล้วสวนนั้นก็มีมอดไหม้ เช่นนั้นแหละ อัลลอฮฺทรงชี้แจงกับบรรดาโองการต่าง ๆ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ {2:267} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงบริจาคทรัพย์ที่ดีบางส่วน ที่พวกเขาหามาได้ และจากสิ่งที่เราได้ นำออกมาจากแผ่นดินให้แก่พวกเขา และพวกเขาอย่าได้มุ่งเอาสิ่งเลวจากมันนั้นมาบริจาค ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเองก็ไม่อยากจะได้รับสิ่งนั้น นอกจากพวกเขาจะต้องกลับตาในการรับมัน และจงทราบเถิดว่า อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรวยยิ่ง พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ

{2:268} ชัยฏอนนั้นจะชู่พวกเขาให้กลัวความยากจน และสั่งสอนพวกเขาให้ทำบรรดาสິงอนาจาร แต่อัลลอฮฺทรงสัญญาแก่พวกเขาซึ่งการอภัยจากพระองค์และความ โปรดปราน และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงกว้างขวาง พระผู้ทรงรอบรู้

{2:269} พระองค์ทรงประทานวิทยปัญญาให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ผู้ใดได้รับวิทยปัญญา เขาก็ได้รับความดีงามอันมากมาย ไม่มีผู้ใดรำลึกดอก นอกจากผู้ที่มีสติปัญญา

{2:270} และการบริจาคอันใดก็ตามที่พวกเขาได้บริจาคไป หรือการบณานันใดก็ตามที่พวกเขาได้บณานันไว้ แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้ในสิ่งนั้น และบรรดาผู้ทุจริตนั้น จะไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย

{2:271} ถ้าพวกเขาเปิดเผยสิ่งที่ให้เป็นทาน มันก็เป็นการดี แต่ถ้าพวกเขาปกปิดมันและให้มันแก่บรรดาคนยากจนแล้ว มันก็จะเป็นการดียิ่งกว่าสำหรับพวกเขา และพระองค์จะลบล้างความผิดบางอย่างของพวกเขา และอัลลอฮฺทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

{2:272} ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของเธอ ในการชี้แนะพวกเขา ทว่าอัลลอฮฺต่างหากที่ทรงชี้แนะแก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรัพย์สินอันใดที่พวกเขาบริจาค พวกเขาเองจะได้รับมัน และพวกเขาจะต้องไม่บริจาค นอกจากเพื่อแสวงหาความ โปรดปรานจากอัลลอฮฺเท่านั้น และสิ่งที่ดีอันใดที่พวกเขาบริจาคไปนั้น มันจะถูกตอบแทน โดยครบถ้วนแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับความยุติธรรม

{2:273} แก่บรรดาคนยากจนที่ถูกขวางกั้น ในทางของอัลลอฮฺ พวกเขาไม่สามารถที่จะเดินทางไป ในแผ่นดิน ผู้ที่ไม่รู้จักจะคิดว่า พวกเขาเป็นคนมั่งมี เนื่องด้วยการรักษาเกียรติ เธอรู้จักพวกเขาได้ด้วยสัญลักษณ์แห่งพวกเขา คือพวกเขาจะไม่ขอจากผู้อื่นอย่างเข้ซี้ และสิ่งที่ดีอันใดที่พวกเขาบริจาค่นั้น อัลลอฮฺทรงรอบรู้ในสิ่งนั้นอย่างแน่นอน

{2:274} บรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์สินของตน ในยามทิวาและราตรี โดยปกปิดหรือเปิดเผยนั้น จะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาไม่มีความหวาดกลัวและพวกเขาไม่เศร้าโศก

{2:275} บรรดาผู้กินดอกเบี้ย พวกเขาจะไม่ฟื้นขึ้นมา นอกจากประดุจตั้งการลุกขึ้นของผู้ที่ถูกชั้ยฏอนผลักลมสะเปะสะปะด้วยการเข้ซิง นั้นเป็นเพราะพวกเขา กล่าวว่า "การค้าขายก็เหมือนกับการเอาดอกเบี้ย" และอัลลอฮฺทรงอนุมัติการค้าขาย แต่ทรงห้ามการเอาดอกเบี้ย ดังนั้นผู้ใดที่รับคำเตือนจากพระเจ้าของตน แล้วเขาก็ยุติ แน่หนอนสิ่งที่ล่วงเลยไปนั้นก็เป็นของเขา และกรณีของเขาก็ขึ้นอยู่กัับอัลลอฮฺ ส่วนผู้ใดหวนกลับไป(กินดอกเบี้ย)อีก แน่หนอนพวกเขาเป็นชาวนรก พวกเขาเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{2:276} อัลลอฮฺจะทรงบันทึกความจำเริญออกจากดอกเบี้ยและจะทรงเพิ่มพูนกุศลทาน และอัลลอฮฺไม่ทรงชอบผู้เนรคุณผู้กระทำบาปสักคนเลย

{2:277} บรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประพฤติดี และดำรงนมาซและชำระชะกาต พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะไม่มีความหวาดกลัวและพวกเขาไม่เศร้าโศก

{2:278} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงเกรงกลัวอัลลอฮฺ และจงละทิ้งดอกเบี้ยที่ยังคงเหลือ ถ้าหากพวกเขาเป็นผู้มีศรัทธา

{2:279} แล้วถ้าหากพวกเขาไม่ปฏิบัติตาม พวกเขาจักจะจงรับรู้เถิดว่า จะมีสงครามจากอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และหากพวกเขากลับใจ พวกเขาจักจะได้ต้นทุนของพวกเขาคืน พวกเขาไม่เอาเปรียบและไม่ถูกเอาเปรียบ

{2:280} ถ้าหากลูกหนี้ของพวกเธอเป็นผู้ยากไร้ ก็จงผ่อนปรนจนถึงยามที่สะดวก แต่ถ้าหากพวกเธอยกหนี้ให้เป็นทาน มันก็เป็นการศึกษาสำหรับพวกเธอ ถ้าหากพวกเธอรู้

{2:281} พวกเธอจงอย่าเกรงวันหนึ่ง ซึ่งในวันนั้นพวกเธอจะกลับคืนสู่อัลลอฮ์ แล้วทุกชีวิตจะถูกตอบแทน โดยครบถ้วน ตามที่มันเคยชวนชวายไว้ และพวกเขาจะไม่ได้รับความยุติธรรม

{2:282} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! เมื่อพวกเธอทำสัญญากู้หนี้ยืมสินกันในหนี้สินหนึ่ง โดยมีกำหนดเวลาที่แน่ชัด พวกเธอก็จงบันทึกมัน และผู้เขียนก็จงบันทึกในระหว่างพวกเธอด้วยความเที่ยงธรรม และผู้บันทึกจงอย่าปฏิเสธที่จะบันทึกสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนเขาไว้ ดังนั้นเขาจงบันทึก โดยให้ลูกหนี้เป็นผู้บอกให้ และเขาจงอย่าเกรงอัลลอฮ์พระเจ้าของตน และจงอย่าบกพร่องจากนั้น แม้สักเพียงเล็กน้อยก็ตาม แต่หากปรากฏว่า ผู้เป็นลูกหนี้เป็นคนเบาปัญญา หรือเป็นคนอ่อนแอ หรือไม่สามารที่จะบอก ก็จงให้ผู้ปกครองของเขาบอกแทนด้วยความเที่ยงธรรม และพวกเธอจงจัดตั้งพยานขึ้นสองคนจากบรรดาบุรุษของพวกเธอ หากไม่มีบุรุษสองคน ก็บุรุษหนึ่งคนกับสตรีสองคน จากพวกพยานที่พวกเธอพึงพอใจ เพื่อที่ว่า หากนางหนึ่งในสองคนหลงลืม คนหนึ่งในสองคนจะได้ช่วยเตือนความจำให้แก่อีกคนหนึ่ง และบรรดาพยานนั้นอย่าปฏิเสธ เมื่อใดที่ถูกขอร้อง และพวกเธอจงอย่าเบื้อหน่ายที่จะบันทึกหนี้สิน ไม่ว่าจะน้อยนิดหรือมากมายก็ตาม จนถึงกำหนดของมัน สิ่งนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ยุติธรรมที่สุด ณ อัลลอฮ์ และคือสิ่งที่เที่ยงตรงที่สุดสำหรับเป็นหลักฐานยืนยัน และอย่างน้อยที่สุดพวกเธอก็จะได้ไม่หวาดระแวงต่อกัน ยกเว้นในกรณีที่เป็นสินค้าที่ปรากฏต่อหน้า ซึ่งพวกเธอหมั่นเวียนแลงเป็ลียนมันระหว่างพวกเธอตนเอง ก็ไม่เป็นความผิดอันใดสำหรับพวกเธอ ที่จะไม่บันทึกมัน และจงแต่งตั้งพยานขึ้นเถิด เมื่อพวกเธอซื้อขายกัน และทั้งผู้บันทึกและพยานนั้นจงอย่าก่อความเดือดร้อน และหากพวกเธอทำ สิ่งนั้นก็จะเป็นความฝ่าฝืนที่พวกเธอเป็นต้นเหตุ

และพวกเธอจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด และอัลลอฮ์ทรงสอนพวกเธอ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างยิ่งในทุก ๆ สิ่ง {2:283} และหากพวกเธออยู่ในระหว่างเดินทาง และพวกเธอไม่พบผู้บันทึก ก็ให้มีสิ่งค้ำประกัน ที่ถูกยึดกุมไว้ ดังนั้น หากต่างฝ่ายต่างไว้ใจซึ่งกันและกัน ลูกหนี้ผู้ได้รับความไว้วางใจก็ต้องชำระคืนสินเชื่อนั้น และเขาจงอย่าเกรงอัลลอฮ์พระเจ้าของตน และพวกเธออย่าปิดบังการเป็นพยาน และบุคคลใดปิดบังมัน แน่نونหัวใจเขาย่อมเป็นบาป และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในการกระทำของพวกเธอทั้งหมด

{2:284} เป็นกรรมสิทธิ์แห่งอัลลอฮ์ สรรพสิ่งในเหล่าชั้นฟ้าและสรรพสิ่งในแผ่นดิน และหากพวกเธอเปิดเผยสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเธอ หรือจะปิดบังมันไว้ก็ตาม อัลลอฮ์ก็จะทรงสอบสวนพวกเธอเกี่ยวกับมันอย่างแนนอน และพระองค์ก็ทรงให้อภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{2:285} ศาสนทูตนี้มีศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานมายังเขาจากพระเจ้าของตน อีกทั้งศรัทธาชนก็เช่นกัน ทุกคนต่างมีศรัทธามันในอัลลอฮ์ และในมะลาอิกะฮ์ของพระองค์ และในบรรดาคำภีร์ของพระองค์ และในบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และพวกเขา กล่าวว่า "พวกข้าฯได้ยิน และพวกข้าฯภักดี โปรดให้อภัยด้วยเถิด พระเจ้าของพวกข้าฯ! และสู่พระองค์เท่านั้นคือจุดหมายปลายทาง"

{2:286} อัลลอฮ์ไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งใด นอกจากเท่าความสามารถของมัน ทุกชีวิตจะได้รับความดีที่ตนได้ชวนชวายไว้ และจะแบกหามความชั่วที่ตนได้ชวนชวายไว้ "พระเจ้าของพวกข้าฯ! อย่าเอาผิดพวกข้าฯ หากพวกข้าฯหลงลืมหรือผิดพลาด พระเจ้าของพวกข้าฯ! อย่าบรรทุกภาระหนักแก่พวกข้าฯ เสมือนที่พระองค์ได้เคยบรรทุกแก่บรรดาพวกก่อนหน้าพวกข้าฯ พระเจ้าของพวกข้าฯ! โปรดอย่าให้พวกข้าฯแบกหามสิ่งที่พวกข้าฯไม่มีกำลังที่จะแบกหามมันได้ และโปรดให้อภัยแก่พวกข้าฯ และยกโทษให้แก่พวกข้าฯ และเมตตาพวกข้าฯ พระองค์คือพระผู้ปกครองของพวกข้าฯ ดังนั้น โปรดช่วยให้พวกข้าฯ มีชัยชนะเหนือชนผู้ปฏิเสธด้วยเทอญ"

3. ซูเราะฮ์อาลีอิมรอน (บท วงศ์วานของอิมรอน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{3:1} อะลิฟ ลาม มีม

{3:2} อัลลอฮ์นั้น ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่น ไตนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงมีชีวิตอมตะ พระผู้ทรงบริหารกิจการตลอดกาล

{3:3} พระองค์ได้ทรงทะยอยนำคัมภีร์นี้ลงมาแก่เธอพร้อมด้วยสัจธรรม เพื่อยืนยัน(คัมภีร์)ที่อยู่เบื้องหน้ามัน และได้ทรงประทานคัมภีร์เตารอฮ์และอินญีล ...

{3:4} แต่กาลก่อน ในฐานะเป็นการชี้แนะสำหรับปวงมนุษย์ และได้ทรงประทานอัลฟุรกอนลงมา แท้จริงผู้ที่ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะได้รับโทษอันรุนแรง และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงลงโทษ

{3:5} แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสักสิ่งใดจะซ่อนเร้นจากพระองค์ไปได้ ทั้งในแผ่นดินและในท้องฟ้า

{3:6} พระองค์คือพระผู้ทรงเนรมิตพวกเธอขึ้นในมดลูก อย่างที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{3:7} พระองค์คือพระผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เธอ โดยที่ส่วนหนึ่งของคัมภีร์นั้นเป็นบรรดาโองการที่มีข้อความรัดกุมชัดเจน ซึ่งโองการเหล่านั้นคือรากฐานของคัมภีร์ และมีโองการอื่น ๆ อีก ที่มีข้อความเป็นนัย ส่วนบรรดาผู้ที่ในจิตใจของพวกเขาตนมีความเบี่ยงเบนนั้น พวกเขาจะติดตามโองการที่มีข้อความเป็นนัยจากคัมภีร์ เพราะต้องการก่อกรรม และต้องการตีความโองการนั้น และไม่มีผู้ใดรู้การตีความโองการนั้นได้นอกจากอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ลึกลับในความรู้จะกล่าวว่า "พวกเรามีศรัทธาต่อมัน ทั้งมวลมาจากพระเจ้าของเรา" และไม่มีผู้ใดที่จะได้รับคำตักเตือนนอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น

{3:8} "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดอย่าให้หัวใจของพวกข้าเอนเอียงออกจากความสัตย์จริง หลังจากที่พระองค์ได้ทรงชี้แนะพวกข้าแล้ว และโปรดประทานความเมตตาจากพระองค์ให้แก่พวกข้า แท้จริงพระองค์นั้นคือพระผู้ทรงประทานเสมอ"

{3:9} "พระเจ้าของพวกข้า! แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงชุมนุมมวลมนุษย์ในวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนี้ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงผิดสัญญา"

{3:10} แท้จริงผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธานั้น ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและบุตรหลานของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์ให้พวกเขาพ้นจากอัลลอฮ์ได้แม้แต่สักอย่าง และชนเหล่านี้คือเชื้อเพลิงของนรก

{3:11} เหมือนกับวิถีชีวิตของวงศ์วานของฟิรอาฮ์ และบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยบาปกรรมของพวกเขาเอง และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

{3:12} จงกล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิดว่า "พวกเธอจะพ่ายแพ้ และพวกเธอจะถูกต้อนไปสู่รอกญะฮ์อันนัม และมันเป็นที่นอนที่เลวร้ายเสียนี้กระไร"

{3:13} แน่นอนได้มีอภินิหารสัญญาหนึ่งปรากฏแก่พวกเธอแล้ว ซึ่งอยู่ในสองฝ่ายที่ประจันบานกัน ฝ่ายหนึ่งต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ซึ่งพวกเขาเห็นศรัทธาชนมีจำนวนมากกว่าพวกตนสองเท่าในสายตา และอัลลอฮ์นั้นจะทรงสนับสนุนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ แท้จริงในสิ่งที่กล่าวมานั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้มีญาณทัศนะ

{3:14} ความรักใคร่ต่อกิเลสถูกประดับให้ปวงมนุษย์เห็นดีเห็นงาม อันได้แก่บรรดาสตรี และบรรดาบุตรชาย และทองคำ และเงินเป็นกำยกอง และผ้าดี และปศุสัตว์ และไร่นา นั่นเป็นสิ่งอำนวยความสุขในชีวิตแห่งโลกนี้ และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์คือที่กลับคืนอันงดงาม

{3:15} จงกล่าวเถิดว่า "จะให้ฉันบอกแก่พวกเธอถึงสิ่งที่ประเสริฐยิ่งกว่านั้นไหม? คือบรรดาผู้ยำเกรงนั้น ณ พระเจ้าของพวกตน จะได้รับบรรดาสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน เป็นนอมตะอยู่ในนั้น และจะได้รับบรรดาเครื่องที่บริสุทธิ์ และความพึงพอใจพระทัยจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นป่าวทั้งปวง"

{3:16} คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! แท้จริงพวกข้าศรัทธาแล้ว โปรดอภัยบาปให้แก่พวกข้า และโปรดพิทักษ์พวกข้าให้พ้นจากการทรمانของเพลิงนรก"

{3:17} บรรดาผู้ที่อดทน และบรรดาผู้ที่ซื่อสัตย์ และบรรดาผู้ที่ภักดี และบรรดาผู้ที่บริจาคและบรรดาผู้ที่ขออภัยโทษในยามใกล้รุ่ง

{3:18} อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ และมะลาอิกะฮ์และผู้มีความรู้ก็ยืนยันเช่นกัน พระองค์ทรงดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{3:19} แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์ นั้นคืออัลอิสลาม และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นไม่ได้ขัดแย้งกัน นอกจากหลังจากที่ได้มีความรู้มายังพวกเขาแล้ว เนื่องมาจากการแก่งแย่งกันระหว่างพวกเขา และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ แน่نونอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ

{3:20} แล้วหากพวกเขาโต้แย้งเธอ ก็จงกล่าวเถิดว่า "ฉันได้มอบ ใบหน้าของฉันแด่อัลลอฮ์แล้ว และผู้ที่ตามฉันก็เช่นกัน" และจงกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ และบรรดาผู้ที่ไม่รู้หนังสือว่า "พวกเธอสามีภักดีแล้วหรือ?" ถ้าหากพวกเขาได้สามีภักดีแล้ว พวกเขาก็ได้รับทางนำ และถ้าหากพวกเขาผินหลังให้ หน้าทีของเธอนั้นก็เพียงการประกาศให้ทราบเท่านั้น และอัลลอฮ์ทรงเห็นป่าวทั้งปวงเสมอ

{3:21} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และสังหารบรรดานบีโดยปราศจากความเป็นธรรม และสังหารผู้คนที่สั่งให้ดำรงความยุติธรรม จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงการทรمانอันเจ็บปวด

{3:22} ชนเหล่านี้ คือผู้ที่บรรดาการงานของพวกเขาสูญสลายทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะไม่มีเหล่าผู้ช่วยเหลือเลย

{3:23} เธอไม่ได้เห็นบรรดาผู้ที่ได้รับบางส่วนของคัมภีร์นั้นดอกหรือ? พวกเขาถูกเชิญชวนไปสู่คัมภีร์ของอัลลอฮ์ เพื่อคัมภีร์นั้นจะได้พิพากษาระหว่างพวกเขา แล้วกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาต่อต้าน

{3:24} นั่นก็เพราะพวกเขา กล่าวว่า "เพลิงนรกนั้นจะไม่สัมผัสพวกเราเลย นอกจากเพียงไม่กี่วัน" และสิ่งที่พวกเขาสูงขึ้นในศาสนาของพวกตนนั้นได้หลอกลวงพวกเขาเอง

{3:25} แล้วจะเป็นอย่างไรได้เล่า เมื่อเราได้ชุมนุมพวกเขาไว้สำหรับวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนี้เลย และแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนอย่างครบถ้วนในสิ่งที่มันได้แสวงหาไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่สามารถรับความยุติธรรม

{3:26} จงกล่าวเถิดว่า "โอ้อัลลอฮ์ พระผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง!

พระองค์ทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ซึ่งพระองค์ทรงประสงค์ และทรงประทานเกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงยกความอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ความประเสริฐอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{3:27} พระองค์ทรงนำราตรีเข้าไปในทิวา และทรงนำทิวาเข้าไปในราตรี และทรงนำสิ่งมีชีวิตออกจากสิ่งที่ไร้ชีวิต และทรงนำสิ่งที่ไร้ชีวิตออกจากสิ่งที่มีชีวิต และทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่จำกัด

{3:28} ศรัทธาชนจะต้องไม่ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตร อื่นจากศรัทธาชน และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาจะไม่อยู่ในสิ่งใดที่มาจากอัลลอฮ์ นอกจากว่าพวกเขา(ทำเพื่อ)ป้องกันตัวจากพวกเขา และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเขาให้ยำเกรงพระองค์ และยังอัลลอฮ์คือที่กลับคืน

{3:29} จงกล่าวเถิดว่า "หากพวกเขาปกปิดสิ่งที่อยู่ในอกของพวกเขา หรือเปิดเผยมันก็ตาม อัลลอฮ์ก็ทรงรู้ถึงสิ่งนั้นดี และทรงรู้สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้า และทุกสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั่นคือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง"

{3:30} วันที่แต่ละชีวิตจะพบความดี ที่ตนได้ประกอบไว้ ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า อีกทั้งความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ แต่ละชีวิตนั้นปรารถนาอยากให้มีระยะทางที่ห่างไกลระหว่างตนกับความชั่ว และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเขาให้ยำเกรงพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงส่งสารต่อพวกเขาว่า

{3:31} จงกล่าวเถิดว่า "หากพวกเขารักอัลลอฮ์ ก็จงตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกเขา และจะทรงอภัยบาปแก่พวกเขา และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัยโทษเสมอ พระผู้ทรงปรานียิ่ง"

{3:32} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเขาจงภักดีต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตเถิด แต่ถ้าพวกเขาผิดหลังให้ อัลลอฮ์ก็ไม่ทรงโปรดปรานบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา"

{3:33} แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกอาดัมและนูหฺ และวงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอน ให้เหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย

{3:34} เป็นเผ่าพันธ์ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกันและกัน และอัลลอฮ์นั่นคือพระผู้ทรงไต่ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{3:35} (จงรำลึก)เมื่อภรรยาของอิมรอนกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! แท้จริงข้าได้บนบานต่อพระองค์ว่า จะให้สิ่งที่อยู่ในครรภ์ของข้านี้เป็นผู้รับใช้พระองค์ ดังนั้นโปรดรับจากข้า แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงไต่ยิน พระผู้ทรงรอบรู้"

{3:36} ครั้นเมื่อนางได้คลอดบุตร นางก็กล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! แท้จริงข้าได้คลอดบุตรเป็นหญิง" และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งกว่าถึงบุตรที่นางได้คลอด และเพศชายย่อมไม่เหมือนกับเพศหญิง "และข้าได้ตั้งชื่อเขาว่า มัรยัม แล้วข้าขอต่อพระองค์ให้ทรงคุ้มครองนางและลูกของนาง ให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกล่อลวง"

{3:37} แล้วพระเจ้าของนางก็ทรงรับมัรยัมไว้อย่างดี และทรงให้นางเจริญวัยอย่างดี และได้ทรงให้ชะกะรียาอุปการะนาง คราใดที่ชะกะรียาเข้าไปหานางที่ห้องสัการะ เขาก็พบปัจฉัยยังชีพอยู่กับนาง เขากล่าวว่า "โอ้ มัรยัมเอ๋ย! เธอได้สิ่งนี้มาอย่างไร?" นางกล่าวว่า "มันมาจากที่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะทรงประทานปัจฉัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่จำกัด"

{3:38} ณ ที่นั้น ชะกะรียาได้วิงวอนต่อพระเจ้าของตนโดยกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดประทานบุตรที่ดีสักคนแก่ข้า มาจากพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงไต่ยินคำวิงวอน"

{3:39} และมะลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา ขณะที่เขากำลังยืนนมาอยู่ในห้องสัการะว่า "แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ท่าน เกี่ยวกับยะหฺยา โดยที่จะเป็นผู้ยืนยันพจนารถหนึ่งจากอัลลอฮ์ และจะเป็นผู้นำ และผู้ผดุงความบริสุทธิ์ และเป็นนบีคนหนึ่งจากหมู่ชนที่เป็นคนดี"

{3:40} (ชะกะรียา)กล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! ข้าจะมีบุตรได้อย่างไร ขณะความชราภาพได้มาถึงข้าแล้ว และภรรยาของข้าก็เป็นหมันด้วย" พระองค์ตรัสว่า "กระนั้นก็ตามอัลลอฮ์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์"

{3:41} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดบันดาลให้มีอภินิหารสัญญาณหนึ่งให้แก่ข้าด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่า "อภินิหารสัญญาณของเธอนั้น คือเธอไม่อาจจะพูดกับผู้คนเป็นเวลาสามวัน นอกจากด้วยการแสดงท่าทางเท่านั้น และจงรำลึกถึงพระเจ้าของเธอให้มาก และจงกล่าวสวดดีพระพิสุทธิคุณทั้งในยามสนธิยาและยามอรุณ"

{3:42} และ(จงรำลึก)เมื่อมะลาอิกะฮ์กล่าวว่า "โอ้ มัรยัม! แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกเธอและทรงทำให้เธอบริสุทธิ์และได้ทรงเลือกเธอเหนือเหล่าสตรีแห่งสากลโลก"

{3:43} "โอ้ มัรยัม! จงภักดีต่อพระเจ้าของเธอเถิด และจงกราบและจงก้มรูกูพร้อมกับบรรดาผู้ก้มรูกู"

{3:44} นั่นคือส่วนหนึ่งจากบรรดาชาวแห่งสิ่งเร้นลับ ซึ่งเราเปิดเผยสำแดงแก่เธอ และเธอไม่ได้ได้อยู่ ณ ที่พวกเขา ขณะที่พวกเขาโยนปากกาของพวกเขา (เพื่อเสียดแทงว่า) ผู้ใดในหมู่พวกตนจะได้อุปการะมัรยัม และเธอไม่ได้ได้อยู่ ณ ที่พวกเขา ขณะที่พวกเขาโต้เถียงกัน

{3:45} เมื่อมะลาอิกะฮ์กล่าวว่า "โอ้ มัรยัม! แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่เธอถึงพระพจนารถหนึ่งจากพระองค์ นามของเขาคือ อัลมะซีหฺ อีซา บุตรมัรยัม โดยที่เขาจะเป็นผู้มีเกียรติในโลกนี้และในปรโลก และจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด"

{3:46} "และเขาจะพูดจากับผู้คนที่ยังอยู่ในเปล และเมื่อเติบโต และจะอยู่ในหมู่คนดี"

{3:47} นางกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! ข้าจะมีบุตรได้อย่างไร ทั้งที่ไม่เคยมีบุรุษใดเลยแตะต้องข้า" พระองค์ตรัสว่า "กระนั้นก็ตามอัลลอฮ์จะทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ เมื่อพระองค์ทรงชี้ขาดงานใดแล้ว พระองค์ก็เพียงประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่า "จงเป็น!" แล้วมันก็จะเกิดขึ้นมา

{3:48} "และพระองค์ก็จะทรงสอนเขา ซึ่งการคิดเขียน และวิทย์ปัญญา และเตารอฮ์และอินญีล"

{3:49} "และเป็นทูตไปยังวงศ์วานของอิสรออีล" (โดยที่เขาจะกล่าวว่า) "แท้จริงฉันได้นำอิณิหารสัญญาหนึ่งจากพระเจ้าของพวกเธอมาซึ่งพวกเธอ โดยที่ฉันจะจำลองขึ้นจากดิน ให้แก่พวกเธอตั้งรูปนกะ แล้วฉันจะเป่ามัน แล้วมันก็จะกลายเป็นนกด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคเรื้อน และฉันจะชุบชีวิตคนตาย ด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮ์ และฉันจะบอกพวกเธอถึงสิ่งที่พวกเธอเก็บไว้ในบ้านของพวกเธอ แท้จริงในนั้น มีอิณิหารสัญญาหนึ่งสำหรับพวกเธอ หากพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธา"

{3:50} "และฉันจะเป็นผู้มายืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของฉัน อันได้แก่คัมภีร์เตารอฮ์ และเพื่อที่ฉันจะได้อนุมัติแก่พวกเธอ ซึ่งบางสิ่งที่ถูกห้ามแก่พวกเธอ และฉันได้นำอิณิหารสัญญาหนึ่งจากพระเจ้าของเธอมาซึ่งพวกเธอแล้ว ดังนั้นจงยำเกรงอันลอฮ์เถิด และจงภักดีต่อฉัน"

{3:51} "แท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเธอ ดังนั้นจงเคารพสักการะพระองค์เถิด นี่คือหนทางอันเที่ยงตรง"

{3:52} ครั้นเมื่ออิซฮารู๊สกีว่ามีการปฏิเสธศรัทธาจากพวกเขา จึงได้กล่าวว่า "ผู้ใดบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่อัลลอฮ์" บรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ใจกล่าวว่า "พวกเราคือผู้ช่วยเหลืออัลลอฮ์ พวกเรามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า พวกเรานี้คือผู้สวามิภักดิ์"

{3:53} "พระเจ้าของพวกข้า! พวกข้าได้มีศรัทธาต่อสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมา และพวกข้าก็ได้ปฏิบัติตามศาสนทูตแล้ว โปรดบันทึกพวกข้าพร้อมกับพวกที่ปฏิเสธศรัทธานั้นด้วยเถิด"

{3:54} และพวกเขาได้วางอุบาย และอัลลอฮ์ก็ทรงวางอุบายเช่นกัน และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงเลิศยิ่งในการวางแผน

{3:55} (จงรำลึก)เมื่ออัลลอฮ์ตรัสว่า "โอ้ อีซา! ฉันจะเป็นผู้ทำให้เธอสิ้นอายุขัย และจะเป็นผู้ยกเธอขึ้นไปยังฉัน และจะเป็นผู้ที่ชำระเธอให้สะอาดจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และจะเป็นผู้ยกบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามเธอขึ้นเหนือผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย จนกระทั่งถึงวันฟื้นคืนชีพ แล้วยังฉันนั้นคือที่กลับคืนของพวกเธอ แล้วฉันจะพิพากษาระหว่างพวกเธอในสิ่งที่พวกเธอขัดแย้งกัน

{3:56} ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ฉันจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะไม่มีเหล่าผู้ช่วยเหลือเลย

{3:57} ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบสิ่งที่ดีงามนั้น พระองค์จะทรงประทานรางวัลแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน และอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดปรานพวกทุจริต

{3:58} สิ่งนั้นเราอ่านมันให้เธอฟัง อันได้แก่โองการต่าง ๆ และคำเตือนรำลึกที่รัดกุมชัดเจน

{3:59} แท้จริงอุปมาของอีซา ณ อัลลอฮ์นั้น ตั้งอุปมาของอาดัม พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน และได้ทรงประกาศิตแก่เขาว่า "จงเป็น!" แล้วเขาก็เป็นขึ้นมา

{3:60} ความสัจจริงนั้นมาจากพระเจ้าของเธอ ดังนั้นจงอย่าเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

{3:61} ดังนั้นผู้ใดที่ได้โต้เถียงเธอในเรื่องของเขา หลังจากที่ได้มีความรู้มายังเธอแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจงมาถกเถียง เราจะเรียกบรรดาบุตรของเรา และบรรดาบุตรของพวกเธอ และเรียกบรรดาผู้หญิงของเรา และบรรดาผู้หญิงของพวกเธอ และตัวของพวกเรา และตัวของพวกเธอ แล้วเราก็จะวิงวอนกัน(ต่ออัลลอฮฺ)ด้วยความนอบน้อม โดยที่เราจะขอให้การสาปแช่งของอัลลอฮฺนั้นประสบแก่บรรดาผู้ที่พูด โทกหก

{3:62} แท้จริงเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง และไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{3:63} แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ แน่แน่นอนอัลลอฮฺทรงรู้ดีเกี่ยวกับบรรดาผู้บ่อนทำลาย

{3:64} จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ ชาวคัมภีร์! มา(ตกลงกัน)เถิด ที่ถ้อยคำหนึ่งซึ่งเสมอเท่ากันระหว่างพวกเราและพวกเธอ คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะ นอกจากพระองค์เท่านั้น และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และเราบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮฺ" แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจงเป็นพยานเถิดว่า พวกเราเป็นผู้สวามิภักดิ์"

{3:65} โอ้ ชาวคัมภีร์! เพราะเหตุใดเล่าพวกเธอจึงโต้เถียงกัน ในตัวของอิบรอฮีม ทั้ง ๆ ที่เตารอฮฺและอินญีลนั้นไม่ได้ถูกประทานลงมา นอกจากหลังจากเขาแล้ว พวกเธอไม่ไตร่ตรองดอกหรือ?

{3:66} ก็พวกเธอนี้อย่างใดเล่า ที่ได้โต้เถียงกัน ในสิ่งที่พวกเธอต่างก็มีความรู้ในสิ่งนั้นแล้ว แล้วเพราะเหตุใดเล่าพวกเธอจึงโต้เถียงกัน ในสิ่งที่พวกเธอไม่มีความรู้ และอัลลอฮฺทรงรู้ แต่พวกเธอไม่รู้

{3:67} อิบรอฮีมไม่ได้เป็นยิวและไม่ได้เป็นคริสเตียน ทว่าเขาเป็นผู้หันเข้าสู่ความสัจจริง เป็นผู้สวามิภักดิ์ และเขาก็ไม่เคยอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

{3:68} อันที่จริงผู้คนที่ไม่เชื่อศรัทธาต่ออิบรอฮีมมากที่สุดนั้น ก็คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขา และนับคนนี้อีกทั้งบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และอัลลอฮฺนั้นทรงคุ้มครองบรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{3:69} กลุ่มหนึ่งจากชาวคัมภีร์นั้นนอยากหลอกลวงให้พวกเธอหลงผิด และพวกเขาจะไม่หลอกลวงผู้ใดให้หลงผิดดอก นอกจากตนเอง แต่พวกเขาไม่รู้

{3:70} โอ้ ชาวคัมภีร์! เพราะเหตุใดพวกเธอจึงปฏิเสธบรรดาโองการของอัลลอฮฺ ทั้งที่พวกเธอก็เป็นพยานยืนยันอยู่

{3:71} โอ้ ชาวคัมภีร์! เพราะเหตุใดพวกเธอจึงปิดคลุมความสัจจริงด้วยความเท็จ และปกปิดความสัจจริงไว้ ทั้ง ๆ ที่พวกเธอก็รู้ดี

{3:72} และกลุ่มหนึ่งจากชาวคัมภีร์กล่าวว่า "พวกท่านจงมีศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกนำลงมาแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาในตอนเริ่มแรกของวัน และจงปฏิเสธศรัทธาในตอนท้ายของมัน เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับใจ"

{3:73} "และพวกท่านจงอย่าเชื่อ นอกจากต่อผู้ปฏิบัติตามศาสนาของพวกท่านเท่านั้น" - จงกล่าวเถิดว่า "การนำทางนั้นคือการนำทางของอัลลอฮฺ" - "(อีกทั้งอย่าเชื่อ)การที่จะมีผู้ใดได้รับ เยี่ยงที่พวกท่านได้รับ หรือจะโต้แย้งพวกท่าน ณ พระเจ้าของพวกท่าน" จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงความโปรดปรานนั้นอยู่ ณ พระหัตถ์ของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ก็จะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงไพศาล พระผู้ทรงรอบรู้"

{3:74} พระองค์ก็จะทรงเจาะจงพระเมตตาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

{3:75} และในหมู่ชาวคัมภีร์นั้น มีผู้ที่ หากเธอฝากทองคำมาฝากยกองไว้กับเขา เขาก็จะคืนมันแก่เธอ และในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่ หากเธอฝากเหรียญดีนาร์เพียงเหรียญเดียว เขาก็จะไม่คืนมันแก่เธอ นอกจากเธอจะยื่นผ้าคอยทวงจากเขา นั่นก็เพราะว่า พวกเขา กล่าวว่า "ในหมู่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือนั้น ไม่มีทางที่จะเอาโทษเราได้" และพวกเขา กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ ทั้ง ๆ ที่พวกเขา รู้กันดีอยู่

{3:76} ไม่ดอก! ผู้ใดที่รักษาสัญญาของตนโดยครบถ้วน และยำเกรง(อัลลอฮฺ)แล้ว อัลลอฮฺก็ทรงโปรดปรานบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น

{3:77} แท้จริงบรรดาผู้ที่นำสัญญาของอัลลอฮฺและการสาบานของพวกตนไปขายด้วยราคาอันเล็กน้อยนั้น ชนเหล่านี้จะไม่มีส่วนได้สักร่างในปรโลก และอัลลอฮฺจะไม่ทรงสนทนากับพวกเขา และจะไม่ทรงมองดูพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ และทั้งจะไม่ชำระพวกเขาให้พ้นมลทิน และพวกเขาจะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

{3:78} และแท้จริงในหมู่พวกเขานั้น มีกลุ่มหนึ่งที่บิดลิ้นของตนในการอ่านคัมภีร์ เพื่อพวกเขาจะได้คิดว่ามันมาจากคัมภีร์ ทั้งที่มันไม่ได้มาจากคัมภีร์ และพวกเขา กล่าวว่า "มันมาจากที่อัลลอฮฺ" ทั้งที่มันไม่ได้มาจากอัลลอฮฺ และพวกเขาให้ความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ ทั้งที่พวกเขาก็รู้กันดีอยู่

{3:79} ไม่เคยปรากฏว่า บุคคลใดที่อัลลอฮฺทรงประทานคัมภีร์ และวิทย์ปัญญา และการเป็นนบีแก่เขา ที่เขาจะกล่าวแก่ผู้คนว่า "พวกเธอจงเป็นพวกบ่าวผู้สัการะฉัน อื่นจากอัลลอฮฺ" หากแต่กล่าวว่า "พวกเธอจงเป็นปราชญ์ผู้ผูกพันกับพระเจ้าเถิด เนื่องจากการที่พวกเธอเคยสอนคัมภีร์และเคยศึกษาคัมภีร์มา"

{3:80} และเขาจะไม่สั่งพวกเธอให้ยึดเอามะลาอิกะฮฺและบรรดานบีเป็นพระเจ้า เขาจะสั่งพวกเธอให้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเธอเป็นผู้สวามิภักดิ์แล้วกระนั้นหรือ?

{3:81} และเมื่ออัลลอฮฺได้ทรงรับเอาข้อสัญญาจากบรรดานบี (พระองค์ตรัสว่า) "เนื่องด้วยสิ่งที่ฉันได้ประทานให้แก่พวกเธอ อันได้แก่คัมภีร์และวิทย์ปัญญา แล้วหลังจากนั้นมิศาสนทูตคนหนึ่งมายังพวกเธอ ซึ่งเป็นผู้ยืนยันในสิ่งที่มีอยู่กับพวกเธอแล้ว พวกเธอก็จะต้องมีศรัทธาต่อเขาและต้องช่วยเหลือเขา" พระองค์ตรัสว่า "พวกเธอยอมรับและเอาข้อสัญญาของฉันดังกล่าวนั้นแล้ว ไช้ไหม?" พวกเขา กล่าวว่า "พวกข้ายอมรับแล้ว" พระองค์ตรัสว่า "พวกเธอจงเป็นพยานเถิด และฉันก็อยู่ในหมู่ผู้เป็นพยานร่วมกับพวกเธอ"

{3:82} แล้วผู้ใดที่ผิดหลังให้หลังจากนั้น ชนเหล่านั้น พวกเขาคือผู้ละเมิด

{3:83} อื่นจากศาสนาของอัลลอฮฺกระนั้นหรือ ที่พวกเขาแสวงหา? และแต่พระองค์นั้น ผู้ที่อยู่ในหล้าชั้นฟ้าและแผ่นดินได้ยอมลิโรราบทั้งด้วยความสมัครใจและฝืนใจ และยังพระองค์นั้นพวกเขาจะดูน่ากลับคืน

{3:84} จงกล่าวเถิดว่า "เราได้มีศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีม และอิสมาอิล และอิสหาค และยะอฺกูบ และบรรดาผู้สืบเชื้อสาย และมีศรัทธาต่อสิ่งที่มุซา และอีซา และนบีทั้งหลายได้รับจากพระเจ้าของพวกตน โดยที่เราจะไม่แยกระหว่างคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา และพวกเรานั้นเป็นสวามิภักดิ์ต่อพระองค์"

{3:85} และผู้ใดแสวงหาศาสนาใดอื่นนอกจากอิสลามแล้ว ก็จะไม่เป็นที่ยอมรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้สูญเสีย

{3:86} อัลลอฮฺจะทรงนำทางได้อย่างใด แก่พวกหนึ่งที่ปฏิเสธศรัทธาหลังจากการศรัทธาของตนและทั้งยังได้เคยยืนยันว่า ศาสนทูตนั้นเป็นความสัตย์จริง และได้มีหลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาด้วย และอัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงชี้หน้าพวกทุจริต

{3:87} ชนเหล่านี้แหละ การตอบแทนแก่พวกเขาก็คือ พวกเขาจะประสบกับการสาปแช่งจากอัลลอฮฺจากมะลาอิกะฮฺ และจากบรรดามนุษย์ทั้งมวล

{3:88} โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ซึ่งการลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนเบาแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูกผ่อนผัน

{3:89} นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดหลังจากนั้นและได้ปรับปรุงแก้ไข แท้จริงอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{3:90} แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอีกครั้ง หลังจากการที่พวกเขาได้กลับใจมา มีศรัทธา ช้ายังได้เพิ่มการปฏิเสธ การสำนึกผิดของพวกเขาจะไม่เป็นที่ยอมรับอีกเป็นอันขาด และชนเหล่านี้คือผู้ที่หลงทาง

{3:91} แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและพวกเขาได้ตายไปในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากพวกเขาคนใดเป็นอันขาด ถึงแม้ว่าเขาจะเอาทองนั้นมาใช้ไถ่ตนก็ตาม ชนเหล่านี้ พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ และพวกเขาจะไม่มีเหล่าผู้ช่วยเหลือเลย

{3:92} พวกเขาจะไม่ได้คุณธรรม จนกว่าพวกเขาจะบริจาคจากสิ่งที่พวกเขารัก และสิ่งใดที่พวกเขาบริจาคไป แท้จริงอัลลอฮฺทรงรู้ในสิ่งนั้นดี

{3:93} อาหารทุกชนิดนั้นเคยเป็นที่อนุมัติแก่วงศ์วานของอิสรออีลมาแล้ว นอกจากที่อิสรออีลได้ทำให้เป็นที่ต้องห้ามแก่ตัวเขาเอง ก่อนที่เตารอฮฺจะถูกประทานลงมา จงกล่าวเถิดว่า "พวกเขาจะนำเอาเตารอฮฺมา แล้วจงอ่านมันดู หากพวกเขาเป็นผู้พูดจริง"

{3:94} แล้วผู้ใดที่อุปโลกน์ความเท็จให้อัลลอฮฺหลังจากนั้น ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือพวกทุจริต

{3:95} จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮฺนั้นตรัสจริงแล้ว ดังนั้นพวกเขาจงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมผู้หันออกจากความเท็จสู่ความสัตย์จริงเถิด และเขาไม่เคยอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี"

{3:96} แท้จริงบ้านหลังแรกที่ถูกก่อตั้งขึ้นสำหรับมนุษยชาตินั้น คือบ้านที่บักกะฮฺ ซึ่งได้รับการประสาทความจำเริญ และเป็นทางนำแก่ประชาชาติทั้งหลาย

{3:97} ในบ้านนั้น มีหลายสัญญาณที่ชัดเจน (ส่วนหนึ่งนั้น) คือมกะอมอิบรอฮีม และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้น เขาก็เป็นผู้ปลอดภัย และหน้าที่ ที่อัลลอฮฺได้กำหนดแก่ปวงมนุษย์นั้น คือการจาริกสู่บ้านหลังนั้น เฉพาะผู้ที่สามารถเดินทางไปที่นั่นได้ และผู้ใดปฏิเสธ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอิสระจากสากลโลก

{3:98} จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ ชาวคัมภีร์! เพราะเหตุใดพวกเขาจึงปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้นจะทรงเป็นพยานยืนยันในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{3:99} จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ ชาวคัมภีร์! เพราะเหตุใดพวกเขาจึงขัดขวางผู้มีศรัทธาจากทางของอัลลอฮฺ โดยที่พวกเขาปรารถนาจะให้ทางของอัลลอฮฺคุด ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็เป็นพยานยืนยันอยู่ และอัลลอฮฺนั้นไม่ทรงเผอเรอต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

{3:100} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! หากพวกเขาเชื่อฟังกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์แล้ว พวกเขาจะนำพวกเขากลับไปเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอีก หลังจากที่เขาจะมีศรัทธาแล้ว

{3:101} และพวกเขาจะปฏิเสธศรัทธาได้อย่างใด ทั้ง ๆ ที่พวกเขานั้น ก็มีการอ่านบรรดาโองการของอัลลอฮฺให้พวกเขาฟัง และท่ามกลางพวกเขาก็ยังมีศาสนทูตของพระองค์อยู่ด้วย และผู้ใดยึดมั่นต่ออัลลอฮฺ เขาก็ได้รับการชี้นำไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

{3:102} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงยำเกรงอัลลอฮฺอย่างแท้จริงเถิด และพวกเขาจงอย่าตาย นอกจากพวกเขาจะอยู่ในฐานะเป็นผู้สวามิภักดิ์เท่านั้น

{3:103} และพวกเขาจงยึดสายเชือกของอัลลอฮฺโดยพร้อมเพรียงกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกัน และจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเขา เพราะพวกเขาเคยเป็นศัตรูกัน แล้วพระองค์ได้ทรงประสานระหว่างดวงใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นภราดรกันด้วยความโปรดปรานของพระองค์ และพวกเขาเคยอยู่บนปากหลุมแห่งเพลิงนรก แล้วพระองค์ก็ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากมัน เช่นนั้น อัลลอฮฺจะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รับทางนำ

{3:104} และจงให้มีขึ้นจากพวกเขา ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดี และสั่งให้กระทำการที่ชอบธรรม และสั่งห้ามไม่ให้กระทำการทุจริต และชนเหล่านี้ พวกเขาคือผู้สำเร็จ

{3:105} และพวกเขาจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่แตกแยกกัน และขัดแย้งกันหลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดเจนได้มายังพวกเขาแล้ว และชนเหล่านี้ พวกเขาจะประสบกับการลงโทษอันใหญ่หลวง

{3:106} วันซึ่งบรรดาไบหน้าที่ชาวเผ่าและบรรดาไบหน้าที่ดำคล้ำ ส่วนผู้ที่ไบหน้าของพวกเขาดำคล้ำนั้น (พวกเขาจะถูกถามว่า) "พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเขามีศรัทธาแล้วกระนั้นหรือ? พวกเขาจงลืมนการลงโทษเถิด เนื่องจากการที่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา"

{3:107} และส่วนบรรดาผู้ที่ไบหน้าของพวกเขาชาวเผ่าชนนั้น พวกเขาจะอยู่ในความเมตตาของอัลลอฮ์ เป็นอมตะในนั้น

{3:108} นั่นคือบรรดาโองการของอัลลอฮ์ที่เราอ่านให้แก่เธอด้วยความสัตย์จริง และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์การทุจริตแก่ประชาชาติทั้งหลาย

{3:109} และสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้น กิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

{3:110} พวกเขานั้น เป็นประชาชาติที่ประเสริฐยิ่ง ซึ่งถูกนำออกมาสำหรับปวงมนุษย์ พวกเขาสั่งให้กระทำการที่ชอบธรรม และสั่งห้ามไม่ให้กระทำการทุจริต และพวกเขามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และหากชาวคัมภีร์มีศรัทธา ก็จะเป็นการดีแก่ตนเอง ในหมู่พวกเขานั้นก็มีบ้างที่เป็นผู้มีศรัทธา แต่พวกเขาส่วนมากเป็นผู้ละเมิด

{3:111} พวกเขาไม่อาจจะทำอันตรายแก่พวกเขาได้ตอก นอกจากการก่อความเดือดร้อนเท่านั้น และหากพวกเขาต่อสู้กับพวกเขา พวกเขาก็จะหันหลังหนีจากพวกเขาไป แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้รับชัยชนะ

{3:112} พวกเขาถูกประทัประตราแห่งความอภัยสอดดู ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาถูกพบเห็น นอกจากด้วยสายเชือกจากอัลลอฮ์และสายเชือกจากหมู่มนุษย์ และพวกเขาจะประสบกับความพิโรธจากอัลลอฮ์ และพวกเขาถูกประทัประตราแห่งความขัดสน นั่นก็เพราะว่า พวกเขาเคยปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์ และสังหารบรรดานบีโดยปราศจากความเป็นธรรม นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาตื้อดิ่ง และพวกเขาเคยละเมิด

{3:113} พวกเขาไม่ใช่ว่าจะเสมอเหมือนกัน ในชาวคัมภีร์นั้นก็มียุทธชนหนึ่งที่เที่ยงธรรม ซึ่งพวกเขาอ่านบรรดาโองการของอัลลอฮ์ในยามค่ำคืน และพร้อมกันนั้น พวกเขาก็ก้มกราบ

{3:114} พวกเขามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และสั่งให้ทำสิ่งที่ชอบธรรม และสั่งห้ามไม่ให้กระทำการทุจริต และพวกเขาริบเร่งในการกระทำความดี และชนเหล่านี้อยู่ในหมู่ที่ประพฤติดี

{3:115} และความดีอันใดที่พวกเขากระทำ พวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ ในความดีนั้นเป็นอันขาด และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง

{3:116} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ทรัพย์สมบัติของพวกเขาและบุตรหลานของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์ให้พวกเขาพ้นจากอัลลอฮ์ได้แม้แต่สักอย่าง และชนเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{3:117} อุปมาสิ่งที่พวกเขาบริจาคไปในชีวิตแห่งโลกนี้ อุปมาดังลมที่มีความหนาวเหน็บพัดมาถูกไร่นาของชนพวกหนึ่ง ที่ทุจริตต่อตนเอง แล้วมันก็ได้ทำลายไร่นานั้น อัลลอฮ์นั้นไม่ได้ทรงฉ้อฉลพวกเขา ทว่าพวกเขาต่างหากที่ทุจริตต่อตนเอง

{3:118} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าได้ยึดเอาคนอื่นนอกจากพวกเขา เป็นมิตรสนิท ซึ่งเขาเหล่านั้นจะไม่ลดละในการก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาปรารถนาจะให้พวกเขาต้องทุกข์ยากลำบาก แท้จริงความเกลียดชังต่าง ๆ ได้เผยออกมาแล้วจากปากของพวกเขา และสิ่งที่หัวอกของพวกเขาซุกซ่อนไว้นั้น ใหญ่โตยิ่งกว่า แท้จริงเราได้แจกแจงบรรดาสัญญาณแก่พวกเขาแล้ว หากพวกเขาได้ไตร่ตรอง

{3:119} ก็พวกเธอนี้แหละ ที่รักใคร่พวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่รักใคร่พวกเขา และพวกเขามีศรัทธาต่อคัมภีร์ทั้งเล่ม และเมื่อพวกเขาพบพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า "พวกเรามีศรัทธาแล้ว" และเมื่อพวกเขาอยู่แต่ลำพัง พวกเขาก็กีดนิ้วมือ เนื่องจากความเคียดแค้นต่อพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า "พวกเขา

จงตายด้วยความเคียดแค้นของพวกเขาเองเถิด" แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในห้วงก้นหลาย

{3:120} หากมีความต้ออันใดประสบแก่พวกเขา ก็จะทำให้พวกเขาเศร้าใจ และถ้าหากความเลวร้ายอันใดประสบแก่พวกเขา พวกเขา ก็ปลื้มปิติกับมัน และถ้าพวกเขาอดทนและยำเกรง อุบายของพวกเขา ก็ไม่อาจเป็นอันตรายแก่พวกเขาแต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงล้อมสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{3:121} และ(จงรำลึก)เมื่อเธอจากครอบครัวของเธอไปแต่เข้าประตู เพื่อจัดให้ศรัทธาชนประจำที่มันต่าง ๆ เพื่อการสู้รบ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงไต่ยืนยันยิ่ง พระผู้ทรงรอบรู้

{3:122} (จงรำลึก)เมื่อสองกลุ่ม ในหมู่พวกเขาเริ่มแตงวุ่นว่าจะล้มเหลว และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงคุ้มครองทั้งสองกลุ่มนั้นไว้ และต่ออัลลอฮ์นั้น ศรัทธาชนจงมอบหมาย

{3:123} และอันที่จริงอัลลอฮ์ก็ได้ทรงช่วยเหลือพวกเขาที่บะดร์มาแล้ว ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นพวกด้อยกว่า ดังนั้นพวกเขาจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หวังว่าพวกเขาจะขอบพระคุณ

{3:124} (จงรำลึก)เมื่อเธอกล่าวแก่ศรัทธาชนว่า "จะยังไม่พอสู่ต่อพวกเขาอีกหรือ? การที่พระเจ้าของพวกเขาจะหนุนกำลังแก่พวกเขา ด้วยมะลาอิกะฮ์จำนวนสามพันที่ถูกส่งลงมา"

{3:125} พอแน่นอน! หากพวกเขาอดทนและยำเกรง และพวกเขาจะรีบมายังพวกเขาในขณะนี้แล้ว พระเจ้าของพวกเขา ก็จะหนุนกำลังแก่พวกเขาอีก ด้วยมะลาอิกะฮ์จำนวนห้าพัน ที่ใส่เครื่องหมาย

{3:126} และอัลลอฮ์ไม่ได้ทรงให้กำลังหนุนนั้นมิขึ้น นอกจากเพื่อเป็นข่าวดีแก่พวกเขา และเพื่อที่ดวงใจของพวกเขาจะได้สงบด้วยกำลังหนุนนั้น และจะไม่มีชัยชนะใด นอกจากที่มาจาก

อัลลอฮ์ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณเท่านั้น

{3:127} เพื่อพระองค์จะทรงบันดาลด้านหนึ่งออกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา หรือทรงให้พวกเขาได้ประสพกับความอับยศ แล้วพวกเขาก็จะถอยกลับไปในฐานะผู้ผิดหวัง

{3:128} - ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิของเธอจากกิจการเหล่านั้น - หรือพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา หรือลงโทษพวกเขา เพราะพวกเขานั้นคือพวกทujurิต

{3:129} และสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงอภัยโทษเสมอ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{3:130} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่ากินดอกเบี้ยที่ถูกทบทวีหลายเท่า และพวกเขาจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

{3:131} และพวกเขาจงเกรงกลัวนรกที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด

{3:132} และพวกเขาจงภักดีต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ เพื่อว่าพวกเขาจะเป็นที่เมตตา

{3:133} และพวกเขาจงรีบเร่งกันไปสู่การอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขา และไปสู่สวรรค์ซึ่งความกว้างของมันนั้นคือเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดยที่มันถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง

{3:134} คือบรรดาผู้ที่บริจาคทั้ง ในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน และบรรดาผู้ข่มโทษและบรรดาผู้ให้อภัยแก่ผู้อื่น และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำความดีทั้งหลาย

{3:135} บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำความผิดหรือทujurิตต่อตัวเองแล้ว พวกเขา ก็รำลึกถึงอัลลอฮ์แล้วขออภัยโทษต่อบรรดาบาปของพวกเขา และผู้ใดเล่าที่จะอภัยโทษต่อมวลบาปได้ นอกจากอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ทำสิ่งที่พวกเขาเคยทำมา ซ้ำแล้วซ้ำอีก โดยที่พวกเขา รู้ตัว

{3:136} ชนเหล่านี้แหละ การตอบแทนแก่พวกเขาคือการอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขาและบรรดาสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน เป็นอมตะอยู่ในนั้น และรางวัลของผู้ประกอบ(ความดี)นั้นช่างประเสริฐเสียนี้กระไร!

{3:137} วิถีชีวิตของชนก่อนพวกเขาก็ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ดังนั้นพวกเขาจงสัญจรไปในแผ่นดิน แล้วจงดูเถิดว่า บันปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธเป็นอย่างไร?

{3:138} นี่คือข้อชี้แจงอันชัดเจนสำหรับปวงมนุษย์และเป็นการชี้หน้าที่ถูกต้อง และเป็นคำตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

{3:139} และพวกเธอจงอย่าท้อแท้และจงอย่าเสียใจ และพวกเธอนั้นคือผู้ที่สูงส่งยิ่งกว่า หากพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธา

{3:140} หากพวกเธอจะต้องประสบกับความบาดเจ็บ พวกนั้นก็เคยประสบกับความบาดเจ็บเยี่ยงเดียวกัน และวันเวลา(ที่แพทช์ชนะ)เหล่านั้นเราได้ให้มันผิดเปลี่ยนกันระหว่างผู้คน และเพื่ออัลลอฮฺจะได้ทรงรับรู้บรรดาผู้ที่มีศรัทธา และเพื่อรับเอาเหล่ามรณสักขีในหมู่พวกเธอ และอัลลอฮฺนั้นไม่ทรงโปรดปรานพวกทุจริต

{3:141} เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงขัดเกลาบรรดาผู้ที่มีศรัทธาให้บริสุทธิ์ และทรงจัดบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาให้หมดไป

{3:142} หรือว่าพวกเธอคิดว่า พวกเธอจะได้เข้าสวนสวรรค์ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮฺยังไม่ได้ทรงรู้เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ต่อสู้เพื่อศาสนาในหมู่พวกเธอ อีกทั้งยังไม่ได้ทรงรู้เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่อดทน

{3:143} และพวกเธอเคยปรารถนาความตาย ก่อนที่พวกเธอจะได้พบมัน แล้วพวกเธอก็ได้เห็นมันแล้ว ขณะที่พวกเธอมองดูกันอยู่

{3:144} และมุหัมมัดนั้นเพียงแต่เป็นศาสนทูตผู้หนึ่ง ซึ่งก่อนหน้าเขาก็มีเหล่าศาสนทูตที่ได้ล่วงลับจากไป แล้วถ้าหากเขาสิ้นชีพหรือเขาถูกสังหาร พวกเธอก็หันส้นเท้าของพวกเธอกลับกระนั้นหรือ? และผู้ใดที่หันส้นเท้าทั้งสองของตนกลับ เขาก็ไม่อาจจะก่อความเสียหายแก่อัลลอฮฺแต่อย่างใด และอัลลอฮฺนั้นจะทรงตอบแทนแก่บรรดาผู้กตัญญู

{3:145} และชีวิตใดก็ไม่อาจที่จะสิ้นชีพได้ นอกจากด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮฺเท่านั้น ทั้งนี้เป็นลิขิตที่ถูกกำหนดไว้ และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในโลกนี้ เราก็มักจะให้เขาได้จากโลกนี้ และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในปรโลก เราก็มักจะให้เขาได้จากปรโลก และจะตอบแทนแก่บรรดาผู้กตัญญู

{3:146} และก็เหมือนกับบนบีคนใดก็ตาม ที่กลุ่มชนอันมากมายได้ต่อสู้ร่วมกับเขา แล้วพวกเขาไม่ได้ท้อแท้ต่อสิ่งที่ได้ประสบแก่พวกเขาในทางของอัลลอฮฺ และพวกเขาไม่ได้อ่อนกำลังลง และไม่ได้ยอมสยบ และอัลลอฮฺนั้นทรงโปรดปรานบรรดาผู้อดทน

{3:147} และคำพูดของพวกเขาไม่ได้เป็นอื่นใด นอกจากพวกเขา กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกเขา! โปรดอภัยแก่พวกเขา ต่อปวงบาปของพวกเขา และต่อสิ่งที่พวกเขาทำล่วงเกิน ในกิจการของพวกเขา และโปรดให้เท้าของพวกเขามั่นคง และโปรดช่วยเหลือพวกเขา ให้ชนะเหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธา"

{3:148} แล้วแก่พวกเขา อัลลอฮฺก็ทรงประทานผลตอบแทนแห่งโลกนี้และผลตอบแทนที่ดีแห่งปรโลก และอัลลอฮฺนั้นทรงโปรดปรานเหล่าผู้กระทำความดี

{3:149} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! หากพวกเธอเชื่อฟังบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็จะทำให้พวกเธอกลับส้นเท้าของพวกเธอ แล้วพวกเธอก็จะกลับกลายเป็นผู้ที่สูญเสีย

{3:150} ทว่าอัลลอฮฺต่างหาก คือพระผู้ทรงช่วยเหลือพวกเธอ และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ดีเยี่ยมในบรรดาผู้ช่วยเหลือ

{3:151} เราจะโยนความหวาดกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา เนื่องจากการที่พวกเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ไม่ได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ มายืนยันในสิ่งนั้น และที่พำนักของพวกเขาคือนรก ที่พำนักอาศัยของพวกเขาทุจริตนั้น ช่างเลวร้ายเสียนี้กระไร!

{3:152} และอัลลอฮฺก็ได้ทรงปฏิบัติตามสัญญาของพระองค์ที่มีต่อพวกเธอแล้ว เมื่อพวกเธอสามารถสังหารพวกเขาด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮฺ จนกระทั่งพวกเขาล้มเหลว ในการต่อสู้และขัดแย้งกันในคำสั่ง และพวกเธอได้ฝ่าฝืน หลังจากที่ได้ทรงให้พวกเธอเห็นสิ่งที่พวกเธอชอบแล้ว ในหมู่พวกเธอนั้น มีผู้ที่ต้องการชีวิตแห่งโลกนี้ และในหมู่พวกเธอนั้นมีผู้ที่ต้องการปรโลก แล้วพระองค์ก็ได้ทรง

บันดาลให้พวกเธอต้องห่างจากพวกเขา เพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเธอ และพระองค์ก็ได้ทรงให้อภัยแก่พวกเธอแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงมีพระคุณเหนือปวงศรัทธาชน

{3:153} (จงรำลึก)เมื่อพวกเธอหนีเอาตัวรอด และไม่หันหลังเหลียวมองผู้ใดเลยสักคน ทั้ง ๆ ที่ศาสนทูตเรียกพวกเธออยู่ทางเบื้องหลังของพวกเธอ พระองค์จึงได้ทรงตอบสนองพวกเธอด้วยความเศร้าโศก ตามด้วยความเศร้าโศก เพื่อว่าพวกเธอจะได้ไม่เสียใจในสิ่งที่หลุดมือพวกเธอไป และไม่เสียใจต่อสิ่งที่ประสบแก่พวกเธอ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{3:154} แล้วหลังจากความเศร้าโศกนั้น พระองค์ก็ทรงประทานความสงบแก่พวกเธอ คือให้มีภารกิจหลักครอบคลุมนกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเธอ และอีกกลุ่มหนึ่งนั้น จิตของพวกเขาก็ทำให้พวกเขาเองกระวนกระวาย พวกเขาคิดในแง่ร้ายต่ออัลลอฮ์โดยปราศจากความเป็นธรรม อย่างการคิดในแง่ร้ายในยุคอนารยะ พวกเขาบอกว่า "มีสักสิ่งใหม่ในกิจการนั้นที่เป็นสิทธิ์ของเรา?" จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงกิจการนั้นทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์" พวกเขาปกปิดไว้ในใจของพวกตน ซึ่งสิ่งที่พวกเขาไม่เปิดเผยแก่เธอ พวกเขาบอกว่า "หากเรามีสิทธิ์สักอย่างในการเตรียมการ พวกเราก็ไม่ถูกฆ่าตายนี้นะ" จงกล่าวเถิดว่า "แม้พวกเธอจะอยู่ในบ้านของพวกเธอก็ตาม บรรดาผู้ที่ถูกกำหนดให้ถึงฆาตก็จะยังดันดันออกไปสู่ที่ล้มตายของตน" และเพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงทดสอบสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเธอ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่อยู่ในหัวใจทั้งหลาย

{3:155} แท้จริงพวกเธอที่หันหลังหนีในวันที่สองเหล่าทัพประจันบานกันนั้น แท้จริงชัยฏอนต่างหากที่ทำให้พวกเขาพลั้งพลาดไป เนื่องจากบางสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้ และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงอภัยแก่พวกเขาแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงหนักแน่น

{3:156} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและกล่าวแก่พวกพ้องของพวกเขาขณะที่พวกเขาเดินทางไปในผืนแผ่นดิน หรือขณะที่พวกเขาเป็นผู้ออกรบ ว่า "หากพวกเขาอยู่กับเรา พวกเขาก็ยอมไม่ตายและไม่ถูกฆ่า" เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงให้เรื่องนั้นเป็นความเศร้าโศกในหัวใจของพวกเขานั่นแหละ และอัลลอฮ์นั้นทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเธอกระทำกัน

{3:157} และถ้าหากในทางของอัลลอฮ์ พวกเธอถูกสังหารหรือพวกเธอสิ้นชีพ การอภัยโทษและความเมตตาจากอัลลอฮ์นั้นก็ดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมกัน

{3:158} และแน่นอน ถ้าหากพวกเธอสิ้นชีพหรือถูกสังหารแล้ว ยังอัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเธอจะถูกนำไปชุมนุม

{3:159} เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เธอจึงได้สุภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา และถ้าหากเธอเป็นผู้ประพฤติหยาบช้าและมีใจแข็งกระด้าง พวกเขาก็ยอมตีตนออกห่างจากวงรอบของเธอ ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และจงขอร้องให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเธอได้ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานมวลผู้มอบหมาย

{3:160} หากว่าอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือพวกเธอ ก็ไม่มีผู้ใดเอาชนะพวกเธอได้ และหากทรงทอดทิ้งพวกเธอ แล้วผู้ใดอีกเล่าจะช่วยเหลือพวกเธอได้หลังจากพระองค์ และต่ออัลลอฮ์นั้น บรรดาผู้ที่มีศรัทธาจงมอบหมาย

{3:161} และนับคนใดก็ตามไม่อาจที่จะยกยก และผู้ใดยกยกแล้ว เขาก็จะนำสิ่งที่เขายกยกนั้นมาในวันฟื้นคืนชีพ แล้วแต่ละคนจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนตามที่เขาได้แสวงหาไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความอยุติธรรม

{3:162} ผู้ที่ปฏิบัติตามความปิตินดีของอัลลอฮ์นั้น จะเหมือนกับผู้ที่ได้นำความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไปกระนั้นหรือ? และที่พำนักของเขานั้นคือนรกญะฮัน্নัม และเป็นทีกลับคืนอันเลวร้ายยิ่ง

{3:163} พวกเขาเหล่านั้นมีหลายฐานันดร ณ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{3:164} แน่นอนยิ่ง อัลลอฮ์นั้นทรงมีพระคุณแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา เนื่องจากพระองค์ได้ทรงส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากพวกเขาเองมาในหมู่พวกเขา เพื่ออ่านบรรดาโองการของพระองค์ให้พวกเขาฟัง และจะชำระพวกเขาให้พ้นมลทิน และจะสอนคัมภีร์และวิชายปัญญาแก่พวกเขา แม้ว่าเมื่อก่อนนั้น พวกเขาเคยอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

{3:165} โฉนเมื่อมีเหตุร้ายใดหนึ่งประสบแก่พวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้เคยก่อให้เกิดเหตุร้ายแก่พวกเขามาแล้วถึงสองเท่า พวกเขาจึงกล่าวว่า "สิ่งนี้มาจากที่ใด?" จึงกล่าวเถิดว่า "มันมาจากที่ตัวของพวกเขาเอง" แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{3:166} และสิ่งที่ประสบแก่พวกเขา ในวันที่สองเหล่าทัพมาประจันบานกันนั้นก็โดยพระอนุมัติของอัลลอฮ์ และเพื่อที่พระองค์จะทรงได้รู้(ว่าผู้ใดบ้างคือ)ศรัทธาชน

{3:167} และเพื่อพระองค์จะทรงได้รู้จักผู้ที่กัลบกโลก และได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงมาต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กันเถิด หรือไม่ก็จงป้องกัน" พวกเขา กล่าวว่า "หากเราสู้รบ เราก็คงตามพวกท่านไปแล้ว" ในวันนั้นพวกเขาอยู่ใกล้กับการปฏิเสธศรัทธายิ่งกว่าการศรัทธา พวกเขาพูดสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในใจของตนนั้นกับปาก และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิดกัน

{3:168} บรรดาผู้ที่พูดแก่พี่น้องของพวกเขา โดยที่พวกเขานั่งเฉยอยู่ว่า "ถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังเรา พวกเขาก็ไม่ถูกฆ่า" จึงกล่าวเถิดว่า "พวกเขาจงผลัดใส่ความตายให้พ้นจากตัวของพวกเขาเองเถิด หากพวกเขาพูดจริง"

{3:169} และเธอจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่าบรรดาผู้ที่ถูกสังหารในทางของอัลลอฮ์นั้นสิ้นชีพ ทว่าพวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขา ในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ

{3:170} ปลานปลิมต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกตน จากความโปรดปรานของพระองค์และปิตินดีต่อบรรดาผู้ที่ยังมาไม่ทันพวกเขา ซึ่งอยู่เบื้องหลังพวกเขา (เมื่อทราบข่าวดี)ว่า ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขาและพวกเขาจะไม่เศร้าโศก

{3:171} พวกเขาปิตินดีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกจากอัลลอฮ์และความโปรดปราน และแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงปล่อยให้รางวัลบรรดาผู้ที่มีศรัทธานั้นสูญหาย

{3:172} คือบรรดาผู้ที่ตอบรับอัลลอฮ์และศาสนทูตหลังจากที่ความบาดเจ็บได้ประสบแก่พวกเขา บรรดาผู้กระทำความดีในหมู่พวกเขาและมีความยำเกรงนั้นจะได้รับรางวัลอันใหญ่หลวง

{3:173} บรรดาผู้ซึ่งมีผู้คนได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "มีผู้คนได้ระดมรีพลเพื่อจู่โจมพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงกลัวพวกเขาเถิด" แล้วมันก็ได้เพิ่มการศรัทธาแก่พวกเขา และพวกเขา กล่าวว่า "อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว และทรงเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม"

{3:174} แล้วพวกเขาได้กลับมาพร้อมด้วยอุปการคุณจากอัลลอฮ์และความโปรดปราน โดยไม่ได้มีอันตรายอันใดประสบแก่พวกเขา และพวกเขาได้ปฏิบัติตามความพอพระทัยของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงเป็นเจ้าของความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่

{3:175} อันที่จริงนั้น มันนั้นคือชัยชนะ ที่ซู่ได้ก็เฉพาะเหล่ามิตรของมันเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวต่อฉันเถิด หากพวกเขาเป็นผู้มีศรัทธา

{3:176} และจงอย่าให้บรรดาผู้ที่เร่ร่อนกัน ในการปฏิเสธศรัทธานั้นทำให้เธอต้องเสียใจ แท้จริงพวกเขาจะไม่ก่อความเสียหายแก่อัลลอฮ์ได้แต่อย่างใดเลย อัลลอฮ์นั้นทรงประสงค์ที่จะไม่ให้มีส่วนแบ่งใด ๆ แก่พวกเขาในโลก และพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษอันยิ่งใหญ่

{3:177} แท้จริงบรรดาผู้ที่ซื้อเอาการปฏิเสธศรัทธาด้วยการศรัทธานั้น พวกเขาไม่อาจจะก่อความเสียหายแก่อัลลอฮ์ได้แต่สักอย่าง และพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

{3:178} และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า ที่เราประวิงให้แก่พวกเขานั้น เป็นการดีแก่ตัวของพวกเขา แท้จริงที่เราประวิงให้แก่พวกเขานั้น เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนบาปกรรมเท่านั้น และพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ

{3:179} ไม่ใช่ว่าอัลลอฮฺจะทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ที่มิศรัทธาไว้ในสภาพที่พวกเขา กำลังเป็นอยู่ไปตลอด ทว่าจนกระทั่งพระองค์จะได้ทรงจำแนกผู้ที่เลวออกจากผู้ที่ดี และก็ไม่ใช่ว่าอัลลอฮฺจะทรงแสดงให้พวกเขา มองเห็นสิ่งเร้นลับ ทว่าอัลลอฮฺนั้นจะทรงคัดเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจะมีศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และบรรดาศาสนทูตของพระองค์เกิด และหากพวกเขา มีศรัทธาและยำเกรงแล้ว พวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่

{3:180} และบรรดาผู้ที่ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์นั้น จงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า มันเป็นการดีแก่พวกเขา หากแต่มันเป็นความเลวร้ายแก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาจะถูกคล่องคอในวันฟื้นคืนชีพ ด้วยสิ่งที่พวกเขาได้ตระหนี่มันไว้ และมรดกแห่งเหล่านี้ฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{3:181} แน่หนอนยิ่ง อัลลอฮฺทรงได้ยินคำพูดของบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "อัลลอฮฺนั้นยากจน และพวกเรานี้เป็นผู้มั่งมี" เราจะจารึกสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไว้ และการที่พวกเขาสังหารบรรดานบี โดยปราศจากความเห็นธรรมด้วย และเราจะกล่าวว่า "พวกเขาจงลี้มรสการลงโทษแห่งเปลวเพลิงเกิด"

{3:182} นั่นก็เพราะสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบไว้ก่อน และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นไม่ทรงอยู่ดิธรรมแก่ปวงบ่าวดอก

{3:183} บรรดาผู้ที่กล่าวว่า "อัลลอฮฺนั้นได้ทรงสั่งเสียแก่เราว่า เราจะต้องไม่มีศรัทธาต่อศาสนทูตคนใด จนกว่าเขาจะนำมาแก่เรา ซึ่งสิ่งพลีสักอย่าง ที่มีเพลิงมากินมัน" จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงได้มีบรรดาศาสนทูตก่อนหน้าฉันได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขาแล้ว และได้้นำสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไว้ด้วย แล้วฉันเล่า พวกเขาจึงได้สังหารพวกเขา หากพวกเขาสัตย์จริง"

{3:184} แล้วหากพวกเขาปฏิเสธเธอ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเธอก็ได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว ซึ่งเขาเหล่านั้นได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจน บรรดาคัมภีร์ชะบูร และคัมภีร์ที่สอง(ทางเที่ยง)

{3:185} ทุกชีวิตเป็นผู้ลี้มรสความตาย และแท้จริง ที่พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขาโดยครบถ้วนนั้น คือวันปรโลก แล้วผู้ใดที่ถูกนำออกห่างจากนรก และถูกนำเข้าสู่สวรรค์ เขาก็ชนะแล้ว และชีวิตโลกนี้เป็นเพียงแต่ความสุขที่หลอกลวง

{3:186} แน่หนอนยิ่งพวกเขาจะถูกทดสอบ ในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและตัวของพวกเขาเอง และแน่หนอนยิ่งพวกเขาจะได้ยินสิ่งที่ทำให้เดือดร้อนมากมาย จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้าพวกเขา และบรรดาผู้ตั้งภาคี และหากพวกเขาอดทนและยำเกรงแล้ว (ก็จะพ้นการทดสอบ) แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่จำต้องเด็ดเดี่ยว

{3:187} และ(จงรำลึก)เมื่ออัลลอฮฺทรงเอาคำมั่นสัญญาจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ว่า "พวกเขาจะต้องแจกแจงคัมภีร์นั้นให้แจ่มแจ้งแก่ผู้คนที่ทั้งหลาย และพวกเขาจะต้องไม่ปิดบังมัน" แล้วพวกเขาก็โยนมันทิ้งไว้เบื้องหลังของพวกเขาตน และได้แลกเปลี่ยนมันไปกับราคาอันเล็กน้อย ช่างเลวเสียนี้กระไร! สิ่งที่พวกเขาแลกเปลี่ยนเอามา

{3:188} เธอจงอย่าคิดเป็นอันขาดว่าบรรดาผู้ที่ปิตินิตต่อสิ่งที่พวกเขาตนกระทำ และชอบที่จะได้รับการชมเชยในสิ่งที่พวกเขาตนไม่ได้กระทำนั้น จงอย่าคิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาจะมีทางรอดพ้นจากการลงโทษไปได้ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

{3:189} และอำนาจแห่งเหล่านี้ฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{3:190} แท้จริงในการสร้างเหล่านี้ฟ้าและแผ่นดิน และการสับเปลี่ยนของทิวาและราตรีนั้น เป็นนานาสัญญาณสำหรับผู้มีปัญญา

{3:191} คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮฺทั้งในสภาพยืน และนั่ง และในสภาพที่นอนตะแคง และพวกเขาพิจารณาการสับเปลี่ยนเหล่านี้ฟ้าและแผ่นดิน "พระเจ้าของพวกเขาข้า! พระองค์ไม่ได้ทรง

สร้างสิ่งนี้มาโดยไร้สาระ พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ โปรดคุ้มครองพวกข้าฯ ให้พ้นจากการลงโทษแห่งเพลิงนรกด้วยเถิด"

{3:192} "พระเจ้าของพวกข้าฯ! แท้จริงผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขานรก พระองค์ก็ยังคงความอภัยแก่เขา และสำหรับพวกทูจริตนั้น ย่อมไม่มีเหล่าผู้ช่วยเหลือเลย"

{3:193} "พระเจ้าของพวกข้าฯ! แท้จริงพวกข้าฯได้ยินผู้ประกาศเชิญชวนผู้หนึ่งกำลังประกาศเชิญชวนให้มีการศรัทธา ว่า 'พวกเธอจงมีศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเธอเถิด' แล้วพวกข้าฯก็มีศรัทธากันพระเจ้าของพวกข้าฯ! โปรดอภัยปวงบาปของพวกข้าฯ แก่พวกข้าฯ และโปรดลบล้างให้พ้นจากพวกข้าฯ ซึ่งบรรดาความผิดของพวกข้าฯ และโปรดให้พวกข้าฯ สิ้นชีวิตพร้อมกับบรรดาผู้ที่เป็นคนดีด้วยเทอญ"

{3:194} "พระเจ้าของพวกข้าฯ! และโปรดประทานแก่พวกข้าฯ สิ่งที่พระองค์ได้สัญญาไว้แก่พวกข้าฯ โดยผ่านบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และโปรดอย่าได้ยังความอภัยแก่พวกข้าฯ ในวันปรโลกเลย แท้จริงพระองค์นั้นไม่ทรงผิดสัญญา"

{3:195} แล้วพระเจ้าของพวกเขาก็ทรงตอบรับพวกเขาว่า "แท้จริงฉันจะไม่ให้การงานของผู้ทำงานคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเธอนั้นสูญเสียดอก ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม โดยที่บางส่วนของพวกเธอนั้นมาจากอีกบางส่วน บรรดาผู้ที่อพยพและที่ถูกขับไล่ให้ออกจากหมู่บ้านของพวกตน และได้รับความเดือดร้อนในทางของฉัน และได้ต่อสู้และถูกสังหารนั้น แน่ฉันจะลบล้างบรรดาความผิดของพวกเขาให้พ้นจากพวกเขา และแน่ฉันจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำลำธารไหลอยู่เบื้องล่างของมัน ทั้งนี้เป็นรางวัลตอบแทนจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีการตอบแทนอันดีงาม"

{3:196} อย่าให้การเคลื่อนไหวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในบ้านเมืองนั้นลงเธอได้เป็นอันขาด

{3:197} มันเป็นความสุขอันเล็กน้อยเท่านั้น แล้วที่พำนักอาศัยของพวกเขานั้น คือนรกญะฮันนัม และช่างเป็นที่นอนที่เลวร้ายเสียนี้กระไร!

{3:198} แต่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าของพวกตนนั้น พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน โดยที่พวกเขาจะเป็นอมตะในนั้น ทั้งนี้เป็นสถานที่รับรองที่มาจากอัลลอฮ์ และสิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้น คือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับบรรดาคนดี

{3:199} และแท้จริงในหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์นั้นมีผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา ในฐานะผู้มอบนมต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาจะไม่แลกเปลี่ยนโครงการของอัลลอฮ์ไปกับราคาอันเล็กน้อย ชนเหล่านี้ พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกตน ณ พระเจ้าของพวกตน แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

{3:200} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงมีความอดทน และจงต่างอดทนต่อกันเถิด และจงประจำการ และจงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเธอจะได้รับความสำเร็จ

4. ซูเราะฮ์อันนิสาอ์ (บท เหล่าสตรี)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {4:1} โอ้ ปวงมนุษย์! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเธอ ที่ได้บังเกิดพวกเธอมาจากชีวิตหนึ่ง และจากชีวิตนั้น ได้ทรงบังเกิดคู่ครองของมัน และจากทั้งสองนั้น ได้ทรงบันดาลให้เหล่าผู้ชายและผู้หญิงอันมากมายแพร่ขยาย และจงยำเกรงอัลลอฮ์ ที่พวกเธอต่างขอร้องต่อกันด้วย(การอ้างพระนามของ)พระองค์ และจงรักษาเครือญาติ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูแลพวกเธออยู่เสมอ
- {4:2} และแก่ลูกกำพร้า จงส่งมอบทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และจงอย่าเอาของเลวไปแลกเปลี่ยนด้วยของดี และจงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเขาร่วมกับทรัพย์สินของพวกเธอ แท้จริงมันเป็นบาปอันยิ่งใหญ่
- {4:3} และหากพวกเธอเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรมในบรรดาเด็กกำพร้าได้ ก็จงสมรสกับสตรีอื่นที่เหมาะสมสำหรับพวกเธอ สองคน หรือสามคน หรือสี่คน และถ้าพวกเธอเกรงว่าพวกเธอจะให้ความยุติธรรมไม่ได้ ก็จงมีเพียงแค่มุสลิมคนเดียว หรือไม่กี่หญิงที่มีอชวาของพวกเธอครอบครองอยู่ นั่นเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงที่สุดกับการที่พวกเธอจะไม่ลำเอียง
- {4:4} และจงให้สินสอดของพวกนางแก่พวกนางด้วยความเต็มใจ แต่ถ้านางเห็นชอบที่จะให้สิ่งหนึ่งแก่พวกเธอจากสินสอดนั้นแล้ว ก็จงบริโภคสิ่งนั้นด้วยความเอร็ดอร่อยและโอชา
- {4:5} และจงอย่าให้ทรัพย์สินของพวกเธอที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกเธอดูแลคำจูนนั้นแก่บรรดาคนปัญญาอ่อน และจงให้ปัจจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขาจากทรัพย์สินนั้น และจงกล่าววาจาอันดีงามแก่พวกเขา
- {4:6} และจงทดสอบบรรดาเด็กกำพร้า จนกระทั่งพวกเขาบรรลุวัยสมรส ถ้าพวกเธอเห็นว่าพวกเขามีปัญหา ก็จงมอบทรัพย์สินของพวกเขากลับแก่พวกเขาไป และจงอย่ากินทรัพย์สินนั้นอย่างฟุ่มเฟือยและรีบเร่ง ก่อนที่พวกเขาจะเติบโต และผู้ใดเป็นผู้มั่งมีก็จงตเว้นเสีย และผู้ใดเป็นผู้ยากจนก็จงกินโดยชอบธรรม ครั้นเมื่อพวกเธอส่งมอบทรัพย์สินสมบัติของพวกเขากลับแก่พวกเขา ก็จงให้มีสักชีพยานยืนยันแก่พวกเขา และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสอบสวน
- {4:7} บรรดาบุรุษนั้น จะได้รับส่วนแบ่งจากสิ่งที่บิดามารดาและบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทิ้งไว้ และบรรดาสตรีนั้นก็จะได้รับส่วนแบ่งจากสิ่งที่บิดามารดาและบรรดาญาติที่ใกล้ชิดได้ทิ้งไว้ ซึ่งสิ่งนั้นจะน้อยหรือมากก็ตาม เป็นส่วนที่ได้รับที่ถูกกำหนดอัตราส่วนไว้
- {4:8} และถ้าบรรดาญาติที่ใกล้ชิด และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ที่ขัดสน มาร่วมอยู่ด้วยในยามแบ่งมรดก ก็จงแบ่งปันส่วนหนึ่งจากสิ่งนั้น ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และจงกล่าววาจาอันดีงามแก่พวกเขา
- {4:9} และพึงวิตกเถิด บรรดาผู้ที่ หากพวกเขาเองทอดทิ้งลูก ๆ ที่ยังอ่อนแอ ไว้ข้างหลังของพวกตน พวกเขาก็กลัวว่าจะมีภยันตรายเกิดขึ้นแก่ลูก ๆ ของพวกตน ดังนั้นพวกเขาจึงเกรงกลัวอัลลอฮ์เถิด และจงกล่าววาจาที่เที่ยงตรง
- {4:10} แท้จริงบรรดาผู้ที่กินทรัพย์สินของบรรดาเด็กกำพร้าด้วยการทุจริตนั้น แท้จริงพวกเขากินเพลิงเข้าไปในท้องของพวกตนต่างหาก และพวกเขาก็จะเข้าไปสู่เปลวเพลิง
- {4:11} อัลลอฮ์ได้ทรงสั่งพวกเธอไว้เกี่ยวกับลูก ๆ ของพวกเธอว่า สำหรับเพศชายนั้นจะได้รับส่วนแบ่งเท่ากับส่วนแบ่งของเพศหญิงสองคน แต่ถ้าหากลูก ๆ นั้นเป็นหญิงเกินกว่าสองคน พวกนางก็จะได้รับส่วนแบ่งสองในสามของสิ่งที่เขาได้ทิ้งไว้ และถ้าหากลูกเป็นหญิงคนเดียว นางก็จะได้รับส่วนแบ่งครึ่งหนึ่ง ส่วนบิดาและมารดาของเขานั้น ต่างก็จะได้รับส่วนแบ่งหนึ่งในหกจากสิ่งที่เขาได้ทิ้งไว้ นั่นหากว่าเขาไม่มีบุตร แต่ถ้าหากเขาไม่มีบุตร และมีเพียงบิดามารดาของเขา ที่จะรับมรดกของเขาแล้ว มารดาของเขาก็จะได้รับส่วนแบ่งหนึ่งในสาม แต่ถ้าหากเขามีพี่น้องหลายคน มารดาของเขาก็จะได้รับส่วนแบ่งหนึ่งในหก ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่เขาได้สั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน บรรดาบิดาของพวกเธอและ

บุตรหลานของพวกเขา พวกเขาไม่รู้ดอกว่า ฝ่ายใดในพวกเขา นั้น เป็นผู้ที่ใกล้ชิดสำหรับพวกเขา ในด้านคุณประโยชน์ ทั้งนี้เป็นบัญญัติที่มาจากอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:12} และพวกเขานั้น จะได้รับส่วนแบ่งครึ่งหนึ่งของสิ่งที่บรรดาภรรยาของพวกเขาได้ทิ้งไว้ นั่นหากว่าพวกนางไม่มีบุตร แต่ถ้าหากพวกนางมีบุตร พวกเธอก็จะได้รับส่วนแบ่งหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกนางได้ทิ้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่นางได้สั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน และพวกนางนั้นจะได้รับส่วนแบ่งหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกเขาได้ทิ้งไว้ นั่นหากพวกเขาไม่มีบุตร แต่ถ้าหากพวกเขามีบุตร พวกนางก็จะได้รับส่วนแบ่งหนึ่งในแปดจากสิ่งที่พวกเขาทิ้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกเขาสั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน และถ้ามีชายคนหนึ่งหรือหญิงคนหนึ่งถูกรับมรดกในฐานะเป็นผู้ที่ไว้บิดาและบุตร แต่เขามีพี่น้องเพศชายคนหนึ่ง หรือมีพี่น้องเพศหญิงคนหนึ่ง ทั้งสองต่างก็จะได้รับส่วนแบ่งหนึ่งในหก แต่ถ้าพี่น้องของเขามีมากกว่านั้น พวกเขาก็เป็นผู้มีส่วนร่วมในส่วนแบ่งหนึ่งในสาม ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่ถูกสั่งเสียไว้ หรือหลังจากหนี้สิน โดยไม่ใช่สิ่งที่นำมาซึ่งผลร้ายใด ๆ

เป็นคำสั่งที่มาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงหนักแน่น

{4:13} เหล่านั้นแหละคือขอบเขตของอัลลอฮ์ และผู้ใดที่กักต้ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงนำเขาเข้าในเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน โดยเป็นผู้อมตะอยู่ในนั้น และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

{4:14} และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์และละเมิดขอบเขตของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงนำเขาเข้าในนรก เป็นผู้อมตะอยู่ในนั้น และเขาจะได้รับการลงโทษที่อื้อยิบต

{4:15} และบรรดาสตรีของพวกเขาผู้ที่กระทำสิ่งลามกนั้น จงให้มีพยานสี่คนของพวกเขายืนยันพวกนาง ถ้าพวกเขายืนยันแล้ว ก็จงกักขังพวกนางไว้ในบ้าน จนกว่าพวกนางจะสำนึกผิด หรือไม่ก็จะทรงให้มีทางออกหนึ่งสำหรับพวกนาง

{4:16} และชายสองคนในหมู่พวกเขาที่กระทำการลามกนั้น พวกเขาจงลงโทษเขาทั้งสองคน หากทั้งสองสำนึกผิดและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็จงระงับการลงโทษเขาทั้งสอง แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภิบาล โทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{4:17} แท้จริงการสำนึกผิดที่อัลลอฮ์จะทรงรับนั้นคือ ของบรรดาผู้ที่กระทำความชั่ว โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์เท่านั้น แล้วพวกเขาสำนึกผิดในเวลาอัน ใกล้ ชนเหล่านี้และอัลลอฮ์จะทรงอภิบาล โทษ ให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:18} ไม่ใช่การสำนึกผิดของบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วต่าง ๆ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังพวกเขาคนใด แล้วเขาก็กล่าวว่า "บัดนี้แหละข้าขอสำนึกผิด" และก็ไม่ใช่ของบรรดาผู้ที่ตาย ในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ชนเหล่านี้ เราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บแสบไว้แก่พวกเขาแล้ว

{4:19} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! ไม่อนุมุติแก่พวกเขา ที่จะเอาบรรดาสตรีเป็นมรดกด้วยการบังคับ และไม่อนุมุติเช่นเดียวกัน ที่จะขัดขวางพวกนาง เพื่อเอาบางส่วนของสิ่งที่พวกเขาได้เคยมอบให้แก่พวกนางนั้นคืนมา นอกจากว่าพวกนางจะกระทำการลามกอันชัดแจ้งเท่านั้น และจงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดี หากพวกเธอรังเกียจพวกนาง ก็อาจเป็นไปได้ว่า การที่พวกเธอรังเกียจสิ่งหนึ่ง ขณะเดียวกันอัลลอฮ์ก็ทรง ให้มีความดีอันมากมาย ในสิ่งนั้น

{4:20} และหากพวกเขาต้องการเปลี่ยนคู่ครองคนหนึ่งแทนที่ของคู่ครองอีกคนหนึ่ง และพวกเขาได้เคยให้ทรัพย์สินอันมากมายแก่คนหนึ่ง ในหมู่พวกนาง ก็จงอย่าได้เอาสิ่งใดจากทรัพย์สินนั้นคืน พวกเขาจะเอาคืนด้วยการอุปโลกน์ความเท็จและการกระทำบาปอันชัดเจนนั่นหรือ?

{4:21} และพวกเขาจะเอาคืนคืนได้อย่างใดเล่า ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้แนบกายกันแล้ว และพวกนางก็ได้เอาคำมั่นสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเขาแล้วด้วย

{4:22} และจงอย่าสมรสกับบรรดาหญิงที่บิดาของพวกเขาได้สมรสมาแล้ว นอกจากที่ได้ผ่านพ้นมาเท่านั้น แท้จริงมันเป็นสิ่งลามกและน่ารังเกียจยิ่ง และเป็นวิถีทางที่ชั่ว

{4:23} ที่ได้ถูกห้ามแก่พวกเธอนั้น คือมารดาของพวกเธอ และธิดาของพวกเธอ และพี่น้องเพศหญิงของพวกเธอ และพี่น้องเพศหญิงร่วมบิดาของพวกเธอ และพี่น้องเพศหญิงร่วมมารดาของพวกเธอ ธิดาของพี่น้องเพศชายของพวกเธอ และธิดาของพี่น้องเพศหญิงของพวกเธอ และมารดาของพวกเธอที่ให้นมแก่พวกเธอ และพี่น้องเพศหญิงของพวกเธอเนื่องจากการให้นม และมารดาภรรยาของพวกเธอ และเหล่าลูกเลี้ยงของพวกเธอที่อยู่ในบ้านของพวกเธอ จากภรรยาของพวกเธอที่พวกเธอได้สมรสกับนาง แต่ถ้าพวกเธอยังไม่ได้สมรสกับนาง ก็ไม่เป็นความผิดอันใดสำหรับพวกเธอ และภรรยาของบุตรพวกเธอที่มาจากเชื้อสายของพวกเธอ และการที่พวกเธอรวมระหว่างหญิงสองพี่น้องไว้ด้วยกัน นอกจากที่ได้ผ่านพ้นไปแล้วเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภิเษก พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{4:24} และ(อย่าสมรสกับ)บรรดาหญิงมีสามี นอกจาก(ทาส)ที่มีมือขวาของพวกเธอครอบครอง เป็นบัญญัติของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเธอ และได้ถูกอนุมัติให้แก่พวกเธอที่นอกเหนือจากนั้น ในการที่พวกเธอจะแสวงหามาดำด้วยทรัพย์ของพวกเธอ ในฐานะเป็นผู้สมรส ไม่ใช่ในฐานะผู้ทำผิดประเวณี ดังนั้นหญิงใดที่พวกเธอเสกสมรสกับนาง ในบรรดาหญิงเหล่านั้น ก็จงให้สินตอบแทนของพวกนางนั้นแก่พวกนาง ตามที่มีกำหนดไว้ และไม่เป็นความผิดอันใดสำหรับพวกเธอในสิ่งที่พวกเธอต่างยินยอมกันในสิ่งนั้นหลังจากที่มีกำหนดนั้นขึ้น แท้จริง อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:25} และผู้ใดในหมู่พวกเธอไม่สามารถที่จะสมรสกับบรรดาหญิงอิสระที่มีศรัทธาได้ ก็จงสมรสกับเด็กสาวของพวกเธอที่เป็นผู้มีศรัทธาในหมู่(ทาส)ที่มีมือขวาของพวกเธอครอบครอง และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในการศรัทธาของพวกเธอ บางคนในหมู่พวกเธอนั้นมาจากอีกบางคน ดังนั้นจงสมรสกับพวกนางด้วยการอนุมัติจากผู้ปกครองของพวกนาง และจงให้สินตอบแทนของพวกนางแก่พวกนางโดยชอบธรรม ในฐานะที่พวกนางเป็นหญิงที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่เป็นหญิงที่ค้าประเวณี และไม่ใช่หญิงที่คบชู้แล้วหากนางได้รับการสมรสแล้ว หากพวกนางกระทำความผิด พวกนางก็จะถูกลงโทษเพียงครั้งหนึ่งของโทษทัณฑ์ของสตรีอิสระ นั้นสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าชู้ในหมู่พวกเธอ และการที่พวกเธออดกลั้นไว้ได้นั้น เป็นการดีกว่าสำหรับพวกเธอ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภิเษก โทษ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{4:26} อัลลอฮ์ทรงปรารถนาที่จะแจกแจงแก่พวกเธอ และชี้แนะพวกเธอสู่บรรดาแนวทางของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเธอ และจะทรงอภิเษกโทษให้แก่พวกเธอ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:27} และอัลลอฮ์ทรงปรารถนาที่จะอภิเษกโทษให้แก่พวกเธอ และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามตักฮานนั้น ปรารถนาที่จะให้พวกเธอเอนเอียงออกไปอย่างมากมาย

{4:28} อัลลอฮ์ทรงปรารถนาที่จะผ่อนผันให้แก่พวกเธอ และมนุษย์นั้นถูกบังเกิดขึ้นในสภาพที่อ่อนแอ

{4:29} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเธอ ในระหว่างพวกเธอกันเองโดยทุจริต นอกจากมันจะเป็นการค้ำขายที่เกิดจากความพอใจในหมู่พวกเธอกันเอง และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเธอเอง แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงปราณีต่อพวกเธอเสมอ

{4:30} และผู้ใดที่กระทำเช่นนั้น โดยเจตนาละเมิดและข่มเหงแล้ว เราก็จะให้เขาเข้าไปในเพลิงนรก และนั่นเป็นสิ่งที่ง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์

{4:31} หากพวกเธอปลื้มตัวออกจากบรรดาบาปมหันต์ ที่พวกเธอถูกห้ามให้ละเว้นมันแล้ว เราก็จะลบล้างเหล่าความผิดของพวกเธอออกจากพวกเธอ และเราจะให้พวกเธอเข้าอยู่ในสถานที่อันมีเกียรติ

{4:32} และจงอย่าปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่บางคนในหมู่พวกเธอเหนือกว่าอีกบางคน บรรดาบุรุษนั้นจะได้รับส่วนที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้ และบรรดาสตรีนั้นก็จะได้รับส่วนที่พวกนางได้ขวนขวายไว้ และพวกเธอจงขอต่ออัลลอฮ์เถิด จากความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง

{4:33} และสำหรับแต่ละคนนั้น เราได้ให้มีผู้รับมรดก จากสิ่งที่บิดามารดาและญาติที่ใกล้ชิดได้ทิ้งไว้ และบรรดาผู้ที่สนธิสัญญาของพวกเธอได้ผูกมัดไว้ ก็จงให้ส่วนแบ่งของพวกเขานั้นแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานในทุกสิ่งทุกอย่าง

{4:34} บรรดาบุรุษนั้น คือผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองเลี้ยงดูบรรดาสตรี เนื่องด้วยการที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้พวกเขาบางคนเหนือกว่าอีกบางคน และด้วยการที่พวกเขาได้จ่ายไปจากทรัพย์ของพวกเขา บรรดาสตรีที่ดีนั้นคือผู้จงรักภักดี ผู้รักษาในทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ลับหลังสามี เนื่องด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักษาไว้ ส่วนบรรดาสตรีที่พวกเขาหวั่นเกรงในความตึงตังของพวกนางนั้น ก็จงกล่าวตักเตือนพวกนางและทอดทิ้งพวกนางไว้แต่ลำพังในที่นอน และจงเมียนพวกนาง แต่ถ้าพวกนางเชื่อฟังพวกเขาแล้ว ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องกับพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสูงส่ง พระผู้ทรงเกรียงไกร

{4:35} และหากพวกเขาหวั่นเกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง ก็จงส่งผู้ตัดสินคนหนึ่งจากครอบครัวของฝ่ายชาย และผู้ตัดสินอีกคนหนึ่งจากครอบครัวของฝ่ายหญิง หากทั้งสองปรารถนาที่จะประนีประนอมกัน อัลลอฮ์ก็จะทรงให้ความสำเร็จในระหว่างทั้งสอง แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงสัพพัญญู

{4:36} และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่าตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำความดีต่อบิดามารดา และต่อเหล่าญาติที่ใกล้ชิด และเหล่าเด็กกำพร้า และเหล่าผู้ขัดสน และเพื่อนบ้านใกล้เคียง และเพื่อนบ้านที่ห่างไกล และเพื่อนใกล้ชิด และคนเดินทาง และเหล่าผู้ที่มีมือขวาของพวกเขารอบครอง แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด

{4:37} ที่ตระหนี่และสั่งสอนผู้คนให้ตระหนี่ และปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์ และเราได้เตรียมการลงโทษที่อภัยไม่ได้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

{4:38} และที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขา เพื่อโอ้อวดผู้คน และทั้งที่พวกเขาก็ไม่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และไม่มีศรัทธาต่อวันปรโลก และผู้ใดที่มีชัยชนะอันเป็นคู่ของเขาแล้ว มันก็เป็นคู่ที่เลวร้าย

{4:39} และพวกเขาจะเสียหายอะไรหรือ? หากพวกเขามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้บริจาคส่วนหนึ่งจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้เกี่ยวกับพวกเขา

{4:40} แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอยุติธรรม แม้จะเพียงเท่าน้ำหนักผงธุลี และถ้ามันเป็นสิ่งที่ดีอย่างหนึ่งอย่างใด พระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนความดีนั้นเป็นทวีคูณ และทรงประทานรางวัลอันใหญ่หลวงจากที่พระองค์

{4:41} แล้วจะเป็นอย่างไร เมื่อเรานำพยานคนหนึ่งจากแต่ละประชาชาติมา และเราได้นำเธอมาเป็นพยานต่อชนเหล่านี้

{4:42} ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและตึงตังต่อศาสนทูต ปรารถนาอยากให้แผ่นดินกลบพวกตนจนมิดหายไป และพวกเขาไม่สามารถจะปิดบังคำพูดใด ๆ แก่อัลลอฮ์ได้

{4:43} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าเข้าใกล้การนมาซ ขณะที่พวกเธอกำลังมีนเมาอยู่ จนกว่าพวกเธอจะรู้สิ่งที่พวกเธอพูดจา และก็จงอย่าเข้าใกล้การนมาซ ขณะที่เป็นผู้มีญะนาบะฮ์ นอกจากจะเป็นผู้ที่ผ่านทางไปเท่านั้น จนกว่าพวกเธอจะอาบน้ำ และหากพวกเธอป่วยหรืออยู่ในการเดินทาง หรือพวกเธอคนหนึ่งคนใดมาจากที่ถ่ายทุกข์ หรือพวกเธอสัมผัสผู้หญิง แล้วพวกเธอไม่พบน้ำ ก็จงมุ่งสู่ดินที่ดี แล้วจงลูบใบหน้าของพวกเธอและมือของพวกเธอ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงยกโทษเสมอ

{4:44} เธอไม่ได้เห็นบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ดอกหรือ? โดยที่พวกเขาซื้อเอาความหลงผิดไว้ และต้องการที่จะให้พวกเธอหลงทาง

{4:45} และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งเกี่ยวกับบรรดาศัตรูของพวกเธอ และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพระผู้ทรงคุ้มครอง และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพระผู้ทรงช่วยเหลือ

{4:46} ในหมู่ผู้เป็นยิวนั้น มีที่บิดเบือนบรรดาถ้อยคำให้หันเหออกจากที่ของมัน และพวกเขา กล่าวว่า "เราได้ยินกันแล้วและเราก็ได้ฝ่าฝืนกันแล้ว และท่านจงฟัง โดยที่ไม่ใช่เป็นผู้ได้ยิน และรออินา" โดยบิดลั่นของพวกเขาก็ใส่ร้ายในศาสนา และหากว่าพวกเขา กล่าวว่า "เราได้ยินกันแล้ว

และได้เชื่อฟังกันแล้ว" และ "ได้ยินแล้ว" และ "อุนซุรนา" ก็จะดีกว่าสำหรับพวกเขา และเที่ยงตรงกว่า ทว่าอัลลอฮ์ได้ทรงสาปแช่งพวกเขา เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีศรัทธา นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

{4:47} โอ้ บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์! จงมีศรัทธาต่อสิ่งที่เราได้นำลงมาเพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเธอเถิด ก่อนที่เราจะลบล้างใบหน้า แล้วหมุนมันกลับไปอยู่ด้านหลัง หรือไม่ก็จะสาปแช่งพวกเขา เช่นเดียวกับที่เราได้สาปแช่งบรรดาผู้ที่ละเมิดในวันลับบาโต และพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นย่อมถูกปฏิบัติตามเสมอ

{4:48} แท้จริงอัลลอฮ์ จะไม่ทรงอภัยต่อการตั้งภาคีขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดตั้งภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวง

{4:49} เธอไม่ได้เห็นเหล่าผู้ที่แก้ตัวดอกหรือ? หามิได้! อัลลอฮ์ต่างหากที่จะทรงประกันความบริสุทธิ์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพวกเขาจะไม่ได้ได้รับความยุติธรรม แม้จะเพียงเท่าขนาดร่องเมล็ดอินทผาลัม

{4:50} จงดูเถิดว่า อย่างใดเล่า ที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ และเพียงพอแล้ว ที่ความเท็จนั้นเป็นบาปอันชัดแจ้ง

{4:51} เธอไม่ได้เห็นบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ดอกหรือ? โดยที่พวกเขามีศรัทธาต่อญิบตุและฎอซตุ และกล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า "พวกเขาเหล่านี้แหละเป็นผู้อยู่ในทางที่เที่ยงตรงกว่าบรรดาผู้ที่มีศรัทธา"

{4:52} ชนเหล่านี้คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงสาปแช่งพวกเขา และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขาแล้ว เธอจะไม่พบว่ามิมีผู้ช่วยเหลือสำหรับเขากอีกเลย

{4:53} หรือว่าพวกเขามีส่วนได้ในอำนาจ? ถ้าเช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็จะไม่ให้แก่คนอื่น แม้จะเพียงเท่าขนาดจุดบนเมล็ดอินทผาลัม

{4:54} หรือว่าพวกเขาก็จกคนอื่น ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงนั้นพระองค์ได้ประทานคัมภีร์และวิทยญาณให้แก่วงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้ว และได้ทรงประทานอำนาจอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขา

{4:55} แล้ว ในหมู่พวกเขามีผู้ที่มีศรัทธาต่อเขา และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ขัดขวางเขา และเพียงพอแล้วที่นรกจะอันนัมเป็นเปลวเพลิงอัน โชติช่วง

{4:56} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของเรานั้น เราจะเอาพวกเขาเข้าไปในเพลิงนรก คราใดที่ผิวหนังของพวกเขาสุก เราก็มเปลี่ยนผิวหนังอื่นให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:57} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และประกอบคุณงามความดีนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าไปในบรรดาสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน เป็นอมตะอยู่ในนั้น ซึ่ง ในนั้นพวกเขาจะมีคูครองที่บริสุทธิ์ และเราจะให้พวกเขาเข้าอยู่ในร่มเงาอันร่มเย็น

{4:58} แท้จริงอัลลอฮ์บัญชาพวกเธอให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่เจ้าของ ๆ มัน และเมื่อพวกเธอตัดสินระหว่างผู้คน พวกเธอก็จะต้องตัดสินด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชี้้นำพวกเธอด้วยสิ่งซึ่งดีแท้ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงเห็น

{4:59} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงภักดีต่ออัลลอฮ์ และภักดีต่อศาสนทูต และผู้ปกครอง ในหมู่พวกเธอเถิด แต่ถ้าพวกเธอขัดแย้งกัน ในสิ่งใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์และศาสนทูต หากพวกเธอศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งและเป็นการกลับไปที่สวยงามยิ่ง

{4:60} เธอไม่ได้เห็นดอกหรือ บรรดาผู้ที่อ้างว่า พวกเขามีศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เธอและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเธอ? โดยที่พวกเขาต้องการที่จะมอบหมายการพิพากษาให้แก่ฎอซตุ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกบัญชาให้ปฏิเสธมัน และชัยฏอนนั้นต้องการที่จะให้พวกเขาหลงทางห่างไกล

{4:61} และเมื่อมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกเธอยังมีสิ่งที่ยังเหลืออยู่ได้ประทานลงมา และยังคงศาสนทูตเกิด" เธอก็ได้เห็นพวกคนสับปลับเหล่านั้นผินหลังให้แก่เธออย่างจริงจัง

{4:62} แล้วโจนเมื่อมีเหตุร้ายประสบแก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่มีของพวกเขาสองได้ประกอบขึ้น แล้วพวกเขาก็มาหาเธอโดยสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า "พวกเราไม่ได้ต้องการอะไร นอกจากการทำความดีและให้มีการปรองดองกันเท่านั้น"

{4:63} คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่มีอยู่ในหัวใจของพวกเขา ดังนั้นเธอยังผินหลังให้แก่พวกเขา และจงตักเตือนพวกเขา และจงพูดกับพวกเขาในเรื่องตัวของพวกเขาด้วยคำพูดอันคมคาย

{4:64} และเราไม่ได้ส่งศาสนทูตคนใดมา นอกจากเพื่อให้เป็นที่ยกย่องด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮ์ และหากว่าพวกเขา ขณะที่ทูลจัตต่อตนเอง ได้มาหาเธอ แล้วขอร้องโทษต่ออัลลอฮ์ และศาสนทูตก็ได้ขอร้องโทษให้แก่พวกเขาด้วยแล้ว แน่نون พวกเขาที่ย่อมพบว่า อัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงภัยโทษ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{4:65} ไม่ตอก! ขอสาบานด้วยพระเจ้าของเธอ ว่าพวกเขาจะยังไม่มีศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เธอพิพากษาในสิ่งที่ขัดแย้งระหว่างกัน แล้วพวกเขาไม่พบความอึดอัดในใจของตนจากสิ่งที่เธอได้พิพากษา และยอมจำนนโดยดี

{4:66} และหากว่าเราได้กำหนดแก่พวกเขาว่า "พวกเธอยังฆ่าตัวของพวกเธอเอง หรือจงออกไปจากหมู่บ้านของพวกเธอ" พวกเขาก็ไม่ทำตามกำหนดนั้น นอกจากเพียงส่วนน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และแม้ว่าพวกเขาได้กระทำตามสิ่งที่พวกเขาได้รับการชี้แนะแล้ว แน่نونก็เป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเขาเอง และเป็นสิ่งที่ยิ่งยึดเหนี่ยวให้มั่นคง

{4:67} และถ้าเช่นนั้นแล้ว แก่พวกเขา เราก็จะให้รางวัลอันใหญ่หลวงจากที่เรา

{4:68} และแก่พวกเขา เราก็จะชี้แนะทางอันเที่ยงตรง

{4:69} และผู้ใดที่ภักดีต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตแล้ว คนเหล่านี้จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานพวกเขา อันได้แก่บรรดานบี บรรดาผู้ที่เชื่อ โดยศุภกวี บรรดามรณสักขี และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี และคนเหล่านี้แหละเป็นมิตรที่ดี

{4:70} ความโปรดปรานดังกล่าวนี้มาจากอัลลอฮ์ และเพียงพอแล้ว ที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพระผู้ทรงรอบรู้

{4:71} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงยึดถือการระมัดระวังของพวกเธอ แล้วจงออกไปเป็นหมู่เหล่าหรือออกไปด้วยกันทั้งปวง

{4:72} และแท้จริงในหมู่พวกเธอเหล่านั้นมีผู้ที่ซุกซอมอยู่ หากมีเหตุร้ายประสบแก่พวกเธอ เขาก็กล่าวว่า "อัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาแก่ฉัน ที่ฉันไม่ได้ร่วมอยู่ร่วมกับพวกเขา"

{4:73} และถ้าหากว่ามีความกรุณาจากอัลลอฮ์ได้ประสบบกับพวกเธอแล้ว เขาก็จะพูดประหนึ่งไม่เคยมีความรักระหว่างพวกเธอกับเขา ว่า "โอ้ ถ้าฉันได้ร่วมอยู่ร่วมกับพวกเขาก็คงจะดี! แล้วฉันก็จะได้มีชัยชนะอย่างใหญ่หลวง"

{4:74} บรรดาผู้แปลกเอาปรโลกด้วยชีวิต โลกนี้ จงสู้รบในทางของอัลลอฮ์เกิด และผู้ใดสู้รบในทางของอัลลอฮ์ แล้วเขาถูกสังหารหรือได้รับชัยชนะ เราก็จะประทานรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา

{4:75} แล้วโจนเล่าพวกเธอไม่สู้รบในทางของอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่บรรดาผู้ถูกกดขี่ ทั้งชายและหญิงและเด็ก ๆ ต่างกล่าวกันว่า "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดนำพวกข้าออกไปจากเมืองนี้ ซึ่งชาวเมืองเป็นผู้ข่มเหงรังแก และโปรดแต่งตั้งผู้คุ้มครองสักคนจากที่พระองค์ให้แก่พวกข้าฯ และโปรดแต่งตั้งผู้ช่วยเหลือสักคนจากที่พระองค์ให้แก่พวกข้าฯ"

{4:76} บรรดาผู้ที่มีศรัทธานั้น พวกเขาจะต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะต่อสู้ในหนทางของญอซูด ดังนั้นพวกเขาก็ต่อสู้บรรดาสมุนของชัยฏอนเกิด แท้จริงอุบายของชัยฏอนนั้นเป็นสิ่งที่อ่อนแอ

{4:77} เธอไม่ได้เห็นดอกหรือ? บรรดาผู้ที่ถูก(ตักเตือน)ว่า "จงระงับมือของพวกเธอก่อนเกิด และ จงนมาฆ และจงชำระชะกาต" ครั้นเมื่อการสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเขา ทันใดนั้นกลุ่มหนึ่งในหมู่ พวกเขาก็กลัวผู้คน เสมือนกับการกลัวอัลลอฮฺ หรือกลัวยิ่งกว่านั้น และพวกเขากล่าวว่า "พระเจ้าของ พวกข้า! เพราะเหตุใดพระองค์จึงได้ทรงกำหนดการสู้รบขึ้นแก่พวกข้า? พระองค์จะทรงเลื่อนกำหนดเวลาอีกสักหน่อยให้แก่พวกข้าไม่ได้หรือ?" จงกล่าวเถิด "ความสุขแห่งโลกนี้มีเพียงเล็กน้อย และปรโลกนั้นดียิ่งกว่าสำหรับผู้ที่ยำเกรง และพวกเธอจะไม่ได้ได้รับความอยุติธรรม แม้จะเพียงเท่าขนาด ร่องเมลิ็ดอินทผลาล์ม"

{4:78} ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาอยู่ ความตายก็ย่อมมาถึงพวกเขา และแม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในป้อมปราการอันสูงตระหง่านก็ตาม และหากมีความดีอันใดมาประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็จะกล่าวว่า สิ่งนี้มาจากอัลลอฮฺ และหากมีความเลวร้ายอันใดมาประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็จะกล่าวว่า สิ่งนี้มาจากเธอ จงกล่าวเถิด "ทุกอย่างนั้นมาจากอัลลอฮฺทั้งสิ้น" แล้วใจชนพวกนี้จึงแทบจะไม่เข้าใจคำพูดเล่า?

{4:79} ความดีอันใดที่ประสบแก่เธอนั้นมาจากอัลลอฮฺ และความเลวร้ายอันใดที่ประสบแก่เธอนั้นมาจากตัวของเธอเอง และเราได้ส่งเธอไปเป็นศาสนทูตแก่ปวงมนุษย์ และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮฺทรงเป็นพยาน

{4:80} ผู้ใดภักดีต่อศาสนทูต แน่نونเขาก็ภักดีต่ออัลลอฮฺแล้ว และผู้ใดผินหลังให้ เราก็ไม่ได้ส่งเธอมาในฐานะเป็นผู้ควบคุมพวกเขาตอก

{4:81} และพวกเขากล่าวว่า "ภักดี" แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเธอ ตกคำพวกเขา กลุ่มหนึ่งก็ได้เปลี่ยนแปลงคำพูด เป็นอื่นจากที่เธอพูด และอัลลอฮฺจะทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงเพิกเฉยต่อพวกเขา และจงมอบหมายต่ออัลลอฮฺเถิด และเพียงพอแล้ว ที่อัลลอฮฺทรงเป็นผู้ได้รับมอบหมาย

{4:82} พวกเขาไม่พิจารณาดูอัลกุรอานบ้างหรือ? หากว่ามันมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮฺแล้ว แน่نونพวกเขา ก็จะพบว่า ในนั้นมี ความขัดแย้งกันอย่างมากมาย

{4:83} และเมื่อมีเรื่องหนึ่งเรื่องใดมายังพวกเขา ไม่ว่าจะ เป็นความสงบปลอดภัยหรือความหวาดกลัว พวกเขาก็จะแพร่มันออกไป และหากว่าพวกเขาให้มันกลับไปยังศาสนทูตและยังผู้ปกครองการงานในหมู่พวกเขาแล้ว แน่نونบรรดาผู้ที่วิญฉัยมันในหมู่พวกเขาก็ย่อมรู้มันได้ และหากไม่ใช่เพราะความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเขา และความเมตตาของพระองค์แล้ว แน่نون พวกเธอก็คงปฏิบัติตามชัยฏอนกัน ยกเว้นคนส่วนน้อยเท่านั้น

{4:84} เธอจงสู้รบในหนทางของอัลลอฮฺเถิด โดยที่เธอไม่ได้ถูกบังคับให้ต้องรับภาระของผู้ใด นอกจากตัวของเธอเอง และจงปลุกใจบรรดาผู้ที่มีศรัทธา อัลลอฮฺอาจจะทรงยับยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และอัลลอฮฺทรงเข้มแข็งกว่าในแสนยานุภาพ และทรงรุนแรงกว่าในการลงโทษ

{4:85} ผู้ใดที่ให้ความช่วยเหลือทางดี ส่วนใดจากความดีนั้นก็จะเป็นของตน และผู้ใดที่ให้ความช่วยเหลือทางชั่วร้าย ส่วนเสียจากความช้วนนั้นก็จะเป็นของตน และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{4:86} และเมื่อพวกเขาได้รับการคารวะ ด้วยการคารวะใด ๆ ก็ตาม ก็จงคารวะตอบด้วยวิธีที่ดีกว่า หรือตอบกลับด้วยวิธีที่เท่าเทียมกัน แท้จริงอัลลอฮฺทรงค่านวณนับในทุกสรรพสิ่ง

{4:87} อัลลอฮฺนั้น ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ แน่نون พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาสู่วันฟื้นคืนชีพ ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนี้ และผู้ใดเล่าที่จะทรงสัตย์ในคำพูดยิ่งกว่าอัลลอฮฺ

{4:88} ไฉนพวกเขาได้กลายเป็นสองพวก ในเรื่องของพวกเขาคนสับปลับเล่า? และอัลลอฮฺได้ทรงให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิมแล้ว เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวayıไว้ พวกเขาต้องการที่จะชี้หน้าผู้ที่อัลลอฮฺได้ทรงปล่อยให้หลงผิด ไซ้ใหม่? และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงปล่อยให้หลงผิด เธอก็จะไม่พบหนทางใดสำหรับเธออีกเลย

{4:89} พวกเขาหวังกันว่า พวกเขาจะปฏิเสธศรัทธา ดังที่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา พวกเธอก็จะได้เท่าเทียมกัน ดังนั้นจงอย่าได้ยึดเอาผู้ใดในหมู่พวกเขาเป็นมิตร จนกว่าพวกเขาจะอพยพไปในทาง

ของอัลลอฮฺ แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้ ก็จงจับกุมพวกเขาและจงสังหารพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาพบเจอพวกเขา และจงอย่าเอาผู้ใดเลยในหมู่พวกเขาเป็นมิตรและเป็นผู้ช่วยเหลือ {4:90} นอกจากบรรดาผู้ที่ติดต่อกับพวกหนึ่ง ซึ่งระหว่างพวกเขาเองกับพวกนั้นมีพันธสัญญาอยู่ หรือบรรดาผู้ที่มาหาพวกเขา โดยที่หัวอกของพวกเขาอัดอั้นต่อการที่พวกเขาจะสู้รบกับพวกเขา หรือสู้รบกับหมู่ชนของพวกเขาเอง และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ ก็คงได้ทรงให้พวกเขามีอำนาจเหนือพวกเขา และพวกเขาก็คงสู้รบกับพวกเขาแล้ว แต่ถ้าพวกเขาออกห่างพวกเขา โดยที่ไม่ได้ทำการสู้รบกับพวกเขา และได้เจรจากับพวกเขาเพื่อประนีประนอม อัลลอฮฺก็ไม่ทรงเปิดทางให้พวกเขาปราบปรามพวกเขา

{4:91} พวกเขาจะพบพวกอื่นอีก โดยพวกเขาปรารถนาที่จะพ้นภัยจากพวกเขา และพ้นภัยจากหมู่ชนของพวกเขา คราใดที่พวกเขาถูกส่งกลับสู่การทดสอบ พวกเขาจะถูกนำกลับไปอยู่ในนั้นตามเดิม ดังนั้นถ้าพวกเขาไม่ได้ถอยห่างจากพวกเขาไป และไม่ได้เจรจาเพื่อประนีประนอมกับพวกเขา และไม่ได้ระงับมือของพวกเขาแล้ว ก็จงจับกุมพวกเขาและจงสังหารพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาพบเจอพวกเขา และชนเหล่านี้แหละ เราได้ให้พวกเขามีอำนาจอันชัดแจ้งที่จะปราบปรามพวกเขา

{4:92} และไม่ใช่วิสัยของผู้มีศรัทธาที่จะสังหารผู้มีศรัทธา นอกจากว่าไม่ได้มีใจเจตนา และผู้ใดที่สังหารผู้มีศรัทธาโดยไม่ได้มีใจเจตนา ก็ให้มีการปล่อยทาสที่มีศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และให้มูลค่าทำขวัญ ที่ส่งมอบให้แก่ครอบครัวของเขา นอกจากว่าครอบครัวของเขาจะยกให้เป็นทาน แต่ถ้าหากเขาอยู่ในหมู่ชนที่เป็นศัตรูของพวกเขา โดยที่เขาเป็นผู้มีศรัทธา ก็ให้มีการปล่อยทาสที่มีศรัทธาคนหนึ่งให้เป็นไท และถ้าเขาอยู่ในหมู่ชนที่มีพันธสัญญาระหว่างพวกเขาเองกับพวกเขา ก็ให้มีการทำขวัญ ที่ส่งมอบให้แก่ครอบครัวของเขา และให้มีการปล่อยทาสที่มีศรัทธาคนหนึ่ง ผู้ใดที่ไม่พบ ก็ให้มีการถือศีลอดสองเดือนต่อเนื่องกัน เป็นการไถ่โทษจากอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:93} และผู้ใดสังหารผู้มีศรัทธาโดยจงใจ การตอบแทนแก่เขาก็คือนรกญะฮัน্নัม โดยที่เขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น และอัลลอฮฺก็ทรงกริ้ว โกรธเขา และทรงสาปแช่งเขา และได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งการลงโทษอันใหญ่หลวง

{4:94} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! เมื่อพวกเขาเดินทางไปในทางของอัลลอฮฺ ก็จงตรวจสอบให้ชัดแจ้งเสียก่อน และจงอย่ากล่าวแก่ผู้ที่กล่าวสละมแก่พวกเขาว่า "ท่านไม่ใช่ผู้มีศรัทธา" เพียงเพื่อแสวงหาลาภเล็กน้อยแห่งชีวิตโลกนี้ แต่ ณ ที่อัลลอฮฺนั้นมีโชคลาภอันมากมาย ในทำนองเดียวกันนั้น พวกเขาที่เคยเป็นมาก่อน แล้วอัลลอฮฺได้ทรงโปรดปรานพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงตรวจสอบให้ชัดแจ้งเสียก่อน แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้อย่างถ่องแท้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{4:95} ในบรรดาศรัทธาชน พวกที่หนึ่งอยู่กับที่ โดยที่ไม่ได้เป็นผู้มีความจำเป็น และบรรดาผู้ต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮฺ ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขา นั้น ย่อมไม่เท่าเทียมกัน อัลลอฮฺทรงเชิดชูบรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขาเหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่กับที่ชั้นหนึ่ง และทั้งหมดนั้น อัลลอฮฺได้ทรงสัญญาว่าจะให้สิ่งที่ดีเยี่ยม แต่อัลลอฮฺทรงเชิดชูบรรดาผู้ที่ต่อสู้และเสียสละเหนือกว่าบรรดาผู้ที่นั่งอยู่กับที่ ด้วยรางวัลอันใหญ่หลวง

{4:96} ฐานันดรหลายชั้นจากพระองค์ และการอภัยโทษและความเมตตา และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{4:97} แท้จริงบรรดาผู้ที่มะลาอิกะฮฺได้เอาชีวิตของพวกเขาไป โดยที่พวกเขาเป็นผู้ทุจริตต่อตนเองนั้น มะลาอิกะฮฺได้กล่าวว่า "พวกเขาเคยอยู่ในสภาพใด?" พวกเขา กล่าวว่า "พวกเราเป็นผู้ที่ถูกกดขี่ในแผ่นดิน" มะลาอิกะฮฺกล่าวว่า "แผ่นดินของอัลลอฮฺไม่ได้กว้างขวาง เพื่อที่พวกเขาจะได้อพยพไปในนั้นดอกหรือ?" ชนเหล่านี้แหละ ที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮัน্নัม และมันเป็นทีกลับคืนอันเลวร้าย

{4:98} นอกจากบรรดาผู้ที่ถูกกดขี่ ทั้งชายและหญิงและเด็ก ๆ ที่ไม่สามารถออกอุบายใด ๆ ได้เลย อีกทั้งไม่รู้ทางไป

{4:99} คนเหล่านี้แหละ อัลลอฮฺอาจจะทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงยกโทษเสมอ

{4:100} และผู้ใดที่อพยพไปในทางของอัลลอฮฺ เขาก็จะพบว่า ในผืนแผ่นดินมีสถานที่ลี้ภัยอันมากมายอีกทั้งความมั่งคั่ง และผู้ใดที่ออกจากบ้านของตนไปในฐานะผู้อพยพไปยังอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ แล้วความตายมาถึงเขา แน่نونรางวัลของเขานั้นย่อมมีอยู่ ณ อัลลอฮฺ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{4:101} และเมื่อพวกเขาเดินทางไปในผืนแผ่นดิน ก็ไม่เป็นความผิดอันใดแก่พวกเขาในการที่พวกเขาจะบันทึกการนมาซให้สั้นลง หากพวกเขากลัวว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะข่มเหงรังแกพวกเขา แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น เป็นศัตรูอันชัดเจนแก่พวกเขา

{4:102} และเมื่อเธออยู่ในหมู่พวกเขา แล้วเธอได้ให้มีการปฏิบัตินมาซขึ้นแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขา กลุ่มหนึ่งก็จงยืนนมาซร่วมกับเธอ พวกเขาก็จงจับอาวุธของพวกตน ครั้นเมื่อพวกเขากราบแล้ว พวกเขาก็จงอยู่เบื้องหลังของพวกเขา และอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังไม่ได้นมาซก็จงมา และจงนมาซร่วมกับเธอ และพวกเขาจะต้องจับดาเฝ้าระวังและจับอาวุธของพวกตน บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้นปรารถนา หากว่าพวกเขาจะละเลยอาวุธของพวกเขาสัมภาระของพวกเขา พวกเขาก็จะได้จู่โจมพวกเขาอย่างรวดเร็ว และไม่เป็นความผิดแก่พวกเขา ในการที่พวกเขาจะวางอาวุธของพวกเข หากว่าพวกเขามีความยากลำบากเนื่องจากฝนตก หรือพวกเขาเจ็บป่วย แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงเตรียมการลงโทษที่ยังความอภัยแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

{4:103} ครั้นเมื่อพวกเขาเสร็จจากการนมาซแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮฺ ทั้งในสภาพยืนและนั่ง และในสภาพที่พวกเขานอนเอกเขนก ครั้นเมื่อพวกเขาปลดอภัยแล้ว ก็จงดำรงการนมาซ แท้จริงการนมาซนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลาไว้แก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{4:104} และพวกเขาจงอย่าท้อแท้ในการติดตามเสาะหาชนพวกนั้น หากพวกเขาเจ็บปวด พวกเขาก็เจ็บปวดเช่นเดียวกับพวกเขา แต่พวกเขาหวังจากอัลลอฮฺ ซึ่งสิ่งที่พวกเขาไม่หวัง และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:105} แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เธอเป็นความจริง เพื่อเธอจะได้พิพากษาระหว่างผู้คนด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงเปิดเผยสำแดงให้เธอรู้เห็น และเธอจงอย่าเป็นผู้เถียงแทนผู้บิดพลิ้วทั้งหลาย

{4:106} และเธอจงขอร้องโทษต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{4:107} และเธอจงอย่าได้เถียงแทนบรรดาผู้ที่บิดพลิ้วต่อตนเองเลย แท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงชอบผู้ที่เคยบิดพลิ้ว ที่เคยกระทำบาป

{4:108} พวกเขาอาจจะปกปิดให้พ้นจากปวงมนุษย์ได้ แต่พวกเขาไม่อาจจะปกปิดให้พ้นจากอัลลอฮฺ เพราะพระองค์ร่วมอยู่กับพวกเขา ขณะที่พวกเขากระซิบกระซาบคำพูดที่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย และอัลลอฮฺนั้นทรงล้อมรอบสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{4:109} ก็พวกเธอนี้แหละได้โต้เถียงแทนพวกเขาในชีวิตโลกนี้ แล้วผู้ใดเล่าที่จะโต้เถียงกับอัลลอฮฺแทนพวกเขา ในวันฟื้นคืนชีพ หรือว่าผู้ใดเล่าจะเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษาพวกเขา

{4:110} และผู้ใดที่กระทำความชั่วหรือทุจริตต่อตัวเอง แล้วเขาขอร้องโทษต่ออัลลอฮฺ เขาก็จะพบว่า อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระทรงมีปรีชาญาณ

{4:111} และผู้ใดที่แสวงหาบาปกรรม อันที่จริงเขาก็แสวงหามันไว้แก่ตนเอง และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระทรงมีปรีชาญาณ

{4:112} และผู้ใดที่แสวงหาความผิดหรือบาปกรรม แล้วก็โยนบาปกรรมนั้นให้แก่ผู้บริสุทธิ์ แน่نونเขาได้แบกความเท็จและบาปกรรมอันชัดเจนไว้

{4:113} และหากไม่ใช่เพราะความโปรดปรานของอัลลอฮฺและความเมตตาของพระองค์แก่เธอแล้ว แน่نونกลุ่มหนึ่งจากพวกเขาก็มุ่งหวังที่จะหลอกลวงเธอให้หลงผิด แต่พวกเขาไม่อาจจะหลอกลวงผู้

ใดให้หลงผิดได้ นอกจากตัวของพวกเขาเอง และพวกเขาก็ไม่อาจจะทำอันตรายแก่เธอได้แต่อย่างใด และอัลลอฮ์ได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่เธอ และวิทย์ญาณ และได้ทรงสอนเธอในสิ่งที่เธอไม่เคยรู้มาก่อน และความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีแก่เธอ นั้นใหญ่หลวงนัก

{4:114} ไม่มีความดีอันใดดอกในการพูดซุบซิบอันมากมายของพวกเขา นอกจากผู้ที่สั่งให้ทำทาน หรือสั่งให้ทำสิ่งที่ดีงาม หรือให้ประนีประนอมระหว่างผู้คน และผู้ใดกระทำได้ดังกล่าว เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์แล้ว เราจะให้รางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา

{4:115} และผู้ใดที่ฝ่าฝืนศาสนทูตหลังจากที่การขึ้นสู่อันถูกต้องได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว และเขายังปฏิบัติตามทางที่ไม่ใช่ของบรรดาผู้ที่มีศรัทธา เราก็คงจะให้เขาหันไปตามทิศทางที่เขาได้หันไป และเราจะให้เขาเข้านรกญะฮันนัม และมันเป็นทีกลับคืนอันเลวร้าย

{4:116} แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การตั้งภาคีแก่พระองค์ แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดตั้งภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์แล้ว แน่نون เขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างห่างไกล

{4:117} พวกเขาจะไม่วิงวอนขออื่นจากพระองค์ นอกจากเจ็ดหญิง และพวกเขาจะไม่วิงวอนขอ นอกจากชัยชนะที่ต่อสู้นั้น

{4:118} อัลลอฮ์ได้ทรงสาปแช่งมันแล้ว และมันได้กล่าวว่า "ข้าจะต้องเอาจากเหล่าบ่าวของพระองค์ให้ได้ส่วนที่ถูกกำหนดไว้"

{4:119} "และข้าจะต้องหลอกลวงพวกเขาให้หลงผิด และข้าจะต้องทำให้พวกเขาเพ้อฝัน และข้าจะต้องสั่งพวกเขา แล้วพวกเขาก็ต้องฝ่าหุบสุสต์ว์ และข้าจะสั่งพวกเขา แล้วพวกเขาก็ต้องเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง และผู้ใดที่ยึดเอาชัยชนะเป็นผู้ช่วยเหลือแล้ว แน่نونเขาก็สูญเสียชีวิตอย่างชัดเจน"

{4:120} มันจะสัญญาอยู่กับพวกเขา และจะทำให้พวกเขาเพ้อฝัน และชัยชนะจะไม่สัญญานอกจากการหลอกลวงเท่านั้น

{4:121} ชนเหล่านี้แหละ ที่พำนักของพวกเขา ก็คือนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะไม่พบทางหนีจากมันได้เลย

{4:122} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลายนั้น เราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องใต้ของมัน เป็นนอมตะอยู่ในนั้นชั่วนิรันดร์ เป็นสัญญาอันแท้จริงของอัลลอฮ์ และผู้ใดเล่าที่สัตย์จริงในคำพูดยิ่งไปกว่าอัลลอฮ์

{4:123} ไม่ใช่ความเพ้อฝันของพวกเขา และไม่ใช่ความเพ้อฝันของผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ผู้ใดที่กระทำชั่ว เขาก็ถูกตอบแทนด้วยความชั่วนั้น และเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ อื่นจากอัลลอฮ์เลย

{4:124} และผู้ใดประกอบคุณงามความดี ไม่ว่าจะเป็เพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้มีศรัทธา ชนเหล่านี้จะได้เข้าบรรดาสวรรค์ และพวกเขาจะไม่ได้รับความอยุติธรรม แม้จะเพียงเท่าขนาดรูที่เมล็ดอินทผลัม

{4:125} และผู้ใดเล่าจะมีศาสนาที่ยิ่งไปกว่าผู้ที่มอบใบหน้าของตนให้แก่อัลลอฮ์ และขณะเดียวกัน เขาก็เป็นผู้ประพฤติดี และปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ใฝ่หาความสัตย์จริง และอัลลอฮ์ได้ทรงถือเอาอิบรอฮีมเป็นสหาย

{4:126} และสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงล้อมทุกสรรพสิ่งไว้

{4:127} และพวกเขาจะขอให้เธอชี้ขาดในเรื่องของบรรดาสตรี จึงบอกเถิดว่า "อัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกเธอในเรื่องของนางเหล่านั้น และสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้น ที่ถูกอ่านให้พวกเธอฟัง ในเรื่องหญิงกำพร้าที่พวกเธอไม่ได้ให้แก่พวกนางซึ่งสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกนาง ในขณะที่พวกเธอปรารถนาจะสมรสกับพวกนาง และในเรื่องของบรรดาผู้อ่อนแอในหมู่เด็ก ๆ และในการที่พวกเธอ

จะดำรงความยุติธรรมแก่บรรดาเด็กกำพร้า และความดีอันใดก็ตามที่พวกเขากระทำไป แท้จริง อัลลอฮฺทรงรู้ในความดีนั้น"

{4:128} และหากสตรีใดเกรงว่าจะมีการบึงข่าหรือมีการผินหลังให้จากสามีของนางแล้ว ก็ไม่เป็นความผิดอันใดสำหรับทั้งสองที่จะตกลงประนีประนอมกันอย่างใดอย่างหนึ่ง และการประนีประนอมนั้น เป็นสิ่งที่ดีกว่า และจิตใจคนนั้นถูกทำให้มีความตระหนี่ติดมาด้วย และหากพวกเขากระทำความดี และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{4:129} และพวกเขาไม่อาจจะให้ความยุติธรรมในระหว่างบรรดาภรรยาได้ดอก ถึงแม้ว่าพวกเขา จะมุ่งมั่นตั้งใจก็ตาม ดังนั้นพวกเขาจงอย่าลำเอียงเข้าข้างเดียว แล้วก็ปล่อยให้นางอีกคนนั้น ประหนึ่ง ผู้ที่ถูกแขวนไว้ และหากพวกเขาประนีประนอมกัน และมีความยำเกรงแล้ว แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรง อกภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{4:130} และหากทั้งสองจะแยกกัน อัลลอฮฺก็จะทรงประทานความพอเพียงแก่เขาทั้งคู่ จากความมั่งมี ของพระองค์ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงกว้างขวาง พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:131} และสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และแท้จริง เราได้ส่งเสียไว้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้าพวกเขาและพวกเขาด้วย ว่า "จงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และหากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา ก็แท้จริงสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ ของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺทรงเป็นพระผู้ทรงมั่งมี พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ"

{4:132} และสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และเพียงพอ แล้ว ที่อัลลอฮฺทรงได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

{4:133} หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะทรงขจัดพวกเขาจนหมดไป โอ้ ปวงมนุษย์! และจะทรงนำพวก อื่นมา และอัลลอฮฺทรงมีอำนาจเหนือสิ่งนั้น

{4:134} ผู้ใดที่ต้องการสิ่งตอบแทนในโลกนี้ ก็ที่อัลลอฮฺนั้นมีทั้งสิ่งตอบแทนในโลกนี้และปรโลก และอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงไต่ยิน พระผู้ทรงเห็น

{4:135} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงเป็นผู้ที่ดำรงความยุติธรรม จงเป็นสักขีพยานเพื่ออัลลอฮฺ และ(ไม่ลำเอียง)แม้ว่าจะ(เป็นสักขีพยาน)แก่ตัวของพวกเขาเอง หรือบิดามารดาและญาติที่ใกล้ชิดก็ ตาม แม้จะเป็นคนมั่งมีหรือคนยากจน อัลลอฮฺก็สมควรยิ่งกว่าเขาทั้งสอง ดังนั้นจงอย่าปฏิบัติตามอา รมณ์แล้วไม่ยุติธรรม และหากพวกเขาบิดเบือนหรือผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วน ใน สิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{4:136} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงมีศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่ศาสนทูตของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทาน ลงมาก่อนหน้านั้น และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และมะลาอิกะฮฺของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ ของพระองค์ และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และวันปรโลก แน่อนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่าง ห่างไกล

{4:137} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธาแล้วปฏิเสธศรัทธา แล้วมีศรัทธา แล้วปฏิเสธศรัทธา แล้วเพิ่มการ ปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้นนั้น อัลลอฮฺจะไม่ทรงอกภัยโทษให้แก่พวกเขา และพระองค์จะไม่ทรงชี้้นำทางใดให้ แก่พวกเขา

{4:138} จงแจ้งข่าวดีแก่พวกคนสับปลับเถิดว่า พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

{4:139} (นั่นคือ)บรรดาผู้ที่ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธา พวกเขา จะแสวงหากำลังอำนาจที่พวกเขากระนั้นหรือ แท้จริงกำลังอำนาจทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

{4:140} และแน่นอนอัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเขาแล้ว ในคัมภีร์นั้นว่า หากพวกเขาไต่ยิน บรรดาโองการของอัลลอฮฺนั้นถูกปฏิเสธศรัทธาและถูกเหยียดหยัน พวกเขาจักจงอย่านั่งร่วมกับพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น มิฉะนั้นแล้ว พวกเขาจักเหมือนพวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺ จะทรงรวบรวมบรรดาคนสับปลับและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ในนรกญะฮันน์มด้วยกันทั้งปวง

{4:141} (นั่นคือ)บรรดาผู้ที่คอยสอดส่องดูพวกเขา ถ้าหากพวกเขาได้รับชัยชนะจากอัลลอฮ์ พวกเขา ก็กล่าวว่า "เราไม่ได้ร่วมมืออยู่กับพวกท่านดอกหรือ?" และหากผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เปรียบ พวกเขาก็ก้าว ว่า "เราไม่ได้มีอำนาจเหนือพวกท่านดอกหรือ? และเราไม่ได้ป้องกันพวกท่าน ให้ออกจากบรรดาศรัทธา ชนดอกหรือ?" อัลลอฮ์จะทรงพิพากษาระหว่างพวกเขา ในวันฟื้นคืนชีพ และอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามีหนทางเหนือบรรดาผู้ที่มีศรัทธาเป็นอันขาด

{4:142} แท้จริงพวกคนลับลับนั้นกำลังหลอกลวงอัลลอฮ์อยู่ ขณะเดียวกันอัลลอฮ์ก็ทรงหลอกลวงพวกเขา และเมื่อพวกเขาลุกขึ้นนมาช พวกเขาก็ลุกขึ้นอย่างเกียจคร้าน เพื่ออวดให้ผู้คนเห็น และพวกเขาจะไม่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ นอกจากเพียงเล็กน้อย

{4:143} โดยที่พวกเขาเล็งใจในระหว่างนั้น ทางพวกนี้ก็ไม่ไป ทางพวกนั้นก็ไม่มีไป และผู้ใดที่อัลลอฮ์ให้หลงทางไปแล้ว เธอก็จะไม่พบหนทางใดสำหรับเขาเป็นอันขาด

{4:144} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าได้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตร นอกเหนือจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธากันเอง พวกเธอต้องการที่จะให้อัลลอฮ์มีหลักฐานอันชัดเจนมาผูกมัดพวกเขากระนั้นหรือ?

{4:145} แท้จริงบรรดาคนลับลับนั้นอยู่ในนรกชั้นต่ำสุด และเธอจะไม่พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเป็นอันขาด

{4:146} นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดและปรับปรุงแก้ไข และยึดมั่นต่ออัลลอฮ์ และได้มอบการเคารพสักการะของพวกเขาให้แก่อัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง ชนพวกนี้แหละจะร่วมมืออยู่กับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และอัลลอฮ์จะทรงประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่ศรัทธาชน

{4:147} เหตุใดอัลลอฮ์จะทรงลงโทษพวกเขาเล่า หากพวกเขาตกตัญญูและมีศรัทธา? และอัลลอฮ์นั่นคือพระผู้ทรงขอบพระทัย พระผู้ทรงรอบรู้

{4:148} อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบการพูดถึงความชั่วร้ายอย่าง โง่งแง้ง นอกจากผู้ที่ถูกข่มเหง และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงไต่ถาม พระผู้ทรงรอบรู้เสมอ

{4:149} แม้ว่าพวกเขาเปิดเผยความดีหรือปกปิดมันไว้ หรือให้อภัยต่อความผิด แท้จริงอัลลอฮ์นั่นคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงอานูภาพเสมอ

{4:150} แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาศาสนาทูตของพระองค์ และต้องการที่จะแยกระหว่างอัลลอฮ์และบรรดาศาสนาทูตของพระองค์ และกล่าวว่า "เรามีศรัทธาในบางคน และปฏิเสธในบางคน" และพวกเขาต้องการที่จะยึดเอาหนทางกึ่งกลางระหว่างนั้น

{4:151} ชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแท้จริง และแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น เราได้เตรียมการลงโทษที่ยังความอัปยศ

{4:152} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาศาสนาทูตของพระองค์ และไม่ได้แบ่งแยกระหว่างพวกเขาเหล่านั้น ชนเหล่านี้แหละ พระองค์จะทรงประทานรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขา และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{4:153} บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์จะขอร้องเธอ ให้นำคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากฟ้าลงมาแก่พวกเขา แท้จริงนั้นพวกเขาได้ขอร้องมุซา ซึ่งสิ่งที่ใหญ่กว่านั้นมาแล้ว โดยที่พวกเขา กล่าวว่า "จงแสดงให้พวกเราเห็นอัลลอฮ์โดยชัดแจ้งเถิด" แล้วอสูรบาตก็ได้คร่ำพวเขา เนื่องด้วยความทุจริตของพวกเขา ต่อมาพวกเขาก็ได้ยึดถือลู่กัว หลังจากทีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนได้มายังพวกเขาแล้ว แล้วเราก็อภัยให้ในเรื่องนั้น และเราได้ให้อำนาจอันชัดเจนแก่มุซา

{4:154} และเราได้ยกภูเขาตุรซันเหนือพวกเขา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัญญาของพวกเขา และเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "จงเข้าประตูนั้นด้วยการก้มกราบ" และเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "จงอย่าได้ละเมิดในวันสับบาโต" และเราได้เอาสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเขา

{4:155} เนื่องด้วยการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกเขา และปฏิเสธบรรดาโอองการของอัลลอฮ์ และฆ่าบรรดานบี โดยปราศจากความเป็นธรรม และการที่พวกเขา กล่าวว่า "หัวใจของเรามีเปลือกหุ้ม

อยู่" หามิได้! อัลลอฮฺได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขาต่างหาก เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาก็ไม่มีศรัทธากัน นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

{4:156} และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา และการกล่าวใส่ร้ายแก่มรรยัม ด้วยความเท็จอันมหันต์

{4:157} และการที่พวกเขา กล่าวว่า "พวกเราได้สังหารมะซีหฺ อีซา บุตรมรรยัม ศาสนทูตของอัลลอฮฺ" ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่ได้สังหารอีซา และไม่ได้ตรึงเขาบนไม้กางเขน ทว่าถูกทำให้พวกเขาเห็นคล้าย และแท้จริงบรรดาผู้ที่ขัดแย้งในตัวเขานั้น แน่แน่นอนมอยู่ในความสงสัยเกี่ยวกับเขา พวกเขาไม่มีความรู้อันใดเลยเกี่ยวกับเขา นอกจากคล้อยตามการคาดเดาเท่านั้น และพวกเขาไม่ได้สังหารเขาอย่างแน่นอน

{4:158} หามิได้! อัลลอฮฺได้ทรงยกเขาขึ้นไปยังพระองค์ต่างหาก และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:159} และไม่มีชาวคัมภีร์สักคนที่ไม่มีศรัทธาต่ออีซา ก่อนที่เขาจะสิ้นชีพ และวันฟื้นคืนชีพ เขาจะเป็นพยานยืนยันพวกเขาเหล่านั้น

{4:160} แล้วยังเนื่องด้วยความทุจริตจากบรรดาผู้ที่เป็นยิว เราจึงได้บัญญัติห้ามแก่พวกเขาซึ่งบรรดาสิ่งดี ๆ ที่ได้เคยถูกอนุมัติแก่พวกเขา และเนื่องด้วยการที่พวกเขาขัดขวางหนทางของอัลลอฮฺอย่างมากมาย

{4:161} และเนื่องด้วยการที่พวกเขาเอาดอกเบีย้ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกห้ามในเรื่องนั้น และเนื่องด้วยการที่พวกเขากินทรัพย์สินของผู้คนโดยทุจริต และเราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บแสบสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา

{4:162} ทว่าบรรดาผู้ลึกลับซึ่งในความรู้ในหมู่พวกเขา และบรรดาผู้ที่มีศรัทธานั้น พวกเขาย่อมมีศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เธอ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเธอ และบรรดาผู้ที่ดำรงการนมาซ และบรรดาผู้ที่ชำระชะกาต และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันปรโลก เช่นเหล่านี้ แก่พวกเขา เราจะทำให้รางวัลอันใหญ่หลวง

{4:163} แท้จริงเราได้เปิดเผยสำแดงแก่เธอ เช่นเดียวกับที่เราได้เคยเปิดเผยสำแดงแก่นูหฺ และบรรดานบีหลังจากเขา และเราได้มีโองการแก่อิบรอฮีม และอิสมาอิล และอิสฮาก และยะอกูบ และวงศ์วานของอิสรออิล และอีซา และอัยยูบ และยูนุส และฮารูน และสุลัยมาน และแก่ดาวูดนั้น เราได้ประทานชะบูร

{4:164} และมีบรรดาศาสนทูต ซึ่งเราได้เล่าถึงพวกเขาแก่เธอมาก่อนแล้ว และมีบรรดาศาสนทูตซึ่งเราไม่ได้เล่าแก่เธอ และอัลลอฮฺได้ตรัสสนทนากับมุซาด้วยคำพูด

{4:165} คือบรรดาศาสนทูตในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่าปวงมนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้างแก่ตัวต่ออัลลอฮฺได้อีก หลังจากบรรดาศาสนทูตเหล่านั้น และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:166} ทว่าอัลลอฮฺนั้นทรงยืนยันในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เธอว่า พระองค์ได้ทรงประทานสิ่งนั้นมาด้วยความรู้ของพระองค์ และมะลาอิกะฮฺก็ยืนยันด้วย และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮฺทรงเป็นพระผู้ทรงยืนยัน

{4:167} แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางหนทางของอัลลอฮฺนั้น แน่แน่นอนพวกเขาได้หลงทางไปห่างไกล

{4:168} แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและทุจริตต่อตัวเองนั้น อัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และพระองค์ก็จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่พวกเขาเลย

{4:169} นอกจากทางแห่งนรกยะสันนัม โดยที่พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น และนั่นเป็นสิ่งที่ง่ายดายแก่อัลลอฮฺ เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺทั้งสิ้น และอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:170} โอ้ ปวงมนุษย์! แท้จริง ศาสนทูตผู้หนึ่ง ได้นำความสัจจริงจากพระเจ้าของพวกเธอมาแจ้ง พวกเธอแล้ว จงมีศรัทธากันเถิด มันเป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเธอ และหากพวกเธอปฏิเสธศรัทธาแล้ว แท้จริง สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงรอบรู้

พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{4:171} โอ้ ชาวคัมภีร์! จงอย่าปฏิบัติจนเกินขอบเขตในศาสนาของพวกเธอ และจงอย่ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากสิ่งที่เป็นจริงเท่านั้น อันที่จริง อัลมะซีหฺ อีซา บุตรมัรยัมนั้น เป็นเพียงศาสนทูตของอัลลอฮ์และเป็นเพียงพระดำรัสของพระองค์ ที่ได้ทรงกล่าวมันแก่มัรยัม และเป็นเพียงวิญญูญานหนึ่งจากพระองค์เท่านั้น ดังนั้นจงมีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และบรรดาศาสนทูตของพระองค์เถิด และจงอย่ากล่าวว่าสามองค์เลย จงหยุดยั้งเสียเถิด มันเป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเธอ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว พระองค์ทรงบริสุทธิ์กว่าการที่จะทรงมีบุตร สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ทั้งสิ้น และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพระผู้ได้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษา

{4:172} อัลมะซีหฺนั้นจะไม่เยอหยิ่งเป็นอันขาดที่จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ และมะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิดก็เช่นกัน และผู้ใดเยอหยิ่งต่อการเคารพสักการะพระองค์และยะโสแล้ว พระองค์ก็จะทรงนำพวกเขามาชุมนุม ณ ที่พระองค์ทั้งหมด

{4:173} ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดีนั้น พระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาให้แก่พวกเขาโดยครบถ้วน และจะทรงเพิ่มจากความโปรดปรานของพระองค์ให้แก่พวกเขา ส่วนบรรดาผู้ที่หยิ่งยะโสนั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ และนอกเหนือจากอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกตนอีกเลย

{4:174} โอ้ ปวงมนุษย์! แน่نونได้มีหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเธอมาแจ้งพวกเธอแล้ว และเราปรารถนาแสงสว่างอันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเธอ

{4:175} ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และยึดมั่นในพระองค์นั้น พระองค์จะทรงนำพวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาและความโปรดปรานจากพระองค์ และแก่พวกเขา จะทรงชี้หนทางอันเที่ยงตรงไปสู่พระองค์

{4:176} เขาเหล่านั้นจะขอให้เธอชี้ขาดปัญหา จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกเธอในเรื่องของผู้เสียชีวิตที่ไม่มีบิดาและบุตร คือถ้าชายคนหนึ่งเสียชีวิต โดยที่เขาไม่มีบุตร แต่มีพี่น้องเพศหญิงคนหนึ่ง นางก็จะได้รับส่วนแบ่งครึ่งหนึ่งของมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ และขณะเดียวกันเขาก็จะได้รับมรดกของนาง นั่นถ้าหากนางไม่มีบุตร แต่ถ้าพี่น้องเพศหญิงของเขามีด้วยกันสองคน ทั้งสองนั้นจะได้รับส่วนแบ่งสองในสามจากมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ แต่ถ้าพวกเขาเป็นพี่น้องหลายคนทั้งชายและหญิง สำหรับชายจะได้รับเท่ากับส่วนแบ่งของหญิงสองคน ที่อัลลอฮ์ทรงแจกแจงแก่พวกเธอ นั้น เพื่อพวกเธอจะได้ไม่หลงผิด และอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง"

5. ชูเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ (บท สำนัอาหาร)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{5:1} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงรักษาบรรดาสัญญาให้ครบถ้วนเถิด จตุบาทแห่งปศุสัตว์นั้นได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเธอ ยกเว้นที่จะมีการอ่านให้พวกเธอ โดยที่พวกเธอจะต้องไม่ถือว่า การล่าสัตว์เป็นที่อนุมัติ ขณะที่พวกเธออยู่ในอิสรอม แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงกำหนดตามที่พระองค์ทรงประสงค์

{5:2} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าดูหมิ่นมวลสัญลักษณ์แห่งอัลลอฮ์ และเดือนที่ต้องห้าม และสัตว์พลี และเครื่องหมายที่แขวน และบรรดาผู้ที่มีงูบ้านต้องห้าม โดยแสวงหาความโปรดปรานและความพอพระทัยจากพระเจ้าของพวกตน แต่เมื่อใดที่พวกเธอได้เปลื้องอิสรอมแล้ว ก็จงล่าสัตว์ได้ และจงอย่าให้การเกลียดชังต่อพวกหนึ่งพวกใด ที่ขัดขวางพวกเธอไม่ให้เข้า อัลมัสนับิฮ์ อัลหะรอมนั้น ทำให้พวกเธอต้องละเมิด และพวกเธอจงช่วยเหลือกัน ในสิ่งที่เป็นคุณธรรมและความยำเกรง และจงอย่าร่วมช่วยเหลือกัน ในการทำบาปและการเป็นศัตรูต่อกัน และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

{5:3} ได้ถูกห้ามแก่พวกเธอแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง และโลหิต และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ ยามที่(เชือด)มัน และสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย และสัตว์ที่ถูกตีตาย และสัตว์ที่ตกเหวตาย และสัตว์ที่ถูกขวิดตาย และสัตว์ที่ถูกสัตว์ร้ายกัดกิน - นอกจากที่พวกเธอเชือด - และสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นบูชา และการที่พวกเธอเสี่ยงทายด้วยไม้ดีว้ เหล่านั้นเป็นการละเมิด วันนี้นำบรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธา หมดหวังในศาสนาของพวกเธอแล้ว ดังนั้นพวกเธอจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวฉันเถิด วันนี้ฉันได้ทำให้ศาสนาของพวกเธอสมบูรณ์เพื่อพวกเธอ และฉันได้ทำให้ความโปรดปรานของฉันที่มีต่อพวกเธอนั้นบริบูรณ์ และฉันได้เลือกให้อิสลามเป็นศาสนาของพวกเธอ ผู้ใดได้รับความคับขันในความหิวโหย โดยไม่ใช่เป็นผู้จงใจกระทำบาป แน่นอนอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{5:4} เขาเหล่านั้นจะถามเธอว่า มีอะไรบ้างที่ถูกอนุมัติแก่พวกเขา จงกล่าวเถิด "ที่ถูกอนุมัติแก่พวกเธอเหล่านั้นคือสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และบรรดาสัตว์สำหรับล่าเนื้อที่พวกเธอฝึกสอนมัน พวกเธอจงบริโภคจากสิ่งที่มันจับมาให้แก่พวกเธอ และจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์บนมันเสียก่อน และจงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน"

{5:5} วันนี้สิ่งดี ๆ ทั้งหลายได้ถูกอนุมัติแก่พวกเธอแล้ว และอาหารของบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นเป็นที่อนุมัติแก่พวกเธอแล้ว และอาหารของพวกเธอก็เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขา เช่นเดียวกันกับบรรดาสตรีบริสุทธิ์ในหมู่สตรีผู้ที่มีศรัทธา และบรรดาสตรีบริสุทธิ์ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้าพวกเธอ เมื่อพวกเธอได้มอบสินสอดของพวกนางให้แก่พวกนาง ในฐานะเป็นผู้สมรส ไม่ใช่เป็นผู้ผิดประเวณี และไม่ใช่อยึดเอานางเป็นชู้ และผู้ใดปฏิบัติต่อการศรัทธา แน่นอนการงานของเขาก็สูญสลาย

ขณะเดียวกันในวันปรโลกพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ที่สูญเสียด

{5:6} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! หากพวกเธอลุกขึ้นเพื่อจะทำการนมาซ ก็จงล้างหน้าของพวกเธอ และมือของพวกเธอจนถึงข้อศอก และจงเช็ดที่ศีรษะของพวกเธอ และเท้าของพวกเธอถึงตาตุ่มทั้งสอง และหากพวกเธอมีญะนาบะฮ์ ก็จงอาบน้ำ หากพวกเธอป่วยหรือกำลังเดินทาง หรือพวกเธอคนใดกลับมาจากกรถ่ายทุกข์ หรือสมสู่กับหญิง แล้วไม่พบน้ำ ก็จงมุ่งหาดินที่ดี และลูบใบหน้าของพวกเธอ และมือของพวกเธอด้วยดินนั้น อัลลอฮ์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้พวกเธอต้องลำบาก ทว่าทรงประสงค์ที่จะชำระพวกเธอให้พ้นมลทิน และจะทรงประทานความเมตตาของพระองค์ให้ครบถ้วน เพื่อพวกเธอจะได้ขอบพระคุณ

{5:7} และจงรำลึกถึงพระคุณของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเธอ และสัญญาของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำมันไว้แก่พวกเธอ ขณะที่พวกเธอกล่าวว่า "พวกเราได้ยินแล้ว และพวกเราเชื่อฟังแล้ว" และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรงวอก

{5:8} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีเพื่ออัลลอฮ์ เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรมและจงอย่าให้การเกลียดชังพวกหนึ่งพวกใด ทำให้พวกเธอไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด มันเป็นเรื่องที่ใกล้เคียงกับความยำเกรงยิ่งกว่า และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเธอกระทำกัน

{5:9} และอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญากับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลายว่า พวกเขาจะได้รับการอภัยโทษ และรางวัลอันยิ่งใหญ่

{5:10} และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น คนเหล่านี้แหละคือชาวนรก

{5:11} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงรำลึกถึงพระคุณของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเธอ

ขณะที่พวกหนึ่งตั้งใจที่จะยื่นมือของพวกตนมาทำร้ายพวกเธอ แล้วพระองค์ก็ทรงยับยั้งและหันมือพวกเธอออกจากพวกเธอเสีย และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และแต่อัลลอฮ์เท่านั้น บรรดาผู้ที่มีศรัทธาจงมอบหมาย

{5:12} และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงรับเอาสัญญาแห่งวงศ์วานของอิสรออีล และเราได้แต่งตั้งผู้ปกครองสิบสองคนจากหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า "ฉันนี้ร่วมอยู่ด้วยกับพวกเธอ ถ้าหากพวกเธอดำรงการนมาซ และชำระชะกาต และศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของฉัน และสนับสนุนพวกเขา และให้อัลลอฮ์ยืมหนี้ที่ดี แล้วแน่นอน ฉันจะลบล้างบาปทั้งหลายของพวกเธอออกจากพวกเธอ และแน่นอนฉันจะให้พวกเธอเข้าบรรดาสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องใต้ของมัน แล้วผู้ใดในหมู่พวกเขาปฏิเสธ หลังจากนั้นแล้ว แน่แน่นอนเขาก็หลงจากทางอันเที่ยงตรง"

{5:13} แต่เนื่องจากการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกตน เราจึงสาปแช่งพวกเขา และทำให้หัวใจของพวกเขาศึ่งกระด้าง พวกเขาบิดเบือนบรรดาถ้อยคำให้เฉออกจากตำแหน่งของมันและลึกลับส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนให้จดจำไว้ และเธอจะยังคงเห็นพวกเขาที่ทรยศ ยกเว้นพวกเขาส่วนน้อยจงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และเมินหน้าเสีย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรักเหล่าผู้ทำความดี

{5:14} และจากบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "พวกเราเป็นคริสเตียน" นั้น เราได้เอาสัญญาจากพวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็ลึกลับส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนกำชับไว้ เราจึงบันดาลให้การเป็นศัตรูและการเกลียดชังกันเกิดขึ้นระหว่างพวกเขาจนกระทั่งวันฟื้นคืนชีพ และอัลลอฮ์จะทรงบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำมาก่อน

{5:15} โอ้ ชาวคัมภีร์! แท้จริงศาสนทูตของเราได้มายังพวกเธอแล้ว โดยที่เขาคจะแจกแจงแก่พวกเธอสิ่งที่พวกเธอปกปิดไว้มากมายจากคัมภีร์ และเขาจะระงับไว้มากมาย

แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮ์ และคัมภีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มายังพวกเธอแล้ว

{5:16} ด้วยคัมภีร์นั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงชี้นำบรรดาหนทางสันติแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพอพระทัยของพระองค์ และจะทรงนำพวกเขาออกจากความมืดมนไปสู่ความสว่างด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮ์ และจะทรงชี้นำพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง

{5:17} แน่แน่นอนได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว บรรดาผู้ที่กล่าวว่า "อัลลอฮ์นั้น คืออัลมะซีหฺ บุตรมัรยัม" จงกล่าวเถิด "แล้วผู้ใดเล่าที่จะมีอำนาจขัดขวางอัลลอฮ์ได้ หากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำลายอัลมะซีหฺ บุตรมัรยัม และมารดาของเขา และผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และอำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น และอัลลอฮ์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง"

{5:18} และบรรดาชาวยิวและชาวคริสเตียนได้กล่าวว่า "พวกเราคือบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์" จงกล่าวเถิด "แล้วไฉนเล่าพระองค์จึงทรงลงโทษพวกเธอ เนื่องด้วยความผิดทั้งหลายของพวกเธอ? ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! พวกเธอเป็นสามัญชนในหมู่ผู้ที่พระองค์ทรงบังเกิดมาต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น และยิ่งพระองค์นั้นคือการกลับคืน"

{5:19} โอ้ ชาวคัมภีร์! แท้จริงศาสนทูตของเราได้มายังพวกเธอแล้ว โดยที่เธอจะได้ชี้แจงแก่พวกเธอตามวาระสมัยที่ได้วางเว้นบรรดาศาสนทูตมา ทั้งนี้เนื่องจากการที่พวกเธอจะกล่าวว่า "ไม่เคยมีผู้แจ้งข่าวดีสักคนหรือผู้ตักเตือนสักคนมายังพวกเรา" แท้จริงได้มีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังพวกเธอแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{5:20} และ(จงรำลึก)เมื่อมุซาได้กล่าวแก่ประชาชาติของตนว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! จงรำลึกถึงความพระคุณแห่งอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเธอเถิด เพราะว่าพระองค์ได้ทรงให้มีบรรดานบีขึ้นในหมู่พวกเธอ และได้ทรงให้พวกเธอเป็นกษัตริย์ และได้ทรงประทานแก่พวกเธอ ซึ่งสิ่งที่ไม่ได้ทรงประทานให้แก่ผู้ใดในสากลโลก"

{5:21} "โอ้ หมู่ชนของฉัน! จงเข้าไปในแผ่นดินอันบริสุทธิ์ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกเธอเถิด และจงอย่าหันหลังของพวกเธอกลับ เพราะจะทำให้พวกเธอกลับกลายเป็นผู้สูญเสีย"

{5:22} พวกเขากล่าวว่า "โอ้ มูซา! แท้จริงใน(แผ่นดินอันบริสุทธิ์)นั้น มีพวกที่เหี้ยมโหด และพวกเราจะไม่เข้าไปใน(แผ่นดิน)นั้นเป็นอันขาด จนกว่าพวกเขาจะออกไปจากที่นั่น ถ้าหากพวกเขาออกไปจากที่นั่นแล้ว พวกเราก็จะเป็นผู้เข้าไป"

{5:23} มีชายสองคนในหมู่ผู้ยำเกรง ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานแก่เขาทั้งสองได้กล่าวว่า "พวกเธอจงเข้าประตูนั้นไปเผชิญหน้ากับพวกเขาเถิด ครั้นเมื่อพวกเขาเข้าประตูนั้นไปแล้ว แน่نونพวกเธอจะเป็นผู้ชนะ และแต่อัลลอฮ์นั้นพวกเธอจงมอบหมายเถิด หากพวกเขาเป็นผู้มีศรัทธา"

{5:24} พวกเขากล่าวว่า "โอ้ มูซา! แท้จริงพวกเราจะไม่เข้าไปที่นั่นโดยเด็ดขาด ตราบใดที่พวกเขายังคงอยู่ที่นั่น ดังนั้นท่านและพระเจ้าของท่านจงไปเถิด แล้วจงต่อสู้ แท้จริงพวกเราจะนั่งอยู่ที่นี้"

{5:25} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! แท้จริงข้าไม่มีอะไร นอกจากตัวข้าฯและพี่ชายของข้าฯ ดังนั้นโปรดแยกแยะระหว่างเรากับหมู่ชนผู้ละเมิดด้วยเถิด"

{5:26} พระองค์ตรัสว่า "เมืองนี้จะเป็นที่ที่ต้องห้ามแก่พวกเขาสี่สิบปี ซึ่งพวกเขาจะต้องระเห่ร่อนไปในผืนแผ่นดิน ดังนั้นเธอจงอย่าเสียใจต่อหมู่ชนผู้ละเมิด"

{5:27} และเธอจงอ่านให้พวกเขาฟัง ซึ่งข่าวคราวเกี่ยวกับบุตรชายสองคนของอาดัมตามความเป็นจริง เมื่อครั้งที่ทั้งสองได้พลีเครื่องพลี แล้วเครื่องพลีนั้นก็ถูกรับจากคนหนึ่ง ในสอง และมันไม่ได้ถูกรับจากอีกคนหนึ่ง เขาจึงได้กล่าวว่า "ฉันจะสังหารเธอให้ได้" เขากล่าวว่า "อัลลอฮ์จะทรงรับจากบรรดาผู้มีศรัทธายำเกรงเท่านั้น"

{5:28} "หากเธอยื่นมือของเธอมายังฉัน เพื่อจะฆ่าฉัน ฉันก็จะไม่ยื่นมือของฉันไปยังเธอ เพื่อจะฆ่าเธอตอก แท้จริง ฉันกลัวอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก"

{5:29} "แท้จริงฉันต้องการที่จะให้เธอนำบาปของฉันและบาปของเธอกลับไป แล้วเธอก็จะกลายเป็นคนหนึ่ง ในหมู่ชาวนรก และนั่นแหละคือการตอบแทนแก่พวกทุจริต"

{5:30} แล้วจิตใจของเขาก็ยุบงเขาให้พี่น้องชายของตน แล้วเขาก็ฆ่าเขา ดังนั้นเขาจึงได้กลายเป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้สูญเสีย

{5:31} แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ส่งกาตัวหนึ่งคู้หาในดิน เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่า เขาจะกลบศพน้องชายของตนอย่างไร เขากล่าวว่า "โอ้ ความหายนะแก่ฉัน! ฉันไม่สามารถที่จะเป็นเช่นกาตัวนี้ แล้วกลบศพน้องชายของฉันเขียวหรือนี้?" แล้วเขาก็กลายเป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้เสียใจ

{5:32} เนื่องจากเหตุนี้แหละ เราจึงได้บัญญัติแก่วงศ์วานของอิสรออีลว่า ผู้ใดสังหารชีวิตหนึ่ง โดยไม่ใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง หรือไม่ใช่เนื่องจากการบ่อนทำลายในแผ่นดินแล้ว ก็ประหนึ่งว่าเขาได้สังหารมนุษย์ทั้งมวล ผู้ใดรักษาชีวิต ก็ประหนึ่งว่า เขารักษาชีวิตมนุษย์ทั้งมวล และแท้จริงนั้นบรรดาศาสนทูตของเราได้นำเหล่าหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แต่แล้วหลังจากนั้น พวกเขาจำนวนมากมายก็เป็นผู้ล่วงเกินในแผ่นดิน

{5:33} แท้จริงการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ทำสงครามต่ออัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์ และพยายามบ่อนทำลายในแผ่นดิน นั่นก็คือการที่พวกเขาจะต้องถูกประหาร หรือถูกตรึงบนไม้กางเขน หรือมี

ของพวกเขาและเท้าของพวกเขาถูกตัดสลับข้าง หรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน นั่นก็คือพวกเขา จะได้รับความอภัยในโลกรนี้ และจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวงในปรโลก

{5:34} นอกจากบรรดาผู้ที่กลับใจ ก่อนที่พวกเขาจะสามารถลงโทษพวกเขา จงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์คือ พระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงเมตตา

{5:35} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงแสวงหาสื่อไปสู่พระองค์ และจงต่อสู้และ เสียสละในทางของอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

{5:36} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น หากพวกเขามีสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และมีเข็ญนั้นอีก มารวมกัน เพื่อจะใช้มันไถ่ตัวให้พ้นจากการลงโทษในวันฟื้นคืนชีพแล้ว มันก็จะไม่ถูกรับจากพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{5:37} พวกเขาปรารถนาที่จะออกจากเพลิงนรก แต่พวกเขาก็ไม่อาจจะออกจากมัน และพวกเขานั้น จะได้รับการลงโทษที่ถาวร

{5:38} และขโมยชายและขโมยหญิงนั้นจงตัดมือของคนทั้งสอง ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่ทั้งสองนั้นได้แสวงหาไว้ เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างการลงโทษจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{5:39} แล้วผู้ใดสำนึกผิดหลังจากการทำทุจริตของตน และแก้ไขปรับปรุงแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์จะทรง อภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{5:40} เธอไม่ได้รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์จะทรง ลงโทษผู้ใดที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงอภัยโทษแก่ผู้ใดที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้น คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{5:41} โอ้ ศาสนทูต! จงอย่าให้บรรดาผู้ที่ริบเร่กัน ในการปฏิเสธศรัทธาทำให้เธอเสียใจ ซึ่งได้แก่ บรรดาผู้ที่พูดกับปากของพวกเขาว่า "พวกเรามีศรัทธาแล้ว" โดยที่หัวใจของพวกเขายังไม่ได้มีศรัทธา และจากหมู่ผู้ที่เป็นยิวด้วย โดยที่พวกเขาชอบฟังคำมูสา พวกเขาชอบฟังพวกอื่นที่ไม่ได้มาหาเธอ พวกเขาบิดเบือนถ้อยคำออกจากที่ตั้งของมัน พวกเขากล่าวว่า "หากพวกท่านได้รับสิ่งนี้ ก็จงเอามันไว้ และถ้าหากพวกท่านไม่ได้รับมัน ก็จงระวัง" และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะทดสอบเขาแล้ว เธอก็ไม่มีสิทธิอันใดที่จะช่วยเหลือเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่อัลลอฮ์ไม่ทรงประสงค์ที่จะชำระหัวใจพวกเขาให้สะอาด โดยที่พวกเขาจะได้รับความอภัยในโลกรนี้และจะได้รับการลงโทษอัน มหันต์ในปรโลก

{5:42} พวกเขาชอบฟังคำมูสา ชอบกินสิ่งต้องห้าม ถ้าหากพวกเขามาหาเธอ ก็จงพิพากษาระหว่าง พวกเขา หรือไม่ก็หลีกเลี่ยงพวกเขาเสีย และถ้าหากเธอหลีกเลี่ยงพวกเขา พวกเขาก็ไม่อาจทำอันตราย แก่เธอได้สักอย่าง และหากเธอพิพากษา ก็จงพิพากษาระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ยุติธรรม

{5:43} และพวกเขาจะให้เธอพิพากษาได้อย่างใด ในเมื่อพวกเขามีเตารอฮ์อยู่แล้ว ซึ่งในนั้นมีคำพิ พากษาของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้หลังจากนั้น ชนเหล่านี้ไม่ได้เป็นผู้มีศรัทธา

{5:44} แท้จริงเราได้ให้เตารอฮ์ลงมา โดยที่ในนั้นมีกลิ่นอันหอมและแสงสว่าง ซึ่งบรรดานบีที่สวามีภักดี ได้ใช้เตารอฮ์พิพากษารบรดาผู้ที่เป็นยิว และบรรดาผู้รู้ในพระเจ้าและบรรดานักปราชญ์ก็ได้ใช้เตา รอฮ์พิพากษาด้วย เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้ นั่นคือคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และพวก เขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้นด้วย ดังนั้นพวกเขา จงอย่ากลัวผู้คน! แต่จงกลัวฉันเถิด! และจงอย่า แลกเปลี่ยนบรรดา โองการของฉันไปกับราคาอันเล็กน้อย และผู้ใดที่ไม่ได้พิพากษาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

{5:45} และเราได้บัญญัติแก่พวกเขาไว้ในคัมภีร์นั้นว่า ชีวิตต่อชีวิต และตาต่อตา และจมูกต่อจมูก และหูต่อหู และฟันต่อฟัน และบรรดาบาดแผลก็ให้มีการชดเชยเยี่ยงเดียวกัน และผู้ใดให้การชดเชย

นั่นเป็นทาน มันก็เป็นสิ่งลบล้างบาปของเขาเอง และผู้ใดไม่ได้พิพากษาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้แหละคือพวกทุจริด

{5:46} และเราได้ให้อิซา บุตรมัรยัมตามหลังพวกเขา มา ในฐานะผู้ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าเขา นั่นคือคัมภีร์เตารอฮ์ และเราได้ให้อินญิลแก่เขา ซึ่งในนั้นมีการชี้แนะและแสงสว่าง และเป็นที่ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้ามัน นั่นคือคัมภีร์เตารอฮ์ และเป็นการชี้แนะ และคำตักเตือนแก่บรรดาผู้ยำเกรง

{5:47} และบรรดาผู้ที่ได้รับอินญิลก็จงพิพากษาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาในนั้น และผู้ใดที่ไม่ได้พิพากษาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้คือผู้ที่ละเมิด

{5:48} และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เธอด้วยความสัตย์จริง เพื่อเป็นสิ่งยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามัน และเป็นสิ่งที่ควบคุมคัมภีร์นั้น ดังนั้นเธอจงพิพากษาระหว่างพวกเขา ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเถิด และจงอย่าตามอารมณ์ของพวกเขาจนออกจากความสัตย์จริงที่ได้มายังเธอ สำหรับพวกเธอแต่ละประชาชาติ เราได้กำหนดบทบัญญัติและแนวทางไว้ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ ก็จะทรงให้พวกเธอเป็นประชาชาติเดียวกัน ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเธอในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเธอ ดังนั้นพวกเธอจงแข่งขันกันในด้านงามความดีเถิด ยังอัลลอฮ์นั้นคือการกลับไปของพวกเธอทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเธอทราบ ในสิ่งที่พวกเธอได้เคยขัดแย้งกัน

{5:49} และเธอจงพิพากษาระหว่างพวกเขาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด และจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ของพวกเขา และจงระวังพวกเขาที่จะจูงใจเธอให้ออกจากบางสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่เธอ แล้วถ้าหากพวกเธอผินหลังให้ ก็จงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์นั้นทรงประสงค์จะให้พวกเขาประสบกับบาปกรรมบางส่วนของพวกเขา และแท้จริงมนุษย์ส่วนมากนั้นเป็นผู้ละเมิด

{5:50} ข้อตัดสินแห่งอาณารายสมัยกระนั้นหรือ ที่พวกเขาปรารถนา? และผู้ใดเล่าที่จะมีข้อตัดสินดียิ่งกว่าอัลลอฮ์ สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น

{5:51} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าได้ยึดเอาชาวยิวและชาวคริสเตียนเป็นมิตร พวกเขาคือมิตรซึ่งกันและกัน และพวกเธอคนใดเอาพวกเขาเป็นมิตร แน่نونผู้นั้น ก็เป็นพวกเธอคนหนึ่ง แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชี้นำกลุ่มชนทุจริด

{5:52} แล้วเธอจะได้เห็นบรรดาผู้ที่มีโรคในจิตใจของพวกเขา ต่างรีบเร่งกันไปอยู่ในหมู่พวกนั้น พวกเขากล่าวว่า "พวกเรากลัวภัยพิบัติจะเวียนมาประสบแก่พวกเรา" อาจเป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์นั้นจะทรงนำมาซึ่งชัยชนะหรือไม่นำพระบัญชาอย่างหนึ่งอย่างใดมาจากที่พระองค์ แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้เสียใจต่อสิ่งที่พวกเขาได้ปกปิดไว้ในใจของพวกเขา

{5:53} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธากล่าวว่า "ชนเหล่านี้หรือ คือผู้ที่สาบานต่ออัลลอฮ์อย่างเข้มแข็งว่า พวกเขานั้นจะร่วมอยู่กับพวกท่าน" การงานของพวกเขาอันสูญสลาย แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้สูญเสีย

{5:54} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธอคนใดออกจากศาสนาของตนไป อัลลอฮ์ก็จะทรงนำพวกหนึ่งมาแทน เป็นพวกที่พระองค์ทรงรักพวกเขา และพวกเขาก็รักพระองค์ เป็นผู้มอบน้อมต่อมตนต่อศรัทธาชน เป็นที่เกรงขามของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะเสียสละและต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และไม่กลัวการตำหนิของผู้ตำหนิคนใด นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงกว้างขวาง พระผู้ทรงรอบรู้

{5:55} อันที่จริง มิตรของพวกเธอเหล่านั้นคืออัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาที่ดำรงการมาซและชำระชะกาต และขณะเดียวกันพวกเขาก็เป็นผู้กัมรูกู

{5:56} และผู้ใดเอาอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาเป็นมิตร แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น คือพวกที่ชนะ

{5:57} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าเอาบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนพวกเธอที่เอาศาสนาของพวกเขาเป็นสิ่งเย้ยหยันและล้อเล่น และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นมาเป็นมิตร และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด หากพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธา!

{5:58} และเมื่อพวกเขาได้เรียกร้องไปสู่การมาช พวกเขาก็ถือเอาการมาชเป็นสิ่งที่เย้ยหยันและล้อเล่น นั่นก็เพราะพวกเขาเป็นพวกไม่ใช่ปัญญา

{5:59} จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ ชาวคัมภีร์! พวกเขาต่อต้านดิเอียนและปฏิเสศพวกเขา เพียงเพราะว่าพวกเรามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้านั้นใช่ไหม? และแท้จริงพวกเขาส่วนมากนั้นเป็นผู้ละเมิด"

{5:60} จงกล่าวเถิดว่า "จะให้ฉันบอกแก่พวกเขาไหม ถึงการตอบแทนที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้น ณ ที่อัลลอฮ์? คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงสาปแช่งเขาและทรงกริ้ว โกรธเขา และให้พวกเขาส่วนหนึ่งเป็นนอกรีตและเป็นสุกร และเป็นผู้น่าเกลียดการะฮัยฎอน คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีตำแหน่งอันเลวร้ายยิ่งและเป็นผู้ที่หลงออกจากทางอันเที่ยงตรงอย่างยิ่ง"

{5:61} และเมื่อเขาเหล่านั้น มาหาพวกเขา พวกเขา ก็กล่าวว่า "เรามีศรัทธาแล้ว" ทั้ง ๆ ที่โดยความเป็นจริง พวกเขาเข้ามาในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาก็ออกไปในสภาพนั้น และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรู้อยู่ในสิ่งที่พวกเขาปกปิด

{5:62} และเธอจะได้เห็นหลายคนในหมู่พวกเขา ปรบเร่งกันในการทำความผิด และการเป็นศัตรูกัน และการที่พวกเขากินสิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม ช่างเลวร้ายยิ่ง สิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{5:63} โฉนเหล่าศาสตราจารย์และนักปราชญ์เหล่านั้นจึงไม่ห้ามพวกเขาไม่ให้พูดสิ่งที่เป็นการบาป และกินสิ่งที่ต้องห้าม? สิ่งที่พวกเขาทำ ช่างเลวร้ายยิ่งนัก

{5:64} และชาวยิวนั้นได้กล่าวว่า "พระหัตถ์ของอัลลอฮ์นั้นถูกล่ามตรวน" มือของพวกเขาเองต่างหาก ที่ถูกล่ามตรวน และพวกเขาถูกสาปแช่งเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาพูดไว้ ทว่าพระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์แบออก พระองค์ทรงแจกจ่ายอย่างที่ว่าพระองค์ทรงประสงค์ และแน่นอนสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เธอจากพระเจ้าของเธอ นั้นจะเพิ่มการละเมิดและการปฏิเสธศรัทธาแก่พวกเขามากมายหลายคน และเราได้ก่อให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกัน ในระหว่างพวกเขาจนถึงวันฟื้นคืนชีพ ทุกครั้งที่พวกเขาจุดชนวนสงคราม อัลลอฮ์ก็ทรงดับมัน และพวกเขาเพียรพยายามบ่อนทำลายในผืนแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบมวลผู้บ่อนทำลาย

{5:65} และหากบรรดาชาวคัมภีร์มีศรัทธาและยำเกรงแล้ว แน่แน่นอนเราก็จะลบล้างบรรดาความชั่วของพวกเขาให้พ้นไปจากพวกเขา และแน่นอนเราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวรรค์แห่งความสุขสำราญ

{5:66} และหากว่าเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติตามคัมภีร์เตอราฮ์ และคัมภีร์อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขาแล้ว แน่แน่นอนพวกเขาก็คงได้บริโภคน้ำจากเบื่องบนของพวกเขา และที่มาจากข้างใต้เท้าของพวกเขา ในหมู่พวกเขานั้น มีกลุ่มหนึ่งที่มีความยุติธรรม แต่มีมากมายหลายคนในหมู่พวกเขา สิ่งที่พวกเขากระทำนั้นเลวร้าย

{5:67} โอ้ ศาสนทูต! จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เธอจากพระเจ้าของเธอ และถ้าเธอไม่ได้ปฏิบัติ เธอก็ไม่ได้ประกาศศาสน์ของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุมกันเธอให้พ้นจากหมู่มนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้นำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา

{5:68} จงกล่าวเถิดว่า "บรรดาชาวคัมภีร์! พวกเขาไม่ได้ตั้งอยู่บนสิ่งใดสักอย่าง จนกว่าพวกเขาจะปฏิบัติตามเตอราฮ์และอินญีลและสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขา" และแน่นอนสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เธอจากพระเจ้าของเธอ นั้นจะเพิ่มการละเมิดและการปฏิเสธศรัทธาแก่พวกเขามากมายหลายคน ดังนั้นเธอจงอย่าเศร้าใจต่อพวกที่ปฏิเสธศรัทธา

{5:69} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็นยิว และพวกคอบี้อ์ และบรรดาผู้ที่เป็นคริสเตียนนั้น ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกและประกอบสิ่งที่ดีงามแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาก็จะไม่เศร้าโศก

{5:70} แท้จริงนั้นเราได้รับเอาสัญญาจากวงศ์วานของอิสรออีล และเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังพวกเขา ทุกครั้งที่ศาสนทูตนำสิ่งที่จิตใจของพวกเขาไม่พึงปรารถนามายังพวกเขา พวกเขาบางส่วนก็ปฏิเสธ และพวกเขาก็กลุ่มหนึ่งก็เช่นฆ่า

{5:71} และพวกเขาคิดว่าจะไม่มีการทดสอบใด ๆ เกิดขึ้น พวกเขาจึงได้ تابอดและหุหนวก แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แล้วหลายคนในหมู่พวกเขาก็ تابอดและหุหนวกอีก และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{5:72} แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์คือ อัลมะซีหฺ บุตรมัรยัม นั้น ได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว และอัลมะซีหฺได้กล่าวว่า "โอ้ วงศ์วานของอิสรออีล! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์ พระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเธอเถิด แท้จริงผู้ใดตั้งภาคีแก่อัลลอฮ์ แน่نون อัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับพวกทุจริตนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย"

{5:73} แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงเป็นองค์ที่สามของสามองค์นั้น ได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอีกเลย นอกจากพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้น และหากพวกเขาไม่หยุดยั้งจากสิ่งที่พวกเขากล่าว แน่نونบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่พวกเขานั้น จะต้องประสบกับการลงโทษอันเจ็บแสบ

{5:74} พวกเขาจะไม่สำนึกผิดอัลลอฮ์ และขออภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ? และอัลลอฮ์นั้นเป็นพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{5:75} อัลมะซีหฺ บุตรมัรยัม เพียงแต่เป็นศาสนทูตคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งก่อนหน้าเขา ก็ได้เคยมีบรรดาศาสนทูตล่วงลับไป และมารดาของเขานั้นคือหญิงที่มีสัจจะวาจา ซึ่งทั้งสองนั้นก็รับประทานอาหาร จงดูเถิดว่า เราได้แจกแจงบรรดาสัญญาณแก่พวกเขาอย่างไร และจงดูเถิดว่า พวกเขาถูกทำให้หันเหไปได้อย่างไร

{5:76} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจะเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่ไม่มียอำนาจในการให้โทษ และคุณประโยชน์แก่พวกเธอกระนั้นหรือ? และอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงไต่ยิน พระผู้ทรงรอบรู้"

{5:77} จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ ชาวคัมภีร์! จงอย่าปฏิบัติจนเกินขอบเขตในศาสนาของพวกเธอ โดยปราศจากความเป็นจริง และจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ของหมู่ชนที่ได้หลงผิดมาก่อนแล้ว และได้หลอกลวงผู้คนมากมายให้หลงผิดด้วย และพวกเขาก็ได้หลงผิดไปจากทางอันเที่ยงตรง"

{5:78} บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่วงศ์วานของอิสรออีลนั้น ได้ถูกสาปด้วยลิ้นของดาวูด และอีซา บุตรมัรยัม นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืน และพวกเขาเคยละเมิด

{5:79} พวกเขาไม่ห้ามปรามกันให้ละเว้นความชั่ว ที่พวกเขากระทำกัน ช่างเลวร้ายยิ่งนัก สิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ

{5:80} เธอก็จะเห็น ในหมู่พวกเขามีหลายคนเป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ช่างเลวร้ายยิ่งนัก สิ่งที่ตัวของพวกเขาได้ประกอบไว้สำหรับตนเอง อันเป็นเหตุให้อัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา และพวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในการลงโทษ

{5:81} และหากพวกเขามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และต่อนบีนีและต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา พวกเขา ก็จะไม่ยึดเอาพวกเขาเหล่านั้นเป็นมิตรดอก ทว่า ในหมู่พวกเขามีหลายคนเป็นผู้ที่ละเมิด

{5:82} แน่نونเธอจะพบว่า หมู่ชนที่เป็นศัตรูอย่างรุนแรงแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธานั้นคือชาวยิวและบรรดาผู้ที่ตั้งภาคี และแน่نونเธอจะพบว่า บรรดาผู้ที่มีความรักใคร่ใกล้ชิดยิ่งต่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธาคือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "พวกเราเป็นชาวคริสเตียน" นั่นก็เพราะว่า ในหมู่พวกเขานั้นมีเหล่านักปราชญ์และนักบวช และก็เพราะว่าพวกเขาไม่เยอหยิ่ง

{5:83} และเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ศาสนทูตแล้ว เธอก็จะเห็นดวงตาของพวกเขามีน้ำตาหลังออกมา เนื่องจากความสัตย์จริงที่พวกเขา รู้ โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดจารึกพวกข้าไว้ร่วมกับบรรดาผู้กล่าวปฏิญาณยืนยันด้วยเถิด"

{5:84} "และไฉนเราจะไม่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และต่อความสัตย์จริงที่มามายังเราเล่า! และเราปรารถนาที่จะให้พระเจ้าของเราทรงนำเราเข้าร่วมอยู่กับหมู่คนดี"

{5:85} แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงตอบแทนแก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขากล่าว ด้วยบรรดาสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องใต้ของมัน เป็นอมตะอยู่ในนั้น และนั่นแหละคือการตอบแทนแก่บรรดาผู้ประพฤติดี

{5: 86} และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น คนเหล่านี้คือชาวเพลิงที่ลุกโชน

{5:87} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่ากำหนดห้าม ซึ่งบรรดาสัตว์ ใดๆ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงอนุมัติแก่พวกเธอ และพวกเธอจงอย่าละเมิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ละเมิด

{5:88} และพวกเธอจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี ใดๆ จากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทาน ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเธอ และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ พระผู้ซึ่งพวกเธอมีศรัทธาต่อพระองค์

{5:89} อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเธอเนื่องด้วยถ้อยคำที่ไร้สาระในการสาบานของพวกเธอ ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเธอเนื่องด้วยถ้อยคำที่พวกเธอตั้งใจสาบาน แล้วสิ่งใดโทษมันนั้นคือการเลี้ยงคนขัดสนสิบคน ด้วยอาหารระดับปานกลางที่พวกเธอเลี้ยงครอบครัวของพวกเธอเอง หรือไม้ก็ให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา หรือไถ่ทาสคนหนึ่งให้เป็นอิสระ ผู้ใดไม่มี ก็จงถือศีลอดสามวัน นั่นแหละคือสิ่งใดโทษในการสาบานของพวกเธอ เมื่อพวกเธอได้สาบานไว้ และจงรักษาการสาบานของพวกเธอเถิด ในทำนองนั้น อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่พวกเธอ เพื่อว่าพวกเธอจะชอบพระคุณ

{5:90} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! อันที่จริงสุรา และการพนัน และแท่นบูชาอันต์ และการเสีงทายด้วยไม้ตีวนั้นเป็นสิ่ง โสมม อันเกิดจากการกระทำของชัยฏอน ดังนั้นพวกเธอจงห่างไกลจากมันเสียเถิด เพื่อว่าพวกเธอจะได้รับความสำเร็จ

{5:91} ที่จริงชัยฏอนนั้นเพียงต้องการที่จะก่อให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันระหว่างพวกเธอด้วยสุราและการพนัน และมันจะหันเหพวกเธอออกจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์และการนมาซ แล้วพวกเธอจะยุติไหม?

{5:92} และพวกเธอจงภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงภักดีต่อศาสนทูตเถิด และจงระวัง แต่ถ้าพวกเธอผินหลังไป ก็จงรู้เถิดว่า หน้าที่ของศาสนทูตของเรานั้น คือการประกาศอันชัดเจนเท่านั้น

{5:93} ไม่เป็นบาปแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาและปฏิบัติคุณงามความดี ในสิ่งที่พวกเขาได้บริโภค トラบไต่ที่พวกเขามีความยำเกรงและมีศรัทธาและปฏิบัติคุณงามความดี แล้วก็มีความยำเกรงและมีศรัทธา แล้วก็มีความยำเกรงและกระทำความดี และอัลลอฮ์นั้นทรงรักมวลผู้กระทำความดี

{5:94} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงทดสอบพวกเธอด้วยสิ่งหนึ่ง อันได้แก่สัตว์ล่าที่มือของพวกเธอและและหอกของพวกเธอจับมันมาได้ เพื่ออัลลอฮ์จะทรงรู้ว่า ผู้ใดที่ยำเกรงพระองค์ ในสภาพที่พวกเขาไม่เห็นพระองค์ และผู้ใดละเมิดหลังจากนั้นเขาก็จะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

{5:95} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าฆ่าสัตว์ล่าในขณะที่พวกเธอกำลังครองอิสรอมอยู่ และผู้ใดในหมู่พวกเธอได้ฆ่ามัน โดยเจตนา ก็ต้องมีการชดเชย นั่นคือด้วยปศุสัตว์ชนิดเดียวกับที่ถูกฆ่า โดยผู้ที่ยุติธรรมสองคน ในหมู่พวกเธอจะตัดสินเกี่ยวกับเรื่องนี้ ให้เป็นสัตว์พลีที่ส่งไปถึงอัลกะอูบะฮ์ หรือไม่ก็ให้มีการไถ่โทษ คือ ให้อาหารแก่บรรดาคนขัดสน หรือสิ่งที่เท่าเทียมสิ่งนั้น ด้วยการถือศีลอด เพื่อที่เขาจะได้ลิ้มรสผลภักดีแห่งการกระทำของเขา อัลลอฮ์ได้ทรงอภัยให้จากสิ่งที่ได้ล่วงเลยมาแล้ว

และผู้ใดกลับกระทำอีก อัลลอฮ์ก็จะทรงลงโทษเขา และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงลงโทษ {5:96} ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเธอ ซึ่งสัตว์ล่าในทะเลและอาหารจากทะเล ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวกแก่พวกเธอ และแก่บรรดาผู้เดินทาง และได้ถูกห้ามแก่พวกเธอ ซึ่งสัตว์ล่าบนบก トラบไต่ที่พวกเธอครองอิสรอมอยู่ และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด ซึ่งผู้พระองค์ พวกเธอจะถูกรวบรวม

{5:97} อัลลอฮ์ได้ทรงทำให้อัลกะอูบะฮ์ อันเป็นบ้านที่ต้องห้ามนั้น เป็นที่ดำรงอยู่สำหรับปวงมนุษย์ และเดือนที่ต้องห้าม และบรรดาสัตว์พลี และบรรดาเครื่องหมายที่ผูกที่คอสัตว์พลี นั่นก็เพื่อพวกเธอจะ

ได้รู้ว่า อัลลอฮฺทรงรู้สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และแท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง

{5:98} พวกเขาจะรู้เถิดว่า อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรุนแรง ในการลงโทษ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{5:99} หน้าที่ของศาสนทูตนั้นคือเพียงแต่การประกาศ และอัลลอฮฺทรงรู้สิ่งที่พวกเขาเปิดเผย และสิ่งที่พวกเขาปกปิด

{5:100} จงกล่าวเถิดว่า "สิ่งที่เลวกับสิ่งที่ดีนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน ถึงแม้ว่าความมากมายของสิ่งที่เลวนั้นได้ทำให้เธอพึงพอใจก็ตาม" จงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด ผู้มีสติบัญญัติทั้งหลาย! เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

{5:101} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าถามถึงบางสิ่ง ที่ซึ่งหากมันถูกเปิดเผยขึ้นแล้ว มันก็จะเป็นโทษต่อพวกเขา และถ้าพวกเขาถามถึงสิ่งเหล่านั้น ขณะที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา มันก็จะถูกเปิดเผยขึ้นแก่พวกเขา อัลลอฮฺได้ทรงอภัยสิ่งเหล่านั้นแล้ว และอัลลอฮฺเป็นพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงหนักแน่น

{5:102} แท้จริงได้มีพวกหนึ่งก่อนพวกเขาได้ถามถึงมันมาแล้ว แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ปฏิเสธต่อมัน

{5:103} อัลลอฮฺไม่ได้ทรงกำหนด บะฮิเราะฮฺ และสาอิบะฮฺ และวะซีละฮฺ และฮาม ขึ้นมาดอก ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่างหาก ที่อุปโลกน์ความเท็จแก่อัลลอฮฺ และพวกเขาส่วนมากไม่ใช่ปัญญา

{5:104} และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกเขาจะมาสู่สิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมาเถิด และมาสู่ศาสนทูตด้วย" พวกเขา ก็กล่าวว่า "เพียงพอแล้วสำหรับเรา สิ่งที่เราได้พบบรรพบุรุษของเรา เคยกระทำมันมา" ถึงแม้ว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่รู้สิ่งใดสักอย่างและไม่ได้รับการชี้แนะกระนั้นหรือ?

{5:105} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! ดูแลตัวพวกเขาเองให้ดี ผู้ที่หลงผิดนั้นจะไม่เป็นอันตรายแก่พวกเขา ดอก หากพวกเขาได้รับทางนำแล้ว ยังอัลลอฮฺคือการกลับคืนของพวกเขาทั้งหมด แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ

{5:106} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! การเป็นพยานระหว่างพวกเขา - เมื่อความตายได้มายังพวกเขา คนหนึ่งคนใด - ขณะมีการทำพินัยกรรมนั้น - คือสองคนที่เป็นผู้เที่ยงธรรม ในหมู่พวกเขา หรือคนอื่นสองคนที่ไม่ใช่ในหมู่พวกเขา หากพวกเขาได้เดินทางไป ในผืนแผ่นดิน แล้วได้มีเหตุภัยแห่งความตาย ประสบบกับพวกเขา โดยที่พวกเขาจะต้องกักตัวเขาทั้งสองไว้หลังจากนมาซ แล้วทั้งสองนั้นก็สาบานต่ออัลลอฮฺ - หากพวกเขาสงสัย - ว่า "เราจะไม่นำการสาบานนั้นไปแลกเปลี่ยนกับค่าตอบแทนใด ๆ และแม้ว่าเขาคนนั้นจะเป็นญาติใกล้ชิดก็ตาม และเราจะไม่ปกปิดหลักฐานของอัลลอฮฺ มิฉะนั้น เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ที่กระทำบาป"

{5:107} แล้วหากพบว่า พยานทั้งสองคนนั้น มีความผิด ก็ให้คนอื่นสองคนจากบรรดาผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ในตำแหน่งพยานทั้งสองนั้นแทน แล้วทั้งสองนั้นก็สาบานต่ออัลลอฮฺว่า "การเป็นพยานของเรา นั้นสมควรยิ่งกว่าการเป็นพยานของเขาทั้งสอง และเราไม่ได้ละเมิด มิฉะนั้น เราก็จะอยู่ในหมู่พวกทุจริต"

{5:108} ฉะนั้น อย่างน้อยพวกเขาจะได้ให้คำให้การตามความเป็นจริงของมัน หรือพวกเขาจะได้กล่าวว่าคำสาบานจะถูกปฏิเสธหลังจากที่พวกเขาสาบาน จงยำเกรงอัลลอฮฺและจงสติบฟังเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงนำทางพวกที่เป็นผู้ละเมิด

{5:109} วันที่อัลลอฮฺจะทรงชุมนุมบรรดาศาสนทูต แล้วตรัสว่า "สิ่งใดบ้างที่พวกเขาได้รับการตอบสนอง?" พวกเขา กล่าวว่า "พวกข้าฯไม่มีความรู้ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ในความเร้นลับทั้งหลาย"

{5:110} (จงรำลึก)เมื่ออัลลอฮฺตรัสแก่อีซา บุตรมัรยัม ว่า "จงรำลึกถึงความโปรดปรานของฉันที่มีต่อเธอและมารดาของเธอ ขณะที่ฉันได้สนับสนุนเธอ ด้วยวิญญาณอันบริสุทธิ์ โดยที่เธอพูดกับผู้คน

ขณะที่ยังอยู่ในเปล และ(ขณะที่อยู่ใน)วัยฉกรรจ์ และขณะที่ฉันได้สอนเธอ ซึ่งการคัดเขียนและวิทย์ ปัญญาและเตารอและอินฎิล และขณะที่เธอสร้างขึ้นจากดินตั้งรูปนกดด้วยอนุมัตติของฉัน แล้วเธอก็เป่ามัน แล้วมันก็กลายเป็นนกขึ้นมาจริงด้วยอนุมัตติของฉัน และเธอรักษาคนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคผิวหนังหายจากโรคด้วยอนุมัตติของฉัน และขณะที่เธอทำให้บรรดาคนตายออกมาด้วยอนุมัตติของฉัน และขณะที่ฉันได้ยับยั้งวงศาวานของอิสรออีลออกจากเธอ เมื่อเธอนำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา" แล้วบรรดาผู้ฝ่าฝืนในหมู่พวกเขาก็กล่าวว่า "สิ่งนี้เป็นเพียงแต่มายากลอันชัดแจ้ง"

{5:111} และ(จงรำลึก)เมื่อฉันได้ตั้งใจแก่เหล่าอะวาริยูนว่า "จงมีศรัทธาต่อฉันและต่อศาสนทูตของฉันเถิด" พวกเขา กล่าวว่า "พวกข้ามีศรัทธากันแล้ว และโปรดได้ทรงเป็นพยานด้วยว่า พวกข้า นั้นเป็นผู้สวามิภักดิ์"

{5:112} ขณะที่เหล่าอะวาริยูนกล่าวว่า "โอ้ อีซา บุตรมัรยัม! พระเจ้าของท่านทรงสามารถที่จะนำสำหรับอาหารจากปากฟ้าลงมาแก่พวกเราไหม?" เขากล่าวว่า "พวกเธอจงอย่าเกรงอัลลอฮฺ หากพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธา"

{5:113} พวกเขา กล่าวว่า "พวกเราต้องการที่จะบริโภคจากมัน และเพื่อที่จะให้หัวใจของพวกเราสงบมัน และเพื่อที่พวกเราจะได้รู้ว่า ท่านได้พูดสัตย์จริงกับพวกเรา และเพื่อที่พวกเราจะได้เป็นพยานยืนยันในเรื่องนั้นด้วย"

{5:114} อีซา บุตรมัรยัมได้กล่าวว่า "โอ้ อัลลอฮฺ พระเจ้าของพวกข้า! โปรดประทานสำหรับอาหารจากปากฟ้าลงมาแก่พวกข้าด้วยเถิด จะได้เป็นวันรื่นเริงแก่พวกข้า ตั้งแต่พวกข้าคนแรกจนถึงพวกข้าคนสุดท้าย และจะได้เป็นสัญญาหนึ่งจากพระองค์ และโปรดได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกข้าด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ"

{5:115} อัลลอฮฺตรัสว่า "ฉันจะให้มันลงมาแก่พวกเธอ แล้วผู้ใดในหมู่พวกเธอปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น แน่แน่นอนฉันจะลงโทษเขา ด้วยการลงโทษ ที่ฉันจะไม่ลงโทษผู้ใดในสากลโลก"

{5:116} และ(จงรำลึก)เมื่ออัลลอฮฺตรัสว่า "โอ้ อีซา บุตรมัรยัม! เธอบอกแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า 'จงยึดถือฉันและมารดาของฉันพระผู้เป็นเจ้าขององค์ นอกเหนือจากอัลลอฮฺ?'" เขากล่าวว่า "พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์! ไม่มีดอก ที่ข้าจะกล่าวสิ่งที่ไม่ใช่สิทธิของข้า หากข้าเคยกล่าวสิ่งนั้น พระองค์ก็ย่อมทรงรู้ดี โดยที่พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในตัวของข้า และข้าไม่รู้สิ่งที่อยู่ในอ้อมแขนแห่งพระองค์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย"

{5:117} "ข้าไม่ได้กล่าวแก่พวกเขา นอกจากสิ่งที่พระองค์บัญชาข้าเท่านั้นว่า 'พวกเธอจงเคารพสักการะอัลลอฮฺ พระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเธอ' และข้ายอมเป็นพยานยืนยันต่อพวกเขาในระยะเวลาที่ข้าอยู่ในหมู่พวกเขา ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับข้าไปแล้ว พระองค์ก็ทรงเป็นผู้ดูแลพวกเขา และพระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง"

{5:118} "หากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา พวกเขาก็คือบ่าวของพระองค์ และหากพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์ก็คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"

{5:119} อัลลอฮฺตรัสว่า "นี่คือวันที่ความสัตย์จะอำนวยประโยชน์แก่บรรดาผู้สัตย์ซื่อ พวกเขาจะได้รับเหล่าสวนสวรรค์ เป็นอมตะอยู่ในนั้น อัลลอฮฺทรงยินดีต่อพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีต่อพระองค์ นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่"

{5:120} อำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

6. ซูเราะฮ์อัลอันอาม (บท ปศุสัตว์)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{6:1} มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ พระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และได้ทรงบันดาลให้มีความมืดมนและแสงสว่าง แต่แล้วบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ก็ยังอุปโลกน์ให้(สิ่งอื่น)เท่าเทียมกับพระเจ้าของตน

{6:2} พระองค์คือผู้ที่ทรงบังเกิดพวกเธอจากดิน แล้วได้ทรงกำหนดเวลามรณะ และยังมีอีกกำหนดเวลาหนึ่งที่ถูกระบุไว้ ณ ที่พระองค์ แต่แล้วพวกเธอก็ยังสงสัยกันอยู่

{6:3} และพระองค์นั้นคืออัลลอฮ์ ทั้งในเหล่าชั้นฟ้าและในแผ่นดิน ทรงรู้สิ่งเร้นลับของพวกเธอ และสิ่งเปิดเผยของพวกเธอ และทรงรู้สิ่งที่พวกเธอชวนชวาย

{6:4} และไม่มีสักสัญญาณเลยในบรรดาสัญญาณแห่งพระเจ้าของพวกเขา ที่มีมายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ผินหลังให้แก่มัน

{6:5} แน่نونพวกเขาได้ปฏิเสธความสัตย์จริง เมื่อมันได้มายังพวกเขา แล้วข่าวคราวของสิ่งที่พวกเขาเคยเหย้าหยันนั้นก็มายังพวกเขา

{6:6} พวกเขาเห็นใหม่ว่า ที่รูนชนแล้ว ที่เราได้ทำลายมาก่อนหน้าพวกเขาเหล่านี้ เราเคยทำให้พวกเขามั่นคงในแผ่นดิน ซึ่งเราไม่เคยทำให้พวกเธอมั่นคงอย่างนั้นเลย และเราได้ส่งฝนมายังพวกเขาอย่างมากมาย และเราบันดาลให้มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องใต้ของมัน แล้วเราก็ทำลายพวกเขาเนื่องด้วยบรรดาบาปของพวกเขา และเราได้บันดาลให้มีประชาชาติอื่นหลังจากพวกเขา

{6:7} และหากเราได้นำคัมภีร์ในกระดาดลงมาแก่เธอ แล้วพวกเขาได้สัมผัสมันด้วยมือของพวกเขา แน่نونบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาก็จะยังคงกล่าวว่า "สิ่งนี้เพียงแต่เป็นมายากลอันชัดแจ้ง"

{6:8} และพวกเขาก็ได้กล่าวว่า "โฉนเล่าจึงไม่มีมะลักถูกนำลงมาแก่เขา?" และหากว่าเราได้นำมะลักลงมาแล้ว แน่نونกิจการทั้งหลายก็ย่อมถูกชี้ขาด แล้วพวกเขาก็จะไม่ถูกรอคอย

{6:9} และหากว่าเราจะให้เขานั้นเป็นมะลัก เราก็คงต้องให้เขาเป็นคนผู้ชาย และแน่نون เราก็คงทำให้สิ่งที่พวกเขาคลุมเครือกันอยู่นั้น เป็นที่คลุมเครือแก่พวกเขาอีก"

{6:10} และแน่نونบรรดาศาสนทูตก่อนหน้านั้นได้ถูกเหย้าหยันมาแล้ว แล้วสิ่งที่พวกเขาเคยเอามาทำเป็นข้อเหย้าหยัน ก็กลับมาประสพกับพวกที่เคยเหย้าหยันนั่นเอง

{6:11} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจงเดินไปในแผ่นดินเถิด แล้วจงดูว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไร?"

{6:12} จงกล่าวเถิดว่า "สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของผู้ใด?"

จงกล่าวเถิดว่า "เป็นของอัลลอฮ์" พระองค์ได้ทรงกำหนดเมตตาธิคุณเหนือพระองค์เอง แน่نونพระองค์จะทรงรวบรวมพวกเธอไปสู่วันฟื้นคืนชีพ โดยไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนี้ บรรดาผู้ที่สูญเสียตนเองนั้น พวกเขาก็จะไม่มีศรัทธา

{6:13} และสิ่งที่สงบเงียบอยู่ในราตรีและทิวานั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{6:14} จงกล่าวเถิดว่า "ฉันจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ซึ่งเป็นพระผู้ทรงประดิษฐ์เหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์ทรงเลี้ยงอาหารและไม่ทรงถูกเลี้ยง" จงกล่าวเถิดว่า "ฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนแรกในหมู่ผู้ที่สวมมิกดัต และพวกเธอจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี"

{6:15} จงกล่าวเถิดว่า "ฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน"

{6:16} ผู้ใดที่(การลงโทษ)ถูกหันเหออกจากเขาในวันนั้นแล้ว แน่نونพระองค์ทรงเมตตาเขา และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

{6:17} และหากว่าอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกภัยประสบแก่เธอแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดจะปลดเปลื้องมันได้นอกจากพระองค์เท่านั้น และหากพระองค์จะทรงให้สุขสันติประสบแก่เธอ แท้จริงพระองค์ก็ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{6:18} และพระองค์คือพระผู้ทรงเอาชนะเหนือปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

{6:19} จงกล่าวเถิดว่า "สิ่งใดใหญ่ยิ่งที่สุดในการเป็นพยาน" จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮ์ พระผู้ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกเธอ และอัลกุรอานนี้ก็ได้ถูกเปิดเผยสำแดงแก่ฉัน เพื่อที่ฉันจะได้ใช้อัลกุรอานนี้ตักเตือนพวกเธอและผู้ใช้อัลกุรอานนี้ไปถึง พวกเธอจะยืนยันอย่างจริงจังกระนั้นหรือ ว่ามีพระผู้เป็นเจ้าอื่นร่วมกับอัลลอฮ์?" จงกล่าวเถิดว่า "ฉันจะไม่ยืนยัน" จงกล่าวเถิดว่า "พระองค์นั้นคือพระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น และแท้จริงฉันขอปลื้มตัวออกจากสิ่งที่พวกเธอตั้งภาคี"

{6:20} บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะรู้จักเขาเช่นเดียวกับที่พวกเขารู้จักเหล่าบุตรของพวกตน บรรดาผู้ที่ทำให้ตนเองสูญเสียแล้ว พวกเขาจะไม่มีศรัทธา

{6:21} และผู้ใดเล่าจะทุจริตยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธบรรดาโองการของพระองค์? แท้จริงพวกทุจริตนั้นจะไม่ได้ประสบความสำเร็จ

{6:22} และวันที่เราจะชุมนุมพวกเขาทั้งหมด แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ตั้งภาคีว่า "ไหนเล่า บรรดาภาคีของพวกเธอ ที่พวกเธอเคยอ้างกัน?"

{6:23} แล้ว(ผลแห่ง)การทดสอบพวกเขาก็ไม่ได้เป็นอย่างอื่น นอกจากพวกเขา กล่าวว่า "พวกเราขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเราว่า พวกเราไม่เคยตั้งภาคี"

{6:24} จงดูเถิดว่า พวกเขาได้โกหกต่อตนเองอย่างไร? และสิ่งที่พวกเขาเคยอุปโลกน์ขึ้นก็ได้หลงหายไปจากพวกเขา

{6:25} และในหมู่พวกเขานั้น มีผู้ที่สดับฟังเธอ แต่เราได้บังตาลให้มีฝาปิดกันบนหัวใจของพวกเขา ในการที่พวกเขาจะเข้าใจอัลกุรอาน และบังตาลให้มีความหวนอยู่ในหูของพวกเขา และหากพวกเขาเห็นสัญญาณทุกอย่าง พวกเขา ก็จะยังไม่มีความศรัทธา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาหาเธอ พวกเขา ก็ได้เถียงกับเธอ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้นจะกล่าวว่า "นี่เป็นเพียงแต่เหล่านิยายแห่งบรรพชน"

{6:26} และพวกเขาหักห้ามไม่ให้ตามเขา และพวกเขาก็ปลื้มตัวออกห่างจากเขา และพวกเขาจะไม่ก่อความพินาศ นอกจากแก่ตนเอง แต่พวกเขาไม่รู้ตัว

{6:27} และหากเธอเห็น ขณะที่พวกเขาถูกยั้งให้หยุดยืนเบื้องหน้าเพลิงนรก แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า "โอ้ ถ้าเราถูกนำกลับไปก็คงดี! และเราก็จะไม่ปฏิเสธบรรดาสัญญาณแห่งพระเจ้าของเราอีก และเราจะเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้มีศรัทธา"

{6:28} ทว่าสิ่งที่พวกเขาเคยปกปิดแต่กาลก่อนได้ปรากฏออกมา และหากว่าพวกเขาถูกนำกลับไป พวกเขาก็จะกลับไปกระทำในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามอีก และแท้จริงพวกเขาคือผู้ที่กล่าวเท็จ

{6:29} และพวกเขากล่าวว่า "มันเป็นเพียงแต่ชีวิตของเรา ในโลกนี้เท่านั้น และเรานั้นไม่ใช่ว่าจะเป็นผู้ถูกชูปให้ฟื้นคืนชีพดอก"

{6:30} และหากเธอเห็น ขณะที่พวกเขาถูกยั้งให้หยุดยืนอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าของพวกตน โดยที่พระองค์ทรงกล่าวว่า "นี่ไม่ใช่ความจริงดอกหรือ?" พวกเขาตอบว่า "ใช่แล้ว พวกข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของพวกข้า" พระองค์ตรัสว่า "พวกเธอจงลืมนรกการลงโทษกันเถิด เนื่องจากการที่พวกเธอปฏิเสธศรัทธา"

{6:31} แน่อนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮ์นั้นได้สูญเสีย จนกระทั่งเมื่อวันฟื้นคืนชีพได้มายังพวกเขาอย่างฉับพลัน แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า "โอ้ ความเสียหายของเรา ต่อสิ่งที่เราได้ทำให้กับพระองค์ในโลก!" โดยที่พวกเขาแบกมวลบาปของตนไว้บนหลัง มิหรือ สิ่งที่พวกเขากำลังแบกอยู่นั้น ช่างเลวร้ายยิ่งนัก?

{6:32} และชีวิตโลกนี้เป็นเพียงแค่การละเล่นและการสนุกสนานรำเริง และแน่นอนที่พำนักแห่งปรโลกนั้นดียิ่งกว่าสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเขาไม่ได้ใช้ปัญญาดอกหรือ?

{6:33} เราารู้ดีว่า สิ่งที่พวกเขาทำกันนั้นทำให้เธอเสียใจ แท้จริงพวกเขาไม่ได้ปฏิเสธเธอดอก ทว่าพวกเขาทูลรับฟังปัญญาของอัลลอฮ์ต่างหาก

{6:34} และแน่นอนบรรดาศาสนทูตก่อนหน้านั้นได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว แล้วพวกเขาก็อดทนต่อสิ่งที่พวกเขาถูกปฏิเสธและถูกทำร้าย จนกระทั่งการช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา และไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงพจนารถของอัลลอฮ์ได้ และแท้จริงข่าวคราวบางอย่างของเหล่าศาสนทูตนั้นได้มาถึงเธอแล้ว

{6:35} และหากว่าการผินหลังของพวกเขา นั้นมันใหญ่โตแก่เธอหนัก ถ้าหากเธอสามารถที่จะแสวงหาอุโมงใต้ดินหรือบันไดสู่ฟากฟ้า แล้วนำสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้วแน่นอนพระองค์ก็ทรงรวบรวมพวกเขาให้อยู่บนทางนำแล้ว ดังนั้นเธอจงอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้โศกเขลาเลย

{6:36} อันที่จริง ผู้ที่จะตอบรับนั้นก็คือบรรดาผู้ที่รับฟังเท่านั้น และบรรดาผู้ที่ตายนั้น อัลลอฮ์จะทรงชุบชีวิตพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะถูกนำกลับไปยังพระองค์

{6:37} และพวกเขากล่าวว่า "ไหนเล่าจึงไม่มีอิณินหารสัญญาณสักอย่างจากพระเจ้าของเขาถูกนำมาแก่เขา?" จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงสามารถที่จะนำอิณินหารสัญญาณใดก็ได้ลงมา ทว่าพวกเขาส่วนมากนั้นไม่รู้"

{6:38} และไม่มีสัตว์สักตัวในแผ่นดิน และไม่มีสัตว์ปีกสักตัว ที่บินด้วยปีกทั้งสองข้างของมัน นอกจากว่าจะจะเป็นประชาชาติเยี่ยงพวกเขา เราไม่ได้บันทึกสิ่งใดสักอย่างในคัมภีร์นี้ แล้วยังพระเจ้าของพวกเขา นั้น พวกเขาจะถูกข่มขู่

{6:39} และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาสัญญาณของเรานั้น เป็นคนหูหนวกและใบ้ในความมืดมน ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้เขาหลงทางไป และผู้ใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็จะทำให้เขาอยู่บนทางอันเที่ยงตรง

{6:40} จงกล่าวเถิดว่า "เห็นกันบ้างไหม? หากการลงโทษของอัลลอฮ์มายังพวกเขา หรือวันโลกาวินาศได้มายังพวกเขา อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่พวกเขาจะวิงวอนขอ? หากพวกเขาสัตย์จริง"

{6:41} หามิได้! เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกเขาจะวิงวอนขอ แล้วพระองค์ก็จะทรงปลดเปลื้องสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขอความช่วยเหลือ หากพระองค์ทรงประสงค์ และพวกเขาก็จะลืมสิ่งที่พวกเขาได้ตั้งเป็นภาคีขึ้น

{6:42} และแท้จริงเราได้ส่งสาส์นไปยังประชาชาติก่อนหน้าเธอ แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขาด้วยความร้ายแค้นและความเจ็บป่วย เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

{6:43} แล้วไหนเล่า เมื่อการลงโทษของเราได้มายังพวกเขา พวกเขาจึงไม่นอบน้อม ทว่าหัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง และชัยฏอนก็ได้ประดับสิ่งที่พวกเขาเคยทำนั้น ให้พวกเขาเห็นดีเห็นงาม

{6:44} ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่พวกเขาเคยถูกเตือนให้รำลึกถึง เราก็เปิดเหล่าประตูของทุกสิ่งให้แก่พวกเขา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาเร่งรีบต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราก็ลงโทษพวกเขา โดยกระหน่ำหั้น ใตนั้น พวกเขาก็หมดหวัง

{6:45} แล้วกลุ่มชนทูลรับฟังก็ได้อำนาจตัดสิน จนถึงคนสุดท้าย และมวลการสรรเสริญนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

{6:46} จงกล่าวเถิด "พวกเขาเห็นไหม? หากอัลลอฮ์ทรงเอาหูของพวกเขาและตาของพวกเขาไป และได้ทรงปิดผนึกบนหัวใจของพวกเขาด้วยแล้ว พระผู้เป็นเจ้าใดเล่า อื่นจากอัลลอฮ์ ที่จะนำมันกลับมาให้แก่พวกเขาได้?" จงดูเถิดว่า เราแจกแจงบรรดาสัญญาณอย่างไร แต่แล้วพวกเขาก็ยังหันเหไปได้

{6:47} จงกล่าวเถิด "เห็นกันบ้างไหม? หากการลงโทษของอัลลอฮ์มายังพวกเธอโดยกะทันหันหรือโดยเปิดเผย ก็จะไม่มีการไต่ถามทำลาญ นอกจากกลุ่มชนทุจริตเท่านั้น"

{6:48} และเราจะไม่ส่งบรรดาศาสนทูตมา นอกจากในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนเท่านั้น ดังนั้นผู้ใดที่มีศรัทธาและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ สำหรับพวกเขา และพวกเขาก็จะไม่เศร้าโศก

{6:49} และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา นั้น การลงโทษจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาละเมิด

{6:50} จงกล่าวเถิดว่า "ฉันไม่บอกแก่พวกเธอ ว่าบรรดาศักดิ์สมบัติของอัลลอฮ์อยู่กับฉัน และฉันก็ไม่รู้สิ่งเร้นลับ และฉันไม่บอกแก่พวกเธอว่า ฉันคือมะลัก ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม นอกจากสิ่งที่ถูกเปิดเผยสำแดงแก่ฉันเท่านั้น" จงกล่าวเถิด "คนตาบอดกับคนตาดีนั้นจะเท่าเทียมกันหรือ? พวกเธอไม่ใคร่ครวญดอกหรือ?"

{6:51} และเธอจงตักเตือนด้วยอัลกุรอานแก่บรรดาผู้เกรงกลัวว่าจะถูกนำไปชุมนุมยังพระเจ้าของพวกตน โดยที่อื่นจากพระองค์แล้ว พวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือและไม่มีผู้รับรอง เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

{6:52} เธอจงอย่าขับไล่บรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระเจ้าของพวกตนทั้งในยามอรุณและยามสนธยา โดยปรารถนาความโปรดปรานจากพระองค์ การชำระบัญชีพวกเขาไม่ใช่ภาระสำหรับเธอสักอย่าง และการชำระบัญชีเธอก็ไม่ใช่ภาระของพวกเขาสักอย่าง อันจะเป็นเหตุให้เธอขับไล่พวกเขา แล้วให้เธอกลายเป็นผู้หนึ่งในพวกทุจริต

{6:53} และในทำนองนั้นเราได้ทดสอบพวกเขาบางคนด้วยอีกบางคน เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า "ชนเหล่านี้กระนั้นหรือที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาแก่พวกเขาในระหว่างพวกเรา" อัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงรู้ดียิ่งเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่กตัญญูไม่ใช่หรือ?

{6:54} และเมื่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่อบรรดาสัญญาณของเราได้มาหาเธอ ก็จงกล่าวเถิดว่า "ขอความสันติจงมีแก่พวกเธอเถิด พระเจ้าของพวกเธอได้กำหนดเมตตาธิคุณเหนือพระองค์เองว่า ผู้ใดในหมู่พวกเธอกระทำความชั่วโดยไม่รู้ แล้วเขากลับใจหลังจากนั้น และปรับปรุงแก้ไขแล้ว แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงเมตตา"

{6:55} และในทำนองนั้นเราจะแจกแจงโองการทั้งหลาย และเพื่อที่วิถีทางของผู้กระทำผิดจะได้ประจักษ์ชัด

{6:56} จงกล่าวเถิดว่า "ฉันถูกห้ามไม่ให้เคารพสักการะบรรดาผู้ที่พวกเธอวิงวอนขอกันอยู่นอกจากอัลลอฮ์" จงกล่าวเถิด "ฉันจะไม่ปฏิบัติตามอารมณ์ของพวกเธอ มิฉะนั้น ฉันก็ต้องหลงผิดไปด้วย และฉันก็จะไม่เป็นหนึ่งในหมู่ผู้ได้รับการชี้แนะอีก"

{6:57} จงกล่าวเถิดว่า "ฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของฉัน ในขณะที่เดียวกันพวกเธอก็ปฏิเสธหลักฐานนั้น ณ ที่ฉันนี้ไม่มีสิ่งที่พวกเธอเร่งรีบกันดอก แท้จริงการชี้ขาดนั้นเป็นแต่ของอัลลอฮ์ โดยที่พระองค์จะทรงแจ้งความจริง และพระองค์ทรงเลิศยิ่งในเหล่าผู้พิพากษา"

{6:58} จงกล่าวเถิด "หาก ณ ที่ฉันมีสิ่งที่พวกเธอเร่งรีบกันแล้ว บรรดากรณีพิพาทระหว่างฉันกับพวกเธอก็ต้องถูกชี้ขาดแล้วเป็นแน่ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรู้ยิ่งเกี่ยวกับพวกทุจริต"

{6:59} และที่พระองค์นั้นมีบรรดาคุณแจแห่งความเร้นลับ โดยที่ไม่มีใครได้รู้คุณแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในหล้าและในทะเล และไม่มีใบไม้สักใบที่ร่วงหล่น โดยที่พระองค์ไม่ทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใดในความมืดมนของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่อ่อนนุ่มอันใด และไม่มีสิ่งที่แห้งอันใด ที่ไม่อยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง

{6:60} และพระองค์คือพระผู้ทรงให้พวกเธอสิ้นชีพในยามราตรี และทรงรู้สิ่งที่พวกเธอได้ประกอบในยามทิวา แล้วก็ทรงชุบพวกเธอให้ฟื้นคืนชีพในเวลานั้น เพื่อว่าอายุที่ถูกลิขิตจะได้ถูกใช้ให้หมดไปแล้วยังพระองค์นั้นคือการกลับคืนของพวกเธอ แล้วพระองค์จะทรงบอกแก่พวกเธอ ในสิ่งที่พวกเธอเคยกระทำ

{6:61} และพระองค์คือพระผู้ทรงเอาชนะเหนือปวงบ่าวของพระองค์ และทรงส่งบรรดาผู้บั่นทึกความดีและความชั่วมายังพวกเขาด้วย จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนใดหนึ่งในพวกเขา บรรดาทูตของเราก็จะเอาชีวิตของเขาไป โดยพวกเขาไม่บกพร่อง

{6:62} แล้วพวกเขาก็ถูกนำกลับไปยังอัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้านายอันแท้จริงของพวกเขา มิหรือ การชี้ขาดนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และพระองค์คือพระผู้ทรงรวดเร็วยิ่ง ในหมู่ผู้ชำระทั้งหลาย?

{6:63} จงกล่าวเถิดว่า "ผู้ใดเล่า จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากความมืดมนแห่งหล้าและทะเล โดยที่พวกเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยความนอบน้อมและแผ่วเบาว่า ถ้าหากพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากสิ่งนี้แล้ว แน่نونพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้กตัญญูรู้คุณ"

{6:64} จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮฺจะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากมัน และจากความทุกข์ยากทุกอย่างอีกด้วย แต่แล้วพวกเขาก็กลับตั้งภาคี"

{6:65} จงกล่าวเถิดว่า "พระองค์คือพระผู้ทรงสามารถที่จะส่งการลงโทษมายังพวกเขาจากเบื้องบนของพวกเขาหรือจากใต้ฝ่าเท้าของพวกเขา หรือให้พวกเขาอยู่ปะปนกันเป็นหมู่เหล่า และทรงให้พวกเขาบางส่วนลิ้มรสการรุกรานของอีกบางส่วน จงดูเถิดว่า เราแจกแจงบรรดาสัญญาณอย่างไร? เพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจ

{6:66} และหมู่ชนของเธอนั้นได้ปฏิเสธอัลกุรอาน ทั้ง ๆ ที่อัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรม จงกล่าวเถิดว่า "ฉันไม่ใช่ผู้พิทักษ์พวกเขาดอก"

{6:67} สำหรับแต่ละชาวคาวนั้น ย่อมมีเวลาที่เกิดขึ้น และพวกเขาจะได้อ่าน

{6:68} และเมื่อเธอเห็นบรรดาผู้ซึ่งวิพากษ์วิจารณ์บรรดาโองการของเราแล้ว ก็จงออกห่างจากพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องอื่นจากนั้น และถ้าชัฏฏอนทำให้เธอลืมนแล้ว ก็จงอย่านั่งร่วมกับพวกเขาทุจริตเหล่านั้นต่อไป หลังจากที่มีการรำลึกได้

{6:69} และการชำระบัญญัติพวกเขาไม่ใช่ภาระสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงสักอย่าง ทว่าเป็นการตักเตือนเพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

{6:70} และเธอจงปล่อยให้ไปเถิด บรรดาผู้ที่ยึดเอาศาสนาของพวกเขาเป็นการละเล่นและการสนุกสนานรำเริง และชีวิตโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา และเธอจงเตือนด้วยอัลกุรอาน การที่ชีวิตหนึ่งจะถูกสังกัดอยู่กับสิ่งที่มันเองได้ประกอบไว้ โดยที่มันจะไม่มีผู้คุ้มครองและไม่มีผู้ช่วยเหลือ อื่นจากอัลลอฮฺเลย และถ้ามันจะไถ่ถอนด้วยค่าไถ่ทุกอย่าง มันก็จะไม่ถูกรับจากชีวิตนั้น ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่ได้ถูกให้สังกัดอยู่กับสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้ พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากน้ำเดือดและจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ เนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธการศรัทธา

{6:71} จงกล่าวเถิดว่า "เราจะวิงวอนขอต่อสิ่งที่ไม่ให้คุณแก่เราและไม่ให้โทษแก่เรา อื่นจากอัลลอฮฺ และเราจะถูกผินกลับบนสันเท้าของเรา หลังจากที่อัลลอฮฺได้ทรงนำทางเราแล้วกระนั้นหรือ?" ตั้งผู้ที่พวกเขาชัฏฏอนได้ทำให้เขาหลงไปในแผ่นดินในสภาพที่งงงวย ซึ่งเขามีเพื่อนฝูงเรียกร้องเขาให้ไปสู่ทางนำ ว่า "จงมาหาพวกเราเถิด" จงกล่าวเถิดว่า "การนำทางของอัลลอฮฺเท่านั้นคือการนำทาง และพวกเราได้รับบัญชาให้สวามิภักดิ์ต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{6:72} และว่า "จงดำรงการนมาซ และจงยำเกรงพระองค์เถิด และยิ่งพระองค์ พวกเขาจะถูกรวบรวม"

{6:73} และพระองค์คือ พระผู้ที่ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความสัตย์จริง และวันที่พระองค์ตรัสว่า "จงเป็นขึ้น!" แล้วมันก็จะขึ้น พระดำรัสของพระองค์คือความสัตย์จริง และอำนาจทั้งหลายนั้นเป็นของพระองค์ ในวันที่แดดรูกเปล่า พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและในสิ่งเปิดเผย และพระองค์คือพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

{6:74} และ(จงรำลึก)ขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวแก่ออาซัร บิดาของตนว่า "ท่านจะยึดถือเอาบรรดาเจิวต์เป็นสิ่งบูชากระนั้นหรือ? แท้จริงฉันเห็นว่าท่านและกลุ่มชนของท่านนั้นอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง"

{6:75} และในทำนองนั้นแหละ เราจะแสดงให้อิบรอฮีมเห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และเพื่อที่เขาจะได้เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่น

{6:76} ครั้นเมื่อราตรีปกคลุมเขา เขาได้เห็นดาวดวงหนึ่ง เขากล่าวว่า "นี่คือพระเจ้าของฉัน" แต่เมื่อมันลับหายไป เขาก็กล่าวว่า "ฉันไม่ชอบบรรดาสิ่งที่ลับหาย"

{6:77} ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่า "นี่คือพระเจ้าของฉัน" แต่เมื่อมันลับหายไป เขาก็กล่าวว่า "ถ้าพระเจ้าของฉันไม่ได้ทรงชี้หน้าฉันแล้ว แน่นอนฉันก็จะกลายเป็นคนหนึ่งในกลุ่มชนที่หลงผิด"

{6:78} ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่า "นี่แหละคือพระเจ้าของฉัน อันนี้แหละใหญ่กว่า แต่เมื่อมันได้ลับหายไป เขาก็กล่าวว่า "โอ้ กลุ่มชนของฉัน! แท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกเธอตั้งภาคี"

{6:79} "แท้จริงฉันผินหน้าของฉันแต่พระเจ้าผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน ในฐานะผู้ไฝหาความจริง ผู้สวามิภักดิ์ โดยที่ฉันไม่ใช่คนหนึ่งในหมู่ผู้ตั้งภาคี"

{6:80} และกลุ่มชนของเขาได้โต้เถียงเขา เขาได้กล่าวว่า "พวกเธอจะโต้เถียงฉันในเรื่องอัลลอฮฺกระนั้นหรือ? และแท้จริงพระองค์ได้ทรงชี้หน้าฉันแล้ว และฉันจะไม่กลัวสิ่งที่พวกเธอตั้งขึ้นเป็นภาคี นอกจากพระเจ้าของฉันจะทรงประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดเท่านั้น พระเจ้าของฉันนั้นทรงมีความรู้กว้างขวางทั่วทุกสิ่งแล้วพวกเธอไม่รำลึกกันหรือ?"

{6:81} "และฉันจะกลัวสิ่งที่พวกเธอได้ตั้งภาคีอย่างใดกัน ทั้ง ๆ ที่พวกเธอไม่กลัวต่อการที่พวกเธอได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ไม่ได้ทรงให้มีหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่พวกเธอในสิ่งนั้น แล้วฝ่ายใดเล่าในสองฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายที่สมควรต่อความปลอดภัยยิ่งกว่า? หากพวกเธอรู้อ"

{6:82} บรรดาผู้ที่มีศรัทธา โดยที่ไม่ได้ให้การศรัทธาของพวกเขาระบุกับการทุจริตนั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ที่ได้รับการชี้หน้า

{6:83} และนั่นคือหลักฐานของเรา - ที่เราได้ประทานมันแก้อิบรอฮีม - ต่อกลุ่มชนของเขา เราจะยกผู้ที่เราประสงค์ขึ้นหลายฐานันดร แท้จริงพระเจ้าของเขานั้น คือพระเจ้าผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้

{6:84} และแก่เขา เราได้ให้อิสหาคและยะอูบ ทั้งหมดนั้นเราได้นำทางแล้ว และนุหฺเราก็ตำหนำทางแล้วก่อนหน้านั้น และจากลูกหลานของเขานั้น คือ ดาวูด และสุลัยมาน และอัยยูบ และยูลูฟ และมุซา และฮารูน และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่มวลผู้กระทำความดี

{6:85} และชะกะรียา และยะหฺยา และอีซา และอิลยาส ทุกคนนั้นอยู่ในหมู่คนดี

{6:86} และอิสมาอิล และอิลยสะสะ และยูนุส และลูฏ แต่ละคนนั้น เราได้ขีดขูเหนือสากลโลก

{6:87} และอีกทั้งส่วนหนึ่งจากบรรดาบิดาของพวกเขา และบุตรหลานของพวกเขา และพี่น้องของพวกเขา และเราได้เลือกเอาพวกเขา และได้นำทางพวกเขาสู่หนทางอันเที่ยงตรง

{6:88} นั่นแหละคือทางนำของอัลลอฮฺ โดยที่พระองค์จะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ด้วยทางนำนั้น และหากพวกเขาได้ตั้งภาคีขึ้นแล้ว แน่นอนสิ่งที่พวกเขาเคยประกอบมาก็สูญสิ้นไปจากพวกเขา

{6:89} ชนเหล่านี้คือผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่พวกเขา และให้คำพิพากษา และให้การเป็นนบี แต่ถ้าชนเหล่านี้ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน แน่นอนเราก็ตำหนำมันไว้แล้วแก่กลุ่มชนหนึ่ง ที่พวกเขาไม่ใช่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน

{6:90} ชนเหล่านี้คือผู้ที่อัลลอฮฺได้ทรงนำทาง ดังนั้นด้วยทางนำของพวกเขา เธอจงเจริญรอยตามเถิด จงกล่าวเถิดว่า "ฉันจะไม่ขอต่อพวกเธอ ซึ่งค่าจ้างใด ๆ ในการสั่งให้มีศรัทธาต่ออัลกุรอาน มันเพียงแต่เป็นคำตักเตือนสำหรับสากลโลก"

{6:91} และพวกเขาไม่ได้ประเมินอัลลอฮฺให้สมกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เมื่อพวกเขา กล่าวว่า "อัลลอฮฺไม่ได้ทรงประทานสิ่งใดแก่มนุษย์ธรรมดาคนใด" จงกล่าวเถิดว่า "ผู้ใดเล่าที่ได้ทรงประทานมา ซึ่งคัมภีร์ที่มุซานำมา เป็นแสงสว่าง และการชี้หน้าแก่มนุษย์ ซึ่งพวกเขาได้บันทึกไว้ในม้วนกระดาษ

โดยที่จะได้เปิดเผยมันและก็ปกปิดมันไว้มากมาย และพวกเธอถูกสอนในสิ่งที่ทั้งพวกเธอและบรรพบุรุษของพวกเธอไม่ได้รู้มาก่อน" จงกล่าวเถิดว่า "คืออัลลอฮ์นั่นเอง" แล้วจงปล่อยพวกเขาสนุกสนานกัน ในการวิพากษ์วิจารณ์ของพวกตนต่อไป

{6:92} นี่คือ คัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมา อันเป็นคัมภีร์ที่มีความจำเริญ ที่ยืนยันสิ่งที่มาก่อนหน้ามัน และเพื่อที่เธอจะได้ตักเตือนมารดาแห่งบ้านเมือง และผู้ที่อยู่รอบ ๆ มัน และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่อปรโลกนั้น พวกเขาย่อมมีศรัทธาต่อคัมภีร์นี้ และขณะเดียวกันพวกเขาก็จะรักษาการนมาซของตน {6:93} และผู้ใดเล่าที่จรรยาดียิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือกล่าวว่า "ได้มีการเปิดเผยสำแดงแก่ฉัน" ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีสิ่งใดถูกเปิดเผยสำแดงแก่เขา และผู้ที่กล่าวว่า "ฉันจะประทานลงมา เช่นเดียวกับสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา" และหากเธอเห็น ขณะที่พวกทาจรีตอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย และมะลาอิกะฮ์กำลังแบมือของพวกตน (โดยกล่าวว่า) "จงเอาชีวิตของพวกเธอออกมา วันนี้พวกเธอจะได้รับการตอบแทนด้วยการลงโทษอันอัปยศ เนื่องจากที่พวกเธอกล่าวใส่ร้ายแก่อัลลอฮ์โดยปราศจากความจริง และเนื่องจากการที่พวกเธอหยิ่งยะโสต่อบรรดาสัญญาณของพระองค์" {6:94} และแน่นอนพวกเธอได้มายังเราโดยลำพัง เหยี่ยงที่เราได้บังเกิดพวกเธอมาในครั้งแรก และพวกเธอได้ละทิ้งสิ่งที่เราได้ประทาน ให้แก่พวกเธอไว้เบื้องหลังของพวกเธอ และเราไม่เห็นว่ายู่กับพวกเธอเลย บรรดาผู้รับรองพวกเธอ ที่พวกเธอเคยอ้างว่า พวกเขาเป็นผู้มีส่วนในพวกเธอ แน่نون ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเธอนั้นได้ขาดสะบั้น และสิ่งที่พวกเธอที่เคยแอบอ้างก็หลงหายไปจากพวกเธอ

{6:95} แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงให้เมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัมปรืออก ทรงนำสิ่งที่มีชีวิตออกมาจากสิ่งที่ไร้ชีวิต และทรงนำสิ่งที่มีชีวิตออกมาจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต นั่นแหละคืออัลลอฮ์ แล้วพวกเธอถูกหันเหไปได้อย่างไรได้เล่า?

{6:96} ผู้ทรงเผยอรูโถุโทษ และทรงให้ราตรีเป็นเวลาพักผ่อน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นการคำนวณ นั่นคือการกำหนดของพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{6:97} และพระองค์คือพระผู้ที่ทรงเนรมิตเหล่าดวงดาว ให้แก่พวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้รับการนำทางด้วยดวงดาวเหล่านั้น ทั้งในความมืดแห่งหล้าและทะเล แน่نونเราได้แจกแจงนานาสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่รู้

{6:98} และพระองค์คือพระผู้ที่ทรงบันดาลพวกเธอ ให้เกิดขึ้นจากชีวิตหนึ่ง โดยให้มีที่พักและให้มีที่ฝาก แน่نونเราได้แจกแจงนานาสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ

{6:99} และพระองค์นั้นคือ พระผู้ที่ทรงนำน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วด้วยน้ำนั้น ทรงให้พันธุ์พืชของทุกสิ่งออกมา และจากพันธุ์พืชนั้น เราได้นำพฤษชาติสีเขียวออกมา ซึ่งจากมันเราได้นำเมล็ดที่ซ่อนทับออกมา และจากต้นอินทผลัมนั้น มีข้อห้อยระย้าลงต่ำจากจั่นของมัน อีกทั้งสวนองุ่นและมะกอก และทับทิม โดยมีสภาพคล้ายกันและไม่คล้ายกัน พวกเธอจงมองดูผลของมัน เมื่อมันเริ่มออกผลและเมื่อมันแก่สุก แท้จริง ในสิ่งเหล่านั้นย่อมมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้มีศรัทธา

{6:100} และแก่อัลลอฮ์ พวกเขาได้ตั้งบรรดาศาสนาอันต่าง ๆ ที่พระองค์ทรงบังเกิดพวกเขา แต่พวกเขาอุปโลกน์บรรดาบุตรและบรรดาธิดา ให้แก่พระองค์โดยปราศจากความรู้อะไร พระองค์ทรงบริสุทธิ์และทรงสูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาพรรณนา

{6:101} พระผู้ทรงประดิษฐ์เหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน

พระองค์จะทรงมีบุตร โดยที่พระองค์ไม่ได้ทรงมีคู่ครองได้อย่างไรได้เล่า? และพระองค์นั้นทรงบังเกิดทุกสรรพสิ่ง และพระองค์ก็ทรงรู้ในทุกสรรพสิ่งด้วย

{6:102} นั่นแหละคืออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเธอ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น พระผู้ทรงบังเกิดทุกสรรพสิ่ง พวกเธอจงเคารพสักการะพระองค์เถิด และพระองค์ทรงคือพระผู้ทรงรับมอบหมายให้พิทักษ์ทุกสรรพสิ่ง

{6:103} สายตาทั้งหลายยอมไม่ถึงพระองค์ แต่พระองค์ทรงถึงสายตาเหล่านั้น และพระองค์ก็คือพระผู้ทรงปราณี พระผู้ทรงรอบรู้อย่างถึถ้วน

{6:104} "แท้จริงบรรดาหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขาได้อมายังพวกเขาแล้ว ดังนั้นผู้ใดมองเห็น ก็ยอมได้แก่ตนเอง และผู้ใดมองไม่เห็น ก็ยอมเป็นภัยแก่ตนเอง และฉันไม่ใช่เป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเขา"

{6:105} และในทำนองเดียวกัน เราจะแจกแจงโองการทั้งหลายไว้ และเพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า เธอได้เรียนรู้มา และเพื่อเราจะสาธยายแก่กลุ่มชนที่รู้

{6:106} จงปฏิบัติสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เธอจากพระเจ้าของเธอเถิด ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ และเธอจงผินหลังให้แก่บรรดาผู้ตั้งภาคี

{6:107} และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ พวกเขาจะไม่อาจตั้งภาคี และเราก็ไม่ได้ทำให้เธอเป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเขา และเธอก็ไม่ใช่เป็นผู้รับมอบหมายเพื่อ(ดูแล)พวกเขา

{6:108} และพวกเขาจงอย่าตำหนอบรรดาพวกที่วิงวอนขออื่นจากอัลลอฮฺ มิฉะนั้น พวกเขาก็จะตำหนออัลลอฮฺอย่างละเมิด โดยปราศจากความรู้ ในทำนองนั้นแหละเราได้ประดับการงานของทุกประชาชาติให้พวกเขาเห็นดีเห็นงาม และยิ่งพระเจ้าของพวกเขาตน คือการกลับคืนของพวกเขา

แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขา ในสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ

{6:109} และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮฺหนักแน่นอย่างยิ่งว่า ถ้าหากมีอิณินหารสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขาก็จะมีศรัทธา เนื่องด้วยอิณินหารสัญญาณนั้น จงกล่าวเถิดว่า "มวลออิณินหารสัญญาณนั้นอยู่ที่อัลลอฮฺเท่านั้น พวกเขารู้ไหมว่า หากอิณินหารสัญญาณมาถึง พวกเขาก็ไม่ศรัทธา"

{6:110} และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขาและตาของพวกเขา เช่นเดียวกับที่พวกเขาไม่ได้มีศรัทธาต่อสิ่งนั้นในครั้งแรก และเราจะปล่อยพวกเขา ให้ระเหเร่รอนอยู่ในความละเมิดของพวกตนต่อไป

{6:111} ถึงแม้ว่าเราได้นำมะลาอิกะฮฺลงมายังพวกเขา และบรรดาคนตายได้พูดสนทนากับพวกเขา และเราได้รวบรวมทุกสิ่งไว้เบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาก็จะยังไม่ศรัทธาตอก นอกจากอัลลอฮฺจะทรงประสงค์เท่านั้น ทว่าส่วนมากในหมู่พวกเขานั้นไม่รู้

{6:112} และในทำนองนั้นแหละเราได้ให้หนีทุกคนมีศัตรู คือบรรดาชัยฏอนแห่งมนุษย์และแห่งญิน โดยที่พวกเขาต่างก็จะกระซิบกระซาบคำพูดที่เสริมแต่ง เพื่อหลอกลวงให้แก่กันและกัน และหากว่าพระเจ้าของเขาทรงประสงค์แล้ว พวกเขาก็ไม่อาจจะกระทำสิ่งนั้นได้ตอก เธอจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นนั้นเถิด

{6:113} และเพื่อที่จิตใจของบรรดาผู้ที่ไม่มีศรัทธาต่อปรโลกจะได้โหม่เอียงไปสู่คำพูดที่ตกแตงนั้นและเพื่อที่พวกเขาจะได้พึงพอใจในคำพูดนั้น และเพื่อที่พวกเขาจะได้กระทำในสิ่งที่พวกเขาเป็นผู้กระทำกันอยู่

{6:114} "อื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาผู้ชี้ขาด ทั้ง ๆ ที่พระองค์คือพระผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาแก่พวกเขาอย่างละเอียดถึถ้วน?" และบรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขานั้น พวกเขารู้ดีว่า มันถูกประทานลงมาจากพระเจ้าของเขา ด้วยความสัตย์จริง ดังนั้นเธอก็จงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย

{6:115} และพระพจนารถแห่งพระเจ้าของเธอนั้นครบถ้วนแล้ว ซึ่งความสัตย์จริงและความยุติธรรมจะไม่มีผู้เปลี่ยนแปลงบรรดาพระพจนารถของพระองค์ได้ และพระองค์นั้นคือพระผู้ทรงไถ่ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{6:116} และหากเธอเชื่อฟังผู้คนส่วนมากในแผ่นดินแล้ว พวกเขาก็จะทำให้เธอหลงออกจากทางของอัลลอฮฺไป พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามนอกจากการนึกคิดเอาเอง และพวกเขาไม่ได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด นอกจากพวกเขาจะคาดคะเนเอาเองเท่านั้น

{6:117} แท้จริงพระเจ้าของเธอนั้นคือพระผู้ที่ทรงรู้ยิ่งเกี่ยวกับผู้ที่กำลังหลงออกจากทางของพระองค์ และคือพระผู้ที่ทรงรู้ยิ่งเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ได้รับทางนำ

{6:118} ดังนั้นพวกเขาจึงบริโภคน้ำจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวในยามที่เชือดมันเกิด หากพวกเขาเป็นผู้มีศรัทธาต่อบรรดาโองการของพระองค์

{6:119} และฉันเล่าพวกเขาจึงไม่บริโภคน้ำเฉพาะจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวในยามที่เชือดมัน ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงแจกแจงแก่พวกเขาแล้ว ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติห้ามแก่พวกเขา นอกจากว่าพวกเขาจะอยู่ในภาวะคับขันมีความจำเป็นต่อมัน และแท้จริงมีผู้คนมากมายหลงกลวงด้วยอารมณ์ของตนโดยปราศจากความรู้แท้จริง พระเจ้าของเธอนั้นคือพระผู้ที่ทรงรอบรู้อย่างยิ่งเกี่ยวกับผู้ละเมิดทั้งหลาย

{6:120} และพวกเขาจงสละบาปที่เปิดเผยและบาปที่ปกปิด แท้จริงบรรดาผู้ที่ชวนชวายเป็นกระทำการที่เป็นบาปกันอยู่นั้น พวกเขาจะได้รับการตอบแทน ตามที่พวกเขากระทำการ

{6:121} และพวกเขาจงอย่าบริโภคน้ำจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์ไม่ได้ถูกกล่าวยามเชือด และแท้จริงมันเป็นการละเมิดแน่นอน และแท้จริงบรรดาชายผู้นั้นจะกระชีกกระชาบแก่บรรดาสหายของมัน เพื่อพวกเขาจะได้โต้เถียงกับพวกเขา และถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังพวกเขา พวกเขาก็เป็นผู้ตั้งภาคี

{6:122} และผู้ที่เคยตาย แล้วเราได้ชุบชีวิตเขา และเราได้ประทานแสงสว่างแก่เขา ซึ่งเขาพาแสงสว่างนั้นเดินไปในหมู่มนุษย์ จะเหมือนกับผู้ที่เสมือนตกอยู่ในความมืดมน โดยที่ไม่อาจออกมาจากมันได้กระนั้นหรือ? ในทำนองนั้นแหละ สิ่งทีบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากระทำการกันอยู่นั้น ได้ถูกประดับให้ตนเองเห็นดีเห็นงาม

{6:123} และในทำนองนั้นแหละ เราได้ปล่อยให้มีบรรดาทรชนใหญ่ในแต่ละเมือง เพื่อที่พวกเขาจะได้วางอุบายหลอกวงในเมืองนั้น และพวกเขาจะไม่วางอุบายหลอกวงผู้ใด นอกจากตนเอง แต่พวกเขาไม่รู้ตัว

{6:124} และเมื่อได้มีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า "เราจะไม่ศรัทธาเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้รับเยี่ยงสิ่งที่บรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์เคยได้รับมาแล้ว" อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง ณ ที่ใด ที่พระองค์จะทรงให้มีสาส์นของพระองค์ขึ้น ปวงความต่ำต้อยและการลงโทษอันรุนแรงจากอัลลอฮ์นั้นจะประสบแก่บรรดาผู้ที่กระทำความผิด เนื่องจากการที่พวกเขาเคยวางอุบาย

{6:125} ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงต้องการจะชี้นำเขา ก็ทรงเปิดห้วงอกของเขาสู่อิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทาง ก็ทรงให้ทรวงอกของพวกเขาคับอึดอัด ประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปบนฟ้า ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้มีความโสมมแก่บรรดาผู้ที่ไม่มีความศรัทธา

{6:126} และนี่แหละคือทางแห่งพระเจ้าของเธอ ที่เที่ยงตรง แท้จริงเราได้แจกแจง โองการเหล่านั้นสำหรับกลุ่มชนที่รำลึก

{6:127} พวกเขาจะได้รับนิवासแห่งสันติภาพ ณ พระเจ้าของพวกตน และขณะเดียวกันพระองค์คือพระผู้ทรงคุ้มครองพวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ

{6:128} และวันที่พระองค์จะทรงเกณฑ์พวกเขาไว้ทั้งหมด "โอ้ หมู่ญินทั้งหลาย! แท้จริงพวกเธอได้กระทำต่อหมู่มนุษย์มากมาย" และบรรดามิตรของพวกเขามาจากหมู่มนุษย์ได้กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! พวกข้าต่างก็ได้รับผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน และพวกข้าก็ได้บรรลุกำหนดเวลาของพวกข้าที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้แก่พวกข้า" พระองค์ตรัสว่า "นรกนั้นคือที่พำนักของพวกเธอ อมตะอยู่ในนั้น นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น แท้จริงพระเจ้าของเธอคือพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้

{6:129} ในทำนองนั้นแหละ เราจะให้ผู้ทุจริตบางคนมีอำนาจเหนืออีกบางคน เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาเคยชวนชวายเป็น

{6:130} "โอ้ หมู่ญินและหมู่มนุษย์! บรรดาศาสนทูตจากพวกเขาไม่ได้มายังพวกเขาเพื่อสาธยายบรรดาสัญญาณของฉันแก่พวกเขา และกล่าวเตือนพวกเขาถึงการพบในวันของพวกเขาอันนี้ดอกหรือ? พวกเขา กล่าวว่า "พวกข้าขอยืนยันแก่ตัวของพวกข้าเอง" และชีวิตโลกนี้ได้หลอกวงพวกเขา และพวกเขาก็ได้ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองว่า พวกเขาเป็นปฏิเสธการศรัทธา

{6:131} นั่นก็เพราะว่า พระเจ้าของเธอนั้นไม่เคยทรงทำลายบ้านเมืองอย่างอยุธยาธรรม โดยที่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่รู้เรื่อง

{6:132} และแต่ละคนนั้นจะได้รับฐานันดรหลายชั้น เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้ และพระเจ้าของเธอนั้น ไม่ทรงเผอเรอต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

{6:133} และพระเจ้าของเธอนั้นคือพระผู้ทรงมีพระเจ้าแห่งความเมตตา หากทรงประสงค์ ก็จะทรงกำจัดพวกเธอให้หมดสิ้นไป และจะทรงให้สิ่งที่ทรงประสงค์มาสืบแทนพวกเธอ ดังที่ได้ทรงบังเกิดพวกเธอมาจากลูกหลานของกลุ่มชนอื่น

{6:134} แท้จริงสิ่งที่พวกเธอถูกสัญญาไว้นั้นจะมาแน่ และพวกเธอนั้นไม่สามารถที่จะรอดพ้นไปได้

{6:135} จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ ประชาชาติของฉัน! จงปฏิบัติตามสภาพของพวกเธอเถิด แท้จริงฉันก็จะเป็นผู้ปฏิบัติด้วย และพวกเธอจะรู้ว่า บันปลายแห่งปรโลกจะเป็นของผู้ใดกัน แท้จริงพวกทุจริตนั้นจะไม่ได้รับความสำเร็จ"

{6:136} และพวกเขาได้สละพลีส่วนหนึ่งสำหรับอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้บังเกิดขึ้น อันได้แก่พืชและปศุสัตว์ โดยที่พวกเขา กล่าวว่า "อันนี้สำหรับอัลลอฮ์" ตามการอ้างของพวกเขา "และอันนี้สำหรับบรรดาภาคีของเรา" แล้วส่วนที่เป็นของบรรดาภาคีของพวกเขานั้นก็ไม่ได้ถึงอัลลอฮ์ แต่ส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์นั้นจะถึงบรรดาภาคีของพวกเขา สิ่งที่พวกเขาตัดสินกันนั้น ช่างชั่วช้ายิ่งนัก!

{6:137} และในทำนองนั้น บรรดาภาคีของพวกเขาได้ประดับให้เหล่าผู้ตั้งภาคีจำนวนมากมายเห็นดีเห็นงามต่อการฆ่าบรรดาบุตรของพวกเขา เพื่อที่จะทำลายพวกเขา และเพื่อที่จะทำให้ศาสนาของพวกเขาเป็นที่สับสนสำหรับพวกเขา และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว พวกเขาย่อมไม่อาจทำมัน เธอจงปล่อยพวกเขาไปกับสิ่งที่พวกเขาเสกสรรปั้นแต่งนั้นเถิด

{6:138} และพวกเขา กล่าวว่า "นี่คือปศุสัตว์และพืชผลที่หวงห้ามไว้ ซึ่งไม่มีผู้ใดจะบริโภคมันได้นอกจากผู้ที่เราประสงค์เท่านั้น" ด้วยการอ้างของพวกเขา และปศุสัตว์ที่หลังของมันถูกห้าม และปศุสัตว์ที่พวกเขาจะไม่กล่าวพระนามอัลลอฮ์ใน(ยามเชือด)มัน ทั้งนี้เป็นการอุปโลกน์ความเท็จแก่พระองค์ ซึ่งพระองค์จะทรงตอบแทนลงโทษพวกเขา ในสิ่งที่พวกเขาเคยอุปโลกน์ความเท็จขึ้น

{6:139} และพวกเขา กล่าวว่า "สิ่งที่อยู่ในท้องของปศุสัตว์เหล่านั้น เป็นของบรรดาผู้ชายของเราเท่านั้น และเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่บรรดาภรรยาของเรา" และหากว่ามันตาย พวกเขาก็เป็นผู้มีหุ้นส่วน ในมัน และพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาพรรณนา แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้

{6:140} แท้จริงผู้ที่สูญเสียก็คือบรรดาผู้ที่ฆ่าบรรดาบุตรของพวกเขา เพราะความโง่เขลาโดยปราศจากความรู้ และบัญญัติห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งนี้เป็นการอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ แท้จริงนั้นพวกเขาหลงผิดไป และพวกเขาไม่เคยได้รับการชี้แนะ

{6:141} และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงบันดาลเหล่าเรือกสวน ทั้งที่มีร้านและที่ไม่มีร้าน

และต้นอินทผลัม และสิ่งเพาะปลูก โดยที่ผลของมันแตกต่างกัน และต้นมะกอก และต้นทับทิม โดยที่มีความละม้ายคล้ายกันและไม่ละม้ายคล้ายกัน จงบริโภคจากผลของมันเถิด เมื่อมันออกผล และจงจ่าย(ชะกาต)ส่วนที่เป็นหน้าที่ของมัน ในวันแห่งการเก็บเกี่ยวมัน และจงอย่าฟุ่มเฟือย

{6:142} และในหมู่ปศุสัตว์นั้น มีที่เป็นพาหนะบรรทุกและเป็นสัตว์เชือด จงบริโภคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเธอเถิด และจงอย่าตามฝัก้าวของชัยฏอน แท้จริงมันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเธอ

{6:143} และมีปศุสัตว์แปดตัวเป็นคู่ ๆ คือจากแกะสองตัว และจากแพะสองตัว จงกล่าวเถิดว่า "ตัวผู้สองตัวนั้นหรือ ที่พระองค์ทรงห้าม หรือว่าตัวเมียสองตัวนั้น? หรือว่าสิ่งที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้น ห่อหุ้มอยู่? พวกเธอจงแจ้งให้ฉันได้รู้ หากพวกเธอสัตย์จริง"

{6:144} และจากอูฐสองตัว และจากวัวสองตัว จงกล่าวเถิดว่า "ตัวผู้สองตัวนั้นหรือ ที่พระองค์ทรงห้าม หรือว่าตัวเมียสองตัวนั้น? หรือว่าสิ่งที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นห่อหุ้มอยู่? หรือว่าพวกเธอ

ร่วมอยู่ด้วย ขณะที่อัลลอฮ์ได้บัญชาพวกเธอในสิ่งนี้? ผู้ใดเล่าจะทุจริตยิ่งกว่าผู้ที่ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ เพื่อจะทำให้ปวงมนุษย์หลงผิด โดยปราศจากความรู้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงชี้นำกลุ่มชนที่ทุจริต

{6:145} จงกล่าวเถิดว่า "ฉันไม่พบว่าในสิ่งที่ถูกเปิดเผยสำแดงแก่ฉันนั้น มีสิ่งต้องห้ามแก่ผู้บริโศคที่จะบริโศคมัน นอกจากสิ่งนั้นเป็นสัตว์ที่ตายเอง หรือ โลहितที่ไหลออก หรือเนื้อสุกร แท้จริงมันเป็นสิ่งโสมนม หรือเป็นสิ่งละเมิด ซึ่งถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ใน(ยามที่เชือด)มัน ถ้าผู้ใดได้รับความคับขันโดยไม่ใช่เป็นผู้แสวงหา และไม่ใช่อุญละเมิด แท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น เป็นพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานี"

{6:146} และแก่บรรดาผู้เป็นยิวนั้น เราได้บัญญัติห้ามสัตว์ทุกชนิดที่กีบไม่แยกจากกัน และจากวัว และแกะนั้น เราได้ห้ามแก่พวกเขา ซึ่งไขมันของมัน นอกจากไขมันที่หลังของมัน หรือลำไส้ได้หุ้มไว้ หรือที่ปะปนอยู่ที่กระดูก นั้นแหละ เราได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยความทุจริตของพวกเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้พูดจริง

{6:147} หากพวกเขาปฏิเสธเธอ ก็จงกล่าวเถิดว่า "พระเจ้าของพวกเธอนั้นคือพระเจ้าแห่งความเมตตาอันกว้างขวาง และการลงโทษของพระองค์ต่อพวกทรชนไม่อาจที่จะปกป้องได้"

{6:148} บรรดาผู้ที่ตั้งภาคินั้นจะกล่าวว่า "หากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พวกเราก็ไม่อาจจะตั้งภาคีขึ้นมา อีกทั้งบรรดาบุตรของพวกเรา และพวกเราก็ไม่อาจจะบัญญัติห้ามสิ่งใด" ในทำนองนั้น บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาได้เคยปฏิเสธ จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอมีความรู้สักอย่างไหม ที่พวกเธอจะเอามันออกมาให้แก่เรา? พวกเธอจะไม่ปฏิบัติตามสิ่งใด นอกจากการคาดเดาเท่านั้น และพวกเธอเพียงแต่กล่าวเท็จเท่านั้น"

{6:149} จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮ์นั้นทรงมีหลักฐานอันทั่วถึง หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็คดงนำทางพวกเธอทั้งหมด"

{6:150} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจงนำมา ซึ่งบรรดาสักขีพยานของพวกเธอ ที่จะยืนยันว่า อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติห้ามสิ่งนี้แล้ว" ถ้าพวกเขายืนยัน เธอก็อย่ายืนยันกับพวกเขา และอย่าตามอารมณ์ของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา และ(อารมณ์ของ)บรรดาผู้ที่ไม่มีศรัทธาต่อปรโลก และขณะเดียวกันพวกเขาก็ให้(สิ่งอื่น)เท่าเทียมกับพระเจ้าของพวกเขา

{6:151} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจงมาเถิด ฉันจะอ่านให้ฟัง สิ่งที่พระเจ้าของพวกเธอได้บัญญัติห้ามแก่พวกเธอ คือพวกเธออย่าตั้งสิ่งใดสักอย่างขึ้นเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำความดีต่อผู้บิดามารดาและอย่าฆ่าบรรดาบุตรของพวกเธอเนื่องจากความยากจน เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเธอ และแก่พวกเขา และจงอย่าเข้าใกล้บรรดาสิ่งชั่วช้า ทั้งที่เปิดเผยและที่ปกปิด และอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้ นอกจากด้วยสิทธิอันชอบธรรมเท่านั้น นั้นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเธอ เพื่อว่าพวกเธอจะได้ไตร่ตรอง

{6:152} และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สมบัติของเด็กกำพร้า นอกจากด้วยวิถีทางที่ดียิ่ง จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงทำให้การตวงและการชั่งนั้นเต็มอัตราด้วยความเที่ยงตรง เราจะไม่กำหนดภาระแก่ชีวิตใด นอกจากเท่ากำลังความสามารถของมันเท่านั้น และเมื่อพวกเธอพูด ก็จงยุติธรรม และแม้ว่าเขาจะเป็นญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม และต่อสัญญาของอัลลอฮ์นั้นก็จงปฏิบัติตามให้ครบถ้วน นั่นคือสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเธอ เพื่อว่าพวกเธอจะได้รำลึก

{6:153} และแท้จริงนี่คือทางของฉันอันเที่ยงตรง พวกเธอจงปฏิบัติตามมันเถิด

และอย่าปฏิบัติตามหนทางอื่น เพราะมันจะทำให้พวกเธอแตกแยกออกจากทางของพระองค์ นั่นคือสิ่งที่พระองค์ได้สั่งเสียมันไว้แก่พวกเธอ เพื่อว่าพวกเธอจะยำเกรง

{6:154} แล้วเราได้ให้คัมภีร์แก่โมฮัมมา ทั้งนี้เป็นภาระครบถ้วนแก่ผู้ที่กระทำความดี และเป็นการแจกแจงในทุกสิ่งทุกอย่าง และเพื่อเป็นการชี้แนะ และเป็นการเมตตา เพื่อว่าพวกเขาจะได้มีศรัทธาต่อการพบกับพระเจ้าของพวกเขา

{6:155} และนี่คือคัมภีร์ ที่เราได้นำมาลงมา ที่มีความจำเริญ จงปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นเถิด และจงยำเกรง เพื่อว่าพวกเธอจะเป็นที่เมตตา

{6:156} พวกเธอจะ(ได้ไม่อ้าง)ว่า "คัมภีร์ได้ถูกประทานลงมาให้แก่ชนสองพวกก่อนหน้าพวกข้าเท่านั้น และแท้จริงพวกข้าไม่รู้เรื่องในการอ่านของพวกเขา"

{6:157} หรือ(ไม่ก็จะอ้าง)ว่า "พวกข้านี้ หากได้มีคัมภีร์ถูกประทานลงมาแก่พวกข้า พวกข้าก็ต้องเป็นผู้ที่ได้รับทางนำดียิ่งกว่าพวกเขา" แท้จริงหลักฐานอันชัดแจ้งและการชี้แนะ และความเมตตากรุณาจากพระเจ้าของพวกเธอได้มายังพวกเธอแล้ว ดังนั้นผู้ใดเล่าจะทุจริตยิ่งกว่าผู้ที่ปฏิเสธต่อบรรดาสัญญาณของอัลลอฮ์และผินหลังให้แก่มัน เราจะตอบแทนบรรดาผู้ที่ผินหลังให้แก่บรรดาสัญญาณของเรา ด้วยการลงโทษอันเลวร้าย เนื่องจากการที่พวกเขาเคยผินหลัง

{6:158} พวกเขาไม่ได้อะไร นอกจากการที่มะลาอิกะฮ์จะมายังพวกเขา หรือการที่พระเจ้าของเธอจะทรงมา หรือการที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเธอจะมา วันที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเธอมา นั่น การศรัทธาของชีวิตหนึ่งจะไม่อำนวยความสะดวกแก่ตนแต่อย่างใด หากมันไม่ได้เคยมีศรัทธามาก่อน หรือไม่เคยได้รับความดีเลย ในการศรัทธาของตน จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจงรอกันเถิด แท้จริงพวกเราก็เป็นผู้รอคอย"

{6:159} แท้จริงบรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกตน และพวกเขาได้กลายเป็นนิกายต่าง ๆ นั้น เธอไม่ได้อยู่ในพวกเธอแต่อย่างใด แท้จริงเรื่องราวของพวกเขานั้นย่อมไปสู่อัลลอฮ์ แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{6:160} ผู้ใดที่นำความดีมา เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น และผู้ใดนำความชั่วมา เขาจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ได้รับความยุติธรรม

{6:161} จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงฉันนี้ พระเจ้าของฉันได้ชี้แนะฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง คือศาสนาที่เที่ยงแท้ อันเป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้ใฝ่หาสัจธรรม และเขาก็ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี"

{6:162} จงกล่าวเถิดว่า "การนมาซของฉัน และการเคารพสักการะของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉัน เพื่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น"

{6:163} "ไม่มีภาคีเลยสำหรับพระองค์ และด้วยสิ่งนั้น ข้าฯได้รับบัญชา และข้าฯคือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์"

{6:164} จงกล่าวเถิดว่า "อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาพระเจ้า? ทั้ง ๆ ที่พระองค์คือพระเจ้าของทุกสรรพสิ่ง และแต่ละชีวิตนั้นไม่ว่าจะเสาะหาสิ่งใดมาได้ ก็ล้วนแต่จะเป็นภาระแก่ตนเอง และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกรับภาระของผู้อื่น ยิ่งพระเจ้าของพวกเธอนั้น คือการกลับคืนของพวกเธอ แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเธอในสิ่งที่พวกเธอขัดแย้งกัน

{6:165} และพระองค์นั้นคือพระผู้ที่ทรงให้พวกเธอเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดิน และได้ทรงเชิดชูพวกเธอบางคนเหนือกว่าอีกบางคนหลายชั้น เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบพวกเธอในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเธอ แท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น คือพระผู้ทรงรวดเร็ว ในการลงโทษ และแท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปราณี

7. ซูเราะฮ์อัลอะรอฟ (บท ยอดกำแพง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{7:1} อะลิฟ ลาม มีม คอด

{7:2} นี่คือการคัมภีร์ฉบับหนึ่งที่ถูกระทานลงมาแก่เธอ ดังนั้นจงอย่าให้ความอึดอัดต่อคัมภีร์นั้นมีอยู่ในหัวอกของเธอ ทั้งนี้เพื่อเธอจะได้ใช้คัมภีร์นั้นตักเตือน และเพื่อเป็นข้อเตือนใจแก่บรรดาศรัทธาชน

{7:3} จงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกระทานลงมาแก่พวกเธอจากพระเจ้าของพวกเธอเถิด และอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้ปกครองใด ๆ อื่นจากพระองค์ น้อยนักที่พวกเธอจะรำลึก

{7:4} และที่บ้านเมืองแล้วที่เราได้ทำลายมัน โดยที่การลงโทษของเราได้มายังบ้านเมืองนั้น ในยามค่ำคืนหรือในขณะที่พักผ่อนในเวลาบ่าย

{7:5} คำวิงวอนของพวกเขาคือ ขณะที่การลงโทษของเราได้มายังพวกเขา ไม่ใช่อื่นใด นอกจากการที่พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงพวกข้าฯ เป็นพวกทุจริต"

{7:6} แน่نونเราจะต้องถามบรรดาผู้ที่ได้รับสาส์น และแน่نونเราจะต้องถามบรรดาศาสนทูต

{7:7} แน่نونเราจะต้องเล่าให้พวกเขาฟังด้วยความรู้ และเราไม่เคยหายไปทีใด

{7:8} และการซึ่งนั้นเป็นความจริง ผู้ใดที่ตราซุของเขามีน้ำหนัก ชนเหล่านี้ คือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

{7:9} และผู้ใดที่ตราซุของเขาเบา ชนเหล่านี้ คือผู้ที่สูญเสียตนเอง เนื่องจากการที่พวกเขาทุจริตต่อเหล่าสัญญาณของเรา

{7:10} และแท้จริงเราได้ให้พวกเธอมีที่พำนักอยู่ในแผ่นดิน และในนั้นเราได้บันดาลเครื่องยังชีพให้แก่พวกเธอ พวกเธอส่วนน้อยเท่านั้นที่ขอบพระคุณ

{7:11} และแท้จริงเราได้บังเกิดพวกเธอ แล้วเราได้ให้พวกเธอเป็นรูปร่าง

แล้วเราได้กล่าวแก่เมลาอิกะฮ์ว่า "จงกราบอาดัมเถิด" แล้วพวกเขาต่างก็กราบ นอกจากอิบลีสเท่านั้น มันไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้กราบ

{7:12} พระองค์ตรัสว่า "อะไรที่ขัดขวางเธอไม่ให้เธอกกราบ ทั้ง ๆ ที่ฉันได้สั่งเธอ" มันกล่าวว่า "ข้าฯ ประเสริฐกว่าเขา เพราะพระองค์ได้ทรงบังเกิดข้าฯ จากไฟ และได้ทรงบังเกิดเขาจากดิน"

{7:13} พระองค์ตรัสว่า "จงลงไปจากสวนสวรรค์นั้น ไม่บังควรแก่เธอที่จะทำโอหังในนั้น จงออกไป แท้จริง เธอนั้นอยู่ในหมู่ผู้ต่ำต้อย"

{7:14} มันกล่าวว่า "โปรดผ่อนผันแก่ข้าฯ จนถึงวันที่พวกเขาถูกชูป ให้พินคืนชีพด้วยเถิด"

{7:15} พระองค์ตรัสว่า "แท้จริงเธออยู่ในหมู่ผู้ที่ได้รับการผ่อนผัน"

{7:16} มันกล่าวว่า "ด้วยเหตุที่พระองค์ได้ทรงให้ข้าฯ ตกอยู่ในความหลงผิด แน่نونข้าฯ จะนั่งขวางกั้นพวกเขาจากทางอันเที่ยงตรงของพระองค์"

{7:17} "แล้วข้าฯ จะมาหาพวกเขาจากเบื้องหน้าของพวกเขา และจากเบื้องหลังของพวกเขา และจากเบื้องขวาของพวกเขา และจากเบื้องซ้ายของพวกเขา และพระองค์จะไม่พบว่า พวกเขาส่วนมากเป็นผู้ขอบพระคุณ"

{7:18} พระองค์ตรัสว่า "จงออกจากสวนนั้นไป ในฐานะผู้ถูกตีสอนและถูกขับไล่ ฉันทราบานว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขาที่ปฏิบัติตามเธอ ฉันทจะบรรจุนรกญะฮันนัมให้เต็มด้วยพวกเธอทั้งหมด"

{7:19} และพระองค์ตรัสว่า "โอ้ อาดัม! ทั้งเธอและคู่ครองของเธอจงอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิด แล้วเธอทั้งสองจงบริโภคจากสิ่งใดก็ได้ ที่เธอทั้งสองประสงค์ ทว่าเธอทั้งสองอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว เธอทั้งสองจะอยู่ในเหล่าพวกทุจริต"

{7:20} แล้วชัยฏอนก็ได้กระซิบกระซาบแก่ทั้งสอง เพื่อที่จะเผยให้เขาทั้งสองเห็นสิ่งที่เคยถูกปกปิดต่อเขาทั้งสอง นั่นคืออวัยวะอันน่าอายของเขาทั้งสอง และมันได้กล่าวว่า "พระเจ้าของเธอสองไม่ได้

ทรงหวงห้ามเธอทั้งสองให้ห่างต้นไม้ต้นนี้ดอก หากไม่ใช่เพราะการที่เธอทั้งสองจะกลายเป็นมะลาอีก
ะฮู หรือไม่ก็กลายเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้อมตะ"

{7:21} และมันได้สาบานแก่ทั้งสองนั้นว่า "แท้จริงฉันเป็นหนึ่งในเหล่าผู้ที่ชี้นำเธอทั้งสอง"

{7:22} แล้วมันก็ชักตึงคนทั้งสอง ให้ตกต่ำด้วยการหลอกลวง ครั้นเมื่อทั้งสองได้ล้มรสต้นไม้ต้นนั้น
อวัยวะอันน่าละอายของเขาทั้งสอง ก็เผยออกมาแก่เขาทั้งสอง และเขาทั้งสองก็รีบปกปิดตนเองด้วย
ใบไม้แห่งสวนสวรรค์ และพระเจ้าของเขาทั้งสองจึงได้ทรงเรียกเขาทั้งสอง(ว่า) "ฉันไม่ได้ห้ามเธอทั้ง
สองเกี่ยวกับต้นไม้ต้นนี้ดอกหรือ? และฉันไม่ได้กล่าวแก่เธอทั้งสองดอกหรือว่า ชัยภูอนั้นคือศัตรูที่ขัด
แย้งแก่เธอทั้งสอง?"

{7:23} เขาทั้งสองกล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้าฯ! พวกข้าฯได้ทุจริตต่อตัวของพวกข้าฯเอง หากพระ
องค์ไม่ทรงอภัยโทษแก่พวกข้าฯและเมตตาแก่พวกข้าฯแล้ว แน่หนอนพวกข้าฯก็ต้องอยู่ในหมู่ผู้สูญเสีย"

{7:24} พระองค์ตรัสว่า "พวกเธอจงลงกันไป โดยที่พวกเธอเป็นศัตรูต่อกัน และในแผ่นดินนั้นมีที่
พำนัก และสิ่งอำนวยประโยชน์สำหรับพวกเธอจนถึงระยะเวลาหนึ่ง"

{7:25} พระองค์ตรัสว่า "ในแผ่นดินนั้นพวกเธอจะมีชีวิตอยู่ และในแผ่นดินนั้นพวกเธอจะสิ้นชีพ และ
จากแผ่นดินนั้นพวกเธอจะถูกนำออกมา"

{7:26} โอ้ ลูกหลานอาดัม! แท้จริงแก่พวกเธอนั้นเราได้นำเครื่องนุ่งห่มที่ปกปิดอวัยวะอันน่าละอาย
ของพวกเธอ และอาการและเครื่องนุ่งห่มแห่งความยำเกรงนั่นคือสิ่งที่ประเสริฐยิ่ง นั่นคือส่วนหนึ่งจา
กนาณาสัญญาณของอัลลอฮ์ บางทีพวกเธออาจจะรำลึก

{7:27} โอ้ ลูกหลานอาดัม! จงอย่าให้ชัยภูอนหลอกลวงพวกเธอ เช่นเดียวกับที่มันได้ทำให้บิดา
มารดาของพวกเธอออกจากสวนสวรรค์มาแล้ว โดยที่มันได้ถอดเครื่องนุ่งห่มของเขาทั้งสองออก เพื่อที่
จะให้เขาทั้งสองเห็นอวัยวะอันน่าละอายของตน แท้จริงทั้งมันและเผ่าพันธุ์ของมันมองเห็นพวกเธอ
โดยที่พวกเธอไม่เห็นพวกมัน แท้จริงเราได้ให้บรรดาชัยภูอนเป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ไม่มีศรัทธา

{7:28} และเมื่อพวกเขากระทำสิ่งอนาจาร พวกเขาก็ก้าวว่า "พวกเราได้พบเห็นบรรพชนของพวก
เราเคยกระทำมา และอัลลอฮ์ก็ได้บัญชาพวกเราให้กระทำมันด้วย" จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ไม่บัญชาให้กระทำสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจดอก พวกเธอจะกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเธอไม่รู้
กระนั้นหรือ?"

{7:29} จงกล่าวเถิดว่า "พระเจ้าของฉันได้บัญชาให้ดำรงความยุติธรรม และพวกเธอจงผินหน้าของ
พวกเธอให้ตรง ณ ทุก ๆ มัสญิด และจงวิวนอนต่อพระองค์อย่างผู้บริสุทธ์ใจ" เช่นเดียวกับที่พระองค์
ได้ทรงบังเกิดพวกเธอแต่แรกนั้น พวกเธอจะกลับคืน

{7:30} พวกหนึ่งพระองค์ทรงชี้นำให้ และอีกพวกหนึ่งนั้น ความหลงผิดสมควรแก่พวกเขา แท้จริง
พวกเขาได้ยึดเอาบรรดาชัยภูอนเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ และพวกเขาคิดว่า พวกเขาคือผู้ที่ได้รับ
การชี้นำ

{7:31} โอ้ ลูกหลานอาดัม! จงสวมใส่อาการของพวกเธอ ณ ทุกมัสญิด และจงกินและจงดื่มน้ำ และ
จงอย่าฟุ่มเฟือย แท้จริงพระองค์ไม่ทรงโปรดปรานบรรดาผู้ฟุ่มเฟือย

{7:32} จงกล่าวเถิดว่า "ผู้ใดเล่าที่สั่งห้ามอาการจากอัลลอฮ์ที่ได้ทรงนำออกมาสำหรับปวงบ่าวของ
พระองค์ และบรรดาสิ่งดี ๆ จากปัจจัยยังชีพ" จงกล่าวเถิดว่า "สิ่งเหล่านั้นเป็นของบรรดาผู้ที่มีศรัทธา
ในชีวิตโลกนี้ เป็นของพวกเขาโดยเฉพาะ ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ในทำนองนั้น เราจะแจกแจง
โองการทั้งหลายแก่หมู่ชนที่รู้"

{7:33} จงกล่าวเถิดว่า "สิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามนั้น คือบรรดาสิ่งอนาจาร ทั้งที่เปิดเผยจากมัน
และที่ปกปิด และสิ่งที่เป็นบาป และการกดขี่ข่มเหง และการที่พวกเธอตั้งให้สิ่งที่อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงประ
ทานหลักฐานใด ๆ มานั้น ขึ้นเป็นภาคีกับพระองค์ และการที่พวกเธอกล่าวให้กับแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่
พวกเธอไม่รู้"

{7:34} และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้นมีกำหนดเวลาหนึ่ง ครั้นเมื่อกำหนดเวลาของพวกเขามาถึงแล้ว แม้สักชั่วยามหนึ่ง พวกเขาก็ไม่อาจจะขอฟ่อนผ่นหรือขอเร่งได้

{7:35} โอ้ ลูกหลานอาดัม! แท้จริงได้มีบรรดาศาสนทูตในหมู่พวกเขามายังพวกเขา โดยได้บอกเล่าโองการของฉันแก่พวกเขา ผู้ใดที่ยำเกรงและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็จะไม่มีส่วนนำหवादกแล้วสำหรับพวกเขา และพวกเขาก็จะไม่เศร้าโศก

{7:36} และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณของเราและทรนง ชนเหล่านี้คือชาวรอก พวกเขาเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{7:37} แล้วผู้ใดเล่า จะทุจริตยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธบรรดาสัญญาณของพระองค์ ชนเหล่านี้ ส่วนแบ่งของพวกเขาที่ถูกบันทึกไว้นั้นก็จะให้แก่พวกเขา จนกว่าบรรดาทูตของเรา ที่จะเอาชีวิตของพวกเขา นั้น ได้มายังพวกเขา โดยกล่าวว่า "อยู่ที่ใดเล่าสิ่งที่พวกเธอวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์?" พวกเขา ก็กล่าวว่า "เขาเหล่านั้นได้หลงหายไปจากเราเสียแล้ว" และพวกเขาได้ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองว่า พวกเขา นั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

{7:38} พระองค์ตรัสว่า "พวกเขาจงเข้าไปในหมู่ประชาชาติที่ได้ล่วงลับมาก่อนพวกเขา ทั้งที่เป็นญินและมนุษย์ ที่อยู่ในเพลิงนรกนั้นเกิด ทุกครั้งที่มิกลุ่มชนหนึ่งเข้าไป พวกเขา ก็สาปแช่งกลุ่มชนก่อนหลังพวกเขา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาทั้งหมดมาถึงนรก โดยพร้อมเพรียงกันแล้ว กลุ่มชนรุ่นหลังของพวกเขาก็กล่าวแก่กลุ่มชนรุ่นแรกของพวกเขาว่า "พระเจ้าของพวกข้าฯ! ชนเหล่านี้ ได้หลอกลวงพวกข้าฯ ให้หลงผิด ดังนั้น โปรดนำการลงโทษทวีคูณจากเพลิงนรกมาให้แก่พวกเขาด้วยเถิด" พระองค์ตรัสว่า "แต่ละกลุ่มนั้นจะได้รับทวีคูณ ทว่าพวกเขาไม่รู้"

{7:39} และชนกลุ่มแรกของพวกเขาได้กล่าวแก่กลุ่มชนรุ่นหลังของพวกเขาว่า "พวกท่านเองก็ไม่ได้มีอะไรพิเศษกว่าพวกเรา ดังนั้นพวกท่านจงลิ้มรสการลงโทษ เนื่องด้วยสิ่งที่พวกท่านแสวงหากันไว้เถิด"

{7:40} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของเรา และได้ทรนงต่อสัญญาณเหล่านั้น บรรดาประตูแห่งฟ้าจะไม่ถูกเปิดให้แก่พวกเขา และพวกเขาไม่อาจจะเข้าสวรรค์ จนกว่าอุจฺรจะลอดเข้าไปในรูเข็มได้ และในทำนองนั้น เราจะตอบแทนลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด

{7:41} และในนรกญะฮันนัมนั้น พวกเขาจะมีที่นอน และทางเบี่ยงบนของพวกเขา นั้น มีสิ่งคลุมครอบอยู่ และในทำนองนั้น เราจะตอบแทนลงโทษแก่พวกทุจริต

{7:42} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดีนั้น เราจะไม่กำหนดภาระหน้าที่แก่ชีวิตใด นอกจากเท่ากำลังความสามารถของมันเท่านั้น ชนเหล่านี้คือชาวสวรรค์ พวกเขาเป็นอมตะในนั้น

{7:43} และเราได้ถอดถอนความแค้นที่อยู่ในหัวใจของพวกเขาออกไป โดยมีแม่น้ำลำธารไหลอยู่ภายใต้ของพวกเขา และพวกเขาได้กล่าวว่า "มวลการสรรเสริญนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ พระผู้ทรงชี้นำพวกเราให้ได้รับสิ่งนี้ และพวกเราจะไม่อาจได้รับทางนำ หากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงชี้นำพวกเรา แน่ขอบรรดาศาสนทูตแห่งพระเจ้าของเรานั้นได้นำความสัตย์จริงมาแก่พวกเรา" มีการบ่าวร้องว่า "นั่นคือสวนสวรรค์ที่พวกเขาได้รับมันไว้เป็นมรดก เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำไว้"

{7:44} และชาวสวรรค์ได้ร้องเรียกชาวรอกว่า "แท้จริงพวกเราพบแล้วว่า สิ่งที่เราเจ้าของเราได้สัญญากับเราไว้นั้นเป็นความจริง แล้วพวกท่านได้พบสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ทรงสัญญาไว้เป็นความจริงบ้างไหม? พวกเขา กล่าวว่า "เป็นความจริง" แล้วมีผู้ประกาศคนหนึ่งได้ประกาศขึ้นในระหว่างพวกเขาว่า "ขอให้การสาปแช่งของอัลลอฮ์จงประสบต่อพวกทุจริตเถิด"

{7:45} คือบรรดาผู้ที่ขัดขวางทางของอัลลอฮ์ และปรารถนาให้ทางนั้นคดเคี้ยว และต่อวันปรโลกนั้น พวกเขาปฏิเสธศรัทธา

{7:46} และระหว่างทั้งสองนั้นมีกำแพงกัน และเหนือยอดกำแพงนั้นมีเหล่าบุรุษที่รู้จักทุกคนด้วยสัญลักษณ์ของพวกเขา และพวกเขาได้เรียกชาวสวรรค์ว่า "ขอความสันติจงมีแด่พวกท่านเถิด" โดยที่พวกเขา ยังไม่ได้เข้าสวนสวรรค์ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็ปรารถนาอย่างแรงกล้า

{7:47} และเมื่อสายตาของพวกเขาถูกหันไปทางชาวกรีก พวกเขาจึงกล่าวว่า "พระเจ้าของพวกเขา! โปรดอย่าให้พวกเขาได้อยู่ร่วมกับพวกทูจรีตเหล่านั้นเลย"

{7:48} และพวกที่อยู่เหนือยอดกำแพงนั้นได้ร้องเรียกเหล่านั้นว่า "พวกเขา รู้จักพวกนั้นได้ด้วยสัญลักษณ์ของพวกเขา ว่า "การสะสมของพวกเขา และการที่พวกเขาเหยียดเยโส ไม่ได้อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาเลย"

{7:49} คนเหล่านี้ใช้ไหม ที่พวกเขาได้เคยสาบานไว้ว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงประทานความเมตตาใด ๆ แก่พวกเขา? "พวกท่านจงเข้าสวรรค์เถิด ไม่มีจากความกลัวใด ๆ สำหรับพวกท่าน และพวกท่านก็ จะไม่โศกเศร้า"

{7:50} และชาวกรีกได้ร้องเรียกชาวสวรรค์ว่า "จงเข้ามาให้แก่พวกเราด้วยเถิด หรือไม่มีสิ่ง ที่ อัลลอฮ์ได้ทรง ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกท่านด้วย" เขาเหล่านั้นจึงกล่าวว่า "แท้จริง อัลลอฮ์ได้ทรง ให้สิ่ง ทั้งสองนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา"

{7:51} คือบรรดาผู้ที่ยึดเอาศาสนาของพวกเขาตนเป็นสิ่งที่ให้ความสนุกสนานรื่นเริงและเป็นการละเล่น และชีวิตแห่งโลกนี้ก็ได้หลอกลวงพวกเขา ดังนั้น วันนี้เราจะลืมหักพวกเขาบ้าง ดังที่พวกเขาเคยลืมหักการ บกกับวันของพวกเขาวันนี้ และการที่พวกเขาปฏิเสธบรรดาสัญญาณของเรา

{7:52} และแท้จริงนั้น เราได้นำคัมภีร์ฉบับหนึ่งมาให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งเราได้แจกแจงคัมภีร์นั้นด้วย ความรอบรู้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการชี้แนะ และเป็นความเมตตาแก่กลุ่มชนที่มีศรัทธา

{7:53} พวกเขาจะไม่คอยอะไร นอกจากผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์นั้น วันที่ผลสุดท้ายนั้นมาถึง บรรดาผู้ที่ ได้ลืมหักคัมภีร์มาก่อนจะกล่าวว่า "บรรดาศาสนทูตแห่งพระเจ้าของเราได้นำความสัตย์จริงมาแล้ว แล้ว พวกเราจะมีผู้รับรองไหมนี้ ที่จะรับรองให้แก่พวกเรา หรือไม่มีก็ให้พวกเราถูกนำกลับไปใหม่ แล้วพวก เราก็จะได้ปฏิบัติอันจากที่พวกเราเคยปฏิบัติมา แน่نون พวกเขาได้สูญเสียตนเอง และสิ่งที่พวกเขาอุป โลกนี้ขึ้นนั้นได้อันตราหายไปจากพวกเขา

{7:54} แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาเหล่านั้น คืออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินภายในหก วาระ แล้วสถิตย์อยู่เหนือบัลลังก์ พระองค์ทรงให้ราตรีครอบคลุมทิวา โดยที่ราตรีไล่ตามทิวาอย่างรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาวขึ้น โดยถูกบันดลให้เป็นประโยชน์ ตามพระบัญชาของพระองค์ มิหรือ การสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์? พระพิสุทธิ คุณแห่งอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

{7:55} พวกเขาจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาในสภาพถ่อมตนและปกปิด แท้จริงพระองค์ไม่ทรง ชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด

{7:56} และพวกเขาอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดิน หลังจากการทำนุบำรุงมันแล้ว และจงวิงวอน ขอต่อพระองค์ด้วยความยำเกรงและความปรารถนาอันแรงกล้า แท้จริงพระเมตตาของอัลลอฮ์นั้น อยู่ ใกล้กับบรรดาผู้กระทำความดี

{7:57} และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงส่งลมมาบอกข่าวดีก่อนหน้าพระเมตตาของพระองค์ จนกระทั่งเมื่อ มันได้แบกเมฆอันหนักอึ้งไว้ เราก็ขับมันไปสู่เมืองที่แห้งแล้ง แล้วเราก็ให้น้ำหลังลงที่เมืองนั้น แล้วด้วย น้ำนั้น เราได้ผลิตผลไม้ทุกชนิดออกมา ในทำนองเดียวกัน เราจะนำเอาบรรดาผู้ที่ตายแล้วออกมา หวัง ว่าพวกเขาจะได้รำลึก

{7:58} และเมืองที่ตื้นนั้นพืชพันธุ์ของมันจะออกเงยออกมาด้วยพระอนุมัติแห่งพระเจ้าของมัน และเมือง ที่เลวนั้น พืชพันธุ์ของมันจะไม่ออกเงยออกมา นอกจากในสภาพแกร็น ในทำนองเดียวกัน เราจะแจก แจกบรรดาสัญญาณแก่กลุ่มชนที่ขอบพระคุณ

{7:59} และแท้จริงเราได้ส่งนุหฺลุประชาชนชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด พวกเขาไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีก นอกจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษ ในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกเขา"

{7:60} บรรดาชนชั้นนำในหมูชนของเขาได้กล่าวว่า "แท้จริงพวกเราเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง"

{7:61} เขากล่าวว่า "โอ้ หมูชนของฉัน! ไม่มี ความหลงผิดใด ๆ อยู่ที่ฉัน ทว่าฉันคือทูตคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{7:62} โดยที่ฉันจะประกาศบรรดาสาส์นแห่งพระเจ้าของฉันแก่พวกเธอ และฉันจะแนะนำให้แก่พวกเธอ และฉันรู้จากอัลลอฮฺ สิ่งที่คุณไม่รู้"

{7:63} และพวกเธอแปลกใจกระนั้นหรือ? การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกเธอมายังพวกเธอ โดยผ่านชายคนหนึ่ง ในหมู่พวกเธอ เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกเธอ และเพื่อที่พวกเธอจะได้ยำเกรง และเพื่อว่าพวกเธอจะได้รับ ความเมตตา"

{7:64} แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธนุหฺ ภายหลังเราได้ช่วยเขาและบรรดาผู้ที่อยู่กับเขา ในเรือ นั้นให้รอดพ้น และเราได้ให้บรรดาผู้ที่ปฏิเสธเหล่าสัญญาณของเรานั้นจมน้ำตาย แท้จริงพวกเขานั้นเป็นกลุ่มชนที่มีมติดบอด

{7:65} และสู่(ประชาชาติ)อาदनั้น เราได้ส่งสุต ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขา เขากล่าวว่า "โอ้ หมูชนของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด พวกเธอไม่มีพระผู้เป็นเจ้าองค์อื่นอีกแล้ว นอกจากพระองค์ พวกเธอไม่ยำเกรงดอกหรือ?"

{7:66} บรรดาชนชั้นนำที่ปฏิเสธการศรัทธาในประชาชาติของเขาได้กล่าวว่า "เราเห็นท่านอยู่ในความโหดเหี้ยม และพวกเราแน่ใจว่า ท่านนั้นเป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้มูสา"

{7:67} เขากล่าวว่า "โอ้ หมูชนของฉัน! ไม่มี ความโหดเหี้ยมใด ๆ อยู่ที่ฉัน ทว่าฉันคือศาสนทูตคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{7:68} "โดยที่ฉันจะประกาศบรรดาสาส์นแห่งพระเจ้าของฉันแก่พวกเธอ และฉันก็เป็นผู้ชี้หน้าที่ชัดตรงแก่พวกเธอ"

{7:69} "และพวกเธอแปลกใจกระนั้นหรือ? การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกเธอมายังพวกเธอ โดยผ่านชายคนหนึ่ง ในหมู่พวกเธอ เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกเธอ และพวกเธอจงรำลึกถึงขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเธอเป็นผู้สืบทอดหลังจากประชาชาติของนุหฺ และได้ทรงเพิ่มพลังแก่พวกเธอ ในการบังเกิด ดังนั้นพวกเธอจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺเถิด เพื่อว่าพวกเธอจะได้รับความสำเร็จ"

{7:70} พวกเขา กล่าวว่า "ที่ท่านมาหาพวกเรานั้น เพื่อว่าเราจะได้เคารพสักการะอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียว และละทิ้งสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการะมากระนั้นหรือ? จงนำสิ่งที่ท่านได้ชี้พวกเรานั้นมายังพวกเราเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง"

{7:71} เขากล่าวว่า "แน่นอน การลงโทษและความกริ้วโกรธจากพระเจ้าของพวกเธอได้ตกลงมาบนพวกเธอแล้ว พวกเธอจะโต้เถียงฉัน ในบรรดาชื่อ ที่พวกเธอและบรรพบุรุษของพวกเธอได้ตั้งมันขึ้นมาเอง โดยที่อัลลอฮฺไม่ได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ ลงมาสำหรับชื่อเหล่านั้น กระนั้นหรือ? ดังนั้นพวกเธอจงรอคอยเถิด แท้จริงฉันก็เป็นหนึ่งในบรรดาผู้รอคอยร่วมกับพวกเธอ"

{7:72} แล้วเราได้ช่วยเขาและบรรดาผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเมตตาจากเรา และเราได้ปลิดชีพบรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อสัญญาณของเรา จนสุดสิ้นถึงคนสุดท้าย และพวกเขาไม่เคยเป็นผู้มีศรัทธา

{7:73} และสู่ประชาชาติษะมูดนั้น เราได้ส่งคอลลีหฺ ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขา เขากล่าวว่า "โอ้ หมูชนของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด พวกเธอไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีกแล้ว นอกจากพระองค์แน่นอน ได้มีหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกเธอมายังพวกเธอ นี่คือน้ำของอัลลอฮฺ ในฐานะเป็นอภินิหารสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเธอ ดังนั้นพวกเธอจงปล่อยมันกินในแผ่นดินของอัลลอฮฺเถิด และจงอย่าแตะต้องมันด้วยการทำร้ายใด ๆ ไม่เช่นนั้นการลงโทษอันเจ็บแสบจะคร่าพวกเธอ"

{7:74} และพวกเธอจงรำลึก ขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเธอเป็นผู้แทนสืบช่วงหลังจากชาวอาด และได้ทรงให้พวกเธอตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดินนั้น ซึ่งพวกเธอเอาจากที่ราบของมันเป็นเวียงวัง

และพวกเธอสักตึกเขาเป็นบ้านเรือน พวกเธองงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮฺเถิด และจงอย่า
ก่อวนเป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดิน"

{7:75} บรรดาชนชั้นนำ ที่ทรนง จากประชาชาติของเขา ได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ถูกกดขี่ นั่นคือบรร
ดาผู้ที่มีศรัทธาในหมู่พวกเขา ว่า "พวกท่านรู้หรือว่า ศอลินั้นเป็นผู้ถูกส่งมาจากพระเจ้าของเขา
จริง?" พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริง พวกเราเป็นผู้มีศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกส่งมาแก่เขา"

{7:76} บรรดาผู้ที่หยิ่งยโสกล่าวว่า "แท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่พวกท่านได้มีศรัทธากัน"

{7:77} และพวกเขาก็เชือดแม่อุฐตัวนั้นและได้ละเมิดคำสั่งแห่งพระเจ้าของพวกตน และได้กล่าวว่า
"โอ้ ศอลิน! จงนำสิ่งที่ท่านได้ขู่แก่พวกเราไว้แน่ มาให้แก่พวกเราเถิด ถ้าหากท่านอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกส่ง
มาจริง"

{7:78} และแผ่นดินไหวก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้นั่งคุกเข่าตายในบ้านเรือนของ
พวกตน

{7:79} แล้วเขาก็หันออกไปจากพวกนั้นและกล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! แท้จริง ฉันได้ประกาศสา
ส์นแห่งพระเจ้าของฉันแก่พวกเธอแล้ว และฉันก็ได้ชี้แนะแก่พวกเธอด้วย ทว่าพวกเธอไม่ชอบบรรดาผู้ชี้
แนะ"

{7:80} และ(จงรำลึก)ถึงลู่ญ เมื่อเขาได้กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า "พวกเธอประกอบสิ่งลามก ซึ่ง
ไม่เคยมีคนใดในสากลโลกประกอบมันมาก่อนพวกเธอกระนั้นหรือ?"

{7:81} "แท้จริงพวกเธอสมสู่เพศชายด้วยตัณหาราคะอื่นจากเพศหญิง ยิ่งกว่านั้นพวกเธอยังเป็นพวก
ที่ละเมิดขอบเขตด้วย"

{7:82} และคำตอบของประชาชาติของเขานั้น เพียงแต่การกล่าวว่า "พวกท่านจงขับไล่พวกเขาออก
ไปจากเมืองของพวกท่านเสีย แท้จริงพวกเขาเป็นพวกที่บริสุทธิ์"

{7:83} และเราได้ช่วยเหลือเขาและครอบครัวของเขาให้รอดพ้น นอกจากภรรยาของเขาเท่านั้น ซึ่งนางอยู่ใน
ในหมู่ผู้ที่คงอยู่

{7:84} และเราได้ให้ฝนตกลงมาบนพวกเขา แล้วเธอก็เกิดว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้กระทำผิดนั้น
เป็นอย่างไร?

{7:85} และสู่(ประชาชาติ)มดยันนั้น เราได้ส่งซูฮัยบ ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขา เขากล่าวว่า "โอ้ หมู่
ชนของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด พวกเธอไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ แท้จริง
หลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกเธอนั้นได้มายังพวกเธอแล้ว ดังนั้นจงซื่อสัตย์ในการการตวง
และการชั่งเถิด และจงอย่าฉ้อฉลผู้อื่นเพื่อเอาสิ่งของ ๆ พวกเขา และอย่าบ่อนทำลายในแผ่นดิน หลัง
จากที่มีการทำนุบำรุงมันแล้ว นั่นเป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่งสำหรับพวกเธอ หากพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธา"

{7:86} "และพวกเธออย่างนั้นในทุกหนทาง เพื่อข่มขู่และสกัดกั้นผู้ซึ่งมีศรัทธาต่ออัลลอฮฺให้ออกจาก
ทางของพระองค์ และหมายปองให้มันคดเคี้ยว และจงรำลึกถึง ขณะที่พวกเธอมีจำนวนน้อย แล้วพระ
องค์ได้ทรงเพิ่มจำนวนพวกเธอ และพวกเธอก็เกิดว่าผลสุดท้ายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายนั้นเป็น
อย่างไร?"

{7:87} "และถ้าหากว่า กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเธอ มีศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกส่งมาแก่ฉัน และอีกกลุ่มหนึ่ง
ไม่ได้มีศรัทธา พวกเธอก็จงอดทนเถิด จนกว่าอัลลอฮฺจะทรงพิพากษาระหว่างเรา และพระองค์นั้นคือผู้
ประเสริฐที่สุดในหมู่ผู้พิพากษา"

{7:88} บรรดาชนชั้นนำที่โอหังในประชาชาติของเขาได้กล่าวว่า "แน่นอนเราจะขับไล่ท่าน โอ้ ซูฮัยบ!
และบรรดาผู้ที่มีศรัทธากับท่าน ออกจากเมืองของเรา หรือไม่ ท่านก็จะต้องกลับมาในลัทธิของเรา"
เขากล่าวว่า "แม้ว่าพวกเราจะเกลียดชังกระนั้นหรือ?"

{7:89} "ก็เท่ากับว่า พวกเราได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ หากพวกเรากลับไปในลัทธิของพวก
เธอ หลังจากที่ยัลลอฮฺได้ทรงช่วยพวกเราให้พ้นจากลัทธินั้นมาแล้ว และไม่บังคับแก่พวกเราที่จะกลับ
ไปในลัทธินั้นอีก นอกจากอัลลอฮฺผู้เป็นพระเจ้าของพวกเราจะทรงประสงค์เท่านั้น พระเจ้าของพวกเรา

นั่นทรงมีความรู้กว้างขวางทั่วทุกสิ่งทุกอย่าง ต่ออัลลอฮ์เท่านั้นที่พวกเราได้มอบหมาย" - "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดพิพากษาระหว่างพวกข้าและประชาชาติของพวกข้าด้วยความจริงเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ที่ประเสริฐยิ่ง ในหมู่ผู้พิพากษาทั้งหลาย"

{7:90} และบรรดาบุคคลชั้นนำที่ปฏิเสธศรัทธา จากประชาชาติของเขาได้กล่าวว่า "ถ้าหากพวกท่านปฏิบัติตามซุฮัยบแล้ว แน่نونพวกท่านก็เป็นผู้สูญเสีย"

{7:91} แล้วแผ่นดินไหวก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้นั่งคุกเข่าตายในบ้านเรือนของพวกเขา

{7:92} บรรดาผู้ที่ปฏิเสธซุฮัยบ ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยอยู่ในเมืองนั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธซุฮัยบ พวกเขาตอกที่เป็นผู้สูญเสีย

{7:93} แล้วเขาก็หันออกไปจากพวกเขาและกล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! แท้จริง ฉันได้ประกาศบรรดาสาส์นแห่งพระเจ้าของฉันแก่พวกเขาแล้ว และฉันก็ได้ชี้แนะแก่พวกเขาแล้ว ฉันจะเสียใจต่อกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาอย่างไร?"

{7:94} และไม่มีเลย ที่เราส่งนบีสักคน ไปในเมืองสักเมือง โดยที่เราไม่ได้ทรมานชาวเมืองนั้นด้วยความทุกข์ยากและโรคภัย เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

{7:95} ต่อมาเราได้เปลี่ยนสถานการณ์ดีแทนที่สถานการณ์ร้าย จนกระทั่งพวกเขาลิ้มดิน และพวกเขาก็กล่าวว่า "(ไม่แปลกดอก) ทุกข์ภัยและสุขสันต์เยี่ยงนั้นเคยประสบกับบรรพบุรุษของเรา(เช่นกัน)"

แล้วเราก็ตกลงโทษพวกเขาอย่างกระหน่ำหนัก ขณะที่พวกเขาไม่รู้ตัว

{7:96} และหากว่าชาวเมืองนั้นได้มีศรัทธาและมีความยำเกรงกัน แน่نونเราก็คงเปิดความจำเริญจากฟ้าและแผ่นดินให้แก่พวกเขา ทว่าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาชวนชวายเป็น

{7:97} แล้วชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ? ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาในเวลาราตรีขณะที่พวกเขานอนหลับอยู่

{7:98} และชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ? ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาในยามสายขณะที่พวกเขากำลังเล่นสนุกสนานกันอยู่

{7:99} แล้วพวกเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ไม่มีผู้ใดมั่นใจว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์ดอก นอกจากกลุ่มชนผู้สูญเสีย

{7:100} และก็ยังไม่ได้ประจักษ์แก่บรรดาผู้ที่ได้รับแผ่นดินสืบทอดหลังจากเจ้าของ ๆ มันดอกหรือว่า หากเราประสงค์แล้ว เราก็คงให้ภัยพิบัติประสบแก่พวกเขาแล้ว เนื่องด้วยมวลบาปกรรมของพวกเขา และเราจะประทับตราบนหัวใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้ยิน

{7:101} บรรดาเมืองเหล่านั้น เรากำลังเล่าให้เธอทราบถึงข่าวคราวของมัน และแท้จริงนั้บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แต่แล้วพวกเขาก็ไม่ได้มีศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธมาก่อนดอก ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงประทับตราบนหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

{7:102} และเราไม่พบว่า พวกเขาส่วนใหญ่ปฏิบัติตามสัญญา และเราพบเพียงว่า พวกเขาส่วนใหญ่ นั้นเป็นผู้ละเมิด

{7:103} แล้วหลังจากพวกเขา เราได้ส่งมุซาพร้อมด้วยบรรดาสัญญาณของเราไปยังฟิรเอานและบรรดาชนชั้นผู้นำของเขา แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณเหล่านั้น ดังนั้นเธอจงมองดูเถิดว่าบ้านปลายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร?

{7:104} และมุซาได้กล่าวว่า "โอ้ ฟิรเอาน! แท้จริงฉันคือทูตที่มาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{7:105} "เป็นสิ่งสมควรในการที่ฉันจะไม่กล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากความจริงเท่านั้น แท้จริงฉันได้นำหลักฐานจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงปล่อยวงศ่วานของอิสรอฮิลไปกับฉันเถิด"

{7:106} เขากล่าวว่า "หากเจ้าได้นำหลักฐานใด ๆ มาก็นำมันมาเถิด หากเจ้าอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง"

{7:107} แล้วเขาได้ขว้างไม้เท้า แล้วทันใดมันก็เป็นรูอย่างชัดเจน

{7:108} และเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วทันใดมันก็ขาวสว่างแก่บรรดาผู้ที่มองดู

{7:109} บรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของฟิโรเอานูได้กล่าวว่า "ผู้นี้คือมายากรที่รอบรู้"

{7:110} "เขาต้องการที่จะขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจะสั่งให้ทำสิ่งใด"

{7:111} พวกเขา กล่าวว่า "จงประวิงเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน และจงส่งคนไปรวบรวมในเมืองต่าง ๆ"

{7:112} "พวกเขาก็จะนำมายากรที่รอบรู้ทุกคนกลับมายังท่าน"

{7:113} และบรรดามายากรก็ได้มายังฟิโรเอานู โดยกล่าวว่า "แน่นอนพวกเราจะต้องได้รับรางวัลถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ"

{7:114} เขากล่าวว่า "ใช่แล้ว และพวกเจ้านั้น ยังจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด"

{7:115} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ มูซา! ท่านจะโยนก่อนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน"

{7:116} เขากล่าวว่า "พวกเธอจงโยนก่อนเถิด!" ครั้นเมื่อพวกเขาได้โยนออกไป พวกเขาก็ลวงตาผู้คน และทำให้พวกเขาหวาดกลัว และพวกเขาได้นำมายากลอันใหญ่หลวงมา"

{7:117} และเรากล่าวแก่มูซาว่า "จงโยนไม้เท้าของเธอ" แล้วทันใด มันก็กลืนสิ่งที่พวกเขาลวงตาไว้

{7:118} และความสัตย์จริงก็ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่พวกเขาได้กระทำกันขึ้นก็สูญสลาย

{7:119} แล้ว ณ ที่นั้น พวกเขาก็พ่ายแพ้ และกลายเป็นผู้ต่ำต้อย

{7:120} และบรรดามายากรก็ล้มตัวลงกราบ

{7:121} โดยกล่าวว่า "พวกเราได้มีศรัทธาแล้วต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{7:122} "คือพระเจ้าของมูซาและฮารูน"

{7:123} ฟิโรเอานูกล่าวว่า "พวกเจ้าศรัทธาต่อเขาก่อนที่ข้าจะอนุมัติแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ? แท้จริงนี่คืออุบายหนึ่งที่พวกเจ้า ได้วางแผนมันไว้ในนครนี้ เพื่อที่จะขับไล่ชาวนคร ให้ออกไปจากมัน แล้วพวกเจ้าจะได้รู้"

{7:124} "ข้าสาบานว่า ข้าจะตัดมือของพวกเจ้า และเท้าของพวกเจ้าโดยสลบข้างกัน แล้วข้าจะตรึงพวกเจ้าทั้งหมดไว้"

{7:125} พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงพวกเราจะเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา"

{7:126} "และท่านจะไม่โกรธแค้นต่อเราดอก หากเราไม่ได้มีศรัทธาต่อบรรดาสัญญาณแห่งพระเจ้าของเรา เมื่อมันได้มายังเรา" - "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดเทความอดกลั้นลงมาบนพวกข้าฯ และโปรดให้พวกข้าฯ สิ้นชีพในฐานะผู้สวามีภักดีด้วยเทอญ"

{7:127} และบรรดาชนชั้นนำจากกลุ่มชนของฟิโรเอานูได้กล่าวว่า "ท่านจะปล่อยมูซาและพวกพ้องของเขาไว้เพื่อก่อความเสียหาย ในแผ่นดิน และละเลยท่านและบรรดาสังฆราชของท่านกระนั้นหรือ?" เขากล่าวว่า "เราจะฆ่าบรรดาบุตรชายของพวกเขาและไว้ชีวิตเหล่าสตรีของพวกเขา และแท้จริงเราเป็นผู้มีกำลังอำนาจเหนือพวกเขา"

{7:128} มูซาได้กล่าวแก่พวกพ้องของตนว่า "จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺและจงอดทนเถิด แท้จริงแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ได้แน่นอน และบั้นปลายนั้นย่อมเป็นของผู้ยำเกรงทั้งหลาย"

{7:129} พวกเขา กล่าวว่า "พวกเราได้ถูกทรมานทั้งก่อนที่ท่านจะมายังพวกเราและหลังจากที่ท่านได้มายังพวกเรา" เขากล่าวว่า "หวังว่าพระเจ้าของพวกเธอจะทรงทำลายศัตรูของพวกเธอ และจะทรงให้พวกเธอสืบช่วงแทนในแผ่นดิน แล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกเธอจะทำเช่นใด?"

{7:130} และแน่นอนเราได้ลงโทษวงศ์วานของฟิโรเอานูด้วยความแค้นแค้นและขาดแคลนผลไม้ต่าง ๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก

{7:131} ครั้นเมื่อสิ่งที่ตั้งมาได้มายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า นี่เป็นกรรมสิทธิ์ของเรา และหากสิ่งเลวร้ายใด ๆ ประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็ถือเอามุซาและผู้ที่อยู่รวมอยู่กับเขาเป็นสิ่งอัปมงคล จงรู้เถิดว่าที่จริงความอัปมงคลของพวกเขาขึ้นอยู่กับที่อัลลอฮ์ต่างหาก ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้

{7:132} และพวกเขากล่าวว่า "แม้ท่านจะนำสัญญาณหนึ่งใดมายังพวกเรา เพื่อที่จะลงโทษเราให้หลงเชื่อต่อมัน เราก็คงจะไม่เป็นผู้มีศรัทธาต่อท่าน"

{7:133} แล้วเราได้ส่งอุทกภัย และตึกแตน และเหา และกบ และโลหิตมาเป็นสัญญาณอันชัดเจนแก่พวกเขา แต่พวกเขาก็โอหังและได้กลายเป็นกลุ่มชนที่กระทำความผิด

{7:134} และเมื่อการลงโทษเกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า "โอ้ มุซา! จงขอต่อพระเจ้าของท่านให้แก่เราตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้กับท่านเถิด ถ้าหากท่านได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากเราแล้ว แน่หนอนเราจะมีศรัทธาต่อท่าน และแนหนอนเราจะปล่อยวงศ์วานของอิสรออีลไปกับท่าน"

{7:135} ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากพวกเขาไปยังกำหนดเวลาหนึ่ง ซึ่งเมื่อพวกเขาถึงกำหนดแล้ว พวกเขาก็กลับผิดสัญญา

{7:136} แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขา โดยให้พวกเขาจมในทะเล เนื่องด้วยพวกเขาได้ปฏิเสธต่อเหล่าสัญญาณของเรา และพวกเขาเคยเผยเรอต่อมัน

{7:137} และเราได้ให้เป็นมรดกแก่กลุ่มชนที่ถูกกดขี่ ซึ่งบรรดาบุตรพิศของแผ่นดิน และบรรดาประจิมพิศของมัน อันเป็นแผ่นดินที่เราได้ให้ความจำเริญในนั้น และถ้อยคำอันสวยงามยิ่งแห่งพระเจ้าของเธอนั้นครบถ้วนแล้วแก่วงศ์วานของอิสรออีล เนื่องจากการที่พวกเขามีความอดกลั้น และเราได้ทำลายสิ่งที่ฟิรเอานูและพวกพ้องของเขาได้ทำไว้ และสิ่งที่พวกเขาได้ก่อสร้างไว้

{7:138} และเราได้ให้วงศ์วานของอิสรออีลข้ามทะเลไปได้ แล้วพวกเขาก็มายังกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งกำลังประจำอยู่ที่บรรดาเจ็ดของพวกตน พวกเขาได้กล่าวว่า "โอ้ มุซา! จงทำพระเจ้าให้แก่เราสักองค์หนึ่งเถิด เช่นเดียวกับที่พวกเขามีพระเจ้าต่าง ๆ" เขากล่าวว่า "แท้จริงพวกเธอเป็นพวกที่โง่เขลา"

{7:139} แท้จริงชนเหล่านี้แหละ สิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะกันอยู่นั้นจะถูกทำลาย และสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมาก็สูญสลาย

{7:140} เขากล่าวว่า "อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ที่ฉันจะแสวงหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้แก่พวกเธอ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ได้ทรงเซ็ดชูพวกเธอเหนือประชาชาติทั้งหลาย"

{7:141} และ(จงรำลึก)เมื่อเราได้ช่วยพวกเธอให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรเอานู ที่บังคับขู่เข็ญพวกเธอด้วยการทรมานอันร้ายแรง พวกเขาม่าเหล่าบุตรของพวกเธอ และไว้ชีวิตเหล่าธิดาของพวกเธอ และในเรื่องนั้นคือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้าของพวกเธอ

{7:142} และเราได้สัญญากับมุซาสามสิบราตรี และเราได้เพิ่มอีกสิบ ดังนั้นกำหนดเวลาแห่งพระเจ้าของเราจึงครบสี่สิบราตรี และมุซาได้บอกแก่ฮารูนพี่ชายของตนว่า "จงทำหน้าที่แทน

ฉันในประชาชาติของฉัน และจงปรับปรุงแก้ไข และจงอย่าปฏิบัติตามทางของผู้ก่อความเสียหาย"

{7:143} และเมื่อมุซาได้มาตามกำหนดเวลาของเรา และพระเจ้าของเขาได้ทรงสนทนากับเขา เขาได้กล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดแสดงพระองค์ ให้แก่ข้าฯ เพื่อข้าฯจะได้ดูพระองค์" พระองค์ตรัสว่า "เธอจะไม่มีวันเห็นฉัน ทว่าเธอจงมองดูภูเขาอันเกิด! ถ้าหากมันยังมั่นอยู่กับที่ของมัน เธอก็จะเห็นฉัน" ครั้นเมื่อพระเจ้าของเขาทรงปรากฏแก่ภูเขานั้น ก็ได้ทำให้มันพังทลายลง และมุซาก็ล้มลงหมดสติ ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น เขาก็ก้าวว่า "พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ ข้าฯขออุกแก่โทษต่อพระองค์ และข้าฯนั้นคือคนแรกในเหล่าผู้มีศรัทธา"

{7:144} พระองค์ตรัสว่า "โอ้ มุซา! แท้จริงฉันได้เลือกเธอให้เหนือกว่าปวงมนุษย์ เนื่องด้วยบรรดาสาส์นของฉัน และด้วยถ้อยคำของฉัน ดังนั้นจงยึดถือสิ่งที่ฉันได้ให้แก่เธอ และจงอยู่ในหมู่ผู้ชอบพระคุณ"

{7:145} และเราได้บันทึกคำตักเตือนจากทุกสิ่งและการแจกแจงในทุกอย่างไว้ให้แก่เขาในบรรดาแผ่นจารึก "ดังนั้นเธอจงยึดถือมันไว้ด้วยความเข้มแข็ง และจงสั่งพวกพ้องของเธอเถิด พวกเขาจักยึดถือสิ่งที่ดีที่สุดของมัน ฉะนั้นจะให้พวกเธอได้เห็นที่พำนักของมวลผู้ละเมิด"

{7:146} ฉะนั้นหันเหบรรดาผู้ที่ยะโสในแผ่นดินโดยไม่ถูกต้อง ให้ออกจากบรรดาสัญญาของฉันทัน และแม้ว่าพวกเขาจะได้เห็นสัญญาทุกอย่าง พวกเขาจักจะไม่มีศรัทธาต่อมัน และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความถูกต้อง พวกเขาจักจะไม่ถือมันเป็นทาง และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความผิด พวกเขาจักยึดถือมันเป็นทาง นั่นก็เพราะว่าพวกเขาปฏิเสธบรรดาสัญญาของเรา และพวกเขาจึงได้เป็นผู้ละเลยสัญญาเหล่านั้น

{7:147} และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาสัญญาของเรา และการพบกับปรโลกนั้น บรรดาการงานของพวกเขาย่อมสูญสลาย พวกเขาจะไม่ถูกตอบแทนนอกจากสิ่งที่พวกเขากระทำเท่านั้น

{7:148} และประชาชาติของมุซาได้ยึดถือลูกวัวที่เป็นรูปร่าง มีเสียงร้อง ซึ่งทำมาจากทองรูปพรรณของพวกตน หลังจากเขาไป พวกเขาไม่ได้เห็นดอกหรือว่า มันไม่อาจพูดจากับพวกเขา และมันก็ไม่อาจชี้ทางแก่พวกเขา? พวกเขาได้ยึดถือลูกวัวนั้น และพวกเขาจึงเป็นพวกทุจริต

{7:149} และเมื่อมันร่วงหล่นในฝ่ามือของพวกเขา และพวกเขาได้เห็น ว่าพวกเขาได้หลงผิดไปแล้ว พวกเขาจึงกล่าวว่า "ถ้าหากพระเจ้าของเราไม่ได้เมตตาแก่เรา และไม่ได้อภัยโทษให้แก่เราแล้ว แน่نونพวกเราก็จะต้องอยู่ในหมู่ผู้สูญเสีย"

{7:150} และเมื่อมุซาได้กลับมายังประชาชาติของตนด้วยความกริ้ว โกรธและเสียใจ เขาได้กล่าวว่า "ช่างเลวร้ายเสียนี้กระไร สิ่งที่พวกเธอทำหน้าที่แทนฉัน หลังจากฉันไป! พวกเธอรีบตัวนกระทำก่อนคำสั่งของพระเจ้าของพวกเธอกระนั้นหรือ?" และเขาก็โยนบรรดาแผ่นจารึกลง และจับศีรษะพี่ชายของตน ดึงมันเข้าหาตน (ฮารุน) กล่าวว่า "โอ้ ลูกของมารดาฉัน! แท้จริงหมู่ชนเหล่านี้เห็นว่า ฉันเป็นผู้อ่อนแอ และพวกเขาเกือบจะฆ่าฉันแล้ว ดังนั้นจงอย่าให้เหล่าศัตรูปิตินิตต่อสิ่งที่ประสบบกับฉันเลย และจงอย่าให้ฉันร่วมอยู่ในกลุ่มชนทุจริตเหล่านั้นเลย"

{7:151} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดอภัยโทษแก่ข้าและแก่พี่ชายของข้า และโปรดนำพวกข้าเข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ด้วยเทอญ และพระองค์คือพระผู้ที่ทรงเมตตาปรานียิ่งกว่าผู้เมตตาปรานีทั้งหลาย"

{7:152} แท้จริงบรรดาผู้ที่ยึดถือลูกวัวนั้น พวกเขาจะได้รับความกริ้ว โกรธจากพระเจ้าของพวกตน และความต่ำช้าในชีวิตแห่งโลกนี้ และในทำนองเดียวกัน เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้อุปโลกน์ความเท็จขึ้น

{7:153} และบรรดาผู้ที่กระทำสิ่งที่ชั่วแล้วสำนึกผิดหลังจากนั้น และศรัทธา แท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น หลังจากนั้นแล้ว ย่อมเป็นพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงเมตตา

{7:154} และครั้นเมื่อความกริ้ว โกรธของมุซาสงบลงแล้ว เขาก็หยิบเอาบรรดาแผ่นจารึกนั้นกลับมา และในคำจารึกนั้น มีการชี้แนะและความเมตตาแก่บรรดาผู้ที่หวั่นเกรงพระเจ้าของพวกตน

{7:155} และมุซาได้เลือกชายเจ็ดสิบคนจากหมู่ชนของตน สำหรับกำหนดเวลาของเรา ครั้นเมื่อความไหวอันรุนแรงได้คร่าพวกเขา เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! หากพระองค์ทรงประสงค์แล้ว พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้วรวมทั้งข้าด้วย พระองค์จะทรงทำลายพวกข้าเนื่องด้วยสิ่งที่บรรดาผู้โหดเขลาในหมู่พวกข้าได้กระทำขึ้นกระนั้นหรือ? มันเพียงแต่เป็นการทดสอบของพระองค์เท่านั้น พระองค์จะทรงปล่อยให้ผู้ซึ่งพระองค์ทรงประสงค์หลงผิดไป เนื่องด้วยการทดสอบนั้น และจะทรงชี้แนะผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์นั้นคือพระผู้ทรงคุ้มครองพวกข้า ดังนั้นโปรดได้ทรงอภัยให้แก่พวกข้าและทรงเมตตาพวกข้าด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือพระผู้ทรงเยี่ยมยิ่ง ในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลาย"

{7:156} และโปรดกำหนดความดีให้แก่พวกข้าในโลกนี้และในปรโลก แท้จริงพวกข้าสำนึกผิด และกลับมายังพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสว่า "การลงโทษของฉันทัน ฉันทันจะให้มันประสบบแก่ผู้ที่ฉันทันประ

สงค์ และการเมตตาของฉันทันนั้นกว้างขวางทั่วทุกสรรพสิ่ง ซึ่งฉันทันจะกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง และชำระชะกาด และแก่บรรดาผู้ที่พวกเขามีศรัทธาต่อบรรดาสัญญาของเรา"

{7:157} คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามศาสนทูตผู้เป็นนบีที่ไม่รู้หนังสือ พวกเขาพบว่าเขาถูกจาริกไว้ ณ ที่พวกเขา ทั้งในคัมภีร์เตารอฮ์ และในคัมภีร์อินญีล โดยที่เขาจะสั่งพวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ดี และห้ามพวกเขาไม่ให้กระทำในสิ่งที่ชั่ว และจะอนุญาติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดีงามทั้งหลาย และจะบัญญัติห้ามสิ่งที่ไม่เลวทั้งปวง และจะปลดเปลื้องภาระหนักของพวกเขาและเครื่องพันธนาการที่ติดกับตัวของพวกเขาออกไป ดังนั้นบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขาและปฏิบัติตามรัศมีที่ถูกประทานลงมาแก่เขา คนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่สำเร็จ

{7:158} จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ ปวงมนุษย์! แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกเธอทั้งหมด ซึ่งพระองค์นั้น อำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย ดังนั้นพวกเธอจะมีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ผู้เป็นนบีที่ที่ไม่รู้หนังสือ ซึ่งเขามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และพระดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และพวกเธอจงปฏิบัติตามเขาเถิด เพื่อว่าพวกเธอจะได้รับการชี้นำ

{7:159} และจากประชาชาติของมุชานัน มีกลุ่มหนึ่งที่ชี้นำด้วยความสัตย์จริง และด้วยความสัตย์จริงนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้เที่ยงธรรม

{7:160} และเราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสองเผ่า เป็น(สิบสอง)ประชาชาติ และเราได้เปิดเผยสำแดงแก่มุซา เมื่อหมู่ชนของเขาได้ขอน้ำจากเขา ว่า "จงตีโขดหินนั้นด้วยไม้เท้าของเธอ" แล้วตาน้ำสิบสองสายก็พวยพุ่งขึ้นจากโขดหินนั้น แท้จริงกลุ่มชนแต่ละเหล่าย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน และเราได้ให้เมฆบดบังพวกเขา และเราได้นำของหวานและนกกุ่มลงมาแก่พวกเขา "พวกเธอจงบริโภคละมั่งดี ๆ จากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเธอ" และพวกเขาไม่ได้ฉ้อฉลเราดอก ทว่าพวกเขาฉ้อฉลตนเองต่างหาก

{7:161} และเมื่อมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงเข้าอาศัยอยู่ในเมืองนี้เถิด และจงบริโภคละมั่งดีจากเมืองนั้น ณ จากที่ใดที่พวกเธอประสงค์ และจงกล่าวว่า 'อิฎฎะฮ์' และจงเข้าประตูนั้นด้วยการกราบ เราจักจะอภัยโทษให้แก่พวกเธอซึ่งบรรดาความผิดของพวกเธอ และเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้ประพฤติดี"

{7:162} แล้วพวกทาจรีตในพวกเขาก็ได้เปลี่ยนแปลงคำพูดเป็นอื่น ซึ่งไม่ใช่คำพูดที่ถูกกล่าวแก่พวกเขา ดังนั้นเราจึงได้ส่งการลงโทษจากฟากฟ้ามายังพวกเขาเนื่องจากที่พวกเขาได้ฉ้อฉล

{7:163} และเธอจงถามพวกเขาถึงเมืองที่อยู่ริมทะเล เมื่อพวกเขาละเมิดในวันสับบาโต ทั้งนี้ขณะที่เหล่าปลาของพวกเขามาหาพวกเขาในวันสับบาโตของพวกเขา เวียนว่ายเหนือผิวน้ำ และวันที่พวกเขาไม่ถือว่าเป็นวันสับบาโตนั้น ปลาเหล่านั้นไม่มาหาพวกเขา ทำนองนั้นแหละ เราจะทดสอบพวกเขาเนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

{7:164} และ(จงรำลึก)เมื่อชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขา กล่าวว่า "เพราะเหตุใดเล่าพวกท่านจึงตักเตือนกลุ่มชนที่อัลลอฮ์จะทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขา หรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง?" พวกเขา กล่าวว่า "(การที่เราตักเตือนนั้น) เพื่อเป็นข้ออ้างต่อพระเจ้าของพวกเธอ และเพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง"

{7:165} ครั้นเมื่อพวกเขาลืมในสิ่งที่พวกเขาถูกเตือน เราก็จช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ห้ามปรามให้ละเว้นการทำชั่วนั้น ให้รอดพ้น และได้จัดการกับพวกทาจรีตเหล่านั้น ด้วยการลงโทษอันรุนแรง เนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

{7:166} ครั้นเมื่อพวกเขาละเมิดในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามแล้ว เราก็จประกาศิตแก่พวกเขาว่า "พวกเธอจงเป็นวานร ที่น่ารังเกียจ"

{7:167} และ(จงรำลึก)เมื่อพระเจ้าของเธอได้ทรงแจ้งให้ทราบ ว่าพระองค์จะส่งผู้มากตชีพวกเขาอย่างทารุณจนถึงวันฟื้นคืนชีพ แท้จริงพระเจ้าของเธอ นั้น คือพระผู้ทรงรวดเร็วในการลงโทษ และแท้จริงพระองค์นั้น คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงเมตตา

{7:168} และเราได้แยกพวกเขาออกเป็นหมู่เหล่าในแผ่นดิน บ้างเป็นคนดี และบ้างก็เป็นอย่างอื่น และเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยบรรดาสิ่งที่ดี และบรรดาสิ่งที่ร้าย เพื่อว่าพวกเขาจะคืนกลับมา

{7:169} แล้วได้มีกลุ่มชั่วร้ายกลุ่มหนึ่งสืบแทนหลังจากพวกเขา ซึ่งได้รับช่วงคัมภีร์ไว้ โดยที่พวกเขา รับเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แห่งโลกนี้ และกล่าวว่า "จะมีการให้อภัยแก่พวกเรา" และหากมีสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เยี่ยงเดียวกันนั้นมายังพวกเขา พวกเขาก็รับเอามันอีก ไม่ได้มีการรับเอาข้อสัญญาแห่งคัมภีร์ จากพวกเขาตอหรือ ว่าพวกเขาจะไม่กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากความจริงเท่านั้น? และ พวกเขาก็ได้ศึกษาสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้นแล้ว และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่ ยำเกรง พวกเขาไม่ใช่ปัญญาตอหรือ?

{7:170} และบรรดาผู้ที่ยึดถือคัมภีร์และดำรงการมาชนั้น แท้จริง เราจะไม่ปล่อยให้รางวัลของม วลผู้ปรับปรุงแก้ไขนั้นสูญหายไป

{7:171} และ(จงรำลึก)เมื่อเราได้ถอนภูเขาขึ้นเหนือพวกเขา ประหนึ่งมันเป็นร่มกำบัง และพวก เขาคิดว่ามันจะหล่นลงทับพวกเขา "พวกเธอจงยึดเอาสิ่งที่เราได้ประทานให้แก่พวกเธออย่างเข้มแข็ง และจงรำลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ในนั้น หวังว่าพวกเธอจะเกรงกลัว"

{7:172} และ(จงรำลึก)ขณะที่พระเจ้าของเธอได้เออวรงค์วานของอาดัมออกมาจากหลัง ของบุตรหลานอาดัม และให้พวกเขายินยันแก่ตัวของพวกเขาเอง (โดยตอบคำถามที่ว่า) "ฉันไม่ใช่ พระเจ้าของพวกเธอตอหรือ?" พวกเขา กล่าวว่า "ใช่ขอรับ พวกข้าฯขอยินยัน" ทั้งนี้เพื่อพวกเขาไม่ กล่าวในวันฟื้นคืนชีพว่า "พวกข้าฯไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้"

{7:173} หรือไม่ว่าพวกเขาจะกล่าวว่า "ที่จริงนั้นบรรพบุรุษของพวกข้าฯได้ตั้งภาคีขึ้นมาก่อน และพวก เราเป็นลูกหลานที่มาหลังจากพวกเขา แล้วพระองค์จะทรงทำลายพวกข้าฯ เนื่องด้วยการกระทำของ บรรดาผู้ที่บ่อนทำลายกระนั้นหรือ?"

{7:174} และในทำนองนั้นแหละเราจะแจกแจงสัญญาทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเขาจะกลับคืนมา

{7:175} และจงอ่านให้พวกเขาฟัง ซึ่งข่าวคราวของผู้ที่เราได้ประทานบรรดาโองการของเราให้แก่ เขา แล้วเขาได้ถอนตัวออกจาก โองการเหล่านั้น แล้วช่วยฏอนก็ติดตามเขา เขาจึงอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด

{7:176} และหากเราประสงค์แล้ว แน่نون เราก็คงเทอดเขาขึ้นแล้วด้วยบรรดาโองการเหล่านั้น ทว่า เขาคงมัน้อยอยู่กับแผ่นดินและปฏิบัติตามความอารมณ์ของตน ดังนั้นอุปมาของผู้นั้น จึงอุปไมยดังสุนัข หากเธอขับไล่มัน มันก็จะแลบลิ้น หากเธอปล่อยมันไป มันก็จะแลบลิ้น นั่นแหละคืออุปมากลุ่มชนที่ปฏิ เสธบรรดาโองการของเรา ดังนั้นเธอจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

{7:177} เป็นตัวอย่างที่ชั่วช้ายิ่งนัก กลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาทุจริตต่อ ตนเอง

{7:178} ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้นำนั้น เขาก็เป็นผู้รับการชี้นำ และผู้ที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงผิดนั้น ชน เหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้ที่สูญเสีย

{7:179} และแท้จริงเราได้บังเกิดญินและมนุษย์จำนวนมากมาย เพียงเพื่อจะให้เข่านรกยะฮันนัม พวกเขา มีจิตใจ ที่พวกเขาไม่ใช่มันทำความเข้าใจ และพวกเขามีตา ที่พวกเขาไม่ใช่มันมอง และพวกเขามีหู ซึ่งพวกเขาไม่ใช่มันฟัง ชนเหล่านี้ประหนึ่งปศุสัตว์ ทว่าพวกเขายังหลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านี้ แหละ พวกเขาคือผู้ที่เผลอ

{7:180} และอัลลอฮ์นั้นทรงมีบรรดาพระนามอันงดงาม ดังนั้นพวกเขาจงเรียกพระองค์ด้วยพระนาม เหล่านั้นเถิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่บิดเบือนบรรดาพระนามของพระองค์นั้นเถิด พวกเขา นั้นจะถูกตอ แทน ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{7:181} และส่วนหนึ่งจากผู้ที่เราได้บังเกิดนั้นคือคณะหนึ่ง ซึ่งพวกเขาชี้นำด้วยความสัตย์จริง และ ด้วยความสัตย์จริงนั้น พวกเขาปฏิบัติโดยเที่ยงธรรม

{7:182} และบรรดาผู้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น เราจะจัดการแก่พวกเขาเป็นขั้นตอน โดยที่ พวกเขาไม่รู้

{7:183} และฉันจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขา แท้จริงอุปายของฉันนั้นแยบยลยิ่งนัก

{7:184} และพวกเขาไม่ได้ใคร่ครวญดอกหรือว่า สหายของพวกเขาไม่ได้มีสติวิปลาศ หามิได้!
เขาเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือนที่ซัดแจ้ง

{7:185} และพวกเขาไม่ได้มองดูในอำนาจทั้งหลายแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่
อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ? และแท้จริงอาจเป็นไปได้ว่า กำหนดเวลาแห่งความตายของพวกเขา
เขานั้นได้ใกล้มาแล้ว แล้วก็ถ้อยคำใดอีกเล่าที่พวกเขาจะมีศรัทธาหลังจากอัลกุรอาน?

{7:186} ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงไปแล้ว ก็ไม่มีผู้ชี้หน้าใด ๆ สำหรับเขา พระองค์จะทรงปล่อย
พวกเขาให้ระเห่ร่อนอยู่ในการละเมิดของพวกเขา

{7:187} พวกเขาจะถามเธอถึงวัน โลกาวินาศนั้นว่า "เมื่อใดเล่า มันจะเกิดขึ้น?" จงกล่าวเถิดว่า
"แท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉันเท่านั้น ไม่มีผู้ใดจะเผยเกี่ยวกับเวลาของมันได้ นอกจาก
พระองค์เท่านั้น มันหนักอึ้งอยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเขา นอกจากโดยกระทัณฑ์
หั้น พวกเขาถามเธอประหนึ่งว่าเธอนั้น เป็นผู้รู้ในเรื่องนั้นดี จงกล่าวเถิด "แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้น
อยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้"

{7:188} จงกล่าวเถิดว่า "ฉันไม่มีอำนาจที่จะก่อคุณประโยชน์และโทษแก่ตัวฉันเองเลย นอกจากสิ่งที่
อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันเป็นผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว ฉันก็คงกอบโกยสิ่งที่ดีงามไว้มากมาย
และความเลวร้ายก็ไม่อาจแตะต้องฉันได้ ทว่าฉันเป็นเพียงแต่ผู้ตักเตือนและผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่ม
ชนที่มีศรัทธา"

{7:189} พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ทรงบังเกิดพวกเขาจากชีวิตเดียว และจากชีวิตนั้น ได้ทรงสร้างคู่ครอง
ของเขาขึ้นมา เพื่อเขาจะได้มีความสุขกับนาง ครั้นเมื่อเขานั้นได้สมสู่กัน นางก็อุ้มครรภ์อย่างเบา
ๆ แล้วนางก็ผ่านมันไป ครั้นเมื่อนางอุ้มครรภ์หนัก เขาทั้งสองก็วิงวอนต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขา
ทั้งสองว่า "ถ้าหากพระองค์ทรงประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้พวกข้าฯแล้ว แน่نونพวกข้าฯก็อยู่ในหมู่ผู้
ขอบพระคุณ"

{7:190} ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้เขาทั้งสอง เขาทั้งสองก็ตั้งบรรดาภาคีขึ้น
แก่พระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง อัลลอฮ์นั้นทรงสูงส่งเกินกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้ง
เป็นภาคีขึ้นมา

{7:191} พวกเขาจะตั้งสิ่งที่ไม่อาจบังเกิดอะไรสักอย่าง ขึ้นเป็นภาคี ทั้ง ๆ ที่พวกมันนั้นถูกบังเกิดขึ้น
กระนั้นหรือ?

{7:192} และพวกมันไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งยังไม่สามารถช่วยเหลือ
ตนเอง

{7:193} และหากพวกเขาเชิญชวนพวกเขาไปสู่คำชี้หน้าที่ถูกต้อง พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามพวกเขา
ดอก ย่อมมีผลเท่ากันแก่พวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะเชิญชวนพวกเขา หรือพวกเขาจะนิ่งเฉยอยู่ก็ตาม

{7:194} แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่เป็นบ่าวเยี่ยงพวกเธอเหล่านั้นเอง
จงวิงวอนขอต่อพวกเขาเถิด แล้วจงให้พวกเขาตอบรับพวกเขาด้วย หากพวกเขาแท้จริง

{7:195} พวกมันมีเท่าที่ไขมันเดินกระนั้นหรือ? หรือว่าพวกมันมีมือที่ไขมันตบตี? หรือว่าพวกมันมี
ตาที่ไขมันมอง หรือว่าพวกมันมีหูที่ไขมันฟัง จงกล่าวเถิดว่า "พวกเขาจงวิงวอนขอต่อบรรดาภาคีของ
พวกเขาเถิด แล้วจงวางอุปายแก่ฉัน แล้วก็อย่าได้ประวิงเวลาให้แก่ฉันเลย"

{7:196} "แท้จริงผู้คุ้มครองฉันนั้นคืออัลลอฮ์ พระผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมา และในขณะเดียวกันพระ
องค์ก็ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ประพฤติดีทั้งหลาย"

{7:197} และบรรดาผู้ที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น พวกมันไม่สามารถจะช่วยเหลือพวกเขา
ได้ และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองด้วย

{7:198} และหากพวกเขาวิงวอนพวกมันให้ช่วยนำไปสู่ทางนำ พวกมันก็ไม่ได้ยิน และเธอจะเห็นพวก
มันมองมายังเธอ ทั้ง ๆ ที่พวกมันมองไม่เห็น

{7:199} จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย และจงสั่งให้กระทำสิ่งที่ดีงาม และจงผินหลังให้แก่ผู้โหดเขลาทั้งหลายเถิด

{7:200} และหากมีการช่วยไต่ ๗ จากชัยฏอนกำลังช่วยเธออยู่ ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงไต่ ยิน พระผู้ทรงรอบรู้"

{7:201} แท้จริงบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้นเมื่อมีการยุ้งไต่ ๗ จากชัยฏอนประสบแก่พวกเขา พวกเขา ก็รำลึกได้ แล้วทันใดพวกเขาก็มองเห็น

{7:202} และพี่น้องของพวกเขาเหล่านั้น จะช่วยเหลือพวกมันในการหลงผิด แล้วพวกเขาก็จะไม่ลดละ

{7:203} และเมื่อไม่ได้มีโองการมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า "โจนเล่า ท่านจึงไม่อุปโลกน์มันขึ้นเอง" จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงฉันจะปฏิบัติตามเฉพาะสิ่งที่ถูกเปิดเผยสำแดงแก่ฉันจากพระเจ้าของฉันเท่านั้น นี่คือนิรันดรหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขา และข้อชี้แนะและความเมตตาแก่กลุ่มชนที่มีศรัทธา"

{7:204} และเมื่ออัลกุรอานถูกอ่านขึ้น ก็จงสดับฟังอัลกุรอานนั้นเถิด และจงนั่งเงียบ เพื่อว่าพวกเขา จะได้รับความเมตตา

{7:205} และเธอจงรำลึกถึงพระเจ้าของเธอในใจของเธอด้วยความนอบน้อมและยำเกรง และโดยไม้ออกเสียงดัง ทั้งในยามอรุณและยามสนธยา และจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ที่เผลอ

{7:206} แท้จริงบรรดาผู้ที่อยู่ที่พระเจ้าของเธอนั้น พวกเขาจะไม่ยิ่งต่อการเคารพสักการะพระองค์ และสดูดีพระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ และแต่พระองค์เท่านั้น พวกเขากราบกราน

8. ชูเราะฮ์อัลอันฟา (บท ทรัพย์เชลย)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {8:1} พวกเขาจะถามเธอ เกี่ยวกับบรรดาทรัพย์เชลย จงกล่าวเถิดว่า "บรรดาทรัพย์เชลยนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และของศาสนทูต ดังนั้นพวกเธอจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างพวกเธอ และจงภักดีต่ออัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์ หากพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธา"
- {8:2} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธานั้น คือผู้ที่เมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้ว หัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง และเมื่อบรรดาโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา โองการเหล่านั้นก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขามอบหมาย
- {8:3} คือบรรดาผู้ที่ดำรงการมาฆและส่วนหนึ่งจากที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา นั้น พวกเขาก็นำไปบริจาค
- {8:4} ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาเป็นผู้มีศรัทธาอย่างแท้จริง โดยที่พวกเขาจะได้รับฐานันดรหลายชั้น ณ พระเจ้าของพวกเขา และจะได้รับการอภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมากมาย
- {8:5} เช่นเดียวกับการที่พระเจ้าของเธอให้เธอออกไปจากบ้านของเธอ เนื่องด้วยความสัตย์จริง และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธานั้นรังเกียจ
- {8:6} พวกเขาได้เถียงเธอในสงคราม หลังจากที่มันได้ประจักษ์ขึ้นแล้ว ประหนึ่งว่าพวกเขาถูกต้อนไปสู่ความมรณะ โดยที่พวกเขากำลังมองดูกันอยู่
- {8:7} และ(จงรำลึก)เมื่ออัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่พวกเขาว่า "หนึ่งในสองกลุ่มนั้น มันจะเป็นของพวกเขา และพวกเธอชอบที่จะให้กลุ่มที่ไม่มีกำลังอาวุธนั้นเป็นของพวกเขา แต่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะให้สงครามประจักษ์เป็นจริงขึ้น ด้วยพระพจนารถของพระองค์ และพระองค์ทรงกำจัดบรรดาผู้ที่ปฏิเสธจนหมดสิ้นถึงคนสุดท้าย
- {8:8} เพื่อพระองค์จะทรงให้สิ่งที่เป็นสงครามได้ประจักษ์เป็นสงคราม และให้สิ่งที่ได้ประจักษ์เป็นสิ่งที่ถึง ถึงแม้ว่าเหล่าทรชนจะรังเกียจก็ตาม
- {8:9} (จงรำลึก)ขณะที่พวกเขาเรียกร้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าของพวกเขา แล้วพระองค์ก็ได้ทรงสนองตอบแก่พวกเขาว่า "ฉันจะช่วยพวกเธอด้วยมะลาอิกะฮ์หนึ่งพันตน ที่ถูกทยอยส่งลงมา"
- {8:10} และอัลลอฮ์นั้นไม่ได้ทรงให้มันมีขึ้น นอกจากเพื่อเป็นข่าวดี และเพื่อว่าหัวใจของพวกเธอจะได้สงบขึ้นด้วยสิ่งนั้น และการช่วยเหลือนั้นจะไม่มี นอกจากอันที่มาจากที่อัลลอฮ์เท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ
- {8:11} (จงรำลึก)ขณะที่พระองค์ทรงบันดาลให้ความมั่งคั่งรอบงำพวกเธอ ด้วยความปลอดภัยจากพระองค์ และทรงนำน้ำลงมาแก่พวกเขาจากฟ้า ทรงใช้น้ำนั้นเพื่อชำระพวกเขา และกำจัดความโสภมของชัยฏอนออกจากพวกเขา และเพื่อผูกมัดหัวใจของพวกเขามา และเพื่อยึดเหล่าเหล่านั้นให้มั่นคง
- {8:12} (จงรำลึก)ขณะที่พระเจ้าของพวกเขาจดลจิตต่อมะลาอิกะฮ์ว่า "ฉันนี้ร่วมอยู่กับพวกเธอด้วย ดังนั้นพวกเธอจงทำให้บรรดาผู้ที่มีศรัทธามั่นคงเถิด ฉันจะโยนความหวาดกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วพวกเขาจะพินลงบนก้นคอ และจงพินทุก ๆ ปลายนิ้วมือของพวกเขา"
- {8:13} นั่นก็เพราะว่าพวกเขาฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนและต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ
- {8:14} ฉะนั้น พวกเธอจงลี้มรสมันเถิด และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือการลงโทษแห่งเพลิงนรก
- {8:15} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! เมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเคลื่อนมา พวกเธอจงอย่าหันหลังหนีพวกเขา

{8:16} และผู้ใดที่หันหลังของตนหนีจากพวกเขาในวันนั้น - นอกเสียว่าผู้ที่เปลี่ยนที่ทำการสู้รบ หรือผู้ที่ถอยไปพร้อมกับอีกกลุ่มหนึ่งเท่านั้น - แน่نونเขาจะยอมนำความกริ้ว โกรธจากอัลลอฮ์กลับไป และที่พำนักของเขานั้นคือนรกยะสันนัม และเป็นทีกลับคืนอันเลวร้าย

{8:17} พวกเขาไม่ได้สังหารพวกเขาตอก ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงสังหารพวกเขา และเธอไม่ได้ยิงตอก ขณะที่เธอยิง ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงยิง และเพื่อว่าพระองค์จะทรงทดสอบบรรดาผู้ที่มีศรัทธา ด้วยการทดสอบอย่างดั่งมาจากพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงไต่ฝัน พระผู้ทรงรอบรู้

{8:18} นั่นแหละ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงกำราบกลอุบายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

{8:19} หากพวกเขาขอให้มีการพิพากษา แน่نونการพิพากษานั้นก็ได้มายังพวกเขาแล้ว และถ้าหากพวกเขาหยุดยั้ง มันก็เป็นการดีแก่พวกเขา และหากพวกเขาหวนกลับ(มารุกรานอีก) เราก็จะกลับ(มาปราบอีก) พรรคพวกของเธอนั้นไม่สามารถที่จะอำนวยความสะดวกใดๆให้แก่พวกเขาได้เลย และแม้ว่าพวกเขาจะมากมายก็ตาม และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่ร่วมกับเหล่าผู้ที่มีศรัทธา

{8:20} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงภักดีต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์เถิด และจงอย่าได้ผินหลังให้แก่เขา ขณะที่พวกเขาฟังกันอยู่

{8:21} และพวกเขาอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "พวกเราไต่ฝันแล้ว" ในขณะที่เดียวกับพวกเขาไม่ได้ไต่ฝัน

{8:22} แท้จริงเดรัจฉานที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮ์ นั้นคือผู้ที่หุนหวก ที่เป็นใบ้ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใช้ปัญญา

{8:23} และหากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่าในตัวพวกเขานั้นมีความดี ก็ทรงให้พวกเขาไต่ฝันแน่ และแม้ว่าพระองค์ทรงให้พวกเขาไต่ฝันแล้ว พวกเขาก็ก็นอนหลับ โดยที่พวกเขาเป็นผู้หันออกไป

{8:24} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงตอบรับอัลลอฮ์และศาสนทูตเถิด เมื่อเขาได้เชิญชวนพวกเขาสู่สิ่งที่ชอบชีวิตพวกเขา และจงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์จะทรงกั้นระหว่างบุคคลกับหัวใจของเขา และแท้จริงยังพระองค์เท่านั้นพวกเขาจะถูกนำกลับไปซุ่มนุมน

{8:25} และพวกเขาจงระวังการลงโทษ ซึ่งมันจะไม่ประสบบกับพวกทุจริตในหมู่พวกเขา โดยเฉพาะเท่านั้น และจงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

{8:26} และพวกเขาจงรำลึก ขณะที่พวกเขามีจำนวนน้อยซึ่งเป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดิน โดยที่พวกเขากลัวว่าผู้คนจะโอบเอี้ยวเอาพวกเขาไป แล้วพระองค์ได้ทรงให้พวกเขามีที่พักพิง และได้ทรงสนับสนุนพวกเขาด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ และได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจากสิ่งที่ดี ๆ ทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเขาจะได้ขอบพระคุณ

{8:27} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าทุจริตต่ออัลลอฮ์และศาสนทูต และจงอย่าทุจริตต่อบรรดาของฝากของพวกเขา โดยที่พวกเขารู้กันอยู่

{8:28} และพวกเขาจงรู้เถิดว่า ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และบุตรหลานของพวกเขา นั้น เป็นสิ่งทดสอบเท่านั้น และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ พระองค์มีรางวัลอันใหญ่หลวง

{8:29} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! หากพวกเขาอย่าเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเขามีมาตรการจำแนกข้อเท็จจริง และจะทรงลบล้างบรรดาความผิดของพวกเขาออกจากพวกเขา และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงมีบุญคุณอันใหญ่หลวง

{8:30} และ(จงรำลึก)ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาวางอุบายต่อเธอ เพื่อกักขังเธอ หรือสังหารเธอ หรือขับไล่เธอออกไป และพวกเขาวางอุบายกัน และอัลลอฮ์ก็ทรงวางอุบายด้วย และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพระผู้เยี่ยมกว่าในหมู่ผู้วางอุบาย

{8:31} และเมื่อบรรดาโองการของเราถูกอ่านให้แก่พวกเขา พวกเขาก็ก้าวว่า "เราได้ไต่ฝันแล้ว หากเราประสงค์ เราก็อ่าเช่นนั้นได้เหมือนกัน สิ่งนี้เพียงแต่เป็นเหล่านิยายของบรรพชน"

{8:32} และ(จงรำลึก)ขณะที่พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ อัลลอฮ์! หากว่าสิ่งนี้คือความสัตย์จริงที่มาจากที่พระองค์ ก็จงกระหน่ำฝนหินจากฟ้าลงมาบนพวกเราเถิด หรือไม่ก็จงนำการลงโทษอันเจ็บแสบนั้นมาแก่พวกเรา"

{8:33} และพระองค์อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ขณะที่เธอยังอยู่ในหมู่พวกเขา และอัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ตราบใดที่พวกเขายังขอร้องโทษ

{8:34} และใจนอัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา? ทั้ง ๆ ที่พวกเขาขัดขวางไม่ให้เข้า อัลมัสนุด อัลหะรอหม และพวกเขาก็ไม่ใช่ผู้ปกครองมัสนุดนั้น บรรดาผู้ปกครองมัสนุดนั้นไม่ใช่ผู้ใดอื่น นอกจากบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น ทว่าของพวกเขาส่วนมากไม่รู้

{8:35} ไม่ปรากฏว่า การมาฆของพวกเขา ณ บ้านของอัลลอฮฺนั้นเป็นอย่างอื่น นอกจากการเป่าเสียงหวีดและการตบมือเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาจึงล้มการลงโทษเถิด เนื่องด้วยการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา

{8:36} แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะบริจาครทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อขัดขวางหนทางของอัลลอฮฺ แล้วพวกเขาก็จะบริจาคนั้นต่อไป ภายหลังกัรพณ์สินนั้นก็จะกลายเป็นความเสียหายแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะได้รับความปราชัย และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะถูกต้อนไปสู่รญะฮ์นัม

{8:37} เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงแยกสิ่งทีเลวออกจากสิ่งทีดี และจะทรงให้สิ่งทีเลวทับถมกัน โดยทรงสุ่มพวกเขาทั้งหมดไว้เป็นกอง แล้วพระองค์จะทรงให้พวกเขาอยู่ในรญะฮ์นัม จนเหล่านี้แหละพวกเขา คือผู้ที่สูญเสีย

{8:38} จงกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเถิดว่า หากพวกเขาหยุดยั้งสิ่งทีแล้วมา พวกเขา ก็ได้รับการให้อภัย และหากพวกเขาหวนกลับอีก แท้จริงแนวทางของบรรพชนนั้นก็ได้ผ่านมาแล้ว

{8:39} แล้วพวกเขาจะสู้รบกับพวกเขาจนกว่าการก่อฆวนจะหมดไป และการเคารพสักการะทั้งสิ้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ถ้าหากพวกเขาหยุดยั้ง อัลลอฮฺก็จะทรงเห็นในสิ่งทีพวกเขากระทำ

{8:40} และหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงรู้เถิดว่า อัลลอฮฺนั้น คือพระผู้ทรงคัมครองพวกเขา พระผู้ทรงคัมครองทีดีเลิศ และพระผู้ทรงช่วยเหลือทีดีเยี่ยม

{8:41} และพวกเขาจะรู้เถิดว่า สิ่งใดทีพวกเขาได้มาจากการทำศึกนั้น หนึ่งในห้าของมันก็เป็นของอัลลอฮฺ และเป็นของศาสนทูต และเป็นของญาติสนิท และบรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาผู้ขัดสน และผู้เดินทาง หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮฺและสิ่งทีเรานำลงมาแก่บ่าวของเราในวันแห่งการจำแนกอันเป็นวันทีสองเหล่าทีประจันบัลกัน และอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{8:42} (จงรำลึก) ขณะที่พวกเขาอยู่ในด้านหุบเขาทีใกล้กว่า และพวกเขาอยู่ด้านหุบเขาทีไกลกว่า และกองคาราวานนั้นอยู่ต่ำกว่าพวกเขา และหากพวกเขาได้สัญญาต่อกัน พวกเขา ก็ต้องผิดสัญญาอันนั้น ทว่าเพื่อที่อัลลอฮฺจะได้ทรงจัดการกับภารกิจหนึ่ง ให้เสร็จสิ้นไป เพื่อว่าผู้พินาศจะได้พินาศโดยหลักฐานอันชัดแจ้ง และผู้มีชีวิตอยู่จะได้มีชีวิตอยู่โดยหลักฐานอันชัดแจ้ง และแท้จริง อัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงไต่ยืน พระผู้ทรงรอบรู้

{8:43} (จงรำลึก) ขณะที่อัลลอฮฺทรงให้เธอเห็นพวกเขามีจำนวนน้อยกว่าในความฝันของเธอ และหากว่าพระองค์ทรงให้เธอเห็นพวกเขามีจำนวนมาก แน่นอนพวกเขา ก็ย่อมย่อท้อกันและขัดแย้งกันในกิจการนั้น ทว่าอัลลอฮฺได้ทรงประทานความปลอดภัย แท้จริงพระองค์นั้นคือ พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งซึ่งอยู่ในทรวงอก

{8:44} และ(จงรำลึก) ขณะที่พระองค์ทรงให้พวกเขาเห็นพวกเขามีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขา ขณะที่พวกเขาได้เผชิญหน้ากัน และทรงให้พวกเขามีจำนวนมากในสายตาของพวกเขา เพื่อที่อัลลอฮฺจะได้ทรงจัดการกับภารกิจหนึ่ง ให้เสร็จสิ้นไป และยั้งอัลลอฮฺ กิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

{8:45} โอ บรรดาผู้ทีมีศรัทธา! เมื่อพวกเขาประจันกับกลุ่มใดหนึ่ง ก็จงยืนหยัดเถิด และจงรำลึกถึงอัลลอฮฺให้มาก เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

{8:46} และจงรักดีต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์เถิด และจงอย่าขัดแย้ง มิฉะนั้น พวกเขาจะพ่ายแพ้ และความเข้มแข็งของพวกเขาจะหมดไป และจงอดทนเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอยู่กับบรรดาผู้อดทน

{8:47} และจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่ออกจากหมู่บ้านของพวกตนไปด้วยความหยิ่งผยอง และโอ้อวดผู้คน และขัดขวางหนทางของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้นทรงล้อมสิ่งที่พวกเขากระทำกันอยู่

{8:48} และ(จงรำลึก) ในขณะที่ชัยฏอนได้ประดับการงานของพวกเขาให้พวกเขาเห็นดีเห็นงาม และมันได้กล่าวว่ "วันนี้ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์เอาชนะพวกเจ้าได้ และข้าคือผู้ที่อยู่เคียงข้างพวกเจ้า" ครั้นเมื่อทั้งสองฝ่ายต่างมองเห็นกันแล้ว มันก็กลับสั่นเทาทั้งสองของมัน และกล่าวว่า "ข้าไม่เกี่ยวข้อกับพวกเจ้า แท้จริงข้ากำลังเห็นสิ่งที่พวกเจ้าไม่เห็น แท้จริงข้ากลัวอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺนั้นเป็นพระผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ"

{8:49} (จงรำลึก) ขณะที่บรรดาคนสับสนและบรรดาผู้ที่มีโรคในจิตของพวกตนกล่าวว่า "ที่ได้ลวงผู้คนเหล่านี้ นั่นคือศาสนาของพวกเราเอง" และผู้ใดมอบหมายต่ออัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{8:50} และหากว่าเธอเห็น ขณะที่มะลาอิกะฮฺเอาวิญญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น พวกเขาจะตีใบหน้าของพวกเขาล้างและหลังของพวกเขา และ(กล่าวว่า) "พวกเธอจงลืมนการลงโทษแห่งการเผาไหม้เถิด"

{8:51} "นั่นก็เนื่องจากสิ่งที่มือของพวกเขาได้ประกอบไว้ก่อน และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นไม่ทรงอยู่ดิศรรมต่อปวงบ่าว"

{8:52} เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศวานของฟิรเอาน และบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาสัญญาของอัลลอฮฺ แล้วอัลลอฮฺก็ได้ทรงลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยบรรดาความผิดของพวกเขา แท้จริง อัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงพลัง และพระผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

{8:53} นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮฺจะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงความโปรดปรานใด ๆ ที่พระองค์ได้ทรงประทานมันแก่กลุ่มชนหนึ่ง จนกว่าพวกเขาจะได้เปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในตัวของพวกเขาเอง และแท้จริงนั้น อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงไต่ยินยั้ง พระผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง

{8:54} เช่นเดียวกับสภาพแห่งวงศวานของฟิรเอานและบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาปฏิเสธบรรดาสัญญาแห่งพระเจ้าของพวกตน แล้วเราก็ได้ทำลายพวกเขา เนื่องด้วยความผิดของพวกเขา และเราได้ให้วงศวานของฟิรเอานจมน้ำตาย และพวกเขาล้วนเป็นพวกทาจริด

{8:55} แท้จริงเดรจจานที่ชั่วร้ายยิ่ง ณ อัลลอฮฺนั้นคือบรรดาผู้ที่เนรคุณ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีศรัทธา

{8:56} คือบรรดาผู้ที่เธอได้ทำสัญญากับพวกเขา และพวกเขาก็ทำลายสัญญาของพวกตนทุกครั้ง โดยที่พวกเขาไม่หวั่นเกรง

{8:57} ถ้าหากเธอจับกุมพวกเขาไว้ได้ในการรบ ก็จงข่มขู่พวกที่อยู่ข้างหลังพวกเขาให้เตลิดหนี ด้วยการลงโทษพวกนี้ เพื่อว่าพวกนั้นจะได้สำนึก

{8:58} และถ้าหากเธอเกรงว่าจะมีการทาจริดจากพวกหนึ่งพวกใด ก็จงโยน(สัญญา)กลับคืนแก่พวกเขาไป โดยตั้งอยู่บนความเท่าเทียมกัน แท้จริง อัลลอฮฺนั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ทาจริด

{8:59} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่า พวกเขาได้หนีพ้นไปแล้ว แท้จริงพวกเขาไม่อาจหนีพ้นอัลลอฮฺดอก

{8:60} และเพื่อ(ต่อต้าน)พวกเขา พวกเขาจะเตรียมสิ่งที่พวกเขาสามารถ อันได้แก่กำลัง และกองทัพม้า เพื่อพวกเขาจะได้ใช้มันข่มศัตรูของอัลลอฮฺและศัตรูของพวกเขา และพวกอื่น ๆ อีก อื่นจากพวกเขา ซึ่งพวกเขายังไม่รู้จักพวกเขา อัลลอฮฺทรงรู้จักพวกเขาดี และสิ่งที่พวกเขาบริจาคในทางของ อัลลอฮฺนั้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดก็ตาม สิ่งนั้นจะถูกตอบแทนแก่พวกเขาโดยครบถ้วน โดยที่พวกเขาจะไม่ได้รับความอยู่ดิศรรม

{8:61} และหากพวกเขาโอนอ่อนมาเพื่อการประนีประนอมแล้ว เธอก็จงโอนอ่อนมาเพื่อการนั้นด้วย และจงมอบหมายต่ออัลลอฮฺเถิด แท้จริงนั้น พระองค์คือพระผู้ทรงไต่ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{8:62} และถ้าหากพวกเขาต้องการที่จะหลอกลวงเธอ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นก็ทรงพอเพียงแก่เธอแล้ว พระองค์คือพระผู้ทรงสนับสนุนเธอด้วยการช่วยเหลือของพระองค์และของเหล่าผู้มีศรัทธา

{8:63} และได้ทรงประสานระหว่างหัวใจของพวกเขา หากเธอได้จ่ายสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด เธอก็ยังไม่อาจจะประสานระหว่างหัวใจของพวกเขาได้ ทว่าอัลลอฮ์นั้นได้ทรงประสานระหว่างพวกเขา และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{8:64} โอ้ นบี! อัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงสำหรับเธอและสำหรับผู้ปฏิบัติตามเธอ อันได้แก่บรรดาผู้ที่มีความศรัทธา

{8:65} โอ้ นบี! จงปลุกใจบรรดาผู้ที่มีความศรัทธาในการสู้รบเถิด หากปรากฏว่า ในหมู่พวกเธอมีขี้สัปดนที่อดทน ก็จงชนะสองร้อยคน และหากปรากฏว่า ในหมู่พวกเธอมีหนึ่งร้อยคน ก็จงเอาชนะหนึ่งพันคน ในหมู่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่เข้าใจ

{8:66} บัดนี้อัลลอฮ์ได้ทรงผ่อนผันแก่พวกเธอแล้ว และทรงรู้ว่า ในหมู่พวกเธอที่มีความอ่อนแอ ดังนั้นหากในหมู่พวกเธอมีหนึ่งร้อยคนที่อดทน ก็จงเอาชนะสองร้อยคน และหากในหมู่พวกเธอมีหนึ่งพันคน ก็จงเอาชนะสองพันคนด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้อุตุน

{8:67} ไม่บังควรแก่นบีคนใดที่จะมีเชลยศึก จนกว่าเขาจะได้ประหารอาหารอย่างมากมายเสียก่อน ในแผ่นดิน พวกเธอต้องการสิ่งเล็กน้อยแห่งโลกนี้ แต่อัลลอฮ์ทรงต้องการปรโลก และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{8:68} หากว่าไม่มีพระกำหนดจากอัลลอฮ์อยู่ก่อนแล้ว การลงโทษอันมหันต์ก็จะต้องประสบกับพวกเธอเป็นแน่ เนื่องในสิ่งที่พวกเธอรับเอามา

{8:69} ดังนั้นพวกเธอจงบริโภคน้ำมันดีที่ติด จากสิ่งที่พวกเธอได้มาจากการทำศึก และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงอภิบาล โทษ พระผู้ทรงปรานี

{8:70} โอ้ นบี! จงกล่าวแก่ผู้ที่อยู่ในเงื้อมมือของพวกเขา จากบรรดาผู้ที่เป็นเชลยศึกเถิดว่า "หากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่ามีชีวิตในหัวใจของพวกเขาแล้ว พระองค์ก็จะทรงประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งกว่าสิ่งที่ถูกเอาไปจากพวกเขา และจะทรงอภิบาล โทษแก่พวกเขาด้วย และอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงอภิบาล โทษ พระผู้ทรงเมตตา"

{8:71} และถ้าหากพวกเขาต้องการทุจริตต่อเธอ อันที่จริง พวกเขาก็ได้ทุจริตต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้ว แล้วพระองค์ก็ทรงให้(เธอ)สามารถเอาชนะพวกเขาได้ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{8:72} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีความศรัทธา และอพยพ และต่อสู้ทั้งด้วยทรัพย์สมบัติของตนและชีวิตของตน ในทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัยและช่วยเหลือกัน ชนเหล่านั้นคือผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่วนบรรดาผู้ที่มีความศรัทธาแต่ไม่ได้อพยพนั้น ก็ไม่ใช่หน้าที่ของพวกเขาที่จะต้องดูแลพวกเขาแต่อย่างใด จนกว่าพวกเขาจะอพยพ และถ้าหากพวกเขาขอให้พวกเขาช่วยเหลือในเรื่องศาสนา ก็เป็นหน้าที่ของพวกเขาในการช่วยเหลือกัน นอกจากในการต่อต้านพวกที่ระหว่างพวกเขาพวกเขานั้นมีสัญญากันอยู่ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

{8:73} และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ต่างก็เป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หากพวกเขาไม่ปฏิบัติในสิ่งนั้นแล้ว จลาจลและความเสียหายอันใหญ่หลวงก็จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน

{8:74} และบรรดาผู้ที่มีความศรัทธา และอพยพ และต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ให้ที่พักอาศัยและช่วยเหลือกัน ชนเหล่านั้น พวกเขาคือผู้มีความศรัทธาโดยแท้จริง ซึ่งพวกเขาจะได้รับการอภิบาล โทษและปัจจัยยังชีพอันมากมาย

{8:75} และบรรดาผู้ที่ได้มีความศรัทธาทีหลัง และได้อพยพ และต่อสู้ร่วมกับพวกเธอเหล่านั้น ชนเหล่านี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของพวกเธอ และบรรดาเครือญาตินั้นต่างก็มีสิทธิ์ยิ่งกว่าในการรับมรดกซึ่งกันและกันในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง

9. ชูเราะฮ์ฮัจญ์ (บท การสำนึกผิด)

{9:1} (นี่คือประกาศ) การพินข้อผูกพันจากอัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์ที่มีต่อบรรดาต่อผู้ตั้งภาคี ที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้

{9:2} ดังนั้น (ผู้ตั้งภาคี)จึงสัญญาไปในแผ่นดินสี่เดือน และจงรู้เถิดว่า พวกเขาเหล่านั้นไม่ใช่ผู้ที่หนีจากอัลลอฮ์ไปได้ และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายอัปยศ

{9:3} และเป็นประกาศจากอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์แก่ผู้คนที่ทั้งหลายในวันหัจญ์อันใหญ่ยิ่งว่า อัลลอฮ์นั้นทรงพินข้อผูกพันจากบรรดาผู้ตั้งภาคีทั้งหลาย และศาสนทูตของพระองค์ก็พินข้อผูกพันนั้นด้วย และหากพวกเขาสำนึกผิด มันก็เป็นสิ่งดีแก่พวกเขา และหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงรู้เถิดว่า พวกเขาเหล่านั้นไม่ใช่ผู้ที่หนีจากอัลลอฮ์ไปได้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเถิด ถึงการลงโทษอันเจ็บแสบ

{9:4} นอกจากบรรดาผู้ตั้งภาคีที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้ แล้วพวกเขาไม่ได้ผิดสัญญากับพวกเขาแต่อย่างใด และไม่ได้สนับสนุนผู้ใดต่อต้านพวกเขา ดังนั้นจงปฏิบัติตามสัญญาที่ให้แก่พวกเขาอย่างครบถ้วน จนถึงกำหนดเวลาของพวกเขาเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้ที่ยำเกรงทั้งหลาย

{9:5} ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้ามเหล่านั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว ก็จงสังหารบรรดาผู้ตั้งภาคีเหล่านั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเขาพบพวกเขา และจงจับพวกเขาและจงล้อมพวกเขา และจงนั่งสอดส่องพวกเขาทุกจุดที่สอดส่อง แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิด และดำรงไว้ซึ่งการนมาซและชำระชะกาต ก็จงปล่อยพวกเขาไป แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงเมตตา

{9:6} และหากว่ามีคนใด ในหมู่ผู้ตั้งภาคีได้ขอให้เธอคุ้มครอง ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะไต่ยื่นพระดำรัสของอัลลอฮ์ แล้วจงส่งเขาไปยังที่ ๆ เขาปลอดภัย นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่รู้

{9:7} บรรดาผู้ตั้งภาคีจะมีสัญญา ณ อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ได้ อย่างไรก็ดี นอกจากบรรดาผู้ที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้ที่อัลมัสนัด อัลหะรออมเท่านั้น ดังนั้นตราบิตที่พวกเขาที่ยังธรรมต่อพวกเขาก็ยังธรรมต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบบรรดาผู้มีความยำเกรง

{9:8} (จะมีสัญญาใด) อย่างไรก็ดี? และหากพวกเขามีชัยชนะเหนือพวกเขา พวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครือญาติและพันธะสัญญาใด ๆ กับพวกเขา พวกเขาทำให้พวกเขาพึงพอใจด้วยลมปากของพวกเขาเท่านั้น โดยที่หัวใจของพวกเขาปฏิเสธ และพวกเขาส่วนมากนั้นเป็นผู้ละเมิด

{9:9} พวกเขาได้เอาบรรดาโองการของอัลลอฮ์แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย แล้วก็ขัดขวาง(ผู้คน)ให้ออกจากหนทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกเขานั้น สิ่งที่พวกเขาทำอยู่นั้น ช่างชั่วช้ายิ่งนัก!

{9:10} พวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครือญาติและพันธะสัญญากับผู้มีศรัทธาสักคน และชนเหล่านี้ พวกเขา คือผู้ละเมิด

{9:11} แล้วหากพวกเขาสำนึกผิดและดำรงการนมาซ และชำระชะกาต ก็จะเป็นพี่น้องของพวกเขาในศาสนา และเราจะแจกแจงบรรดาโองการไว้แก่กลุ่มชนที่รู้

{9:12} และถ้าหากพวกเขาทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขาหลังจากที่พวกเขาได้ทำสัญญาไว้ และใส่ร้ายศาสนาของพวกเขา ก็จงต่อสู้กับบรรดาผู้นำแห่งการปฏิเสธศรัทธาเถิด - แท้จริงพวกเขานั้นไม่ถือคำมั่นสัญญาเลย - เพื่อว่าพวกเขาจะหยุดยั้ง

{9:13} พวกเขาจะไม่ต่อสู้กับกลุ่มชนที่ทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา และมุ่งขับไล่ศาสนทูตกระนั้นหรือ? อีกทั้งพวกเขาได้เริ่มรุกรานพวกเขา ก่อน พวกเขาแล้วต่อพวกเขากระนั้นหรือ? อัลลอฮ์ต่างหากเล่าคือผู้ที่พวกเขาสมควรจะกลัว หากพวกเขาเป็นผู้มีศรัทธา

{9:14} พวกเขาจงต่อสู้กับพวกเขาเถิด อัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเขา และจะได้ทรงเหยียดหยามพวกเขา และจะได้ทรงช่วยเหลือพวกเขาให้ได้รับชัยชนะเหนือพวกเขา และจะได้ทรงบำบัดหัวอกของกลุ่มชนที่มีศรัทธา

{9:15} และจะได้ทรงขจัดความกริ้วโกรธจากดวงใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นจะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{9:16} หรือพวกเธอคิดว่า พวกเธอจะถูกปล่อยไว้ โดยที่อัลลอฮ์ยังไม่ได้ทรงรู้บรรดาผู้ที่ต่อสู้ในหมู่พวกเธอ และไม่ได้ยึดถือผู้นำอื่นจากอัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์ และอื่นจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธา! และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{9:17} ไม่บังควรแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีที่จะบรูณะบรรดามัสญิดของอัลลอฮ์ ในฐานะที่พวกเขาได้ยืนยันว่าพวกตนปฏิเสธศรัทธา คนเหล่านั้น บรรดาการงานของพวกเขาสูญสลาย และพวกเขาจะเป็นนอมตะในนรก

{9:18} แท้จริงที่จะบรูณะบรรดามัสญิดของอัลลอฮ์นั้นคือผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และได้ดำรงการนมาซ และชำระชะกาต และเขาไม่ได้ยำเกรงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจึงหวังได้ว่าคนเหล่านั้น จะเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้รับการชี้นำ

{9:19} พวกเธอได้ถือเอาการบริการน้ำดื่มแก่ผู้ประกอบพิธีหัจญ์ และการบรูณะอัลมัสญิด อัลหะรออมว่าเสมอเหมือนกับผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกและต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? เขาเหล่านั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน ณ ที่อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงชี้นำกลุ่มชนทุจริต

{9:20} บรรดาที่ผู้ที่มีศรัทธาและอพยพและต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกตน และชีวิตของพวกตนนั้น ย่อมเป็นผู้มีฐานันดรใหญ่กว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และคนเหล่านั้น พวกเขาคือผู้มีชัยชนะ

{9:21} พระเจ้าของพวกเขาทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเกี่ยวกับความเมตตาจากพระองค์ และความปิตินดี และบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งในนั้น พวกเขาจะมีความสุขอันจริง

{9:22} เป็นนอมตะในนั้นชั่ววันริ้นดร แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่

{9:23} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าได้ถือเอาเหล่าบิดาของพวกเธอ และเหล่าพี่น้องของพวกเธอ เป็นมิตร หากพวกเขาชอบการปฏิเสธศรัทธาว่าการมีศรัทธา และผู้ใดในหมู่พวกเธอเอาพวกเขาเป็นมิตรแล้ว พวกเขาเหล่านั้นก็จะเป็นพวกทุจริต

{9:24} จงกล่าวเถิดว่า "หากบรรดาบิดาของพวกเธอ และบรรดาบุตรของพวกเธอ และบรรดาพี่น้องของพวกเธอ และบรรดาคู่ครองของพวกเธอ และบรรดาวงศ์ญาติของพวกเธอ และบรรดาทรัพย์สินสมบัติที่พวกเธอแสวงหาไว้ และสินค้าที่พวกเธอหวั่นเกรงว่าจะจำหน่ายไม่ได้ และบรรดาที่พำนักอาศัยที่พวกเธอพึงพอใจต่อมันนั้น เป็นที่รักใคร่แก่พวกเธอยิ่งกว่าอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์และการต่อสู้ในทางของพระองค์ ก็จงรอคอยกันเถิด จนกว่าอัลลอฮ์ จะทรงนำพระบัญชาของพระองค์มา และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ละเมิด"

{9:25} แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเธอแล้วในสนามรบอันมากมาย รวมทั้งในวันแห่งสงครามฮุนัยนด้วย ขณะที่พวกเธอชอบใจในการที่พวกเธอมีจำนวนมาก แต่แล้วมันก็ไม่ได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเธอแต่อย่างใด และแผ่นดินก็ดับแคบแก่พวกเธอ ทั้ง ๆ ที่มันกว้างขวาง แล้วพวกเธอก็หันหลังหนี

{9:26} และอัลลอฮ์ก็ได้ทรงประทานความสงบมั่นจากพระองค์ลงมาแก่ศาสนทูตของพระองค์ และแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา และได้ทรงนำไพร่พลลงมา ซึ่งพวกเธอไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น และนั่นคือการตอบแทนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

{9:27} และพระองค์ก็ทรงอภัยโทษหลังจากนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานี

{9:28} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! แท้จริงบรรดาผู้ตั้งภาคีนั้น โสम्म ดังนั้นพวกเขาอย่าได้เข้าใกล้อัลมัสญิด อัลหะรออม หลังจากปีของพวกเขา และหากพวกเขากลัวความยากจน อัลลอฮ์ก็จะทรงให้พวกเธอมี จากความโปรดปรานของพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{9:29} พวกเขาจงต่อสู้กับบรรดาผู้ที่ไม่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และต่อวันปรโลก และไม่ตเว้นสิ่งที่อัลลอฮ์และศาสนทูตห้ามไว้ และไม่ปฏิบัติตามศาสนาแห่งความจริง นั่นคือบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายส่วยจากมือของพวกเขาเอง ในสภาพที่พวกเขาเป็นผู้ที่ต่ำต้อย

{9:30} และชาวฮิวได้กล่าวว่า "อุซัยรเป็นบุตรของอัลลอฮ์" และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า "อัลมะซีหุเป็นบุตรของอัลลอฮ์" นั่นคือถ้อยคำที่พวกเขากล่าวขึ้นมาจากปากของพวกเขาเอง ซึ่งคล้ายกับถ้อยคำของบรรดาผู้ที่ได้ปฏิเสธศรัทธามาก่อน อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา พวกเขาถูกหันเหไปได้อย่างไร?

{9:31} พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขาและบรรดานักบวชของพวกเขาเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ และยึดเอาอัลมะซีหุ บุตรมัรยัม เป็นพระเจ้าด้วย ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่ได้ถูกสั่ง นอกจากให้เคารพสักการะพระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว ไม่มีพระผู้เจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี

{9:32} พวกเขาต้องการที่จะดับแสงสว่างของอัลลอฮ์ด้วยลมปากของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงยินยอม นอกจากจะทรงให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์เท่านั้น และแม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะชิงชังก็ตาม

{9:33} พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมด้วยการชี้แนะและศาสนาแห่งสัจจะ เพื่อที่จะทรงให้ศาสนาแห่งสัจจะนั้นประจักษ์เหนือศาสนาทุกศาสนา และแม้ว่าบรรดาผู้ตั้งภาคีจะชิงชังก็ตาม

{9:34} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! แท้จริงมีนักปราชญ์และนักบวชจำนวนมากมายกนักร์พัสลินของผู้คนโดยทุจริต และขัดขวางหนทางของอัลลอฮ์ อันบรรดาผู้ที่สะสมทองและเงิน โดยไม่จ่ายมันในหนทางของอัลลอฮ์นั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเถิด ถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

{9:35} วันที่มันจะถูกเผาในเพลิงนรกแห่งญะฮันนัม แล้วถูกนำมาหน้าผากของพวกเขาและสีข้างของพวกเขาและหลังของพวกเขา "นี่คือสิ่งที่พวกเขาได้สะสมไว้ เพื่อตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นจึงล้มรสสิ่งที่พวกเขาได้สะสมไว้เถิด"

{9:36} แท้จริงจำนวนเดือน ณ อัลลอฮ์นั้นมีสิบสองเดือนในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ตั้งแต่วันที่พระองค์ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน ในเดือนเหล่านั้น มีสี่เดือน ซึ่งเป็นที่ต้องห้าม นั่นคือบัญญัติอันเที่ยงตรง ดังนั้นพวกเขาจงอย่าทุจริตต่อตัวของพวกเขาเอง ในเดือนเหล่านั้น และจงต่อสู้กับบรรดาผู้ตั้งภาคีทั้งสิ้น เช่นเดียวกับที่พวกเขาต่อสู้กับพวกเขาทั้งสิ้น และจงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์นั้นร่วมกับบรรดาผู้ที่ยำเกรง

{9:37} แท้จริงการเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าเข้าไปนั้น เป็นการเพิ่มในการปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้น โดยที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นถูกหลอกลวงให้หลงผิดด้วยการเดือนนั้น พวกเขาทำมันเป็นที่อนุมัติปีหนึ่ง และทำมันเป็นที่ต้องห้ามปีหนึ่ง เพื่อจะให้พ้องกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้ เพื่อพวกเขาจะได้ยกเลิกสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้ ความชั่วแห่งบรรดาการงานของพวกเขาได้ถูกประดับให้พวกเขาเห็นดีเห็นงาม และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

{9:38} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! โฉนพวกเขา เมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์เถิด" พวกเขา ก็แนบหน้าอกอยู่กับพื้นดิน พวกเขาพึงพอใจต่อชีวิตแห่งโลกนี้แทนปรโลกกระนั้นหรือ? ความสุขแห่งชีวิตโลกนี้นั้น หากเทียบกับปรโลกแล้ว มันไม่ใช่อะไร นอกจากสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น

{9:39} ถ้าหากพวกเขาไม่ออกไป พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บปวด และจะทรงให้พวกหนึ่ง อื่นจากพวกเขามาทดแทน และพวกเขาไม่สามารถจะยังความเดือดร้อนให้แก่พระองค์ได้แต่อย่างใด และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{9:40} ถ้าหากพวกเขาไม่ช่วยเขา ก็แท้จริงนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเขามาแล้ว ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ขับไล่เขาออกไป โดยที่เขาเป็นคนที่สองในสองคน ขณะที่ทั้งสองอยู่ในถ้ำนั้น คือขณะที่เขาได้กล่าวแก่สหายของตนว่า "เธออย่าเสียใจ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา" แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงประทาน

ความสงบใจจากพระองค์ลงมาแก่เขา และได้ทรงสนับสนุนเขาด้วยบรรดาไฟรพล ซึ่งพวกเธอไม่เห็นพวกเขา และได้ทรงให้ถ้อยคำของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในระดับต่ำสุด และพระพจนารถของอัลลอฮ์นั้นคือพจนารถที่สูงที่สุด และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{9:41} พวกเธอจงออกไปกันเถิดอย่างว่องไวและแข็งข้ำ และจงเสียดสละทั้งด้วยทรัพย์ของพวกเธอ และชีวิตของพวกเธอในทางของอัลลอฮ์ นั่นแหละคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับพวกเธอ หากพวกเธอรู้

{9:42} หากมันเป็นผลได้อันไกล และเป็นทางที่สะดวกและใกล้ แน่نونพวกเขาก็ปฏิบัติตามเธอแล้ว ทว่าระยะทางกันดารนั้นห่างไกลสำหรับพวกเขา และพวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า "ถ้าหากพวกเราสามารถแล้ว แน่نونพวกเราก็คงออกไปกับพวกท่านแล้ว" พวกเขากำลังทำลายชีวิตของพวกเขาเอง และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ว่าพวกเขานั้นเป็นผู้กล่าวเท็จ

{9:43} อัลลอฮ์นั้นได้ทรงอภัยให้แก่เธอแล้ว ที่เธออนุมัติผ่อนผันให้แก่พวกเขา ก่อนที่จะประจักษ์แก่เธอซึ่งบรรดาผู้ที่พูดจริง และก่อนที่เธอจะรับรู้บรรดาผู้ที่กล่าวเท็จ

{9:44} บรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกนั้นจะไม่ขออนุมัติผ่อนผันจากเธอตก ในการที่พวกเขาจะเสียดสละทั้งด้วยทรัพย์สินของตน และชีวิตของตน และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพระผู้ทรงรอบรู้ต่อบรรดาผู้ที่ยำเกรง

{9:45} แท้จริงที่จะขออนุมัติผ่อนผันต่อเธอนั้น คือบรรดาผู้ที่ไม่มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกและหัวใจของพวกเขาสงสัยเท่านั้น แล้วในการสงสัยของพวกเขาเองนั้น พวกเขาจึงลังเลใจ

{9:46} และหากพวกเขาต้องการออกศึก แน่نونพวกเขาต้องเตรียมสัมภาระสำหรับการออกศึกนั้นแล้ว แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงรังเกียจการออกศึกของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงกีดกันพวกเขาไว้ และได้มีการกล่าวว่า "พวกเธอทั้งหลายจงนั่งอยู่กับผู้ที่นั่งทั้งหลายเถิด"

{9:47} หากว่าพวกเขาออกศึกพร้อมกับพวกเธอแล้ว ก็ไม่มีอะไรเพิ่มแก่พวกเธอ นอกจากความเสียหายเท่านั้น และแน่نونพวกเขาก็ยอมฉวยโอกาสสุญหะระหว่างพวกเขา โดยปรารถนาให้เกิดความวุ่นวายแก่พวกเขา และในหมู่พวกเธอนั้นก็มีพวกที่รับฟังพวกเขาอยู่ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้เกี่ยวกับพวกทุจริตทั้งหลาย

{9:48} แท้จริงนั้นพวกเขาได้ก่อกรรมมาก่อนแล้ว และวางแผนต่าง ๆ นานาเพื่อต่อต้านเธอจนกระทั่งความสัจจริงได้มาถึง และพระบัญชาของอัลลอฮ์ได้ประจักษ์ขึ้น ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่พอใจ

{9:49} และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่กล่าวว่า "จงอนุมัติผ่อนผันแก่ฉันเถิด และอย่าให้ฉันต้องประสบกับวิฤติเลย" พวกเขาได้ตกอยู่ในวิฤตินั้นแล้วไม่ใช่หรือ? และแท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่แล้ว

{9:50} หากสิ่งดั่งามประสบแก่เธอ ก็ทำให้พวกเขาไม่สบายใจ และหากมีทุกข์ภัยประสบแก่เธอ พวกเขาก็ก้าวว่า "แท้จริงพวกเราได้เตรียมการไว้ก่อนแล้ว" และพวกเขาก็ผินหลังให้ โดยที่พวกเขาเป็นผู้ปิตินดี

{9:51} จงกล่าวเถิดว่า "จะไม่ประสบแก่เราเป็นอันขาด นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้แก่เราเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงคุ้มครองเรา และต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาชนจงมอบหมาย"

{9:52} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจะไม่คอยดูพวกเรา นอกจากหนึ่งในสองสิ่งที่ดีเยี่ยมเท่านั้น และเราก็จะคอยดูพวกเธอ ในการที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเธอประสบกับการลงโทษที่มาจากพระองค์ หรือที่มาจากมือของพวกเรา ดังนั้นพวกเธอจงคอยดูไปเถิด แท้จริงพวกเราก็คงจะเป็นผู้คอยดูพร้อมกับพวกเธอด้วย"

{9:53} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจงบริจาคกันเถิด ทั้งด้วยความสมัครใจหรือด้วยความฝืนใจก็ตาม มันจะไม่ถูกรับจากพวกเธอเป็นอันขาด แท้จริงพวกเธอนั้นเป็นพวกที่ละเมิด"

{9:54} ไม่มีสิ่งใดตกที่ขัดขวางไม่ใ้บรรดาสัจบริจจาคของพวกเขาถูกรับจากพวกเขา นอกจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และต่อศาสนทูตของพระองค์เท่านั้น และพวกเขาจะไม่ดำรงการ

นมาซ นอกจากด้วยสภาพที่พวกเขาเกียจคร้าน และพวกเขาจะไม่บริจาค นอกจากด้วยสภาพที่พวกเขา
ฝันใจ

{9:55} ดังนั้นเธอจงอย่าคิดชอบต่อทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาและบุตรหลานของพวกเขา แท้จริง
อัลลอฮฺทรงประสงค์ที่จะทรมานพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้น ในชีวิตแห่ง โลกนี้ และจะทำให้ชีวิตของพวกเขา
ออกจากร่างไป ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น

{9:56} และพวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺว่า พวกเขานั้นเป็นพวกพ้องของพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่
ได้เป็นพวกพ้องของพวกเขา ทว่าพวกเขานั้นคือพวกที่หวาดกลัวต่างหาก

{9:57} หากพวกเขาพบที่ลี้ภัย หรือถ้ำ หรืออุโมงค์ แนนอนพวกเขาจะหันไปหามัน โดยที่พวกเขาจะ
ไปอย่างรีบด่วน

{9:58} และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ตำหนิเธอในเรื่องสิ่งบริจาค ถ้าหากพวกเขาได้รับจากสิ่งบริจาค่นั้น
พวกเขาก็ปิติยินดี และหากพวกเขาไม่ได้รับจากสิ่งบริจาค่นั้น บัดนั้นพวกเขาก็โกรธกริ้ว

{9:59} และพวกเขาน่าจะยินดีต่อสิ่งที่อัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ได้ให้แก่พวกเขา และกล่าวว่า
"อัลลอฮฺนั้นทรงพอเพียงสำหรับเราแล้ว โดยที่อัลลอฮฺจะทรงประทานแก่เราจากความกรุณาของพระ
องค์และศาสนทูตของพระองค์ก็เช่นกัน แท้จริงต่ออัลลอฮฺเท่านั้น พวกเรามีความประสงค์"

{9:60} แท้จริงบรรดาทานนั้นจะเป็นของบรรดาคนยากจน และบรรดาคนขัดสน และบรรดาเจ้าหน้าที่
ผู้เก็บรวบรวมมัน และบรรดาผู้มีใจสนิทสนม (ต่อศาสนาอิสลาม) และในการไถ่ทาส และบรรดาผู้มีหิ
นิน และในทางของอัลลอฮฺ และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮฺ
และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{9:61} และในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่นบี โดยที่พวกเขาบอกว่า เขาคือหุ
จกกล่าวเถิดว่า "หูนั้นดีสำหรับพวกเธอ โดยที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และเชื่อถือต่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธา
และเป็นการเมตตา แก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาในหมู่พวกเธอ" และบรรดาผู้ที่ก่อความเดือดร้อนแก่ศาสน
ทูต

ของอัลลอฮฺนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{9:62} พวกเขาสาบานด้วยอัลลอฮฺแก่พวกเธอ เพื่อที่จะให้พวกเธอพอใจ และอัลลอฮฺและศาสนทูต
ของพระองค์นั้นเป็นผู้สมควรยิ่งกว่าที่พวกเขาจะทำให้พึงพอใจ หากพวกเขาเป็นผู้มีศรัทธา"

{9:63} พวกเขาไม่รู้จักดอกหรือว่า ผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ แท้จริง เขาจะต้อง
ประสบกับเพลิงนรกขณะอันนัม โดยที่เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นแหละคือความอัปยศอันใหญ่หลวง

{9:64} บรรดาผู้สับปลับนั้นหวังเกรงว่าจะมีซุเราะฮฺหนึ่งถูกประทานลงมาแก่พวกตน ซึ่งแจ้งให้พวก
เขาทราบสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจงเย้ยหยันกันเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นจะ
ทรงเผยสิ่งที่พวกเธอหวังเกรงนั้นออกมา"

{9:65} และถ้าหากเธอได้ถามพวกเขา แนนอนพวกเขาจะกล่าวว่า "แท้จริง พวกเราเป็นเพียงแต่พูด
สนุก พูดเล่น เท่านั้น" จงกล่าวเถิดว่า "ต่ออัลลอฮฺ และบรรดาโองการของพระองค์ และศาสนทูตของ
พระองค์กระนั้นหรือที่พวกเธอเย้ยหยันกัน?"

{9:66} พวกเขาอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วหลังจากการมีศรัทธาของพวกเขา
หากเราจะอภัยโทษให้แก่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเธอ เราก็จะลงโทษอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้
กระทำความผิด

{9:67} บรรดาผู้สับปลับชายและบรรดาผู้สับปลับหญิงนั้น พวกเขาเป็นของกันและกัน ซึ่งพวกเขาจะ
สั่งใช้ให้กระทำความชั่ว และห้ามปรามให้ละเว้นการทำความดี และกำมือของพวกเขาไว้ โดยที่พวก
เขาลิ้มอัลลอฮฺ แล้วพระองค์ก็ทรงลิ้มพวกเขาบ้าง แท้จริงบรรดาผู้สับปลับนั้น พวกเขาคือผู้ละเมิด

{9:68} อัลลอฮฺได้ทรงเตรียมเพลิงนรกขณะอันนัมสำหรับบรรดาคนสับปลับชาย และบรรดาคนสับปลับ
หญิง และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น มันเป็นสิ่งที่พอเพียงแก่พวกเขาแล้ว
และอัลลอฮฺก็ได้ทรงสาปแช่งพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันจริงยั่งยืน

{9:69} เช่นเดียวกับบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งพวกเขาเป็นพวกที่มีกำลังเข้มแข็งกว่าพวกเขา และมีทรัพย์สมบัติและบุตรหลานมากกว่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกตน พวกเธอก็ได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกเธอ เช่นเดียวกับบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขาได้หาความสำราญในสิ่งที่เป็นส่วนได้ของพวกตนมาแล้ว และพวกเขาพูดกันในเรื่องไร้สาระ เช่นเดียวกับพวกเขาพูดคุยกัน จนเหล่านั้น บรรดาการงานของพวกเขาสูญสลาย ทั้งในโลกนี้และปรโลก และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้สูญเสีย

{9:70} ชาวคราวของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา ไม่ได้มาถึงพวกเขาดอกหรือ? คือกลุ่มชนของนูหฺ และของอาด และของษะมุต และกลุ่มชนของอิบรอฮีม และชาวมัคยัน และชาวอัลมูอ์ตะฟีกาต โดยที่บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำเหล่าหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา อัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงอยู่ติดกรรมต่อพวกเขา ทว่าพวกเขาฉ้อฉลตนเองต่างหาก

{9:71} และบรรดาศรัทธาชนชาย และบรรดาศรัทธาชนหญิงนั้น ต่างเป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งพวกเขาจะสั่งสอนให้ประพฤติดี และห้ามปรามให้ละเว้นความชั่ว และพวกเขาจะตำรงการมาฆและชำระชะกาต และภักดีต่ออัลลอฮฺ และศาสนทูตของพระองค์จนเหล่านั้นแหละ อัลลอฮฺจะทรงเมตตาแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{9:72} อัลลอฮฺได้ทรงสัญญาต่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธาชายและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาหญิงว่าจะให้สวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำลำธารผ่านจากเบื้องใต้ของมัน เป็นอมตะในนั้น และบรรดาสถานที่พำนักอันดีงาม ซึ่งอยู่ในบรรดาสวนสวรรค์แห่งอะดฺน และความปิติยินดีจากอัลลอฮฺนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

{9:73} โอ้ นบี! จงต่อสู้กับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาคนลับลับ และจงรุนแรงต่อพวกเขา และที่พำนักของพวกเขาอันนั้นคือนรกญะฮันนัม และช่างเป็นสถานที่กลับคืนที่เลวร้ายเสียนี้กระไร!

{9:74} พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮฺว่า พวกเขาไม่ได้พูด และแท้จริงนั้น พวกเขาได้พูดซึ่งถ้อยคำแห่งการปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากการที่พวกเขาได้เคยเป็นมุสลิม และพวกเขามุ่งกระทำในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้รับผล และพวกเขาไม่ได้ปฏิเสธ และรังเกียจ นอกจากว่า อัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ได้ทรงให้พวกเขาฝังคั่งขึ้นจากความโปรดปรานของพระองค์ และหากพวกเขาสำนึกผิด ก็เป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเขา และหากพวกเขาผินหลังให้ อัลลอฮฺก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ๆ ในผืนแผ่นดิน

{9:75} และในหมู่พวกเขานั้นมีผู้ที่ได้สัญญากับอัลลอฮฺว่า "ถ้าหากพระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเราซึ่งส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์ แน่نونพวกเราจะบริจาคทาน และแน่อนพวกเราจะได้เป็นผู้อยู่ในหมู่คนดี"

{9:76} ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของพระองค์ให้แก่พวกเขา พวกเขาก็ตระหนี่ในส่วนนั้น และเมินเฉย โดยที่พวกเขาเป็นผู้ผินหลัง

{9:77} แล้วพระองค์ก็ทรงทำให้การกลับกลอกในใจของพวกเขาดาวจรจนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะพบพระองค์ เนื่องจากการที่พวกเขาบิดพลิ้วต่ออัลลอฮฺ ในสิ่งที่พวกเขาให้สัญญาไว้แก่พระองค์ และเนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธ

{9:78} พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮฺนั้นทรงรู้ความลับของพวกเขา และการพูดซุบซิบของพวกเขา และแท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ในซึ่งสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

{9:79} พวกที่ตำหนิบรรดาผู้ที่สมัครใจในหมู่ศรัทธาชน ในการบริจาคทาน และ(ตำหนิ)ผู้ที่ไม่พบสิ่งใด (จะบริจาค)นอกจากค่าแรงงานอันเล็กน้อยของตน แล้วพวกนั้นก็เย้ยหยันพวกเขาเหล่านั้น อัลลอฮฺได้ทรงเย้ยหยันพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

{9:80} เธอจงขอกฎโทษให้แก่พวกเขา หรือไม่ก็จงอย่าขอกฎโทษให้แก่พวกเขา หากเธอขอกฎโทษให้แก่พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง อัลลอฮฺก็จะไม่ทรงอภัยให้แก่พวกเขาเป็นอันขาด นั่นก็เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และอัลลอฮฺจะไม่ทรงขึ้นนำกลุ่มชนที่ละเมิด

แล้วพวกเธอก็จะถูกนำกลับคืนสู่พระผู้ทรงรอบรู้แห่งสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเธอให้รู้ถึงสิ่งที่พวกเธอกระทำนั้น"

{9:95} พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮฺแก่พวกเธอ เมื่อพวกเธอได้กลับมายังพวกเขา เพื่อให้พวกเธอยกโทษให้พวกเขา ดังนั้นพวกเธอจงผินหลังให้พวกเขาเถิด แท้จริงพวกเขานั้นชั่วร้าย และที่พำนักของพวกเขาคือนรก ทั้งนี้เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาชวนชวายเป็น

{9:96} พวกเขาจะสาบานแก่พวกเธอ เพื่อให้พวกเธอพอใจต่อพวกเขา แล้วหากพวกเธอพอใจต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงพอพระทัยต่อกลุ่มชนที่ละเมิดฝ่าฝืน

{9:97} บรรดาอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกกลับกลอกที่ร้ายกาจยิ่ง และเป็นกรรมกรรมยิ่งแล้ว ที่พวกเขาจะไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่ศาสนทูตของพระองค์ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{9:98} และในหมู่อาหรับชนบทนั้น มีผู้ถือเอาสิ่งที่ตนบริจาคนั้นเป็นค่าปรับ และถือว่าเป็นการสูญเสีย และพวกเขารอคอยเหตุร้ายที่จะเกิดแก่พวกเธอ เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบแก่พวกเธอเถิด และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{9:99} และในหมู่อาหรับชนบทนั้นมีผู้มีศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันปรโลก และถือเอาสิ่งที่ตนบริจาคนั้นเป็นการเข้าใกล้กับอัลลอฮฺ และเป็นการขอพรของศาสนทูต มิหรือ มันเป็นการเข้าใกล้ของพวกเขา? อัลลอฮฺจะทรงนำพวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{9:100} บรรดาชนรุ่นแรกในหมู่ชาวมุฮาญิรีน(ผู้อพยพ) และในหมู่ชาวอันศอร(ผู้ให้ความช่วยเหลือ) และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำความดีนั้น อัลลอฮฺทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องใต้ของมัน เป็นอมตะอยู่ในนั้น นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

{9:101} และส่วนหนึ่งจากผู้ที่พำนักอยู่รอบ ๆ พวกเธอที่เป็นอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกสับปลับ และในหมู่ชาวมะดีนะฮฺ(ก็เช่นเดียวกัน) พวกเขาเหล่านั้นคือร้ายในความสับปลับ เธอไม่รู้จักธาตุแท้ของพวกเธอ เธอรู้จักพวกเธอดี เราจะลงโทษพวกเขาสองครั้ง แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันยิ่งใหญ่ต่อไป

{9:102} และมีชนกลุ่มอื่นที่สารภาพความผิดของพวกตน โดยที่พวกเขาประกอบความดีปะปนกับการงานที่ชั่ว หวังว่าอัลลอฮฺจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{9:103} เธอจงเอาทานจากทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อเธอจะได้ชำระพวกเขา และล้างมลทินให้แก่พวกเขาด้วยทานนั้น และเธอจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด เพราะแท้จริงการขอพรของเธอนั้น ทำให้เกิดความสงบใจแก่พวกเขา และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{9:104} พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮฺนั้นทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์และทรงรับบรรดาลีงที่เป็นทาน และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{9:105} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจงทำเถิด แล้วอัลลอฮฺจะทรงเห็นการกระทำของพวกเธอ และศาสนทูตของพระองค์และบรรดาศรัทธาชน(ก็จะเห็นเช่นกัน) และพวกเขาจะถูกนำกลับคืนสู่พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเธอในสิ่งที่พวกเธอทำได้"

{9:106} และมีชนอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ยัยรพระบัญญัติของอัลลอฮฺ พระองค์อาจจะทรงลงโทษพวกเขาหรืออาจจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{9:107} และบรรดาผู้ที่ยึดเอามัสญิดหลังหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความเดือดร้อนและปฏิเสธศรัทธา และก่อให้เกิดการแตกแยกระหว่างบรรดาศรัทธาชนด้วยกัน และเป็นแหล่งช่องสุ่มสำหรับผู้ที่ทำสงครามต่อต้านอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์มาก่อน และแน่นอนพวกเขาจะสาบานว่า "เราไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากสิ่งที่ดี" และอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นพยานยืนยันว่า พวกเขานั้นเป็นผู้โกหกแน่นอน

{9:108} เธออย่าไปร่วมยีนนมาชในมัสญิดนั้นเป็นอันขาด แน่นอน มัสญิดที่ถูกวางรากฐานบนความ ย่ำเกรงตั้งแต่วันแรกนั้น สมควรอย่างยิ่งที่เธอจะเข้าไปยีนนมาชในนั้น เพราะในมัสญิดนั้น มีคณะ บุคคลที่ขอบจะชำระตนให้บริสุทธิ์ และอัลลอฮุนั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ชำระตนให้บริสุทธิ์อยู่เสมอ

{9:109} ผู้ที่วางรากฐานอาคารของตนบนความย่ำเกรงต่ออัลลอฮ์ และบนความ โปรดปรานนั้นดีกว่า หรือว่าผู้ที่วางรากฐานอาคารของตนบนริมขอบเหวที่จะพังทลายลง แล้วมันก็พังทลายไปพร้อมกับเขา ลงไปในนรก? และอัลลอฮุนั้นจะไม่ชี้แนะทางแก่กลุ่มชนทุจริต

{9:110} อาคารของพวกเขาที่ก่อสร้างขึ้นมานั้นยังคงเป็นที่ระวางสงสัยอยู่ในจิตใจของพวกเขาจน กระทั่งหัวใจเหล่านั้นจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{9:111} แท้จริงอัลลอฮุนั้นได้ทรงรับซื้อแล้วจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธา ซึ่งชีวิตของพวกเขาและทรัพย์สิน สมบัติของพวกเขา โดยพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน พวกเขาจะต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะสังหารและจะถูกสังหาร เป็นสัญญาของพระองค์ อย่างแท้จริง ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์เตารอฮ์ และคัมภีร์อินญีล และอัลกุรอาน และผู้ใดเล่าจะรักษาสัญญา ของตนได้ดียิ่งกว่าอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจะชื่นชมยินดีในการขายของพวกเขา ที่พวกเขาได้ขายมันไป และนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

{9:112} บรรดาผู้นำนักผิด ผู้กระทำการสักการะ ผู้กล่าวคำสรรเสริญ ผู้เดินทาง ผู้กัมรูกุ ผู้กราบ ผู้ สั่งสอน ให้ทำความดี ผู้ห้ามปรามให้ละเว้นความชั่ว และบรรดาผู้รักษาขอบเขตของอัลลอฮ์ และจงแจ้ง ข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาเถิด

{9:113} ไม่บังควรแก่นบีและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาที่จะขอร้องโทษให้แก่บรรดาผู้ตั้งภาคี ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม ทั้งนี้หลังจากเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว แน่นอนพวกเขาเหล่านั้นเป็น ชาวนรก

{9:114} และการขอร้องโทษของอิบรอฮีม ให้แก่บิดาของตนไม่ได้ปรากฏขึ้น นอกจากเป็นสัญญาที่ เขาได้ให้ไว้แก่บิดาของตนเท่านั้น แต่เมื่อได้เป็นที่ประจักษ์แก่เขาแล้ว ว่าบิดาของตนเป็นศัตรูของอัลลอฮ์ เขาก็ปลีกตัวออกจากบิดาของตน แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้อ่อน โยน และเป็นผู้มีขันติอดทน

{9:115} และอัลลอฮุนั้นจะไม่ทรงปล่อยให้กลุ่มชนใดหลงผิด หลังจากที่พระองค์ได้ทรงนำทางที่ถูก ต้องให้แก่พวกเขาแล้ว นอกจากจะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่พวกเขาจะย่ำเกรงเท่านั้น แท้จริง อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง

{9:116} แท้จริงอัลลอฮุนั้น อำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระ องค์ทรงให้เป็น ทรงให้ตาย และนอกจากอัลลอฮ์แล้วก็ไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขา อีกเลย

{9:117} แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยโทษให้แก่แก่นบี ชาวมุฮาญีรีน และชาวอันศอรแล้ว ซึ่งเขาเหล่านั้นได้ ปฏิบัติตามเขาในยามคับขัน หลังจากที่จิตใจของชนกลุ่มหนึ่งในพวกเขาเกือบจะหันเหออกจากความ สัตย์จริง แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงเอ็นดูยิ่ง พระผู้ทรง ปรานียิ่ง

{9:118} และ(ทรงอภัยโทษ)ให้แก่ชายสามคนที่หนีเกณฑ์ จนกระทั่งแผ่นดินได้กลายเป็นที่คับแคบ สำหรับพวกเขา ทั้ง ๆ ที่มันกว้างใหญ่ไพศาล และตัวของพวกเขาก็รู้สึกอึดอัดไปด้วย แล้วพวกเขาก็ คาคิดกันว่า ไม่มีสถานที่หลบหลีกที่ไหนเพื่อจะให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ นอกจากการกลับคืนสู่พระองค์ แล้ว พระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้สำนึกผิดต่อพระองค์ แท้จริงอัลลอฮุนั้นคือพระ ผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{9:119} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงย่ำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่สัตย์จริง

{9:120} ไม่บังควรแก่ชาวมะดีนะฮ์และชาวอาหรับชนบทที่อาศัยอยู่รอบนคร จะผินหลังให้กับศาสน ทูตของอัลลอฮ์ และไม่บังควรที่พวกเขาจะหวังชีวิตของพวกเขาดีกว่าชีวิตของศาสนทูต ทั้งนี้ไม่ว่าอัน

ใดที่ประสบต่อพวกเขา ไม่ว่าจะเป็ความกระหายน้ำ ความทุกข์ยาก และความหิวโหยเพื่อหนทางของอัลลอฮฺ และไม่ว่าพวกเขาจะเหยียบย่างไป ณ ที่ใดก็ตาม ที่ทำให้พวกปฏิเสธศรัทธากริ้วโกรธ และภยันตรายจากศัตรูที่พวกเขาต้องประสบ ล้วนกลายเป็นรางวัลที่ดี ถูกจารึกไว้แล้วสำหรับพวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงปล่อยให้รางวัลของผู้ประพฤติดีต้องสูญเสี

{9:121} และไม่ว่าพวกเขาจะบริจาคในการบริจาคใด ๆ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม และไม่ว่าพวกเขาจะเดินผ่านหุบเขาใด ๆ ล้วนจะถูกบันทึกไว้แก่พวกเขา เพื่อว่าอัลลอฮฺจะทรงตอบแทนให้แก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้

{9:122} ไม่บังควรที่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาจะออกไปสู้รบกันทั้งหมด เหตุใดเล่า แต่ละพวกในหมู่พวกเขาจึงไม่มีหมู่คณะหนึ่ง ซึ่งออกไป เพื่อศึกษาหาความเข้าใจในศาสนา และเพื่อจะได้ตักเตือนพรรคพวกของพวกเขาเอง เมื่อกลับมายังพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้ระมัดระวัง

{9:123} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงสู้รบกับบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้เคียงพวกเธอ ที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเสียก่อน และจงให้พวกเหล่านั้นประสบกับความรุนแรงจากพวกเธอ และจงรู้เถิดว่า อัลลอฮฺนั้นทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย

{9:124} และเมื่อมีซูเราะฮฺใดหนึ่งถูกประทานลงมา ในหมู่พวกเขาก็จะมีผู้กล่าวขึ้นว่า "มีพวกท่านคนใดบ้าง ที่ซูเราะฮฺนี้ทำให้การศรัทธาเพิ่มขึ้น?" สำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธานั้น ซูเราะฮฺนี้ได้เพิ่มการศรัทธาแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็มีความปิติยินดี

{9:125} และสำหรับบรรดาผู้ที่มีโรคในจิตใจของพวกเขา ซูเราะฮฺนี้ก็ยิ่งจะเพิ่มความสกปรกให้แก่พวกเขามากยิ่งขึ้นไปอีก และพวกเขาจะตายไปในสภาพที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา

{9:126} และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า พวกเขาจะถูกทดสอบหนึ่งครั้งหรือสองครั้ง ในแต่ละปี แล้วพวกเขาก็ไม่ยอมกลับใจ และพวกเขาก็ไม่สำนึกผิดอีกด้วย

{9:127} และเมื่อซูเราะฮฺใดหนึ่งถูกประทานลงมา พวกเขาต่างก็มองตากัน (แล้วถามขึ้นว่า) "มีผู้ใดเห็นพวกท่านบ้างไหม?" แล้วพวกเขาก็พากันหันเหออกจากแนวทางที่ถูกตอง เพราะแท้จริง พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่มีความเข้าใจอันใดเลย

{9:128} แท้จริงมีศาสนทูตคนหนึ่งจากพวกเธอเองได้มาหาพวกเธอแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกเธอได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้หวังใยต่อพวกเธอ เป็นผู้เอ็นดู ผู้ปรานีต่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{9:129} หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮฺนั้นทรงพอเพียงแก่ฉันแล้ว ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์เท่านั้นที่ฉันขอมอบหมาย และพระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่"

10. ซูเราะฮฺยูนุส (บท นบียูนุส)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{10:1} อะลีฟ ลาม ร่อ هل่านีคือบรรดาโองการแห่งคัมภีร์ที่ชัดแจ้ง

{10:2} เป็นการประหลาดแก่ปวงมนุษย์หรือ? ที่เราได้เปิดเผยสำแดงแก่ชายคนหนึ่งจากพวกเขาเอง ให้เตือนส่ำทับผู้คน และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาว่า พวกเขา นั้น จะได้รับตำแหน่ง

อันสูงส่ง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า "นี่คือมายาการอย่างแน่นอน"

{10:3} แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาคืออัลลอฮฺ พระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินในเวลาหกวันแล้วพระองค์ทรงสถิตย์เหนือบัลลังก์ ทรงบริหารกิจการ ไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือคนใด เว้นแต่ต้องได้รับอนุมัติจากพระองค์ นั่นคืออัลลอฮฺ พระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจงเคารพสักการะพระองค์เถิด พวกเขาไม่ได้ใคร่ครวญดูออกหรือ?

{10:4} ยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับของพวกเขาทั้งหลาย สัญญาของอัลลอฮฺนั้นเป็นจริงเสมอ แท้จริง พระองค์นั้นทรงเริ่มการสร้าง แล้วทรงให้มันหวนกลับคืนมา เพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและผู้ประกอบความดีโดยเที่ยงธรรม ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มน้ำที่เดือดพล่านและการลงโทษอันเจ็บแสบ เพราะพวกเขาเคยปฏิเสธศรัทธา

{10:5} พระองค์ทรงเนรมิตดวงอาทิตย์มีแสงสว่าง และดวงจันทร์มีรัศมี และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร เพื่อพวกเขาจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ อัลลอฮฺไม่ได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ เว้นแต่ด้วยความสัตย์จริง พระองค์ทรงจำแนกสัญญาณต่าง ๆ สำหรับหมู่ชนที่มีความรู้

{10:6} แท้จริงการสับเปลี่ยนของราตรีและทิวา และที่อัลลอฮฺทรงสร้างในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนที่มีความยำเกรง

{10:7} แท้จริงบรรดาผู้ที่ไม่คาดหวังจะพบเรา โดยที่พวกเขาพอใจต่อชีวิตแห่งโลกนี้ และสงบ ใจกับมัน และบรรดาผู้ละเลยต่อบรรดาสัญญาณของเรา

{10:8} ชนเหล่านั้น ที่พำนักของพวกเขาคืออนรก เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาชวนชวายเป็น

{10:9} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดี พระเจ้าของพวกเขาจะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา เนื่องด้วยการศรัทธาของพวกเขา มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องใต้ของพวกเขา ในสวนสวรรค์อันเกษมสำราญ

{10:10} การเรียกขานของพวกเขาในสวนสวรรค์คือ "พระพิสุทธิตุณแห่งพระองค์ โอ้อัลลอฮฺ!" และคำทักทายของพวกเขาในนั้นคือ "ศานติ" และสุดท้ายแห่งการขอพรของพวกเขาคือ "การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พระเจ้าแห่งสากลโลก"

{10:11} และหากอัลลอฮฺทรงเร่งความเลวร้ายแก่ปวงมนุษย์ เช่นเดียวกับการเร่งของพวกเขาเพื่อขอความดีแล้ว แน่อน กำหนดเวลาแห่งความตายของพวกเขา ก็คงถูกกำหนดแก่พวกเขา แล้วเราจะปล่อยบรรดาผู้ที่ไม่หวังจะพบเราให้อยู่ในความมงงวย เพราะความต้อดิ่งของพวกเขา

{10:12} และเมื่อภยันตรายประสบกับมนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอต่อเราในสภาพอนตะแคง หรือนั่งหรือยืน ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องภยันตรายของเขาให้พ้นจากเขาไปแล้ว เขาก็เมิน ราวกับว่าเขาไม่เคยวิงวอนขอต่อเราให้พ้นจากภยันตรายที่ได้ประสบกับตน เช่นนั้นแหละ สิ่งที่บรรดาผู้ละเมิดกระทำนั้น ถูกประดับให้เห็นดีเห็นงาม

{10:13} และโดยแน่นอน เราได้ทำลายประชาชาติจากชนรุ่นก่อนหน้าพวกเขา เมื่อพวกเขาทุจริต และบรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แล้วพวกเขาก็ไม่มีศรัทธา เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนแก่เหล่าทรชน

{10:14} แล้วเราก็ได้แต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้สืบทอด ในแผ่นดินหลังจากพวกเขาเหล่านั้น เพื่อเราจะดูว่าพวกเขาจะปฏิบัติตนอย่างไร

{10:15} และเมื่อบรรดาโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขาแล้ว บรรดาผู้ไม่หวังที่จะพบเราก็ก้าวว่า "ท่านจงนำกุรอ่านอื่นจากนี้มาให้เราหรือเปลี่ยนแปลงเสีย" จงกล่าวเถิด "ฉันไม่มีสิทธิ์ที่จะเปลี่ยนแปลงเอง โดยพลการดอก ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม เว้นแต่สิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่ฉันเท่านั้น แท้จริง ฉันกลัวว่า หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉันแล้ว จะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่"

{10:16} จงกล่าวเถิด "หากอัลลอฮฺทรงประสงค์ ฉันจะไม่อ่านอัลกุรอ่านแก่พวกเขา และพระองค์จะไม่ให้พวกเขาได้อ่านอัลกุรอ่านนั้น แน่نون ฉันได้ใช้ชีวิตอยู่ในหมู่พวกเขามาก่อนนั้น พวกเขาไม่ไตร่ตรองบ้างหรือ?"

{10:17} ดังนั้น ผู้ใดเล่าจะทุจริตยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺ หรือผู้ปฏิเสธต่อบรรดาโองการของพระองค์ แท้จริง บรรดาผู้ทำผิดนั้นย่อมไม่บรรลุความสำเร็จ

{10:18} และพวกเขาเคารพสักการะสิ่งอื่น นอกจากอัลลอฮฺ ที่ไม่ได้ให้โทษแก่พวกเขา และไม่ได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า "เหล่านี้คือผู้นุเคราะห์เรา ณ ที่อัลลอฮฺ" จงกล่าวเถิด "พวกเขาจะบอกแก่อัลลอฮฺถึงสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้ในเหล่าชั้นฟ้าและในแผ่นดินกระนั้นหรือ? พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ และทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีขึ้น"

{10:19} และปวงมนุษย์นั้นไม่ใช่อื่นใด นอกจากเป็นประชาชาติเดียวกัน แล้วพวกเขาก็แตกแยกกัน และหากไม่ใช่เพราะพระลิขิตจากพระเจ้าของเรามีมาก่อนแล้ว ก็คงมีการพิพาทระหว่างพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน

{10:20} และพวกเขา กล่าวว่า "เหตุใด อภินิหารสัญญาณจากพระเจ้าของเขาจึงไม่ถูกประทานมาให้เขา?" จงกล่าวเถิด "แท้จริงสิ่งเร้นลับนั้นเป็นของอัลลอฮฺ พวกเขาจงคอยดูเถิด ฉันนี้ก็อยู่กับพวกเขาในหมู่ผู้คอยดู"

{10:21} และเมื่อเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาหลังจากภยันตรายได้ประสบแก่พวกเขา พวกเขากลับมีอุปายต่อบรรดาโองการของเรา จงกล่าวเถิด "อัลลอฮฺทรงรวดเร็วยิ่งในการแก้อุปาย" แท้จริงบรรดาทูตของเรานั้นทักสิ่งทีพวกเขา กำลังวางอุปายกันอยู่

{10:22} พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงทำให้พวกเขาเดินทาง โดยทางบกและทางทะเล จนกระทั่งเมื่อพวกเขาอยู่ในเรือและมันได้นำพวกเขาแล่นไปด้วยลมที่ดี และพวกเขาปลื้มปิติกับมัน ทันใดนั้นลมพายุได้พัดกระหน่ำ และคลื่นก็ซัดเข้ามายังพวกเขาจากทุกด้าน และพวกเขาคิดว่า พวกเขาถูกล้อมด้วยสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจึงวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ว่า "หากพระองค์ทรงให้เราพ้นจากภยันตรายนี้ พวกเราก็จะอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู"

{10:23} ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขารอดมาแล้ว พลันพวกเขาก็บ่อนทำลายในแผ่นดินโดยปราศจากความเป็นธรรม โอ ปวงมนุษย์! แท้จริงการบ่อนทำลายของพวกเขา นั้นเป็นอันตรายต่อตัวของพวกเขาเอง เป็นความเพลิดเพลินของชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น แล้วในที่สุดพวกเขาก็จะกลับคืนสู่เรา แล้วเราจะแจ้งข่าวให้พวกเขาทราบ ถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

{10:24} แท้จริง อุปมาชีวิตแห่งโลกนี้ อุปมาดังน้ำฝนที่เราได้หลั่งมันลงมาจากฟ้า พืชพันธุ์ของแผ่นดินก็ได้คละเคล้ากับน้ำนั้น ซึ่งบางส่วนของมัน หมู่มนุษย์และปศุสัตว์ก็ใช้กินเป็นอาหาร จนกระทั่งเมื่อแผ่นดินได้มีสิ่งประดับประดา (ด้วยพฤษชาติ) และ (มีดอกผล) งดงามบานสะพรั่ง เหล่าเจ้าของ ๆ มันก็คิดว่า พวกเขามีอำนาจเหนือมัน คำบัญชาของเราก็ได้มายังมัน ในยามราตรีหรือทิวา แล้วเราได้ทำให้มันถูกเก็บเกี่ยว ราวกับว่า มันไม่เคยถูกเพาะปลูกเมื่อวันวาน เช่นนั้นแหละ เราได้จำแนกโองการต่าง ๆ แก่หมู่ชนผู้ไคร้ครวญ

{10:25} และอัลลอฮฺทรงเรียกร้องไปสู่สถานที่แห่งศานติ และทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่ทางที่เที่ยงธรรม

{10:26} สำหรับบรรดาผู้ประพฤติดีจะได้รับความดี และได้เพิ่มขึ้นอีก ความหมองคล้ำและความต่ำต้อยจะไม่ปกคลุมใบหน้าของพวกเขา คนเหล่านี้คือชาวสวรรค์ พวกเขาเป็นนอมตะอยู่ในนั้น

{10:27} และบรรดาผู้ชวนขายทำความชั่ว การตอบแทนความชั่วด้วยความชั่วเช่นเดียวกัน ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา ไม่มีผู้คุ้มกันพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ เสมือนว่าใบหน้าของพวกเขาจะถูกคลุมไว้ด้วยชิ้นส่วนหนึ่งของราตรีอันมืดทึบ ชนเหล่านี้คือชาวนรก พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{10:28} และวันที่เราชุมนุมพวกเขาทั้งหมด แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า "จงอยู่กับที่ของพวกเธอ ทั้งพวกเธอและบรรดาภาคีของพวกเธอ" แล้วเราได้แยกพวกเขาออกจากกัน

และบรรดาภาคีของพวกเขากล่าวว่า "ไม่ควรเลยที่พวกเธอจะเคารพสักการะเรา"

{10:29} "ดังนั้นจึงพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างเรากับพวกเธอ แน่อน เราไม่รู้ถึงการเคารพสักการะของพวกเธอต่อเราเลย"

{10:30} ขณะนั้นทุกชีวิตจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้กระทำไว้ก่อน และพวกเขาจะถูกนำกลับไปคืนสู่อัลลอฮ์พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ขึ้นมาจะหลงหายไปจากพวกเขา

{13:31} ถึงแม้ว่าด้วยอัลกุรอาน ภูเขาถูกทำให้เคลื่อนที่ หรือแผ่นดินถูกทำให้แยกออกจากกัน หรือคนตายถูกทำให้พูดจาได้ก็ตาม - ทว่ากรรมกิจทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ บรรดาผู้ที่มิศรัทธา ยังไม่รู้ดอกหรือว่า หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่ปวงมนุษย์ก็ยิ่งได้ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ความหายนะคงจะประสบแก่พวกเขา เนื่องด้วยพวกเขาได้กระทำไว้ หรือจะเกิดขึ้นใกล้ที่พำนักของพวกเขา จนกระทั่งสัญญาณของอัลลอฮ์จะมาถึง แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงผิดสัญญา

{10:32} นั่นแหละอัลลอฮ์ พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา ฉะนั้น หลังจากความสัจจริงแล้วจะมีอันใดอีกเล่า? นอกจากความหลงผิดเท่านั้น แล้วเหตุใดเล่าพวกเขาจึงถูกหั่นเหอออกไปอีก?

{10:33} เช่นนั้นแหละ ลิขิตของพระเจ้าของเธอย่อมเป็นจริงแก่บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนว่า แน่แท้ พวกเขาจะไม่มีศรัทธา

{10:34} จงกล่าวเถิด "มีผู้ใดบ้างใหม่ในหมู่ภาคีของพวกเขา ที่เป็นผู้เริ่มแรกในการให้บังเกิด แล้วให้มันหวนกลับไปคืนมาอีก?" จงกล่าวเถิด "อัลลอฮ์ทรงเริ่มแรกในการให้บังเกิด แล้วทรงให้มันหวนกลับไปคืนมาอีก ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงหั่นเหอออกจากความสัจจริงเล่า?"

{10:35} จงกล่าวเถิด "มีผู้ใดบ้างใหม่ในหมู่ภาคีของพวกเขาเป็นผู้ชี้แนะทางสู่สัจธรรม?" จงกล่าวเถิด "อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางสู่สัจธรรม ดังนั้นผู้ที่ชี้แนะทางสู่สัจธรรมสมควรกว่าที่จะได้รับการปฏิบัติ ตาม หรือว่าผู้ที่ไม่อาจจะชี้แนะผู้อื่นได้ เว้นแต่จะถูกชี้แนะนั้นเล่า? เหตุใดพวกเขาจึงตัดสินใจเช่นนั้น?"

{10:36} และพวกเขาส่วนมากเพียงแต่ปฏิบัติตามการคาดเดา แท้จริงการคาดเดานั้นไม่อาจจะทดแทนความสัจจริงได้แต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{10:37} และอัลกุรอานนั้นไม่ใช่จะถูกเสกสรรปั้นแต่งขึ้น โดยผู้ใดนอกเหนือจากอัลลอฮ์ แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นการจำแนกข้อบัญญัติต่าง ๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยในคัมภีร์นั้น มันมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

{10:38} หรือพวกเขากล่าวว่า "เขาเป็นผู้เสกสรรปั้นแต่งขึ้น" จงกล่าวเถิด "พวกเขาจงนำมาสักบทหนึ่งเถียงนั้น และจงเรียกร้องผู้ที่พวกเขาสามารถนำมาได้นอกจากอัลลอฮ์ หากพวกเขาแน่จริง"

{10:39} ทว่าพวกเขาปฏิเสธสิ่งที่พวกเขายังไม่เคยรู้มาก่อน และสัญญาร้ายยังไม่ได้มายังพวกเขา เช่นนั้นแหละ บรรดาชนรุ่นก่อนพวกเขาได้ปฏิเสธมาแล้ว ดังนั้น เธอจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกเขา จิตนั้นเป็นอย่างไร?

{10:40} และในหมู่พวกเขามีผู้มิศรัทธาต่ออัลกุรอาน และในหมู่พวกเขามีผู้ไม่มีศรัทธา และพระเจ้าของเธอทรงรู้ดียิ่งต่อบรรดาผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

{10:41} และถ้าพวกเขาปฏิเสธ เธอจงกล่าวเถิดว่า "การทำงานของฉันก็เป็นของฉัน และการทำงานของพวกเธอก็เป็นของพวกเธอ พวกเธอจงปลีกตัวออกจากสิ่งที่ฉันกระทำ และฉันก็จะปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกเธอกระทำ"

{10:42} และในหมู่พวกเขาที่มีผู้ฟังเธอ เธอจะให้คนหูหนวกได้ยิน แม้ว่าพวกเขาจะไม่ใช้ปัญญา กระนั้นหรือ?

{10:43} และในหมู่พวกเขามีผู้มองมายังเธอ เธอจะชี้แนะทางให้คนตาบอด แม้ว่าพวกเขาจะมองไม่เห็นกระนั้นหรือ?

{10:44} แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอวยุติธรรมต่อปวงมนุษย์แต่อย่างใด ทว่าปวงมนุษย์ต่างหากที่อวยุติธรรมต่อตนเอง

{10:45} และวันที่พระองค์ทรงชุมนุมพวกเขา ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่ได้พำนักอยู่(ในโลกนี้)นานนัก เว้นแต่เพียงชั่วครู่เดียว ในยามที่พวกเขาทักทายซึ่งกันและกัน แน่نونบรรดาผู้ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮ์ ย่อมสูญเสีย และพวกเขาไม่ได้เป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

{10:46} และบางทีเราจะให้เธอได้เห็น(การลงโทษ)บางส่วนที่เราสัญญาไว้กับพวกเขา หรือเราจะให้เธอสิ้นชีพเสียก่อน ดังนั้นทางกลับของพวกเขาย่อมไปหาเรา แล้วอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

{10:47} และทุกประชาชาติมีศาสนทูตถูกส่งมา ดังนั้นเมื่อศาสนทูตของพวกเขามาถึงแล้ว กิจการระหว่างพวกเขาก็ถูกตัดสินโดยเที่ยงธรรม และพวกเขาจะไม่ได้รับความอวยุติธรรม

{10:48} และพวกเขาจะกล่าวว่า "เมื่อใดเล่าสัญญา(จะปรากฏ) หากพวกท่านสัตย์จริง?"

{10:49} จงกล่าวเถิด "ฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวฉันเอง เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ สำหรับทุกประชาชาติย่อมมีเวลากำหนด เมื่อเวลาของพวกเขามาถึง พวกเขาก็ไม่อาจจะขอผ่อนผันให้ล่าช้าสักกระยะหนึ่ง และก็ไม่อาจจะเร่งเวลาให้เร็วเข้า"

{10:50} จงกล่าวเถิด "พวกเธอเห็นไหม? หากว่าการลงโทษของพระองค์เคยประสบแก่พวกเธอในยามราตรีหรือที่วัน แล้วเหล่าทรชนจะขอร้องเวลาเพราะอะไร?"

{10:51} ครั้นเมื่อมันเกิดขึ้น พวกเธอก็จะมีศรัทธาต่อพระองค์กระนั้นหรือ? เพิ่งจะเดี๋ยวนี้ดอกหรือ? ก่อนหน้านั้นพวกเธอเคยขอร้องเวลาไม่ใช่หรือ?

{10:52} แล้วมีเสียงกล่าวแก่พวกทujurิดว่า "พวกเธอจงลิ้มรสการทรมานอันนิรันดร์เถิด พวกเธอจะไม่ถูกตอบแทน เว้นแต่สิ่งที่พวกเธอชวนชวายไว้เท่านั้น"

{10:53} และพวกเขาจะสอบถามเธอว่า "มันจะเกิดขึ้นจริงหรือ?" จงกล่าวเถิด "แน่อนทีเดียว - ขอสาบานต่อพระเจ้าของฉัน - แท้จริงมันจะเกิดขึ้นอย่างแน่อน และพวกเธอไม่สามารถจะรอดไปได้"

{10:54} หากทุกชีวิตที่ทujurิดมีอันใดที่อยู่ในแผ่นดิน มันก็จะยอมเอามาไถ่ตนเสียจนหมดสิ้น และพวกเขาก็จะช้อนความเสียหายเมื่อได้เห็นการทรมาน และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างเที่ยงธรรม และพวกเขาจะไม่ได้รับความอวยุติธรรม

{10:55} มิหรือ สรรพสิ่งในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์?

มิหรือ สัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะเกิดขึ้นจริง แต่พวกเขาส่วนมากไม่รู้?

{10:56} พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และยังพระองค์เท่านั้นพวกเธอจะถูกนำกลับไป

{10:57} โอ้ ปวงมนุษย์! แท้จริงข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกเธอได้มายังพวกเธอแล้ว

และเป็นการบำบัดสิ่งที่มืออยู่ในทรงวงอก และเป็นการชี้แนะทาง และเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{10:58} จงกล่าวเถิด "ต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และต่อความเมตตาของพระองค์ ต่อสิ่งดังกล่าวนั้น พวกเขางปิติยินดีเถิด ซึ่งมันดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้"

{10:59} จงกล่าวเถิด "พวกเธอเห็นไหม? เครื่องยังชีพที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเธอ แล้วพวกเธอก็ทำให้บางส่วนเป็นที่ต้องห้าม และบางส่วนเป็นที่อนุมัติ จงกล่าวเถิด "อัลลอฮ์ทรงอนุมัติให้แก่พวกเธอ หรือพวกเธอเสกสรรปั้นแต่งให้แก่อัลลอฮ์กันแน่?"

{10:60} ความนึกคิดของบรรดาผู้ที่เสกสรรปั้นแต่งความเท็จให้แก่อัลลอฮ์จะเป็นอย่างไรในวันฟื้นคืนชีพ? แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้มีบุญคุณต่อปวงมนุษย์ ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่ชอบพระองค์

{10:61} และไม่ว่าเธอจะอยู่ในกิจการใด และไม่ว่าเธอจะอ่านส่วนใดจากอัลกุรอาน และไม่ว่าพวกเธอจะกระทำการใด เราก็คงจะรู้เห็นเป็นพยานต่อพวกเธอ ในขณะที่พวกเธอกำลังง่วนอยู่ในเรื่องนั้น และไม่มีที่จจะรอดพ้นจากพระเจ้าของเธอ แม้ที่มีน้ำหนักเท่าผงธุลี ไม่ว่าในแผ่นดินหรือในท้องฟ้า และไม่ว่าที่เล็กกว่านั้นหรือที่ใหญ่กว่านั้น ล้วนแต่อยู่ในบันทึกอันชัดเจน

{10:62} จงทราบเถิด แท้จริงเหล่ามิตรของอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งนำหवादกัลล์สำหรับพวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้า โศก

{10:63} คือบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และพวกเขามีความยำเกรง

{10:64} พวกเขาจะได้รับข่าวดีในชีวิตแห่ง โลกนี้และในปรโลก

ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในลิขิตของอัลลอฮ์ นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

{10:65} และอย่าให้คำพูดของพวกเขาทำให้เธอต้องเสียใจ แท้จริงเกียรติคุณทั้งมวลนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์คือพระผู้ทรงไต่ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{10:66} มิหรือ ทุกสิ่งในเหล่าชั้นฟ้าและทุกสิ่ง ในแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์? และบรรดาผู้วิงวอนขอสิ่งอื่นนอกเหนืออัลลอฮ์ อันได้แก่ภาคินัน ไม่ได้ตามอันใด พวกเขาเพียงแต่ตามการคาดเดาเท่านั้น และพวกเขาเพียงแต่คาดคะเน

{10:67} พระองค์คือพระผู้ทรงบันดาลราตรีให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้พักผ่อนในนั้น และทิวาเพื่อจะได้มองเห็น แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนที่ไต่ยิน

{10:68} พวกเขา กล่าวว่า "อัลลอฮ์ทรงมีพระบุตร" - พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์!- พระองค์ทรงอิสระสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พวกเขาไม่มีหลักฐานใด ๆ ในการกล่าวเช่นนี้ พวกเขาจะกล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้กระนั้นหรือ?

{10:69} จงกล่าวเถิด "แท้จริงบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะไม่ประสบความสำเร็จดอก"

{10:70} เป็นความเพลิดเพลิดใน โลกนี้ แล้วพวกเขาก็กลับคืนมาสู่เรา แล้วเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการทรมานอย่างสาหัส เพราะเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา

{10:71} และเธอจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนูหฺ เมื่อเขากล่าวแก่ประชาชาติของตนว่า "โอ้หมู่ชนของฉัน! หากว่าการพำนักอยู่ของฉัน และการตักเตือนของฉันด้วยบรรดาโองการของอัลลอฮ์ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกเธอแล้ว ฉันก็ขอมอบหมายแด่อัลลอฮ์เท่านั้น พวกเขาจงร่วมกันวางแผนของพวกเธอพร้อมกับบรรดาภาคีของพวกเธอเถิด แล้วอย่าให้แผนของพวกเธอเป็นที่คลุมเครือแก่พวกเธอ แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีและอย่าได้ลังเลเลย"

{10:72} "หากพวกเขาผินหลังให้ ฉันก็ไม่ได้ขอค่าตอบแทนใด ๆ จากพวกเขา แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันได้รับบัญชาให้อยู่ในหมู่ผู้สวามิภักดิ์"

{10:73} แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธเขา เราได้ช่วยให้เขาและผู้อยู่กับเขารอดพ้นในเรือ และเราได้ให้พวกเขาเป็นผู้สืบทอด และเราได้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธบรรดาโองการของเราจมน้ำ ดังนั้น เธอจงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของพวกที่ถูกเตือนนั้นเป็นอย่างไร?

{10:74} หลังจากเขาแล้ว เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตไปยังประชาชาติของพวกเขา แล้วบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นได้นำหลักฐานอย่างชัดแจ้งมายังพวกเขา แต่พวกเขาเหล่านี้ไม่ได้มีศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขาเหล่านั้นได้เคยปฏิเสธต่อนูหฺมาก่อน เช่นนั้นแหละ เราได้ประทับตราบนหัวใจของบรรดาผู้ฝ่าฝืน

{10:75} หลังจากพวกเขาเหล่านั้นแล้ว เราได้ส่งมุซาและฮารูนไปยังฟิรเอานและบรรดาชนชั้นผู้นำของเขาด้วยบรรดาอภินิหารสัญญาณของเรา พวกเขา ก็เยอหยิ่ง โอหัง โดยพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มีความผิด

{10:76} ครั้นเมื่อความสัตย์จริงจากเราได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขาก็กล่าวว่า "นี่คือมายากลอันซัด
แจ้ง"

{10:77} มูซาได้กล่าวว่า "พวกเธอกล่าวร้ายต่อความสัตย์จริงเมื่อมันได้มายังพวกเธอเช่นนั้นหรือ?
นี่คือมายากลหรือ? และมายากรนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จดอก"

{10:78} พวกเขากล่าวว่า "ท่านมาหาเราเพื่อที่จะหันเหเราออกจากสิ่งที่เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของ
เรากระทำมากระนั้นหรือ? และเพื่อที่ความยิ่งใหญ่ในแผ่นดินจะได้เป็นของท่านทั้งสองกระนั้นหรือ?
และเราจะไม่มีศรัทธาต่อท่านทั้งสองเป็นแน่"

{10:79} และฟิโรานูได้กล่าวว่า "พวกเจ้าจงนำมายากรผู้เชี่ยวชาญทุกคนมาพบข้า"

{10:80} เมื่อเหล่ามายากรมาถึงแล้ว มูซาได้กล่าวกับพวกเขาว่า "พวกเธอจงโยนสิ่งที่พวกเธอนำมา
เพื่อจะโยนเถิด"

{10:81} เมื่อพวกเขาได้โยนไปแล้ว มูซาได้กล่าวว่า "สิ่งที่พวกเธอนำมานั้นคือมายากล แท้จริง
อัลลอฮฺจะทรงทำลายมัน แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงแก้ไขการงานของบรรดาผู้บ่อนทำลาย"

{10:82} และอัลลอฮฺจะทรงให้สัจธรรมยืนหยัดอยู่ด้วยคำกล่าวของพระองค์ และแม้ว่าเหล่าทรชนจะ
เกลียดชังก็ตาม

{10:83} ไม่มีผู้ใดมีศรัทธาต่อมุสวานอกจากลูกหลานบางคนจากกลุ่มชนของเขาเอง เนื่องจาก
ความกลัวต่อฟิโรานูและชนชั้นผู้นำของพวกเขาจะทำความเดือดร้อนแก่พวกเขา และแท้จริงฟิโรานู
นั้นเป็นผู้หยิ่งผยองในแผ่นดิน และแท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้ละเมิด

{10:84} และมูซากล่าวว่า "โอ้ กลุ่มชนของฉัน! หากพวกเธอมีศรัทธาต่ออัลลอฮฺ พวกเธอก็จงมอบ
หมายต่อพระองค์ หากพวกเธอเป็นผู้สวามิภักดิ์"

{10:85} พวกเขากล่าวว่า "เพียงต่ออัลลอฮฺ เรามอบหมาย พระเจ้าของพวกข้า! โปรดอย่าเอาพวก
ข้าเป็นเครื่องทดสอบสำหรับหมู่ชนทุจริตเลย"

{10:86} และโปรดช่วยพวกข้าให้พ้นจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยความเมตตาของพระองค์ด้วย
เทอญ"

{10:87} และเราได้เปิดเผยสำแดงแก่มูซาและพี่ชายของเขาว่า "จงจัดสร้างเคหสถานให้แก่ประชา
ชาติของเธอทั้งสองในอียิปต์ และจงทำเคหสถานของพวกเธอเป็นกิบละฮฺ และจงดำรงการนมาซ และ
จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา"

{10:88} และมูซาได้กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! แท้จริงพระองค์ทรงประทานความสำราญและ
ทรัพย์สมบัติแก่ฟิโรานูและชนชั้นผู้นำของเขาในชีวิตแห่ง โลกนี้ พระเจ้าของพวกข้า!
โดยพวกเขาจะทำให้(กลุ่มชน)หลงจากแนวทางของพระองค์ พระเจ้าของพวกข้า! โปรดทำลาย
ทรัพย์สมบัติของพวกเขา และโปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง เพื่อไม่ให้พวกเขามีศรัทธา
จนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด"

{10:89} พระองค์ตรัสว่า "การวิงวอนของเธอทั้งสองถูกรับแล้ว เธอทั้งสองจงดำเนินตามแนวทางที่
เที่ยงธรรม และอย่าปฏิบัติตามแนวทางของบรรดาผู้ไม่รู้"

{10:90} และเราได้ให้วงศวานของอิสรออีลข้ามทะเลแห้งไป ฟิโรานูและพลพรรคของเขาจึงได้
ติดตามพวกเขาไปด้วยความละเมิดและอาฆาต จนกระทั่งเมื่อการจมน้ำมาถึงเขาแล้ว

เขากล่าวว่า "ฉันมีศรัทธาแล้ว ว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระเจ้าที่วงศวานของอิสรออีลได้
มีศรัทธา และฉันคือคนหนึ่ง ในหมู่ผู้สวามิภักดิ์"

{10:91} เพิ่งจะบัดนี้ดอกหรือ? ทั้ง ๆ ที่เธอเป็นผู้ทรยศก่อนหน้านี้ และเธอเป็นคนหนึ่ง ใน
หมู่ผู้บ่อนทำลาย

{10:92} ดังนั้น วันนี้เราจะให้ร่างของเธอออกจากทะเล เพื่อจะได้เป็นสัญญาณแก่ชนรุ่นหลังจากเธอ
และแท้จริงมนุษย์ส่วนมากเฉยเมยต่อเหล่าสัญญาณของเรา

{10:93} และโดยแน่นอน เราได้ให้หวังดีของอิสราเอลผ่านกาศัยอยู่ ณ สถานที่อันดี และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีมากมายแก่พวกเขา พวกเขา ก็ไม่ได้แตกแยกกัน จนกระทั่งคัมภีร์ได้มายังพวกเขา แท้จริงพระเจ้าของเธอจะทรงพิพากษาระหว่างพวกเขา ในวันฟื้นคืนชีพ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

{10:94} หากเธออยู่ในการสงสัยในสิ่งที่เราได้ให้แก่เธอ ก็จงถามบรรดาผู้อ่านคัมภีร์(เตารอฮฺ) ก่อนเธอ โดยแน่นอน สัจธรรมได้มายังเธอจากพระเจ้าของเธอ ดังนั้นเธอจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย

{10:95} และเธออย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธเหล่า โองการของอัลลอฮฺ ดังนั้นเธอจะอยู่ในหมู่ผู้สูญเสีย

{10:96} แท้จริงบรรดาผู้ที่พระดำรัสของพระเจ้าของเธอได้กลายเป็นจริงแก่พวกเขาแล้ว พวกเขา จะไม่มีศรัทธา

{10:97} ถึงแม้ทุกสัญญาณจะมายังพวกเขาแล้วก็ตาม จนกว่าพวกเขาจะแลเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด

{10:98} ดังนั้นจึงไม่มีสักเมืองหนึ่งเลยที่มีศรัทธา แล้วการศรัทธาของพวกเขาจะอำนวยความสะดวกแก่พวกตน นอกจากกลุ่มชนของยูनुส เมื่อพวกเขามีศรัทธา เราได้ปลดเปลื้องการลงโทษอันยังความอับอายจากพวกเขา ในการมีชีวิตในโลกนี้และเราได้ยืดเวลาระยะหนึ่งแก่พวกเขา

{10:99} และหากพระเจ้าของเธอทรงประสงค์ แน่แน่นอน ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดจะมีศรัทธา เธอจะบังคับมวลชนจนพวกเขาจะเป็นผู้มีศรัทธากระนั้นหรือ?

{10:100} และไม่เคยปรากฏว่าชีวิตใดจะมีศรัทธา เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺ และพระองค์จะทรงลงโทษแก่บรรดาผู้ไม่ใช้ปัญญา

{10:101} จงกล่าวเถิด "พวกเธอจงดูว่ามีอะไรในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสัญญาณทั้งหลายและการตักเตือนทั้งหลายจะไม่อำนวยความสะดวกแก่กลุ่มชนที่ไม่มีศรัทธา"

{10:102} พวกเขาจะคอยดู(สิ่งใดอีก)ใหม่ นอกจากการคอยดู(การลงโทษ)เยี่ยงในสมัยของบรรดาผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเขา จงกล่าวเถิด "พวกเธอจงคอยดูเถิด แท้จริงฉันจะเป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้คอยดู"

{10:103} แล้วเราจะช่วยบรรดาศาสนทูตของเราและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาให้รอดพ้น และเป็นหน้าที่ของเราเช่นเดียวกัน ที่จะช่วยบรรดาศรัทธาให้รอดพ้น

{10:104} จงกล่าวเถิด "โอ้ ปวงมนุษย์! หากพวกเธอสงสัยในศาสนาของฉัน ฉันก็จะไม่เคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮฺ แต่ฉันจะเคารพสักการะอัลลอฮฺ ผู้ทรงทำให้พวกเธอตาย และฉันได้รับบัญชาให้เป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้มีศรัทธา"

{10:105} และว่า "จงมุ่งหน้าของเธอเพื่อศาสนาอย่างเที่ยงตรง และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี"

{10:106} และเธออย่าวิงวอนสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่เธอ และไม่ให้โทษแก่เธอ หากเธอกระทำเช่นนั้น แท้จริงเธอจะอยู่ในหมู่พวกทุจริต

{10:107} และหากอัลลอฮฺจะทรงให้ทุกภัยประสบแก่เธอแล้ว ก็ไม่มีผู้ปลดเปลื้องมันได้นอกจากพระองค์เอง และหากพระองค์ทรงปรารถนาความดีแก่เธอแล้ว ก็จะไม่มีการใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ได้ พระองค์ทรงให้ประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์เป็นพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{10:108} จงกล่าวเถิด "โอ้ ปวงมนุษย์! แน่แน่นอนสัจธรรมจากพระเจ้าของพวกเขาได้มายังพวกเขาแล้วดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตอง เขาก็ดำเนินตามแนวทางที่ถูกตองเพื่อตัวของเขาเอง และผู้ใดหลงทาง เขาก็หลงทางเพื่อตัวของเขาเอง และฉันไม่ได้เป็นผู้คุ้มกันพวกเขาแต่อย่างใด"

{10:109} และเธอจงปฏิบัติตามที่ได้มีการเปิดเผยสำแดงแก่เธอ และจงอดทนจนกว่าอัลลอฮฺจะทรงพิพากษา และพระองค์คือพระผู้ทรงเลิศยิ่ง ในเหล่าผู้พิพากษา

11. ซูเราะฮฺ ฮุด (บท นบีฮุด)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{11:1} อะลีฟ ลาม ร่อ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน จากพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ

{11:2} เพื่อพวกเขาจะต้องไม่เคารพสักการะผู้ใด นอกจากอัลลอฮฺ แท้จริงฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกเขา เพื่อเป็นผู้ตักเตือนและผู้แจ้งข่าวดี

{11:3} และพวกเขาจะขอร้องโทษจากพระเจ้าของพวกเขา แล้วจงสำนึกผิดต่อพระองค์ พระองค์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ซึ่งปัจจัยยังชีพที่ดี ไปจนถึงวาระหนึ่งที่กำหนดไว้ และพระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้มีความดีทุกคน และหากพวกเขาผินหลังให้ ฉันก็กลัวแทนพวกเขาซึ่งการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่

{11:4} ยังอัลลอฮฺคือการกลับคืนของพวกเขา และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{11:5} จงรู้เถิด แท้จริงพวกเขาปกปิดความลับในทรวงอกของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะซ่อนความเป็นศัตรูนั้นไม่ให้อัลลอฮฺทรงรู้ จงรู้เถิด ขณะที่พวกเขาเอาอารมณ์ของพวกเขาปกคลุมตัวนั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปกปิด และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่อยู่ในทรวงอก

{11:6} และไม่มีสิ่งมีชีวิตสักตัวในแผ่นดิน ที่เครื่องยังชีพของมันไม่เป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺ และพระองค์ทรงรู้ที่พำนักของมันและที่เก็บเสบียงของมัน ทุกสิ่งอยู่ในบันทึกอันชัดเจน

{11:7} และพระองค์คือพระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินในหกวาระ และบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือน้ำ เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบพวกเขา ว่าพวกเขาคนใดมีการงานที่ดีเยี่ยม และหากเธอกล่าวว่า "พวกเขาจะถูกชุบชีวิต หลังจากที่ได้ตายไปแล้ว" บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะกล่าวว่า "นี่เพียงแต่เป็นมายากลอันชัดเจน"

{11:8} และหากเราเลื่อนการลงโทษพวกเขาออกไปอีกหนึ่งกำหนดเวลา พวกเขาก็จะกล่าวว่า "อันใดเล่าที่ได้ยับยั้งมันไว้?" จงรู้เถิด! วันซึ่งการลงโทษจะมายังพวกเขา มันจะไม่ละเว้นไปจากพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาได้เยาะเย้ยนั้นจะห้อมล้อมพวกเขา

{11:9} และถ้าเราได้ให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเรา แล้วเราได้ตั้งมันคืนกลับมาจากเขา เขานั้นก็จะกลายเป็นผู้หมดหวังและสิ้นศรัทธา

{11:10} และถ้าเราได้ให้เขาลิ้มรสความโปรดปรานหลังจากความทุกข์ยากได้ประสบกับเขา เขาก็จะกล่าวว่า "ความเลวร้ายต่าง ๆ ได้ผ่านพ้นจากฉันไปแล้ว" แล้วเขาก็กลายเป็นผู้ตึกคะนอง หยิ่งเยโส

{11:11} เว้นแต่บรรดาผู้อุตุนและประกอบคุณงามความดี คนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่

{11:12} และบางทีเธอจะทิ้งบางส่วนของที่ถูกเปิดเผยสำแดงแก่เธอ และห้วงอกของเธอจะอึดอัดต่อสิ่งนั้น เนื่องจากพวกเขา กล่าวว่า "เหตุใดเล่าขุมทรัพย์จึงไม่ถูกส่งลงมา หรือมีมะลักลงมาพร้อมกับเขา?" อันที่จริงเธอเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงพิทักษ์ทุกสรรพสิ่ง

{11:13} หรือพวกเขา กล่าวว่า "เขาได้เสกสรรปั้นแต่งอัลกุรอานขึ้นมา" จงกล่าวเถิด "ตั้งนั้น พวกเธอก็จงนำมาสลักสืบซูเราะฮฺที่ถูกเสกสรรปั้นแต่งขึ้นให้ได้เถียงนี้ และจงเรียกผู้ที่มีความสามารถในหมู่พวกเขา อื่นจากอัลลอฮฺมา ถ้าพวกเขาแท้จริง"

{11:14} หากพวกเขาไม่ตอบสนองการเรียกร้องของพวกเขา ก็จงรู้เถิดว่า อัลกุรอานถูกประทานลงมาด้วยความรู้แห่งอัลลอฮฺ และนั่นคือไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ แล้วพวกเขาจะยังไม่สวามิภักดิ์อีกหรือ?

{11:15} ผู้ใดปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้และความบรรเจิดของมัน เราก็จะตอบแทนให้พวกเขาอย่างครบถ้วนซึ่งการงานของพวกเขาในโลกนี้เท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกรีดรอนในการงานนั้นแต่อย่างใด

{11:16} คนเหล่านั้น พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนอันใดในโลก นอกจากเพลิงนรกและสิ่งที
พวกเขาได้ประกอบไว้ในโลกก็จะสูญสลาย และสิ่งทีพวกเขาได้กระทำไว้ก็จะสูญเสี

{11:17} ดังนั้น ผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของตน และติดตามด้วยผู้เป็นสักขีพยาน
จากพระองค์ - และก่อนนั้นมีคัมภีร์ของมุซา - เป็นผู้นำและเป็นความเมตตา คนเหล่านั้นมีศรัทธาต่อ
มัน และผู้ใดจากพรรคต่าง ๆ ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน เพลิงนรกคือสัญญาของเธอ ดังนั้นเธออย่าได้อยู่
ในการสงสัยต่อมันเลย แท้จริงมันเป็นสัจธรรมจากพระเจ้าของเธอ ทว่ามนุษย์ส่วนมากจะไม่มีศรัทธา

{11:18} และผู้ใดเล่า จะทุจริตยิ่งไปกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จต่ออัลลอฮ์

คนเหล่านั้นจะถูกนำมาเสนอต่อพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาสักขีพยานจะกล่าวว่า "พวกเหล่านั้นคือ
บรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่อพระเจ้าของพวกเขา" จงรู้เถิด! การสาปแช่งของอัลลอฮ์จะประสบแก่พวกทุจริต
{11:19} บรรดาผู้ที่กีดกันทางอัลลอฮ์ และพวกเขาใคร่ที่จะให้มันบิดเบือน และพวกเขาต่อปรโลกนั้น
พวกเขาปฏิเสธ

{11:20} คนเหล่านี้จะไม่รอดพ้นในแผ่นดินนี้ และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ การลงโทษ
แก่พวกเขาจะถูกเพิ่มเป็นทวีคูณ พวกเขาไม่สามารถที่จะฟังได้ และพวกเขามองไม่เห็น

{11:21} คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่ทำให้ชีวิตของพวกเขาสูญเสี และสิ่งทีพวกเขาอุปโลกน์ขึ้นนั้นก็ไ้
หลงหายไปจากพวกเขา

{11:22} โดยไม่ต้องสงสัย พวกเขาในโลก พวกเขาเป็นผู้สูญเสียิ่ง

{11:23} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและผู้ประกอบความดีและสำรวมตนต่อพระเจ้าของพวกเขา คน
เหล่านั้นคือชาวสวรรค์ ซึ่งพวกเขาเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{11:24} อุปมาของทั้งสองฝ่ายนี้ อุปมาตั้งเช่นคนตาบอดและหูหนวก กับคนมองเห็นและได้ยิน ทั้ง
สองนี้จะเท่าเทียมกันกระนั้นหรือ? พวกเขาไม่ได้ไ้ตรูตรงดอกหรือ?

{11:25} และโดยแน่นอน เราได้ส่งนุหุไปยังกลุ่มชนของเขา (โดยกล่าวว่า) "แท้จริงฉันเป็นผู้ตัก
เตือนอันแน่ชัดแก่พวกเขา"

{11:26} "คือพวกเขาอย่าเคารพสักการะผู้ใด นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกเขาถึงการ
ลงโทษในวันอันเจ็บปวด"

{11:27} แล้วบรรดาบุคคลชั้นนำซึ่งปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชนของเขา กล่าวว่า "เราไม่เห็นท่านเป็น
อื่นใด นอกจากสามัญชนเช่นเรา และเราไม่เห็นผู้ใดปฏิบัติตามที่ท่าน นอกจากบรรดาผู้ต่ำต้อยของพวกเขา
เรา ที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ และเราไม่เห็นว่าคุณท่านประเสริฐกว่าพวกเรา แต่เราคิดว่าพวกท่านเป็น
พวกโกหก"

{11:28} (นุหุ)กล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! พวกเขาเห็นแล้วใช่ไหมว่า หากฉันมีหลักฐานอันชัด
แจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ทรงประทานแก่ฉันซึ่งความเมตตาจากพระองค์ แล้วมันยังมีมมน
สำหรับพวกเขา เราจะบังคับพวกเขาให้รับมันทั้ง ๆ ทีพวกเขาเกลียดชังมันกระนั้นหรือ?"

{11:29} "และ โอ้ หมู่ชนของฉัน! ฉันไม่ได้ร้องขอทรัพย์สินจากพวกเขาสำหรับการเผยแพร่นี้ แท้จริง
รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และฉันจะไม่เป็นผู้ขับไล่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาออก แท้จริงพวกเขาจะเป็นผู้
พบพระเจ้าของพวกเขา แต่ฉันเห็นว่าพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้มั่งงาย"

{11:30} "และ โอ้ หมู่ชนของฉัน! ผู้ใดจะช่วยฉัน ณ ที่อัลลอฮ์ หากฉันขับไล่พวกเขา พวกเขาไม่คิด
บ้างดอกหรือ?"

{11:31} "ฉันไม่ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า ฉันมีขุมคลังของอัลลอฮ์ และฉันไม่รู้ถึงสิ่งพ้นญาณวิสัย และ
ฉันไม่ได้กล่าวว่า ฉันเป็นมะลัก และฉันไม่ได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่สายตาของพวกเขาเหยียดหยามว่า
อัลลอฮ์จะไม่ทรงประทานความดีแก่พวกเขา อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งถึงสิ่งทีอยู่ในจิตใจของพวกเขา
หากฉันทำเช่นนั้น ฉันก็จะอยู่ในหมู่พวกทุจริต"

{11:32} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ นุหุ! แน่แน่นอน ท่านได้ไ้โต้เถียงกับเรา และท่านก็ได้สาวความมากขึ้น
ดังนั้นจงนำมาให้เราเถิดสิ่งทีสำคัญเราไว้ ถ้าท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง"

{11:33} (นุหุ)กล่าวว่า "แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้นที่จะทรงนำมันมายังพวกเธอ หากพระองค์ทรงประสงค์ และพวกเธอจะไม่เป็นผู้รอดพ้นไปได้"

{11:34} "และคำสั่งสอนของฉันจะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกเธอ ตามที่ฉันปรารถนาจะสั่งสอนพวกเธอ ถ้าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะปล่อยให้พวกเธอหลงผิด พระองค์คือพระเจ้าของพวกเธอ และพวกเธอจะถูกนำกลับคืนสู่พระองค์"

{11:35} หรือพวกเขา กล่าวว่า เขาได้อุปโลกน์มันขึ้นมา จงกล่าวเถิดว่า "ถ้าฉันได้อุปโลกน์มันขึ้นมา ความผิดของฉันย่อมอยู่ที่ฉัน และฉันปลื้มตัวออกจากสิ่งที่พวกเธอกระทำผิด"

{11:36} และได้มีการเปิดเผยสำแดงแก่นุหุว่า "จะไม่มีในประชาชาติของเธอสักคนที่จะมีศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้มีศรัทธาแล้ว ดังนั้น เธออย่าทูลกระหม่อมในสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ"

{11:37} "และเธอจงสร้างเรือใต้การดูแลของเรา และตามคำบัญชาของเรา และอย่ามาร้องอุทธรณ์ต่อฉันให้แก่พวกทุจริต แท้จริงพวกเขาจะถูกทำให้จมน้ำตาย"

{11:38} และเขาเริ่มสร้างเรือ และคราใดที่บุคคลชั้นนำจากหมู่ชนของเขาผ่านเขา พวกเขาก็เฆาะเย้ยเขา เขาก็กล่าวว่า "หากพวกเธอเฆาะเย้ยพวกเรา แท้จริงเราก็จะเฆาะเย้ยพวกเธอ เช่นเดียวกับที่พวกเธอเฆาะเย้ย"

{11:39} "แล้วพวกเธอก็จะรู้ว่า ผู้ใดที่การลงโทษอันยังความอภัยจะมายังเขา และการลงโทษอันยังยืนจะประสบแก่เขา"

{11:40} จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึง และน้ำได้พวยพุ่งออกจากเตา เรากล่าวว่า "จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดเป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเธอด้วย - เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสได้กำหนดแก่เขาไว้ก่อน - และผู้ที่มีศรัทธา" แต่ไม่มีผู้ที่มีศรัทธาร่วมกับเขานอกจากจำนวนเล็กน้อย

{11:41} และเขากล่าวว่า "พวกเธอจงลง ในเรือด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ทั้ง ในยามแล่นของมันและ ในยามจอดของมัน แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงปรานีเสมอ"

{11:42} และมันแล่นพาพวกเขาไปท่ามกลางคลื่นลูกเท่าภูเขา และนุหุได้ร้องเรียกบุตรชายของตน ซึ่งอยู่อย่างโดดเดี่ยว "โอ้ ลูกของฉันเอ๋ย! จงขึ้นมาบนเรือกับเราเถิด! และเธออย่าอยู่ร่วมกับผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย"

{11:43} (บุตรชาย)กล่าวว่า "ฉันจะไปอาศัยภูเขาลูกหนึ่ง มันจะคุ้มครองฉันจากน้ำนี้ได้" (นุหุ)กล่าวว่า "วันนี้จะไม่มีผู้รอดพ้นจากพระบัญชาของอัลลอฮ์ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา" และคลื่นได้ซัดเข้ามาระหว่างเขาทั้งสอง และ(ลูกชาย)ก็อยู่ในหมู่ผู้จมน้ำ

{11:44} และได้มีการกล่าวว่า "โอ้ แผ่นดินเอ๋ย! จงกลืนน้ำของเธอ และโอ้ ไฟเอ๋ย! จงให้ฝนหยุดตก" และน้ำได้ก็ลดลง และกิจการได้ถูกตัดสิน และมันได้จอดเทียบอยู่ที่ภูเขาอัลญุดีย์ และได้มีการกล่าวว่า "ความหายนะจงประสบแก่หมู่ชนเถิด"

{11:45} และนุหุได้ร้องอุทธรณ์ต่อพระเจ้าของตน โดยกล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! แท้จริงบุตรชายของข้าฯเป็นคนหนึ่ง ในครอบครัวของข้าฯ และแท้จริงสัญญาของพระองค์นั้นเป็นความจริง และพระองค์นั้นทรงตัดสินเที่ยงธรรมยิ่ง ในหมู่ผู้ตัดสินทั้งหลาย"

{11:46} พระองค์ตรัสว่า "โอ้ นุหุ! แท้จริงเขาไม่ได้เป็นคนหนึ่ง ในครอบครัวของเธอ แท้จริงเขาเป็นผลงานที่ไม่ดี ดังนั้นเธออย่าร้องเรียนต่อฉันในสิ่งที่เธอไม่รู้ แท้จริงฉันเตือนเธอ ไม่ให้เธออยู่ในหมู่ผู้มลาย"

{11:47} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ แท้จริงข้าฯขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้พ้นจากการร้องเรียนต่อพระองค์ในสิ่งที่ข้าฯไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น และหากพระองค์ไม่ทรงอภิบาลแก่ข้าฯและไม่ทรงเมตตาข้าฯแล้ว ข้าฯก็จะอยู่ในหมู่ผู้สูญเสียชีวิต"

{11:48} ได้มีการกล่าวว่า "โอ้ นุหุ! จงขึ้นบกด้วยความศานติจากเรา และความจำเริญแก่เธอ และแก่กลุ่มชนที่อยู่กับเธอ และ(จะมี)กลุ่มชนอื่น ที่เราจะให้พวกเขาหลงระเรีง แล้วการลงโทษอย่างเจ็บปวดจากเราก็จะประสบแก่พวกเขา"

{11:49} เหล่านั้นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวอันเร้นลับ ที่เราเปิดเผยสำแดงแก่เธอ เธอและกลุ่มชนของเธอไม่เคยรู้เรื่องนี้มาก่อน ดังนั้นเธอจึงอดทน แท้จริงบั้นปลายที่ตึ้นนั้นเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง

{11:50} และยังอาด (เราได้ส่ง)พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อฮูด เขากล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! พวกเธอจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด พวกเธอไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พวกเธอเพียงแต่เป็นพวกอุปโลกน์เท่านั้น"

{11:51} "โอ้ หมู่ชนของฉัน! ฉันไม่ได้ขอคำตอบแทนใด ๆ ในการนี้เลย คำตอบแทนของฉันนั้นอยู่กับพระผู้ให้บังเกิดฉัน พวกเธอไม่ใช่ปัญญาตอกหรือ?"

{11:52} "และโอ้ หมู่ชนของฉัน! จงขอร้องโทษต่อพระเจ้าของพวกเขา แล้วจงกลับใจต่อพระองค์ พระองค์จะทรงส่ง(ฝนจาก)ฟ้าให้ตกชุกเหนือพวกเขา และจะทรงเพิ่มพลังเป็นทวีคูณให้แก่พวกเขา และพวกเขาอย่าผินหลังกลับอย่างทรชน"

{11:53} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ ฮูด! ท่านไม่ได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้แก่เรา และพวกเราก็จะไม่ละทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของเรา ตามคำกล่าวของท่าน และพวกเราก็จะไม่มีศรัทธาในตัวท่าน"

{11:54} "เราจะไม่กล่าวอย่างใด นอกจากว่า พระเจ้าบางองค์ของเราได้นำความชั่วเข้าไปสิงในตัวท่าน" (ฮูด)กล่าวว่า "แท้จริงฉันให้อัลลอฮฺทรงเป็นพยาน แล้วพวกเธอจงเป็นสักขีพยานด้วยว่า ฉันได้ปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกเธอตั้งภาคี"

{11:55} "อื่นจากพระองค์ ดังนั้นพวกเธอทั้งหมดจงวางแผนทำร้ายฉันเถิด แล้วพวกเธออย่าได้ให้ฉันต้องรอคอยเลย"

{11:56} "แท้จริง ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮฺ พระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเขา ไม่มีสิ่งมีชีวิตสักตัวเลย ที่พระองค์ไม่ทรงกำขมับมัน แท้จริงพระเจ้าของฉันอยู่บนทางที่เที่ยงตรง"

{11:57} หากพวกเธอผินหลังให้ (ก็จงรู้เถิดว่า) ฉันก็ได้แจ้งแก่พวกเขาแล้ว เกี่ยวกับสิ่งที่ถูกส่งมากับฉันยังพวกเขา และพระเจ้าของฉันก็จะทรงแต่งตั้งกลุ่มชนอื่นจากพวกเขาเป็นตัวแทน และพวกเขาไม่อาจทำอันตรายต่อพระองค์สักอย่าง แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นพระผู้ทรงพิทักษ์ทุกสรรพสิ่ง"

{11:58} และเมื่อบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยฮูดและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้นด้วยความเมตตาจากเรา และเราได้ช่วยให้พวกเขาพ้นจากการลงโทษอันโหดร้าย

{11:59} และนั่นคือกลุ่มชนอาด พวกเขาปฏิเสธมวลอภินิหารสัญญาของพระเจ้าของพวกเขา และฝ่าฝืนต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้หึงผยองผู้ขัดขืนทุกคน

{11:60} และพวกเขาถูกติดตามด้วยการสาปแช่งในโลกนี้และในวันฟื้นคืนชีพ มิหรือ อันที่จริงกลุ่มชนอาดปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา? มิหรือ อาดกลุ่มชนของฮูด ห่างไกลจากพระเมตตาแล้ว!

{11:61} และยังมีษะมูด (เราได้ส่ง)พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อศอลิหฺ เขากล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! พวกเธอจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด พวกเธอไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พระองค์ทรงบังเกิดพวกเขาจากแผ่นดิน และทรงให้พวกเขาพำนักอยู่ในนั้น ดังนั้น พวกเธอก็จงขอร้องต่อพระองค์และจงสำนึกผิดต่อพระองค์เถิด แท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นทรงอยู่ไกล ทรงตอบรับเสมอ"

{11:62} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ ศอลิหฺ! แน่นอนท่านเคยเป็นที่พึงในหมู่พวกเรามาก่อนหน้านี้ บัดนี้ท่านจะห้ามไม่ให้พวกเราเคารพสักการะสิ่งที่เหล่าบิดาของพวกเราเคารพสักการะอยู่กระนั้นหรือ? และแท้จริงพวกเราอยู่ในความสงสัยแคลงใจต่อสิ่งที่ท่านเรียกร่องเข็ญชวนเรายังสิ่งนั้น"

{11:63} เขากล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! พวกเธอไม่เห็นตอกหรือ? ว่าฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ทรงประทานความเมตตาจากพระองค์แก่ฉัน ดังนั้นผู้ใดเล่าจะช่วยฉันให้พ้นจากอัลลอฮฺหากฉันฝ่าฝืนพระองค์ ดังนั้น พวกเธอจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่ฉันเลยนอกจากความสูญเสีย"

{11:64} "โอ้ หมูชนของฉัน! นี่คือนูตตัวเมียของอัลลอย เป็นอภินิหารสัญญาณหนึ่งแก่พวกเธอ ดังนั้น พวกเธอจงปล่อยมันให้หากินตามลำพังในแผ่นดินของอัลลอย และอย่าก่อความทุกข์ยากแก่มัน มิฉะนั้นแล้ว การลงโทษอันใกล้จะคร่าพวกเธอ"

{11:65} ต่อมาพวกเขาก็ได้ขำมัน ดังนั้น(ศอลิหฺ)จึงกล่าวว่า "พวกเธอจงสุขสำราญในบ้านของพวกเธอสามวัน นั่นคือสัญญาที่ไม่โกหก"

{11:66} ดังนั้น เมื่อบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยศอลิหฺและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้นด้วยความเมตตาจากเรา และให้พ้นจากความอดสูของวันนั้น แท้จริงพระเจ้าของเธอคือพระผู้ทรงพลัง พระผู้ทรงมีอำนาจ

{11:67} และเสียงกัมปนาทได้คร่าพวกทุจริด แล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนหงายตายในบ้านเรือนของพวกตน

{11:68} ประหนึ่งว่า พวกเขาไม่ได้เคยรุ่งเรืองอยู่ในนั้นมาก่อนเลย มิหรือ อันที่จริงชะมูดนั้นปฏิเสธศรัทธาพระเจ้าของพวกตน? มิหรือ ชะมูดห่างไกลจากพระเมตตาแล้ว!

{11:69} และแน่นอนบรรดาทูตของเราได้มายังอิบรอฮีมพร้อมทั้งชาวดี พวกเขา กล่าวว่า "ศานติ" (อิบรอฮีม) กล่าวว่า "ศานติ" แล้วเขาก็ไม่ได้รื้อที่จะนำลูกวัวย่างออกมา

{11:70} ครั้นเมื่อ(อิบรอฮีม)เห็นว่ามือของพวกเขายังไม่ถึงมัน เขาไม่พอใจต่อพวกเขา และรู้สึกกลัวพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า "อยากแล้วเลย แท้จริง เราถูกส่งมายังกลุ่มชนของลู่ฎ"

{11:71} และภริยาของเขายืนอยู่ แล้วนางก็หัวเราะ เราจึงแจ้งข่าวดีแก่นางด้วย(การได้บุตรชื่อ) อีสหาคและหลังจากอิสหาคคือยะอูบ

{11:72} นางกล่าวว่า "โอ้ แปลกยิ่งนัก! ฉันจะมีบุตรหรือ? ขณะที่ฉันแก่ชราแล้ว และนี่สามีของฉันก็แก่เฒ่า(เช่นกัน) แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดแท้"

{11:73} พวกเขา กล่าวว่า "เธอแปลกใจต่อพระบัญชาของอัลลอยหรือ? พระเมตตาของอัลลอยและความจำเริญของพระองค์ จงประสบแก่พวกท่าน โอ้ สมาชิกครอบครัว! แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ พระผู้ทรงประเสริฐยิ่ง

{11:74} ครั้นเมื่อความตระหนักได้คลายไปจากอิบรอฮีมแล้ว และชาวดีได้มายังเขา เขาก็ได้เถียงเราในเรื่องของกลุ่มชนลู่ฎ

{11:75} แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นผู้มีขันติ จิตใจอ่อนโยน หันหน้าเข้าหาอัลลอยเสมอ

{11:76} "โอ้ อิบรอฮีม! จงเมินไปจากเรื่องนี้เถิด แท้จริงพระบัญชาของพระเจ้าของเธอได้มาถึงแล้ว และแท้จริงพวกเขาเหล่านั้น การลงโทษ ที่ไม่เปลี่ยนเป็นอย่างอื่น จะมายังพวกเขาอย่างแน่นอน"

{11:77} และเมื่อบรรดาทูตของเราได้มายังลู่ฎ เขาเป็นทุกข์ต่อพวกเขา และหนักใจในพวกเขา และกล่าวว่า "นี่เป็นวันอันโหดร้าย"

{11:78} และกลุ่มชนของเขาได้มาหาเขาอย่างรีบร้อน และก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยทำความชั่ว เขา กล่าวว่า "โอ้ กลุ่มชนของฉัน! เหล่านี้คือธิดาของฉัน พวกนางนั้นบริสุทธิ์สำหรับพวกเธอ ดังนั้น พวกเธอก็จงยำเกรงอัลลอยเถิด และอย่าทำให้ฉันอับอายต่ออาคันตุกะของฉันเลย ไม่มีบุรุษสักคนในหมู่พวกเธอที่มีสติสัมปชัญญะบ้างหรือ?"

{11:79} พวกเขา กล่าวว่า "ท่านก็รู้ว่า เราไม่มีความใคร่ในธิดาของท่าน และแท้จริงท่านรู้ดีถึงสิ่งที่เราปรารถนา"

{11:80} เขากล่าวว่า "หวังเหลือเกิน ว่าฉันมีกำลังปราบพวกเธอ หรือฉันจะหันไปพึ่งที่พึ่งพิงอันมั่นคง"

{11:81} (มะลาอิกะฮฺ) กล่าวว่า "โอ้ ลู่ฎ! พวกเราเป็นทูตของพระเจ้าของท่าน พวกเหล่านั้นจะไม่ถึงท่านได้เลย ดังนั้น ท่านจงเดินทางไปในยามรัตติกาลพร้อมกับครอบครัวของท่าน และพวกท่านคนใดอย่าได้เหลียวหลัง เว้นแต่ภริยาของท่าน แท้จริงจะประสบแก่นางเช่นเดียวกับที่ได้ประสบแก่พวกเขา แท้จริงสัญญาของพวกเขาคือยามอรุณ มิหรือ ยามอรุณนั้น ใกล้เข้ามาแล้ว?"

{11:82} ดังนั้น เมื่อบัญชาของเราได้มาถึง เราได้พลิกข้างบนของมันลงข้างล่าง และเราได้กระหน่ำฝนหินแครงลงมาพร้งพรู

{11:83} ถูกตราเครื่องหมายไว้ ณ ที่พระเจ้าของเธอ และมันไม่ไกลไปจากพวกทูจริด

{11:84} และยังมีกลุ่มชนของมัดยัน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาชื่อซุฮัยบ เขากล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด พวกเธอนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ และอย่าให้การตวงและการชั่งนั้นบกพร่อง แท้จริงฉันเห็นพวกเธอมีความสุขสมบูรณ์พูนสุข ทว่าฉันกลัวแทนพวกเธอต่อการลงโทษในวันที่ถูกห้อมล้อมไว้"

{11:85} "และโอ้ หมู่ชนของฉัน! พวกเธอจงทำการตวงและการชั่งให้ถูกต้องด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าฉ้อโกงเอาสิ่งของๆผู้อื่น และอย่าก่อกรรม เป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดิน"

{11:86} "สิ่งที่เหลืออยู่ของอัลลอฮฺนั้นดียิ่งสำหรับพวกเธอ หากพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธา และฉันไม่ใช่ผู้คุ้มกันพวกเธอ"

{11:87} พวกเขากล่าวว่า "โอ้ ซุฮัยบ! การนมาซของท่านสั่งสอนท่าน

ให้พวกเราละทิ้งสิ่งที่เหล่าบิดาของเราเคารพสักการะอยู่ หรือว่าให้เรา(ละทิ้งการ)กระทำต่อทรัพย์สินของเราตามที่เราต้องการกระนั้นหรือ? แท้จริง ท่านก็เป็นผู้อดทนขันติ เป็นผู้มัสติปัญญา"

{11:88} เขากล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! พวกเธอไม่เห็นดอกหรือ? ว่าฉันมีหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉัน และพระองค์ได้ประทานปัจจัยยังชีพแก่ฉัน ซึ่งเป็นปัจจัยยังชีพที่ดีจากพระองค์ และฉันไม่ปรารถนาที่จะขัดแย้งกับพวกเธอ ในสิ่งที่ฉันได้ห้ามพวกเธอให้ละเว้น ฉันไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากการปฏิรูปให้ดีขึ้นเท่าที่ฉันสามารถ และความสำเร็จของฉันจะไม่เกิดขึ้น

เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮฺ ต่อพระองค์ฉันมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นฉันกลับคืน"

{11:89} "และโอ้ หมู่ชนของฉัน! อย่าให้การแตกแยกกับฉันทำให้พวกเธอกระทำผิด ซึ่งจะประสบแก่พวกเธอเช่นที่ได้ประสบแก่กลุ่มชนของนูหฺ หรือกลุ่มชนของฮูด หรือกลุ่มชนของศอลิหฺ และกลุ่มชนของลูฏไม่ได้อยู่ห่างไกลจากพวกเธอ"

{11:90} "และพวกเธอจงขอกฎโทษต่อพระเจ้าของพวกเธอ แล้วจงกลับใจต่อพระองค์ แท้จริงพระเจ้าของฉันคือพระผู้ทรงเมตตา พระผู้ทรงรักใคร่"

{11:91} พวกเขากล่าวว่า "โอ้ ซุฮัยบ! เราไม่เข้าใจมากนักในสิ่งที่ท่านกล่าวมา และแท้จริงเราเห็นว่าท่านเป็นคนอ่อนแอในหมู่พวกเรา ถ้าไม่ใช่เพราะครอบครัวของท่านแล้ว เราก็คงขว้างปาท่านแล้ว และท่านก็ไม่ได้เป็นที่นับถือสำหรับพวกเราเลย"

{11:92} เขากล่าวว่า "โอ้ กลุ่มชนของฉัน! ครอบครัวของฉันเป็นที่นับถือสำหรับพวกเธอมากยิ่งขึ้นกว่าอัลลอฮฺกระนั้นหรือ? และพวกเธอได้เอาพระองค์ไว้เบื้องหลังพวกเธอ แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเธอกระทำ"

{11:93} และโอ้ หมู่ชนของฉัน! พวกเธอจงกระทำตามแนวทางของพวกเธอ ฉันก็จะกระทำ (ตามแนวทางของฉัน) แล้วพวกเธอก็จะรู้ว่า ผู้ใดกันที่จะประสบกับการลงโทษที่ทำให้เขาต้องอดสู และผู้ใดกันที่เป็นคนโกหก และพวกเธอจงคอยเฝ้าดูเถิด แท้จริงฉันก็คอยเฝ้าดูร่วมกับพวกเธอ(เช่นกัน)

{11:94} และเมื่อพระบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยซุฮัยบและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาร่วมกับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเมตตาจากเรา และเสียงกัมปนาทได้คร่ำพวกทูจริด

แล้วพวกเขาได้กลายเป็นผู้นอนหงายตายในบ้านเรือนของพวกเขา

{11:95} ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่ได้เคยรุ่งเรืองอยู่ในนั้นมาก่อน มิหรือ! มัดยัน จงห่างไกลจากพระเมตตา! เช่นเดียวกับที่ชะมูดได้ห่างไกลมาแล้ว

{11:96} และโดยแน่นอนเราได้ส่งมุขามาพร้อมด้วยบรรดาสัญญาณของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง

{11:97} ยังฟิรเอานและบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา พวกเขาได้ปฏิบัติตามบัญชาการของฟิรเอาน อันบัญชาการของฟิรเอานนั้นไม่ถูกต้องเลย

{11:98} เขาจะนำหน้ากลุ่มชนของตนในวันฟื้นคืนชีพ และนำพวกเขาลงในเพลิงนรก และมันช่างเป็นทางลงที่เลวร้ายเสียนี้กระไร!

{11:99} และพวกเขาถูกติดตามด้วยการสาปแช่งในโลกนี้และวันฟื้นคืนชีพ มันช่างเป็นการช่วยเหลือที่เลวร้ายเสียนี้กระไร!

{11:100} นั่นคือส่วนหนึ่งจากเรื่องราวของบ้านเมือง เราได้เล่าเรื่องของมันให้แก่เธอ ส่วนหนึ่งของมันยังคงอยู่ และส่วนหนึ่งก็เสื่อมโทรมไปแล้ว

{11:101} และเราไม่ได้ฉ้อฉลพวกเขา ทว่าพวกเขาต่างหากที่ฉ้อฉลต่อตนเอง และบรรดาพระเจ้าของพวกเขาที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะไม่อำนวยประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขาเลย เมื่อพระบัญชาของพระเจ้าของเธอได้มาถึง และพระเจ้าเหล่านั้นไม่ได้เพิ่มอันใดแก่พวกเขา นอกจากความพินาศ

{11:102} และเช่นนี้แหละ คือการลงโทษของพระเจ้าของเธอ เมื่อพระองค์ทรงลงโทษบ้านเมือง ซึ่งเป็นบ้านเมืองที่ทุจริต แท้จริงการลงโทษของพระองค์นั้นเจ็บแสบสาหัส

{11:103} แท้จริง ในการนั้นเป็นสัญญาณสำหรับผู้ที่ถูกการลงโทษในวันปรโลก นั่นคือวันแห่งการรวบรวมปวงมนุษย์ไปยังพระองค์ และนั่นคือวันแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างพร้อมเพรียง

{11:104} และเราไม่ได้หวังมัน เว้นแต่เพื่อวาระที่ถูกกำหนดไว้

{11:105} วันที่มันมาถึง ไม่มีชีวิตใดจะพุดจาได้ เว้นแต่โดยพระอนุมัติของพระองค์ ดังนั้น ในหมู่พวกเขาจะมีผู้เคราะห์ร้ายและผู้โชคดี

{11:106} ดังนั้น บรรดาผู้เคราะห์ร้ายก็จะอยู่ในนรก สำหรับพวกเขาที่อยู่ในนั้นคือ การถอนหายใจและการสะอื้น

{11:107} พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น ตราบเท่าที่เหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินยังคงยืนยง เว้นแต่ที่พระเจ้าของเธอทรงประสงค์ แท้จริงพระเจ้าของเธอทรงทำแน่ ตามที่พระองค์ทรงประสงค์

{11:108} และสำหรับบรรดาผู้โชคดีก็จะอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น ตราบเท่าที่เหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินยังคงยืนยง เว้นแต่ที่พระเจ้าของเธอทรงประสงค์ เป็นการประทานให้โดยปราศจากการบั่นทอน

{11:109} ดังนั้น เธออย่าอยู่ในความสงสัยในสิ่งที่พวกเขาเหล่านั้นเคารพสักการะ พวกเขาไม่ได้เคารพสักการะสิ่งใด เว้นแต่เช่นเดียวกับที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้เคารพสักการะมาก่อนแล้ว และแท้จริงเราจะตอบสนองตามส่วนแบ่งของพวกเขาอย่างครบถ้วน ไม่บกพร่อง

{11:110} และแท้จริงเราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา แล้วได้เกิดการขัดแย้งกันขึ้นในนั้น และหากไม่ใช่เพราะลิขิตที่มีมาแต่ก่อนจากพระเจ้าของเธอแล้ว ก็คงจะมีการตัดสินระหว่างพวกเขา และแท้จริงพวกเขาอยู่ในความสงสัยต่อสิ่งนั้น

{11:111} และแน่นอน สำหรับพวกเขาทั้งหมด พระเจ้าของเธอจะทรงตอบแทนการทำงานของพวกเขาให้อย่างครบถ้วน แท้จริงพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ

{11:112} เธอจงอยู่ในความเที่ยงธรรม อย่างที่เธอได้รับบัญชา และผู้ที่สำนึกผิดร่วมกับเธอเช่นกัน และพวกเขาอย่าได้ละเมิด แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นสิ่งที่พวกเขากระทำ

{11:113} และพวกเขาอย่าคล้อยตามพวกทุจริต มิฉะนั้น เพลิงนรกจะสัมผัสพวกเขา และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองใด ๆ นอกจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ

{11:114} และเธอจงดำรงการนมาซ ยามช่วงปลายทั้งสองของทิวาและยามต้นของราตรี แท้จริงคุณงามความดีย่อมลบล้างเหล่าความผิด นั่นคือข้อเตือนสำหรับบรรดาผู้ที่รำลึก

{11:115} และเธอจงอดทน เพราะแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้การตอบแทนของผู้ทำความดีนั้นสูญหาย

{11:116} เหตุใดในชนรุ่นก่อนพวกเธอ จึงไม่มีปัญญาช่วยกันห้ามปรามการบ่อนทำลายในแผ่นดิน เว้นแต่จำนวนน้อยเท่านั้นจากผู้ที่เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้น และพวกทูจรีตได้หลงตามความสำราญที่ถูกประทานให้ พวกเขาจึงเป็นทรชน

{11:117} และพระเจ้าของเธอจะไม่ทรงทำลายหมู่บ้าน โดยยอยุติธรรม ขณะที่ประชากรของหมู่บ้านนั้นเป็นผู้ฟื้นฟูทำความดี

{11:118} และหากพระเจ้าของเธอทรงประสงค์ แน่อนพระองค์จะทรงทำให้ปวงมนุษย์เป็นประชาชาติเดียวกัน ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังคงขัดแย้งกัน

{11:119} เว้นแต่ผู้ที่พระเจ้าของเธอทรงเมตตา และเช่นนั้นแหละพระองค์ทรงบังเกิดพวกเขา และพระพจนารถของพระเจ้าสมบูรณ์แล้วว่า "ฉันจะให้รักนั้นเต็มไปด้วยพวกญินและมนุษย์ทั้งหมด"

{11:120} และทั้งหมดนี้เราได้บอกเล่าแก่เธอ จากเรื่องราวของบรรดาศาสนทูตเพื่อทำให้จิตใจของเธอหนักแน่น ในนี้มีความสัตย์จริงมาถึงเธอ และเป็นข้อตักเตือน และข้อรำลึกสำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{11:121} จงกล่าวเถิดแก่บรรดาผู้ไม่มีศรัทธาว่า "พวกเธอจงกระทำตามแนวทางพวกเธอ แท้จริงเราก็คงกระทำเช่นกัน"

{11:122} "และพวกเธอจงคอยดูเถิด แท้จริงเราก็คงเป็นผู้คอยดู"

{11:123} และสิ่งพินาศวิสัยแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และยิ่งพระองค์ทรงงานทั้งหมดจะถูกนำกลับไป ดังนั้นเธอจงเคารพสักการะพระองค์และจงมอบหมายต่อพระองค์ และพระเจ้าของเธอ นั้น ไม่ทรงเผอเรอในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

12. ซูเราะฮฺยฺยูสุฟ (บท นบียฺยูสุฟ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {12:1} อะลีฟ ลาม ร่อ هل่านี้คือ โองการแห่งคัมภีร์ที่ชัดแจ้ง
- {12:2} แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์นี้ลงมาเป็นภาษาอาหรับ เพื่อพวกเขาจะได้ ใช้ปัญญา
- {12:3} เราจะเล่าเรื่องราวที่ดีเยี่ยมแก่เธอ ตามที่เราได้เปิดเผยสำแดงอัลกุรอานนี้แก่เธอ แม้ว่าก่อนหน้า นี้เธอจะเคยอยู่ในหมู่ผู้ไม่รู้เรื่องราว
- {12:4} (จงรำลึก)ขณะที่ยฺยูสุฟกล่าวแก่บิดาของตนว่า "โอ้ บิดา! แท้จริงฉันได้ฝันเห็นดวงดาวสิบเอ็ด ดวง และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ ฉันฝันเห็นพวกมันกราบต่อฉัน"
- {12:5} เขากล่าวว่า "โอ้ ลูกเอ๋ย! เธออย่าเล่าความฝันของเธอแก่พี่น้องของเธอ เพราะพวกเขาจะวางอุบายเพื่อ(ทำร้าย)เธอ แท้จริง ชัยฏอนนั้นเป็นศัตรูที่ชัดแจ้งต่อมนุษย์"
- {12:6} "และเช่นนั้นแหละ พระเจ้าของเธอทรงเลือกเธอ และทรงสอนเธอ ให้รู้วิชาทำนายฝัน และทรง ประทานความโปรดปรานของพระองค์อย่างสมบูรณ์แก่เธอและวงศ์วานของยะอฺูบ เช่นเดียวกับที่พระ องค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานอย่างสมบูรณ์แก่บุตรทั้งสองของเธอแต่กาลก่อน คืออับรอฮีมและอิสฮาก แท้จริงพระเจ้าของเธอเป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"
- {12:7} แท้จริง ในยฺยูสุฟและพี่น้องของเขานั้น มีบรรดาสัญญาสำหรับผู้สอบถาม
- {12:8} (จงรำลึก)เมื่อพวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงยฺยูสุฟและน้องชายของเขาเป็นที่รักแก่บิดาของเรา ยิ่ง กว่าพวกเรา ทั้ง ๆ ที่พวกเรามีจำนวนมาก แท้จริงบิดาของเราอยู่ในความหลงผิดอย่างชัดเจน"
- {12:9} "พวกเขาจงฆ่ายฺยูสุฟ หรือเอาเขาไปทิ้งที่แผ่นดินไกล ไบหน้าของบิดาของพวกเขา ก็จะวาง ให้ แก่พวกเขา และพวกเขาค่อยเป็นชนที่ดีหลังจากเขา"
- {12:10} คนหนึ่งในพวกเขา กล่าวว่า "พวกเขาอย่าฆ่ายฺยูสุฟ แต่จงโยนเขาลงในบ่อลึก เพื่อคณะเดินทางบางคณะจะได้ นำเอาเขาออกมา หากพวกเขาจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น"
- {12:11} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ บิดาของเรา! เหตุใดท่านจึงไม่ไว้ใจเรา ในยฺยูสุฟ และแท้จริงเราเป็นผู้ บริสุทธิ์ใจต่อเขา"
- {12:12} "ปล่อยเขาไปกับเราฟุ้งนี้เถิด เขาจะได้กินและเล่นบ้าง และแท้จริงเรานี่จะเป็นผู้คุ้มกันเขา"
- {12:13} เขากล่าวว่า "แท้จริงมันจะทำให้ฉันเศร้าใจนัก ที่พวกเขาจะเอาเขาไป และฉันกลัวว่า สุนัข ป่าจะกินเขา ขณะที่พวกเขาไม่ได้เอาใจใส่ต่อเขา"
- {12:14} พวกเขา กล่าวว่า "หากสุนัขป่ากินเขาได้ ทั้ง ๆ ที่พวกเรามีจำนวนมาก ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง พวกเราก็เป็นผู้สูญเสีย"
- {12:15} เมื่อพวกเขาพาเขาไป และพวกเขาตกลงกันว่า จะเอาเขาไปโยนในบ่อลึก เราจึงได้เปิดเผย สำแดงแก่เขาว่า "เธอจะได้เล่าแก่พวกเขาถึงการกระทำของพวกเขาในครั้งนี้ โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้" "
- {12:16} และพวกเขาได้กลับมาหาบิดาของพวกเขาเวลาค่ำ พลังร้องไห้
- {12:17} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ บิดาของเรา! พวกเราได้ออกไปวิ่งแข่งกัน และเราได้ปล่อยยฺยูสุฟคอย ฝ้าสัณนิษฐานของเรา แล้วสุนัขป่าได้มากินเขา และท่านคงไม่เชื่อเราแน่ ทั้ง ๆ ที่เราเป็นผู้สัตย์จริง"
- {12:18} และพวกเขาได้นำเสื้อของเขามา มีเลือดปลอมติดอยู่ "ทว่าจิตใจพวกเขาเองต่างหาก ที่ได้ ลวงตัวพวกเขาให้เห็นดีเห็นงาม ดังนั้น การอดทนเป็นสิ่งที่ดี และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงให้ความช่วยเหลือ(ให้อุดหนุน)ต่อสิ่งที่พวกเขา กล่าวอ้าง"
- {12:19} และคณะเดินทางหนึ่งได้มาถึง พวกเขาจึงได้ส่งคนแบกน้ำของพวกตนไป เขาจึงหย่อนถัง ของตนลงไป เขากล่าวว่า "โอ้ ชาวดี! นี่เป็นเด็กชาย" และพวกเขาได้ช้อนเขาไว้เป็นสินค้า และ อัลลอฮฺทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ
- {12:20} และพวกเขาได้ขายเขาไปในราคาถูก นับได้ไม่กี่ดิรฮัม และพวกเขาเป็นผู้มักน้อยในตัวเอง

{12:21} และผู้ที่ซื้อเขามาจากอียิปต์กล่าวกับภริยาของเขาว่า "จงให้ที่พำนักแก่เขาอย่างมีเกียรติ บางที เขาจะทำประโยชน์ให้เราได้บ้าง หรือเราอาจจะรับเขาเป็นบุตร และเช่นนั้น เราได้ทำให้ยูสุฟมีอำนาจในแผ่นดิน และเพื่อเราจะได้สอนให้เขารู้วิชาทำนายฝัน และอัลลอฮฺทรงเป็นผู้พิชิตเหนือกิจการของพระองค์ ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้"

{12:22} แล้วเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะแล้ว เราได้ประทานวิจรรย์ญาณและวิทยาการแก่เขา และเช่นนั้น เราตอบแทนแก่บรรดาผู้ประพฤติดี

{12:23} และ(สตรี)ที่เขาพึงอาศัยอยู่ในบ้านนั้น ก็ได้ช่วยเขา และนางได้ปิดเหล่าประตู และกล่าวว่า "มาที่นี่!" เขากล่าวว่า "ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ แท้จริง เขานั้นเป็นนายของฉัน ให้ที่พำนักที่ดียิ่งแก่ฉัน แท้จริงพวกทุจริตจะไม่บรรลุความสำเร็จ"

{12:24} และแท้จริง นางได้ตั้งใจมั่นในตัวเขา และเขาก็ตั้งใจจะกำจัดนาง หากเขาไม่ได้เห็นหลักฐานแห่งพระเจ้าของตน เช่นนั้น เพื่อเราจะให้ความช่วยเหลือและการลามกห่างไกลจากเขา แท้จริงเขาคือคนหนึ่งเ็นปวงบ่าวของเราที่สุจริต

{12:25} และทั้งสองได้วิ่งไล่กันถึงที่ประตู และนางได้ดึงเสื้อของเขาขาดทางด้านหลัง และทั้งสองได้พบสามีของนางที่ประตู นางกล่าวว่า "อันใดเล่าคือการตอบแทนของผู้ประสงค์ร้ายต่อภริยาของท่าน นอกจากการจำคุกหรือการลงโทษอย่างเจ็บปวด?"

{12:26} เขากล่าวว่า "นางได้ช่วยฉันใจฉัน" และพยานคนหนึ่งในบ้านของนางได้เป็นพยาน "หากเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหน้า นางก็พูดจริง และเขาอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ"

{12:27} "และหากว่าเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง นางก็กล่าวเท็จ และเขาอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง"

{12:28} ดังนั้น เมื่อเขาเห็นเสื้อของเขาถูกดึงขาดทางด้านหลัง เขากล่าวว่า "แท้จริง มันเป็นอุบายของพวกหล่อน แท้จริงอุบายของพวกหล่อนนั้นยิ่งใหญ่"

{12:29} "ยูสุฟ จงผินหลังให้แก่เรื่องนี้เถิด และหล่อนก็จงขอร้องโทษในความผิดของหล่อน แท้จริงหล่อนอยู่ในหมู่ผู้กระทำผิด"

{12:30} และพวกผู้หญิงในเมืองกล่าวว่า "ภริยาของ(ผู้บัญชาการ)ผู้ทรงเกียรติ ได้ช่วยเราไว้รับใช้ของตน แน่نون เขาทำให้นางหลงรัก แท้จริง เราเห็นว่านางอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน"

{12:31} เมื่อนางได้ยินเสียงโจษจรรย์ของนางเหล่านั้น นางจึงเชิญพวกนางเหล่านั้นมา และนางได้เตรียมที่พำนักสำหรับพวกนางเหล่านั้น และให้มีเตียงแก่พวกนางคนละเล่ม และนางกล่าว(แก่ยูสุฟว่า) "จงออกไปที่พวกนางเหล่านั้น" เมื่อพวกนางเหล่านั้นเห็นเขา ต่างก็ตระลึงในตัวเขา และเฉือนมือตนเอง พนางกล่าวว่า "เขานี้ไม่ใช่มนุษย์เป็นแน่ เขาไม่ใช่อื่นใดนอกจากเป็นมะลักผู้มีเกียรติ"

{12:32} นางกล่าวว่า "นั่นคือสิ่งที่พวกเธอประณามฉันเกี่ยวกับเขา และแนนนอน ฉันได้ช่วยเขา แต่เขาขัดขืน และหากเขาไม่ปฏิบัติตามที่ฉันสั่งเขา เขาก็จะถูกจำคุกและจะอยู่ในหมู่ผู้ยอมจำนน"

{12:33} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! คุณนั้นเป็นที่รักยิ่งแก่ข้ามากกว่าสิ่งที่พวกนางเรียกร้องข้าไปสู่ มัน และหากพระองค์ไม่ทรงกำจัดอุบายของพวกนาง ให้พ้นไปจากข้าแล้ว ข้าอาจจะโน้มเอียงไปหาพวกนาง และข้าจะเป็นคนหนึ่งเ็นหมู่ผู้โง่เขลา"

{12:34} ดังนั้น พระเจ้าของเขาได้ตอบรับเขา แล้วพระองค์ทรงผลัดต้นอุบายของพวกนางให้พ้นไปจากเขา แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{12:35} ถึงแม้พวกเขาจะได้เห็นหลักฐานยืนยันความบริสุทธิ์แล้วก็ตาม พวกเขากลับมีความเห็นที่ต้องขังเขาไว้สักกระยะหนึ่ง

{12:36} และชายหนุ่มสองคนได้เข้าคุกพร้อมกับเขา หนึ่งในสองคนนั้นกล่าวว่า "ฉันนี้ ฝันเห็นว่าฉันคั้นสุรา" และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "ฉันนี้ ฝันเห็นว่า ฉันทูนขนมปังเหนือศีรษะของฉัน แล้วนกได้มากินมัน จงทำนายความฝันนั้นแก่เราเถิด แท้จริง เราเห็นท่านอยู่ในหมู่ผู้ประพฤติดี"

{12:37} เขากล่าวว่า "ไม่ทันที่อาหาร ที่เธอทั้งสองจะรับประทานนั้น มาถึงดอก ฉันก็คงได้ทำนายความฝันให้แก่เธอทั้งสองเสร็จแล้ว นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงสอนฉัน แท้จริงฉัน

ได้ละทิ้งแนวทางของกลุ่มชนผู้ไม่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และพวกเขาเป็นพวกที่ปฏิเสธศรัทธาต่อวัน
ปรโลก"

{12:38} "และฉันได้ดำเนินตามแนวทางของบรรพบุรุษของฉัน คืออิบรอฮีม และอิสฮาก และยะอฺุบ
ไม่เป็นการบังควรแก่เราที่จะตั้งภาคีด้วยสิ่งใดต่ออัลลอฮ์ นั่นคือความ โปรตปรานของอัลลอฮ์แก่เรา
และมนุษยชาติ แต่มนุษย์ส่วนมากไม่ชอบพระคุณ"

{12:39} "โอ้ เพื่อนร่วมศอกทั้งสอง! เหล่าพระเจ้าที่แตกต่างกันจะดีกว่า หรือว่าอัลลอฮ์
พระผู้ทรงเออะ พระผู้ทรงมีอำนาจ?"

{12:40} สิ่งที่พวกเธอเคารพสักการะอื่นจากพระองค์นั้น เป็นเพียงแต่บรรดานาม
ที่พวกเธอและบรรพบุรุษของพวกเธอขนานนามให้แก่มัน อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงประทานหลักฐานในเรื่องนี้
ลงมา การตัดสินใจไม่ได้เป็นสิทธิของผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ พระองค์บัญชาไม่ให้พวกเธอเคารพสักการะ
สิ่งใด นอกจากพระองค์เท่านั้น นั่นคือศาสนาที่เที่ยงธรรม แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้

{12:41} "โอ้ เพื่อนร่วมศอกทั้งสอง! อันเธอคนหนึ่งนั้น จะ(กลับไป)รินสุราให้นายของตน ส่วนอีกคน
หนึ่งจะถูกแขวนตรึง แล้วนกจะกินศีรษะของเขา เรื่องที่เธอทั้งสองขอความเห็นนั้น ถูกกำหนดไว้แล้ว"

{12:42} และเขากล่าวแก่หนึ่งในสองคน ที่เขาคิดว่าจะพันโทษว่า "จงกล่าวถึงฉัน ณ ที่เจ้านายของ
เธอ" แล้วชายผู้นั้นได้ทำให้เขาคคนนั้นลืมนึกที่จะบอกแก่เจ้านายของตน เขาจึงอยู่ในคุกอีกหลายปี

{12:43} และกษัตริย์กล่าวว่า "ฉันฝันเห็นแม่โคอ้วนเจ็ดตัวถูกแม่โคผอมเจ็ดตัวกลืนกิน และรวงข้าว
เขียวสดเจ็ดรวงและที่เหลือนั้นกรอบแห้ง โอ้ ชุขนางทั้งหลาย! จงอธิบายความฝันของฉันนี้ให้แก่ฉัน
หากพวกท่านเป็นผู้ทำนายฝันได้"

{12:44} พวกเขา กล่าวว่า "เป็นสุบินที่สับสน และพวกเราไม่ใช่ผู้รู้ในการทำนายฝัน"

{12:45} คนที่รอดพ้นในสองคนนั้น รำลึกขึ้นมาได้หลังจากระยะเวลาอันแสนนาน กล่าวว่า "ฉันจะ
บอกพวกท่านซึ่งการทำนายสุบิน พวกท่านจงส่งฉันไปเถิด"

{12:46} "โอ้ ยูสุฟผู้ซื่อสัตย์! จงอธิบายแก่เรา เรื่องแม่โคอ้วนเจ็ดตัวถูกแม่โคผอมเจ็ดตัวกลืนกิน
และรวงข้าวเขียวสดเจ็ดรวงและที่เหลือนั้นกรอบแห้ง หวังว่าฉันจะกลับไปหาผู้คนที่เหล่านั้น เพื่อพวกเขา
จะได้รู้เรื่อง"

{12:47} เขากล่าวว่า "พวกท่านจะเพาะปลูกเจ็ดปีต่อเนื่องกัน สิ่งที่พวกท่านเก็บเกี่ยวได้ จงปล่อยมัน
ไว้ในรวงของมัน เว้นแต่ส่วนน้อยที่พวกท่านจะเอามาบริโภค"

{12:48} หลังจากนั้น เจ็ดปีแห่งความแห้งแล้งจะติดตามมา มันจะกินสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้สำหรับมัน
นอกจากส่วนน้อยที่พวกท่านจะเก็บไว้ทำพันธุ์"

{12:49} "แล้วหลังจากนั้น ปีที่ผู้คนจะได้รับฝนก็จะตามมา และในปีนั้นพวกเขาจะได้ค้ำนอง"

{12:50} และกษัตริย์นั้นกล่าวว่า "จงนำเขามาหาฉันเถิด!" เมื่อคนนำข่าวมาหาเขา เขากล่าวว่า
"จงกลับไปยังนายของเธอ แล้วถามเขาถึงเรื่องของพวกเขาผู้หญิงที่เดือนมือตนเอง

แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ถึงอุบายของนางเหล่านั้น"

{12:51} กษัตริย์ตรัสว่า "เรื่องราวของพวกเขาเธอเป็นเช่นใด? ยามที่พวกเขาอัยยวนยูสุฟ"

พวกนางกล่าวว่า "ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครอง เราไม่เคยรู้ว่าเขามีความชั่วสักอย่าง" ภริยาของผู้
บัญชาการกล่าวว่า "บัดนี้ความจริงได้ปรากฏขึ้นแล้ว ฉันได้อัยยวนเขาเอง และแท้จริงเขาคือผู้หนึ่ง
ในหมู่ผู้สัตย์จริง"

{12:52} (ยูสุฟกล่าวว่า) "ทั้งนี้เพื่อให้เขารู้ว่า ฉันไม่ได้ทรยศต่อเขาโดยลับหลัง และแท้จริงอัลลอฮ์
จะไม่ทรงชี้แนะแนวการวางแผนของพวกเขาทรยศ"

{12:53} "และฉันก็ไม่ไ้จะแก้ตัว อันที่จริง จิตนั้นจะบงการให้ทำชั่วตลอด นอกจากที่พระเจ้าของ
ฉันทรงเมตตา แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นพระผู้ทรงอภิเษก พระผู้ทรงปรานียิ่ง"

{12:54} และกษัตริย์ก็กล่าวว่า "จงนำเขามาหาฉันเถิด! ฉันจะแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้ไกล่ชืดของฉัน" เมื่อยูสุฟได้สนทนากับเขาแล้ว เขากล่าวว่า "แท้จริง เธออยู่ต่อหน้าเราวันนี้ เป็นผู้มีตำแหน่งสูงส่ง เป็นที่ไว้วางใจ"

{12:55} เขากล่าวว่า "ได้โปรดแต่งตั้งฉันให้ควบคุมการคลังของแผ่นดิน แท้จริงฉันเป็นผู้ซื่อสัตย์ ผู้รู้"

{12:56} และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้ยูสุฟมีอำนาจในแผ่นดิน เขาจะพำนักอยู่ที่ใดได้ตามต้องการ เราให้ความเมตตาของเราแก่ผู้ที่เราประสงค์ และเราจะไม่ทำให้รางวัลของบรรดาผู้ประพฤติดีนั้นสูญหาย

{12:57} และแน่นอน รางวัล ในปรโลกนั้นดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา โดยที่พวกเขาอย่าเกรง

{12:58} และพี่น้องของยูสุฟได้มา แล้วเข้าไปหาเขา ยูสุฟจำพวกเขาได้ แต่พวกเขาจำยูสุฟไม่ได้

{12:59} และเมื่อเขาได้จัดเตรียมเสบียงอาหารและสัมภาระเดินทางของพวกเขาให้แก่พวกเขาแล้ว

เขากล่าวว่า "จงนำน้องชายของพวกท่านจากบิดาของพวกท่านมาหาฉัน พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่าฉันได้ดวงใจอย่างครบถ้วน และฉันนั้นดียิ่ง ในหมู่ผู้ให้การต้อนรับ"

{12:60} "หากพวกท่านไม่นำเขามาหาฉัน จะไม่มีการดวงจากฉัน ให้พวกท่านอีก และพวกท่านอย่าเข้าใกล้ฉัน"

{12:61} พวกเขา กล่าวว่า "เราจะเกลี้ยกล่อมบิดาของเขาให้เขาได้ออกมา และแท้จริงเราจะต้องทำอย่างแน่นอน"

{12:62} และเขาบอกแก่พวกคนใช้ของตนว่า "จงใส่สินค้าของพวกเราไว้ในกระสอบของพวกเรา หวังว่าพวกเขาคงจะจำมันได้ เมื่อพวกเขากลับไปหาครอบครัวของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับมาอีก"

{12:63} เมื่อพวกเขากลับไปหาบิดาของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า "โอ้ บิดาของเรา! การดวงถูกห้ามแก่เรา จงส่งน้องของเราไปกับเรา เพื่อเราจะได้ส่วนดวง และแท้จริงเราจะเป็นผู้คุ้มกันเขา"

{12:64} (บิดา)กล่าวว่า "จะให้ฉันไว้วางใจพวกเธอเกี่ยวกับเขา อย่างที่ฉันเคยไว้วางใจพวกเธอที่มีต่อพี่ชายของเขาเมื่อก่อนหน้านั้นหรือ? ดังนั้นอัลลอฮฺทรงเป็นพระผู้คุ้มกันที่ดียิ่ง และพระองค์เท่านั้นทรงเมตตา ยิ่ง ในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย"

{12:65} และเมื่อพวกเขาเปิดกระสอบของพวกเขา ก็เห็นสินค้าของพวกเขาถูกคืนกลับมายังพวกเขาด้วย พวกเขาจึงกล่าวว่า "โอ้ บิดาของเรา! เราต้องการอันใดอีกเล่า? นี่สินค้าของเราถูกคืนกลับมายังเรา แล้วเรายังได้นำเสบียงอาหารมายังครอบครัวของเราอีก และเราจะคุ้มกันน้องชายของเรา และเราจะได้เพิ่มการดวงอีกหนึ่งตัวอูฐ นั่นเป็นการดวงที่ง่าย"

{12:66} (บิดา)กล่าวว่า "ฉันจะไม่ส่งเขาไปกับพวกเธอ จนกว่าพวกเธอจะนำสัญญาจากอัลลอฮฺให้แก่ฉันเสียก่อน ว่าพวกเธอจะนำเขากลับมาอย่างแน่นอน เว้นแต่พวกเธอจะถูกปิดล้อม" เมื่อพวกเขาได้ให้สัญญาของพวกเขาแก่เขาแล้ว (บิดา)ก็กล่าวว่า "อัลลอฮฺทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเราสัญญาไว้"

{12:67} และเขากล่าวว่า "โอ้ ลูกเอ๋ย! พวกเธออย่าเข้าเมืองทางเดียวกัน แต่พวกเธอจงเข้าเมืองต่างทางกัน และฉันไม่อาจคุ้มกันพวกเธอให้พ้นจากอัลลอฮฺได้แม้แต่อย่างเดียว

การพิพากษาเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ฉันขอมอบหมายต่อพระองค์ และขอให้บรรดาผู้มอบหมาย จงมอบหมายต่อพระองค์เถิด"

{12:68} และเมื่อพวกเขาได้เข้าเมืองตามที่บิดาของพวกเขาได้สั่งไว้ ไม่มีสิ่งใดที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮฺได้ เว้นแต่เป็นเพียงความต้องการในจิตใจของยะอูบ ซึ่งเขาได้ปฏิบัติไป(เพื่อให้บรรดาบุตรรู้สึกสบายใจ) และแท้จริงเขาเป็นผู้มีความรู้ เพราะเราได้สอนเขา แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้

{12:69} และเมื่อพวกเขาได้เข้าไปหายูสุฟ เขารับน้องชายของตนไปอยู่กับเขา เขากล่าวว่า "ฉันเป็นพี่ชายของเธอ ดังนั้นเธออย่าเสียใจในสิ่งที่พวกเรากระทำ"

{12:70} เมื่อเขาได้จัดเตรียมเสบียงอาหารและสัมภาระเดินทางของพวกเขาให้แก่พวกเขาแล้ว เขาได้ใส่ถ้วยดวงลงในกระสอบของน้องชายของตน แล้วผู้ประกาศได้ประกาศว่า "โอ้ กองคาราวาน! แท้จริงพวกท่านเป็นพวกขโมย"

{12:71} พวกเขากล่าว พลางหันไปทางพวกเขา(ถาม)ว่า "มีอันใดหายไปจากพวกท่านหรือ?"

{12:72} พวกเขากล่าวว่า "ถ้วยดวงของกษัตริย์หายไปจากเรา และผู้ใดนำมันมาคืน เขาคนนั้นจะได้รับเสบียงเป็นรางวัลบรรทุกบนอูฐหนึ่งตัว และฉันเป็นผู้รับรอง"

{12:73} พวกเขากล่าวว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ โดยแน่นอนพวกท่านทราบดีว่า เราไม่ได้มาที่นี่เพื่อก่อความเสียหายในแผ่นดิน และเราก็ไม่ใช่พวกขโมย"

{12:74} พวกเขากล่าวว่า "ถ้าเช่นนั้นโทษของมันจะเป็นเช่นใด? หากพวกท่านเป็นผู้โกหก"

{12:75} พวกเขากล่าวว่า "โทษของมันคือ มันถูกค้นพบในกระสอบของผู้ใด เขาคนนั้นก็ต้องรับโทษของมัน เช่นนั้นแหละเราลงโทษพวกทujurิด"

{12:76} ดังนั้น เขาได้เริ่มค้นในกระสอบของพวกเขา ก่อนกระสอบของน้องชายของตน แล้วเขาก็ได้เอามันออกมาจากขามของน้องชายของตน เช่นนั้นแหละเราได้ออกอุบายให้แก่ยูสุฟ เขาไม่ได้จะจับเอาน้องชายของตนตามการพิพากษาของกษัตริย์ นอกจากว่าอัลลอฮ์จะทรงประสงค์ เราจะเชิดชูฐานันดรหลายชั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์ และเหนือทุก ๆ ผู้ที่มีความรู้คือพระผู้ทรงรอบรู้

{12:77} พวกเขากล่าวว่า "หากเขาขโมย พี่ชายของเขาก็ต้องขโมยมาก่อนเป็นแน่" ยูสุฟจึงซ่อนความรู้สึกไว้ในใจของตน และไม่เปิดเผยมันแก่พวกเขา เขากล่าวว่า "พวกท่านมีสถานะที่เลวมาก และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งที่พวกท่านกล่าวหา"

{12:78} พวกเขากล่าวว่า "โอ้ ท่านอัศรมหาเสนาบดี! เรามีบิดาที่แก่ชรามากแล้ว โปรดจับเอาพวกเราคนหนึ่งไว้แทน แท้จริงเราเห็นว่า ท่านอยู่ในหมู่ผู้ประพฤติดี"

{12:79} เขากล่าวว่า "เราขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮ์ ที่เราจะจับเอาคนอื่น นอกจากผู้ที่เราพบทรัพย์สินของเราอยู่ที่เขา มิฉะนั้น เราก็คจะเป็นพวกทujurิด"

{12:80} ดังนั้น เมื่อพวกเขาหมดอาลัยจากเขา พวกเขา ก็หันหน้าเข้าปรึกษากันตามลำพัง พี่คนโตของพวกเขา กล่าวว่า "พวกเธอไม่รู้ดอกหรือว่า บิดาของพวกเธอได้เอาสัญญาอย่างมั่นคงจากอัลลอฮ์แก่พวกเธอ? และก่อนนี้พวกเธอก็ได้ทำผิดพลาดในเรื่องของยูสุฟมาแล้ว ฉะนั้นจะไม่ออกจากดินแดนนี้ จนกว่าบิดาของฉันทจะอนุญาตแก่ฉัน หรือไม่ก็อัลลอฮ์จะทรงตัดสินแก่ฉัน และพระองค์ทรงเลิศยิ่งในเหล่าผู้ตัดสิน"

{12:81} พวกเขาจึงกลับไปยังบิดาของพวกเขาแล้วกล่าวว่า "โอ้ บิดาของเรา! แท้จริงลูกชายของท่านนั้นขโมย และเราไม่เป็นพยาน เว้นแต่ในสิ่งที่เรารู้ และเราไม่ใช่ผู้เก็บความลับ"

{12:82} "และจงถามชาวเมืองซึ่งเราพำนักอยู่ในนั้น และกองคาราวานซึ่งเราเดินทางร่วมมากับมัน และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริงอย่างแน่นอน"

{12:83} (ยะอฺูบ)กล่าวว่า "ทว่าจิตใจของพวกเธอเองต่างหาก ที่ได้ลวงพวกเธอให้เห็นดีเห็นงาม ดังนั้นการอดทนเป็นสิ่งที่ดี หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงนำพวกเขาทั้งหมดกลับมา ฉันทแท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"

{12:84} และเขาผินหลังให้แก่พวกเขาและกล่าวว่า "โอ้ ความอาลัยที่มีต่อยูสุฟ!" และดวงตาทั้งสองข้างของเขาก็ชุ่มมัว เนื่องจากความเศร้าโศก ในขณะที่เขาเป็นผู้อดกลั้น

{12:85} พวกเขา กล่าวว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮ์! ท่านยังคงรำลึกถึงยูสุฟอยู่ จนกระทั่งท่านทรุดโทรม หรือท่านเป็นหนึ่งในเหล่าผู้พินาศ"

{12:86} (ยะอฺูบ)กล่าวว่า "แท้จริงฉันร้องเรียนความเศร้า โศกของฉันทและความทุกข์ระทมของฉันทต่ออัลลอฮ์ และฉันรู้จากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกเธอไม่รู้"

{12:87} "โอ้ ลูก ๆ ของฉันเอ๋ย! พวกเขาจะไปสืบข่าวของยูลุสและน้องชายของเขา และพวกเขาอย่าเบื่อก่อนหน้าต่อความเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงไม่มีผู้ใดเบื่อก่อนหน้าต่อความเมตตาของอัลลอฮ์ นอกจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธ"

{12:88} ดังนั้น เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ ท่านผู้ทรงเกียรติ! ความทุกข์ได้ประสบกับเราและครอบครัวของเรา และเราได้นำสินค้าราคาต่ำมา ดังนั้นขอท่านได้โปรดดวงให้เราอย่างครบถ้วน และโปรดบริจาคให้แก่เราด้วย แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตอบแทนผู้บริจาคท่าน"

{12:89} เขากล่าวว่า "พวกท่านทราบไหม? สิ่งที่คุณท่านได้ทำกับยูลุสและน้องชายของเขา ยามเมื่อพวกท่านเป็นผู้หลงผิด"

{12:90} พวกเขา กล่าวว่า "ท่านคือยูลุสใช่ไหม?" เขากล่าวว่า "ฉันคือยูลุสและนี่คือน้องชายของฉันแน่นอน อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเรา แท้จริงผู้ใดที่ยำเกรงและอดทน อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงทำให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีนั้นสูญหาย"

{12:91} พวกเขา กล่าวว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงให้เกียรติแก่ท่านเหนือพวกเรา และพวกเราเคยเป็นผู้ผิดพลั้งอย่างแน่นอน"

{12:92} เขากล่าวว่า "วันนี้ไม่มีการประณามต่อพวกท่าน อัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษพวกท่าน และพระองค์ทรงเมตตาที่สุด ในบรรดาผู้เมตตา"

{12:93} "พวกท่านจงนำเสื้อของฉันตัวนี้ไปวางไว้ที่ข้างหน้าบิดาของฉัน เขาจะกลับเป็นผู้มองเห็น และจงนำครอบครัวของพวกท่านทั้งหมดมายังฉัน"

{12:94} เมื่อกองคาราวานได้ออกมา(จากอียิปต์) บิดาของพวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงฉันได้กลิ่นของยูลุส หากพวกเขาไม่กล่าวหาฉันว่าเหลวไหล"

{12:95} พวกเขา กล่าวว่า "ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ แท้จริงท่านนั้นยังอยู่ในการหลงของท่านเช่นเดิม"

{12:96} เมื่อผู้นำชาวดีมาถึงเขาได้วางเสื้อของยูลุสไว้ที่ข้างหน้าเขา เขาจึงกลับเป็นผู้มองเห็น เขากล่าวว่า "ฉันไม่ได้บอกพวกเธอหรือว่า ฉันรู้จากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเธอไม่รู้"

{12:97} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ บิดาของเรา! โปรดช่วยขอภัยโทษความผิดของเราให้แก่เรา แท้จริงเราเป็นผู้ผิด"

{12:98} เขากล่าวว่า "ฉันจะขอภัยโทษต่อพระเจ้าของฉันให้พวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ"

{12:99} ดังนั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปหายูลุส เขาได้สวมกอดบิดามารดาของตน และกล่าวว่า "พวกท่านจงเข้ามาในอียิปต์โดยปลอดภัยเถิด หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์"

{12:100} และเขาได้พาบิดามารดาของตนขึ้นนั่งบนบัลลังก์ แล้วพวกเขาก็ก้มลงกราบเขา และกล่าวว่า "โอ้ บิดาของฉัน! นี่คือการทำนายฝันของฉันแต่ครั้งก่อน พระเจ้าของฉันทรงทำให้เป็นจริง และพระองค์ทรงให้เกียรติแก่ฉัน โดยพระองค์ทรงนำฉันออกจากคุก และนำพวกท่านมาจากชนบท หลังจากที่ชัยฏอนได้ยุยงให้เกิดการแตกแยกระหว่างฉันกับพี่น้องของฉัน แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"

{12:101} "พระเจ้าของข้า! แท้จริงพระองค์ได้ทรงประทานอำนาจบางส่วนแก่ข้าและทรงสอนข้าให้รู้การทำนายฝัน พระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์คือพระผู้ทรงคุ้มครองข้าทั้งในโลกนี้และปรโลก โปรดให้ข้าสิ้นชีพในสภาพเป็นผู้สวามีภักดี และโปรดให้ข้าร่วมอยู่ในหมู่คนดี"

{12:102} นั่นคือส่วนหนึ่งจากข่าวร้ายลับที่เราได้เปิดเผยสำแดงแก่เธอ และเธอไม่ได้อยู่กับพวกเขา ขณะที่พวกเขาตกลงกันในเรื่องของพวกเขา โดยที่พวกเขาวางแผน

{12:103} และมนุษย์ส่วนมากจะไม่มีศรัทธาต่อเธอ ถึงแม้เธอปรารถนาอย่างยิ่งก็ตาม

{12:104} และเธอไม่ได้ขอรางวัลพวกเขาในเรื่องนี้ มันไม่ใช่อื่นใดนอกจากเป็นการตักเตือนแก่ปวงมนุษย์

{12:105} และมีสัญญาณตั้งเท่าใดในชั้นฟ้าและแผ่นดินที่พวกเขาผ่านมันไปโดยที่พวกเขาฝันหลังให้
{12:106} และพวกเขาส่วนมาก จะไม่มีดอก ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาไม่เป็นผู้ตั้งภาคี
{12:107} พวกเขาจะปลอดภัยไหม เมื่อการครอบคลุมแห่งการลงโทษของอัลลอฮ์จะมายังพวกเขา
หรือเมื่อวันโลกาวินาศจะมายังพวกเขาอย่างฉับพลัน โดยที่พวกเขาไม่รู้สักตัว
{12:108} จงกล่าวเถิด "นี่คือแนวทางของฉัน ฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้ง ทั้งตัวฉัน
และผู้ปฏิบัติตามฉัน และพระพิสุทธิคุณแห่งอัลลอฮ์ ฉันไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี"
{12:109} และเราไม่ได้ส่งผู้ใดมาก่อนเธอ นอกจากบรรดาบุรุษ ซึ่งเราเปิดเผยสำแดงแก่พวกเขา ซึ่ง
มาจากชาวเมือง(เดียวกัน) พวกเขาไม่ได้ตระเวนไปในแผ่นดินดอกหรือ? เพื่อพวกเขาจะเห็นบัน
ปลายของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาว่าเป็นอย่างไร และแน่นอนปรโลกนั้นดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง
พวกเขาไม่ได้ไต่รตรองดอกหรือ?
{12:110} จนกระทั่งเมื่อบรรดาศาสนทูตหมดหวัง และคิดว่าพวกเขาถูกปฏิเสธแล้ว พลันการช่วย
เหลือของเราก็มายังพวกเขา ผู้ที่เราประสงค์ก็ถูกช่วยเหลือให้รอด และการลงโทษของเราจะไม่ถูกผลัก
ออกจากเหล่าทรชน
{12:111} โดยแน่นอนยิ่ง ในเรื่องราวของพวกเขา มีบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา ไม่ใช่เป็น
เรื่องราวที่ถูกเสกสรรปั้นแต่งขึ้น ทว่าเป็นการยืนยันความสัตย์จริงที่อยู่ต่อหน้าเขา และเป็นการ
แจกแจงทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นความเมตตาแก่หมู่ชนผู้มีศรัทธา

13. ซูเราะฮ์ฮุรเราะฮุด (บท ฟาลัน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{13:1} อะลิฟ ลาม มีม ร่อห์ เหล่านี้คือ โองการแห่งคัมภีร์ และสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เธอจากพระเจ้าของเธอนั้นเป็นสัจธรรม แต่มนุษย์ส่วนมากไม่มีศรัทธา

{13:2} อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงยกเหล่าชั้นฟ้าขึ้น โดยปราศจากเสาค้ำจุน ที่พวกเธอเห็นได้ แล้วทรงสลิตย์เหนือพระบัลลังก์ และทรงบันดาลให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ ทุกสิ่ง โคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ ทรงบริหารกิจการ ทรงจำแนกสัญญาณทั้งหลายให้ชัดเจน เพื่อพวกเธอจะได้เชื่อมั่นในการพบพระเจ้าของพวกเธอ

{13:3} และพระองค์คือพระผู้ทรงแผ่ขยายแผ่นดิน และในนั้นทรงบันดาลให้มีภูเขามั่นคง และแม่น้ำลำธาร และในนั้นทรงบันดาลให้มีเป็นคู่ในพืชผลทุกชนิด ทรงให้ราตรีครอบคลุมทิวา แท้จริงในการนั้น ย่อมมีสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

{13:4} และในแผ่นดินมีเขตแดนติดต่อกัน ใกล้เคียงกัน และมีสวนแห่งองุ่น และธัญพืช และต้นอินทผลัมที่ขึ้นเป็นกอและที่อยู่โดดเดี่ยว ถูกรดด้วยน้ำจากแหล่งเดียวกัน และเราได้ให้บางชนิดเลิศกว่าอีกบางชนิดในรสชาติ แท้จริงในการนั้น ย่อมมีสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใช้ปัญญา

{13:5} และหากเธอฉงน คำกล่าวของพวกเขาก็ที่น่าฉงน(ที่ว่า) "เมื่อเรากลายเป็นดินไปแล้ว เราจะเกิดใหม่กระนั้นหรือ?" ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา ชนเหล่านั้นมีเครื่องพันธนาการที่คอของพวกเขา และชนเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{13:6} และพวกเขาเร่งรีบเธอขอความเลวร้ายก่อนความดีงาม และแน่นอนได้เคยมีหลายตัวอย่างเกิดขึ้นก่อนหน้าพวกเขาแล้ว และแท้จริงพระเจ้าของเธอทรงเป็นพระเจ้าแห่งการอภัยต่อวงมนุษย์ในความทุจริตของพวกเขา และแท้จริงพระเจ้าของเธอทรงรุนแรง ในการลงโทษ

{13:7} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า "เหตุใดจึงไม่มีอิเหนาสัญญาณจากพระเจ้าของเขา ถูกประทานลงมาให้แก่เขาเล่า?" แท้จริงเธอเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น และทุก ๆ หมู่ชนมีผู้ชี้นำทาง

{13:8} อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่เพศหญิงทุกชนิดอุ้มครรภ์ และที่เหล่ามดลูกเหือดหายและที่เพิ่มพูน และทุก ๆ สิ่งนั้นมีมาตรการ ณ ที่พระองค์

{13:9} พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย พระผู้ทรงเกรียงไกร พระผู้ทรงสูงส่งยิ่ง

{13:10} เท่าเทียมกันในหมู่พวกเธอ ผู้ที่ปกปิดคำพูดและผู้เปิดเผยมัน และผู้ที่ซ่อนตนในยามราตรี และผู้ที่สัจจริงในยามทิวา

{13:11} เขาจะมีมะลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าติดตามทั้งข้างหน้าและข้างหลังเขา

ซึ่งรักษาเขาตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของชนกลุ่มใด จนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสภาพของพวกเขาเอง และเมื่ออัลลอฮ์ทรงประสงค์ร้ายแก่ชนกลุ่มใด ก็จะไม่มียุติตอบโต้ความเลวร้ายนั้นได้ และพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลืออีกเลย นอกจากพระองค์

{13:12} พระองค์คือพระผู้ทรงแสดงให้พวกเธอเห็นฟ้าแลบ เพื่อให้เกิดความกลัวและความหวัง และทรงบันดาลให้เกิดเมฆทึบ

{13:13} และฟาลันจะแข่งข่งสุดดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ และมะลาอิกะฮ์ (ก็สุดดีเช่นกัน) เพราะความเกรงกลัวต่อพระองค์ และพระองค์ทรงส่งอสูรบีบัต แล้วมันจะฟาดถูกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยพวกเขาได้เถียงกันในเรื่องของอัลลอฮ์ และพระองค์คือพระผู้ทรงอำนาจยิ่ง

{13:14} ต่อพระองค์นั้นคือการวิงวอนที่ถูกต้อง และบรรดาผู้วิงวอนต่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ พวกมันจะไม่สนองตอบแก่พวกเขาสักอย่าง เว้นแต่เสมือนกับผู้ที่แบฝ่ามือทั้งสองไปยังน้ำเพื่อให้ไหลสู่ปากของตน แต่มันก็ไหลไม่ถึงปาก และการวิงวอนของพวกปฏิเสธศรัทธานั้นไม่ใช่อื่นใด นอกจากอยู่ในความหลงผิด

{13:15} และผู้อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินต่างก็กราบอัลลอฮ์ ด้วยความภักดีและด้วยความจำยอม และเงาของมัน(ก็กราบเช่นเดียวกัน) ทั้งยามอรุณและยามสนธยา

{13:16} จงกล่าวเถิด "ผู้ใดคือพระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน?" จงกล่าวเถิด "อัลลอฮ์" จงกล่าวเถิด "พวกเขาได้ยึดเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ซึ่งพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้คุณและให้โทษแก่ตนเอง" จงกล่าวเถิด "คนตาบอดกับคนตาดีจะเหมือนกันกระนั้นหรือ? หรือความมืดมนกับแสงสว่างจะเหมือนกันกระนั้นหรือ?" หรือพวกเขาได้ตั้งเหล่าภาคีขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ ที่เนรมิต เช่นกับการเนรมิตของพระองค์ แล้วการเนรมิตนั้นก็ดูคล้ายคลึงกันสำหรับพวกเขากระนั้นหรือ? จงกล่าวเถิด "อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง และพระองค์คือพระผู้ทรงเอกะ พระผู้ทรงพิชิต"

{13:17} พระองค์ทรงนำน้ำลงมาจากรากฟ้า แล้วลำน้ำต่าง ๆ ก็ไหลไปตามปริมาณของมัน กระแสน้ำได้พัดพาเอาฟองลอยอยู่เหนือน้ำ และจากสิ่งที่พวกเขาหลอมลงไปไนไฟเพื่อหวังทำเครื่องประดับหรือเครื่องใช้ก็มีฟองเช่นกัน ในทำนองนั้นอัลลอฮ์ทรงยกอุทากุทาหารณ์ของความสัตย์จริงและความเท็จ ส่วนฟองนั้นก็ออกไปเป็นสิ่งเหลือเดน ส่วนที่เป็นประโยชน์แก่ปวงมนุษย์ก็จะคงอยู่ในแผ่นดิน ในทำนองนั้น อัลลอฮ์ทรงยกอุทากุทาหารณ์ทั้งหลาย

{13:18} บรรดาผู้ตอบสนองต่อพระเจ้าของพวกตน ก็จะได้รับความคิด และบรรดาผู้ไม่ตอบสนองต่อพระองค์ แม้ว่าพวกเขาจะมีทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินและมีอีกเท่าเทียมนั้น พวกเขาก็ยังจะเอามาไถ่โทษอย่างแน่นอน ชนเหล่านั้น พวกเขาจะมีบัญชีที่ชั่ว และที่พำนักของพวกเขาคือนรกยะอันหม่น และมันช่างเป็นที่พำนักที่เลวร้ายเสียนี้กระไร!

{13:19} ดังนั้น ผู้ที่รู้ว่าสิ่งที่ถูกประทานแก่เธอจากพระเจ้าของเธอนั้นเป็นความสัตย์จริง จะเหมือนกับผู้ที่ตาบอดกระนั้นหรือ? แท้จริงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ

{13:20} บรรดาผู้ปฏิบัติตามสัญญาของอัลลอฮ์อย่างครบถ้วน และไม่บิดพลิ้วข้อตกลง

{13:21} และบรรดาผู้เชื่อมสัมพันธ์สิ่งที่อัลลอฮ์บัญชาให้เขาเชื่อมสัมพันธ์ และยำเกรงพระเจ้าของพวกตน และกลัวการมีบัญชีที่เลว

{13:22} และบรรดาผู้อดทน โดยหวังเอาพระพักตร์ของพระเจ้าของพวกตน และตำรากรรมมาชและบริจาคสิ่งที่เราได้อำนาจให้ป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา โดยซ่อนเร้นและเปิดเผย และพวกเขาจัดความชั่วด้วยความดี ชนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับที่พำนักอันประเสริฐในบั้นปลาย

{13:23} เหล่าสวนสวรรค์แห่งอะดัม พวกเขาจะเข้าไปอยู่พร้อมกับผู้ทำความดีจากบรรพบุรุษของพวกตน และคู่ครองของพวกตน และบรรดาลูกหลานของพวกตน และมะลาอิกะฮ์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู

{13:24} (พร้อมกับกล่าวว่า) "ความศานติ จงมีแต่พวกท่าน เนื่องด้วยพวกท่านได้ออดทน" ที่พำนักอันประเสริฐในบั้นปลายนั้นช่างดีเสียนี้กระไร!

{13:25} และบรรดาผู้ทำลายสนธิสัญญาแห่งอัลลอฮ์ หลังจากที่ได้อำนาจสัญญาจากพระองค์และพวกเขาตัดขาดสิ่งที่อัลลอฮ์บัญชาให้มีการสานต่อ และบ่อนทำลายในแผ่นดิน ชนเหล่านี้ พวกเขาจะได้รับการสาปแช่งและจะได้ที่พำนักอันเลวร้าย

{13:26} อัลลอฮ์ทรงเผื่อแผ่และทรงจำกัปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพวกเขาปลื้มปิติกับชีวิตโลกนี้ อันชีวิตโลกนี้ เมื่อเทียบกับปรโลกแล้ว ก็ไม่ใช่อันใด นอกจากความเพลิดเพลินเท่านั้น

{13:27} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า "เหตุใดอภินิหารสัญญาณจากพระเจ้าของเขาจึงไม่ถูกประทานให้แก่เขาเล่า?" จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮ์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์นั้นหลงทาง และทรงนำทางผู้ที่สำนึกตัวนั้นสู่พระองค์"

{13:28} บรรดาผู้ที่มีศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ไม่ใช่ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ดอกหรือ? ที่จิตใจจะสงบ

{13:29} บรรดาผู้ที่มิศรัทธาและกระทำคุณงามความดี ความผาสุกย่อมได้แก่พวกเขาและเป็นการกลับคืนที่ดียิ่ง

{13:30} ในทำนองนี้เราได้ส่งเธอมายังกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งก่อนหน้านั้นมีกลุ่มชนอื่นได้ล่วงลับไปแล้ว เพื่อเธอจะได้บอกกล่าวแก่พวกเขาถึงสิ่งที่เราได้เปิดเผยสำแดงแก่เธอ โดยที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงเมตตา - จงกล่าวเถิด "พระองค์คือพระเจ้าของฉัน ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ เฉพาะพระองค์เท่านั้นฉันมอบหมาย และยิ่งพระองค์คือการกลับคืนของฉัน"

{13:31} ถึงแม้ว่าด้วยอัลกุรอาน ภูเขาถูกทำให้เคลื่อนที่ หรือแผ่นดินถูกทำให้แยกออกจากกัน หรือคนตายถูกทำให้ฟื้นคืนชีพตาม - ทว่ากรณียกิจทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ บรรดาผู้ที่มิศรัทธา ยังไม่รู้ดอกหรือว่า หากว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์จริง แน่نونพระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่มนุษย์ทั้งหมดก็ได้ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ความหายนะคงจะประสบแก่พวกเขา เนื่องด้วยพวกเขาได้กระทำไว้ หรือจะเกิดขึ้น ไกลที่พำนักของพวกเขา จนกระทั่งสัญญาณของอัลลอฮฺจะมาถึง แท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงผิดสัญญา

{13:32} และโดยแน่นอน บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเธอได้ถูกเหยียดหยันมาแล้ว ฉันได้ประวิงเวลาแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วฉันได้คร่ำพวกราบพวกเขา แล้วการลงโทษของฉันเป็นเช่นใด?

{13:33} ดังนั้น พระองค์ผู้ทรงเฝ้ามองทุกชีวิตที่มันได้ชวนชวรายเอาไว้ (จะเหมือนกับเจ็ดทั้งหลาย) กระนั้นหรือ? และพวกเขาได้ตั้งภาคีเทียบเทียมอัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด "พวกเขาจงบอกชื่อของพวกมัน หรือว่าพวกเขาจะบอกพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงทราบในแผ่นดิน หรือว่าเป็นเพียงคำพูดที่กล่าวขึ้นมาลอย ๆ กระนั้นหรือ?" หามิได้! อุบายของบรรดาผู้ปฏิเสธได้ถูกทำให้พวกตนเห็นดั่งม และพวกเขาถูกปิดกั้นจากแนวทางเที่ยง และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้เขาหลงทาง เขาก็จะไม่มีผู้ชี้แนะเลย

{13:34} พวกเขาจะได้รับการลงโทษในชีวิตโลกนี้ และแน่นอน การลงโทษในปรโลกนั้นร้ายแรงกว่า และพวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มกันจากอัลลอฮฺเลย

{13:35} อุปมาสวนสวรรค์ซึ่งบรรดาผู้ยำเกรงได้ถูกสัญญาไว้คือ

มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านเบื้องใต้ของมัน ผลไม้และเงาร่มมีอยู่ตลอดกาล นั่นคือบั้นปลายของบรรดาผู้ยำเกรง และบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็คือเพลิงนรก

{13:36} และบรรดาผู้ที่เราได้ประทานครมกรรมแก่พวกเขาต่างก็ปิตินติดต่อกัน(อัลกุรอาน) ที่ได้ถูกประทานให้แก่เธอ และในเหล่าพลพรรคก็มีผู้ที่ปฏิเสธบางส่วนของอัลกุรอาน จงกล่าวเถิดว่า "ฉันถูกบัญชาให้เคารพสักการะอัลลอฮฺ และฉันจะไม่ตั้งภาคีเทียบเทียมพระองค์ และยิ่งพระองค์ฉันจะเชิดชูชน และยิ่งพระองค์คือที่กลับคืนของฉัน"

{13:37} และในทำนองนั้น เราได้ประทานครมกรรมลงมาเป็นข้อชี้ขาดที่เป็นภาษาอาหรับ และหากเธอปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลังจากหลักฐานได้มายังเธอแล้ว เธอจะไม่มีผู้ช่วยเหลือและผู้คุ้มกันจากอัลลอฮฺเลย

{13:38} และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาก่อนหน้าเธอ และเราได้ให้พวกเขามีภริยาและบุตรหลาน และไม่บังคับแก่ศาสนทูตที่จะแสดงอภินิหารสัญญาณใด ๆ

เว้นแต่โดยพระอนุมัติของอัลลอฮฺ ทุกๆวาระกำหนดก็มีบทบันทึก

{13:39} อัลลอฮฺทรงยกเล็กสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงยื่นหยัดให้มัน และ ณ พระองค์มีแม่บทแห่งคัมภีร์

{13:40} และบางทีเราจะให้เธอเห็นบางสิ่งที่เราชูพวกเขาไว้ หรือเราจะให้เธอตายไปก่อน แท้จริงหน้าที่ของเธอคือการเผยแพร่ และหน้าที่ของเราคือการชำระบัญชี

{13:41} พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เรามุ่งไปยังแผ่นดิน แล้วเราได้บั้นทอนจากขอบต่าง ๆ ของมัน และอัลลอฮฺทรงพิพากษา ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงการพิพากษาของพระองค์ และพระองค์ทรงรวดเร็วในการคิดบัญชี

{13:42} และโดยแน่นอน บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเขา ก็ได้วางอุบายมาก่อนแล้ว ดังนั้นแผนการทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่ทุกชีวิตแสวงหาเอาไว้ และพวกปฏิเสธศรัทธาจะรู้ว่าที่พำนักอันประเสริฐ ในบ้านปลายนั้นจะเป็นของผู้ใด

{13:43} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า "ท่านไม่ใช่ทูต" จงกล่าวเถิด "เพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกเธอและผู้ที่มีความรู้ในคัมภีร์ (ก็เป็นพยานเช่นกัน)"

14. ซูเราะฮ์อิบรอฮีม (บท นบีอิบรอฮีม)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{14:1} อะลิฟ ลาม รอ์ คัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมาแก่เธอ เพื่อให้เธอนำปวงมนุษย์ออกจากความมืดมนสู่ความสว่าง ด้วยพระอนุมัติของพระเจ้าของพวกเขา สู่ทางของพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ

{14:2} (คือ)อัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และความหายนะจากการลงโทษอย่างสาหัส จงประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา!

{14:3} บรรดาผู้พอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก และปิดกั้นจากทางของอัลลอฮ์ และต้องการที่จะให้มันคดเคี้ยว ชนเหล่านั้นอยู่ในการหลงทางที่ห่างไกล

{14:4} และเราไม่ได้ส่งศาสนทูตคนใด นอกจากด้วยภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจงอย่างชัดแจ้งแก่พวกเขา อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{14:5} และโดยแน่นอน เราได้ส่งมุซาพร้อมด้วยเหล่าภินิหารสัญญาณของเรา ว่า "จงนำกลุ่มชนของเธอออกจากความมืดมนสู่ความสว่าง และจงเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงวัน (แห่งความโปรดปราน)ของอัลลอฮ์ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทน ผู้ชอบพระคุณทุกคน

{14:6} และ(จงรำลึก)เมื่อมุซากล่าวแก่กลุ่มชนของตนว่า "จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเธอ เมื่อพระองค์ทรงให้พวกเธอรอดพ้นจากวงศ์วานของฟิรเอาน์ โดยให้พวกเธอได้ลิ้มรสการทรมานอันทารุณร้าย และฆ่าบรรดาบุตรชายของพวกเธอ และไว้ชีวิตบรรดาสตรีของพวกเธอ และในการนั้นย่อมเป็นการทดสอบอย่างใหญ่หลวงจากพระเจ้าของพวกเธอ"

{14:7} และจงรำลึกเมื่อพระเจ้าของพวกเธอได้ประกาศว่า "หากพวกเธอชอบคุณ ฉันทก็จะเพิ่มพูนให้แก่พวกเธอ และหากพวกเธอเนรคุณ แท้จริงการลงโทษของฉันทนั้นสาหัสยิ่ง"

{14:8} และมุซาได้กล่าวว่า "หากพวกเธอและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดปฏิเสธศรัทธา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงพอเพียง พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ"

{14:9} เรื่องราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเธอ เช่นกลุ่มชนของนูหฺ และอาด และษะมุด และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา ไม่ได้มาถึงพวกเธอดอกหรือ? ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขา นอกจากอัลลอฮ์ บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง พวกเขาได้เอามือปิดปากของตน และกล่าวว่า "แท้จริงเราได้ปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมา และแท้จริงพวกเราอยู่ในการสงสัยอย่างแน่นอนต่อสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องเราไปสู่"

{14:10} บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้กล่าวว่า "จะยังมีข้อสงสัยในอัลลอฮ์ พระผู้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน อีกกระนั้นหรือ? พระองค์ทรงเรียกร้องพวกเธอเพื่อทรงยกโทษในความผิดของพวกเธอ และทรงผ่อนผันพวกเธอ จนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้" พวกเขากล่าวว่า "พวกท่านเป็นเพียงแต่มนุษย์ธรรมดาเยี่ยงเรา พวกท่านประสงค์ที่จะกีดกันพวกเราออกจากสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการะ ดังนั้นพวกท่านจงนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้พวกเราเถิด"

{14:11} บรรดาศาสนทูตของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกเราเป็นเพียงแต่มนุษย์ธรรมดาเยี่ยงพวกเธอ ทว่าอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ ไม่บังควรแก่เราที่จะนำหลักฐานมาแสดงแก่พวกเธอ เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น และต่ออัลลอฮ์เท่านั้น บรรดาผู้ที่มีศรัทธาจงมอบหมายเถิด"

{14:12} และเหตุใดเราจะไม่ไว้วางใจต่ออัลลอฮ์อีกเล่า ในเมื่อพระองค์ได้ทรงชี้แนะแนวทางทั้งหลายแก่เราแล้ว และเราจะอดทนต่อการที่พวกเขาทำร้ายเรา และบรรดาผู้มอบหมายนั้นพึงมอบหมายต่ออัลลอฮ์เท่านั้น

{14:13} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาศาสนทูตของพวกเขาว่า "แน่นอนเราจะขับพวกท่านออกจากแผ่นดินของเรา หรือไม่พวกท่านก็จะต้องกลับคืนสู่ศาสนาของเรา" ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาทรงเปิดเผยสำแดงแก่พวกเขาว่า "แน่นอน เราจะทำลายพวกทujurิต"

{14:14} "และแน่นอน เราจะให้พวกเขาพำนักในแผ่นดินหลังจากพวกเขา" นั่นสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวถึงการเผชิญหน้าฉันและกล่าวต่อสัญญาการลงโทษของฉัน

{14:15} และพวกเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ให้ได้รับชัยชนะ และผู้หยิ่งผยองที่ดื้อรั้นทุกคน(ก็)ประสบกับความพินาศ

{14:16} จากเบื้องหลังของเขาคือนรกยะอันนัม และจะได้ดื่มน้ำจากน้ำหนอง

{14:17} เขาจับมันแต่ไม่อาจจะกลืนมันได้ และความตายมาหาเขาจากทุกทิศทาง แต่เขากลับไม่ตาย และเบื้องหลังของเขาคือการลงโทษที่รุนแรง

{14:18} อุปมาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของตน การงานของพวกเขาที่ประดุจตั้งเก้าอี้ถูกลมพัดพาไปในวันที่มีพายุ พวกเขาไม่อาจควบคุมสิ่งที่พวกเขาเคยแสวงหาไว้แต่อย่างใด นั่นคือการหลงทางที่ไกลลิบ

{14:19} พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความสัตย์จริง หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงกำจัดพวกเขาให้สูญสิ้นไป และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่มชนรุ่นใหม่

{14:20} และในการนั้นไม่ใช่เป็นการยากแก่อัลลอฮ์เลย

{14:21} และพวกเขาได้ออกมาพร้อมกันต่อหน้าอัลลอฮ์ พวก(ผู้ตาม)ที่ถูกข่มเหงกล่าวกับพวกพวก(ผู้นำ)ที่หยิ่งยโสว่า "พวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน

พวกท่านจะช่วยพวกเราให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้สักอย่างไหม?"

พวก(ผู้นำ)กล่าวว่า "หากอัลลอฮ์เคยทรงชี้นำพวกเรา พวกเราก็คงชี้นำพวกท่านไปแล้ว มีผลเท่ากันสำหรับพวกเรา ไม่ว่าพวกเรากระวนกระวายหรือพวกเราอดทน พวกเราไม่มีทางรอดไปได้"

{14:22} และชัยฏอนได้กล่าว เมื่อการงานได้ถูกตัดสินแล้ว ว่า "อัลลอฮ์ได้ทรงสัญญากับพวกท่าน ซึ่งเป็นสัญญาแห่งความสัตย์จริง และฉันได้สัญญากับพวกท่าน แล้วฉันได้บิดพลิ้วพวกท่าน ฉันไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกท่าน นอกจากฉันได้เรียกร้องพวกท่าน แล้วพวกท่านก็ตอบสนองฉัน ดังนั้นพวกท่านอย่าได้ประณามฉัน ทว่าจงประณามตัวพวกท่านเอง ฉันไม่อาจร้องทุกข์แทนพวกท่านได้ และพวกท่านก็ไม่อาจร้องทุกข์แทนฉันได้ แท้จริงฉันได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่พวกท่านตั้งฉันให้เป็นภาคีแต่ก่อนนี้" แท้จริงพวกทujurิตนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{14:23} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำความดี ถูกพาเข้าไปในเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านเบื้องล่างของมัน เป็นอมตะอยู่ในนั้น ด้วยพระอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขา การกล่าวคำนี้บทกทายของพวกเขาในนั้นคือ"ศานติ"

{14:24} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ไว้ว่า อุปมาคำพูดที่ดี ดั่งต้นไม้ที่ดี รากของมันฝังแน่นลึกมั่นคงและกิ่งก้านของมัน(ชูขึ้นไป)ในท้องฟ้า

{14:25} ผลของมันจะออกมาทุกกาลเวลา โดยพระอนุมัติของพระเจ้าของมัน และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่ปวงมนุษย์เพื่อพวกเขาจะได้รำลึก

{14:26} และอุปมาคำพูดที่เลว ดั่งต้นไม้ที่เลว ถูกถอนรากออกจากพื้นดิน มันไม่มีความมั่นคงเลย

{14:27} อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่มีศรัทธาหนักแน่นด้วยคำกล่าวที่มั่นคง ในการมีชีวิตอยู่ทั้งในโลกนี้และในปรโลก และอัลลอฮ์ทรงให้พวกทujurิตหลงทาง และอัลลอฮ์ทรงกระทำการสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

{14:28} เธอไม่เห็นดอกหรือ บรรดาผู้เปลี่ยนความ โปรดปรานของอัลลอฮฺเป็นการปฏิเสธศรัทธาและได้นำกลุ่มชนของพวกเขาไปสู่ที่พำนักอันหายนะ

{14:29} นรกญะฮันนัม พวกเขาเข้าไปในนั้น และมันเป็นที่พักอันเลวร้าย

{14:30} และพวกเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮฺ เพื่อให้พวกเขาหลงจากทางของพระองค์ จงกล่าวเถิด "พวกเธอจงรำเริงกันเถิด เพราะแท้จริงทางกลับของพวกเธอย่อมไปสู่เพลิงนรก"

{14:31} จงกล่าวแก่ปวงบ่าวของฉัน ที่มีศรัทธา ให้พวกเขาตำรงการนมาซ และบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งอย่างลับและอย่างเปิดเผย ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งไม่มีการซื้อขายในวันนั้นและไม่มีการเป็นมิตร

{14:32} อัลลอฮฺพระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และทรงนำน้ำลงมาจากฟ้า และทรงให้พืชผลออกงอกมาด้วยมัน เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และทรงให้เรือเดินสมุทรอำนวยความสะดวกแก่พวกเขา เพื่อใช้แล่นในทะเล โดยพระบัญชาของพระองค์ และทรงบันดาลให้แม่น้ำลำธารทั้งหลายเป็นประโยชน์แก่พวกเขา

{14:33} และพระองค์ทรงเนรมิตดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์แก่พวกเขา โดยโคจรเป็นปกติ และทรงเนรมิตราตรีและทิวาเป็นประโยชน์แก่พวกเขา

{14:34} และพระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเขาทุกสิ่งที่พวกเขาเคยขอต่อพระองค์ และหากพวกเขาจะนับความ โปรดปรานของอัลลอฮฺแล้ว พวกเขาก็ไม่อาจจะคำนวณมันได้ แท้จริงมนุษย์นั้นทุจริตยิ่ง เนรคุณยิ่ง

{14:35} และจงรำลึกเมื่ออิบรอฮีมกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดบันดาลให้เมืองนี้ปลอดภัย และโปรดให้ข้าและบุตรหลานของข้าพ้นจากการบูชาเจ็ด"

{14:36} "พระเจ้าของข้า! แท้จริง พวกมันได้ทำให้มนุษย์ส่วนมากหลงทาง ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตามข้า แท้จริงเขาเป็นพวกของข้า และผู้ใดฝ่าฝืนข้า แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงเมตตา"

{14:37} "พระเจ้าของพวกข้า! แท้จริงข้าได้ให้บุตรหลานของข้าพำนักอยู่ ณ ที่ราบลุ่มนี้โดยไม่มีพืชผลใด ๆ ซึ่งอยู่ใกล้บ้าน อันเป็นเขตหวงห้ามของพระองค์ พระเจ้าของพวกข้า! เพื่อให้พวกเขาตำรงการนมาซ โปรดบันดาลให้จิตใจของปวงมนุษย์มุ่งไปยังพวกเขา และโปรดประทานปัจจัยยังชีพที่เป็นพืชผลแก่พวกเขา หวังว่าพวกเขาจะชอบพระคุณ"

{14:38} "พระเจ้าของพวกข้า! แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกข้าปิดบังและสิ่งที่พวกข้าเปิดเผย ไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮฺ ทั้งในแผ่นดินและในท้องฟ้า"

{14:39} "การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺผู้ได้ทรงประทานอิสมาอีลและอิสฮากแก่ข้าฯ ขณะที่ข้าฯอยู่ในวัยชรา แท้จริง พระเจ้าของข้าเป็นพระผู้ทรงไยยืนการวิงวอน"

{14:40} "พระเจ้าของข้า! โปรดบันดาลให้ข้าและ(ส่วนหนึ่ง)จากลูกหลานของข้า เป็นผู้ตำรงการนมาซ พระเจ้าของพวกข้า! โปรดตอบรับการวิงวอนของข้าด้วยเทอญ"

{14:41} "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดอภิบาล โทษให้แก่ข้าและแก่บิดามารดาของข้าและแก่บรรดาศรัทธาชน ในวันแห่งการสอบสวน"

{14:42} และเธออย่าคิดว่าอัลลอฮฺทรงละเลยต่อสิ่งที่พวกทุจริตกระทำ แท้จริงพระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึงวันที่สายตาเงยจ้องไม่กระพริบ

{14:43} พวกเขารีบเงยศีรษะของพวกตนขึ้น นัยน์ตาของพวกเขาก็ไม่กระพริบ และจิตใจของพวกเขาก็เลื่อนลอย

{14:44} และจงเตือนปวงมนุษย์เกี่ยวกับวันที่การลงโทษจะมาหาพวกเขา พวกทุจริตจะกล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดประวิงเวลาแก่พวกข้าฯ จนถึงกำหนดอันใกล้นี้ เพื่อพวกข้าฯจะได้สนองตอบการเชิญชวนของพระองค์ และพวกข้าฯจะปฏิบัติตามบรรดาศาสนทูต" และพวกเขาไม่ได้สาบานแต่ก่อนนี้ดอกหรือว่า พวกเขานั้นจะไม่เปลี่ยนแปลงแน่

{14:45} และพวกเธอได้พำนักอยู่ในสถานที่ของพวกที่ทุจริตต่อตนเอง และเป็นທີ່ประจักษ์แจ้งแก่พวกเธอแล้วว่า เราได้กระทำแก่พวกเขาอย่างไร และเราได้ยกอุทหากรรมแก่พวกเธอแล้ว

{14:46} และแน่นอนพวกเขาได้วางอุบายของพวกตน และอุบายของพวกเขาก็อยู่ที่อัลลอฮ์ ถึงแม้ว่าอุบายของพวกเขาก็จะทำให้เขาต้องสลายไปก็ตาม

{14:47} ดังนั้นเธออย่าคิดเลยว่า อัลลอฮ์จะทรงผิดสัญญากับบรรดาศาสนทูตของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงตอบโต้อย่างเด็ดขาด

{14:48} วันซึ่งแผ่นดินนี้จะถูกเปลี่ยนเป็นแผ่นดินอื่น และเหล่าชั้นฟ้าก็เช่นเดียวกัน พวกเขาจะปรากฏตัวเบื้องพระพักตร์อัลลอฮ์ พระผู้ทรงเอกะ พระผู้ทรงพิชิต

{14:49} และวันนั้นเธอจะเห็นเหล่าทรชนถูกล่ามตรึงไว้ด้วยโซ่

{14:50} เครื่องนุ่งห่มของพวกเขาทำด้วยน้ำมันดิน และเพลิงจะลุกคลุกมโอบหน้าของพวกเขา

{14:51} เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนทุกชีวิตตามที่มันได้แสวงหาไว้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงจับพลันในการสอบสวน

{14:52} นี่คือการประกาศแก่ปวงมนุษย์เพื่อพวกเขาจะถูกตักเตือนด้วยมัน และเพื่อพวกเขาจะรู้ว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอกะ และเพื่อบรรดาผู้มัสติจะได้รำลึก

15. ซูเราะฮ์อัลหิจญ์ร (บท นครหิจญ์ร)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {15:1} อะลีฟ ลาม รอฮ์ เหล่านี้คือบรรดาโองการแห่งคัมภีร์ และเป็นกุรอานอันชัดแจ้ง
- {15:2} บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหวังกันว่า หากพวกเขาได้เป็นมุสลิม
- {15:3} เราย่อมปล่อยให้พวกเขาบริโภคน้ำและน้ำแข็ง และให้ความหวังนั้นนับวันถึงพวกเขา แล้วพวกเขาจะได้อะไร
- {15:4} เราไม่ได้ทำลายเมืองใด นอกจากว่ามันได้มีกำหนดอันเป็นที่รู้จักแล้ว
- {15:5} ไม่มีประชาชาติใดจะเร่งกำหนดการลงโทษได้ และไม่อาจจะร่นให้ล่าช้าได้
- {15:6} และพวกเขากล่าวว่า "โอ้ ผู้ซึ่งได้รับข้อตักเตือนที่ถูกประทานลงมา! แท้จริงท่านเป็นคนบ้าอย่างแน่นอน"
- {15:7} "เหตุใดท่านไม่นำมะลาอิกะฮ์มายังพวกเรา หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง"
- {15:8} เราจะส่งมะลาอิกะฮ์ลงมา เว้นแต่ด้วยความสัตย์จริง และดังนั้นพวกเขาไม่ต้องคอยดอก
- {15:9} แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือนลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน
- {15:10} และโดยแน่นอน ก่อนหน้าหน้านั้นเราได้ส่ง(บรรดาศาสนทูต)มาในเหล่าหมู่ชนรุ่นแรก
- {15:11} และไม่มีศาสนทูตสักคนมายังพวกเขา ที่พวกเขาไม่เหยียดหยัน
- {15:12} ในงานของนั้น เราได้ทำให้มันอยู่ในจิตใจของเหล่าทรชน
- {15:13} พวกเขาจะไม่มีศรัทธาต่ออัลกุรอาน และแน่นอนแบบอย่างของชนรุ่นก่อนก็ได้ล่วงลับไปแล้ว
- {15:14} และหากเราเปิดประตูแห่งฟ้าแก่พวกเขา แล้วให้พวกเขาขึ้นต่อไปเรื่อย ๆ
- {15:15} แน่หนอนพวกเขาจะกล่าวว่า "แท้จริงสายตาของพวกเราถูกปิดกั้น ไม่แต่เพียงเท่านั้น พวกเรายังเป็นกลุ่มชนที่ถูกทำคุณไสย"
- {15:16} และโดยแน่นอน เราได้บันดาลให้มีจักรราศีในท้องฟ้า และเราได้ประดับมันให้สวยงามแก่บรรดาผู้มองดู
- {15:17} และเราได้รักษามันให้พ้นจากชัยฏอนทุกตัวที่ถูกสาปแช่ง
- {15:18} เว้นแต่ผู้ที่แอบฟัง ดังนั้นอุกกาบาตที่ลุกโชนจะตามติดเผาผลาญมัน
- {15:19} และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่มันออกไป และเราได้ทำให้มีเทือกเขาเป็นที่ยึดอย่างมั่นคง และเราได้ให้ทุกสิ่งงอกเงยอย่างสมดุล
- {15:20} และในแผ่นดินนั้นเราได้ทำให้มีเครื่องยังชีพแก่พวกเขา และแก่ผู้ที่พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ให้โชคผลแก่เขา
- {15:21} และไม่มีสิ่งใดที่เราไม่มีคลังของมัน และเราจะไม่ให้มันลงมา นอกจากตามกำหนดที่เป็นที่รู้แล้ว
- {15:22} และเราได้ส่งลมผสมเกสร แล้วเราได้ให้น้ำลงมาจากฟ้า แล้วเราได้ให้พวกเขาดื่มมัน และพวกเขาก็ไม่ได้เป็นผู้สะสมมันไว้
- {15:23} และแท้จริงเราให้ชีวิต และเราให้ตาย และเราเป็นผู้สืบทอด
- {15:24} และโดยแน่นอน เรารอบรู้ถึงกลุ่มชนก่อนพวกเขา และโดยแน่นอนเรารอบรู้ถึงกลุ่มชนรุ่นหลัง
- {15:25} และแท้จริงพระเจ้าของเธอคือพระผู้ทรงชุมนุมพวกเขา แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้
- {15:26} และโดยแน่นอน เราได้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง จากดินดำเป็นตม
- {15:27} และณินั้น เราได้สร้างมันมาก่อนจากไฟของลมร้อน
- {15:28} และ(จงรำลึก)เมื่อพระเจ้าของเธอตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า "ฉันเป็นผู้สร้างมนุษย์จากดินแห้ง

จากดินดำเป็นนม"

{15:29} "ดังนั้น เมื่อฉันได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วนและเป่าวิญญาณจากฉันเข้าไปในตัวเขาแล้ว พวกเธอก็จึงกราบเขา"

{15:30} ดังนั้น มะลาอิกะฮ์ทั้งหมดได้กราบ

{15:31} เว้นแต่อิบลิส มันปฏิเสธที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้กราบ

{15:32} พระองค์ตรัสว่า "โอ้ อิบลิส! เหตุใดเธอจึงไม่อยู่ร่วมกับบรรดาผู้กราบเล่า?"

{15:33} มันกล่าวว่า "ข้าจะไม่กราบมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเขาจากดินแห้ง จากดินดำเป็นนม"

{15:34} พระองค์ตรัสว่า "ดังนั้นเธอจงออกไปจากที่นี่ แท้จริงเธอเป็นผู้ถูกขับไล่"

{15:35} และแท้จริง "การสาปแช่งจงประสบแก่เธอ จนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน"

{15:36} มันกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าจนถึงวันฟื้นคืนชีพด้วยเถิด"

{15:37} พระองค์ตรัสว่า "แท้จริงเธอก็จะอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา"

{15:38} "จนกระทั่งถึงวันเวลาที่ถูกกำหนดไว้"

{15:39} มันกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โดยที่พระองค์ทรงให้ข้าฯ หลงผิดไปแล้ว แน่นอนข้าฯ ก็จะทำให้พวกเขาเห็นดีเห็นงามในแผ่นดิน และแน่นอนข้าฯ จะหลอกลวงให้พวกเขาหลงผิดทั้งสิ้น"

{15:40} "เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ในหมู่พวกเขา ที่ได้รับการคัดสรรเท่านั้น"

{15:41} พระองค์ตรัสว่า "นี่คือทางอันเที่ยงธรรมของฉัน"

{15:42} "แท้จริง ปวงบ่าวของฉันนั้น เธอจะไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกเขา เว้นแต่ผู้ที่เชื่อฟังเธอ ในหมู่ผู้หลงผิดเท่านั้น"

{15:43} "และแท้จริงนรกยะอันนัมก็คือสัญญาของพวกเขาทั้งหมด"

{15:44} "มันมีเจ็ดประตู ทุกประตูมีสัดส่วนที่ถูกแบ่งไว้แล้ว"

{15:45} "แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอยู่ในเหล่าสวนสวรรค์ และตาน้ำพุ"

{15:46} "พวกเขาจะเข้าไปในนั้นด้วยความศานติและปลอดภัย"

{15:47} และเราได้จัดความเคื่องแค้นที่มีอยู่ในหัวอกของพวกเขา ให้กลายเป็นพี่น้องกัน อยู่บนเตียงตั้ง หันหน้าเข้าหากัน

{15:48} ความเหนื่อยยากจะไม่ประสบแก่พวกเขาในนั้น และพวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากที่นั้น

{15:49} จงแจ้งแก่ปวงบ่าวของฉันว่า "แท้จริงฉันคือผู้อภัย ผู้ปรานีเสมอ"

{15:50} "และแท้จริงการลงโทษของฉันนั้น เป็นการลงโทษที่เจ็บแสบ"

{15:51} และจงแจ้งพวกเขาให้ทราบถึงบรรดาแขกของอิบรอฮีม

{15:52} เมื่อพวกเขาเข้าไปหาเขาแล้วกล่าวว่า "ศานติ" เขากกล่าวว่า "แท้จริงเรากลัวต่อพวกท่าน"

{15:53} พวกเขา กล่าวว่า "ท่านอย่ากลัว แท้จริงเราขอแจ้งข่าวดีแก่ท่านเกี่ยวกับเด็กคนหนึ่งที่มีความรู้"

{15:54} เขากล่าวว่า "พวกท่านมาแจ้งข่าวดีแก่ฉัน เมื่อความชราภาพได้ประสบแก่ฉันแล้วกระนั้นหรือ? แล้วเรื่องอันใดเล่า ที่พวกท่านจะแจ้งข่าวดีแก่ฉัน?"

{15:55} พวกเขา กล่าวว่า "เราขอแจ้งข่าวดีแก่ท่านด้วยความสัตย์จริง ดังนั้นท่านอย่าอยู่ในหมู่ผู้สิ้นหวัง"

{15:56} เขากล่าวว่า "และจะไม่มีผู้ใดที่สิ้นหวังในพระเมตตาของพระเจ้าของตน นอกจากพวกหลงผิด"

{15:57} เขากล่าวว่า "ดังนั้นพวกท่านมีอันใดจะบอกหรือ? โอ้ เหล่าทูต!"

{15:58} พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนผู้ทำผิด"

{15:59} "นอกจากบริวารของลู่ฏ แท้จริงเราจะเป็นผู้ช่วยพวกเขาทั้งหมดให้รอดพ้น"

{15:60} "เว้นแต่ภริยาของเขา เราได้กำหนดไว้แล้วว่า นางจะอยู่ในหมู่ผู้ล่องไปแล้ว"

{15:61} ครั้นเมื่อเหล่าทูตได้มายังบริวารของลู่ฏ

- {15:62} เขากล่าวว่า "พวกท่านเป็นกลุ่มชนแปลกหน้า"
- {15:63} พวกเขาบอกว่า "ทว่าเรามาหาท่านด้วยเรื่องที่เราสงสัยกันอยู่"
- {15:64} "และเรามาหาท่านด้วยเรื่องจริง และแท้จริงเราเป็นผู้ซื่อสัตย์อย่างแน่นอน"
- {15:65} "ดังนั้นท่านจงเดินทางไปกับครอบครัวของท่าน ในยามรัตติกาล และจงตามหลังพวกเขา และผู้ใดในหมู่พวกท่านอย่าเหลียวหลัง และจงเดินต่อไปตามที่พวกท่านถูกบัญชา"
- {15:66} และเราได้แจ้งแก่เขาถึงเรื่องนั้นว่า จนถึงคนสุดท้ายของพวกเขาเหล่านี้จะถูกปลิดในยามอรุณ
- {15:67} และชาวเมืองได้มาหาอย่างร่าเริง
- {15:68} (ลู่)กล่าวว่า "แท้จริงพวกเขาคืออาคันตุกะของฉัน ดังนั้นพวกเขาอย่าทำให้ฉันต้องอับยศ"
- {15:69} "และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และอย่าทำให้ฉันต้องอดสู"
- {15:70} พวกเขาบอกว่า "และเราไม่ได้ห้ามท่านเกี่ยวกับการต้อนรับแขกดอกหรือ?"
- {15:71} (ลู่)กล่าวว่า "นั่นอย่างใดเล่า ธิดาของฉัน หากพวกเขาจำเป็นต้องกระทำ"
- {15:72} ขอสาบานด้วยชีวิตของเธอ แท้จริงพวกเขาหลงระเหิดอยู่ในความมึนเมา
- {15:73} ดังนั้น เสียงกัมปนาทก็ได้คร่าพวกเขาเมื่อยามอรุณโหม
- {15:74} แล้วเราได้พลิกข้างบนของมັນลงข้างล่าง และได้กระหน่ำฝนหินแกร่งลงบนพวกเขา
- {15:75} แท้จริง ในการนั้น ก็เป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้พินิจพิเคราะห์
- {15:76} และแท้จริงมันก็ยังคงเป็นเส้นทางที่ใช้สัญจร
- {15:77} แท้จริง ในการนั้นก็เป็นสัญญาณแก่บรรดาศรัทธาชน
- {15:78} และกระนั้นก็ดี ชาวอัลอัยกะฮ์เป็นพวกทujurิตอย่างแน่นอน
- {15:79} ดังนั้นเราได้ลงโทษพวกเขา และแท้จริงทั้งสองพวกก็อยู่บนเส้นทางที่ชัดแจ้ง
- {15:80} และโดยแน่นอน ชาวอัลอัยญ์รุได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต
- {15:81} และเราได้ประทานเหล่าสัญญาณของเราแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้มัน
- {15:82} และพวกเขาได้สะกັตภูเขากลับเป็นบ้านเรือนอย่างปลอดภัย
- {15:83} ดังนั้น เสียงกัมปนาทก็ได้คร่าชีวิตพวกเขาในยามอรุณ
- {15:84} ฉะนั้น สิ่งที่พวกเขากระทำเอาไว้ ไม่ได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลย
- {15:85} และเราไม่ได้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น เพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นความสัตย์จริง และแท้จริงวันพินาศซึ่งจะมีมาอย่างแน่นอน ดังนั้นเธอจงอภัยด้วยการอภัยที่ดี
- {15:86} แท้จริงพระเจ้าของเธอ พระผู้ทรงสร้าง พระผู้ทรงรอบรู้
- {15:87} และโดยแน่นอน เราได้ให้แก่เธอเจ็ดโองการที่ถูกอ่านทวนซ้ำและอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่
- {15:88} อย่าทอดสายตาทั้งสองของเธอไปยังชนชั้นต่าง ๆ ของพวกเขา และอย่าเสียใจแทนพวกเขา และจงลดปีกของเธอให้ต่ำต่อศรัทธาชน
- {15:89} และจงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างชัดแจ้ง"
- {15:90} เช่นเดียวกับที่เราได้ให้แก่พวกเขาแบ่งการศรัทธา
- {15:91} ที่ใส่ร้ายต่ออัลกุรอานด้วยข้อหาต่าง ๆ นานา
- {15:92} ดังนั้นขอสาบานด้วยพระเจ้าของเธอ แน่แน่นอนเราจะถามพวกเขาทั้งหมด
- {15:93} ถึงสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้
- {15:94} ดังนั้นจงประกาศอย่างเปิดเผย ในสิ่งที่เธอถูกบัญชา และจงผินหลังให้บรรดาผู้ตั้งภาคี
- {15:95} แท้จริงสำหรับเธอ เรานี้ก็พอแล้วที่จะจัดการกับบรรดาผู้เย้ยหยัน
- {15:96} ที่ตั้งพระเจ้าอื่นเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจะรู้
- {15:97} และโดยแน่นอน เรารู้ว่า เธอ นั้น หัวอกของเธอยึดติดต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว
- {15:98} ดังนั้น จงกล่าวสวดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเธอ และจงร่วมอยู่ในหมู่ผู้กราบ
- {15:99} และจงเคารพสักการะพระเจ้าของเธอ จนกระทั่งความแน่นอนจะมาถึงเธอ

16. ซูเราะฮ์อันนะหฺลึ (บท ผึ้ง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {16:1} พระบัญชาของอัลลอฮ์มาถึงแล้ว ดังนั้นเธออย่าได้เร่งมัน พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคี
- {16:2} พระองค์ทรงส่งมะลาอิกะฮ์ลงมาพร้อมด้วยวิญญาณตามพระบัญชาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ โดยให้พวกเขาตักเตือนว่า ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากฉัน ดังนั้นพวกเขาจงยำเกรงต่อฉันเถิด
- {16:3} พระองค์ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความสัตย์จริง พระองค์ทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคี
- {16:4} พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำอสุจิ แต่แล้วเขาก็เป็นปรปักษ์อย่างชัดเจน
- {16:5} และปศุสัตว์ พระองค์ทรงสร้างมันสำหรับพวกเขา ในตัวมันมีความอบอุ่นและผลประโยชน์มากมาย และจากบางส่วนของมันนั้น พวกเขาใช้บริโภค
- {16:6} และในตัวของมันมีความสง่างามสำหรับพวกเขา ขณะที่พวกเธอนำมันกลับจากทุ่งหญ้าและขณะที่พวกเธอนำมันออกไปเลี้ยง
- {16:7} และมันแบกสัมภาระหนักของพวกเธอไปยังเมืองที่พวกเธอไม่อาจจะไปถึงที่นั่น เว้นแต่ด้วยความเหนื่อยกายลำบากใจ แท้จริงพระเจ้าของพวกเธอคือพระผู้ทรงเอ็นดู พระผู้ทรงปรานียิ่ง
- {16:8} และม้า และล่อ และลา เพื่อพวกเธอจะได้ขี่มันและเป็นเครื่องประดับ และพระองค์ยังทรงสร้างสิ่งอื่น ๆ ที่พวกเธอไม่รู้
- {16:9} และการชี้แนะทางที่เที่ยงตรงนั้นเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ และบางทางนั้นก็มืดเคี้ยว และหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงชี้แนะทางแก่พวกเธอทั้งหมด
- {16:10} พระองค์คือ ผู้ทรงนำน้ำลงมาจากฟ้า ส่วนหนึ่งของมันเป็นเครื่องดื่มสำหรับพวกเขา และอีกส่วนหนึ่งสำหรับพฤษชาติที่พวกเขาใช้เลี้ยงปศุสัตว์
- {16:11} ด้วยน้ำนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้พืชผล และมะกอก และอินทผาลัม และองุ่น อีกทั้งผลไม้ทุกชนิด งอกเงยขึ้นสำหรับพวกเขา แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ไตร่ตรอง
- {16:12} และพระองค์ทรงเนรมิตราตรีและทิวา และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ให้เป็นประโยชน์แก่พวกเขา และเหล่าดวงดาวถูกเนรมิตให้เป็นประโยชน์โดยพระบัญชาของพระองค์ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นนานาสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ใช้ปัญญา
- {16:13} และสิ่งที่พระองค์ทรงบันดาลให้มีขึ้นมากมายสำหรับพวกเขาในแผ่นดินนั้น ชนิดของมันแตกต่างกันไป แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับกลุ่มชนผู้ใคร่ครวญ
- {16:14} และพระองค์คือพระผู้ทรงบันดาลให้ทะเลเป็นประโยชน์ เพื่อพวกเขาจะได้กินเนื้อนุ่มสดจากมัน และพวกเขานำเครื่องประดับออกมาจากมัน เพื่อเอามาสวมใส่ และเธอเห็นเรือแล่นฝ่าคลื่นในท้องทะเล และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบพระคุณ
- {16:15} และพระองค์ทรงปักเทือกเขาในแผ่นดิน เพื่อไม่ให้มันทำให้พวกเขาต้องสิ้นสะเทือนไปด้วยอีกทั้ง(ยังทรงเนรมิต)แม่น้ำลำธารและหนทาง เพื่อพวกเขาจะได้บรรลุสู่เป้าหมาย
- {16:16} และนานาสัญลักษณ์ และด้วยดวงดาวพวกเขาเดินถูกทาง
- {16:17} ดังนั้นพระผู้ทรงสร้างย่อมไม่เหมือนกับผู้ที่ไม่สร้าง พวกเขาไม่ใคร่ครวญดอกหรือ?

{16:18} และหากพวกเขาจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเขา ก็ไม่สามารถจะคำนวณมันได้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงเป็นพระผู้ทรงอภิเษก พระผู้ทรงปราณี

{16:19} และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบังและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

{16:20} และบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนอื่นจากอัลลอฮ์นั้น พวกมันไม่ได้สร้างสิ่งใดเลย แต่พวกมัน ดอกที่ถูกสร้าง

{16:21} พวกมันตาย ปราศจากชีวิต และพวกมันไม่รู้ด้วยซ้ำว่า เมื่อใดจะถูกชุบให้ฟื้นขึ้นมาอีก

{16:22} พระเจ้าของพวกเธอ นั่นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นบรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อวันปรโลก หัวใจ ของพวกเขาปฏิเสธไม่รู้และพวกเขาหยิ่งผยอง

{16:23} ไม่ต้องสงสัยเลยว่า อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย แท้จริง พระองค์ไม่ทรงโปรดปรานพวกที่หยิ่งผยอง

{16:24} และเมื่อมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า "พระเจ้าของพวกเธอได้ทรงประทานสิ่งใดลงมา?" พวกเขา กล่าวว่า "นิยายแห่งบรรพชน"

{16:25} พวกเขาจงแบกความผิดอย่างครบครัน ในวันฟื้นคืนชีพเกิด พร้อมกับความผิดของบรรดาผู้ที่ ถูกพวกเขาหลอกให้หลงผิด โดยไม่รู้ มิหรือ สิ่งที่เขาทำผิดนั้น ช่างชั่วช้ายิ่งนัก?

{16:26} แน่نون บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเขาได้วางวางอุบาย ดังนั้น อัลลอฮ์ทรงทำลายอาคาร ของพวกเขาจากรากฐาน หลังคาที่อยู่เหนือพวกเขาจึงหล่นลงมาทับพวกเขา และการลงโทษได้มายัง พวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

{16:27} แล้วในวันฟื้นคืนชีพ พระองค์ทรงทำให้พวกเขาอับยศ และตรัสว่า "ไหนเล่าภาคีของฉันท ที่ พวกเธอเคยโต้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา" บรรดาผู้รู้กล่าวว่า "วันนี้ ความอับยศและความเลวร้าย จะประสบแก่พวกปฏิเสธศรัทธา"

{16:28} (คือ)บรรดาผู้ที่ละอายอะฮ์เอาชีวิตของพวกเขา โดยที่พวกเขาทุจริตต่อตัวเอง พวกเขาจึง ยอมจำนน "เราไม่เคยกระทำความชั่วอันใดเลย" ห้ามได้! แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ พวกเธอเคยกระทำ

{16:29} ดังนั้นพวกเขาก็จะเข้าประตูนรก เป็นอมตะอยู่ในนั้น ที่พำนักของพวกที่หยิ่งผยองนั้น ช่าง เลวร้ายเสียนี้กระไร!

{16:30} และได้มีการกล่าวแก่บรรดาผู้ยำเกรงว่า "พระเจ้าของพวกเธอได้ทรงประทานสิ่งใดลงมา?" พวกเขา กล่าวว่า "ความประเสริฐ" (ผลตอบแทน) สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้นั้น คือความดี งาม และแน่นอนในปรโลกนั้นย่อมดีกว่า และที่พำนักของบรรดาผู้ยำเกรงนั้นช่างดีเลิศ

{16:31} สวนสวรรค์ที่พำนัก ที่พวกเขาจะเข้าไปในนั้น มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน พวกเขาที่อยู่ในนั้นจะได้สิ่งที่พวกเขาปรารถนา ในทำนองนั้น อัลลอฮ์ทรงตอบแทนบรรดาผู้ยำเกรง

{16:32} (คือ)บรรดาผู้ที่ละอายอะฮ์เอาชีวิตของพวกเขา โดยที่พวกเขาเป็นคนดี พลังกล่าวว่า "ศานติจงมีแต่พวกเธอ จงเข้าไปในสวนสวรรค์ เนื่องจากสิ่งที่พวกเธอได้เคยกระทำไว้"

{16:33} พวกเขาคอยสิ่งใดอีกไหม? นอกจากจะให้มะลาอิกะฮ์มาหาพวกเขา หรือจะให้พระบัญชา ของพระเจ้าของเธอนั้นมาถึง ในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ และอัลลอฮ์ไม่ ได้ทรงยุติธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่ได้ยุติธรรมต่อตนเอง

{16:34} ดังนั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ ก็จะประสบแก่ตนเอง และสิ่งที่พวกเขาเคย เย้ยหยันไว้ ก็จะห้อมล้อมตนเอง

{16:35} และบรรดาผู้ตั้งภาคีกล่าวว่า "หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จริง พวกเราคงไม่เคารพสักการะผู้ ใด นอกจากพระองค์ ทั้งพวกเราเองและบรรพบุรุษของพวกเรา และพวกเราคงไม่บัญญัติห้ามสิ่งใด อื่น จากที่พระองค์(ได้ทรงบัญญัติห้ามไว้)" ในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาได้กระทำ ดังนั้น บรรดาศาสนทูตมีหน้าที่เพียงแต่การประกาศอันชัดแจ้งเท่านั้น

{16:36} และแท้จริง เราได้ส่งศาสนทูตมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) "พวกเธอจงเคารพสักการะอัลลอฮ์ และจงออกห่างจากพวกเจ็ด" แล้วในหมู่พวกเขา ก็มีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้ และในหมู่พวกเขา ก็มีที่สาสมกับความหลงผิด ฉะนั้น พวกเธอจงท่องไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด!

{16:37} หากเธอหวังใยต่อการชี้แนะทางแก่พวกเขา อันที่จริง อัลลอฮ์จะไม่ทรงนำทางแก่ผู้ที่พระองค์จะทรงให้เขาหลง และพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย

{16:38} และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์ ด้วยการสาบานอย่างแข็งขันว่า "อัลลอฮ์จะไม่ทรงชุบผู้ตายให้ฟื้นขึ้นมาอีก" ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! ทว่าเป็นสัญญาที่พระองค์จะต้องทรงทำให้เป็นจริง แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้

{16:39} เพื่อพระองค์จะได้ทรงชี้แจงแก่พวกเขา ถึงสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และเพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้รู้ว่า อันที่จริงพวกเขานั้นเป็นผู้โกหก

{16:40} อันที่จริงคำคำรัสของเราต่อสิ่งใดหนึ่ง หากเราปรารถนามัน เราก็จึงกล่าวแก่มันว่า "จงเป็น" แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

{16:41} และบรรดาผู้ที่อพยพ ใน(หนทางของ)อัลลอฮ์ หลังจากที่พวกเขาถูกข่มเหง แน่นอนเรา จะให้ที่พำนักที่ดีแก่เขาในโลกนี้ และแน่อนรางวัลของวันปรโลกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า หากพวกเขารู้

{16:42} บรรดาผู้อดทน และพวกเขาวางใจต่อพระเจ้าของพวกเขา

{16:43} และเราไม่ได้ส่งผู้ใดมาก่อนหน้าเธอ นอกจากเป็นบรุษที่เราได้เปิดเผยสำแดงแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเธอจงถามบรรดาผู้รู้ หากพวกเขาไม่รู้

{16:44} ด้วยหลักฐานทั้งหลายที่ชัดแจ้งและเหล่าคัมภีร์ และเราได้ให้อัลกุรอานแก่เธอเพื่อเธอจะได้ชี้แจงแก่พวกมนุษย์ซึ่งสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเขา และเพื่อพวกเขาจะได้ไตร่ตรอง

{16:45} บรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายทั้งหลายจะปลอดภัยกระนั้นหรือ? จากการที่อัลลอฮ์จะทรงให้ศรัทธีสืบพวกเขา หรือการลงโทษที่จะมาหาพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

{16:46} หรือจากการที่พระองค์จะทรงคร่ำชีวิตพวกเขาขณะที่พวกเขาเดินทาง แล้วพวกเขาก็ไม่สามารถหนีรอดไปได้

{16:47} หรือพระองค์จะทรงคร่ำพวกเขาด้วยความพินาศที่ละน้อย แท้จริงพระเจ้าของพวกเขานั้นก็ทรงเป็นพระผู้ทรงเอ็นดู พระผู้ทรงปราณียิ่ง

{16:48} และพวกเขาไม่ได้มองไปยังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเนรมิตบ้างดอกหรือว่า เงามของมันจะทอดไปทางขวาและทางซ้ายเพื่อกราบอัลลอฮ์ โดยที่พวกมันนอบน้อม?

{16:49} และสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ที่เป็นเหล่าสัตว์โลกและมะลาอิกะฮ์จะกราบอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาจะไม่หยิ่งผยอง

{16:50} พวกเขาจะกลัวพระเจ้าของพวกเขา พระผู้ทรงมีอำนาจเหนือพวกเขา และพวกเขาปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาถูกบัญชา

{16:51} และอัลลอฮ์ตรัสว่า "พวกเธออย่ายึดถือพระผู้เป็นเจ้าสององค์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ดังนั้น เพียงแต่ฉันเท่านั้นที่พวกเธอต้องเกรงกลัว"

{16:52} และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการภักดีต่อพระองค์ มีอยู่ตลอดกาล ดังนั้นพวกเธอจะยำเกรงผู้ใดอื่น นอกจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ?

{16:53} และความโปรดปรานใด ๆ ก็ตามที่พวกเธอได้รับ มันย่อมมาจากอัลลอฮ์ แล้วเมื่อความทุกข์ร้ายประสบแก่พวกเธอ พวกเธอก็จะคร่ำครวญวิงวอนต่อพระองค์

{16:54} แล้วเมื่อพระองค์ทรงปลดเปลื้องความทุกข์ยากออกจากพวกเธอ ทันใดพวกเธอก็กลุ่มหนึ่งก็จะตั้งภาคีต่อพระเจ้าของตน

{16:55} ก็ให้พวกเขาเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานให้แก่พวกเขา ดังนั้นจงสนุกรื่นริงไปเถิด แล้วพวกเธอก็จะได้รู้

{16:56} และแก่ง(เจรีด)ที่พวกเขาไม่รู้จัก(คุณ โทษ)นั้น พวกเขาพลีบางส่วนจากปัจจัยยังชีพที่เราได้ประทานให้แก่พวกเขา ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ พวกเขาจะถูกสอบสวนอย่างแน่นอนเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาทำ

{16:57} และพวกเขาเสกสรรธิดาให้แก่อัลลอฮฺ - พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ - แต่แก่พวกเขาเอง พวกเขาหวังสิ่งที่พวกเขาเองใคร่อยากได้

{16:58} และเมื่อพวกเขาคนหนึ่งได้รับข่าวว่าได้ถูกเพศหญิง โบกหน้าของเขากลายเป็นหมองคล้ำโดยที่เขาไม่เคยรู้

{16:59} เขาจะซ่อนตัวเองจากผู้คน เนื่องจากข่าวร้ายที่เขาได้รับแจ้งมา เขาจะเก็บมันเอาไว้ด้วยความอับยศ หรือฝังมันในดินดีหนอ? มิหรือ สิ่งที่เขาตัดสินนั้นช่างชั่วช้ายิ่งนัก?

{16:60} บรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อวันปรโลกจะมีตัวอย่างที่เลว และอัลลอฮฺทรงมีตัวอย่างอันสูงส่ง และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{16:61} และหากอัลลอฮฺจะทรงเอาโทษปวงมนุษย์เนื่องจากความทุจริตของพวกเขา พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้มิมีผู้เดินเหินหลงเหลือบน โลกเลย แต่พระองค์ทรงประวิงเวลาให้แก่พวกเขาจนถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ เมื่อวาระของพวกเขาได้มาถึง พวกเขาจะไม่อาจจะประวิงเวลาให้ช้าหรือจะเร่งให้เร็ว แม้สักชั่วยามหนึ่งก็ตาม

{16:62} และพวกเขาตั้งสิ่งที่พวกเขาเกลียดชังให้อัลลอฮฺ และลิ้นของพวกเขากล่าวเท็จขึ้นว่า พวกเขานั้นมีความประเสริฐเลิศ พวกเขาจะต้องได้รับเพลิงนรกอย่างไม่มีทางเลี่ยง และพวกเขาจะถูกส่งลงหน้าไปก่อน

{16:63} ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺ โดยแน่นอนเราได้ส่งสาส์นไปยังประชาชาติต่าง ๆ ก่อนเธอ แล้วชัยฏอนก็ได้ประดับการงานของพวกเขาให้พวกเขาเห็นดีเห็นงาม ดังนั้น มันเป็นผู้ปกครองพวกเขาในวันนี้ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{16:64} และเราไม่ได้ประทานคัมภีร์นี้ลงมาแก่เธอเพื่ออื่นใดดอก เว้นแต่เพื่อให้เธอชี้แจงแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และเพื่อเป็นการชี้แนวทางและเป็นความเมตตาแก่หมู่ชนผู้มีศรัทธา

{16:65} และอัลลอฮฺทรงนำน้ำลงมาจากฟ้า เพื่อทรงใช้มันชุบชีวิตแผ่นดิน หลังจากความแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้รับฟัง

{16:66} และแท้จริงในปศุสัตว์นั้น ก็มีบทเรียนแก่พวกเขา เราให้พวกเขาดื่มจากสิ่งที่อยู่ในท้องของมัน ออกมาระหว่างมูลและโลหิต คือน้ำนมบริสุทธิ์ เป็นที่โอชาแก่ผู้ดื่ม

{16:67} และจากผลของต้นอินทผลัมและองุ่น พวกเขาได้เอามันมาเป็นทั้งของมีนเมาและอาหารที่ดี แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ใช้ปัญญา

{16:68} และพระเจ้าของเธอทรงดลใจแก่ผิงว่า "เธอจงทำรังตามภูเขากับตามต้นไม้ และตามที่พวกเขาทำร้านขึ้น"

{16:69} "แล้วเธอจงกินจากผลไม้ทั้งหลาย แล้วจงดำเนินตามทางของพระเจ้าของเธอ โดยสะดวกสบาย" มีเครื่องดื่มที่มีสีสรรต่าง ๆ ออกมาจากท้องของมัน ในนั้นมีสิ่งบำบัดแก่ปวงมนุษย์ แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาณแก่กลุ่มชนผู้ไตร่ตรอง

{16:70} และอัลลอฮฺทรงบังเกิดพวกเขาแล้วทรงให้พวกเขาตาย และบางคนในหมู่พวกเขา มีผู้ที่ถูกนำกลับคืนสู่วัยที่เสื่อม โทมม เพื่อไม่ให้เขารู้สิ่งใดหลังจากที่เคยมีความรู้ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงอนุภาพ

{16:71} และอัลลอฮฺทรงให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคนในเรื่องปัจจัยยังชีพ แล้วเหตุใดเล่า บรรดาผู้ที่ได้รับความดีเด่น จึงไม่แบ่งปัจจัยยังชีพของพวกเขาแก่บรรดาผู้ที่มีอหิวาต์ของพวกเขาครอบครอง เพื่อพวกเขาจะได้เท่าเทียมกันในเรื่องนั้น ดังนั้น ต่อความโปรดปรานของอัลลอฮฺพวกเขาออกตัญญูกระนั้นหรือ?

{16:72} และอัลลอฮฺทรงกำหนดคู่ครองแก่พวกเธอซึ่งมาจากหมู่พวกเธอ และทรงทำให้พวกเธอมีลูก และจากคู่ครองของพวกเธอ และทรงประทานปัจจัยยังชีพจากสิ่งที่ดีแก่พวกเธอ ดังนั้น ต่อสิ่งเท็จพวก เขามีศรัทธา และต่อความโปรดปรานของอัลลอฮฺพวกเขาเนรคุณกระนั้นหรือ?

{16:73} และพวกเขาเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮฺ คือสิ่งที่ไม่มียอำนาจให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจาก เหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินแต่อย่างใด และพวกมันก็ไม่สามารถกระทำได้

{16:74} ดังนั้น พวกเธออย่าอุปโลกน์เหล่าสิ่งเทียบเคียงกับอัลลอฮฺเลย แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ และพวกเธอไม่รู้เท่าพระองค์

{16:75} อัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์เกี่ยวกับบ่าวผู้เป็นทาส ไม่มีอำนาจในสิ่งใด กับผู้ที่เราได้ให้ปัจจัย ยังชีพที่ดีจากเราแก่เขา แล้วก็เขาบริจาคมัน โดยทางลับและเปิดเผย พวกเขาจะทำเทียมกันกระนั้น หรือ? มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้

{16:76} และอัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์เกี่ยวกับชายสองคน หนึ่งในสองคนนั้นเป็นใบ้ เขาไม่สามารถ จะทำสิ่งใดสักอย่าง และเขายังเป็นภาระแก่สหายของตนอีกด้วย ไม่ว่าแห่งใดที่สหายจะส่งเขาไป เขาจะไม่นำความดีอันใดกลับมาเลย เขาคนนั้นจะทำเทียมกับผู้กำชับในทางที่เที่ยงธรรม โดยที่เขา อยู่ในทางที่เที่ยงตรงกระนั้นหรือ?

{16:77} และเฉพาะอัลลอฮฺ(ทรงรู้)สิ่งพันญาณวิสัยแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัน โลกาวินาศนั้นไม่ใช่อื่นใด นอกจากเพียงชั่วพริบตาเดียวหรือมัน ใกล้ยิ่งกว่า อัลลอฮฺทรงมีอำนาจเหนือ ทุกสรรพสิ่ง

{16:78} และอัลลอฮฺทรงให้พวกเธอออกจากครรภ์มารดาของพวกเธอ โดยพวกเธอไม่รู้อันใดเลย

และพระองค์ทรงบันดาลให้พวกเธอมีโสตุหฺ และนัยน์ตา และจิตใจ เพื่อพวกเธอจะได้ขอบพระคุณ

{16:79} พวกเขาไม่ได้เห็นเหล่าวิหคที่บินเหินอย่างสะดวกในท้องฟ้านั้นดอกหรือ? ไม่มีผู้ใดตรึงพวก มันไว้ได้นอกจากอัลลอฮฺ แท้จริง ในการนั้น แน่นนอนย่อมเป็นนานาสัญญานสำหรับกลุ่มชนผู้มีศรัทธา

{16:80} และอัลลอฮฺทรงบันดาลให้มีที่พำนักในบ้านของพวกเธอ และทรงทำให้พวกเธอมีบ้านทำ จากหนังปศุสัตว์ ซึ่งทำให้พวกเธอรู้สึกเบาในวันโยกย้ายของพวกเธอและในวันพำนักของพวกเธอ และจากขนของมันและปุยของมันและผมของมัน เป็นเครื่องใช้และสิ่งอำนวยความสะดวกถึงชั่วเวลาหนึ่ง

{16:81} และอัลลอฮฺทรงบันดาลจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างให้เป็นที่รมแก่พวกเธอ และพระองค์ทรง ทำที่พักพิงจากภูเขาให้แก่พวกเธอ และพระองค์ทรงทำเครื่องนุ่งห่มให้พวกเธอ เพื่อป้องกัน

พวกเธอให้พ้นจากแดดร้อน และเสื่อเกราะเพื่อป้องกันพวกเธอให้พ้นจากอันตรายในยามสงคราม เช่น นั้นแหละพระองค์ทรงให้ความโปรดปรานของพระองค์อย่างครบถ้วนแก่พวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้ นอบน้อม

{16:82} ดังนั้นหากพวกเขาผินหลังกลับ แท้จริง หน้าที่ของเธอคือการแจ้งข่าวอย่างชัดแจ้งเท่านั้น

{16:83} พวกเขาตระหนักดีในความโปรดปรานของอัลลอฮฺ แต่แล้วพวกเขาปฏิเสธมัน และพวกเขา ส่วนมากเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

{16:84} และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นจากทุกประชาชาติ แล้วบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ถูก อนุญาต(ให้ขออภัยโทษ) และพวกเขาจะไม่ถูกขอร้องให้กลับใจ

{16:85} และเมื่อพวกทujurิดได้เห็นการลงโทษ มันจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูก พิจารณาให้ผ่อนปรน

{16:86} และเมื่อบรรดาผู้ตั้งภาคีได้มองเห็นเหล่าเจ็ดของพวกตน พวกเขากล่าวว่า "พระเจ้าของ พวกข้าฯ เหล่านี้คือเจ็ดของพวกข้าฯ ซึ่งพวกข้าฯได้วิงวอนขออื่นจากพระองค์" พวกมันก็ได้กล่าว ตอบแก่พวกเขาว่า "แท้จริง พวกเธอเหล่านั้นเป็นผู้โกหก"

{16:87} และในวันนั้นพวกเขาจะยอมจำนนต่ออัลลอฮฺ และสิ่งที่พวกเขาเคยกู้ขึ้นมาจะสูญหายไป จากพวกเขา

{16:88} บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปิดกั้นทางของอัลลอฮฺ เราได้เพิ่มการลงโทษแก่พวกเขาให้มากขึ้น เนื่องจากพวกเขาได้ก่อความเสียหาย

{16:89} และวันที่เราจะตั้งพยานขึ้นในทุกประชาชาติ (เพื่อเป็นสักขีพยาน)ต่อพวกเขา จากหมู่พวกเขาเอง และเราก็นำเธอมาเป็นพยานต่อเขาเหล่านั้น และเราได้ให้คัมภีร์แก่เธอเพื่อแจกแจงสำหรับทุกสิ่ง และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดามุสลิม

{16:90} แท้จริงอัลลอฮฺบัญชาให้รักษาความยุติธรรม และทำความดี และบริจาคแก่ญาติใกล้ชิด และทรงห้ามปรามให้ละเว้นสิ่งลามกและสิ่งชั่วช้า และการล่วงละเมิด ทรงตักเตือนพวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้รำลึก

{16:91} และพวกเธอจงปฏิบัติให้ครบตามพันธสัญญาของอัลลอฮฺ เมื่อพวกเธอได้ให้สัญญาไว้ และพวกเธออย่าได้ทำลายคำสาบานหลังจากได้ยืนยันมัน และแน่นอน พวกเธอได้ตั้งอัลลอฮฺเป็นพยานแก่พวกเธอ แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเธอกระทำ

{16:92} และพวกเธออย่าเป็นเช่นนางที่คลายเกลียวด้ายของตน หลังจากที่ไต่บันไ้ให้มันแน่นแล้ว โดยถือเอาการสาบานของพวกเธอเป็นการล่อลวงระหว่างพวกเธอ เพื่อที่จะให้กลุ่มชนหนึ่งเข้มแข็งกว่าอีกกลุ่มชนหนึ่ง แท้จริงอัลลอฮฺทรงทดลองพวกเธอด้วยการสาบาน และแน่นอน พระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเธอ ในวันฟื้นคืนชีพ ถึงสิ่งที่พวกเธอขัดแย้งกัน ในเรื่องนั้น

{16:93} และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงบันดาลให้พวกเธอเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พระองค์จะให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์นั้นหลงทาง และจะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพวกเธอก็จะถูกสอบสวนถึงสิ่งที่พวกเธอได้เคยปฏิบัติไว้

{16:94} และพวกเธออย่าเอาการสาบานของพวกเธอเป็นการล่อลวงระหว่างพวกเธอ มิฉะนั้น แท้จริงจะก้าวพลาดหลังจากที่มันมั่นคงแล้ว และพวกเธอจะได้ลิ้มรสความชั่ว เนื่องจากการที่พวกเธอได้ปิดกั้นหนทางแห่งอัลลอฮฺ และพวกเธอจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

{16:95} และพวกเธออย่าเอาสัญญาของอัลลอฮฺไปแลกกับราคาเพียงเล็กน้อย แท้จริง ณ ที่อัลลอฮฺ ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเธอ หากพวกเธอรู้

{16:96} สิ่งที่อยู่กับพวกเธอย่อมอันตรธาน และสิ่งที่อยู่กับอัลลอฮฺนั้นย่อมจีรัง และแน่นอน เราจะตอบแทนบรรดาผู้อดทน ซึ่งรางวัลของพวกเขาก็ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

{16:97} ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้มีศรัทธา เราก็คจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดี และแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขาก็ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

{16:98} ดังนั้นเมื่อเธออ่านอัลกุรอาน ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกอเปหิ

{16:99} แท้จริงมันไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือบรรดาผู้ที่มีศรัทธา โดยที่พวกเขาได้มอบหมาย (การงาน) ต่อพระเจ้าของพวกเขา

{16:100} แท้จริงอำนาจของมันจะมีเหนือบรรดาผู้เป็นมิตรกับมัน และบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคีกับพระองค์

{16:101} และเมื่อเราได้เปลี่ยน โองการหนึ่งแทนอีก โองการหนึ่ง และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมา พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงท่านเป็นผู้ถูกขึ้น" ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! พวกเขาส่วนมากไม่รู้

{16:102} จงกล่าวเถิด "วิญญูณบริสุทธิ์ได้นำมันลงมาจากพระเจ้าของเธอด้วยความสัตย์จริง เพื่อให้บรรดาผู้ที่มีศรัทธามีความมั่นคง และเป็นทางนำ และข่าวดีแก่บรรดามุสลิม"

{16:103} และโดยแน่นอน เรารู้ที่พวกเขา กล่าวว่า "อันที่จริง ผู้ที่สอนเขาคือมนุษย์" ภาษาที่พวกเขาพาดพิงไปถึงนั้นเป็นภาษาต่างแดน และนี่เป็นภาษาอาหรับที่ชัดแจ้ง

{16:104} แท้จริง บรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺจะไม่ทรงนำทางแก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{16:105} แท้จริงบรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์นั้น กุความเท็จขึ้น และชนเหล่านั้นคือผู้กล่าวเท็จ

{16:106} ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์หลังจากที่เขาได้รับศรัทธาแล้ว โดยไม่ได้เป็นผู้ที่ถูกบังคับ ในขณะที่หัวใจของเขาเปี่ยมไปด้วยศรัทธา ทว่าเป็นผู้เปิดห้วงอกของตนด้วยการปฏิเสธศรัทธา พวกเขา ก็จะได้รับกรรมกริ้วจากอัลลอฮ์และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

{16:107} ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาพอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก และแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงนำทางแก่กลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธา

{16:108} ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขา และบนหูของพวกเขาและบนตาของพวกเขา และชนเหล่านั้นคือผู้เผลอเรอ

{16:109} โดยแน่นอน แท้จริงในปรโลก พวกเขาจะเป็นผู้สูญเสีย

{16:110} แล้วแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น - ต่อบรรดาผู้อพยพหลังจากถูกทดสอบ แล้วพวกเขาก็ต่อสู้และอดทน - แท้จริงพระเจ้าของเธอหลังจากนั้น - ก็เป็นพระผู้ทรงอภัยยิ่ง พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{16:111} วันทีทุกชีวิตจะมาโต้แย้งเพื่อแก้ตัว และทุกชีวิตจะถูกตอบแทนจนครบถ้วนตามที่มันได้กระทำไว้ และพวกเขาจะไม่ได้ได้รับความอยุติธรรม

{16:112} และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์ นั่นคือเมืองหนึ่งซึ่งปลอดภัยและสงบ ปัจจัยยังชีพของมันมีมาถึงอย่างอุดมสมบูรณ์จากทุกหนแห่ง แล้วมันก็ปฏิเสธต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงให้มันลิ้มรสอาภรณ์แห่งความหิวโหยและความหวาดกลัว ตามที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

{16:113} และโดยแน่นอน ได้มีศาสนทูตคนหนึ่งจากหมู่พวกเขาเองมายังพวกเขา แล้วพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อเขา ดังนั้นการลงโทษได้คร่าพวกเขา โดยที่พวกเขาเป็นพวกทอจริด

{16:114} พวกเขาจงบริโภคนสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ซึ่งเป็นที่อนุมัติที่ดี และพวกเขาจงขอบพระคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ หากพวกเขาเคารพสักการะเฉพาะพระองค์เท่านั้น

{16:115} อันที่จริง ต่อพวกเขาพระองค์ทรงเพียงแต่บัญญัติห้ามสัตว์ที่ตายเอง และโลหิต และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งเสียง(ยามเขือด)เพื่ออันจากอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดที่อยู่ในสภาพคับขัน โดยไม่ได้เป็นผู้ฝ่าฝืน และก็ได้เป็นผู้ละเมิดแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงอภัยยิ่ง พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{16:116} และพวกเขาอย่ากล่าวตามที่ลิ้นของพวกเขาเท็จขึ้นว่า นี่เป็นที่อนุมัติและนี่เป็นที่ต้องห้าม เพื่อที่พวกเขาจะกล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ แท้จริง บรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะไม่ได้ประสบความสำเร็จ

{16:117} เป็นความสุขเพียงเล็กน้อย และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{16:118} และแก่บรรดาชาวยิว เราได้ห้ามสิ่งที่เราได้บอกแก่เธอมาแต่ก่อนแล้ว และเราไม่ได้ยุติธรรมต่อพวกเขาตอก ทว่าต่อตนเองต่างหากที่พวกเขาอยู่ยุติธรรม

{16:119} แล้วแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น - ต่อบรรดาผู้กระทำความชั่ว โดยไม่รู้ แล้วพวกเขาก็ถูกลงโทษหลังจากนั้นและปรับปรุงแก้ไขให้ดี แท้จริงพระเจ้าของเธอหลังจากนั้น ก็ทรงเป็นพระผู้ทรงอภัยยิ่ง พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{16:120} แท้จริง อิบรอฮีมนั้นเป็นแบบอย่างอันดีเลิศ เป็นผู้ภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้เที่ยงธรรม และเขาไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

{16:121} เป็นผู้กตัญญูต่อความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกเขา และทรงชี้แนะทางแก่เขาสู่ทางที่เที่ยงตรง

{16:122} และเราได้ให้ความดีแก่เขาในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดีอย่างแน่นอน

{16:123} แล้วเราได้เปิดเผยสำแดงแก่เธอว่า จงปฏิบัติตามศาสนาของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรม และเขาไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

{16:124} แท้จริง วันสับบาโตได้ถูกกำหนดขึ้นแก่บรรดาผู้ขัดแย้งกันในเรื่องของมัน และแท้จริงพระเจ้าของเธอจะพิพากษาระหว่างพวกเขาอย่างแน่นอนในวันฟื้นคืนชีพ ในสิ่งที่พวกเขาเคยขัดแย้งกัน

{16:125} จงเรียกร่องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของพวกเขาโดยสุจริต และการตักเตือนที่ดี และจงโต้แย้ง พวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า พระเจ้าของเธอนั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่หลงออกจากทางแห่งพระองค์ และทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อ

{16:126} และหากพวกเขาจะลงโทษ ก็จงลงโทษเยี่ยงที่พวกเขาได้รับโทษ และหากพวกเขาอดทนแน่นอน มันเป็นการดียิ่งสำหรับบรรดาผู้อ่อดทน

{16:127} และจงอดทนเถิด และการอดทนของเธอจะมีขึ้นไม่ได้ เว้นแต่ด้วยอัลลอฮ์ และอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา และอย่าคับใจในสิ่งที่พวกเขาว่างกลอุบาย

{16:128} แท้จริง อัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรง และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี

17. ซูเราะฮ์อัลอิสรออ์ (การเดินทางในยามราตรี)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {17:1} พระพิสุทธิตุณแห่งพระผู้ทรงนำบ่าวของพระองค์เดินทางในยามราตรี จาก อัลมัสนูต อัลหะรอหม ไปยัง อัลมัสนูต อัลอักศอ ซึ่งเราได้ประสาทพรแก่บริเวณรอบข้างมัน เพื่อเราจะแสดงให้เห็นสัญญาณของเรາบางอย่าง แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงไดยิน พระผู้ทรงเห็น
- {17:2} และเราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา และเราได้ทำให้มันเป็นทางนำแก่วงศ์วานของอิสรออิล ว่า "อย่า ยึดถือผู้ใดอื่นจากฉันเป็นผู้คุ้มครอง"
- {17:3} "โอ้ เผ่าพันธุ์ของผู้ที่เราได้บรรทุกไว้ในเรือกับนูหุ!" แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญู
- {17:4} และเราได้แจ้งแก่วงศ์วานของอิสรออิลในคัมภีร์ว่า "พวกเธอจะก่อความเสียหายในแผ่นดิน ดินสองครั้ง และแน่นอน พวกเธอจะหยิ่งยโสโอหังอย่างใหญ่หลวง"
- {17:5} "ดังนั้น เมื่อสัญญาณข้อแรกจากสองข้อนั้นได้มาถึง เราได้ส่งบรรดาบ่าวของเราผู้มีอำนาจเข้ม แข็งเข้าครอบครองพวกเธอ แล้วพวกเขาได้บุกเข้าคั่นตามบ้านเรือน และมันเป็นสัญญาณที่ได้เกิดขึ้น แล้ว"
- {17:6} "และเราได้ให้พวกเธอกลับมีอำนาจเหนือพวกเขา และเราได้เพิ่มพูนทรัพย์สมบัติและบุตร หลานแก่พวกเขา และเราได้ทำให้พวกเธอมีรีพลมากมาย"
- {17:7} "หากพวกเธอทำความดี พวกเธอก็ทำเพื่อตัวของเธอเอง และหากว่าพวกเธอทำความชั่ว ก็ เพื่อตัวเอง แล้วเมื่อสัญญาณอีกข้อหนึ่งได้มาถึง พวกเขาก็จะก่อความอัปอายขายหน้าแก่พวกเขา และ จะเข้าไปในมัสนูตนั้น เช่นที่พวกเขาได้เคยเข้าไปแล้วในครั้งแรก และพวกเขาก็จะทำลายสิ่งที่พวกเขา ได้พิชิตนั้นอย่างหมดสิ้น"
- {17:8} "หวังว่าพระเจ้าของพวกเธอจะทรงเมตตาต่อพวกเขา และหากพวกเธอหวนกลับมาอีก เราก็ จะไต่กลับเช่นกัน และเราได้ให้न्हรภเป็นทีคุมขังสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา"
- {17:9} แท้จริง อัลกุรอานนี้ นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาที่ประกอบคุณ งามความดี ว่า พวกเขานั้นจะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่
- {17:10} และแท้จริงบรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อปรโลกนั้น เราได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้วซึ่งการลง โทษอันเจ็บแสบ
- {17:11} และมนุษย์นั้นนั้นวิงวอนขอความชั่ว เยี่ยงการวิงวอนขอของตนเพื่อความดี และมนุษย์นั้นเป็นผู้ รีบร้อนเสมอ
- {17:12} และเราได้ทำให้ราตรีและทิวาเป็นสองสัญญาณ แล้วเราก็ทำให้สัญญาณของราตรีนั้นมีมม และเราได้ทำให้สัญญาณของทิวานั้นมีแสงสว่าง เพื่อพวกเธอจะได้แสวงหาความโปรดปรานจาก พระเจ้าของพวกเธอ และเพื่อพวกเธอจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ และทุกสิ่งเราได้แจกแจงมันอย่าง ละเอียดแล้ว
- {17:13} และมนุษย์ทุกคน เราได้ให้ภาระงานของเขาแขวนติดไว้ที่คอของเขา และในวันฟื้นคืนชีพ เราจะเอาบันทึกออกมาให้เขาพบมัน ในสภาพที่กางแผ่
- {17:14} เธอจงอ่านบันทึกของเธอ วันนี้ ตัวเธอเองก็เพียงพอแล้วที่จะเป็นผู้ตรวจสอบตนเอง
- {17:15} ผู้ใดได้รับทางนำ แท้จริงเขาก็จะอยู่ในทางนั้นเพื่อตัวเขาเอง และไม่มีผู้แบกภาระใดที่จะ แบกภาระของผู้อื่นได้ และเราไม่เคยลงโทษผู้ใด จนกว่าเราจะส่งศาสนทูตมา
- {17:16} และเมื่อเราปรารถนาที่จะทำลายบ้านเมืองใด เราก็บัญชาพวกที่ฟุ่มเฟือยของบ้านเมืองนั้น (ให้สวมมิกถ์) แล้วพวกเขาก็ฝ่าฝืน(คำบัญชา)ในนั้น ดังนั้น พระดำรัส(การลงโทษ)จะเป็นจริงแก่มัน แล้วเราก็ได้ทำลายมันจนพินาศ

{17:17} และชนก็รู้แล้ว หลังจากหนูที่เราได้ทำลาย และพอเพียงแล้วที่พระเจ้าของเธอทรงรอบรู้ ทรงเห็นความผิดของปวงบ่าวของพระองค์

{17:18} ผู้ใดปรารถนาชีวิตชั่วคราว (ในโลกรนี้) เราก็จะเร่งให้เขาได้รับมันตามที่เราประสงค์แก่ผู้ที่ เราปรารถนา แล้วเราได้เตรียมรอกไว้สำหรับเขา เขาจะเข้าไปอย่างถูกเหยียดหยาม ถูกขับไล่

{17:19} และผู้ใดปรารถนาปรโลก และชวนชวายเป็นเพื่อนอย่างจริงจัง โดยที่เขาเป็นผู้มีศรัทธา ชน เหล่านั้น การชวนชวายเป็นเพื่อนของเขาจะได้รับการชมเชย

{17:20} ทั้งหมด เราช่วยพวกเขาเหล่านี้และพวกเขาเหล่านั้น จากการประทານให้ของพระเจ้าของเธอ และการประทานให้ของพระเจ้าของเธอนั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม (แก่ผู้ใด)

{17:21} จงดูเถิด! เราได้ทำให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคนอย่างไร? และแน่นอน ปรโลกนั้นมีฐานะยิ่งใหญ่มากกว่าหลายชั้น และยิ่งใหญ่มากกว่าในความดีเด่น

{17:22} เธออย่าตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮฺ มิฉะนั้นเธอจะกลายเป็นผู้ถูกเหยียดหยาม ถูกทอด ทิ้ง

{17:23} และพระเจ้าของเธอบัญชาว่า พวกเขาอย่าเคารพสักการะผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้น และ จงกตัญญูต่อบิตามารดา เมื่อหนึ่งในสองหรือทั้งสองบรรลู่ผู้ชราอยู่กับเธอ เธอก็อย่ากล่าวแก่ท่า นทั้งสองว่า "อุฟ!" และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง และจงพูดจากับท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำอันอ่อนโยน

{17:24} และจงนอบน้อมแก่ท่านทั้งสอง ซึ่งการถ่อมตนเนื่องจากความเมตตา และจงกล่าวว่า "พระเจ้า ของข้า! โปรดเมตตาแก่ท่านทั้งสอง เช่นที่ท่านทั้งสองได้เลี้ยงดูข้าเมื่อเยาว์วัย"

{17:25} พระเจ้าของพวกเขาทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา หากพวกเขาเป็นคนดี ดังนั้น พระองค์เป็นพระผู้ทรงอภัยแก่บรรดาผู้กลับใจอย่างแน่นอน

{17:26} และจงบริจาคแก่ญาติที่ใกล้ชิด ซึ่งทานที่เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา และแก่ผู้ขัดสน และผู้เดินทาง และอย่าสรุ่ยสร้ายฟุ่มเฟือย

{17:27} แท้จริง บรรดาผู้สรุ่ยสร้ายนั้นเป็นพี่น้องของเหล่าชายฎอน และชายฎอนนั้นนรคุณต่อพระเจ้า ของมัน

{17:28} และหากเธอผินหลังให้พวกเขา เพื่อแสวงหาความเมตตาจากพระเจ้าของเธอ โดยหวังมัน อยู่ ดังนั้น จงกล่าวแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่นุ่มนวล

{17:29} และเธออย่าให้มือของเธอถูกตรึงอยู่ที่คอของเธอ และอย่าแบมันจนหมดสิ้น มิฉะนั้นเธอจะ กลายเป็นผู้ถูกประณาม นิ่งเศร้า โศกเสียใจ

{17:30} แท้จริง พระเจ้าของเธอทรงเผื่อแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงจำกัด แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงเห็นปวงบ่าวของพระองค์

{17:31} และพวกเขาอย่าฆ่าลูก ๆ ของพวกเขาเพราะกลัวความยากจน เราให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และแก่พวกเขา โดยเฉพาะ แท้จริงการฆ่าพวกเขานั้นเป็นความผิดอันใหญ่หลวง

{17:32} และพวกเขาอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี แท้จริงมันเป็นความลามกและทางอันชั่วช้า

{17:33} และพวกเขาอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้ เว้นแต่ด้วยความเที่ยงธรรม และผู้ใดถูกฆ่าอย่างยุติธรรม ดังนั้น เราได้ให้อำนาจแก่ผู้ปกครองของเขา ฉะนั้น อย่าได้ล่วงเกินขอบ เขตในเรื่องการฆ่า แท้จริงเขา (ผู้ถูกละเมิด) จะได้รับความช่วยเหลือ

{17:34} และพวกเขาอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินสมบัติของเด็กกำพร้า เว้นแต่โดยวิธีที่ดีเยี่ยม จนกว่าเขาจะ บรรลุนิติภาวะ และจงให้ปฏิบัติตามสัญญา แท้จริงสัญญานั้นจะถูกสอบสวน

{17:35} และจงดวงให้เต็มเมื่อพวกเขาดวง และจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง นั้นเป็นการดียิ่งและเป็นการตัดสินใจที่ดีกว่า

{17:36} และอย่าตามสิ่งที่เธอไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริงหู และตา และจิตใจ ทุกสิ่งนั้นจะถูกสอบสวน เกี่ยวกับการตามนั้น

{17:37} และอย่าเดินบนแผ่นดินอย่างเยอหยิ่ง แท้จริงเธอไม่อาจจะดำดิน และไม่อาจจะบรรลุลความสูงของภูเขาได้ดอก

{17:38} ทั้งหมดนั้น ความเลวของมันเป็นที่รังเกียจยิ่ง ณ พระเจ้าของเธอ

{17:39} นั่นคือส่วนหนึ่งจากวิทยปัญญา ที่พระเจ้าของเธอได้ทรงเปิดเผยสำแดงแก่เธอ และเธออย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเคียงคู่กับอัลลอฮฺ มิฉะนั้น เธอจะถูกโยนลงในนรกญะฮันนัม เป็นผู้ถูกครหา ผู้ถูกขับไล่

{17:40} พระเจ้าของพวกเธอทรงเลือกบุตรชายให้แก่พวกเธอ และพระองค์เองทรงเลือกเอามะลาอิกะฮฺเป็นพระธิดากระนั้นหรือ? แท้จริงพวกเธอนั้นกำลังกล่าวคำพูดที่ร้ายกาจยิ่ง

{17:41} และโดยแน่นอน เราได้ชี้แจงในอัลกุรอานนี้เพื่อพวกเขาจะได้รำลึก แต่มันไม่ได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการเตลิดหนี

{17:42} จงกล่าวเถิด "หากมีพระเจ้ามากหลายเคียงคู่อยู่กับพระองค์เช่นที่พวกเขากล่าว เมื่อนั้นแน่นอน พวกมันจะแสวงหาทางไปสู่พระผู้ทรงครองบัลลังก์"

{17:43} พระพิสุทธิตุณแห่งพระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขากล่าว ทรงสูงส่งอย่างใหญ่หลวง

{17:44} ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น ต่างสดุดีสรรเสริญแต่พระองค์ และไม่มีสิ่งใดที่ไม่สดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ ทว่าพวกเขาไม่เข้าใจคำสดุดีของพวกเขา แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงหนักแน่น พระผู้ทรงอภัยเสมอ

{17:45} และเมื่อเธออ่านอัลกุรอาน เราได้กางม่านที่ถูกอำพรางนั้นกันไว้ระหว่างเธอและบรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อวันปรโลก

{17:46} และเราได้ทำฝาปิดบนหัวใจของพวกเขา เพื่อไม่ให้พวกเขาเข้าใจมัน และในหูของพวกเขา นั้นมีความหนวก และเมื่อเธอกล่าวถึงพระเจ้าของเธอในอัลกุรอานเพียงองค์เดียว พวกเขาก็ผินหลังของพวกเขาเตลิดหนี

{17:47} เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาฟังมัน ขณะที่พวกเขาเงี่ยหูฟังเธอ และขณะที่พวกเขาปรึกษากันอย่างลับ ๆ โดยพวกทูจริตกล่าวว่า "พวกท่านเพียงแต่ตามผู้ถูกคุณไสย"

{17:48} จงดูเถิด! พวกเขาพรรณาเปรียบเทียบเธออย่างใด พวกเขาจึงหลง ดังนั้นพวกเขาไม่อาจพบหนทางเลย

{17:49} และพวกเขา กล่าวว่า "เมื่อเราเป็นกระดูกและร่วนยุ่ยแล้ว เราจะถูกชุบให้ฟื้นขึ้นเพื่อกำเนิดใหม่แน่หรือ?"

{17:50} จงกล่าวเถิด "พวกเธอจงเป็นหินหรือเหล็ก"

{17:51} "หรือสิ่งที่ถูกกำเนิดอันใดก็ได้ ที่ใหญ่ในห้วงของพวกเธอ" ดังนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า "ผู้ใดเล่าจะให้เรากลับขึ้นมาอีก?" จงกล่าวเถิด "พระองค์ผู้ทรงบังเกิดพวกเธอเป็นครั้งแรก" แล้วพวกเขาก็สิ้นศรัทธาของพวกตนแก่เธอพลา กล่าววว่า "เมื่อใดเล่า?" จงกล่าวเถิด "หวังว่ามันใกล้เข้ามาแล้ว"

{17:52} วันที่พระองค์จะทรงเรียกพวกเธอ และพวกเธอจะตอบสนองด้วยการสรรเสริญพระองค์ และพวกเธอจะนึกว่าไม่ได้อยู่(ในโลกนี้) เว้นแต่เพียงชั่วครู่เท่านั้น

{17:53} และจงกล่าวแก่พวกบ่าวของฉัน ที่พวกเขากล่าวแต่คำพูดที่ดียิ่งว่า "แท้จริงชัยฏอนนั้นมันญุแหะระหว่างพวกเขา แท้จริงชัยฏอนนั้นเป็นศัตรูที่เปิดเผยของมนุษย์"

{17:54} พระเจ้าของพวกเธอทรงรู้จักพวกเธอดียิ่ง หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงเมตตาพวกเธอ หรือหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเธอ และเราไม่ได้ส่งเธอมาเป็นผู้คุมครองพวกเขาแต่ประการใด

{17:55} และพระเจ้าของเธอทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และโดยแน่นอน เราได้เลือกนบีบางคนให้ดีเด่นกว่าอีกบางคน และเราได้ให้ชะบूरแก่ดาวูด

{17:56} จงกล่าวเถิด "พวกเธอจงเรียกร่องบรรดาสิ่งที่พวกเธอกล่าวอ้างอื่นจากพระองค์ พวกมันไม่มีอำนาจที่จะปลดเปลื้องความทุกข์ยากและเปลี่ยนแปลงมันไปจากพวกเธอได้"

{17:57} เหล่านั้น ที่พวกเขาวิงวอนนั้น พวกมันเองก็ยังหวังที่จะหาทางเข้าสู่พระเจ้าของพวกมัน (ต่างก็หวังว่า) ผู้ใดกันในหมู่พวกมันจะได้เข้าใกล้ที่สุด และพวกมันยังหวังในความเมตตาของพระองค์ และกลัวการลงโทษของพระองค์ แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเธอนั้นควรแก่การระเวง

{17:58} และไม่มีบ้านเมืองใดเลย ที่เราไม่เป็นผู้ทำลายมัน ก่อนวันฟื้นคืนชีพ หรือไม่เป็นผู้ลงโทษมันด้วยการลงโทษอย่างสาหัส นั่นมันได้ถูกจารึกในบันทึกไว้แล้ว

{17:59} ไม่ใช่อันใดดอก ที่ยับยั้งเราไม่ให้เราส่งบรรดาสัญญาณมา นอกจากว่าชนรุ่นแรกได้ปฏิเสธมัน และเราได้ให้อูฐตัวเมียเป็นที่ประจักษ์แก่พวกชะมูด แต่พวกเขาได้ทารุณมัน และเราไม่ได้ส่งเหล่าสัญญาณเพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเป็นการเตือนสำทับเท่านั้น

{17:60} และ(จงรำลึก)เมื่อเรากล่าวแก่เธอว่า "พระเจ้าของเธอทรงรอบรู้ในเรื่องของปวงมนุษย์ และเราไม่ได้ทำให้ความฝัน ซึ่งเราได้แสดงให้เห็นนั้นเพื่ออื่นใดดอก นอกจากเพื่อเป็นการทดสอบแก่มนุษย์ และต้นไม้ที่ถูกสาปในอัลกุรอาน และเราชมชู้พวกเขา แต่มันก็ไม่ได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการยิ่งต้อรับ"

{17:61} และ(จงรำลึก)เมื่อเรากล่าวแก่มะลาอิกะฮ์ว่า "จงกราบอาดัม แล้วพวกเขาได้กราบ เว้นแต่อิบลิส มันกล่าวว่า "ฉันจะกราบผู้ที่พระองค์ทรงสร้างจากดินกระนั้นหรือ?"

{17:62} มันกล่าวว่า "พระองค์ทรงเห็นแล้วไม่ใช่หรือ? เขาผู้นี้ ที่พระองค์ทรงให้เกียรติมากกว่าฉัน หากพระองค์ทรงได้โปรดประเวงเวลาแก่ข้าฯ จนถึงวันฟื้นคืนชีพ แน่นอนข้าฯจะทำลายล้างลูกหลานของเขาให้หมดสิ้น เว้นแต่เพียงเล็กน้อย"

{17:63} พระองค์ตรัสว่า "เธอจงไปให้พ้น! ดังนั้น ผู้ใดในหมู่พวกเขาปฏิบัติตามเธอ แท้จริงนรกคือการตอบแทนของพวกเธอ เป็นการตอบแทนที่สมบูรณ์"

{17:64} "และเธอจงช่วยชวนผู้ใดก็ตามในหมู่พวกเขา ที่เธอสามารถทำให้เขาหลงทางด้วยเสียงของเธอ และชักชวนพวกเขาให้เห็นพ้องด้วยด้วยพลม้าของเธอและด้วยพลเดินเท้าของเธอ และจงมีส่วนร่วมร่วมกับพวกเขาในทรัพย์สินสมบัติและบุตรหลาน และจงสัญญากับพวกเขา" และชัยฏอนไม่ได้สัญญาสิ่งใดนอกจากการหลอกลวง

{17:65} แท้จริงปวงบ่าวของฉันนั้น เธอไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกเขา และพอเพียงแล้วที่พระเจ้าของเธอทรงเป็นพระผู้ทรงคุ้มครอง

{17:66} พระเจ้าของพวกเธอคือพระผู้ทรงให้นำพาแล่นตามท้องทะเล เพื่อพวกเธอจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงเมตตาแก่พวกเธอเสมอ

{17:67} และเมื่อทุกข์ภัยประสบแก่พวกเธอในท้องทะเล ผู้ที่พวกเธอวิงวอนขอก็จะสูญหายไป เว้นแต่พระองค์เท่านั้น ต่อมาเมื่อพระองค์ทรงช่วยให้พวกเธอรอดพ้นขึ้นบก พวกเธอก็หันหลังออกไป และมนุษย์นั้นเป็นผู้เนรคุณเสมอ

{17:68} พวกเธอจะปลอดภัยหรือ? หากพระองค์จะทรงให้ริมฝั่งนั้น ถล่มลงไปพร้อมกับพวกเธอ หรือจะทรงส่งลมหอบกรวดกระหน่ำลงมาเหนือพวกเธอ แล้วพวกเธอจะไม่พบผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองพวกเธออีกเลย

{17:69} หรือพวกเธอจะปลอดภัย? หากพระองค์จะทรงนำพวกเธอกลับไปในทะเลนั้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วทรงส่งลมพายุร้ายกระหน่ำเหนือพวกเธอ แล้วให้พวกเธอจมน้ำตาย เพราะพวกเธอเนรคุณ หลังจากนั้น พวกเธอก็จะไม่พบผู้ใดมาติดตามสอบสวนเราในเรื่องนั้น"

{17:70} และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม และเราได้บรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขามีเกียรติเหนือกว่าส่วนมากของผู้ที่เราได้สร้างขึ้น

{17:71} วันที่เราจะเรียกร็องมนุษย์ทุกคนพร้อมด้วยผู้นำของพวกเขา ดังนั้นผู้ใดที่บันทึกของเขาถูกยื่นให้ทางขวาของเขา เขาเหล่านั้นก็จะได้อ่านบันทึกของพวกเขาโดยที่พวกเขาจะไม่ได้รับความยุติธรรมแม้แต่น้อย

{17:72} และผู้ใดบอดในโลกนี้ เขาก็จะบอดในปรโลกด้วย และหลงทางอย่างไกลยิ่ง

{17:73} และหากว่าพวกเขาจะทำให้เธอหลงไปจากสิ่งที่เราได้เปิดเผยสำแดงแก่เธอ เพื่อเธอจะได้ถูกสิ่งอื่นขึ้นแก่เรา เมื่อนั้น พวกเขาก็จะคบเธอเป็นเพื่อนสนิท

{17:74} และหากว่าเราไม่ได้ให้เธอตั้งมั่นอยู่บนความสัตย์จริงแล้ว เธอก็คงจะโน้มเอียงไปทางพวกเขาบ้างเล็กน้อย

{17:75} ถ้าเช่นนั้น แน่نونเราก็จะให้เธอล้มรส(การลงโทษ)สองเท่าในชีวิตนี้ และสองเท่าเมื่อยามตาย แล้วเธอจะไม่พบผู้ช่วยเหลือเธอให้พ้นจากเราได้เลย

{17:76} และหากพวกเขาหยุดให้เธอออกจากแผ่นดิน เพื่อขับไล่เธอออกไป เมื่อนั้นแหละ พวกเขาก็จะไม่พำนักหลังจากเธอออกไป นอกจากช่วงเวลาเพียงแต่เล็กน้อย

{17:77} นี่คือนวทางของผู้ที่เราได้ส่งมาก่อนเธอ จากบรรดาศาสนทูตของเรา และเธอจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในนวทางของเราแต่ประการใด

{17:78} จงดำรงการนมาซตั้งแต่ตะวันคล้อยจนพลบค่ำ และ(จงทำ)การอ่านยามรุ่งสาง แท้จริงการอ่านยามรุ่งสางนั้นจะได้รับการยืนยันเสมอ

{17:79} และยามหนึ่งของราตรี เธอจงตื่นขึ้นมานมาซ ด้วยความสมัครใจของเธอ หวังว่าพระเจ้าของเธอจะทรงให้เธอได้รับฐานันดรอันเป็นที่สรรเสริญ

{17:80} และจงกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดนำข้าฯเข้าในทางเข้าที่ชอบธรรม และโปรดนำข้าฯออกจากทางออกที่ชอบธรรม และโปรดประทานอำนาจนำชัย จากพระองค์มาแก่ข้าฯ"

{17:81} และจงกล่าวเถิด "ความสัตย์จริงปรากฏขึ้นแล้ว และความเท็จก็ได้มลายไป แท้จริงความเท็จนั้นย่อมมลายไปเสมอ"

{17:82} และเราได้ประทานส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมา ซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา และมันไม่ได้เพิ่ม(สิ่งใด)แก่พวกทujurิต นอกจากความสูญเสีย

{17:83} และเมื่อเราให้ความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาเห็นห่างและปลีกตัวออก และเมื่อความชั่วประสบแก่เขา เขาก็เบือนหน้ายหมดอาลัย

{17:84} จงกล่าวเถิด "ทุกคนจะกระทำตามรูปแบบของตน ฉะนั้น พระเจ้าของพวกเธอทรงรู้ดีถึงผู้ที่ได้รับแนวทางอย่างถูกต้อง"

{17:85} และพวกเขาจะถามเธอเกี่ยวกับวิญญูณ จงกล่าวเถิดว่า "เรื่องวิญญูณนั้นเป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้าของฉฉฉฉ และพวกเธอไม่ได้รับความรู้(เกี่ยวกับวิญญูณ) เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น"

{17:86} และหากเราประสงค์ เราก็คงจะทำให้สิ่งซึ่งเราได้เปิดเผยสำแดงแก่เธอนั้นสูญหายไป แล้วเธอจะไม่พบผู้มอบหมายต่อเรา ในการนำมันกลับคืนมาแก่เธอ

{17:87} ทว่ามันเป็นพระเมตตาจากพระเจ้าของเธอ แท้จริง ความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเธอนั้นใหญ่หลวงนัก

{17:88} จงกล่าวเถิด "แน่อนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้ และแม้ว่าพวกเขาต่างช่วยเหลือกันก็ตาม"

{17:89} และโดยแน่อนเราได้อธิบายแก่มนุษย์แล้ว จากทุกอุทาหรณ์ในอัลกุรอานนี้ แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ปฏิเสธ นอกจากการไม่มีศรัทธา

{17:90} และพวกเขา กล่าวว่า "พวกเราจะไม่มีศรัทธาต่อท่าน จนกว่าท่านจะทำให้แผ่นดินแตกออกเป็นสายน้ำแก่พวกเรา"

{17:91} "หรือจนกว่าท่านจะมีสวนอินทผลัมและองุ่น แล้วท่านทำให้มันแตกเป็นแม่น้ำลำธารพวยพุ่งออกมาท่ามกลางมัน"

{17:92} "หรือจนกว่าท่านจะทำให้ฟ้าหล่นลงมาบนพวกเราเป็นเสียง ๆ ตามที่ท่านเคยอ้าง หรือนำอัลลอฮ์และมะลาอิกะฮ์มาให้พวกเราเห็นต่อหน้า"

{17:93} "หรือจนกว่าท่านจะมีบ้านสักหลังทำด้วยทองคำ หรือจนกว่าท่านจะขึ้นไปบนฟ้า กระนั้นก็ตาม เราจะยังไม่เชื่อต่อการขึ้นไปของท่าน จนกว่าท่านจะนำคัมภีร์สักเล่ม ลงมาให้เราได้อ่าน" จงกล่าวเถิด "พระพิสุทธิคุณแห่งพระเจ้าของฉัน ฉันเป็นอะไรเล่า นอกจากเป็นมนุษย์ เป็นศาสนทูต?"

{17:94} และไม่มีสิ่งใดดอกที่จะห้ามผู้คนไม่ให้มีศรัทธา เมื่อแนวทางที่ถูกต้องได้มายังพวกเขาแล้ว นอกจากการที่พวกเขาพูดว่า "อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งมนุษย์ธรรมดาเป็นศาสนทูตกระนั้นหรือ?"

{17:95} จงกล่าวเถิด "หากมะลาอิกะฮ์เดินสัจจรอย่างสงบ ในแผ่นดินได้ เราก็คงได้ส่งมะลักสักตน ลงมาจากฟ้า เป็นศาสนทูตแก่พวกเขาแล้ว"

{17:96} จงกล่าวเถิด "พอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นสักขีพยานระหว่างฉันและพวกเธอ แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระทรงมองเห็นปวงบ่าวของพระองค์"

{17:97} และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะนำแนวทาง เขาก็จะเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หลงทางแล้ว เธอก็จะไม่พบว่า พวกเขามีบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์อีกเลย และเราจะชุมนุมพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ ถูกลากคว่ำหน้า โดยมีสภาพเป็นคนตาบอด เป็นใบ้และหูหนวก ที่พำนักของพวกเขาคือนรกยะฮันนัม ทุกครั้งที่มันมอด เราก็ได้เพิ่มไฟที่ลุกโชนแก่พวกเขาอีก

{17:98} นั่นคือการตอบแทนของพวกเขา โดยแน่นอน พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาอันทั้งหลายของเรา และพวกเขากล่าวว่า "เมื่อเราเป็นกระดูกและร่วนยุ่ยแล้ว เราจะยังถูกชุบให้ฟื้นคืนชีพ เพื่อกำเนิดใหม่ได้อีกหรือ?"

{17:99} พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์พระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์เป็นพระผู้ทรงมีอำนาจ ที่จะทรงสร้าง(สรรพสิ่ง)เยี่ยงพวกเขา และทรงกำหนดเวลาหนึ่งสำหรับพวกเขา ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนี้ แต่พวกทujurิตนั้นปฏิเสธ นอกจากการเนรคุณ

{17:100} จงกล่าวเถิด "หากพวกเธอครอบครองหุบแห่งพระเมตตาของพระเจ้าของฉัน เมื่อนั้นพวกเธอก็จะหวังเหนียวมันไว้เพราะกลัวการบริจาต และมนุษย์นั้นเป็นผู้ตระหนี่"

{17:101} และโดยแน่นอน เราได้ประทานอภินิหารสัญญาอันประจักษ์แก่ประการลงมาแก่มุซา ดังนั้น เธอจึงถามวงศวานของอิสรออิล เมื่อ(มุซา)มายังพวกเขา ฟิรเอาน์ได้พูดกับเขาว่า "โอ้ มุซา! แท้จริง ข้าเชื่อว่า เจ้าถูกทำคุณไสย"

{17:102} เขากล่าวว่า "โดยแน่นอน ท่านก็รู้ดีว่าไม่มีผู้ใดประทานสิ่งเหล่านี้ลงมา นอกจากพระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน เพื่อเป็นสัญญาอันประจักษ์แจ้ง และฉันก็คิดว่าท่าน โอ้ ฟิรเอาน์! เป็นผู้หายนะเสียแล้ว"

{17:103} (ฟิรเอาน์)จึงต้องการที่จะขับไล่พวกเขาออกไปจากแผ่นดิน ฉะนั้น เราจึงให้เขาจมน้ำตายพร้อมกับผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาทั้งหมด

{17:104} และเราได้กล่าวแก่วงศวานของอิสรออิลหลังจากเขาว่า "จงพำนักอยู่ในดินแดนนี้ ดังนั้นเมื่อสัญญาแห่งวันปรโลกได้มาถึง เราจะนำพวกเธอทั้งหมดมารวมไว้ด้วยกัน"

{17:105} และด้วยความสัตย์จริง เราได้ประทานมันลงมา และด้วยความสัตย์จริง มันได้ลงมา และเราไม่ได้ส่งเธอเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดี และเป็นผู้ตักเตือน

{17:106} และอัลกุรอาน เราได้แยกมันไว้อย่างชัดเจน เพื่อเธอจะได้อ่านมันแก่ปวงมนุษย์อย่างช้า ๆ และเราได้ประทานมันลงมาเป็นชั้นตอน

{17:107} จงกล่าวเถิด "พวกเธอจะมีศรัทธาต่อมันหรือไม่มีศรัทธาก็ตาม แท้จริง บรรดาผู้ได้รับความรู้ก่อนหน้านั้น เมื่อมันได้ถูกอ่านแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะหมอบลง ใบหน้าจรดพื้นเพื่อกราบ"

{17:108} และพวกเขาจะกล่าวว่า "พระพิสุทธิคุณแห่งพระเจ้าของพวกเขา สัญญาของพระเจ้าของพวกเขา นั้นย่อมถูกปฏิบัติให้ครบถ้วน"

{17:109} และพวกเขาจะหมอบกราบลง ใบหน้าจรดพื้น พลากร้องไห้ และมันจะเพิ่มการสำรวมแก่พวกเขา

{17:110} จงกล่าวเถิด "พวกเขาจงเรียก อัลลอฮฺ หรือจงเรียก อีรเราะหฺมาน เถิด" อันใดก็ตามที่เธอเรียก พระองค์นั้นก็ยังมีบรรดาพระนามอันสวยงามยิ่ง และอย่าขึ้นเสียงดังในเวลามาซของเธอ และอย่าลดให้ค่อยเช่นกัน แต่จงแสวงหาทางปานกลางระหว่างนั้น

{17:111} และจงกล่าวเถิด "มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ซึ่งไม่ทรงมีพระบุตร และไม่มีภาคีมีหุ้นส่วนในพระอำนาจ และไม่มีผู้ช่วยเหลือเนื่องจากความอ่อนแอ และจงเตือนความเกรียงไกรของพระองค์"

18. ซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟี (บท ถ้ำ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {18:1} มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระผู้ทรงประทานคัมภีร์แก่บ่าวของพระองค์ และพระองค์ไม่ได้ทรงทำให้มันมีการบิดเบือนแต่อย่างใด
- {18:2} เป็นคัมภีร์ที่เที่ยงธรรมเพื่อเตือนสัจธรรมถึงการลงโทษอย่างสาหัสจากพระองค์และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาที่ประกอบคุณงามความดี ว่า พวกเขานั้นจะได้รับรางวัลอันดีงาม
- {18:3} เป็นอมตะอยู่ในนั้นนิรันดร์
- {18:4} และเพื่อเตือนสัจธรรมแก่บรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์มีพระบุตร
- {18:5} พวกเขาไม่มีความรู้ใด ๆ ในเรื่องนี้ และบรรพบุรุษของพวกเขาที่เช่นกัน เป็นคำกล่าวที่น่ารังเกียจยิ่งที่ออกจากปากของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ได้กล่าวอันใด นอกจากความเท็จ
- {18:6} เธอก็อย่าถึงกับเป็นผู้ทำลายชีวิตของเธอเอง ด้วยความเสียใจต่อพวกเขา หากพวกเขาไม่มีศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้
- {18:7} แท้จริงเราได้บันดาลให้สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินเป็นเครื่องประดับสำหรับมัน เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขามีผลงานที่ดีเยี่ยม
- {18:8} และแท้จริง เราก็คือผู้ทำให้สิ่งที่อยู่บนพื้นดินเป็นผุยผงแห้งแล้ง
- {18:9} เธอคิดคิดว่า ชาวถ้ำและแผ่นดินจารึกเป็นความมหัศจรรย์อันหนึ่ง ในเหล่าอภินิหารสัญญาของเรารึ?
- {18:10} (จงรำลึก)เมื่อพวกเขาห่มหลบเข้าไปในถ้ำแล้วพวกเขา กล่าวว่า "โอ้ พระเจ้าของพวกข้าฯ โปรดประทานความเมตตาจากพระองค์แก่พวกข้าฯ และทรงทำให้การงานของพวกข้าฯ อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง"
- {18:11} แล้วเราได้อุดหนุนพวกเขา (ให้นอนหลับ) ในถ้ำ เป็นเวลาหลายปี
- {18:12} แล้วเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้นเพื่อเราจะได้ว่า ผู้ใดในสองพวกนั้นนับเวลาที่พวกตนพำนักอยู่ได้ถูกต้องกว่า
- {18:13} เราจะเล่าเรื่องราวของพวกเขาแก่เธอตามความเป็นจริง แท้จริงพวกเขาเป็นชายหนุ่มที่มีศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกตน และเราได้เพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา
- {18:14} และเราได้ให้ความเข้มแข็งแก่หัวใจของพวกเขา ขณะที่พวกเขาตื่นขึ้นประกาศว่า "พระเจ้าของพวกเรา คือพระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน พวกเราจะไม่วิงวอนพระเจ้าอื่นนอกจากพระองค์ มิเช่นนั้น พวกเราก็คงกล่าวเกินความจริงอย่างแน่นอน"
- {18:15} กลุ่มชนของพวกเราเหล่านั้นได้ยึดเอาพระเจ้าต่าง ๆ อื่นจากพระองค์ เหตุใดพวกเขาจึงไม่นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายืนยันเล่า ดังนั้นผู้ใดเล่า จะทุจริตยิ่งไปกว่าผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์
- {18:16} "และเมื่อพวกเขาปลุกตัวออกห่างจากพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ

นอกจากอัลลอฮ์แล้ว ดังนั้นพวกเขาก็จึงหลบเข้าไปในถ้ำ พระเจ้าของพวกเธอจะทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์แก่พวกเธอ และจะทรงทำให้กิจการของพวกเธอดำเนินไปอย่างสะดวกสบาย"

- {18:17} และเธอจะเห็นดวงอาทิตย์ เมื่อมันขึ้น มันจะคล้อยจากถ้ำของพวกเขาไปทางขวา และเมื่อมันตก มันจะเบนออกไปทางซ้าย โดยพวกเขาอยู่ในที่โล่งกว้างของมัน นั่นคือส่วนหนึ่งจากเหล่าสัญญาของอัลลอฮ์ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงแนะนำที่ถูกต้องแก่เขา เขาก็คือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาหลง เขาจะไม่พบผู้ช่วยเหลือ ผู้ชี้ทาง
- {18:18} และเธอคิดคิดว่าพวกเขาตื่นทั้ง ๆ ที่พวกเขาหลับ และเราพลิกพวกเขาไปทางขวาและทางซ้าย และสุนัขของพวกเขาเหยียดขาหน้าทั้งสองของมันไปทางปากถ้ำ หากเธอเห็นพวกเขา เธอก็จะหันหลังเตลิดหนีจากพวกเขา และเธอจะเต็มไปด้วยความหวาดกลัวต่อพวกเขา"

{18:19} และในทำนองนั้นเราได้ให้พวกเขาลุกขึ้นเพื่อไต่ถามซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในพวกเขาบอกว่า "พวกท่านพำนักอยู่นานเท่าใด?" พวกเขาบอกว่า "เราพำนักอยู่หนึ่งวันหรือเสี้ยวหนึ่งของวัน" พวกเขาบอกว่า "พระเจ้าของพวกท่านทรงทราบดีว่า พวกท่านพำนักอยู่นานเท่าใด" ดังนั้นจงส่งคนหนึ่งในหมู่พวกท่านไปในนครพร้อมด้วยเหรียญเงินนี้ของพวกท่าน เพื่อเลือกดูอาหารใดที่ดียิ่ง และให้เขานำปัจจัยยังชีพจากนั้นมาให้แก่พวกท่าน และเขาต้องประพฤติอย่างสุภาพ และเขาจะต้องไม่ให้ผู้ใดรู้เบาะแสเกี่ยวกับพวกท่าน"

{18:20} "แท้จริงพวกเขานั้น หากพวกเขารู้เรื่องของพวกท่าน พวกเขาจะขว้างปาพวกท่านด้วยก้อนหิน หรือนำพวกท่านกลับไปนับถือศาสนาของพวกเขา และเมื่อئนั้นพวกท่านจะไม่บรรลุความสำเร็จเลย"

{18:21} และในทำนองนั้นเราได้เปิดเผยแก่พวกเขาเพื่อพวกเขาจะได้รู้ ว่าสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และวันโลกาวินาศนั้นมีจริง ไม่เป็นที่สงสัยเลย เมื่อพวกเขาได้เถียงกัน ในหมู่พวกเขาถึงเรื่องของพวกเขา(ชาวถ้ำ) แล้วพวกเขาบอกว่า "จงสร้างอาคารครอบเหนื่อพวกเขา พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ทรงรู้ดียิ่งขึ้นในเรื่องของพวกเขา ฝ่ายบรรดาผู้มีเสียงข้างมากในเรื่องของพวกเขาบอกว่า "เราจะสร้างมัสญิดเหนือพวกเขาแน่นอน"

{18:22} พวกเขาจะบอกว่า "ชาวถ้ำนั้นมีสามคน ที่สี่ก็คือสุนัขของพวกเขา" และอีกกลุ่มจะบอกว่า "มีห้าคน ที่หกก็คือสุนัขของพวกเขา" ทั้งนี้เป็นการสุ่มเดาในสิ่งที่เร้นลับ และอีกกลุ่มหนึ่งจะบอกว่า "มีเจ็ดคน และที่แปดก็คือสุนัขของพวกเขา" จงกล่าวเถิด "พระเจ้าของฉันทรงรู้ดียิ่งถึงจำนวนของพวกเขา ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขา นอกจากคนเพียงส่วนน้อย" ดังนั้น เธออย่าได้เถียงกันในเรื่องของพวกเขา นอกจากการโต้เถียงที่ประจักษ์แจ้ง และอย่าสอบถามผู้ใดในเรื่องของพวกเขาเลย

{18:23} และเธออย่ากล่าวเกี่ยวกับสิ่งใดว่า "ฉันจะเป็นผู้ทำสิ่งนั้น ในวันพรุ่งนี้"

{18:24} เว้นแต่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ และจงรำลึกถึงพระเจ้าของเธอ หากเธอลืม และจงกล่าวว่า "บางทีพระเจ้าของฉันจะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องที่ไถ่กว่านี้แก่ฉัน"

{18:25} "และพวกเขาพำนักอยู่ในถ้ำของพวกเขาสามร้อยปี และเพิ่มอีกเก้าปี"

{18:26} จงกล่าวเถิด "อัลลอฮ์ทรงรู้ดีว่าพวกเขาพำนักอยู่นานเท่าใด สำหรับพระองค์นั้นทรงรู้สิ่งพ้นญาณวิสัยในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน" พระองค์ทรงเห็นชัดยิ่งนัก และทรงฟังชัดยิ่งนัก ไม่มีผู้คุ้มครองใดสำหรับพวกเขาอื่นจากพระองค์ พระองค์ไม่ทรงให้ผู้ใด เข้าร่วมเป็นภาคีในการปกครองของพระองค์

{18:27} และจงอ่านสิ่งที่ถูกเปิดเผยสำแดงแก่เธอจากคัมภีร์ของพระเจ้าของเธอ ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงพระพจนารถของพระองค์ และเธอจะไม่พบที่พึงใด ๆ เลยนอกจากพระองค์

{18:28} และเธอเองจงอดทนร่วมกับบรรดาผู้วิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาตน ทั้งยามอรุณและยามสนธยา โดยปรารถนาความโปรดปรานของพระองค์ และสายตาของเธออย่าหันเหออกไปจากพวกเขาเพียงเพราะเธอประสงค์ความสวยงามแห่งชีวิตของโลกนี้ และเธออย่าเชื่อฟังผู้ที่เราได้ทำให้หัวใจของเขาแผ่วเรอจากการรำลึกถึงเรา และปฏิบัติตามอารมณ์ของตน และกิจการของเขาพินาศสูญหาย

{18:29} และจงกล่าวเถิด "สัจธรรมนั้นมาจากพระเจ้าของพวกเขาเถิด ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็จะมีศรัทธาและผู้ใดประสงค์ก็จงปฏิเสธ" แท้จริง เราได้เตรียมเพลิงนรกไว้สำหรับพวกทุจริต ซึ่งกำแพงของมันล้อมรอบพวกเขา และถ้าพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ ก็จะถูกช่วยเหลือด้วยน้ำเสมือนน้ำทองแดงเดือดลวกใบหน้า มันช่างเป็นน้ำดื่มที่เลวร้ายยิ่ง และช่างเป็นที่พำนักที่เลวร้ายเสียนี้กระไร!

{18:30} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดี เราจะไม่ให้การตอบแทนของผู้ประพฤติดีนั้นสูญหายอย่างแน่นอน

{18:31} ชนเหล่านั้นแหละ พวกเขาจะได้รับเหล่าสวนสวรรค์เป็นที่พำนัก มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของพวกเขา ในสวนสวรรค์พวกเขาจะให้แต่งด้วยกำไลทอง และสวมอาภรณ์สีเขียวทำด้วยผ้าไหมละเอียดและผ้าไหมหยาบ นอนเอกเขนกบนเตียงในสวรรค์เป็นการตอบแทนที่ดียิ่งและเป็นพำนักที่ดีเยี่ยม

{18:32} และจงเปรียบเทียบอุทาหารณ์หนึ่งแก่พวกเขา คือชายสองคน เราให้สวนองุ่นสองแห่งแก่คนหนึ่งในสองคนนั้น และเราได้ล้อมสวนทั้งสองไว้ด้วยต้นอินทผลัม และเราได้ทำให้มีพืชพันธุ์ระหว่างสวนทั้งสองนั้นด้วย

{18:33} สวนทั้งสองแห่งนี้ได้ออกผลิตผลของมันอย่างสมบูรณ์ ไม่เคยลดน้อยแต่อย่างใด และเราได้ให้ลำน้ำไหลท่ามกลางสวนทั้งสอง

{18:34} และเขาได้รับผลิตผล ดังนั้นเขาจึงกล่าวแก่เพื่อนของตน ขณะที่กำลังโต้เถียงกันอยู่ว่า "ฉันมีทรัพย์สินสมบัติมากกว่าท่าน และมีข้าบริวารมากกว่า"

{18:35} เขาได้เข้าไปในสวนของตน โดยที่เขาทุจริตต่อตนเอง เขากล่าวว่า "ฉันไม่คิดว่าสวนนี้จะพินาศไปได้เลย"

{18:36} "และฉันไม่คิดว่าวัน โลกาวินาศจะมีขึ้น และหากฉันจะถูกนำกลับคืนสู่พระเจ้าของฉันจริง ฉันก็ยังจะพบที่กลับที่ดีกว่านี้แน่"

{18:37} เพื่อนของเขากล่าวแก่เขา ขณะที่กำลังโต้เถียงกันอยู่ ว่า "ท่านได้เนรคุณกระนั้นหรือ ต่อพระเจ้าผู้สร้างท่านจากดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วพระองค์ทรงทำให้ท่านเป็นคนโดยสมบูรณ์?"

{18:38} "ทว่าพระองค์คืออัลลอฮฺ พระเจ้าของฉัน และฉันจะไม่ตั้งผู้ใดร่วมเป็นภาคีกับพระเจ้าของฉันเลย"

{18:39} "และเมื่อท่านเข้าไปในสวนของท่าน โฉนของท่านไม่กล่าวว่า 'สิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์(ย่อมต้องเกิด) ไม่มีพลังสักอย่างนอกจากด้วยอัลลอฮฺ' แม้ท่านจะเห็นว่า ฉันด้อยกว่าท่านทางด้านทรัพย์สินสมบัติและบุตรหลานก็ตาม"

{18:40} "ดังนั้น บางทีพระเจ้าของฉันจะทรงประทานสิ่งที่ดีกว่าสวนของท่านนั้นแก่ฉัน และจะทรงส่งอสนีบาตจากฟ้าลงมาที่สวนของท่าน แล้วมันจะกลายเป็นที่ดินโล่งเตียน"

{18:41} "หรือน้ำของมันจะเหือดแห้ง แล้วท่านไม่สามารถจะพบมันได้อีกเลย"

{18:42} และผลิตผลของเขาถูกทำลายสิ้น เขาจึงพลิกฝ่ามือทั้งสองของตน(ด้วยความเสียใจ)ต่อสิ่งที่เขาได้ลงทุนไป บัดนี้มันล้มระเนระนาดทับร้าง และเขากล่าวว่า "โอ! ฉันไม่นำเอาผู้ใดมาตั้งเป็นภาคีกับพระเจ้าของฉันเลย"

{18:43} และเขาไม่มีพรรคพวกจะช่วยเขาได้ นอกจากอัลลอฮฺ และเขาก็ไม่ได้เป็นผู้ได้รับความช่วยเหลือ

{18:44} ด้วยเหตุนั้น การคุ้มครองช่วยเหลือเป็นของอัลลอฮฺผู้ทรงสัจจะ และพระองค์ทรงดียิ่งในการตอบแทน และทรงดียิ่งในบั้นปลาย

{18:45} และจงเปรียบเทียบอุทาหารณ์ของชีวิตโลกนี้แก่พวกเขา ประหนึ่งน้ำที่เรานำมันลงมาจากฟ้า แล้วพืชผลในแผ่นดินก็จะคลุกเคล้ากับมัน แล้วมันก็เหี่ยวแห้งร่วงโรย ถูกลมพัดปลิวไป และอัลลอฮฺคือพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

{18:46} ทรัพย์สินสมบัติและเหล่าบุตรคือเครื่องประดับแห่งชีวิตใน โลกนี้ และเหล่าความดีที่จีรังนั้นเป็นการตอบแทนที่ดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเธอ และเป็นความหวังที่ดียิ่ง

{18:47} และ(จงรำลึก)วันที่เราให้เทือกเขาเคลื่อนย้ายไป และเธอจะเห็นแผ่นดินราบเรียบและเราจะชุมนุมพวกเขา ดังนั้น เราจะไม่ปล่อยพวกเขาออกไปเลยสักคน

{18:48} และพวกเขาจะถูกนำมาแสดงต่อหน้าพระเจ้าของเธอเป็นแถว "แท้จริง พวกเธอได้กลับมาซึ่งเราตั้งที่เรให้บังเกิดพวกเธอในครั้งแรก แต่พวกเธออ้างว่า เราไม่ได้กำหนดเวลาสำหรับพวกเธอ"

{18:49} และบันทึกจะถูกวางไว้ ดังนั้นเธอจะเห็นผู้กระทำผิดทั้งหลายวันกัลวันสิ่งที่มีอยู่ในบันทึก และพวกเขาจะกล่าวว่า "โอ! ความวิบัติของเรา! บันทึกอันใดกันนี้ มันไม่ได้ละเว้นสิ่งเล็กน้อยและสิ่งใหญ่โตเลย เว้นแต่ได้บันทึกไว้ครบถ้วน" และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้า และพระเจ้าของเธอไม่ทรงอยู่ดิธรรมต่อผู้ใดเลย

{18:50} และเมื่อเราได้กล่าวแก่มะลาอิกะฮฺว่า จงกราบคารวะต่ออาดัม พวกเขา ก็กราบคารวะ เว้นแต่

อิบลิส มันมาจากพวกญิน มันจึงฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้าของตน แล้วพวกเธอจะยึดเอามันและวงศัวานของมัน เป็นผู้คุ้มครองอื่นจากฉันทันทีหรือ? ทั้ง ๆ ที่พวกมันเป็นศัตรูกับพวกเธอ สำหรับพวกทูจรีต มันช่างเป็นการแลกเปลี่ยนที่เลวร้ายเสียนี้กระไร!

{18:51} ฉันไม่ได้เอาพวกมันมาเป็นพยาน ในการสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และแม้กระทั่งในการสร้างตัวพวกมันเอง และฉันไม่ได้เอาพวกหลอกหลวงนั้นมาหลุน

{18:52} และวันที่พระองค์ตรัสว่า "พวกเธอจงเรียกดุภาคีของฉันทันทีที่พวกเธอกล่าวอ้างนั้น" แล้วพวกเขาก็ร้องเรียกพวกมัน แต่พวกมันก็ไม่ตอบรับพวกเขา และเราได้บันดาลให้แดนพินาศอยู่ระหว่างพวกเขา

{18:53} และเหล่าทรชนมองเห็นเพลิงนรก พวกเขาก็รู้ว่า พวกเขาจะตกลงไปในนั้น และพวกเขาจะไม่พบทางรอดพ้นจากมัน

{18:54} และเราได้ชี้แจงอุทาหรณ์แต่ละอย่างแก่ปวงมนุษย์ในอัลกุรอานนี้ แต่มนุษย์นั้นชอบโต้เถียงยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด

{18:55} และอันใดหรือที่ยับยั้งปวงมนุษย์จากการศรัทธา? ในเมื่อทางนำได้มายังพวกเขาแล้ว (และอันใดหรือที่ยับยั้ง)จากการขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกเขา? นอกจากจะให้แบบอย่างแห่งบรรพชนมายังพวกเขา หรือจะให้การลงโทษมายังพวกเขาต่อหน้าต่อตา

{18:56} และเราไม่ได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือน และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะโต้แย้งด้วยความเท็จ เพื่อใช้มันทำลายล้างสัจธรรม และพวกเขายึดเอาเหล่าสัญญาณของฉันและสิ่งที่พวกเขาได้ถูกตักเตือนนั้นเป็นการล้อเลียน

{18:57} และผู้ใดเล่า จะทูจรีตยิ่งไปกว่าผู้ที่ถูกตักเตือนให้รำลึก ด้วยเหล่าโองการของพระเจ้าของเขา แล้วเขาก็หันหลังห่างออกไป แล้วลิ้มสิ่งที่มือทั้งสองของตนได้ประกอบไว้ แท้จริงเราได้ทำฝาปิดกันดวงใจของพวกเขา ไม่ให้พวกเขาเข้าใจมัน และในหูของพวกเขาอันมีความหนวก และถ้าเธอเรียกกร้องพวกเขาไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง พวกเขาจะก็ไม่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องนั้นเลย

{18:58} และพระเจ้าของเธอคือพระเจ้าทรงอภัย พระเจ้าแห่งความเมตตา หากพระองค์จะทรงเอาโทษพวกเขา ตามที่พวกเขาได้พากเพียรเอาไว้ แน่نون พระองค์จะทรงเร่งการลงโทษแก่พวกเขา ทว่าพวกเขามีกำหนดเวลา ซึ่งพวกเขาจะไม่พบที่พึ่งอื่นใดนอกจากพระองค์

{18:59} และเมืองเหล่านั้น เราได้ทำลายพวกเขา เมื่อพวกเขาทูจรีต และเราได้กำหนดเวลาสำหรับความพินาศของพวกเขาไว้แล้ว

{18:60} และ(จงรำลึก)เมื่อมุซาได้กล่าวแก่มาณพ(ผู้เป็นสาวก)ของตนว่า "ฉันจะยังคงเดินต่อไป จนกว่าจะบรรลุจุดบรรจบแห่งสองทะเล มิฉะนั้น ฉันจะยังคงต้องเดินต่อไปอีกนานแสนนาน"

{18:61} ครั้นเมื่อทั้งสองถึงจุดบรรจบระหว่างสองทะเล ทั้งสองก็ลิ้มปลาของตน มันจึงหาหนทางขอลงมันลงในทะเล

{18:62} ครั้นเมื่อทั้งสองเดินเลยพ้นไป เขาได้กล่าวแก่มาณพของตนว่า "จงนำอาหารกลางวันของเราออกมา แท้จริงเราได้พบกับความเหนื่อยยากในการเดินทางของเราครั้งนี้"

{18:63} เขากล่าวว่า "ท่านเห็นไหม เมื่อเราพักพิงอยู่ที่ไซดหิน แท้จริงฉันลิ้มเรื่องปลานั้น และไม่มีผู้ใดที่ทำให้ฉันลิ้มกล่าวถึงมันนอกจากชัยฏอน และมันก็หาทางลงทะเลไปอย่างน่าอัศจรรย์"

{18:64} เขากล่าวว่า "นั่นคือสิ่งที่เราต้องการหา" ทั้งสองจึงแกะรอยของตนหวนกลับคืนไป

{18:65} แล้วทั้งสองได้พบว่าคนหนึ่งจากเหล่าบ่าวของเรา ที่เราได้ประทานความเมตตาจากเราให้แก่เขา และเราได้สอนความรู้จากเราให้แก่เขา

{18:66} มุซาได้กล่าวแก่เขาวา "ให้ฉันติดตามท่านไป จะได้ไหม? โดยท่านจะต้องสอนฉันจากสิ่งที่ท่านได้เคยถูกสอนมา ตามแนวทางที่เที่ยงตรง"

{18:67} เขากล่าวว่า "แท้จริง ท่านจะไม่สามารถอดทนอยู่กับฉันได้ดอก"

{18:68} "และท่านจะอดทนได้อย่างไร ในสิ่งที่ท่านไม่รอบรู้?"

{18:69} เขากล่าวว่า "หากอัลลอฮฺทรงประสงค์ ท่านจะพบฉันเป็นผู้อดทน และฉันจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของท่าน"

{18:70} เขากล่าวว่า "ถ้าท่านติดตามฉันแล้ว ก็อย่าได้ถามฉันถึงสิ่งใด จนกว่าฉันจะเล่าเรื่องนั้นแก่ท่าน"

{18:71} แล้วทั้งสองจึงออกเดินทาง จนกระทั่งเมื่อทั้งสองลงเรือ (คิฏร) ก็เจอะมัน (มุซา) กล่าวว่า "ท่านเจอะมันเพื่อให้ผู้คนที่อยู่ในเรือจมน้ำกระนั้นหรือ? โดยแน่นอนท่านได้นำมาซึ่งสิ่งที่อันตรายยิ่ง"

{18:72} (คิฏร) กล่าวว่า "ฉันไม่ได้บอกดอกหรือว่า ท่านจะไม่สามารถอดทนอยู่กับฉันได้?"

{18:73} (มุซา) กล่าวว่า "โปรดอย่าเอาโทษกับฉันเลยในสิ่งที่ฉันลืม และอย่าบังคับฉันให้ลำบากใจเรื่องของฉันเลย"

{18:74} ดังนั้นเขาทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไป จนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบเด็กชายคนหนึ่ง (คิฏร) จึงพาเด็กชายคนนั้น (มุซา) กล่าวว่า "ท่านฆ่าชีวิตบริสุทธิ์โดยไม่ได้ทำผิดต่อชีวิตอื่นกระนั้นหรือ? โดยแน่นอน ท่านทำสิ่งที่ร้ายแรงยิ่ง"

{18:75} (คิฏร) กล่าวว่า "ฉันไม่ได้บอกหรือว่า ท่านจะไม่สามารถอดทนร่วมกับฉันได้?"

{18:76} (มุซา) กล่าวว่า "หากฉันถามท่านสิ่งใดหลังจากนี้ ท่านอย่าคบฉันเป็นเพื่อนร่วมทางอีกเลย เพราะท่านได้เห็นข้อแก้ตัวของฉันมามากพอแล้ว"

{18:77} ดังนั้นทั้งสองจึงออกเดินทางต่อไป จนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบชาวเมืองหนึ่ง ทั้งสองก็ได้ขออาหารจากชาวเมืองนั้น แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะต้อนรับเขาทั้งสอง ต่อมาเขาทั้งสองได้พบกำแพงดำหนึ่งกำลังจะพังลงมา เขาจึงดันให้มันตรง (มุซา) กล่าวว่า "หากท่านประสงค์ ท่านก็อาจจะเอาค่าแรงสำหรับมันได้"

{18:78} (คิฏร) กล่าวว่า "นี่คือการแยกทางกันระหว่างฉันกับท่าน ฉันจะบอกท่านถึงความหมายของสิ่งที่ท่านไม่สามารถอดทนกับมันได้"

{18:79} "อันเรือนั้น เป็นของพวกผู้ขัดสน(ซึ่ง)ทำงานอยู่ในทะเล ฉันจึงต้องการทำให้มันมีค่าหนี เพราะเบื้องหลังพวกเขานั้น มีกษัตริย์องค์หนึ่งคอยปล้นเอาเรือทุกลำ"

{18:80} "ส่วนเด็กชายนั้น บิดามารดาของเขาเป็นผู้มีศรัทธา เรากลัวว่าเขาจะทำให้เขาทั้งสองเป็นทุกข์ด้วยการละเมิดและปฏิเสธศรัทธา"

{18:81} "ดังนั้นเราปรารถนาว่า พระเจ้าของเขาทั้งสองจะทรงเปลี่ยนลูกที่ดีกว่าเขา ในด้านความบริสุทธิ์ และใกล้ชิดกว่าในด้านความเมตตา ให้แก่เขาทั้งสอง"

{18:82} "ส่วนกำแพงนั้น เป็นของเด็กชายกำพร้าสองคนที่อยู่ในเมือง และได้กำแพงนั้นมีขุมทรัพย์ของเขาทั้งสอง และบิดาของเด็กทั้งสองก็เป็นคนดี ดังนั้น พระเจ้าของท่านทรงประสงค์ที่จะให้เด็กทั้งสองบรรลวยเป็นใหญ่ และจะให้เด็กทั้งสองเอาขุมทรัพย์ของทั้งสองออกมาเอง เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของท่าน และฉันไม่ได้ทำสิ่งนั้น ตามอำเภอใจของฉันเอง นั่นคือความหมายของสิ่งที่ท่านไม่สามารถจะอดทนกับมันได้"

{18:83} และพวกเขาถามเธอเกี่ยวกับซุลกีอรรันยู จงกล่าวเถิด "ฉันจะเล่าเรื่องราวของเขาแก่พวกเธอ"

{18:84} แท้จริงเราได้ให้อ่านแก่เขาในแผ่นดิน และเราให้เขาทุกสิ่งที่เขาต้องการ

{18:85} ดังนั้น เขาจึงมุ่งไปทางหนึ่ง

{18:86} จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงดินแดนดวงอาทิตย์อัสดง เขาพบว่ามันตกลงในน้ำขุ่นดำ และพบ ณ ที่นั้น หมู่ชนหนึ่ง เรากล่าวว่า "โอ้ ซุลกีอรรันยู! เธอเลือกดูเถิดว่า จะลงโทษพวกเขาหรือจะทำความดีต่อพวกเขา"

{18:87} เขากล่าวว่า "ส่วนพวกทูจรีตินั้นเราจะลงโทษเขา แล้วเขาจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้าของตน ดังนั้นพระองค์จะทรงลงโทษเขาซึ่งการลงโทษอย่างรุนแรง"

{18:88} "ส่วนผู้มีศรัทธาและประกอบความดีนั้น เขาจะได้รับการตอบแทนที่ดี และเราจะพูดกับเขา

ในกิจการงานของเราอย่างง่าย ๆ"

{18:89} แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง

{18:90} จนกระทั่งเมื่อเขาบรรลุถึงดินแดนอาทิตย์อุทัย เขาพบมันขึ้นเหนือหมู่ชนหนึ่ง ที่เราไม่ได้ทำที่กำบังแดดให้แก่พวกเขา

{18:91} เช่นนั้นแหละ เรายังรู้ข่าวคราวที่เกี่ยวกับเขา

{18:92} แล้วเขาได้มุ่งไปอีกทางหนึ่ง

{18:93} จนกระทั่งเมื่อเขาไปถึงบริเวณระหว่างภูผาทั้งสอง เขาได้พบหมู่ชนหนึ่งที่เชิงภูผาทั้งสองนั้น ซึ่งพวกเขาเกือบจะไม่เข้าใจคำพูดกันเลย

{18:94} พวกเขากล่าวว่า "โอ้ ชูลก็อรันยัน! แท้จริง ยะฮ์ญญูญ์และมะฮ์ญญูญ์นั้นเป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดิน ดังนั้น เราขอมอบเครื่องบรรณาการแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้สร้างกำแพงกันระหว่างพวกเรา กับพวกเขา"

{18:95} เขากล่าวว่า "สิ่งที่พระเจ้าของฉันได้ให้อำนาจแก่ฉันดียิ่งกว่า ดังนั้นพวกท่านจงช่วยฉันด้วยกำลัง ฉันจะสร้างกำแพงแน่นหนาที่ระหว่างพวกท่านกับพวกเขา"

{18:96} "พวกท่านจงเอาท่อนเหล็กมาให้ฉัน" จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้บริเวณภูผาทั้งสองราบเรียบ เขาก็กล่าวว่า "พวกท่านจงเป่ามัน" จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้มันร้อนเป็นไฟ เขากล่าวว่า "ปล่อยให้ฉันเททองแดงเหลวลงบนมัน"

{18:97} "ดังนั้น พวกเขาจะไม่สามารถจะข้ามมันได้ และไม่สามารถจะขุดโพรงผ่านมาได้"

{18:98} เขากล่าวว่า "นี่คือความเมตตาจากพระเจ้าของฉัน ดังนั้น เมื่อสัญญาของพระเจ้าของฉันมาถึง พระองค์จะทรงทำให้มันพังทลาย และสัญญาของพระเจ้าของฉันนั้นเป็นจริงเสมอ"

{18:99} และวันนั้นเราได้ปล่อยให้พวกเขาบางส่วนปะทะกับอีกบางส่วน และแตรจะถูกเป่าขึ้น แล้วเราจะรวมพวกเขาทั้งหมด

{18:100} และวันนั้นเราจะนำนรกยะฮันนัม มาเปิดเผยแก่พวกปฏิเสธศรัทธา

{18:101} คือบรรดาผู้ที่ญานัทศนะของพวกเขาถูกปกปิดจากการรำลึกถึงฉัน และพวกเขาไม่สามารถจะได้ยิน

{18:102} บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้คิดแล้วหรือว่า พวกเขาจะยึดเอาปวงบ่าวของฉันอื่นจากฉันเป็นผู้คุ้มครองได้ แท้จริง เราได้เตรียมนรกยะฮันนัมไว้เป็นที่พำนัก สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

{18:103} จงกล่าวเถิด "จะเอาไหม เราจะแจ้งแก่พวกเธอ ถึงบรรดาผู้ที่สูญเสียยิ่งในกิจการงาน?"

{18:104} "คือบรรดาผู้ที่การชวนชวนของพวกเขาตนสูญสิ้นไปในชีวิตโลกนี้ และพวกเขาคิดว่า พวกเขาทำดีแล้ว"

{18:105} "เขาเหล่านั้นคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาสัญญาของพระเจ้าของพวกเขา และการพบปะกับพระองค์ การงานของพวกเขาจึงสูญสลาย ดังนั้น ในวันฟื้นคืนชีพ เราจะไม่ให้มันมีค่าแก่พวกเขาเลย"

{18:106} นั่นแหละการตอบแทนของพวกเขาคือนรกยะฮันนัม เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา และพวกเขายึดเอาบรรดาสัญญาของฉัน และบรรดาศาสนทูตของฉัน เป็นที่ล้อเล่น

{18:107} แท้จริง บรรดาผู้ที่มีศรัทธาและปฏิบัติความดี พวกเขาเหล่านั้นจะได้รับสวนสวรรค์ชั้นฟิเรตาส เป็นที่พำนัก

{18:108} พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น พวกเขาไม่ประสงค์ที่จะโยกย้ายออกจากมัน

{18:109} จงกล่าวเถิด "หากว่าทะเลเป็นน้ำหมึกสำหรับบันทึกพระพจนารถของพระเจ้าของฉัน แน่ นอน ทะเลจะเหือดแห้งก่อนที่พระพจนารถของพระเจ้าของฉันจะสูญสิ้น" ถึงแม้ว่าเราจะนำทะเลที่เท่ากันมาหนุนเพิ่มอีกก็ตาม

{18:110} จงกล่าวเถิด "ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเฮียงพวกท่าน มีการเปิดเผยสำแดงแก่ฉันว่า

พระผู้เป็นเจ้าของพวกเธอนั้นคือพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ดังนั้นผู้ใดหวังที่จะพบพระเจ้าของตน เขาก็จงประกอบการทำงานที่ดี และอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพสักการะพระเจ้าของตน"

19. ซูเราะฮ์มัรยัม (บท นางมัรยัม)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{19:1} กาฟ ฮาฮ์ ยาฮ์ อัยนุ คอด

{19:2} (นี่คือ) การกล่าวถึงพระเมตตาแห่งพระเจ้าของเธอ ที่มีต่อชะกะรียาบ่าวของพระองค์

{19:3} เมื่อเขาวิงวอนต่อพระเจ้าของตนด้วยการวิงวอนอย่างแผ่วเบา

{19:4} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! แท้จริง กระดูกของข้าอ่อนลง และศีรษะนั้นมีหงอกออกประกาย และไม่เคยปรากฏเลยว่า การวิงวอนของข้าต่อพระองค์นั้นไร้ผล พระเจ้าของข้า!"

{19:5} และแท้จริงข้ากกลัวลูกหลานของข้าภายหลังข้า และภริยาของข้าก็เป็นหมัน ดังนั้น โปรดประทานทายาทที่ดีจากพระองค์ให้แก่ข้าด้วยเทอญ"

{19:6} ผู้ซึ่งจะเป็นทายาทสืบแทนข้าและสืบแทนจากตระกูลของยะอูบ และโปรดให้เขาเป็นที่โปรดปรานด้วยเถิด พระเจ้าของข้า!"

{19:7} "โอ้ ชะกะรียา! แท้จริงเราจะแจ้งข่าวดีแก่เธอซึ่งลูกคนหนึ่ง ชื่อของเขาคือยะหุยา เราไม่เคยตั้งชื่อนี้แก่ผู้ใดมาก่อนเลย"

{19:8} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! ข้าจะมีบุตรได้อย่างไร? ในเมื่อภริยาของข้าก็เป็นหมัน และข้าได้บรรลุล่วงวัยชราแล้ว!"

{19:9} (ทูตแห่งพระเจ้า)กล่าวว่า "กระนั้นก็ดี พระเจ้าของเธอได้ตรัสว่า มันง่ายสำหรับฉัน เพราะฉันได้บังเกิดเธอมาก่อน ทั้ง ๆ ที่เธอยังไม่ได้เป็นสิ่งใด"

{19:10} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดบันดาลให้มีสัญญาณแก่ข้าด้วย"

พระองค์ตรัสว่า "สัญญาณของเธอคือ เธอไม่อาจจะพูดกับผู้คนเป็นเวลาสามราตรีติดต่อกัน"

{19:11} แล้วเขาได้ออกจากมิหฺรอบมายังหมู่ชนของตน และเขาได้ชี้ไปแก่พวกของตนว่า พวกเธอจงกล่าวสวดดีในยามอรุณและยามสนธยา

{19:12} "โอ้ ยะฮฺยา! เธอจงยึดมั่นในคัมภีร์(เตารอฮฺ)อย่างแข็งขัน" และเราได้ประทานปรีชาญาณให้เขาตั้งแต่วัยเยาว์

{19:13} และความเอ็นดูจากเรา อีกทั้งความบริสุทธิ์ และเขาเป็นผู้ยำเกรง

{19:14} และเป็นผู้กตัญญูต่อบิตามารดาของตน และเขาไม่ได้เป็นผู้หยิ่งยะโส ผู้ฝ่าฝืน

{19:15} และความศานติจึงมีแต่เขาวันที่เขาประสูติ และวันที่เขาสิ้นชีพ และวันที่เขาถูกขุบให้ฟื้นคืนชีพ

{19:16} และจงกล่าวถึงมัรยัมที่อยู่ ในคัมภีร์ เมื่อนางได้ปลีกตัวออกจากหมู่ญาติของนาง ไปยังมุมหนึ่งทางบูรพทิศ

{19:17} แล้วนางได้ใช้ม่านปิดกั้นตนให้พ้นจากพวกเขา แล้วเราได้ส่งวิญญาณของเราไปยังนาง เขาจึงได้จำแลงตนเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ให้นางเห็น

{19:18} นางกล่าวว่า "แท้จริง ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้ทรงเมตตาให้พ้นจากท่าน หากท่านเป็นผู้ยำเกรง"

{19:19} เขากล่าวว่า "อันที่จริงฉันคือทูตแห่งพระเจ้าของเธอ เพื่อฉันจะได้มอบบุตรชายผู้บริสุทธิ์แก่เธอ"

{19:20} นางกล่าวว่า "ฉันจะมีบุตรได้อย่างไรทั้ง ๆ ที่ไม่เคยมีชายใดสัมผัสฉันเลย และฉันก็ไม่เคยเป็นหญิงแพศยา"

{19:21} เขากล่าวว่า "กระนั้นก็เถิด พระเจ้าของเธอตรัสว่า มันง่ายสำหรับฉัน" และเพื่อเราจะทำให้เขาเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับมนุษย์และเป็นความเมตตาจากเรา และนั่นเป็นกิจการที่ถูกกำหนดไว้แล้ว

{19:22} แล้วนางได้ตั้งครรรค์ และนางได้ปลีกตัวออกไปพร้อมกับบุตรในครรภ์ยังสถานที่ไกลแห่งหนึ่ง

{19:23} ความเจ็บปวดใกล้ตลอดทำให้นางต้องมาที่โคนต้นอินทผลาล์ม นางได้กล่าวว่า "โอ้ หากฉันได้ตายไปเสียก่อนหน้านี้ และฉันเป็นคนไร้ค่าถูกลืมนเสียก็คงจะดี!"

{19:24} ดังนั้น เขาได้เรียกนางทางเบื้องล่างว่า "อย่าได้เศร้าเสียใจ แน่نون พระเจ้าของเธอทรงจัดลำธารไว้เบื้องล่างเธอแล้ว"

{19:25} "และจงเขย่าวต้นอินทผลาล์ม ให้มันเอนมาทางตัวเธอ มันจะหล่นลงมาที่ตัวเธอ เป็นอินทผลาล์มที่สุกน่ากิน"

{19:26} "ฉะนั้นจงกินและจงดื่ม และจงทำจิตใจให้เบิกบานเถิด หากเธอเห็นมนุษย์คนใด ก็จงกล่าวว่า ฉันได้บนบานต่อพระผู้ทรงเมตตาว่าจะสงบนิ่ง ดังนั้นฉันจะไม่พูดกับผู้ใดวันนี้"

{19:27} แล้วนางได้พาเขามายังหมู่ชนของนาง โดยอ้อมเขามา พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ มัรยัม! แท้จริงเธอได้นำเรื่องประหลาดมาแล้ว"

{19:28} "โอ้ น้องสาวของฮารูน! บิดาของเธอไม่ได้เป็นชายชู้ และมารดาของเธอก็ไม่ได้เป็นหญิงแพศยา"

{19:29} นางชี้ไปที่เขา พวกเขา กล่าวว่า "เราจะพูดกับผู้ที่ยังเป็นทารกอยู่ในเปลได้อย่างไร?"

{19:30} (อีซา) กล่าวว่า "แท้จริงฉันเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงประทานคัมภีร์แก่ฉัน และทรงให้ฉันเป็นนบี"

{19:31} "และพระองค์ทรงให้ฉันได้รับความจำเริญ ไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด และทรงสั่งเสียให้ฉันทำการนมาซและชำระชะกาตตราบใดที่ฉันยังมีชีวิตอยู่"

{19:32} "และทรงให้ฉันกตัญญูต่อมารดาของฉัน และจะไม่ทรงทำให้ฉันเป็นผู้หยิ่งยะโส ผู้เลวทรามต่ำช้า"

{19:33} "และความศานติจงมีแด่ฉัน วันที่ฉันประสูติ และวันที่ฉันสิ้นชีพ และวันที่ฉันถูกขุดให้ฟื้นคืนชีพ"

{19:34} นั่นคืออีซา บุตรมัรยัม เป็นคำบอกเล่าที่สัตย์จริง ซึ่งพวกเขายังมีความสงสัยกันอยู่

{19:35} ไม่เป็นการบังควรสำหรับอัลลอฮฺ ที่พระองค์จะทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์! เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์จะตรัสแก่มันว่า "จงเป็นขึ้น!" แล้วมันก็จะเป็นขึ้นมา

{19:36} "และแท้จริงอัลลอฮฺคือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้น พวกท่านจงเคารพสักการะพระองค์เถิด นี่คือนทางอันเที่ยงตรง"

{19:37} คณะต่าง ๆ ได้ขัดแย้งระหว่างกันเอง ดังนั้นความหายนะจะประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อมีการชุมนุมแห่งวันอันยิ่งใหญ่เกิด

{19:38} พวกเขาจะได้ฟังอย่างชัดเจนและเห็นอย่างชัดเจน อันใดจะขนาดนั้น! วันที่พวกเขาจะมาหาเรา แต่วันนี้พวกทujurิตอยู่ในความหลงผิดที่ชัดเจน

{19:39} และเธอจงเตือนส่าทักพวกเขาถึงวันแห่งความเสียใจ เมื่อกิจการนั้นถูกตัดสิน และพวกเขาอยู่ในความหลงลืม และพวกเขาไม่มีศรัทธา

{19:40} แท้จริง เราเป็นผู้ครอบครองมรดกแผ่นดินและสิ่งที่อยู่บนมัน และพวกเขาจะถูกนำกลับมายังเรา

{19:41} และจงกล่าวถึงเรื่องของอิบรอฮีมที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริง เขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนบี

{19:42} เมื่อเขากล่าวแก่บิดาของตนว่า "โอ้ บิดา! เหตุใดท่านจึงเคารพสักการะสิ่งที่ไม่ได้ยินและไม่เห็นและไม่ให้คุณประโยชน์อันใดแก่ท่านเลย?"

{19:43} "โอ้ บิดา! แท้จริงความรู้ได้มีมายังฉันแล้ว ซึ่งไม่ได้มีมายังท่าน ดังนั้น จงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉันเถิด ฉันจะชี้แนะท่านสู่ทางที่ราบรื่น"

{19:44} "โอ้ บิดา! อย่าเคารพสักการะชัยฏอนเป็นอันขาด แท้จริง ชัยฏอนนั้นมันคือรันต่อพระผู้ทรงเมตตา"

{19:45} "โอ้ บิดา! แท้จริง ฉันกลัวว่าการลงโทษจากพระผู้ทรงเมตตาจะประสบแก่ท่าน แล้วท่านก็จะเป็นสหายของชัฏฏอน"

{19:46} (บิดา)กล่าวว่า "เธอรังเกียจบรรดาสังขยาของฉันทันนั้นหรือ โอ้ อิบรอฮีม! หากเธอไม่หยุดยั้ง แน่نونฉันจะขว้างปาเธอ และเธอจงไปให้พ้นจากฉันตลอดกาล"

{19:47} เขากล่าวว่า "ขอความศานติจงมีแด่ท่าน ฉันจะขอภัยโทษจากพระเจ้าของฉันให้แก่ท่าน แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงเมตตากรุณาแก่ฉัน"

{19:48} "และฉันจะปลื้มตัวออกจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ และฉันจะวิงวอนขอพระเจ้าของฉัน หวังว่าด้วยการวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน จะไม่ทำให้ฉันได้รับความทุกข์"

{19:49} ครั้นเมื่อเขาปลื้มตัวออกไปจากพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว เราได้ให้อิสฮากและยะอูบ แก่เขา และแต่ละคนเราได้แต่งตั้งให้เป็นนบี

{19:50} และเราได้ประทานความเมตตาของเราแก่พวกเขา และเราได้ทำให้พวกเขามีจิตศรัทธาสูงส่ง

{19:51} และจงกล่าวถึงเรื่องของมุซาที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ได้รับคัดเลือก และเขาเป็นศาสนทูตเป็นนบี

{19:52} และเราได้ร้องเรียกเขาจากทางด้านขวาของภูเขาตุร และเราได้ให้เขาเข้ามาใกล้ซัด เพื่อกระซิบบอกความลับ

{19:53} และเราได้ประทานจากความเมตตาของเราแก่เขา โดยให้ฮารูนพี่ชายของเขาได้เป็นนบี

{19:54} และจงกล่าวถึงเรื่องของอิสมาอีลที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อสัญญาและเขาเป็นศาสนทูต เป็นนบี

{19:55} และเขาสั่งสอนหมู่ญาติของตนให้ปฏิบัติดีมาซและชำระชะกาต และเขาเป็นที่โปรดปราน ณ ที่พระเจ้าของตน

{19:56} และจงกล่าวถึงเรื่องของอิเดรีสที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนบี

{19:57} และเราได้เทิดเกียรติเขาสู่ฐานันดรอันสูงส่ง

{19:58} ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานพวกเขาให้เป็นนบีที่มีเชื้อสายจากอาดัม และจากเชื้อสายผู้ที่เราบรรทุกไว้ในเรือกับนูหฺ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีมและอิสรออีล และจากเชื้อสายผู้ที่เราได้ชี้แนะทางและเราได้คัดเลือกไว้ เมื่อบรรดาโองการของพระผู้ทรงเมตตาถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาจะก้มลงกราบและร้องไห้

{19:59} แล้วชนรุ่นหลังก็ได้สืบต่อภายหลังจากพวกเขา พวกเขาได้ทั้งการนมาซและปฏิบัติตามตัมหา พวกเขาจะต้องประสบความหายนะ

{19:60} เว้นแต่ผู้ซอญ์แก่โทษและศรัทธา และประกอบคุณงามความดี ชนเหล่านั้นจะได้เข้าสวนสวรรค์และพวกเขาจะไม่ได้รับความอยุติธรรมแต่อย่างใด

{19:61} เหล่าสวนสวรรค์แห่งอะดัน ซึ่งพระผู้ทรงเมตตาทรงสัญญาแก่ปวงบ่าวของพระองค์ด้วยความเร้นลับ แท้จริง สัญญาของพระองค์นั้นจะมีมาอย่างแน่นอน

{19:62} พวกเขาจะไม่ได้ยินสิ่งไร้สาระในนั้น นอกจากคำทักทายที่เป็นศานติ และพวกเขาจะได้รับเครื่องยังชีพของพวกเขาในนั้น ทั้งในยามอรุณและยามสนธยา

{19:63} นั่นคือสวนสวรรค์ซึ่งเราให้เป็นมรดกแก่ปวงบ่าวของเรา ผู้ที่มีความยำเกรง

{19:64} (ญิบรียลกล่าวว่า) "และเราไม่ได้ลงมาเว้นแต่ด้วยพระบัญชาของพระเจ้าของเธอ พระองค์ทรงเป็นเจ้าของสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของเรา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของเรา และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น และพระเจ้าของเธอไม่ทรงหลงลืมสิ่งใดเลย"

{19:65} พระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์และจงอดทนต่อการเคารพสักการะพระองค์ เธอรู้จักผู้ใดบ้างไหม ที่ใช้พระนามของพระองค์?

{19:66} และมนุษย์กล่าวว่า "เมื่อฉันตายไปแล้ว ฉันยังจะถูกนำออกมาในสภาพมีชีวิตอีกกระนั้นหรือ?"

- {19:67} มนุษย์คิดใหม่ว่า เราได้บังเกิดเขามาแต่กาลก่อน โดยที่เขาไม่ได้เป็นสิ่งใดมาก่อนเลย
- {19:68} ดังนั้นด้วยพระนามของพระเจ้าของเธอ แน่นอนเราจะชุมนุมพวกเขาพร้อมด้วยบรรดาชัย
ฎอน แล้วเราจะนำพวกเขาให้มาคุกเข่าอยู่รอบข้างนรก
- {19:69} แล้วแน่นอนที่สุดเราจะดึงออกจากทุกหมู่คณะ คนที่ดื้อรั้นที่สุดต่อพระผู้ทรงเมตตา
- {19:70} แล้วแน่นอนที่สุด เรารู้ดีถึงบรรดาผู้ที่เหมาะสมยิ่งที่จะเข้าไปอยู่ในนรก
- {19:71} และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเขา นอกจากจะเป็นผู้ผ่านเข้าไปในมันมันเป็นสิ่งที่กำหนดไว้แน่นอน
แล้วสำหรับพระเจ้าของเธอ
- {19:72} แล้วเราจะให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้นแล้วเราจะปล่อยให้พวกเขาทุจริตคุกเข่าอยู่ในนั้น
- {19:73} และเมื่อโครงการทั้งกลายอันแจ่มแจ้งของเรา ถูกอ่านขึ้นแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
กล่าวแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาว่า ฝ่ายใดในสองฝ่ายนี้จะมีฐานะดีกว่า และมีเกียรติในสังคมมากกว่า?
- {19:74} และประชาชาติก่อนพวกเขาตั้งเท่าใดแล้ว ที่เราได้ทำลายพวกเขา โดยที่พวกเขามีสมบัติ
และรูปลักษณ์ดีกว่า
- {19:75} จงกล่าวเถิด "ผู้ที่อยู่ในความหลงผิดนั้น พระผู้ทรงเมตตาจะทรงผ่อนผันให้เขากระยะหนึ่ง
จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ว่าจะเป็นการลงโทษในโลกนี้ หรือจะเป็นการ
ลงโทษในปรโลก แล้วพวกเขาก็จะรู้ว่า ผู้ใดจะมีฐานะสูงกว่าและมีกำลังพลน้อยกว่า"
- {19:76} และอัลลอฮฺจะทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ผู้ที่อยู่ในแนวทางนั้น และการทำงานที่ดีที่ยั่งยืน
นั้นดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเธอ ในการตอบแทนรางวัลและดียิ่งในการกลับ(คืนสู่พระองค์)
- {19:77} เธอเห็นไหม ผู้ที่ปฏิเสธ โครงการทั้งหลายของเรา แล้วเขากล่าวอ้างว่า "ฉันจะได้รับทรัพย์สิน
สมบัติและบุตรหลาน"
- {19:78} เขาล่วงรู้ในสิ่งเร้นลับ หรือว่าเขาได้รับคำมั่นสัญญาจากพระผู้ทรงเมตตากระนั้นหรือ?
- {19:79} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! เราจะบันทึกสิ่งที่เขากล่าวและเราจะเพิ่มการลงโทษแก่เขาอีกกระยะหนึ่ง
- {19:80} และเราจะรับช่วงจากเขาสิ่งที่เขากล่าวไว้และเขาจะมาหาเราอย่างโดดเดี่ยว
- {19:81} และพวกเขาได้ยึดเอาบรรดารูปปั้นเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮฺ เพื่อที่จะเป็นพลังอำนาจแก่
พวกเขา
- {19:82} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! รูปปั้นเหล่านั้นจะปฏิเสธการเคารพสักการะของพวกเขา และพวกมันจะ
เป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา
- {19:83} เธอไม่เห็นดอกหรือ? ว่าเราได้ปล่อยให้ช่วยเหลืออันมีอำนาจเหนือพวกที่ปฏิเสธศรัทธา เพื่อมัน
จะได้ช่วยเหลือพวกเขาอย่างจริงจัง
- {19:84} ดังนั้น เธออย่าได้เร่งพวกเขา แท้จริงเราได้นับวันที่เหลือสำหรับพวกเขาไว้แล้วด้วยการนับที่
แน่นอน
- {19:85} วันที่เราจะรวมบรรดาผู้ยำเกรงให้มาชุมนุมต่อหน้าพระผู้ทรงเมตตา เป็นหมู่เหล่า
- {19:86} และเราจะไล่ต้อนเหล่าทรชนไปยังนรก อย่างสัตว์ที่กระหายน้ำ เป็นฝูง ๆ
- {19:87} พวกเขาไม่มีอำนาจในการรับรอง นอกจากผู้ที่ได้ทำสัญญาไว้กับพระผู้ทรงเมตตา
- {19:88} และพวกเขา กล่าวว่า "พระผู้ทรงเมตตาทรงมีบุตร"
- {19:89} แน่นอนที่สุด พวกเขาได้นำมาซึ่งสิ่งที่ร้ายแรงนัก
- {19:90} เนื่องจากคำพูดนั้น เหล่าชั้นฟ้าแทบจะแตกร้าว และแผ่นดินก็แทบจะยุบแยก และขุนเขาทั้ง
หลายก็แทบจะถล่มทลายลงมาเป็นเสี่ยง ๆ
- {19:91} ที่พวกเขาแอบอ้างบุตรแก่พระผู้ทรงเมตตา
- {19:92} และไม่เป็นการบังควรแก่พระผู้ทรงเมตตา ที่จะทรงมีบุตร
- {19:93} ไม่มีผู้ใดในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน เว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงเมตตาในฐานะบ่าวคนหนึ่ง
- {19:94} แน่นอนที่สุด พระองค์ทรงรอบรู้ถึงพวกเขาและทรงนับพวกเขาอย่างถี่ถ้วนไว้แล้ว
- {19:95} และทุกคนในพวกเขาจะมายังพระองค์ในวันฟื้นคืนชีพอย่างโดดเดี่ยว

{19:96} แท้จริงบรรดาผู้ที่มิศรัทธาและประกอบคุณงามความดีนั้น พระผู้ทรงเมตตาจะทรงโปรดปรานความรักใคร่แก่พวกเขา

{19:97} แท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นภาษาที่ง่ายแก่เธอ เพื่อว่าเธอจะได้นำมันไปแจ้งเป็นข่าวดีแก่บรรดาผู้ยำเกรง และเธอจะได้นำมันไปตักเตือนหมู่ชนที่ชั่วร้าย

{19:98} และตั้งเท่าใดแล้วจากประชาชาติในอดีต ที่เราได้ทำลายพวกเขา เธอได้เห็นผู้ใดสักคนในหมู่พวกเขา หรือได้ยินเสียงกระซิบกระซาบของพวกเขาบ้างไหม?

20. ซูเราะฮ์ฏอฮา (บท ฏอฮา)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปราณียิ่ง

{20:1} ฏอฮา

{20:2} เราไม่ได้นำอัลกุรอานลงมาแก่เธอเพื่อให้เธอลำบากดอก

{20:3} แต่เป็นการตักเตือนแก่ผู้ที่ยำเกรง

{20:4} เป็นการประทานลงมาจากพระผู้สร้างแผ่นดินและเหล่าชั้นฟ้าอันสูงส่ง

{20:5} พระผู้ทรงเมตตา ทรงสถิตย้อยู่บนบัลลังก์

{20:6} และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ นั่นคือสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง และสิ่งที่อยู่ใต้พื้นดิน

{20:7} และแม้ว่าเธอกล่าวด้วยเสียงอันดัง(หรือไม่) อันที่จริงอัลลอฮ์ก็ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งซ่อนเร้น

{20:8} อัลลอฮ์ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ทรงมีพระนามอันงดงาม

{20:9} และเรื่องราวของมุซาเคยมีมาถึงเธอบ้างไหม?

{20:10} เมื่อเขาเห็นเพลิง เขาจึงกล่าวแก่ครอบครัวของตนว่า "พวกเธอจงหยุดอยู่ที่นี้ เพราะฉันเห็นเพลิง บางทีฉันจะนำคบเพลิงจากที่นั่นมาให้พวกเธอ หรือฉันอาจจะพบทางนำที่กองเพลิงนั้น"

{20:11} ครั้นเมื่อเขามาถึงกองเพลิงนั้น มีเสียงเรียกขึ้นว่า "โอ้ มุซา!"

{20:12} "แท้จริงฉันคือพระเจ้าของเธอ จงถอดรองเท้าทั้งสองข้างของเธอออก

แท้จริงเธอกำลังอยู่ ณ หุบเขาอันศักดิ์สิทธิ์ ตูวา"

{20:13} "และฉันได้เลือกเธอ ฉะนั้นจงตั้งใจฟังสิ่งที่เปิดเผยสำแดง"

{20:14} "แท้จริงฉันคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากฉัน ดังนั้นเธอจงเคารพสักการะฉัน และจงดำรงไว้ซึ่งการนมาซ เพื่อรำลึกถึงฉัน"

{20:15} "แท้จริงวันโลกาวินาศของโลกนั้นกำลังมาถึง ฉันเกือบจะปกปิดมันไว้ เพื่อทุกชีวิตจะถูกลบตามตามที่มันได้แสวงหาไว้"

{20:16} "ดังนั้น อย่าให้ผู้ที่มีศรัทธาต่อฉัน และปฏิบัติตามอารมณ์ของตนนั้น ทำให้เธอเห็นห่างจากมัน มิฉะนั้นแล้ว เธอจะพินาศ

{20:17} "และสิ่งใดหรือ ที่อยู่ในมือขวาของเธอ? โอ้ มุซา!"

{20:18} เขากล่าวว่า "มันเป็นไม้เท้าของข้าฯ ข้าฯ ใช้มันสำหรับยัน และข้าฯ ใช้มันตี(ไปไม้ให้ร่วงหล่นเป็นอาหารสำหรับ)แกะของข้าฯ และข้าฯ ใช้ประโยชน์อย่างอื่นจากมันอีก"

{20:19} พระองค์ตรัสว่า "จงโยนมันลง โอ้ มุซา!"

{20:20} เขาจึงโยนมันลงไปแล้วมันก็ได้กลายเป็นงูเลื้อย

{20:21} พระองค์ตรัสว่า "จงจับมันขึ้นมาและอย่ากลัว เราจะให้มันกลับมาเป็นไม้เท้าตามสภาพเดิมของมัน"

{20:22} "และจงเอามือของเธอซุกเข้าไปใต้รักแร้ มันจะมีสภาพขาวเป็นประกายปราศจากอันตรายใด ๆ มันเป็นอีกอภินิหารสัญญาณหนึ่ง"

{20:23} "เพื่อเราจะให้เขาได้เห็นบางส่วนจากบรรดาอภินิหารสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของเรา"

{20:24} "จงไปหาฟิรเอานเพราะเขาได้ละเมิดฝ่าฝืน"

{20:25} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! โปรดเปิดดวงอกของข้าฯ ให้แก่ข้าฯ"

{20:26} "และโปรดบันดาลให้การทำงานของข้าฯ ง่ายตายแก่ข้าฯ"

{20:27} "และทรงโปรดแก้ปมจากลิ้นของข้าฯ"

{20:28} "เพื่อให้พวกเขาเข้าใจคำพูดของข้าฯ"

{20:29} "และโปรดให้คนในครอบครัวของข้าฯเป็นผู้ช่วยแก่ข้าฯ"

{20:30} "คือฮารุนพี่ชายของข้าฯ"

{20:31} "ได้โปรดให้เขาเสริมความเข้มแข็งแก่ข้าฯ"

{20:32} "และโปรดให้เขามีส่วนร่วมในกิจการของข้าฯด้วยเทอญ"

{20:33} "เพื่อเราจะได้ถวายเป็นเครื่องบูชาต่อพระองค์อย่างมากมาย"

{20:34} "และเราจะได้อำนาจถึงพระองค์อย่างมากมาย"

{20:35} "แท้จริง พระองค์ทรงเห็นพวกข้าฯ"

{20:36} พระองค์ตรัสว่า "แน่นอน เราได้ให้ตามคำขอของเธอแล้ว โอ้ มูซา!"

{20:37} "และโดยแน่นอน เราได้ให้ความโปรดปรานแก่เธอมาครั้งหนึ่งก่อนหน้าแล้ว"

{20:38} "โดยที่เราได้ตั้งใจให้มารดาของเธอถึงสิ่งที่ถูกตั้งใจ ว่า"

{20:39} " 'เธอจงวางเขาลงในทิวแล้วเอาไปปล่อยในแม่น้ำ แล้วแม่น้ำก็จะพัดพาเขาไปติดที่ชายฝั่งศัตรูของฉันและศัตรูของเขาก็จะเก็บเอาเขาไป' และฉันก็โปรยปรายความรักจากฉันแก่เธอ เพื่อเธอจะได้รับการเลี้ยงดูภายใต้การดูแลของฉัน"

{20:40} "เมื่อพี่สาวของเธอเดินไป นางได้พูดว่า 'จะให้ฉันชี้แนะพวกท่านไหม เกี่ยวกับผู้ที่เลี้ยงดูเขา?' แล้วเราให้เธอกลับไปหามารดาของเธอ เพื่อที่นางจะได้เห็นตาและไม่เศร้าโศก และเธอได้ฆ่าชายคนหนึ่ง แล้วเราได้ช่วยเธอให้พ้นจากความหนักใจ และเราได้ทดสอบเธอด้วยการทดสอบนานาชนิด แล้วเธอได้พำนักอยู่กับชาวมัदनเป็นเวลาหลายปี ต่อมาภายหลังเธอได้กลับมาตามกำหนด โอ้ มูซา!"

{20:41} "และฉันได้เลือกเธอเพื่อทำหน้าที่ของฉัน"

{20:42} "เธอจงไปพร้อมกับพี่ชายของเธอ พร้อมด้วยบรรดาอภินิหารสัญญาของฉัน และเธอทั้งสองอย่าเฉื่อยชาในการรำลึกถึงฉัน"

{20:43} "เธอทั้งสองจงไปหาฟิรเอานู แท้จริงเขาเยโสโอหัง"

{20:44} "แล้วเธอทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน บางทีเขาอาจจะสำนึก หรือรู้สึกยำเกรง"

{20:45} เขาทั้งสองได้กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้าฯ! แท้จริงพวกข้าฯกลัวว่าเขาจะลวงเกินเรา"

{20:46} พระองค์ตรัสว่า "เธอทั้งสองอย่ากลัว แท้จริงฉันอยู่กับเธอทั้งสอง ฉันได้ยินและเห็น"

{20:47} "ดังนั้นเธอทั้งสองจงไปหาเขาแล้วกล่าวว่า 'เราเป็นศาสนทูตของพระเจ้าของท่าน ฉะนั้นท่านจงปล่อยวงศาวานของอิสรออีลมาอยู่กับเราเถิด และอย่าได้ทรามานพวกเขาเลย แน่แน่นอนเราได้นำอภินิหารสัญญาจากพระเจ้าของท่านมายังท่านแล้ว และความปลอดภัยจะมีแต่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตั้ง'

{20:48} 'แท้จริงได้มีการเปิดเผยสำแดงมายังเราว่า การลงโทษจะประสบแก่ผู้ที่ปฏิเสธและหันหลัง'

{20:49} เขากล่าวว่า "แล้วผู้ใดเล่าคือพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง? โอ้ มูซา!"

{20:50} (มูซา)กล่าวว่า "พระเจ้าของเราคือพระผู้ทรงประทานทุกอย่างแก่สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง แล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้"

{20:51} เขากล่าวว่า "แล้วสภาพของบรรพชนรุ่นก่อนนั้นเป็นเช่นใด?"

{20:52} (มูซา)กล่าวว่า "ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระเจ้าของฉัน ในบันทึกของพระองค์ พระเจ้าของฉันจะไม่ทรงผิดพลาด และไม่ทรงหลงลืม"

{20:53} "พระผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบสำหรับพวกท่าน และทรงทำให้เป็นถนนหนทางสำหรับพวกท่าน และทรงหลั่งน้ำฝนมาจากฟากฟ้า" และเราได้ให้พืชผลนานาชนิดออกมาเป็นคู่ ๆ

{20:54} "พวกท่านจงกิน และจงเลี้ยงปศุสัตว์ของพวกท่าน แท้จริงในการนั้น แน่แน่นอน ย่อมเป็นนาสนสัญญาสำหรับปัญญาชน"

{20:55} จากแผ่นดินเราได้บังเกิดพวกเธอ และ ณ แผ่นดินนั้นเราจะให้พวกเธอกลับคืนไป และจากแผ่นดินนั้น เราจะให้พวกเธอกลับออกมาอีกครั้งหนึ่ง

{20:56} และแน่นอน เราได้ให้เขาเห็นสัญญาณทั้งหมดของเรา แต่เขาได้ปฏิเสธและดื้อดึง

{20:57} เขากล่าวว่า "เจ้ามาหาเรา เพื่อที่จะขับไล่เราออกจากแผ่นดินของเรา ด้วยมายากลของเจ้า กระนั้นหรือ? โอ้ มูซา!"

{20:58} "ดังนั้น เราก็นำมายากลเยี่ยงของเจ้ามาเช่นเดียวกัน ฉะนั้นเจ้าจงกำหนดวันขึ้นระหว่างเรากับเจ้า ณ สถานที่ที่เสมอ โดยที่เราและพวกเจ้าจะไม่ผิดสัญญา"

{20:59} (มูซา)กล่าวว่า "กำหนดวันของพวกท่านคือวันฉลองรื่นเริง โดยให้ประชาชนมาร่วมชุมนุมกัน ในยามสาย"

{20:60} แล้วฟิโรเอานาก็ได้ออกไปเพื่อรวบรวมอุบายของตน หลังจากนั้นเขาก็กลับมา

{20:61} มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "ความหายนะจะประสบแก่พวกท่าน! พวกท่านอย่าได้เสกสรรปั้นแต่งการมูสาดต่ออัลลอฮฺ มิฉะนั้น พระองค์จะทรงทำลายพวกท่านด้วยการลงโทษ และแน่นอนผู้เสกสรรปั้นแต่งการมูสาได้ประสบความผิดหวังมาแล้ว"

{20:62} แล้วพวกเขาก็ขัดแย้งกันในเรื่องของพวกตน และซ่อนเร้นการกระซิบกระซาบ

{20:63} พวกเขา กล่าวว่า "สองคนนี้เป็นแค่เพียงมายากร ที่ต้องการขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่านด้วยมายากลของตน และต้องการจะลบล้างขนบธรรมเนียมอันดีงามของพวกท่าน"

{20:64} "ดังนั้น พวกท่านจงรวบรวมอุบายของพวกท่าน แล้วเดินออกมาเป็นแถว และวันนี้ผู้ใดเห็นอกกว่า ก็จะชนะอย่างแน่นอน"

{20:65} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ มูซา! ท่านจะเป็นผู้โยน หรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน?"

{20:66} (มูซา)กล่าวว่า "ทว่าพวกท่านจงโยนก่อนเถิด" ทันใดนั้น เข็อกและไม้เท้าของพวกเขาดูประหนึ่งว่ามันเลื้อยคลานไปมาเพราะเล่ห์กลของพวกเขา

{20:67} มูซาจึงรู้สึกวาทนเองหวาดกลัว

{20:68} เรากล่าวว่า "เธออย่ากลัว แท้จริง เธออยู่ในสภาพที่เหนือกว่า"

{20:69} "และเธอจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเธอ มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของมายากร และมายากรนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะมาจากทางใดก็ตาม"

{20:70} บัดนั้นพวกมายากรได้ก้มลงกราบ โดยกล่าวว่า "เราขอมีศรัทธาต่อพระเจ้าของฮารูนและมูซา"

{20:71} เขากล่าวว่า "พวกเจ้าศรัทธาต่อเขา ก่อนที่ข้าจะอนุญาตให้แก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ? แท้จริงเขาก็เป็นหัวหน้าของพวกเจ้า ซึ่งได้สอนวิชามายากลแก่พวกเจ้านั่นเอง ฉะนั้น ข้าจะตัดมือและเท้าของพวกเจ้าสลับข้างกัน และข้าจะเอาพวกเจ้าไปตรึงไว้ที่ต้นอินทผลาล์ม และพวกเจ้าก็จะรู้อย่างแน่นอนว่า พวกเราคนใดที่จะให้การลงโทษที่สาหัสกว่า และยาวนานยิ่งกว่า"

{20:72} พวกเขา กล่าวว่า "เราจะไม่เข้าข้างท่าน แล้วสละหลักฐานที่ขัดแย้งที่ได้มายังเรา ขอสาบานต่อพระผู้ให้บังเกิดเรา ท่านจงกระทำตามที่ท่านต้องการจะกระทำ แท้จริง ท่านจะกระทำได้ในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น"

{20:73} "แท้จริง เราได้มีศรัทธาต่อพระเจ้าของเรา เพื่อพระองค์จะทรงอภัยความผิดต่าง ๆ ของเราให้แก่เรา และทรงอภัยสิ่งที่ท่านได้บังคับให้เรากระทำเกี่ยวกับเรื่องมายากล และอัลลอฮฺนั้นทรงดีเลิศยิ่งและทรงยั่งยืนตลอดไป"

{20:74} ความจริงนั้น ผู้ใดมาหาพระเจ้าของตนในสภาพของผู้กระทำความผิด แน่แน่นอน เขาจะได้รับนรกเป็นการตอบแทน โดยที่เขาจะไม่ตายและไม่เป็นในนั้น

{20:75} และผู้ใดมาหาพระองค์โดยเป็นผู้มีศรัทธา และเขาได้กระทำคุณงามความดีไว้ ซนเหล่านี้แหละ พวกเขานั้นจะมีสถานะอันสูงส่ง

{20:76} เหล่าสวนสวรรค์แห่งอะดัม มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน เป็นอมตะในนั้น และนั่นคือการตอบแทนสำหรับผู้ขัดเกลาดน

{20:77} และโดยแน่นอน เราได้เปิดเผยสำแดงแก่ผู้ชายว่า "จงเดินทางในยามราตรี พร้อมด้วยปวง บ่าวของฉัน แล้วพาดทะเลให้เป็นทางเดินแห้งแก่พวกเขา เธออย่าได้กลัวว่าจะถูกตามทัน และเธออย่า กลัวว่าจะจมน้ำ"

{20:78} फिरเอานพร้อมกับด้วยไพร่พลของตนได้ตามทันพวกเขา แล้วน้ำจากทะเลก็ได้ท่วมพวกเขา จนพวกเขาจมน้ำ

{20:79} และ फिरเอานได้หลอกลวงราษฎรของตนให้หลงผิด และไม่ได้นำทางที่ถูกต้อง

{20:80} โอ้ วงศ์วานของอิสรออีล! แน่แน่นอนเราได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากศัตรูของพวกเขา และเราได้ สัญญาอยู่กับพวกเขา ที่ทางด้านขวาของภูเขาตุร และเราได้ให้อาหารหวานและนกกุ่มแก่พวกเขา

{20:81} พวกเขาจะกินจากสิ่งที่ดีทั้งหลาย ที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และพวกเขาอย่าได้ ผ่าฝืน มิฉะนั้น ความกริ้วของฉันจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา และผู้ใดที่ความกริ้วของฉันเกิดขึ้นแก่เขา

แน่นอนเขาจะประสบความพินาศ

{20:82} และแท้จริง ฉันเป็นผู้อภัยเสมอแก่ผู้ลู่แก่โทษและมีศรัทธาและประกอบความดี แล้วยึดมั่น อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

{20:83} "และอันใดเล่าที่ทำให้เธอรีบเร่งออกจากกลุ่มชนของเธอ โอ้ มูซา!"

{20:84} เขากล่าวว่า "พวกเขาเหล่านั้นตามหลังข้ามาอยู่แล้ว และข้าได้รับเร่งมายังพระองค์ พระเจ้าของข้า! ก็เพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัย"

{20:85} พระองค์ตรัสว่า "แท้จริงเราได้ทดสอบกลุ่มชนของเธอ หลังจากที่เธอได้จากมา และสามิ รีย์นั้นก็ได้ออกไปให้พวกเขาหลงทาง"

{20:86} มูซาได้กลับมายังกลุ่มชนของตนด้วยความกริ้ว โกรธเสียใจ เขากล่าวว่า "โอ้ กลุ่มชนของ ฉัน! พระเจ้าของพวกเขาไม่ได้ทรงสัญญากับพวกเขาด้วยสัญญาที่ติดดอกหรือ? หรือว่าคำมั่นสัญญานั้น ยาวนานเกินไปสำหรับพวกเขา? หรือว่าพวกเขาประสงค์ที่จะให้ความกริ้วจากพระเจ้าของพวกเขาเกิด ขึ้นแก่พวกเขา? พวกเขาจึงได้บิดพลิ้วสัญญาของฉัน"

{20:87} พวกเขา กล่าวว่า "เราไม่ได้บิดพลิ้วสัญญาของท่าน ตามความสมัครใจของเราดอก ทว่าเรา ถูกมอบหมายให้แบกภาระมากมาย อันได้แก่เครื่องประดับของพรรคพวก เราจึงขว้างมันทิ้งไป สามิรีย์นั้นก็ไต่โยนมันลงไปเช่นกัน"

{20:88} แล้วสามิรีย์นั้นก็ทำลูกวัวออกมาเป็นรูปร่างมีเสียงร้อง พวกเขาจึงกล่าวว่า "นี่คือพระเจ้า ของพวกเขา และพระเจ้าของมูซา แล้วเขาก็ลี้ม"

{20:89} พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า มันไม่อาจจะให้คำตอบแก่พวกเขา และมันไม่สามารถจะให้โทษ และให้คุณแก่พวกเขาเลย

{20:90} และแท้จริงฮารูนกล่าวแก่พวกเขาก่อนหน้านั้นว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! แท้จริงพวกเขาถูกทดสอบ ให้หลงเสียแล้ว และแท้จริงพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือพระผู้ทรงเมตตา ดังนั้นพวกเขาจงปฏิบัติตามฉัน และจงเชื่อฟังคำสั่งของฉัน"

{20:91} พวกเขา กล่าวว่า "เราจะไม่เลิกบูชามันจนกว่ามูซาจะกลับมาหาพวกเรา"

{20:92} (มูซา) กล่าวว่า "โอ้ ฮารูนเอ๋ย! อันใดเล่าที่ยับยั้งเธอ เมื่อเธอเห็นพวกเขาหลงผิด"

{20:93} "ทำไมให้เธอปฏิบัติตามฉัน? เธอฝ่าฝืนคำสั่งของฉันกระนั้นหรือ?"

{20:94} (ฮารูน) กล่าวว่า "โอ้ ลูกของแม่ฉันเอ๋ย! อย่าดึงเคราและศีรษะของฉัน แท้จริงฉันกลัวว่า เธอจะกล่าวว่า 'เธอได้ก่อความแตกแยกขึ้นในหมู่วงศ์วานของอิสรออีล และเธอไม่เชื่อฟังคำสั่งของ ฉัน' "

{20:95} (มูซา) กล่าวว่า "เธอมีอันใดจะพูดไหม? โอ้ สามิรีย์!"

{20:96} (สามิรีย์) กล่าวว่า "ฉันเห็นในสิ่งที่พวกเขามองไม่เห็น ฉันจึงกำเอากอบหนึ่งจากรอยของ ศาสนทูต แล้วฉันได้โยนมันลงไป และเช่นนั้นแหละจิตใจของฉันได้ลวงให้ฉันเห็นดีเห็นงาม"

{20:97} (มุซา)กล่าวว่า "เธอจงออกไป! แท้จริง ในชีวิตนี้ (เธอจะได้รับการลงโทษ) โดยเธอจะกล่าวว่า 'อย่ามาแตะต้องฉัน' และแน่นอนสำหรับเธอนั้นมีสัญญาหนึ่ง เธอจะไม่ถูกทำให้ผิดสัญญา และจงดู พระเจ้าของเธอ ซึ่งเธอมีไว้แต่บุชามันแน่นอนเราจะเผามัน แล้วเราจะโปรยมันลงในทะเลให้กระจัดกระจาย"

{20:98} แท้จริง พระเจ้าของพวกเธอนั้นคืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พระองค์ทรงแผ่ความรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง

{20:99} เช่นนี้แหละ เราได้บอกเล่าชาวคราวที่ได้เกิดขึ้นแต่กาลก่อนแก่เธอ และแน่นอน เราได้ให้ข้อเตือนสติจากเราแก่เธอ

{20:100} ผู้ใดหันหลังให้แก่อัลกุรอาน แท้จริงเขาก็จะแบกโทษหนักในวันฟื้นคืนชีพ

{20:101} พวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในนั้น และโทษหนักในวันฟื้นคืนชีพนั้น ช่างเลวร้ายสำหรับพวกเขาเสียนี้กระไร!

{20:102} วันซึ่งแตรจะถูกเป่า และในวันนั้นเราจะเกณฑ์เหล่าทรชนมาชุมนุมด้วยดวงตาที่ฟกช้ำ

{20:103} พวกเขาจะกระซิบกระซาบระหว่างกันว่า "พวกท่านไม่ได้พำนักในโลกนี้นอกจากเพียงแค่วันเดียว"

{20:104} เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาถกกันว่า เมื่อผู้มีทัศนะที่ถูกต้องกว่ากล่าวว่า "พวกท่านไม่ได้พำนักอยู่ นอกจากเพียงวันเดียวเท่านั้น"

{20:105} และพวกเขาจะถามเธอเกี่ยวกับเทือกเขา จงกล่าวเถิด "พระเจ้าของฉันจะทรงทำให้มันแตกออกเป็นผุยผง"

{20:106} "แล้วจะทรงปล่อยให้มันเป็นที่ราบโล่งเตียน"

{20:107} "พวกเขาจะไม่เห็น ณ ที่นั้น ที่ลุ่มและที่ดอน"

{20:108} วันนั้นพวกเขาจะติดตามผู้ร้องเรียกไปโดยไม่มีการอิดเอื้อนแต่ประการใด

เสียงทั้งหลายก็จะลดค่อยลงต่อพระผู้ทรงเมตตา เธอจะไม่ได้ยินเสียงใด นอกจากเสียงแผ่วเบา

{20:109} วันนั้น การรับรองจะไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจากผู้ที่พระผู้ทรงเมตตาได้ทรงอนุญาตแก่เขา และทรงพอพระทัยในคำพูดของเขา

{20:110} พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ข้างหน้าพวกเขา และสิ่งที่อยู่ข้างหลังพวกเขา ทว่าพวกเขาไม่อาจจะรอบรู้เกี่ยวกับพระองค์

{20:111} และใบหน้าทั้งหลายได้สยบลงต่อพระผู้ทรงมีชีพ พระผู้ทรงดำรงอมตะ และแน่นอนผู้ที่แบกเอาความทุจริตไว้ ต้องประสบกับการสูญเสียอย่างแน่นอน

{20:112} และผู้ใดปฏิบัติคุณงามความดี โดยที่เขาเป็นผู้มีศรัทธา เขาจะไม่กลัวความอยุติธรรมและการบั่นทอนใด ๆ

{20:113} และเช่นนี้แหละ เราได้นำมันลงมาเป็นกุรอานภาษาอาหรับ และเราได้กล่าวซ้ำในนั้นซึ่งข้อตักเตือน หวังว่าพวกเขาจะมีความยำเกรง หรือเกิดข้อเตือนใจแก่พวกเขา

{20:114} ดังนั้น อัลลอฮ์พระผู้ทรงมีอำนาจ อันแท้จริงทรงสูงส่งยิ่ง

และเธออย่ารีบเร่งในการอ่านอัลกุรอาน ก่อนที่การเปิดเผยสำแดงของพระองค์แก่เธอจะจบลง และจงกล่าวเถิด "พระเจ้าของข้าฯ! โปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าฯด้วย"

{20:115} และโดยแน่นอน เราได้ให้คำมั่นสัญญาแก่อาดัมแต่กาลก่อน แต่เขาได้ลืมน และเราไม่พบว่าเขามีความแน่วแน่

{20:116} และเมื่อเรากล่าวแก่บรรดามะลาอิกะฮ์ว่า "จงกราบอาดัม" และพวกเขาได้กราบ นอกจากอิบลิสที่ตื้อตึง

{20:117} แล้วเราได้กล่าวว่า "โอ้ อาดัม! แท้จริงนี่คือศัตรูของเธอและของภริยาของเธอ ดังนั้นอย่าให้มันทำให้เธอทั้งสองต้องออกจากสวนสวรรค์ แล้วเธอจะได้รับความลำบาก"

{20:118} "แท้จริงในสวนสวรรค์นั้น เธอจะไม่หิว และจะไม่ต้องเปลือยกาย"

{20:119} "และแท้จริงในสวนสวรรค์นั้นเธอจะไม่กระหายน้ำ และจะไม่ถูกแดด"

{20:120} "ต่อมาซัยนูอันได้กระซิบกระซาบแก่เขา มั่นกล่าวว่ "โอ้อาตัม! ฉันทจะชี้แนะท่านเกี่ยวกับ ต้นไม้อมตะ และการมีอำนาจที่ไม่สูญสลาย จะเอาไหม?"

{20:121} ดังนั้น เขาทั้งสองจึงกินจากต้นไม้ั้น สิ่งพึงสงวนของทั้งสองจึงถูกเผยออกแก่เขาทั้งสอง เขาทั้งสองจึงรีบเอาไปไม้จากสวนสวรรค์นั้นมาปกปิดตนเอง และอาตัมได้ฝ่าฝืนพระเจ้าของตน เขาจึงหลงผิด

{20:122} ภายหลัง พระเจ้าของเขาทรงคัดเลือกเขา แล้วทรงอภัยโทษให้แก่เขา และทรงแนะทางที่ถูกต้องให้เขา

{20:123} พระองค์ตรัสว่า "เธอทั้งสองจงออกไปจากสวนสวรรค์ทั้งหมด โดยพวกเธอจะเป็นศัตรูต่อกัน หากว่าเมื่อใดมีการขึ้นำจากฉันทมายังพวกเธอ แล้วผู้ใดปฏิบัติตามการขึ้นำของฉันท เขาก็จะไม่หลงผิด และจะไม่ได้รับความลำบาก"

{20:124} "และผู้ใดฝืนหลังจากการรำลึกถึงฉันท แท้จริงเขาก็จะมีชีวิตอยู่อย่างคับแคบ และเราจะเกณฑ์เขากลับมาในวันฟื้นคืนชีพในสภาพของคนตาบอด"

{20:125} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! เหตุใดพระองค์จึงทรงให้ข้าฟื้นคืนชีพขึ้นมาในสภาพของคนตาบอดเล่า ทั้ง ๆ ที่ข้าเคยเป็นคนตาดี"

{20:126} พระองค์ตรัสว่า "เช่นนั้นแหละเมื่อ โองการทั้งหลายของเราได้มีมายังเธอ เธอก็ทำเป็นลืมนั้น และในทำนองเดียวกัน วันนี้เธอก็จะถูกลืมน"

{20:127} และเช่นเดียวกัน เราจะตอบแทนผู้ที่ล่องละเมิดขอบเขตและไม่มีศรัทธาต่อเหล่า โองการของพระเจ้าของตน และแน่นอน การลงโทษในปรโลกนั้นสาหัสยิ่ง และยาวนานยิ่ง

{20:128} ยังไม่เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาดอกหรือว่า ตั้งเท่าใดแล้ว เราได้ทำลายประชาชาติก่อนหน้าพวกเขาหลายรุ่นชน โดยที่พวกเขาได้เดินผ่านเข้าไปในที่พำนักอาศัยของพวกเขาเหล่านั้น แท้จริงในการลงโทษเช่นนั้นแหละเป็นอุทาหรณ์สำหรับปัญญาชน

{20:129} และหากไม่ใช่เพราะลิขิตจากพระเจ้าของเธอ ถูกบันทึกไว้ล่วงหน้ามาก่อนแล้ว แน่แน่นอนการลงโทษจะเกิดขึ้นทันทีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

{20:130} ดังนั้น เธอจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย และจงแข่งข่งสุดดี ด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเธอ ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อนดวงอาทิตย์อัสดง และส่วนหนึ่งจากรัตติกาล ก็จงแข่งข่งสุดดี

อีกทั้งช่วงต้นและปลายของทิวา เพื่อเธอจะได้พอใจ

{20:131} และเธอจงอย่าทอดสายตาของเธอไปยังสิ่งที่เราได้ให้ความเพลิดเพลินแก่บุคคลประเภทต่าง ๆ ของพวกผู้ปฏิเสธ อันเป็นความสุขสำราญในชีวิตแห่งโลกนี้ เพื่อเราจะได้ทดสอบพวกเขาในการนี้ และการตอบแทนของพระเจ้านั้น ดียิ่งกว่าและจริงยิ่งกว่า

{20:132} และเธอจงสังครอครว้ของเธอให้หมาซ และจงอดทนในการปฏิบัติมัน เราไม่ได้ขอเครื่องยังชีพจากเธอ เราต่างหากเป็นผู้ให้เครื่องยังชีพแก่เธอ และบั้นปลายนั้นเป็นของ(ผู้ที่มิ)ความยำเกรง

{20:133} และพวกเขา กล่าวว่า "เหตุใดเขาจึงไม่นำอภินิหารสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของตนมาให้เรา?" หลักฐานอันชัดแจ้งที่ปรากฏอยู่ในบรรดาคัมภีร์สมัยก่อนนั้น ไม่ได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ?

{20:134} และหากเราทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษก่อนการมาของศาสนทูต แน่แน่นอนพวกเขาก็กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! เหตุใดพระองค์จึงไม่ส่งศาสนทูตมายังพวกข้า เพื่อพวกข้าจะได้ปฏิบัติตามโองการของพระองค์ ก่อนที่พวกข้าจะได้รับความต่ำต้อยและความอภัยศ"

{20:135} จงกล่าวเถิด "ทุกคนเป็นผู้คอย ดังนั้นพวกเธอจงคอยเถิด

แล้วพวกเธอจะได้อรู้ว่า ผู้ใดคือพวกที่อยู่ในแนวทางอันเที่ยงตรง และผู้ใดคือผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง"

21. ซูเราะฮ์อัลอันบิยาอ์ (เหล่าศาสดา)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{21:1} การคิดบัญชีของปวงมนุษย์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว ในขณะที่พวกเขาอยู่ในสภาพหลงลืม เป็นผู้ผินหลังให้

{21:2} ไม่มีข้อดักเตือนใหม่ ๆ จากพระเจ้าของเขาแม้ยังพวกเขา นอกจากว่าพวกเขาจับฟังมัน ในขณะที่พวกเขาเล่นสนุกสนาน

{21:3} จิตใจของพวกเขาเผอเรอ และพวกทุจริตต่างซ่อนเร้นการกระซิบกระซาบ ที่ว่า "เขานี้เป็นเพียงแค่สามัญชนเยี่ยงพวกท่านใช่ไหม? พวกท่านจะยอมรับมายากล ทั้ง ๆ ที่พวกท่านรู้เห็นกระนั้นหรือ?"

{21:4} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ทุกคำพูด ทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์เป็นพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้"

{21:5} ทว่าพวกเขา กล่าวว่า "มันเป็นความฝันละเมอที่สับสน เปล่าดอก! เขาได้เสกสรรปั้นแต่งมันขึ้นมาต่างหาก เปล่าดอก! เขาเป็นกวีต่างหาก ถ้าเช่นนั้นให้เขานำหลักฐานหนึ่งมาแสดงแก่เรา เยี่ยงเดียวกับที่ได้ถูกส่งมายังบรรพชน"

{21:6} ไม่มีแม่แต่สักเมือง ที่เราได้เคยทำลายมาก่อนหน้าพวกเขานี้ เคยมีศรัทธา แล้วพวกเขานี้จะมีศรัทธากระนั้นหรือ?

{21:7} และเราไม่ได้ส่งผู้ใดมาก่อนหน้าเธอ นอกจากว่าจะเป็นการบรรดาบุรุษ ที่เราเปิดเผยสำแดงแก่พวกเขา ดังนั้นจงสอบถามชนแห่งการรำลึก หากพวกเขาไม่ทราบ

{21:8} และเราไม่ได้ทำให้พวกเขาเป็นร่างกาย ที่ไม่กินอาหาร และพวกเขาไม่ได้เป็นผู้อมตะ

{21:9} และเราได้ทำให้สัญญาณนั้นเป็นที่ประจักษ์จริงแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาถอดฟัน พร้อมกับผู้ที่เราประสงค์ และเราได้ทำลายผู้ละเมิดฝ่าฝืน

{21:10} แท้จริง เราได้ให้อัลกุรอ่านมายังพวกเขาเถอ ในนั้นมีข้อเตือนสติแก่พวกเขาเถอ พวกเขาไม่ไตร่ตรองดอกหรือ?

{21:11} และมีบ้านเมืองตั้งเท่าใดแล้ว ที่เราได้ทำลาย มันเป็นบ้านเมืองที่อธรรม และเราได้ให้ประชาชาติอื่นเกิดขึ้นมาแทนที่หลังจากนั้น

{21:12} เมื่อครั้งที่พวกเขา รู้สึกว่า การลงโทษของเราเกิดขึ้นแล้ว พวกเขา ก็วิ่งหนีออกไป

{21:13} "พวกเขาอย่าวิ่งหนี และจงกลับไปยังสิ่งที่พวกเขาเคยเสพลุขสำราญ และไปยังที่พักของพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ถูกสอบถาม"

{21:14} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ ความวิบัติของเรา! แท้จริงเรานั้นเป็นพวกทุจริต"

{21:15} ไม่ทันจะสิ้นคำพูดของพวกเขา เราก็ได้ทำลายพวกเขาเสมือนพืชที่ถูกเก็บเกี่ยวหมดใหม่ไป

{21:16} และเราไม่ได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง เพียงแค่เล่นสนุกสนาน

{21:17} หากเราปรารถนาที่จะเอาเป็นสิ่งบันเทิง เราก็จะเอามันจากที่มีอยู่ที่เรา หากเราปรารถนาจะกระทำเช่นนั้น

{21:18} ทว่าเราได้ขวางความสัตย์จริงลงบนความเท็จ จนทำให้มันแตกทะลัก มันจึงต้องสลายไป และความหายนะจะประสบแก่พวกเขาเถอ เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาพรรณนา

{21:19} และเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ผู้ที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และผู้ที่อยู่ ณ ที่พระองค์ พวกเขาจะไม่ล่าพองตน ในการเคารพสักการะพระองค์ และพวกเขาจะไม่เหน็ดเหนื่อย

{21:20} พวกเขาจะสดุดีพระพิสุทธิคุณ ในยามราตรีและทิวาโดยไม่ขาดระยะ

{21:21} ทว่าพวกเขาได้ยึดถือบรรดาพระเจ้าจากพื้นดิน โดยคิดว่าสิ่งเหล่านั้นสามารถจะทำให้คนตายฟื้นคืนชีพได้กระนั้นหรือ?

{21:22} หากในชั้นฟ้าและแผ่นดินมีพระเจ้าหลายองค์ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว มันทั้งสองก็จะพินาศ อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งบัลลังก์ทรงบริสุทธิ์กว่าสิ่งที่พวกเขาเสกสรรพรรณนา

{21:23} พระองค์จะไม่ทรงถูกสอบถามในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิบัติ และพวกเขาต่างหากที่จะถูกสอบถาม

{21:24} พวกเขาได้ยึดถือบรรดาพระเจ้า นอกจากพระองค์กระนั้นหรือ? จงกล่าวเถิด "ขอให้พวกเขา นำหลักฐานของพวกเขามา นี่คือคัมภีร์ที่อยู่กับฉัน และคัมภีร์ที่มีอยู่ก่อนหน้าฉัน" ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้ความจริง พวกเขาจึงผินหลังเมินห่าง

{21:25} และเราไม่ได้ส่งศาสนทูตคนใดก่อนหน้าเธอ นอกจากเราได้เปิดเผยสำแดงแก่เขาว่า "ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากฉัน ดังนั้นพวกเขาจงเคารพสักการะฉัน"

{21:26} และพวกเขา กล่าวว่า "พระผู้ทรงเมตตาทรงยึดเอา(มะลาอิกะฮ์)เป็นพระบุตร" พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์! ทว่าพวกเขาเป็นบ่าวผู้มีเกียรติต่างหาก

{21:27} พวกเขาจะไม่ซิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์ และพวกเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์

{21:28} พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาจะไม่ให้การรับรองแก่ผู้ใด นอกจากแก่ผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย และพวกเขาสิ้นสันทัดด้วยความหวาดกลัวต่อพระองค์

{21:29} และผู้ใดในหมู่พวกเขาที่กล่าวว่า "ฉันคือพระเจ้า อื่นจากพระองค์" เขาผู้นั้น เราจะตอบแทนเขาด้วยนรกยะอันนัม เช่นนั้นแหละเราตอบแทนพวกทุจรีต

{21:30} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า เหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น แต่ก่อนนั้นรวมติดเป็นอันเดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจากน้ำ ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่มีศรัทธาอีกหรือ?

{21:31} และเราได้ทำให้เทือกเขามั่นคงในแผ่นดิน เพื่อมันจะได้หวั่นไหวไปกับพวกเขา และเราได้ทำให้หุบเขาเป็นทางกว้างในแผ่นดิน เพื่อว่าพวกเขาได้ใช้เป็นทางเดินอย่างถูกต้อง

{21:32} และเราได้บันดาลให้ชั้นฟ้าเป็นหลังคา ที่ถูกรักษาไว้ไม่ให้หล่นลงมา กระนั้นพวกเขาก็ยังผินหลังให้แก่เหล่าสัญญาณของมัน

{21:33} และพระองค์คือพระผู้ทรงสร้างราตรีและทิวา และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่ละหน่วยเวียนว่ายบนทางโคจร

{21:34} และเราไม่ได้บันดาลความอมตะให้แก่มนุษย์ผู้ใดก่อนหน้าเธอ หากเธอต้องตาย พวกเขาจะมีชีวิตอมตะกระนั้นหรือ?

{21:35} ทุกชีวิตเป็นผู้ลี้มรสความตาย และเราจะทดสอบพวกเขาด้วยความชั่วและความดี และพวกเขาจะต้องกลับคืนสู่เราอย่างแน่นอน

{21:36} และเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาพบเห็นเธอ พวกเขาก็ถือเอาเธอเป็นที่ล้อเลียน "คนนี่หรือที่กล่าวตำหนิพระเจ้าของพวกท่าน" ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็กล่าวตำหนิพระผู้ทรงเมตตา โดยพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา

{21:37} มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาจากความริบร้อน ฉันจะแสดงเหล่าสัญญาณของฉันให้พวกเขาเห็น ฉะนั้นพวกเขาอย่าได้เร่งฉันเลย

{21:38} และพวกเขา กล่าวว่า "เมื่อใดเหล่าสัญญาณนี้จะเกิดขึ้น? หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง"

{21:39} หากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารู้ว่า พวกเขาไม่สามารถที่จะป้องกันเพลิงจากทางด้านหน้าของพวกเขาและทางด้านหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือ (พวกเขาตงจะไม่เร่งแน่)

{21:40} ทว่ามันจะมาถึงพวกเขาโดยฉับพลัน แล้วจะทำให้พวกเขาสนเท่ห์ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถที่จะผลักดันมันให้พ้น และพวกเขาก็ไม่ถูกประวิงเวลา

{21:41} และโดยแน่นอน บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเธอได้ถูกเหย้าหยันมาแล้ว แล้วสิ่งที่พวกเขาเคยเอามาเหย้าหยันนั้น ก็ประสบแก่พวกที่เฝ้าเหย้าหยันนั่นเอง

{21:42} จงกล่าวเถิด "ผู้ใดเล่าจะคุ้มกันรักษาพวกเขาในเวลาราตรีและทิวา ให้พ้นจากพระผู้ทรงเมตตา?" ทว่าพวกเขาเป็นผู้ผินหลังให้การรำลึกถึงพระเจ้าของพวกเขา

{21:43} หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าหลายองค์นอกจากเรา คอยป้องกันพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พระเจ้าเหล่านั้นไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเอง และไม่สามารถป้องกันตัวเอง ให้พ้นจากการลงโทษของเราได้

{21:44} ทว่า เราได้ให้ความสุขสำราญแก่พวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขามีอายุยั่งยืน พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้มายังแผ่นดินเพื่อบั่นทอนมันตรงที่ขอบของมัน แล้วพวกเขาจะเป็นผู้ชนะไหม?

{21:45} จงกล่าวเถิด "แท้จริงฉันเพียงตักเตือนพวกท่านด้วยการเปิดเผยสำแดงเท่านั้น แต่คนหูหนวกไม่ได้ยินเสียงเรียกร้อง เมื่อพวกเขาถูกตักเตือน"

{21:46} และหากการลงโทษเพียงเล็กน้อยจากพระเจ้าของเราประสบกับพวกเขา แน่หนอนพวกเขาอีก จะกล่าวว่า "โอ้ ความหายนะแก่เรา! แท้จริงเราเป็นพวกทอจริด"

{21:47} และเราตั้งตราฐที่เที่ยงธรรมสำหรับวันฟื้นคืนชีพ ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดได้รับความยุติธรรมสักอย่าง ถึงแม้มันเป็นเพียงน้ำหนักเท่าเมล็ดฝักกาด เราก็นำมันมาแสดง และเพียงแค่ว่าก็พอแล้วที่จะเป็นผู้ชำระสอบสวน

{21:48} และแท้จริง เราได้ประทาน(คัมภีร์)แก่มูซาและฮารูน ที่จำแนกระหว่างสัจจะกับความเท็จ และเป็นแสงสว่างและข้อตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง

{21:49} บรรดาผู้ซึ่งเกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาโดยที่ไม่เห็น และพวกเขายังหวั่นกลัวต่อวันโลกาวินาศ

{21:50} และนี่เป็นการตักเตือนอันจำเริญซึ่งเราได้นำมาลงมา แล้วพวกเขายังจะปฏิเสธมันอีกหรือ?

{21:51} และโดยแน่อน เราได้ประทานปัญญาแก่อิบรอฮีมแต่ครั้งก่อน โดยที่เรารู้จักเขาดี

{21:52} ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของตนและกลุ่มชนของตนว่า "รูปปั้นอันใดกันนี้ ที่พวกท่านสักการบูชา?"

{21:53} พวกเขา กล่าวว่า "เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราเป็นผู้สักการบูชามัน"

{21:54} เขากล่าวว่า "พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านอยู่ในความหลงผิดอย่างชัดแจ้ง"

{21:55} พวกเขา กล่าวว่า "เธอได้นำสัจจะมาเสนอแก่เรา หรือเธอเป็นผู้นิ่งในพวกล้อเล่นกันแน่?"

{21:56} เขากล่าวว่า "อันที่จริงพระเจ้าของพวกท่าน คือพระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงเนรมิตมัน และฉันเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เป็นสักขี"

{21:57} "และขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮฺ แท้จริง ฉันจะวางแผนต่อต้านรูปปั้นทั้งหลายของพวกท่าน หลังจากที่พวกท่านผินหลังกลับไป"

{21:58} แล้วเขาได้ทำให้มันแตกแหลกลาญ เหลือไว้เพียงรูปปั้นตัวใหญ่ของพวกเขา หวังว่าพวกเขาจะได้กลับไปสอบถามมัน

{21:59} พวกเขา กล่าวว่า "ผู้ใดหนอทำเช่นนี้กับพระเจ้าของเรา แท้จริง เขาผู้นั้นอยู่ในหมู่พวกทอจริดอย่างแน่อน"

{21:60} พวกเขา กล่าวว่า "เราเคยได้ยินเด็กหนุ่มคนหนึ่งกล่าวคำหิรูปปั้นเหล่านี้ เขามีชื่อว่าอิบรอฮีม"

{21:61} พวกเขา กล่าวว่า "พวกท่านจงนำเขามาท่ามกลางสายตาของประชาชน หวังว่าเขาทั้งหลายจะได้เป็นสักขีพยาน"

{21:62} พวกเขา กล่าวว่า "เธอเป็นผู้ทำเช่นนี้ต่อพระเจ้าเหล่านั้นของเรากระนั้นหรือ? โอ้ อิบรอฮีม!"

{21:63} เขากล่าวว่า "พระเจ้าตัวใหญ่ของพวกมันนี้ต่างหากดอก ที่เป็นผู้กระทำมัน พวกท่านจงถามพระเจ้าเหล่านั้นเถิด หากพวกมันพูดได้"

{21:64} ดังนั้น พวกเขาก็กลับมาคิดถึงตัวของพวกเขาเอง แล้วกล่าวขึ้นว่า "แท้จริงพวกท่านนั่นเอง เป็นพวกทอจริด"

{21:65} ครั้นแล้วศิระษะของพวกเขาก็ก้มลง แล้วกล่าวว่า "เธอก็รู้ดีอยู่แล้วว่ารูปปั้นเหล่านั้นพูดจาไม่ได้"

{21:66} เขากล่าวว่า "พวกท่านเคารพสักการะสิ่งอื่น นอกจากอัลลอฮฺ ที่มันไม่ให้คุณแก่พวกท่าน และไม่ให้โทษแก่พวกท่านแต่อย่างใดเลย กระนั้นหรือ?"

{21:67} "ทุเรศจริง พวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะ อื่นจากอัลลอฮฺ พวกท่านไม่ไตร่ตรองดอกหรือ?"

{21:68} พวกเขากล่าวว่า "จงเผาเขาเสีย และจงช่วยเหลือพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน หากพวกท่านจะกระทำเช่นนั้น"

{21:69} เรากล่าวว่า "โอ้ เพลิงเอ๋ย! จงเย็นลง และให้ความปลอดภัยแก่อิบรอฮีมเถิด"

{21:70} และพวกเขาปรารถนาที่จะวางแผนร้ายแก่เขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาประสบกับความสูญเสียมากยิ่งขึ้น

{21:71} และเราได้ให้เขาและลูฏรอดพ้นไปสู่แผ่นดินซึ่งเราได้ประสาทความจำเริญในนั้น แก่สากลโลก

{21:72} และเราได้ให้บุตรชื่ออิสฮากแก่เขา และยะอฺูบ เป็นการเพิ่มพูน และทั้งหมดนั้นเราได้ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม

{21:73} และเราได้แต่งตั้งพวกเขาให้เป็นผู้นำ เพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง โดยคำสั่งของเรา และเราได้เปิดเผยสำแดงแก่พวกเขาให้ปฏิบัติความดี และดำรงการนมาซ แล้วชำระชะกาต และพวกเขาก็เป็นผู้เคารพสักการะเราเท่านั้น

{21:74} และลูฏนั้นเราได้ให้การเป็นนบีและวิชาความรู้แก่เขา และเราได้ให้เขารอดพ้นจากเมืองนั้น ซึ่งชาวเมืองได้กระทำความชั่ว แท้จริงพวกเขาเป็นประชาชาติที่ชั่วช้าและฝ่าฝืน

{21:75} และเราได้ให้เขาเข้าอยู่ในความเมตตาของเรา แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในหมู่คนดี

{21:76} และ(จงรำลึกถึง)นุหฺเมื่อเขาได้ร้องเรียกก่อนหน้านี้แล้ว เราได้ตอบรับการร้องเรียกของเขา และเราได้ช่วยให้เขาและพรรคพวกของเขา รอดพ้นจากความทุกข์ระทมอันใหญ่หลวง

{21:77} และเราได้ช่วยให้เขาให้รอดพ้นจากหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อ โองการของเรา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ชั่วช้า แล้วเราได้ให้พวกเขาทั้งหมดจมน้ำตาย

{21:78} และ(จงรำลึกถึง)ดาวูดและสุลัยมาน เมื่อเขาทั้งสองได้พิพากษาคดีไรรานา เมื่อฝูงแกะของชนหมู่หนึ่งได้หลบเข้าไปกินสิ่งเพาะปลูก ในเวลารাত্রี และเราเป็นพยานต่อการพิพากษาของพวกเขา

{21:79} ดังนั้น เราได้ตั้งใจให้สุลัยมานเข้าใจการพิพากษานั้น และเราได้ให้ความเฉลียวฉลาดและวิชาความรู้ที่หลักแหลมแก่แต่ละคน และเราได้ทำให้ภูเขและวิหคแซ่ซ้องสดุดีร่วมกับดาวูด และเราเป็นผู้กระทำสิ่งเหล่านี้

{21:80} และเราได้สอนเขาให้รู้การทำเสื้อเกราะแก่พวกเธอ เพื่อป้องกันเธอจากการรบของพวกเธอ แล้วพวกเธอจะเป็นผู้กตัญญูขอบคุณบ้างไหม?

{21:81} และสำหรับสุลัยมาน เราได้ทำให้ลมกลายเป็นพายุ ตามคำบัญชาของเขา ไปยังดินแดนซึ่งเราได้ประสาทความจำเริญในนั้น และเราเป็นผู้รอบรู้ทุกสิ่ง

{21:82} และเราได้ให้ชัยฏอนบางตนดำนํ้าให้แก่สุลัยมาน และพวกเขาทำงานอื่นจากนั้น และเราเป็นผู้คุ้มกันรักษาพวกเขาเหล่านั้น

{21:83} และ(จงรำลึกถึง)อัยยูบ เมื่อเขาได้ร้องเรียนพระเจ้าของตนว่า "แท้จริงข้าพเจ้า ได้มีความทุกข์ยากมาประสบแก่ข้าฯ และพระองค์คือพระผู้ทรงปรานียิ่ง ในปวงผู้ปรานี"

{21:84} ดังนั้น เราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขา แล้วเราได้ปลดเปลื้องสิ่งที่เป็นความทุกข์ยากแก่เขา และเราได้คืนครอบครัวของเขาให้แก่เขา และเช่นเดียวกับที่เขาได้เคยมีมาก่อน เป็นความเมตตาจากเรา และเป็นข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้ที่เคารพสักการะ

{21:85} และ(จงรำลึกถึง)อิสมาอีลและอิเดรียส และซุลกิฟลี แต่ละคนอยู่ในหมู่ผู้อดทนขันติ

{21:86} และเราได้ให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาของเรา แท้จริงพวกเขาอยู่ในหมู่คนดี

{21:87} และ(จงรำลึกถึง)ซุนนูน เมื่อเขาจากไปด้วยความกริ้วโกรธ(ต่อพรรคพวกของตน) ซึ่งเขาคิดว่าเราจะไม่ทำให้เขาได้รับความลำบาก ต่อมาเขาก็ร้องเรียนท่ามกลางความมืดที่บว่า "ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์! แท้จริงข้าฯเป็นผู้หนึ่งในหมู่พวกทุจริด"

{21:88} ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขาและเราได้ช่วยให้เขารอดพ้นจากความทุกข์ระทม และเช่นเดียวกันนี้เราช่วยบรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{21:89} และ(จงรำลึกถึง)ชะกะรียาเมื่อเขาร้องเรียนพระเจ้าของตนว่า "พระเจ้าของข้าฯ! โปรดอย่าปล่อยให้ข้าฯ อยู่อย่างเดี๋ยวตาย และพระองค์เท่านั้นเป็นผู้สืบมรดกอันดียิ่ง"

{21:90} ดังนั้นเราได้ตอบรับการร้องเรียนของเขา และเราได้ประทานบุตรแก่เขาคือยะหุยา และเราได้ปรับปรุงแก้ไขภริยาของเขาให้เป็นปกติแก่เขา แท้จริงพวกเขาแข่งขันกันในการทำความดี และพวกเขาวิงวอนเราด้วยความหวังและความกลัว และพวกเขาเป็นผู้ถ่อมตัวเกรงกลัวต่อเรา

{21:91} และ(จงรำลึกถึง) สตรีที่รักษาความบริสุทธิ์ของนางเอาไว้ แล้วเราได้เป่าวิญญาณจากเราเข้าไปในนาง และเราได้ทำให้นางและบุตรของนางเป็นสัญญาณหนึ่งแก่มวลมนุษย์

{21:92} แท้จริงนี่คือประชาชาติของพวกเธอ ซึ่งเป็นประชาชาติเดียวกัน และฉันเป็นพระเจ้าของพวกเธอ ดังนั้นพวกเธอจงเคารพสักการะฉันเถิด

{21:93} และพวกเขาได้แตกแยกกันในเรื่องของการศานาระหว่างเขากันเอง ทั้งหมดนี้พวกเขาจะเป็นผู้กลับคืนสู่เรา

{21:94} ดังนั้นผู้ใดประกอบคุณงามความดี โดยที่เขาเป็นผู้มีศรัทธา ความพากเพียรของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ และแท้จริงเราเป็นผู้บันทึกความดีสำหรับเขา

{21:95} และเป็นที่ต้องห้ามแก่ชาวเมือง ไค้กัตาม ที่เราได้ทำลายไป พวกเขาจะไม่กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก

{21:96} จนกระทั่งเมื่อยะฮ์ญญ์และมะอูญญ์ถูกปล่อยออกมา และพวกเขาจะหลั่งไหลกันลงมาจากทุกทิศทาง

{21:97} และเมื่อสัญญาแห่งความสัตย์จริงได้ใกล้เข้ามา บัดนั้นสายตาของบรรดาผู้ปฏิเสธจะจ้องเขม็งแล้ว กล่าววว่า "โอ้ความหายนะของเรา! แท้จริง เราเคยอยู่ในความหลงลืมจากสิ่งนี้ ยิ่งกว่านั้นเรายังเป็นพวกทุจริดอีกด้วย"

{21:98} แท้จริง พวกเธอและสิ่งที่พวกเธอเคารพสักการะ อื่นจากอัลลอฮ์นั้น ทั้งหมดนั้นเป็นเชื้อเพลิงของนรก โดยพวกเธอจะเข้าไปอยู่ในนั้น

{21:99} หากมันเหล่านั้นคือพระเจ้าจริงแล้ว มันจะไม่เข้าไปอยู่ในนั้นดอก และล้วนเป็นอมตะอยู่ในนั้น

{21:100} พวกเขาในนรกนั้นมีแต่เสียงครวญคราง และพวกเขาในนั้นจะไม่ได้ยิน(อย่างอื่นเลย)

{21:101} แท้จริงบรรดาผู้ที่ความดีจากเราได้ประสบแก่พวกเขามาก่อนนั้น ชนเหล่านั้นเป็นผู้ที่อยู่ห่างไกลจากมัน

{21:102} พวกเขาจะไม่ได้ยินแม้แต่เสียงแว่วของมัน และพวกเขาจะเป็นอมตะอยู่ในสถานที่ ซึ่งจิตใจของพวกเขาได้ปรารถนา

{21:103} ความตื่นตระหนกอันยิ่งใหญ่จะไม่ทำให้พวกเขาเศร้าโศก และมะลาอิกะฮ์จะต้อนรับพวกเขาแล้วกล่าวว่า "นี่คือวันของพวกท่าน ซึ่งพวกท่านได้ถูกสัญญาไว้"

{21:104} วันซึ่งเราจะม้วนฟากฟ้าประหนึ่งการม้วนแผ่นกระดาษของหนังสือ ดังเช่นที่เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรก เราจะให้มันกลับเป็นชั้นมาอีก เป็นสัญญาณผูกพันกับเรา แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน

{21:105} และแท้จริงเราได้บันทึกไว้ในคัมภีร์ชะบูร หลังจากการตักเตือน(ของเตารอฮ์) ว่าแผ่นดินนี้จะสืบทอดโดยบรรดาบ่าวของฉันที่ดี

{21:106} แท้จริง ในการกล่าวไว้เช่นนี้เป็นการเพียงพอสำหรับหมู่ชนที่เคารพสักการะ
{21:107} และเราได้ส่งเธอมาเพียงแต่เพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย
{21:108} จงกล่าวเถิด "แท้จริงฉันได้รับการเปิดเผยสำแดง ให้ประกาศว่า พระเจ้าของพวกเธอนั้น
คือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นพวกเธอยังไม่ยอมมอบน้อมอีกหรือ?"
{21:109} หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า "ฉันได้ประกาศแจ้งให้พวกเธอทราบแล้วโดย
ถ้วนหน้า และฉันไม่รู้ดอกว่า สิ่งที่พวกเธอถูกสัญญาไว้นั้น จะอยู่ใกล้หรือไกล"
{21:110} "แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ในคำพูดที่เปิดเผยและทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเธอปิดบังไว้"
{21:111} "และฉันก็ไม่รู้ หวังว่าการประวิงเวลานั้นอาจจะเป็นการทดสอบแก่พวกเธอ และอาจจะ
เป็นการร่ำเรงชั่วขณะหนึ่ง"
{21:112} เขากล่าวว่า "โอ้ พระเจ้าของข้า! โปรดพิพากษาแก่พวกข้าด้วยความจริง และพระเจ้า
ของพวกข้าคือพระผู้ทรงเมตตา พระผู้ทรงเป็นที่พึ่ง ให้พ้นจากสิ่งที่พวกเธอกล่าวหา"

22. ซูเราะฮ์อัลหัจญ์ (บท หัจญ์)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {22:1} โอ้ ปวงมนุษย์! พวกเธอจงยำเกรงพระเจ้าของพวกเธอเถิด เพราะแท้จริง การสิ้นสะเทือนของวัน โลกาวินาศนั้น เป็นสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งนัก
- {22:2} วันที่พวกเธอจะเห็นมันคือ แม่นมทุกคนจะตกตะลึงลืมหาวรอกที่นางกำลังให้นมอยู่ และผู้ตั้งครุฑทุกคนจะคลอตลุกออกมา และเธอจะเห็นมนุษย์เมามาย ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่ได้เมามาย แต่เพราะว่าการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นรุนแรงยิ่งนัก
- {22:3} และในหมู่มนุษย์มีบางคนเป็นผู้โต้เถียงในเรื่องของอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ และเขาจะปฏิบัติตามชัยฏอนทุกตัวที่ติดอรั้น
- {22:4} ได้มีกำหนดไว้กับมันว่า ผู้ใดยึดมันเป็นมิตรสหายแล้ว มันก็จะทำให้เขาหลงทาง และจะนำเขาไปสู่การลงโทษแห่งเปลวเพลิง
- {22:5} โอ้ ปวงมนุษย์! หากพวกเธอยังอยู่ในการสงสัยแคลงใจ เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพ แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเธอจากดิน แล้วจากเชื้อสัจ แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์และไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ เพื่อเราจะได้แจกแจงแก่พวกเธอ และเราจะให้สิ่งที่เราประสงค์ติดอยู่ในมดลูกจนถึงเวลาที่กำหนดไว้ แล้วเราได้นำพวกเธอออกมาเป็นทารก แล้วให้พวกเธอได้บรรลुरू้อย่างสมบูรณ์ของพวกเธอ และในหมู่พวกเธอมีผู้เสียชีวิต และในหมู่พวกเธอมีผู้ถูกนำกลับสู่วัยที่ต่ำต้อยที่สุด เพื่อเขาจะไม่รู้อันใดเลยหลังจากมีความรู้ และเธอจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาจากบนมัน มันก็จะเคลื่อนไหวขยายตัวและพองตัวและงอกเงยออกมาเป็นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ ๆ ดูสวยงาม
- {22:6} นั่นก็เพราะว่าอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือพระผู้ทรงสัจจะ และพระองค์ทรงชุบชีวิตผู้ตาย และพระองค์นั้นทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง
- {22:7} และ(เพราะว่า)วัน โลกาวินาศจะมาถึงอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนี้ และอัลลอฮ์จะทรงชุบชีวิตผู้ที่อยู่ในสุสาน
- {22:8} และในหมู่มนุษย์บางคนมีผู้โต้เถียงในเรื่องของอัลลอฮ์ โดยปราศจากความรู้และโดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้อง และปราศจากคัมภีร์ที่มีหลักฐานชัดเจน
- {22:9} เขาจะเอืยวตัวของเขาไปอย่างหยิ่งยะโส เพื่อให้ผู้คนหลงจากทางอัลลอฮ์ เขาจะได้รับความอภัยใน โลกนี้ และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เราจะให้เขาล้มรสการลงโทษแห่งเพลิงที่ลุกไหม้
- {22:10} นั่นก็เนื่องจากการที่มีมือทั้งสองของเธอได้ก่อกรรมไว้ และเพราะว่าอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงอยู่ดิรรมต่อปวงบ่าว
- {22:11} และบางคนในหมู่มนุษย์ เป็นผู้เคารพสักการะอัลลอฮ์บนขอบทางของศาสนา หากสิ่งที่ดีประสพแก่เขา เขาก็สบายใจต่อสิ่งนั้น หากความทุกข์ยากประสพแก่เขา เขาก็จะผินหน้าของตนกลับสู่การปฏิเสธ เขาสูญเสียทั้งใน โลกนี้และใน โลกหน้า นั่นคือการสูญเสียอย่างชัดเจน
- {22:12} เขาวิงวอนต่อสิ่งอื่น นอกเหนือจากอัลลอฮ์ สิ่งที่ไม่ให้โทษแก่เขาและสิ่งที่ไม่ให้คุณแก่เขา นั่นคือการหลงผิดที่ไกลลิบ
- {22:13} เขาวิงวอนต่อสิ่งที่โทษของมันเกิดขึ้นเร็วกว่าคุณประโยชน์ของมันด้วยซ้ำ แท้จริงมันช่างเป็นผู้คุ้มครองที่เลวร้ายเสียนี้กระไร! และแท้จริงมันช่างเป็นสหายที่เลวร้ายเสียนี้กระไร!
- {22:14} แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ที่มีศรัทธาและผู้ประกอบคุณงามความดี เข้าเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์
- {22:15} ผู้ใดคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงช่วยเหลือเขาทั้ง ใน โลกนี้และ โลกหน้า ก็จงให้เขาผู้นั้นต่อเชือกขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วให้เขาตัดมันให้ขาด แล้วให้เขาเฝ้าดูว่า อุบายของตนจะทำให้สิ่งที่เขาเคียดแค้นหมดสิ้นไปไหม?

{22:16} และเช่นนั้นแหละ เราได้ให้อัลลอรอนลงมาเป็นบรรดาโองการที่ขัดแย้ง และอัลลอรอนั้นทรงชี้แนะทางให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

{22:17} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และพวกยิว และพวกคอบี้อ์ และพวกคริสเตียน และพวก โซโรอัสเตอร์ และบรรดาผู้ตั้งภาคี แท้จริงอัลลอรอนจะทรงพิพากษาในระหว่างพวกเขา ในวันฟื้นคืนชีพ แท้จริงอัลลอรอนทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

{22:18} เธอไม่ได้เห็นหรือว่า ต่ออัลลอรอนเท่านั้น ผู้ที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลาย และภูเขาทั้งหลาย และต้นไม้ และสัตว์ทั้งหลาย และมนุษย์ส่วนมาก ต่างก็กราบพระองค์ แต่ผู้คนจำนวนมากสาสมกับการลงโทษ และผู้ใดที่อัลลอรอนทรงทำให้อับยศ ก็จะไม่มีการให้เกียรติเขา แท้จริงอัลลอรอนนั้นทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

{22:19} ผู้ใดเถียงทั้งสองฝ่ายนี้ต่างก็ได้เถียงกันเกี่ยวกับพระเจ้าของพวกตน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นมีอาภรณ์ที่ทำด้วยเพลิงถูกตัดไว้สำหรับพวกเขา น้ำเดือดจะถูกเทราดลงบนศีรษะของพวกเขา

{22:20} ยังผลให้สิ่งที่อยู่ในท้องของพวกเขาอีกทั้งผิวหนังนั้นละลาย

{22:21} และพวกเขาจะถูกทุบด้วยก้อนเหล็ก

{22:22} ทุกครั้งที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากนรก เนื่องจากความทุกข์ยาก พวกเขาก็ถูกนำกลับไปในวันนั้นอีก "พวกเขาจงลิ้มรสการลงโทษที่มีเพลิงคุใหม่"

{22:23} แท้จริงอัลลอรอนจะทรงนำบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและทำความดีเข้าเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมันเป็นน้ำเย็นจะมีกำไลมือที่ทำจากทองคำ และมีไข่มุกให้พวกเขาสวมใส่และอาภรณ์ของพวกเขาที่สวมใส่ในวันก็เป็นผ้าไหม

{22:24} และพวกเขาจะถูกนำสู่คำพูดที่ดีมีประโยชน์ และจะถูกนำสู่ทางอันเป็นที่สรรเสริญ คือสวนสวรรค์

{22:25} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางหนทางแห่งอัลลอรอน และ อัลมัสญิด อัลหะรออม ซึ่งเราได้ทำมันให้เท่าเทียมกันสำหรับพวกมนุษย์ ทั้งผู้ที่พำนักอยู่ในนั้นและผู้สัญจร และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะออกนอกทางด้วยความทุจริต เราก็จะให้เขาลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวด

{22:26} และจงรำลึกเมื่อเราได้ชี้แนะสถานของบ้านนั้นแก่อิบรอฮีมว่า "เธออย่าตั้งภาคีต่อฉันแต่อย่างใด และจงทำความสะอาดบ้านของฉัน สำหรับผู้มาเวียนรอบ และบรรดาผู้ยืนนมาซ และบรรดาผู้รูกูอ์ และบรรดาผู้กราบ"

{22:27} "และจงประกาศแก่มวลมนุษย์เพื่อการทำให้จัญญ์ พวกเขาจะมาหาเธอ โดยการเดินเท้า และโดยการขี่อูฐเพรียวทุกตัว มาจากทางไกลทุกทิศทาง"

{22:28} เพื่อพวกเขาจะได้มาร่วมเป็นพยานในผลประโยชน์ของพวกตน และกล่าวพระนามอัลลอรอนในวันที่ยืนอยู่แล้ว (เพื่อเชือดสัตว์) ที่พระองค์ทรงประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา อันได้แก่ปศุสัตว์ ดังนั้นพวกเขาจงกินเนื้อของมันเถิด และจงเลี้ยงอาหารแก่ผู้ยากจนขัดสน

{22:29} แล้วให้พวกเขาชำระทำความสะอาดด้วยการโกนหรือตัด และให้พวกเขาแก้บนของพวกเขา และจงให้พวกเขาเวียนรอบบ้านโบราณนั้น

{22:30} เช่นนั้นแหละ และผู้ใดให้เกียรติต่อข้อห้ามทั้งหลายของอัลลอรอน มันก็เป็นการดีแก่เขา ณ ที่พระเจ้าของตน และบรรดาปศุสัตว์นั้นได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขา เว้นแต่บางอย่างที่ถูกบอกกล่าวไว้แก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจงออกห่างจากความโลภมม อันหมายถึงเจี๊วต์ทั้งหลาย และจงออกห่างจากการกล่าวคำเท็จ

{22:31} โดยเป็นผู้ยึดมั่นความเป็นจริงเพื่ออัลลอรอน ไม่เป็นผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอรอน ก็เสมือนว่าเขาร่วงหล่นลงมาจากฟ้า แล้ววิหคก็โฉบเฉี่ยวเอาเขาไป หรือถูกลมพัดพาไปยังดินแดนอันไกลโพ้น

{22:32} ฉะนั้น ผู้ใดที่ให้เกียรติแก่พระบัญญัติของอัลลอรอน แท้จริงมันเป็นส่วนหนึ่งแห่งการยำเกรงของจิตใจ

{22:33} ในปศุสัตว์เหล่านั้นมีคุณประโยชน์มากมายสำหรับพวกเธอ จนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ และสถานที่เชือดของมันคือบริเวณบ้าน โบราณ

{22:34} และสำหรับแต่ละประชาชาติ เราได้กำหนดศาสนพิธีขึ้น

เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ (เมื่อเชือดสัตว์) ที่พระองค์ทรงประทานให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา อันได้แก่ปศุสัตว์ ฉะนั้นพระเจ้าของพวกเธอคือพระเจ้าองค์เดียว ต่อพระองค์เท่านั้นพวกเธอจงสวามิภักดิ์ และจงแจ้งข่าวประเสริฐแก่บรรดาผู้จงรักภักดีเถิด

{22:35} คือบรรดาผู้ที่เมื่อพระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้น หัวใจของพวกเขาหวั่นเกรง และบรรดาผู้อดทนต่อสิ่งที่ประสบกับพวกเขา และบรรดาผู้ดำรงการนมาซ และจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาก็เอาไปบริจาค

{22:36} และอูฐที่อ้วนพี เราได้กำหนดมันเป็นหนึ่งในบรรดาสัญลักษณ์ของอัลลอฮ์แก่พวกเธอ เพราะในตัวมันมีสิ่งดีงามสำหรับพวกเธอ ดังนั้นพวกเธอจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์(ยามเชือด)ขณะที่มันยืน ฉะนั้นเมื่อมันล้มลงนอนตะแคงแล้ว พวกเธอก็จงบริโภคมัน และจงแจกจ่ายเป็นอาหารแก่คนที่ไม่เอ่ยขอ และคนที่เอ่ยขอ เช่นนั้นแหละ เราได้ทำให้มันยอมจำนนแก่พวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้ขอบพระคุณอัลลอฮ์

{22:37} เนื้อของมันและโลหิตของมันจะไม่ถึงอัลลอฮ์แต่อย่างใด แต่ความยำเกรงของพวกเธอต่างหากดอกที่จะถึงพระองค์ เช่นนั้นแหละเราได้ทำให้มันยอมจำนนต่อพวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้สดุดีความเกรียงไกรของอัลลอฮ์ ต่อการที่พระองค์ทรงชี้แนะแก่พวกเธอ และจงแจ้งข่าวประเสริฐแก่บรรดาผู้ทำความดีเถิด

{22:38} แท้จริงอัลลอฮ์ทรงปกป้องบรรดาผู้ที่มีศรัทธาให้พ้นจากศัตรู แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดปรานผู้เนรคุณสักคน

{22:39} บรรดาผู้ที่ถูกโจมตีนั้นได้รับอนุญาตแล้ว(ให้ต่อสู้ได้) เพราะพวกเขาถูกข่มเหง และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงมีความสามารถในการที่จะช่วยเหลือพวกเขา

{22:40} บรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนของพวกตน โดยปราศจากความยุติธรรม เพียงเพราะพวกเขา กล่าวว่า "อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเรา" และหากไม่ใช่เพราะอัลลอฮ์ทรงขัดขวางไม่ให้พวกมนุษย์ต่อสู้ซึ่งกันและกันแล้ว บรรดาฮอซอต และโบสถ์คริสต์ และวัดฮิว และมัสยิดทั้งหลาย ที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวรำลึกอย่างมากมาย ก็ต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน และแน่นอนอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือผู้ที่สนับสนุนศาสนาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีพลัง พระผู้ทรงมีอำนาจ

{22:41} บรรดาผู้ที่เราให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน คือบรรดาผู้ที่ดำรงการนมาซ และชำระศกาศและสิ่งให้ประพฤติดี และห้ามปรามให้ละเว้นความชั่ว และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับคืนสู่อัลลอฮ์

{22:42} และหากพวกเขานี้ปฏิเสธต่อเธอ แท้จริงชนชาติของนุหฺและอาดและษะมุต ได้เคยปฏิเสธต่อเหล่านั้นปีของพวกตนมาก่อนหน้าพวกเขานี้แล้ว

{22:43} และชนชาติของอิบรอฮีม และชนชาติของลูฏ

{22:44} และชาวมัเดยัน และมุซาก็ได้ถูกปฏิเสธเช่นกัน แต่เราได้ประวิงเวลาให้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และเราก็ได้ลงโทษพวกเขา แล้วการลงโทษของเราเป็นเช่นใดเล่า?

{22:45} ฉะนั้นตั้งก่เมืองมาแล้ว เราได้ทำลายมัน โดยที่ชาวเมืองนั้นทujurิด และมันได้พังพาบลงมา และก็บ่อน้ำมาแล้วที่ถูกทอดทิ้ง และปราสาทที่หลังที่สูงตระหง่าน

{22:46} พวกเขาไม่ได้สัญจรไปในแผ่นดินดอกหรือ เพื่อพวกเขาจะได้มีจิตเพื่อใช้พิจารณา หรือมีหูเพื่อใช้สดับฟัง เพราะแท้จริงนัยน์ตานั้นไม่ได้บอดดอก ทว่าหัวใจที่อยู่ในทรวงอกต่างหากเล่าที่มีตบอด

{22:47} และพวกเขาเร่งเร้าเธอให้มีการลงโทษ ทว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์เป็นแน่ และแท้จริงวันหนึ่ง ณ ที่พระเจ้าของเธอนั้นเท่ากับหนึ่งพันปี ตามที่พวกเธอคำนวณนับกัน

{22:48} และเมืองก็เมืองมาแล้ว เราได้ประวิงเวลาการลงโทษมัน ทั้ง ๆ ที่ชาวเมืองนั้นทุจริต แล้วเราก็ได้ลงโทษทำลายมัน และยังเรานั้นคือทางกลับคืน

{22:49} จงกล่าวเถิด "โอ้ ปวงมนุษย์! แท้จริงฉันนี่คือผู้ตักเตือนอันซัดแฉ่งแก่พวกเธอเท่านั้น"

{22:50} ดังนั้นบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและทำความดี พวกเขานั้นจะได้รับการอภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ คือสวนสวรรค์

{22:51} และบรรดาผู้ที่เพียรพยายามเพื่อขีดขวางเหล่าโองการของเรานั้น คนเหล่านั้นคือชาวนรก

{22:52} และไม่มีศาสนทูตและนบีคนใดเลยที่เราส่งมาก่อนหน้าเธอ เมื่อเขาหวังตั้งใจ แล้วชัยฎอนไม่เข้ามาหยุดยั้งให้หันเหออกจากความหวังตั้งใจของเขา แต่อัลลอฮ์ก็ทรงทำลายล้างสิ่งที่ชัยฎอนหยุดยั้ง แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงทำให้โองการทั้งหลายของพระองค์มั่นคง และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{22:53} เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สิ่งที่ชัยฎอนหยุดยั้งนั้น เป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ที่มีโรคในจิตใจของพวกเขา และสำหรับบรรดาผู้ที่มีจิตใจแข็งกระด้าง และแท้จริงพวกทุจริตนั้นอยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล

{22:54} และเพื่อบรรดาผู้รู้จะตระหนักว่า อัลกุรอานคือสัจธรรมจากพระเจ้าของเธอ เพื่อพวกเขาจะได้มีศรัทธาต่อมัน แล้วจิตใจของพวกเขาจะได้ภักดีต่อมัน และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ชี้แนะบรรดาผู้ที่มีศรัทธาสู่แนวทางอันเที่ยงตรง

{22:55} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นยังคงอยู่ในการสงสัยต่ออัลกุรอาน จนกระทั่งวันโลกาวินาศเกิดขึ้นแก่พวกเขาโดยฉับพลัน หรือการลงโทษแห่งวันสุญสิ้น จะเกิดขึ้นแก่พวกเขา

{22:56} อำนวยในวันนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงพิพากษาระหว่างพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบความดีจะอยู่ในเหล่าสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน

{22:57} ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟังบรรดาโองการของเรานั้น คนเหล่านั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันยังความอับยศ

{22:58} และบรรดาผู้อพยพในทางของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาถูกสังหารหรือสิ้นชีพ แน่นนอน อัลลอฮ์จะทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดี และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์ทรงเป็นผู้ดีเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ

{22:59} พระองค์จะทรงนำพวกเขาเข้าไปในสถานที่ ที่พวกเขาพอใจ คือสวนสวรรค์ และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงซันดี

{22:60} เช่นนั้นแหละ และผู้ใดตอบโต้เยี่ยงที่เขาถูกรังแก แล้วเขาก็ยังถูกข่มเหงอีก อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเขาอย่างแน่นนอน แท้จริงอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงอภัยยิ่ง พระผู้ทรงยกโทษ

{22:61} นั่นก็เพราะว่าอัลลอฮ์ทรงให้ราตรีคาบเกี่ยวเข้าไปในทิวา และพระองค์ทรงให้ทิวาคาบเกี่ยวเข้าไปในราตรี และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงไต่หยิน พระผู้ทรงเห็น

{22:62} นั่นก็เพราะว่าอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสัจจะ และสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นเป็นเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสูงส่ง พระผู้ทรงยิ่งใหญ่

{22:63} เธอไม่ได้พิจารณาตูดหรือว่า อัลลอฮ์นั้นทรงนำน้ำลงมาจากฟ้า แล้วแผ่นดินก็กลายเป็นเขียวสดชื่น แท้จริงอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงอ่อนโยน พระผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง

{22:64} สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงอิสระ พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ

{22:65} เธอไม่ได้พิจารณาตูดหรือว่า อัลลอฮ์ทรงบันดาลสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่พวกเธอ อีกทั้งนาวาที่แล่นไปในท้องทะเล โดยพระบัญชาของพระองค์ และทรงยึดฟ้าไม่ให้ตกหล่นลงมาบนแผ่นดิน เว้นแต่โดยพระอนุมัติของพระองค์? แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงกรุณาอย่างยิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง ต่อปวงมนุษย์

{22:66} และพระองค์คือพระผู้ทรงบันดาลให้พวกเธอมีชีวิต แล้วทรงให้พวกเธอสิ้นชีพ

หลังจากนั้นก็ทรงชูปชีวิตพวกเธออีก แท้จริงมนุษย์นั้นช่างเนรคุณยิ่ง

{22:67} สำหรับแต่ละประชาชาติ เราได้กำหนดศาสนพิธีขึ้น โดยที่พวกเขาปฏิบัติศาสนพิธีนั้น ดังนั้น พวกเขาย่าได้โต้แย้งเธอ ในกิจการนั้น และจงเรียกร่องเชิญชวนไปสู่พระเจ้าของเธอ แท้จริงเธอนั้นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม

{22:68} และหากพวกเขาโต้แย้งเธอ ก็จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮฺทรงรอบรู้อยิ่ง ในสิ่งที่พวกเธอกระทำอยู่"

{22:69} "อัลลอฮฺจะทรงพิพากษาระหว่างพวกเธอในวันฟื้นคืนชีพ ในเรื่องที่พวกเธอได้เคยขัดแย้งกัน"

{22:70} เธอไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้อะไรที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงสิ่งนั้นอยู่ในบันทึกแล้ว แท้จริงสิ่งนั้นง่ายตายนักสำหรับอัลลอฮฺ

{22:71} และพวกเขาเคารพสักการะสิ่งอื่น นอกจากอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ไม่ได้ประทานลงมาให้เป็นหลักฐาน และพวกเขาก็ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ และพวกทูจรีตนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย

{22:72} และเมื่อบรรดาโองการของเราได้ถูกนำมาอ่านอย่างชัดแจ้งแก่พวกเขา เธอจะสังเกตเห็นอาการคัดค้านบนใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาแทบจะเข้าไปทำร้ายบรรดาผู้ที่อ่านเหล่าโองการของเราให้พวกเขาฟัง จงกล่าวเถิด "จะให้ฉันแจ้งแก่พวกเธอทราบถึงสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่านี้ไหม? มันคือเพลิงนรกอย่างใดเล่า อัลลอฮฺทรงสัญญามันไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และมันเป็นทางกลับที่เลวร้ายยิ่ง"

{22:73} โอ้ ปวงมนุษย์! อุทาหรณ์หนึ่งถูกยกมากล่าวไว้แล้ว ดังนั้นพวกเธอจงสดับฟังมันให้ดี แท้จริงบรรดาสิ่งอื่น ที่พวกเธอวิงวอนขอความช่วยเหลือ นอกจากอัลลอฮฺนั้น พวกเขาไม่สามารถจะเนรมิตแม้แต่แมลงวันสักตัว แม้ว่าพวกเขาจะรวมหัวกันเพื่อการนั้นก็ตาม และถ้าแมลงวันซึ่งเอาสิ่งใดไปจากพวกเขา พวกเขาก็ไม่อาจจะเอามันกลับคืนจากแมลงวันได้ ทั้งผู้ขอและผู้ถูกวอนขอช่างอ่อนแอนัก

{22:74} พวกเขาไม่ได้เทิดพระเกียรติอัลลอฮฺให้สมกับพระเกียรติศักดิ์ของพระองค์

แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีพลัง พระผู้ทรงมีอำนาจ

{22:75} อัลลอฮฺทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่มะลาอิกะฮฺและจากหมู่มนุษย์ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นพระผู้ทรงไต่ยิน พระผู้ทรงเห็น

{22:76} พระองค์ทรงรอบรู้อะไรที่เบื้องหน้าพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และกิจการทั้งหลายจะถูกนำกลับคืนสู่อัลลอฮฺ

{22:77} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธอจงก้มรุกู จงกราบ และจงเคารพสักการะพระเจ้าของพวกเธอเถิด และจงประกอบความดี หวังว่าพวกเธอจะได้รับชัยชนะ

{22:78} และจงต่อสู้เพื่ออัลลอฮฺ ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่แท้จริงเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเธอ และพระองค์ไม่ได้ทรงทำให้เรื่องของการศาสนาเป็นความลำบากแก่พวกเธอเลย

คือศาสนาของอิบรอฮีมบรรพบุรุษของพวกเธอ พระองค์ทรงขนานนามพวกเธอว่า "บรรดามุสลิม"

ในคัมภีร์ก่อน ๆ และในอัลกุรอาน เพื่อศาสนาทุกจะได้เป็นพยานต่อพวกเธอ และพวกเธอจะได้เป็นพยานต่อปวงมนุษย์ ดังนั้นพวกเธอจงดำรงการนมาซ และชำระชะกาต และจงยึดมั่นต่ออัลลอฮฺ พระองค์คือพระผู้ทรงคุ้มครองพวกเธอ พระองค์คือผู้คุ้มครองที่ดีเลิศยิ่ง และพระผู้ทรงช่วยเหลือที่ดียิ่ง

23. ชูเราะฮ์อัลมูมินูน (บท ศรัทธาชน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {23:1} แน่นอนบรรดาศรัทธาชนได้ประสบความสำเร็จแล้ว
{23:2} ซึ่งพวกเขาเป็นผู้ที่สงบสำรวมในการนมาซของพวกเขา
{23:3} และพวกเขาที่เป็นผู้ผินหลังไปจากเหล่าเรื่องไร้สาระ
{23:4} และพวกเขาที่เป็นผู้ชำระชะกาต
{23:5} และพวกเขาที่เป็นผู้รักษาอวัยวะเพศของพวกเขา
{23:6} เว้นแต่แก่บรรดาภรรยาของพวกเขา หรือ(นางทาส)ที่มีมือขวาของพวกเขาครอบครอง ในกรณีเช่นนั้นพวกเขาจะไม่ถูกตำหนิ
{23:7} ฉะนั้นผู้ใดแสวงหาอื่นจากนั้น ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ละเมิด
{23:8} และพวกเขาที่เป็นผู้เอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมายของพวกเขาและสัญญาของพวกเขา
{23:9} และพวกเขาที่เป็นผู้รักษาการนมาซของพวกเขา
{23:10} ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาเป็นทายาท
{23:11} ซึ่งพวกเขาจะได้รับมรดกสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์ พวกเขาเป็นอมตะอยู่ในนั้น
{23:12} และขอสาบานว่า เราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแท้ของดิน
{23:13} แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้อสูกิจอยู่ในที่พักอันมั่นคง
{23:14} แล้วเราได้ทำให้เชื้อสูกิจกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญยิ่ง พระผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง
{23:15} หลังจากนั้น พวกเธอก็ต้องสิ้นชีพอย่างแน่นอน
{23:16} แล้วพวกเธอจะถูกชุบชีวิตขึ้นในวันฟื้นคืนชีพ
{23:17} และแน่นอนยิ่งเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดไว้เบื้องบนพวกเธอ และเราไม่ได้เพิกเฉย ทอดทิ้งระบบการสร้าง
{23:18} และเราได้นำน้ำลงมาจากฟ้าตามปริมาณ แล้วเราได้ให้มันขังอยู่ในแผ่นดิน และแท้จริงเราเป็นผู้มีความสามารถอย่างแน่นอนที่จะให้มันเหือดหายไป
{23:19} และด้วยน้ำนั้นเราทำให้มันเป็นสวนหลากหลายแก่พวกเธอ มีต้นอินทผลาล์ม และต้นองุ่นในสวนนั้น พวกเธอมีผลไม้มากมาย และส่วนหนึ่งพวกเธอก็บริโภคมัน
{23:20} และเราได้ทำให้มันเป็นต้นไม้ที่ภูเขาซีนาย ซึ่งมันได้ผลิติดอกมาเป็นน้ำมันและน้ำแกงสำหรับผู้บริโภค
{23:21} และแท้จริงในเรื่องปศุสัตว์นั้นเป็นบทเรียนสำหรับพวกเธอ เราให้พวกเธอดื่ม(น้ำนม)ที่อยู่ในท้องของมัน และในตัวมันมีประโยชน์มากมายสำหรับพวกเธอ และบางชนิดพวกเธอก็บริโภคมัน
{23:22} และพวกเธอได้บรรพทุกบนหลังมัน เช่นเดียวกับ ใช้บรรพทุกบนนาวา
{23:23} และแท้จริงเราได้ส่งนุหฺไปยังหมู่ชนของเขา ดังนั้นเขาได้กล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! พวกเธอจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด พวกเธอนั้นไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกเธอจะไม่ยำเกรงหรือ?"
{23:24} แล้วหัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาได้กล่าวขึ้นว่า "เขาผู้นี้ไม่ใช่ผู้ใดอื่น นอกจากเป็นมนุษย์ธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน เพียงแต่เขาต้องการที่จะทำตัวให้ดีเด่นกว่าพวกท่าน และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่นอนพระองค์จะทรงส่งมะลาอิกะฮ์ลงมา เราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษรุ่นก่อนของพวกเราเลย"

{23:25} "เขาไม่ได้เป็นอันใดนอกจากเป็นคนบ้า ดังนั้นพวกท่านจงอดทนคอยเขาสักระยะเวลาหนึ่งเถิด"

{23:26} นูहुได้กล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! โปรดช่วยเหลือข้าฯด้วย เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าฯ"

{23:27} ดังนั้นเราจึงเปิดเผยสำแดงแก่เขา ให้ต่อเรือภายใต้การดูแลของเราและการสั่งสอนของเรา และเมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึง น้ำในเตาก็จะเดือดพุ่ง เธอจงบรรทุกทุกชนิดของสัตว์เป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเธอด้วย นอกจากนี้ผู้ที่คำตำรัสได้บันทึกไว้ก่อนแล้ว(ให้หายนะ)ในหมู่พวกเขา(ที่ปฏิเสธ) และเธออย่าได้พูดอ้อนวอนต่อฉันในเรื่องพวกทูจริต แท้จริงพวกเขาจะถูกทำให้จมน้ำตาย

{23:28} ครั้นเมื่อเธอและผู้ที่อยู่ร่วมกับเธอได้ขึ้นไปอยู่บนเรือแล้ว ก็จงกล่าวเถิดว่า "มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พระผู้ซึ่งทรงให้เรารอดพ้นจากหมู่ชนทูจริต"

{23:29} และจงกล่าวเถิดว่า "พระเจ้าของข้าฯ! โปรดนำข้าฯลงจากเรือด้วยการลงที่มีความจำเริญ และพระองค์เท่านั้นเป็นผู้เลิศยิ่งแห่งบรรดาผู้นำลง"

{23:30} แท้จริงในการนั้นยอมเป็นนานาสัญญา และแท้จริงเราเป็นผู้ทดสอบ

{23:31} แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดชนอีกกลุ่มหนึ่ง

{23:32} ดังนั้นเราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งของพวกเขาไปยังพวกเขา โดยกล่าวว่า "พวกเธอจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด พวกเธอไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกเธอจะไม่ยำเกรงหรือ?"

{23:33} และหัวหน้าหมู่ชนของเขา คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและค่านการมีวันปรโลก และเราได้ให้ความสำราญแก่พวกเขาในโลกนี้ กล่าวว่า "เขาผู้นี้ไม่ใช่ผู้ใดอื่น นอกจากเป็นมนุษย์ธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่าน เขากินอาหารเช่นเดียวกับที่พวกท่านกิน และเขาดื่มเช่นเดียวกับพวกท่านดื่ม"

{23:34} "และหากพวกท่านเชื่อฟังมนุษย์เช่นเดียวกับพวกท่าน พวกท่านก็เป็นผู้สูญเสีย"

{23:35} "เขาสัญญากับพวกท่านว่า เมื่อพวกท่านได้ตายไปแล้ว และพวกท่านกลายเป็นดิน และกระดูกแล้ว พวกท่านจะถูกนำให้ออกมาฟื้นคืนชีพอีกใช่ไหม?"

{23:36} "ไกลเสียจริง! ไกลเสียจริง! ในสิ่งที่พวกท่านถูกสัญญาไว้"

{23:37} "ไม่มีชีวิตอันใดอีก นอกจากการดำรงชีวิตของเราในโลกนี้ เราจะตายและเราจะเป็นเพียงแค่นี้และพวกเราจะไม่ถูกชุบให้ฟื้นคืนชีพอีกแน่"

{23:38} "เขาไม่ใช่ผู้ใดอื่น นอกจากเป็นมนุษย์ธรรมดาที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺ และเราจะไม่มีศรัทธาต่อเขาเป็นอันขาด"

{23:39} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! โปรดช่วยเหลือข้าฯ เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อข้าฯ"

{23:40} พระองค์ตรัสว่า "หลังจากช่วงเวลาอีกเล็กน้อย พวกเขาจะกลายเป็นผู้เศร้าโศกเสียใจอย่างแน่นอน"

{23:41} ดังนั้นเสียงกัมปนาทได้ผลาญชีวิตพวกเขาอย่างยุติธรรม แล้วเราได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเศษขยะ ฉะนั้นความห่างไกล(จากพระเมตตา)จึงประสบแก่หมู่ชนทูจริต

{23:42} แล้วหลังจากพวกเขา เราได้บังเกิดหมู่ชนอีกหลายกลุ่ม

{23:43} ไม่มีประชาชาติใดที่จะได้รับการลงโทษก่อนกำหนดของมัน และก็จะไม่ล่าช้ากว่ากำหนดเช่นกัน

{23:44} แล้วเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเราอย่างต่อเนื่องกัน ทุกครั้งที่ศาสนทูตของพวกเขาได้มายังชนชาติหนึ่ง พวกเขาก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อถือเขา ดังนั้นเราจึงให้พวกเขาบางกลุ่มตามหลังอีกบางกลุ่ม แล้วเราได้ทำให้พวกเขาเป็นเรื่องเล่าขาน ฉะนั้นความห่างไกล(จากพระเมตตา)จึงประสบแก่บรรดาผู้ไม่ยอมมีศรัทธา

{23:45} แล้วเราได้ส่งมุซา และพี่ชายของเขาคือฮารุน พร้อมด้วยบรรดาอภินิหารสัญญาณของเรา และหลักฐานอันชัดแจ้ง

{23:46} ไปยังฟิรเอานและชนชั้นนำของเขา แต่พวกเขาก็หยิ่งยโส และพวกเขาเป็นหมู่ชนที่จงหอง

{23:47} พวกเขากล่าวว่า "จะให้พวกเรามีศรัทธาต่อบุคคลทั้งสอง ที่มีสภาพเช่นเดียวกับเรา และทั้ง ๆ ที่พวกพ้องของเขาทั้งสองก็เป็นทาสรับใช้เรากระนั้นหรือ?"

{23:48} ฉะนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังเขาทั้งสอง พวกเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้พินาศ

{23:49} และแท้จริงเราได้ให้คัมภีร์(เตารอฮฺ)แก่มุซา เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

{23:50} และเราได้บันดาลให้อีซา บุตรมัรยัม และมารดาของเขาเป็นอภินิหารสัญญาณหนึ่ง และเรา ได้ให้ที่พักพิงแก่เขาทั้งสอง ณ ที่ราบสูงแห่งหนึ่ง เป็นที่พักอันสะดวกสบาย และมีธารน้ำไหล

{23:51} โอ บรรดาศาสนทูต! พวกเธอจงบริโภคนส่วนที่ดี และจงประพฤติดีเถิด เพราะแท้จริงฉันรอบรู้ในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{23:52} แท้จริงนี่คือประชาชาติของพวกเธอ เป็นประชาชาติเดียวกัน และฉันคือพระเจ้าของพวกเธอ ฉะนั้นพวกเธอจงยำเกรงต่อฉัน

{23:53} พวกเขาได้แตกแยกกันในกิจการของพวกตน แต่ละฝ่ายก็พอใจในสิ่งที่ตนเองยึดถือ

{23:54} ดังนั้นเธอจงปล่อยพวกเขาให้อยู่ในความมวงมายของพวกเขาสักระยะเวลาหนึ่งเถิด

{23:55} พวกเขาคิดว่า สิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา เช่น ทรัพย์สมบัติและบุตรหลานนั้น ...

{23:56} เราได้รับแรงให้สิ่งที่ดี ๆ แก่พวกเขากระนั้นหรือ? ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! ทว่าพวกเขาไม่มีความรู้สึกเลยหรือ?

{23:57} แท้จริงพวกเขาที่เป็นผู้มีจิตใจยำเกรงเนื่องจากความกลัวต่อพระเจ้าของพวกตน

{23:58} และพวกเขาที่มีศรัทธาต่อมวลสัญญาณแห่งพระเจ้าของพวกตน

{23:59} และพวกเขาที่ไม่ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกตน

{23:60} และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งที่พวกตนได้มา โดยที่จิตใจของเขาเปี่ยมด้วยความหวั่นเกรงว่า พวกเขาคงกลับคืนสู่พระเจ้าของพวกตน

{23:61} ชนเหล่านั้น พวกเขาริบเร่งในการประกอบมวลความดี และพวกเขาเป็นผู้สมควรต่อการเป็นผู้รุดหน้าไปก่อน

{23:62} และเราไม่มอบภาระหน้าที่แก่ชีวิตใด นอกจากว่าจะเท่ากับกำลังความสามารถของมัน และ ณ ที่เรานั้นมีบันทึกที่บอกเล่าความจริง โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอยู่ดีธรรม

{23:63} ทว่าจิตใจของพวกเขาก็ถูกปิดบังจากสิ่งนี้ และพวกเขามีการงานอื่นอีกนอกเหนือจากนั้น โดยที่พวกเขาต้องปฏิบัติมัน

{23:64} จนกระทั่งเมื่อเราได้คร่ำเอาชีวิตพวกเขาที่อยู่ในความสุขสำราญของตนด้วยการลงโทษ เมื่อนั้น พวกเขาก็ตะโกนร้องขอความช่วยเหลือ

{23:65} "พวกเธออย่าได้ตะโกนร้องขอความช่วยเหลือเลยในวันนี้ แท้จริงพวกเธอจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากเราดอก"

{23:66} "แน่นอน โองการทั้งหลายของเราถูกนำมาอ่านแก่พวกเธอ แล้วพวกเธอก็หันส้นเท้าของพวกเธอกลับ"

{23:67} "อย่างเยอหยิ่งต่ออัลกุรอาน ในยามค่ำคืนพวกเธอจับกลุ่มสนทนากัน"

{23:68} พวกเขาไม่ได้พิจารณาพระดาร์สตอกหรือ?

หรือว่าสิ่งที่ไม่เคยมีมายังบรรพบุรุษรุ่นก่อนของพวกเขาไม่ได้มีมายังพวกเขาอีกแน่?

{23:69} หรือว่าพวกเขาไม่รู้จักศาสนทูตของพวกตน ดังนั้นพวกเขาจึงปฏิเสธต่อต้านเขา

{23:70} หรือพวกเขากล่าวหาเขาว่าเป็นคนวิกลจริต ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! เขาได้นำความสัตย์จริง มาให้พวกเขาแล้ว แต่พวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้เกลียดชังความจริง

{23:71} และหากว่าความสัตย์จริงนั้นสอดคล้องกับอารมณ์ของพวกเขาแล้ว เหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในนั้นต้องพินาศอย่างแน่นอน ทว่าเราได้นำข้อเตือนสติของพวกเขามาให้พวกเขาแล้ว แต่พวกเขาเป็นผู้หันหลังให้กับข้อเตือนสติของพวกเขาตน

{23:72} หรือเธอขอค่าจ้าง(ในการเผยแพร่ศาสนา)จากพวกเขากระนั้นหรือ? แต่การให้ค่าจ้างของพระเจ้าของเธอนั้นเลิศยิ่งกว่า และพระองค์เท่านั้นทรงเป็นเลิศยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ

{23:73} และแท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็นพวกชักชวนพวกเขาไปสู่แนวทางอันเที่ยงธรรมอย่างแน่นอน

{23:74} และแท้จริงบรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น พวกเขาเป็นผู้หันห่างจากแนวทางอันเที่ยงธรรม

{23:75} และหากเราเมตตาพวกเขาและเราได้ปลดปล่อยความทุกข์ยากออกจากพวกเขาแล้ว แน่แน่นอนพวกเขาก็ยังคงลุ่มหลงอย่างมืดบอดอยู่ในความผยองของพวกตน

{23:76} และโดยแน่แท้เราได้ทดสอบพวกเขาด้วยการลงโทษ แต่พวกเขาก็ไม่ได้ภักดีต่อพระเจ้าของพวกตน และพวกเขาก็ไม่ยอมถ่อมตน

{23:77} จนกระทั่งเมื่อเราเปิดประตูแห่งการลงโทษอันสาหัสแก่พวกเขา เมื่อนั้น พวกเขาก็เป็นผู้ทอดอหยมตหวัง

{23:78} และพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงสร้าง โสตราและดวงตาและจิตใจแก่พวกเขา แต่เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาขอบพระคุณ

{23:79} และพระองค์เป็นผู้ทรงแพร่พันธุ์ของพวกเขาในแผ่นดิน และพวกเขาจะถูกรวบรวมให้กลับไปยังพระองค์

{23:80} และพระองค์เป็นผู้ทรงให้เป็น และทรงให้สิ้นชีพ และพระองค์ทรงสิทธิในการสับเปลี่ยนหมุนเวียนราตรีทิวา พวกเขาไม่ไตร่ตรองดอกหรือ?

{23:81} ทว่าพวกเขาก็พูดอย่างที่บรรพชนเคยพูดมา

{23:82} พวกเขาพูดว่า "เมื่อเราตายไป และเราได้กลายเป็นดินและกระดูก เราจะยังถูกชุบชีวิตขึ้นมาอีกหรือ?"

{23:83} แท้จริงเราและบรรพบุรุษของเราได้เคยถูกสัญญามาก่อนแล้วในเรื่องนี้ มันไม่ใช่อื่นใดนอกจากเป็นนิยายแห่งบรรพชน"

{23:84} จงกล่าวเถิด "แผ่นดินนี้และผู้ที่อยู่ในนั้นเป็นของผู้ใด? หากพวกเขาจะรู้"

{23:85} พวกเขาจะกล่าวว่า "มันเป็นของอัลลอฮฺ" จงกล่าวเถิด "ถ้าเช่นนั้น พวกเขาจะไม่พิจารณาใคร่ครวญหรือ?"

{23:86} จงกล่าวเถิด "ผู้ใดเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และเป็นผู้สร้างบัลลังก์อันยิ่งใหญ่?"

{23:87} พวกเขาจะกล่าวว่า "มันเป็นของอัลลอฮฺ"

จงกล่าวเถิด "ถ้าเช่นนั้นพวกเขาจะไม่ยำเกรงหรือ?"

{23:88} จงกล่าวเถิด "อำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาลของทุกสรรพสิ่งนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของผู้ใด? และพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงปกป้องคุ้มครอง และจะไม่มีผู้ใดปกป้องคุ้มครองพระองค์ หากพวกเขาจะรู้"

{23:89} พวกเขาจะกล่าวว่า "มันเป็นของอัลลอฮฺ" จงกล่าวเถิด "ดังนั้นพวกเขาจะถูกหลอกลวงได้อย่างไร?"

{23:90} ทว่าเราได้นำเอาสัจธรรมมาให้แก่พวกเขาแล้ว และแท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน

{23:91} อัลลอฮฺไม่ได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละตนก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมด และพระเจ้าบางตนในหมู่พวกเขา ก็จะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางตน - พระพิสุทธานุแห่งอัลลอฮฺ - ทรงพ้นจากสิ่งที่พวกเขากล่าวหา

{23:92} พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพันญาณวิสัยและสิ่งที่มองเห็นได้ พระองค์ทรงสูงส่งยิ่งจากสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี

{23:93} จงกล่าวเถิด "พระเจ้าของข้า! หากพระองค์จะทรงให้ข้าได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกกล่าวเตือนสำทับไว้"

{23:94} "พระเจ้าของข้า! ก็โปรดอย่าให้ข้าอยู่ในหมู่พวกทุจริตเลย"

{23:95} และแท้จริงเราเป็นผู้มีอำนาจอย่างแน่นอนที่จะให้เธอได้เห็นสิ่งที่เราได้สัญญากับพวกเขาไว้

{23:96} เธอจงปราบความชั่วด้วยสิ่งที่ดียิ่งกว่า เรารู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากล่าวหา

{23:97} และจงกล่าวเถิด "พระเจ้าของข้า! ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากเสียงกระซิบกระซาบของชัยฏอน"

{23:98} "และข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ พระเจ้าของข้า! ให้พ้นจากการที่พวกมันจะนำความชั่วร้ายมาสู่ข้า"

{23:99} จนกระทั่งเมื่อความตายได้มาหาคนใดในพวกเขา เขาก็จะกล่าวขึ้นว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดให้ข้ากลับไปมีชีวิตอีกครั้งหนึ่งเถิด"

{23:100} "เพื่อข้าจะได้ประพาศิตีในสิ่งที่ข้าได้ปล่อยละเลยไว้" ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! มันเป็นเพียงถ้อยคำที่เขาพูดไปเท่านั้น และเบื้องหน้าของพวกเขานั้นมีโลกบรัชด์ จนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาจะถูกชุบให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา

{23:101} ดังนั้นเมื่อแดร์ได้ถูกเป่าขึ้น ก็จะไม่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติระหว่างพวกเขาในวันนั้น และพวกเขาจะไม่ไต่ถามซึ่งกันและกัน

{23:102} ดังนั้นผู้ใด ตราซของเขามีน้ำหนัก ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบชัยชนะ

{23:103} และผู้ใด ตราซของเบา ชนเหล่านั้นคือผู้สูญเสียตนเอง เป็นอมตะอยู่ในนรกยะอันนัม

{23:104} เพลิงนรกจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขา และพวกเขาในนั้นจะมีใบหน้าที่บิดเบี้ยว

{23:105} โองการทั้งหลายของเราถูกนำมาอ่านแก่พวกเธอแล้วไม่ใช่หรือ? แล้วพวกเธอก็ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อมั่น

{23:106} พวกเขา กล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! ความเลวร้ายของพวกข้าได้เข้ามาครอบงำพวกข้า และพวกเราเป็นหมู่ชนผู้หลงทาง"

{23:107} "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดเอาพวกเราออกจากนรกด้วยเถิด ถ้าหากเรากลับไปทำความชั่วอีก แน่แน่นอนเราก็เป็นพวกทุจริต"

{23:108} พระองค์ตรัสว่า "พวกเธอจงถอยออกไปจมอยู่ในนั้นและอย่ามาพูดกับฉัน!"

{23:109} แท้จริงมีหมูชนกลุ่มหนึ่งจากปวงบ่าวของเรา พวกเขา กล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! พวกข้าได้มีศรัทธาต่อพระองค์ ดังนั้น โปรดอภัยโทษให้แก่พวกข้า และโปรดเมตตาต่อพวกข้า และพระองค์ทรงประเสริฐยิ่งในเหล่าผู้ปราณี"

{23:110} พวกเธอได้ดูถูกเหยียดหยามพวกเขา จนกระทั่งทำให้พวกเธอลืมนึกถึงฉัน และพวกเธอก็หัวเราะเยาะเย้ยพวกเขา

{23:111} แท้จริงฉันได้ตอบแทนรางวัลให้แก่พวกเขาแล้วในวันนี้ เพราะพวกเขาอดทน แท้จริงพวกเขาเท่านั้นเป็นผู้ได้รับชัยชนะ

{23:112} พระองค์ตรัสว่า "พวกเธอพำนักอยู่ในแผ่นดินเป็นเวลานานกี่ปี?"

{23:113} พวกเขา กล่าวตอบว่า "เราพำนักอยู่วันหนึ่งหรือเสี้ยวหนึ่งของวัน โปรดถามนักคำนวณเถิด"

{23:114} พระองค์ตรัสว่า "พวกเธอไม่ได้พำนักอยู่ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น หากพวกเธอรู้"

{23:115} "พวกเธอคิดว่า เราได้ให้พวกเธอบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์ และคิดว่า พวกเธอจะไม่กลับคืนมายังเรากระนั้นหรือ?"

{23:116} อัลลอฮฺพระผู้ทรงสูงส่ง พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงสัจจะ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ

{23:117} และผู้ใดวิงวอนขอพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮฺ โดยไม่มีหลักฐานพิสูจน์แก่เขาในการนี้ แท้จริงการคิดบัญชีของเขาอยู่ที่พระเจ้าของเขา แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ

{23:118} และจงกล่าวเถิด "พระเจ้าของข้าฯ! โปรดอภัยและเมตตา และพระองค์เท่านั้นทรงคือพระผู้เมตตาที่ดียิ่ง"

24. ซูเราะฮ์อันนุร (บท รัศมี)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{24:1} นี่คือนูเราะฮ์หนึ่งที่เราได้ประทานมันลงมา และเราได้กำหนดเป็นข้อบังคับสิ่งที่มีอยู่ในมัน และเราได้ประทาน โองการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในนั้น ให้เป็นบทบัญญัติอันชัดแจ้ง เพื่อพวกเขาจะได้รำลึกใคร่ครวญ

{24:2} หญิงผู้ผิดประเวณีและชายผู้ผิดประเวณี พวกเขาจงโดยเขาทั้งสอง คนละหนึ่ง ร้อยที และอย่าให้ความสงสารที่มีต่อคนทั้งสองนั้นยับยั้งพวกเขาไม่ให้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของอัลลอฮ์เป็นอันขาด หากพวกเขาเถียงต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกจริง และจงให้ผู้มีศรัทธาชนกลุ่มหนึ่ง เป็นสักขีพยาน ในการลงทัณฑ์คนทั้งสอง

{24:3} ชายผู้ผิดประเวณีจะไม่สมรส นอกจากกับหญิงผู้ผิดประเวณีหรือหญิงผู้ตั้งภาคี และหญิงผู้ผิดประเวณีจะไม่มีผู้ใดสมรสกับนาง นอกจากชายผู้ผิดประเวณีหรือชายผู้ตั้งภาคี และสิ่งนั้นเป็นที่ต้องห้าม แก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{24:4} และบรรดาผู้กล่าวหาบรรดาหญิงบริสุทธิ์ แล้วพวกเขาไม่ได้นำสักขีพยานสี่คนมา พวกเขาจงโดยพวกเขาแปดสิบที และพวกเขาอย่ารับการเป็นสักขีพยานของพวกเขาตลอดไป จนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

{24:5} นอกจากบรรดาผู้ลู่แก่โทษหลังจากนั้น และพวกเขาปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น แท้จริงอัลลอฮ์คือ พระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{24:6} และบรรดาผู้กล่าวหาภรรยาของตน ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่มีสักขีพยานนอกจากตัวของพวกเขาเอง สักขีพยานของพวกเขาแต่ละคน ก็ด้วยการสาบานสี่ครั้งด้วยอัลลอฮ์ว่า เขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง

{24:7} และครั้งที่ห้า(ให้เขากล่าว)ว่า การสาปแช่งของอัลลอฮ์จะมีแก่เขา หากเขาเป็นผู้ที่กล่าวเท็จ

{24:8} และการลงโทษจะพ้นจากนาง ก็ต่อเมื่อนางกล่าวสาบานสี่ครั้งด้วยอัลลอฮ์ว่า เขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้กล่าวเท็จ

{24:9} และครั้งที่ห้า(ให้นางกล่าว)ว่า ความกริ้วของอัลลอฮ์จะประสบต่อนาง หากเขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้พูดจริง

{24:10} และหากไม่ใช่เพราะความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเขาและความเมตตาของพระองค์แล้วละก็ ... และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพระผู้ทรงนิรโทษ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{24:11} แท้จริงบรรดาผู้นำชาวเท็จมานั้นเป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา พวกเขาอย่าได้คิดว่ามันเป็นสิ่งเลวร้ายสำหรับพวกเขา ทว่ามันเป็นการดีแก่พวกเขา ทุกคนในหมู่พวกเขาเหล่านั้นจะได้รับสิ่งที่เขาได้ชวนชวายไว้จากการทำบาป ส่วนผู้ที่มิชอบทาบอย่างมาในเรื่องนี้ ในหมู่พวกเขาเหล่านั้น เขาผู้นั้นจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

{24:12} เมื่อพวกเขาได้ยินข่าวเท็จนี้ เหตุใดเล่าบรรดาศรัทธาชนชายและบรรดาศรัทธาชนหญิงจึงไม่คิดเปรียบเทียบกับตัวของพวกเขาเอง ในทางที่ดีและกล่าวว่า "นี่เป็นเรื่อง โทกหกอย่างชัดแจ้ง"?

{24:13} เหตุใดเล่าพวกเขาจึงไม่นำพยานสี่คนมาเพื่อยืนยันมัน? หากพวกเขาไม่นำพยานเหล่านั้นมา ดังนั้นชนเหล่านั้น ณ ที่อัลลอฮ์ พวกเขาก็คือผู้กล่าวเท็จ

{24:14} และหากไม่ใช่เพราะความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่พวกเขาและความเมตตาของพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าแล้ว การลงโทษอย่างมหันต์ก็จะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาทำ ลังจวนกันอยู่

{24:15} (นั่นก็คือ)เมื่อพวกเขาได้ถ่ายทอดข่าวนั้นด้วยลิ้นของพวกเขา และพวกเขาพูดกับปากของพวกเขา ในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความรู้ และพวกเขาคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็ก แต่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นมันเป็นเรื่องใหญ่หลวง

{24:16} เมื่อพวกเขาได้ยินมัน เหตุใดพวกเขาจึงไม่กล่าวว่า "ไม่บังควรที่เราจะพูดถึงเรื่องนี้ พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ นี่เป็นการกล่าวใส่ร้ายอย่างมหันต์"

{24:17} อัลลอฮฺทรงตักเตือนพวกเขาเพื่อไม่ให้กลับไปประพฤตินี้อีกเป็นอันขาด หากพวกเขาเป็นผู้มีศรัทธา

{24:18} และอัลลอฮฺทรงชี้แจง โองการทั้งหลายอย่างชัดเจนแก่พวกเขา และอัลลอฮฺทรงเป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{24:19} แท้จริงบรรดาผู้ชอบที่จะให้สิ่งอนาจารแพร่หลายไปในหมู่ผู้มีศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และอัลลอฮฺทรงรอบรู้และพวกเขาไม่รู้

{24:20} และหากไม่ใช่เพราะความโปรดปรานของอัลลอฮฺแก่พวกเขาและความเมตตาของพระองค์แล้ว ... และแท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงเอ็นดู พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{24:21} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเขาอย่าติดตามฝักบัวของชัยฏอน และผู้ใดติดตามฝักบัวของชัยฏอน มันก็จะสั่งให้ทำการลามกและความชั่ว และหากไม่ใช่เพราะความโปรดปราน

ของอัลลอฮฺแก่พวกเขาและความเมตตาของพระองค์แล้ว ก็จะไม่มีการใดสักคนในหมู่พวกเขาที่บริสุทธิ์ แต่อัลลอฮฺทรงชำระมลทินผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺเป็นพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{24:22} และผู้มีเกียรติและผู้มั่งคั่ง ในหมู่พวกเขาอย่าได้สาบานที่จะไม่ให้(ความช่วยเหลือ) แก่ญาติมิตร และคนยากจน และผู้อพยพในหนทางของอัลลอฮฺ และพวกเขาจงอภัยและยกโทษ (ให้แก่พวกเขาเถิด) พวกเขาจะไม่ชอบหรือที่อัลลอฮฺจะทรงอภัยให้แก่พวกเขา? และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{24:23} แท้จริงบรรดาผู้กล่าวหาบรรดาสตรีที่สงวนตัว สตรีที่ไม่สนใจในความชั่ว สตรีผู้มีศรัทธา พวกเขาถูกสาปแช่งทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์

{24:24} วันที่สิ้นของพวกเขา และมือของพวกเขา และเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานค้านต่อพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

{24:25} วันนั้นอัลลอฮฺจะทรงตอบแทนแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน ตามส่วนแห่งการตอบแทนอันแท้จริงของพวกเขา และพวกเขาจะรู้ว่า อัลลอฮฺนั้น พระองค์คือพระผู้ทรงสัจจะ พระผู้ทรงเปิดเผย

{24:26} บรรดาหญิงเลวย่อมคู่ควรกับบรรดาชายเลว และบรรดาชายเลวย่อมคู่ควรกับบรรดาหญิงเลว และบรรดาหญิงดีย่อมคู่ควรกับบรรดาชายดี และบรรดาชายดีย่อมคู่ควรกับบรรดาหญิงดี ชนเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์กว่าสิ่งที่พวกเขากล่าวหา บรรดาผู้ถูกใส่ร้ายจะได้รับการอภัยโทษและเครื่องยังชีพ

อันมีเกียรติ

{24:27} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเขาอย่าเข้าไปในบ้านใดอื่นจากบ้านของพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะขออนุญาตและให้สละมแก่เจ้าของบ้านเสียก่อน นั่นเป็นการดีสำหรับพวกเขา หวังว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

{24:28} เมื่อพวกเขาไม่พบผู้ใดในบ้านนั้น ก็อย่าเข้าไป จนกว่าพวกเขาจะได้รับอนุญาต และหากมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงกลับไป" ก็จงกลับไปเถิด มันเป็นการเหมาะสมยิ่งแก่พวกเขา และอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

{24:29} ไม่ถือเป็นความผิดแก่พวกเขาที่จะเข้าไปในสถานที่ใด ที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย ซึ่ง ณ ที่นั้น มีข้าวของเครื่องใช้ของพวกเขาตั้งอยู่ และอัลลอฮฺทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาเปิดเผยและสิ่งที่พวกเขาปกปิด

{24:30} จงบอกแก่บรรดาบุรุษผู้มีศรัทธา ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาตนลงต่ำ และให้พวกเขาสงวนรักษาอวัยวะเพศของพวกเขา นั่นเป็นการบริสุทธิ์ยิ่งแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

{24:31} และจงบอกแก่บรรดาสตรีผู้มีศรัทธา ให้พวกนางลดสายตาของพวกนางลงต่ำ และให้พวกนางรักษาอวัยวะเพศของพวกนาง และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกนาง เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผย

ได้ และพวกนางต้องปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของนางลงมาถึงหน้าอกของนาง และอย่าให้นางเปิดเผย เครื่องประดับของพวกนาง เว้นแต่แก้มของพวกนาง หรือบิตาของพวกนาง หรือบิตาของสามีของ พวกนาง หรือบุตรชายของพวกนาง หรือบุตรชายของสามีของพวกนาง หรือพี่น้องเพศชายของพวก นาง หรือบุตรชายของพี่น้องเพศชายของพวกนาง หรือบุตรชายของพี่น้องเพศหญิงของพวกนาง หรือ พวกผู้หญิงของพวกนาง หรือ(ทาสและทาสี)ที่มีมือขวาของพวกนางครอบครอง หรือคนรับใช้ผู้ชายที่ไม่ มีความรู้สึกทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องอวัยวะของพวกนาง และนางอย่าเคาะเท้าของตน เพื่อ จะให้รู้ว่า มีเครื่องประดับที่พวกนางปกปิดอยู่ และพวกเธอทั้งหลายจงสำนึกผิดต่ออัลลอฮฺเถิด โอ้ บรรดาผู้ที่มีความศรัทธา! เพื่อว่าพวกเธอจะได้รับความสำเร็จ

{24:32} และพวกเธอจงจัดการสมรสให้แก่ผู้เป็น โสดในหมู่พวกเธอ และเหล่าคนดีจากเหล่าทาสของ พวกเธอ และเหล่าทาสีของพวกเธอ หากพวกเขาอยากจน อัลลอฮฺจะทรง ให้พวกเขา ร่ำรวยขึ้นจากความ โปรตปรานของพระองค์ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรง โปนุญญ์ พระผู้ทรงรอบรู้

{24:33} และบรรดาผู้ที่ยังไม่มีโอกาสสมรส ก็จงให้เขาข่มความใคร่จนกว่าอัลลอฮฺจะทรง ให้พวกเขา ร่ำรวยขึ้นจากความ โปรตปรานของพระองค์ และบรรดาผู้ที่ต้องการทำสัญญาไถ่ตัวให้เป็นอิสระจาก การคุ้มครองของมือขวาของพวกเธอ พวกเธอก็จงทำสัญญากับพวกเขา หากพวกเธอรู้ว่าเป็นการดีแก่ พวกเขา และจงบริจาคทรัพย์สมบัติของอัลลอฮฺที่ได้ทรงประทานแก่พวกเธอ นั้น ให้แก่พวกเขา และพวก เธออย่าบังคับบรรดาเด็กสาวของพวกเธอ ให้ผิดประเวณี -หากนางประสงค์จะอยู่อย่างบริสุทธิ์- พวก เธอแค่เพื่อต้องการผลประโยชน์ในชีวิตโลกนี้ และผู้ใดบังคับพวกนางเช่นนั้น แท้จริงอัลลอฮฺ หลังจาก การที่พวกนางถูกบังคับ ก็ะทรงเป็นพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงเมตตา(แก่พวกนาง)

{24:34} และโดยแน่นอน เราได้ประทาน โองการต่าง ๆ อันชัดแจ้งแก่พวกเธอแล้ว และอุทาหรณ์จาก บรรดาผู้ได้ล่วงลับไปก่อนพวกเธอ และข้อตักเตือนแก่บรรดาผู้ยำเกรง

{24:35} อัลลอฮฺทรงเป็นรัศมีแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน อุปรามรัศมีของพระองค์ อุปรไมยตั้งช่องตาม ผนังที่มีตะเกียง ตะเกียงนั้นอยู่ใน โคมแก้ว โคมแก้วนั้นเป็นเสมือนดวงดาวที่จรัสแสง ถูกจุดจากน้ำมัน ของต้นไม้ที่มีความจำเริญ คือต้นมะกอก ซึ่งไม่ได้อยู่ทางบูรพทิศและไม่ได้อยู่ทางประจิมทิศ น้ำมันของ งามันแทบจะส่องประกายแสงออกมา แม้เพลิงยังไม่ทันได้สัมผัสมัน รัศมีเหนือรัศมี อัลลอฮฺทรงนำทา งด้วยรัศมีแห่งพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์เหล่านี้แก่มวลมนุษย์ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

{24:36} ในบรรดาบ้าน - ที่อัลลอฮฺทรงอนุญาต ให้ก่อสร้าง และให้พระนามของพระองค์ได้รับการ รำลึกอยู่ในนั้นเสมอ - แซ่ช่องประตูแต่พระองค์ ในนั้น ทั้งในยามอรุณและยามสนธยา...

{24:37} โดยบรรดาบุรุษผู้ทำการค้าและการขายไม่ได้ทำให้พวกเขาเฉอเร่อต่อการรำลึกถึงอัลลอฮฺ และการดำรงนมาซ และการชำระชะกาต พวกเขาประหวั่นต่อวันหนึ่ง ซึ่งหัวใจและนัยน์ตาจะเหลือก ลานในวันนั้น

{24:38} เพื่ออัลลอฮฺจะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างดีเยี่ยมตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพระองค์จะ ทรงเพิ่ม ให้พวกเขาอีกจากความ โปรตปรานของพระองค์ และอัลลอฮฺทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่จำกัด

{24:39} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น การงานของพวกเขาก็เปรียบเสมือนภาพลวงตาในที่ราบโล่ง เตียน คนกระหายน้ำคิดว่ามันเป็นแอ่งน้ำ จนกระทั่งเมื่อเขามาถึงที่นั่น เขาจะไม่พบสิ่งใดเลย แต่เขาได้ พบอัลลอฮฺ ณ ตรงที่เขาอยู่ แล้วพระองค์ทรงตอบแทนบุญชื่การงานของเขาอย่างครบถ้วน และ อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้รวดเร็ว ในการตอบแทน

{24:40} หรือเปรียบเสมือนความมืดมิดทั้งหลายในท้องทะเลลึก มีคลื่นซ้อนคลื่นถา โถมเหนือตัวเขา และเบื้องบนของมันก็มืดมิดหนา ความมืดทับซ้อนทับกันชั้นแล้วชั้นเล่า เมื่อเขายื่นมือของตนออกมา เขาแทบจะมองไม่เห็นมัน และผู้ใดที่อัลลอฮฺไม่ทรงทำให้เขาได้รับรัศมี เขาก็จะไม่ได้รับรัศมีเลย

{24:41} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์นั้น ผู้ที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และวิหคที่กางปีก ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีพระองค์ ทุกอย่างนั้นต่างก็รู้การภาวนาขอพรของตนและการแซ่ซ้องสดุดีของตน และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{24:42} และอำนาจการปกครองแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และยังอัลลอฮ์คือจุดหมายปลายทาง

{24:43} เธอไม่ได้เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์นั้นทรงบันดาลให้เมฆลอย แล้วทรงทำให้ประสานตัวกัน แล้วทรงทำให้รวมกันเป็นกลุ่มก้อน แล้วเธอก็จะเห็นฝนโปรยลงมาจากกลุ่มเมฆนั้น และพระองค์ทรงให้มันตกลงมาจากฟากฟ้า มีขนาดเท่าภูเขา ในนั้นมีลูกเห็บ แล้วพระองค์จะทรงให้มันหล่นลงมาโดนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์จะทรงให้มันผ่านพ้นไปจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แสงประกายแห่งสายฟ้าแลบของพระองค์แทบจะโฉบเฉี่ยวเอาสายตาไป

{24:44} อัลลอฮ์ทรงให้ราตรีและทิวาหมุนเวียนผลัดกัน แน่นนอนในสิ่งนั้นมีข้อดักเตือนสติแก่ผู้มีพินิจญาณ

{24:45} และอัลลอฮ์ทรงบันดาลให้สัตว์ทุกชนิดบังเกิดจากน้ำ ดังนั้นในหมู่พวกมัน มีที่เลี้ยงคลานด้วยท้องของมัน และในหมู่พวกมัน มีที่เดินด้วยเท้าทั้งสอง และในหมู่พวกมัน มีที่เดินด้วยเท้าทั้งสี่ อัลลอฮ์ทรงบังเกิดสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{24:46} โดยแน่นอน เราได้ประทานโอองการต่าง ๆ อันขัดแย้ง และอัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่หนทางที่เที่ยงตรง

{24:47} และพวกเขากล่าวกันว่า "เรามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตนี้ และเราเชื่อฟังปฏิบัติตาม" แต่แล้วพวกเขากลุ่มหนึ่งก็หันหลังกลับไปหลังจากนั้น และชนเหล่านั้นไม่ใช่ผู้มีศรัทธาดอก

{24:48} และเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ เพื่อให้พิพากษาระหว่างพวกเขา เมื่อนั้นพวกเขากลุ่มหนึ่งก็พากันผินหลังให้

{24:49} และหากว่าสิทธิประโยชน์นั้นเป็นของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะรีบมาหาเขาอย่างนอบน้อม

{24:50} ในจิตใจของพวกเขามีโรคกระนั้นหรือ หรือว่าพวกเขามีความสงสัย หรือว่าพวกเขากลัวว่าอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์จะลำเอียงออกจากพวกเขา? หามิได้! พวกเขาเหล่านี้เป็นพวกทุจริตต่างหาก

{24:51} แท้จริงคำกล่าวของบรรดาผู้ที่มีศรัทธา เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์เพื่อให้พิพากษาระหว่างพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า "เรารีบฟัง และเราก็กดี" และชนเหล่านี้พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

{24:52} และผู้ใดกดีต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และเกรงกลัวอัลลอฮ์และยำเกรงพระองค์แล้ว ชนเหล่านั้น พวกเขาก็เป็นผู้ได้รับชัยชนะ

{24:53} และพวกเขาได้สาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ โดยการสาบานอย่างแข็งขันของพวกเขาว่หากเธอมีคำสั่งแก่พวกเขา พวกเขาจะออกไป จงกล่าวเถิด "พวกเธออย่าสาบานเลย (มันเป็นเพียง) การเชื่อฟัง ที่รู้ ๆ กันอยู่ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากระทำ"

{24:54} จงกล่าวเถิด "พวกเธอจงกดีอัลลอฮ์ และจงกดีต่อศาสนทูตเถิด" หากพวกเขาผินหลังให้ แท้จริงหน้าที่ของเขา คือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมาย และหน้าที่ของพวกเขาคือสิ่งที่ได้ถูกมอบหมายเช่นกัน และหากพวกเขาเชื่อกดีต่อเขาแล้ว พวกเธอก็จะอยู่ในทางที่ถูกต้อง และหน้าที่ของศาสนทูตไม่มีอื่นใดนอกจากการเผยแผ่อันชัดแจ้ง

{24:55} อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาในหมู่พวกเขาและบรรดาผู้กระทำความดีว่าพระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงแผ่นดิน เสมือนดังที่พระองค์ทรงให้บรรดาชนก่อนพวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงมาก่อนแล้ว และพระองค์จะทรงทำให้ศาสนาของพวกเขา ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น เป็นที่มั่นคงแก่พวกเขา และจะทรงเปลี่ยนแปลงให้พวกเขาได้รับความปลอดภัยหลัง

จากความกลัวของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะต้องเคารพสักการะฉัน ไม่ตั้งภาคีสักอย่างต่อฉัน และผู้
ใดปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น ชนเหล่านั้น พวกเขา ก็คือผู้ฝ่าฝืน

{24:56} และพวกเธอก็ดำรงการนมาซ และจงชำระชะกาต และจงภักดีต่อศาสนทูต เพื่อพวกเธอจะ
ได้รับความเมตตา

{24:57} และเธออย่าคิดว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะหนีรอดไปได้ในแผ่นดินนี้ และที่
พำนักของพวกเขาคือเพลิงนรก และมันเป็นทางกลับที่เลวร้าย

{24:58} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! บรรดาผู้ที่มีมือขวาของพวกเธอครอบครอง และบรรดาผู้ที่ยังไม่บรรลุ
ศาสนนิตินิภาวะในหมู่พวกเธอ จะต้องขออนุญาตพวกเธอสามเวลาคือ ก่อนเวลาหมาซฟัจญ์ริ และเวลา
พวกเธอเปลื้องเสื้อผ้าในยามกลางวัน และหลังจากเวลาหมาซอิซฮ์ ทั้งสามนี้เป็นเวลาส่วนตัวของพวก
เธอ หลังจากนั้นแล้วไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกเธอและแก่พวกเขา เพราะพวกเธอกั๊วเวียนกันไปมา เช่น
นั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงชี้แจง โองการทั้งหลายแก่พวกเธอ และอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมี
ปรีชาญาณ

{24:59} และเมื่อเด็ก ๆ ในหมู่พวกเธอบรรลุศาสนนิตินิภาวะ พวกเขาก็ต้องขออนุญาตเช่นเดียวกับ
บรรดาชนก่อนหน้าพวกเขานั้นได้ขออนุญาต เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงชี้แจงบรรดา โองการของพระองค์
ให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเธอ และอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{24:60} และบรรดาหญิงวัยชรา ซึ่งพวกนางไม่ปรารถนาที่จะสมรสแล้ว ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนาง
ที่จะเปลื้องเสื้อผ้าของนางออก โดยไม่เปิดเผยส่วนองตงาม และหากพวกนางงดเว้นเสียก็จะเป็นการดีแก่
พวกนาง และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงไต่ฮิน พระผู้ทรงรอบรู้

{24:61} ไม่เป็นความผิดอันใดแก่คนตาบอด และไม่เป็ความผิดอันใดแก่คนพิการ และไม่เป็
ความผิดอันใดแก่คนป่วย และไม่(เป็นความผิดอันใด)เช่นกันแก่ตัวของพวกเธอที่จะที่จะรับประทานที่
บ้านของพวกเธอเอง หรือที่บ้านของบิดาของพวกเธอ หรือที่บ้านของมารดาของพวกเธอ หรือที่บ้าน
ของพี่ชายน้องชายของพวกเธอ หรือที่บ้านของพี่สาวน้องสาวของพวกเธอ หรือที่บ้านของลุงอาของ
พวกเธอ หรือที่บ้านของป้าอาสาวของพวกเธอ หรือที่บ้านของลุงน้ำของพวกเธอ หรือที่บ้านของป้า
สาวของพวกเธอ หรือที่บ้านที่พวกเธอครอบครองลูกกุญแจของมั้น หรือที่บ้านของเพื่อนของพวกเธอ
ไม่เป็ความผิดอันใดแก่พวกเธอที่จะร่วมรับประทานกันเป็นหมู่หรือแยกกัน เมื่อพวกเธอเข้าไปในบ้าน
ก็จงกล่าวสละมให้แก่ตัวของพวกเธอเอง เป็นการค่านับอันจำเริญยั้งจากอัลลอฮ์ เช่นนั้นแหละ
อัลลอฮ์ทรงชี้แจง โองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้ไต่รตรง

{24:62} อันบรรดาผู้ที่มีศรัทธาที่แท้จริงนั้นคือ บรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระ
องค์ เมื่อพวกเขามารวมกันอยู่กับเขาในกิจการที่สำคัญ พวกเขาจะไม่ผละออกไปจนกว่าพวกเขาจะขอ
อนุญาตจากเขาเสียก่อน แท้จริงบรรดาผู้ที่ขออนุญาตต่อเธอนั้น ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้น เมื่อพวกเขาอนุญาตต่อเธอเพื่อกิจการบางอย่างของพวกเข
แล้ว ก็จงอนุญาตแก่ผู้ที่เธอพึงประสงค์ในหมู่พวกเขาเถิด และจงขอร้องต่ออัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา แท้
จริงอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{24:63} พวกเธออย่าทำให้การเรียกขานศาสนทูตในหมู่พวกเธอ

เป็นเช่นเดียวกับการเรียกขานของพวกเธอระหว่างกัน แน่นอน อัลลอฮ์ทรงรู้ถึงบรรดาผู้ที่แอบหลีกเลี่ยง
ออกไปในหมู่พวกเธอ ดังนั้น บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา ก็จงระวังเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขา
หรือการลงโทษอันเจ็บปวดจะเกิดขึ้นกับพวกเขา

{24:64} จงรู้เถิดว่า สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ แน่นอน
อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ถึงสภาพที่พวกเธอเป็นอยู่ และวันที่พวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่พระองค์ พระองค์ก็จะ
ทรงแจ้งสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ให้พวกเขาทราบ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้เกี่ยวกับทุกสิ่ง

25. ซูเราะฮ์อัลฟุรกอน (บท มาตรการจำแนกข้อเท็จจริง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{25:1} ทรงจำเริญ พระผู้ทรงประทานมาตรการจำแนกข้อเท็จจริงแก่บ่าวของพระองค์ เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ตักเตือนแก่สากลโลก

{25:2} พระผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ และไม่ทรงเอาผู้ใดเป็นพระบุตร และพระองค์ไม่มีภาคีในการครอบครอง และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ

{25:3} พวกเขาได้เคารพสักการะพระเจ้าอื่น ๆ นอกจากพระองค์ โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นไม่ได้สร้างสิ่งใด ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้ และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและการมีชีวิตและการฟื้นคืนชีพ

{25:4} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า "แท้จริงอัลกุรอานนี้ไม่ใช่อันใด นอกจากการโกหกที่เขาได้ก่อกำเนิดขึ้นเอง และหมู่ชนอื่น ๆ ได้ช่วยเขาในเรื่องนี้"

อันที่จริง พวกเขาได้กล่าวออกมาด้วยความมอญดิธธรรมและความเท็จ

{25:5} และพวกเขากล่าวว่า "มันเป็นนิยายแห่งบรรพชน ที่เขารวบรวมมาเขียน แล้วมันถูกนำมาอ่านแก่เขาทั้งยามอรุณและยามสนธยา"

{25:6} จงกล่าวเถิด "มันถูกประทานลงมาโดยพระผู้ทรงรอบรู้ความลับในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินแท้จริง พระองค์เป็นพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงปราณีเสมอ"

{25:7} และพวกเขากล่าวว่า "โฉนตาสนทูตคนนี้! เขาจึงกินอาหารและเดินในตลาด เหตุใดจึงไม่มีมะลักถูกส่งมากับเขา เพื่อจะได้เป็นผู้ตักเตือนร่วมกับเขาเล่า?"

{25:8} "หรือมีคลังสมบัติถูกโยนลงมาให้แก่เขา หรือให้เขามีสวนแห่งหนึ่ง เพื่อเขาจะได้กินจากมัน" และพวกเขาจืดจางกล่าวว่า "พวกท่านไม่ได้ปฏิบัติตามผู้ใด นอกจากชายผู้ถูกอาคมเท่านั้น"

{25:9} จงดูเถิด! พวกเขาได้เปรียบเทียบตัวอย่างต่าง ๆ แก่เธออย่างใด? พวกเขาจึงหลงทาง แล้วพวกเขาก็ไม่อาจจะพบทางเที่ยงได้

{25:10} ทรงจำเริญ พระผู้ซึ่ง - หากพระองค์ทรงประสงค์ - อาจะทรงให้เธอมีดียิ่งกว่านั้น คือมีสวนหลากหลาย มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน และจะทรงให้เธอมีเวียงวัง

{25:11} ทว่าพวกเขาปฏิเสธวันโลกาวินาศ และเราได้เตรียมเพลิงอันร้อนแรงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธวันโลกาวินาศนั้น

{25:12} เมื่อมันเห็นพวกเขาแต่ไกล พวกเขาจะได้ยินเสียงมันเดือดดาลและคำราม

{25:13} และเมื่อพวกเขาถูกโยนลงไป ในสถานที่คับแคบ ในสภาพที่ถูกจองจำ ณ ที่นั้น พวกเขาจะวิงวอนขอความพินาศให้แก่ตัวเอง

{25:14} "ในวันนี้เธออย่าได้วิงวอนขอความพินาศเพียงครั้งเดียว แต่จงวิงวอนขอความพินาศมากมายหลายครั้ง"

{25:15} จงกล่าวเถิด "สิ่งนั้นดีกว่า หรือว่าสวนสวรรค์อมตะ ที่ถูกสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ยำเกรงกันแน่?" สิ่งนั้นเป็นการตอบแทนและทางกลับที่ดีสำหรับพวกเขา

{25:16} พวกเขาในสวนสวรรค์นั้น จะได้รับสิ่งที่พวกเขาประสงค์ โดยเป็นผู้อมตะ มันเป็นสัญญาที่ถูกวอนขอต่อพระเจ้าของเธอ

{25:17} และวันที่พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาและบรรดาผู้ที่พวกเขาเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ และพระองค์ตรัสว่า "พวกเธอทำให้บรรดาบ่าวของฉันเหล่านั้นหลงทางกระนั้นหรือ? หรือว่าพวกเขาหลงทางกันเอง?"

{25:18} พวกเขาบอกว่า "พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ ไม่เป็นการบังควรแก่พวกเรา ที่พวกเราจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่น ๆ นอกจากพระองค์ ทว่าพระองค์ได้ทรงให้พวกเราและบรรพบุรุษของพวกเราเสพลุข จนกระทั่งพวกเราได้ลิ้มต่อการรำลึก และพวกเราได้เป็นหมูชนผู้หายนะ"

{25:19} "แน่นอน พวกเราได้อภิเสกพวกเธอ ในสิ่งที่พวกเธอก้าว ดังนั้นพวกเธอจึงไม่อาจเลี่ยงการลงโทษ หรือช่วยเหลือตนเองได้ และพวกเธอคนใดกระทำความผิด เราจะให้เขาลี้มรณากรรมอันมหันต์"

{25:20} และเราไม่ได้ส่งคนใดจากบรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเธอ นอกจากพวกเขาจะกินอาหารและเดินในตลาด และเราได้ทำให้พวกเธอบางคนเป็นข้อทดสอบแก่อีกบางคน "พวกเธอจะอดทนไหม?" และพระเจ้าของเธอนั้นทรงเห็นทุกอย่าง

{25:21} และบรรดาผู้ที่ไม่หวัง ในการที่จะพบกับเรากล่าวว่า "โฉนเหล่ามะลาอิกะฮ์จึงไม่ถูกส่งลงมายังพวกเรา หรือ(โฉนเหล่า)เราไม่เห็นพระเจ้าของพวกเรา?" แน่นอน พวกเขายังยะโสในตัวของพวกเขาเอง และพวกเขาได้ละเมิดขอบเขตอย่างใหญ่หลวง

{25:22} วันที่พวกเขาเห็นมะลาอิกะฮ์ ในวันนั้นจะไม่มีข่าวดีสำหรับเหล่าทรชน และพวกเขาจะกล่าวว่า "ถูกปิดห้ามอย่างเด็ดขาด"

{25:23} และเรามุ่งสู่การงานที่พวกเขาได้เคยปฏิบัติมา แล้วเราก็จะทำให้มันกลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน

{25:24} ชาวสวนสวรรค์ในวันนั้นจะอยู่ในที่พำนักอันดี และที่พักผ่อนอันสบายยิ่ง

{25:25} และวันที่ท้องฟ้าจะแตกออกพร้อมด้วยเมฆ และมะลาอิกะฮ์จะถูกทยอยส่งลงมา

{25:26} ในวันนั้น อำนาจอันแท้จริงเป็นสิทธิ์ของพระเจ้าผู้เมตตา และสำหรับผู้ปฏิบัติศรัทธาอันดี มันเป็นวันที่ลำบากยิ่ง

{25:27} และวันที่ผู้ทุจริตจะกัดมือทั้งสองข้างของตน พลาญกล่าวว่า "โอ้! ถ้าฉันได้ยึดแนวทางร่วมกับศาสนทูตก็จะเป็นการดี"

{25:28} "โอ้! หากฉันไม่ได้คบคนนั้นเป็นมิตรก็คงดี"

{25:29} "อันที่จริง เขาได้ทำให้ฉันหลงออกจากการตักเตือน หลังจากที่มันได้มีมายังฉัน และชัยฏอนนั้น มันเป็นผู้หลอกลวงมนุษย์เสมอ"

{25:30} และศาสนทูตได้กล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! แท้จริง หมูชนของข้าได้ถึงว่าอัลกุรอานนี้เป็นสิ่งที่ถูกทอดทิ้ง"

{25:31} และเช่นนั้นแหละ เราได้ทำให้ันทุกคนมีศัตรูที่มาจากเหล่าทรชน และเพียงพอแล้ว ที่พระเจ้าของเธอตงเป็นพระเจ้าทรงชี้นำทางเที่ยง และพระเจ้าทรงช่วยเหลือ

{25:32} และบรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธากล่าวว่า "โฉนอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาทั้งหมดแก่เขาแล้ว?" นั่นเพราะเราจะใช้มันเพื่อทำให้ดวงใจของเธอมั่นคง และเราได้อ่านมันอย่างมีระเบียบ

{25:33} และไม่มีดอกที่พวกเขาจะนำข้อเปรียบเทียบใด ๆ มาค้านเธอ โดยที่เราไม่นำความสัตย์จริงมาให้เธอ และการอธิบายที่ดียิ่งกว่า

{25:34} บรรดาผู้ที่ถูกเกณฑ์ให้มาชุมนุมกันบนใบหน้า เพื่อไปสู่รณภัยอันหนักหนานั้นจะอยู่ในสถานที่ที่เลวยิ่ง และหลงทางมากที่สุด

{25:35} และแน่นอน เราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซา และเราได้ให้พี่ชายของเขา คือฮารูนเป็นผู้ช่วยเหลือ

{25:36} แล้วเราได้กล่าวว่า "เธอทั้งสองจงไปยังหมูชนที่ปฏิบัติศรัทธาต่อบรรดาอภินิหารสัญญาของเร" และเราได้ทำลายพวกเขาอย่างย่อยยับ

{25:37} และหมูชนของนุหฺ เมื่อพวกเขาปฏิบัติศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต เราได้ทำให้พวกเขาจมน้ำตาย และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นสัญญาณหนึ่งแก่มนุษยชาติ และเราได้เตรียมการทรมานอันเจ็บปวดไว้แก่พวกทุจริต

{25:38} และเราได้ทำลายพวกอาต และพวกษะมุต และชาวบ่อน้ำ และชนชาติอีกมากมายระหว่างนั้น

{25:39} และแต่ละพวก เราได้นำหลักฐานมาชี้แจงแก่เขา และแต่ละพวก เราก็ตัดทำลายอย่างสิ้นซาก

{25:40} และแน่นอน พวกเขาได้ผ่านมายังเมืองซึ่งถูกกระหน่ำด้วยฝนหิน แล้วพวกเขาไม่เห็นมันดอกหรือ? เปลา่ดอก! พวกเขาไม่หวังที่จะกลับคืนชีพอีกต่างหาก

{25:41} และเมื่อพวกเขาเห็นเธอ พวกเขาจะไม่ถือเอาเธอเป็นอย่างอื่น นอกจากเพื่อเป็นที่ล้อเลียน "คนนี่หรือ ที่อัลลอฮฺทรงส่งมาให้เป็นศาสนทูต?"

{25:42} "เขาเกือบจะหลอกให้พวกเราหลงทางไปจากบรรดาพระเจ้าของเราแล้ว ยังดีที่เราอดทนยึดมั่นต่อพวกพระเจ้าเหล่านั้น" และพวกเขาจะรู้เมื่อพวกเขาได้พบเห็นการลงโทษว่า ผู้ใดจะหลงทางกันแน่

{25:43} เธอไม่เห็นดอกหรือ ผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ของตนมาเป็นพระเจ้า แล้วเธอยังจะเป็นผู้ปกป้องเขาอยู่อีกหรือ?

{25:44} หรือเธอคิดว่า พวกเขาส่วนมากจะได้ยินหรือหรือ ใช้ปัญญา? พวกเขาไม่ใช่อื่นใดนอกจากเป็นเช่นปศุสัตว์ ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาทั้งหลายยิ่งกว่า

{25:45} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเธอทรงแผ่เงาออกอย่างไร? และหากพระองค์ทรงประสงค์ ก็จงทรงทำให้มันหยุดนิ่ง และเราได้ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นสิ่งบ่งบอกถึงเรื่องนั้น

{25:46} แล้วเราได้ดึงมันกลับคืนมายังเรา ทีละนิด

{25:47} และพระองค์คือพระผู้ทรงทำให้ราตรีเป็นอาภรณ์สำหรับพวกเธอ และให้การนอนเป็นการพักผ่อน และทำให้ทิวาเป็นการเสาะหา

{25:48} และพระองค์คือพระผู้ส่งลม เป็นการนำข่าวดีล่วงหน้า ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์ และเราได้ประทานน้ำบริสุทธิ์ลงมาจากฟากฟ้า

{25:49} เพื่อเราจะใช้มันชุบชีวิตแผ่นดินที่แห้งแล้ง และเราจะให้มันเป็นเครื่องดื่มแก่สิ่งที่เราสร้างมันขึ้นมา เช่น ปศุสัตว์และมนุษย์อันมากมาย

{25:50} และโดยแน่นอน เราได้แสดงมันท่ามกลางพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณา แต่มนุษย์ส่วนมากคืออริ้นเพียงแต่จะเป็นผู้เนรคุณ

{25:51} และหากเราประสงค์ แน่แน่นอน เราก็ตัดผู้ตักเตือนไปยังทุก ๆ เมือง

{25:52} ดังนั้น เธออย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธา และจงใช้มันต่อสู้กับพวกเขาด้วยการต่อสู้อันยิ่งใหญ่

{25:53} และพระองค์คือพระผู้ทรงทำให้ทะเลทั้งสองบรรจบติดกัน อันนี้จัดสนิทและอันนี้เค็มจัด และทรงทำที่คั่นระหว่างมันทั้งสอง และที่คั่นขวางอันแน่นอนหนา

{25:54} และพระองค์คือพระผู้ทรงบังเกิดมนุษย์จากน้ำ และทรงทำให้มีเชื้อสายและเครือญาติ และพระเจ้าของเธอคือพระผู้ทรงอนุภาพ

{25:55} และพวกเขาเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮฺ ซึ่งมันไม่ให้คุณแก่พวกเขาและไม่ให้โทษแก่พวกเขา และผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นผู้ฝ่าฝืนพระเจ้าของตน

{25:56} และเราไม่ได้ส่งเธอมาเพื่ออื่นใดนอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน

{25:57} จงกล่าวเถิด "ฉันไม่ได้ขอค่าตอบแทนใด ๆ จากพวกเธอในการเผยแพร่ เว้นแต่ว่า ผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายึดเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของตน"

{25:58} และเธอจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงดำรงชีวิตตลอดกาล ไม่มีวัยมรณะ และจงแข่งขังสุดดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ และพอเพียงแล้วที่พระองค์ทรงรอบรู้ในความผิดทั้งหลายของปวงบ่าวของพระองค์

{25:59} พระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นในหกวันแล้ว พระองค์ทรงสถิตย์อยู่เหนือพระบัลลังก์ พระผู้ทรงเมตตา ดังนั้นจงถามผู้รู้เกี่ยวกับพระองค์

{25:60} และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงกราบต่อพระผู้ทรงเมตตา" พวกเขา กล่าวว่า "ผู้ใดคือพระผู้ทรงเมตตา จะให้เรากราบตามที่ท่านสั่งเรากระนั้นหรือ?" และมันได้เพิ่มความเห็นห่างแก่พวกเขา

{25:61} ทรงจำเริญ พระผู้ทรงทำให้ฟ้ามีจักรราศี และได้ทรงทำให้ในนั้นมีดวงประทีปและดวงจันทร์ส่องแสง

{25:62} และพระองค์คือพระผู้ทรงบันดาลให้มีราตรีและทิวาหมุนเวียนแทนที่กัน สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะใคร่ครวญ หรือปรารถนาจะขอบพระคุณ

{25:63} และบรรดาบ่าวของพระผู้ทรงเมตตาคือ บรรดาผู้ที่เดินบนแผ่นดินด้วยความสงบเสงี่ยมและเมื่อพวก โง่เขลา กล่าวทักทายพวกเขา พวกเขาจะกล่าว "ศานติ"

{25:64} และบรรดาผู้ใช้เวลารাত্রี เพื่อกราบและยี่น(นมาซ)ต่อพระเจ้าของพวกตน

{25:65} และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดขจัดการลงโทษของนรกให้พ้นไปจากพวกข้า แท้จริงการลงโทษของมันเป็นนอมตะนิรันดร์"

{25:66} แท้จริงมันเป็นที่อยู่และที่พำนักอันเลวร้ายยิ่ง

{25:67} และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาใช้จ่าย พวกเขาก็ไม่สรุ่ยสร่าย และไม่ตระหนี่ ทว่าอยู่สายกลางระหว่างนั้น

{25:68} และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮฺ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิต ซึ่งอัลลอฮฺทรงห้ามไว้เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาจะพบกับความบาป

{25:69} การลงโทษในวันฟื้นคืนชีพจะถูกเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าสำหรับเขา และเขาจะเป็นนอมตะอยู่ในนั้นอย่างอภัย

{25:70} เว้นแต่ผู้ที่กลับใจและศรัทธาและประกอบการทำงานที่ดี พวกเขาเหล่านั้น อัลลอฮฺจะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็นความดี และอัลลอฮฺทรงเป็นพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{25:71} และผู้ใดกลับใจและประพฤติดี แท้จริง เขากลับใจเข้าหาอัลลอฮฺอย่างจริงจัง

{25:72} และบรรดาผู้ไม่เป็นพยานในการเท็จ และเมื่อพวกเขาผ่านเรื่องไร้สาระ พวกเขาผ่านไปอย่างมีเกียรติ

{25:73} และบรรดาผู้ที่เมื่อถูกกล่าวเตือน ให้รำลึกถึงบรรดาสัญญาณของพระเจ้าของพวกตน พวกเขาจะไม่ผินหลัง ให้เป็นสภาพเช่นคนหูหนวกตาบอด

{25:74} และบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดประทานความขึ้นตา ให้แก่พวกข้า จากคูครองของพวกข้าและบุตรหลานของพวกข้า และทรงทำให้พวกข้าเป็นผู้นำแก่บรรดาผู้ยำเกรง"

{25:75} พวกเขาเหล่านั้นจะได้รับการตอบแทนด้วยคฤหาสน์ ในการที่พวกเขาอดทน และพวกเขาในนั้นจะได้รับการต้อนรับด้วยการคารวะและทักทาย(ด้วยคำว่า)ศานติ

{25:76} โดยเป็นนอมตะอยู่ในนั้น เป็นที่พำนักและที่อาศัยอันอภิรมย์

{25:77} จงกล่าวเถิด "พระเจ้าของฉันจะไม่ทรง โยดต่อพวกเธอดอก

หากไม่ใช่เพราะการวิงวอนของพวกเธอ เพราะพวกเธอได้ปฏิเสธไม่รับฟัง ดังนั้นการลงโทษจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน"

26. ชูเราะฮ์อ์ซุอะรอฮ์ (บท เหล่ากวี)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{26:1} ฎอ ซีน มีม

{26:2} เหล่านี้คือบรรดาโองการแห่งคัมภีร์อันชัดแจ้ง

{26:3} บางทีเธอถึงกับเป็นผู้ทำลายชีวิตของเธอเอง เพราะพวกเขาไม่มีศรัทธา

{26:4} หากเราประสงค์ เราจะให้มีสัญญาณหนึ่งจากฟากฟ้ามายังพวกเขา

แล้วคอของพวกเขาที่ยอมก้มสยบต่อมัน

{26:5} และไม่มีข้อตักเตือนใหม่อันใดจากพระผู้ทรงเมตตา ที่พวกเขาจะไม่ผินหลังให้กับมัน

{26:6} แน่نونพวกเขาได้ปฏิเสธ ดังนั้นชาวคราวที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยมันนั้นก็มายังพวกเขา

{26:7} พวกเขาไม่ได้มองไปยังแผ่นดินดอกหรือ ว่าก็ตั้งเท่าใดแล้วที่เราได้ให้มันออกงอกมาจากทุกชนิดที่ดีมีประโยชน์

{26:8} แท้จริงในการนี้ยอมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่อน แต่พวกเขาส่วนมากไม่มีศรัทธา

{26:9} และแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น แน่نونพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{26:10} และ(จงรำลึก)เมื่อพระเจ้าของเธอทรงเรียกมุซาว่า "จงไปยังหมู่ชนทุจรีต"

{26:11} "คือหมู่ชนของฟิรเอานู พวกเขาไม่ยำเกรงดอกหรือ?"

{26:12} เขา (มุซา) กล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! แท้จริงข้ากลัวว่า พวกเขาจะปฏิเสธต่อข้า"

{26:13} "และหัวอกของข้าจะฉีกฉีก และลิ้นของข้าจะไม่คล่อง ดังนั้น โปรดส่งแก่ฮารูนด้วยเถิด!"

{26:14} "และข้ายังมีคดีอาญาติดกับพวกเขาอยู่ ดังนั้นข้ากลัวว่าพวกเขาจะฆ่าข้า"

{26:15} พระองค์ตรัสว่า "ไม่ดอก! ดังนั้นเธอทั้งสองจงไปเกิดพร้อมด้วยบรรดาอภินิหารสัญญาณของเรา แท้จริงเราอยู่กับพวกเขา เป็นผู้สดับฟัง"

{26:16} ดังนั้นเธอทั้งสองจงไปหาฟิรเอานูแล้วจงกล่าวว่า "เราเป็นทูตของพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{26:17} "ฉะนั้นจงปล่อยวงศาวานของอิสรอฮิลไปพร้อมกับเราเถิด"

{26:18} (ฟิรเอานู)กล่าวว่า "เราไม่ได้เลี้ยงดูเจ้าอยู่กับเราตั้งแต่ยังเป็นเด็กแบเบาะดอกหรือ? และเจ้าก็ได้ใช้ชีวิตอยู่กับเราหลายปี"

{26:19} "และเจ้าได้กระทำการอย่างที่ทำได้ทำไป และเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เนรคุณ"

{26:20} (มุซา)กล่าวว่า "ฉันได้กระทำมันยามนั้น โดยที่ฉันเป็นหนึ่งในเหล่าผู้พลาดปลั่ง"

{26:21} "ดังนั้น ฉันได้หนีไปจากพวกท่าน เมื่อฉันกลัวพวกท่าน แล้วพระเจ้าของฉันได้ทรงประทานปัญญาแก่ฉัน และทรงแต่งตั้งฉันให้เป็นหนึ่งในเหล่าศาสนทูต"

{26:22} และนี่คือบุญคุณที่ท่านเอามาลำเลิกกับฉัน ด้วยการทำท่านทำให้วงศาวานของอิสรอฮิลเป็นทาส"

{26:23} ฟิรเอานูได้กล่าวว่า "และผู้ใดเล่าคือพระเจ้าแห่งสากลโลก?"

{26:24} (มุซา)กล่าวว่า "พระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง หากพวกท่านเป็นผู้มีศรัทธามัน"

{26:25} เขาได้กล่าวแก่ผู้รอบ ๆ เขาว่า "พวกเจ้าได้ยินไหม?"

{26:26} (มุซา)กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกท่าน และของบรรพบุรุษรุ่นก่อนของพวกท่าน"

{26:27} (ฟิรเอานู)กล่าวว่า "แท้จริงศาสนทูตของพวกเจ้า ซึ่งได้ถูกส่งมายังพวกเจ้านั้นเป็นคนบ้าอย่างแน่อน"

{26:28} (มุซา)กล่าวว่า "พระเจ้าแห่งบูรพทิศและประจิมทิศและสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง หากพวกเธอได้ตรอง"

{26:29} (ฟิรเอานู)กล่าวว่า "หากเจ้ายึดถือพระเจ้าอื่นจากข้า ข้าจะให้เจ้าอยู่ในหมู่ผู้ต้องถูกคุมขัง"

{26:30} (มุซา)กล่าวว่า "แม้ว่าฉันจะนำสิ่งที่ขัดแย้งมายังท่านแล้วกระนั้นหรือ?"

{26:31} (ฟิโรเอานู)กล่าวว่า "ก็จงนำมันมา หากเจ้าเป็นผู้แน่จริง"

{26:32} (มุซา)จึง โยนไม้เท้าของตน แล้วมันก็เป็นงูอย่างขัดแย้ง

{26:33} และดึงมือของตนออกมาเป็นสีขาวยก่บรรดาผู้มองดู

{26:34} (ฟิโรเอานู)จึงกล่าวแก่เหล่าเสนาอำมาตย์รอบตนว่า "แท้จริงเขาคนนี้คือมายากรผู้ชั่วของ"

{26:35} "เขาต้องการที่จะขับไล่พวกเจ้าออกจากดินแดนของพวกเจ้าด้วยมายากลของตน ดังนั้นพวกเจ้าจะชี้แนะประการใด?"

{26:36} พวกเขา กล่าวว่า "จงหน่วงเหนี่ยวเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน และจงส่งคนไปตามหัวเมืองให้มาชุมนุมกัน"

{26:37} "เพื่อที่มายากรผู้ชั่วของทุกคนจะได้มาหาท่าน"

{26:38} แล้วบรรดามายากรได้มาชุมนุมกันตามวันเวลาที่กำหนดไว้

{26:39} และได้มีประกาศแก่ประชาชน "พวกท่านจะไปร่วมชุมนุมด้วยไหม?"

{26:40} "บางทีพวกเราอาจจะได้ตามบรรดามายากร หากพวกเขาเป็นผู้ชนะ"

{26:41} เมื่อพวกมายากรมาถึง พวกเขา กล่าวแก่ฟิโรเอานูว่า "จะมีรางวัลแก่พวกเราแน่หรือ? ถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ"

{26:42} (ฟิโรเอานู)กล่าวว่า "ถูกแล้ว และพวกเจ้าบัดนั้นก็จะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิดอย่างแน่นอน"

{26:43} มุซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "จง โยนเถิด สิ่งที่พวกท่านจะโยน"

{26:44} แล้วพวกเขาก็ได้โยนเหล่าเชือกของพวกตนและเหล่าไม้เท้าของพวกตน และพวกเขา กล่าวว่า "ด้วยเดชานุภาพของฟิโรเอานู แท้จริงเราต้องเป็นผู้ชนะอย่างแน่นอน"

{26:45} ครั้นแล้วมุซาก็ได้โยนไม้เท้าของตน ณ บัดนั้นมันได้กลืนสิ่งที่พวกเขาได้ลงมันขึ้นมา

{26:46} เหล่ามายากรจึงก้มหัวลงก้มกราบ

{26:47} พวกเขา กล่าวว่า "เราได้มีศรัทธาต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{26:48} "พระเจ้าของมุซา และฮารูน"

{26:49} เขา กล่าวว่า "พวกเจ้าศรัทธาต่อเขาก่อนที่ข้าจะอนุญาตแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ? แน่แน่นอนเขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกเจ้าซึ่งได้สอนมายากลแก่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ แน่แน่นอน ข้าจะตัดมือของพวกเจ้าและเท้าของพวกเจ้าสลัดข้างกัน และแน่นอน ข้าจะแขวนตรึงพวกเจ้าทั้งหมด"

{26:50} พวกเขา กล่าวว่า "ไม่เป็นไรดอก แท้จริงพวกเรานั้นต้องเป็นผู้กลับคืนสู่พระเจ้าของพวกเรา"

{26:51} "แท้จริงพวกเราปรารถนาที่จะให้ พระเจ้าของพวกเราทรงยกโทษแก่พวกเรา เพราะพวกเราเป็นกลุ่มแรกที่เป็นผู้มีศรัทธา"

{26:52} และเราได้ตั้งใจให้มุซาว่า "จงออกเดินทางในยามราตรีพร้อมด้วยปวงบ่าวของฉันทันที แท้จริงพวกเธอกำลังถูกติดตาม"

{26:53} แล้วฟิโรเอานูได้ส่งบรรดาผู้เกณฑ์ไปตามหัวเมืองต่าง ๆ

{26:54} (และป่าวประกาศว่า) "แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนส่วนน้อย"

{26:55} "และแท้จริงพวกเขายั่วโทษพวกเรา"

{26:56} "และแท้จริงพวกเราทั้งหมดอยู่ในสภาพเตรียมพร้อม"

{26:57} ดังนั้น เราได้เอาพวกเขาออกจากเรือกวานและธารน้ำ

{26:58} และทรัพย์สมบัติและที่พำนักอัน โอ้อ่า

{26:59} เช่นเดียวกันนั้น และเราได้ให้ห้วงศิวานของอิสรออีลสืบมรดกครอบครองมัน

{26:60} แล้วพวก(ฟิโรเอานู)ก็ได้ติดตามพวกเขา เมื่อยามอรุโณทัย

{26:61} ครั้นเมื่อแต่ละฝ่ายได้มองเห็นกัน พวกฟองของมุซาก็กล่าวว่า "แท้จริงเราถูกตามทันแล้ว"

{26:62} (มุซา)กล่าวว่า "ไม่ดอก แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงอยู่กับฉันทันที พระองค์ทรงชี้แนะทางแก่ฉันทันที"

- {26:63} ดังนั้นเราได้เปิดเผยสำแดงแก่ผู้ชายว่า "จงฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเธอ" แล้วมันก็แยกออก แต่ละข้างเป็นเช่นภูเขาใหญ่
- {26:64} และเราได้ปล่อยให้พวกนั้นเข้ามาใกล้ ณ ที่นั้น
- {26:65} และเราได้ให้ผู้ชายและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาทั้งหมดรอดพ้นไป
- {26:66} และเราได้ให้พวกนั้นจมน้ำตาย
- {26:67} แท้จริงในการนั้นเป็นสัญญาณอย่างแน่นอน แต่พวกเขาส่วนมากไม่เป็นผู้มีศรัทธา
- {26:68} และแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น แน่แน่นอนพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปรานีเสมอ
- {26:69} และจงเล่าเรื่องราวของอิบรอฮีม ให้แก่พวกเขา
- {26:70} ขณะที่เขากล่าวแก่บิดาของตนและหมู่ชนของตนว่า "พวกท่านเคารพสักการะอันใด?"
- {26:71} พวกเขา กล่าวว่า "เราเคารพสักการะรูปปั้น แล้วเราจะคงเป็นผู้ยึดมั่นต่อมันตลอดไป"
- {26:72} เขากล่าวว่า "เมื่อพวกท่านวิงวอนขอ พวกมันได้ยินพวกท่านบ้างไหม?"
- {26:73} "หรือมันให้คุณให้โทษแก่พวกท่านบ้างไหม?"
- {26:74} พวกเขา กล่าวว่า "แต่เราได้พบบรรพบุรุษของเราปฏิบัติกันมาเช่นนั้น"
- {26:75} เขากล่าวว่า "พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ? สิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะอยู่"
- {26:76} "พวกท่านเอง และบรรพบุรุษรุ่นก่อนของพวกท่าน!"
- {26:77} "แท้จริงพวกเขาคือศัตรูของฉัน นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"
- {26:78} "ซึ่งพระองค์ทรงสร้างฉัน แล้วพระองค์ทรงชี้แนะทางแก่ฉัน"
- {26:79} "และพระองค์ทรงประทานอาหารให้ฉันและทรงให้น้ำดื่มแก่ฉัน"
- {26:80} "และเมื่อฉันป่วย พระองค์ก็ทรงบำบัดฉัน"
- {26:81} "และผู้ทรงให้ฉันตาย แล้วทรงให้ฉันมีชีวิต"
- {26:82} "และผู้ที่ยังหวังว่า จะทรงอภัยแก่ฉันซึ่งความผิดพลาดของฉัน ในวันแห่งการตอบแทน"
- {26:83} "พระเจ้าของข้า! โปรดประทานปัญญา และโปรดให้ข้าฯ อยู่ร่วมกับหมู่คนดีทั้งหลาย"
- {26:84} "และทรงบรรดาแก่ข้าฯ ให้มีลิ้นแห่งสัตย์ในหมู่ชนรุ่นหลัง"
- {26:85} "และทรงทำให้ข้าฯ อยู่ในหมู่ผู้รับมรดกแห่งสวนสวรรค์อันรื่นรมย์"
- {26:86} "และทรงประทานอภัยให้แก่บิดาของข้าฯ ด้วย แท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด"
- {26:87} "และทรงอย่าให้ข้าฯ ได้รับความอับยศในวันที่พวกเขาถูกชูปให้พินคืนชีพ"
- {26:88} "วันที่ทรัพย์สมบัติและบุตรหลานจะไม่อำนวยประโยชน์ได้เลย"
- {26:89} "เว้นแต่ผู้มาหาอัลลอฮฺด้วยดวงใจที่บริสุทธิ์"
- {26:90} และสวนสวรรค์จะถูกนำมาใกล้แก่บรรดาผู้ยำเกรง
- {26:91} และนรกจะถูกเผยให้เห็นแก่บรรดาผู้หลงผิดคิดชั่ว
- {26:92} และมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า "ไหนเล่าสิ่งที่พวกท่านเคยสักการะบูชา"
- {26:93} "อื่นจากอัลลอฮฺ? พวกมันจะช่วยเหลือพวกท่าน หรือจะช่วยตัวมันเองได้ไหม?"
- {26:94} แล้วจะถูกโยนทิ้งหัวลงไปในนรก ทั้งพวกมันและพวกหลงผิด
- {26:95} และไฟรพของอิบลิสทั้งหมด
- {26:96} พวกเขา กล่าว ขณะที่พวกเขาโต้เถียงกันอยู่ในนั้นว่า
- {26:97} "ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ แท้จริงพวกเราอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง"
- {26:98} "เนื่องพวกเราทำให้พวกเจ้าเท่าเทียมกับพระเจ้าแห่งสากลโลก"
- {26:99} "และไม่มีผู้ใดทำให้พวกเราหลงผิด นอกจากเหล่าทรชน"
- {26:100} "ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดโทษแก่เรา"
- {26:101} "และไม่มีมิตรผู้รักใคร่ด้วย"
- {26:102} "ฉะนั้น หากเราได้กลับไปอีกสักครั้ง เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้มีศรัทธา"
- {26:103} แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่พวกเขาส่วนมากไม่เป็นผู้มีศรัทธา

{26:104} และแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น พระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{26:105} หมู่ชนของนุหุ ได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต

{26:106} ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือ นุหุได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "โอ้ พวกเธอไม่ยำเกรงบ้างหรือ?"

{26:107} "แท้จริงฉันคือศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกเธอ"

{26:108} "ดังนั้นพวกเธอจงยำเกรงอัลลอฮ์ และภักดีต่อฉัน"

{26:109} "และฉันไม่ได้ขอคำตอบแทนใด ๆ ในการนี้จากพวกเธอ คำตอบแทนของฉันไม่ได้มาจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{26:110} "ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงภักดีต่อฉัน"

{26:111} พวกเขา กล่าวว่า "จะให้พวกเรามีศรัทธาต่อท่านกระนั้นหรือ? ในเมื่อพวกท่านด้อยเท่านี้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามท่าน"

{26:112} (นุหุ) กล่าวว่า "ฉันไม่มีความรู้อันใดเลยในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติกัน"

{26:113} "บัญญัติของพวกเขาไม่ได้อยู่ที่ผู้ใดเลย นอกจากที่พระเจ้าของฉัน หากพวกเธอมีความรู้สึก"

{26:114} "และฉันจะไม่ใช่ผู้ขับไล่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา"

{26:115} "ฉันไม่ใช่ผู้ใดอื่น นอกจากเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง"

{26:116} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ นุหุ! หากท่านไม่หยุดยั้ง แน่نونท่านจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกขว้างปาด้วยก้อนหิน"

{26:117} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! แท้จริงหมู่ชนของข้าปฏิเสธข้า"

{26:118} "ดังนั้นโปรดพิพากษาระหว่างข้ากับพวกเขาโดยยุติธรรม และโปรดช่วยข้าฯ และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาที่อยู่ร่วมกับข้าฯ ให้รอดพ้นด้วยเถิด"

{26:119} ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา ให้อยู่ในเรือที่เต็มเพียง

{26:120} แล้วเราได้ให้พวกที่เหลือนั้นจมน้ำตาย

{26:121} แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่พวกเขาส่วนมากไม่เป็นผู้มีศรัทธา

{26:122} และแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น แน่نونพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{26:123} หมู่ชนของอาดได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต

{26:124} ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือฮูดได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "โอ้ พวกเธอไม่ยำเกรงบ้างหรือ?"

{26:125} "แท้จริง ฉันคือศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกเธอ"

{26:126} "ดังนั้นพวกเธอจงยำเกรงอัลลอฮ์ และภักดีต่อฉัน"

{26:127} "และฉันไม่ได้ขอคำตอบแทนใด ๆ ในการนี้จากพวกเธอ คำตอบแทนของฉันไม่ได้มาจากผู้ใดนอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{26:128} "พวกเธอสร้างอนุสาวรีย์ไว้บนที่สูงทุกแห่ง เพื่อการละเล่นกระนั้นหรือ?"

{26:129} "และพวกเธอสร้างปราสาทเสมือนกับว่าพวกเธอจะอยู่อย่างอมตะกระนั้นหรือ?"

{26:130} "และเมื่อพวกเธอทำร้าย พวกเธอก็ทำร้ายอย่างพวกกดขี่ทารุณ"

{26:131} "ดังนั้นพวกเธอจงยำเกรงอัลลอฮ์ และภักดีต่อฉัน"

{26:132} "และพวกเธอจงยำเกรงผู้ทรงเกื้อพวกเธอด้วยสิ่งที่พวกเธอรู้ดี"

{26:133} "พระองค์ทรงเกื้อพวกเธอด้วยเหล่าปศุสัตว์และบุตรหลาน"

{26:134} "และเหล่าสวนและธารน้ำ"

{26:135} "แท้จริงฉันกลัวว่า พวกเธอจะได้รับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่"

{26:136} พวกเขา กล่าวว่า "สำหรับเราแล้วมันก็พอกัน ท่านจะตักเตือนหรือไม่เป็นผู้ตักเตือนเราก็คงตาม"

{26:137} "นี่ไม่ใช่อื่นใด นอกจากเป็นขนบธรรมเนียมแห่งบรรพชน"

{26:138} "และพวกเราจะไม่อยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษ"

{26:139} พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อฟังเขา ดังนั้นเราจึงทำลายล้างพวกเขา แท้จริงในการนี้ยอมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่พวกเขาส่วนมากไม่เป็นผู้มีศรัทธา

{26:140} และแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น แน่نونพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{26:141} หมู่ชนของชะมูดได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต

{26:142} ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือสลีหุ ได้กล่าวแก่พวกเขา "พวกเธอไม่ยำเกรงตอหรือ?"

{26:143} "แท้จริงฉันคือศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกเธอ"

{26:144} "ดังนั้นพวกเธอจงยำเกรงอัลลอฮ์ และภักดีต่อฉัน"

{26:145} และฉันไม่ได้ขอค่าตอบแทนใด ๆ ในการนี้จากพวกเธอ ค่าตอบแทนของฉันไม่ได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{26:146} "พวกเธอจะถูกปล่อยให้อยู่อย่างสงบปลอดภัย ณ ที่นี้หรือ?"

{26:147} "ในเหล่าสวนและลำธาร"

{26:148} "และไร่นาและต้นอินทผาลัมที่มีรวงสูงงาม"

{26:149} "และพวกเธอสังกัดภูเขาคือเป็นที่พำนักอาศัยอย่างชานาญ"

{26:150} "ดังนั้นพวกเธอจงยำเกรงอัลลอฮ์ และภักดีต่อฉัน"

{26:151} "และอย่าเชื่อฟังคำสั่งของพวกฝ่าฝืน"

{26:152} "พวกที่บ่อนทำลายในแผ่นดินและไม่ทำนุบำรุง"

{26:153} พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงท่านเป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้ถูกอาคม"

{26:154} "ท่านไม่ใช่ผู้ใดอื่น นอกจากเป็นสามัญชนเช่นเรา ดังนั้นจงนำมาสักสัญญาณหนึ่ง หากท่านเป็นหนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริง"

{26:155} เขากล่าวว่า "นี่คืออูฐตัวเมีย การตีมันหนึ่งเป็นของมัน และการตีมันหนึ่งเป็นของพวกเธอเป็นที่รู้จัก"

{26:156} และพวกเธออย่าก่อความทุกข์ยากแก่มัน มิฉะนั้น การลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะคร่าพวกเธอ"

{26:157} แล้วพวกเขาได้ฆ่ามัน พวกเขาจึงกลายเป็นผู้เศร้า โศกเสียใจ

{26:158} ดังนั้นการลงโทษได้คร่าพวกเขาแท้จริงในการนี้ยอมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่พวกเขาส่วนมากไม่เป็นผู้มีศรัทธา

{26:159} และแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น แน่نونพระองค์เป็นพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{26:160} หมู่ชนของลูฏ ได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต

{26:161} ขณะที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือลูฏ ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "โอ้ พวกเธอไม่ยำเกรงบ้างหรือ?"

{26:162} "แท้จริงฉันคือศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกเธอ"

{26:163} "ดังนั้นพวกเธอจงยำเกรงอัลลอฮ์ และภักดีต่อฉัน"

{26:164} "และฉันไม่ได้ขอค่าตอบแทนใด ๆ ในการนี้จากพวกเธอ ค่าตอบแทนของฉันไม่ได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{26:165} "พวกเธอสมสู่กับเพศชาย ในหมู่ชาวโลกกระนั้นหรือ?"

{26:166} "และพวกเธอปล่อยให้สิ่งที่พระเจ้าของพวกเธอทรงบังเกิดมาสำหรับพวกเธอ คือภรรยาของพวกเธอ แน่نونพวกเธอเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน"

{26:167} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ ลูฏเอ๋ย! หากท่านไม่หยุดยั้ง แน่نونท่านเป็นผู้หนึ่งที่จะถูกขับไล่ให้ออกไป"

- {26:168} เขากล่าวว่า "แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ที่เกลียดชังการกระทำของพวกเขา"
- {26:169} "พระเจ้าของข้า! โปรดช่วยข้าและบริวารของข้า ให้พ้นจากที่พวกเขากระทำกัน"
- {26:170} ดังนั้นเราได้ช่วยเขา และบริวารของเขาทั้งหมดให้รอดพ้น
- {26:171} นอกจากหญิงแก่คนหนึ่ง ซึ่งนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกรังแก
- {26:172} แล้วเราได้ทำลายคนอื่น ๆ
- {26:173} และได้ให้ทำฝนตกลงมาบนพวกเขา ดังนั้นฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนนั้น ช่างเลวร้ายยิ่งนัก
- {26:174} แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่พวกเขาส่วนมากไม่เป็นผู้มีศรัทธา
- {26:175} และแท้จริงพระเจ้าของพวกเขาแน่นอนพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปราณีเสมอ
- {26:176} ชาวป่าทึบได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต
- {26:177} ขณะที่ซุฮัยบได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "โอ้ พวกเธอไม่ยำเกรงบ้างหรือ?"
- {26:178} "แท้จริงฉันคือศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกเธอ"
- {26:179} "ดังนั้นพวกเธอจงยำเกรงอัลลอฮ์และภักดีต่อฉัน"
- {26:180} "และฉันไม่ได้ขอค่าตอบแทนใด ๆ ในการนี้จากพวกเธอ ค่าตอบแทนของฉันไม่ได้มาจากผู้ใด นอกจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"
- {26:181} "จงดวงให้เต็มและอย่าเป็นผู้ที่ทำให้ขาดพร่อง"
- {26:182} "และจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง"
- {26:183} "และอย่าให้ขาดพร่องจากผู้ใด ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ของพวกเขา และอย่าก่อกรรมในแผ่นดินเป็นผู้บ่อนทำลาย"
- {26:184} "และจงยำเกรงพระผู้ทรงบังเกิดพวกเขา และประชาชาติสมัยก่อน ๆ"
- {26:185} พวกเขา กล่าวว่า "ท่านเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ถูกอาคม"
- {26:186} "และท่านเพียงแต่เป็นสามัญชนเยี่ยงเรา และแท้จริงเราคิดว่า ท่านเป็นหนึ่งในเหล่าผู้กล่าวเท็จ"
- {26:187} "ดังนั้นจงให้ชิ้นส่วนจากท้องฟ้า หล่นลงมาบนพวกเรา หากท่านเป็นหนึ่งในเหล่าผู้สัตย์จริง"
- {26:188} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของฉันทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากระทำ"
- {26:189} พวกเขาได้ปฏิเสธไม่เชื่อเขา ดังนั้นการลงโทษแห่งวันเมฆครอบคลุมได้คร่าพวกเขา แท้จริงมันเป็นการลงโทษแห่งวันที่ยิ่งใหญ่
- {26:190} แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน แต่พวกเขาส่วนมากไม่เป็นผู้มีศรัทธา
- {26:191} และแท้จริงพระเจ้าของพวกเขาแน่นอนพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปราณีเสมอ
- {26:192} และแท้จริงมัน เป็นการประทอนลงมาของพระเจ้าแห่งสากลโลก
- {26:193} วิญญาณผู้ซื่อสัตย์นั้นได้นำมันลงมา
- {26:194} ยังหัวใจของเธอเพื่อเธอจะได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง
- {26:195} เป็นภาษาอาหรับอันชัดแจ้ง
- {26:196} และแท้จริงมันมีอยู่ในคัมภีร์ของบรรพชน
- {26:197} และมันไม่ได้เป็นเครื่องหมายแก่พวกเขาดอกหรือว่า บรรดาผู้รู้แห่งวงศ์วานของอิสรออีลก็รู้ดีในเรื่องนี้
- {26:198} และหากว่า เราประทอนมันลงมาแก่บางคนในหมู่ชาวต่างชาติ
- {26:199} แล้วเขาอ่านมันแก่พวกเขา พวกเขาก็จะไม่เป็นผู้มีศรัทธาต่อมัน
- {26:200} เช่นเดียวกันนั้น เราได้นำการปฏิเสธเข้าไปในใจของทรชน
- {26:201} พวกเขาจะไม่มีศรัทธาต่อมัน จนกว่าพวกเขาจะได้เห็นการลงโทษอันเจ็บปวด

{26:202} แล้วมันจะมาถึงพวกเขาอย่างกระทันหัน โดยที่พวกเขาไม่รู้สักตัว

{26:203} พวกเขาที่จะกล่าวว่า "พวกเราจะได้รับการประวิงเวลาไหม?"

{26:204} เหตุใดพวกเขาจึงเร่งการลงโทษของเราเล่า?

{26:205} เธอไม่เห็นดอกหรือ? หากเราให้พวกเขาเสพสุขหลายปี

{26:206} แล้วสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ก็ได้มาถึงพวกเขา

{26:207} ความผาสุกที่พวกเขาได้รับก็ไม่อาจอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเขาได้เลย

{26:208} และเราไม่ได้ทำลายชาวเมืองใด เว้นแต่ได้มีผู้ตักเตือนแก่มันแล้ว

{26:209} เพื่อเป็นข้อตักเตือน และเราไม่ใช่ผู้อุบัติธรรม

{26:210} และพวกชัยฏอนไม่ได้นำมาลงมา

{26:211} และไม่เป็นการเหมาะสมสำหรับพวกมัน และพวกมันก็ไม่สามารถ

{26:212} แท้จริงพวกมันเป็นผู้ถูกกีดกันออกจากกาฟง

{26:213} ดังนั้นเธออย่าได้วิงวอนพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮฺ มิฉะนั้น เธอจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้ถูกลงโทษ

{26:214} จงตักเตือนวงศ์วานศาควาญาติของเธอที่ใกล้ชิด

{26:215} และจงลดปีกของเธอแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาที่ปฏิบัติตามเธอ

{26:216} หากพวกเขาฝ่าฝืนเธอ ก็จงกล่าวเถิด "แท้จริงฉันขอปลิกตัวให้พ้นจากสิ่งที่พวกเธอปฏิบัติกันอยู่"

{26:217} และจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{26:218} ผู้ทรงเห็นเธอขณะที่เธอยืนอยู่

{26:219} และการเคลื่อนไหวของเธอในหมู่ผู้กราบ

{26:220} แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้เสมอ

{26:221} ฉันจะบอกแก่พวกเธอใหม่ ว่าพวกชัยฏอนลงมาบนผู้ใด?

{26:222} พวกมันลงมาบนทุกคนที่เป็นผู้โกหกผู้ทำบาปมาก

{26:223} พวกมันจะเจียหูฟัง และส่วนมากพวกมันเป็นผู้โกหก

{26:224} และเหล่าวันั้น พวกหลงผิดจะปฏิบัติตามพวกเขา

{26:225} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า พวกเขานั้นเร่ร่อนไปในทุกที่ลุ่ม

{26:226} และพวกเขานั้นพูดในสิ่งที่พวกเขาไม่กระทำ

{26:227} นอกจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำความดี และรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมาก และตอบโต้ป้องกัน หลังจากที่พวกเขาถูกข่มเหง และพวกทujurิตจะรู้ว่า ทางกลับอันใดที่พวกเขาจะกลับคืน

27. ซูเราะฮ์อันนัมล (บท มด)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {27:1} ฎอ ซีน เหล่านี้คือบรรดาโองการของอัลกุรอาน และคัมภีร์อันชัดแจ้ง
- {27:2} เป็นแนวทางที่ถูกต้อง และข่าวประเสริฐสำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา
- {27:3} บรรดาผู้ที่ดำรงการนมาซและชำระชะกาต และต่อวันปรโลกพวกเขาเชื่อมั่น
- {27:4} แท้จริงบรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น เราได้ทำให้การงานของพวกเขาเห็นดีเห็นงาม พวกเขาจึงหลงระเรีง
- {27:5} พวกเขาเหล่านั้น จะได้รับการลงโทษอันทารุณ และในวันปรโลกพวกเขาเป็นผู้สูญเสียยิ่ง
- {27:6} และแท้จริง เธอจะได้รับอัลกุรอานจากพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้
- {27:7} (จงรำลึก)เมื่อมุซากล่าวแก่ครอบครัวของตนว่า "แท้จริงฉันเห็นไฟ ฉฉันจะนำข่าวจากที่นั่น มาให้พวกเขา หรือฉันจะนำคบเพลิงมาให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ฟัง"
- {27:8} ครั้นเมื่อเขามาถึงที่นั่น ได้มีเสียงเรียกขึ้นว่า "จงจำเวรีย ผู้ที่อยู่ในไฟและผู้ที่อยู่รอบข้างมัน และพระพิสุทธิดุณแห่งอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก"
- {27:9} "โอ้ มูซา! แท้จริงฉันคืออัลลอฮ์ ผู้มีอำนาจ ผู้ปรีชา"
- {27:10} "และจง โยนไม้เท้าของเธอ" เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหวคล้ายกับว่ามันเป็นงู เขาก็กลับหลังหันและไม่หันกลับมาอีก "โอ้ มูซา! เธออย่ากลัว แท้จริงบรรดาศาสนทูตนั้นจะไม่กลัว เมื่ออยู่ ณ ที่ฉัน"
- {27:11} "เว้นแต่ผู้ทุจริต แล้วเขาได้เปลี่ยนมาทำความดี หลังจากที่ได้ทำความชั่ว เพราะแท้จริงฉัน นั้นเป็นผู้อภัย ผู้ปรานีเสมอ"
- {27:12} "และจงสอดมือของเธอเข้าไปในอกเสื้อของเธอ มันจะออกมาเป็นสีเขียวปราศจากอันตรรายใด ๆ (นี่คือสอง) ในเก้าอภินิหารสัญญาณ (ที่เธอจะนำไป)ยังฟิรเอานและชนชั้นนำของเขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน"
- {27:13} เมื่ออภินิหารสัญญาณของเราได้มาปรากฏชัดแจ้งแก่พวกเขา พวกเขา ก็กล่าวว่า "นี่คือมายากลอันชัดแจ้ง"
- {27:14} และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างอยุติธรรมและเย่อหยิ่ง ทั้ง ๆ ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่นมันตั้งนั้น จงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาผู้บ่อนทำลายนั้นจะเป็นเช่นไร?
- {27:15} และโดยแน่นอนเราได้ให้ความรู้แก่ดาวูดและสุลัยมาน และเขาทั้งสองกล่าวว่า "มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระผู้ทรงโปรดปรานแก่เราเหนือปวงบ่าวส่วนมากของพระองค์ผู้มีศรัทธา"
- {27:16} และสุลัยมานเป็นทายาทของดาวูด และเขากล่าวว่า "โอ้ ปวงมนุษย์! เราได้ถูกสอนให้รู้ภาษาวิหค และเราได้รับทุก ๆ สิ่ง แท้จริง นี่คือการโปรดปรานอันชัดแจ้ง"
- {27:17} และไพร่พลของสุลัยมานที่เป็นญิน มนุษย์และวิหค ได้ถูกเกณฑ์มาชุมนุมต่อหน้าเขา และพวกเขาถูกจัดให้เป็นระเบียบ
- {27:18} จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึงทุ่งที่มีมดมาก มดตัวหนึ่งได้พูดว่า "โอ้ พวกมดเอ๋ย! พวกเธอจงเข้าไปในรังของพวกเธอเถิด เพื่อสุลัยมานและไพร่พลของเขาจะได้ไม่บดขยี้พวกเธอ โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว"
- {27:19} เขายิ้มแก้มหัวเราะต่อคำพูดของมันและกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดประทานโอกาสแก่ข้าฯ เพื่อข้าฯจะได้ขอบพระคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าฯ และบิดามารดาของข้าฯ และให้ข้าฯประพடுத்தที่พระองค์ทรงพอพระทัย และทรงโปรดให้ข้าฯเข้าอยู่ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ที่ดีทั้งหลาย ด้วยพระเมตตาของพระองค์"
- {27:20} และเขาได้ตรวจดูฝูงวิหคแล้วกล่าวว่า "เหตุใดฉันจึงไม่เห็นนกกระยางหัวขวาน หรือว่ามันเป็นหนึ่งในพวกที่หายไป?"

{27:21} "แน่นอน ฉันจะลงโทษมันด้วยการลงโทษอย่างสาหัส หรือฉันจะฆ่ามันเสีย หรือไม่เช่นนั้น แล้วมันก็ต้องนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้ฉัน"

{27:22} มันหายไปไม่นานนัก มันกล่าวว่า "ฉันได้ไปตรวจพบสิ่งที่ท่านไม่รู้ และฉันได้นำข่าวอันแน่นอนจากสะบะอ์มายังท่าน"

{27:23} "ฉันได้พบสตรีคนหนึ่งปกครองพวกเขา และนางมีทุกสิ่ง และนางมีบัลลังก์อันใหญ่โต"

{27:24} "และฉันได้พบนางและหมู่ชนของนางสักการะบูชาดวงอาทิตย์ อื่นจากอัลลอฮฺ และชัยฏอน ได้ระดับการงานของพวกเขาก็พวกเขาเห็นดีเห็นงาม และได้กีดกันพวกเขาออกจากทางเที่ยง พวกเขาจึงไม่ได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง"

{27:25} เหตุใดพวกเขาไม่กราบอัลลอฮฺ พระผู้ทรงนำสิ่งที่ซ่อนเร้นในมวลฟากฟ้าและแผ่นดินออกมา และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

{27:26} อัลลอฮฺ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

{27:27} เขากล่าวว่า "เราจะคอยดูว่าเธอพูดจริง หรือเธออยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ"

{27:28} "เธอจงนำสาส์นของฉันนี้ไป แล้วส่งมันให้แก่พวกเขา แล้วถอยออกห่างจากพวกเขา แล้วจงคอยดูว่าพวกเขาจะตอบกลับมาว่าอย่างไร?"

{27:29} (บัลกีส)กล่าวว่า "โอ้ เหล่าเสนาบดี! แน่แท้สาส์นอันมีเกียรติถูกนำมาให้ฉัน"

{27:30} "แท้จริงมันมาจากสุลัยมาน และแท้จริงมันเริ่มว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตา ยิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง"

{27:31} "พวกเขาอย่าเย่อหยิ่งต่อฉัน และจงมาหาฉันอย่างนอบน้อม"

{27:32} นางกล่าวว่า "โอ้ เหล่าเสนาอำมาตย์! จงให้ข้อชี้ขาดแก่ฉันในเรื่องของฉัน ฉันไม่เคยตัดสินใจในกรณีใดๆใด จนกว่าพวกเขาจะเห็นด้วย"

{27:33} พวกเขา กล่าวว่า "พวกเราเป็นพวกที่มีพลังและเป็นพวกที่มีกำลังรบเข้มแข็ง กรณีนี้ขึ้นอยู่กับการตัดสินของพระองค์ ท่านจะบัญชาอันใด"

{27:34} นางกล่าวว่า "แท้จริงเหล่ากษัตริย์นั้น เมื่อเข้าไปในเมืองใดก็ทำลายมัน และทำให้บรรดาผู้มีเกียรติในเหล่าชาวเมืองนั้นกลายเป็นผู้อับยศ และเช่นนั้นแหละพวกเขากระทำกัน"

{27:35} และแท้จริงฉันจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา แล้วฉันจะคอยดูว่า บรรดาผู้ที่ถูกส่งไปนั้นจะนำอะไรกลับมา?

{27:36} เมื่อพวกเขาได้เข้าพบสุลัยมานแล้ว เขากล่าวว่า "พวกเขาจะนำทรัพย์สินมากำนัลแก่ฉันหรือ? สิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่ฉันนั้น ดียิ่งกว่าสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขาเอง แต่พวกเขาต่างหาก ที่ปดียินดีต่อของกำนัลของพวกเขาเอง"

{27:37} "จงกลับไปยังพวกเขา เพราะแน่นอนเราจะนำไฟรพลไปยังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่มีกำลังที่จะต่อต้านมันได้ และแน่นอน เราจะให้พวกเขาออกจากที่นั้นอย่างอับยศ และพวกเขาจะเป็นผู้ต่ำต้อย"

{27:38} (สุลัยมาน)กล่าวว่า "โอ้ เหล่าเสนาอำมาตย์! ผู้ใดในหมู่พวกเขาจะนำบัลลังก์ของนางมายังฉัน ก่อนที่พวกเขาจะมาหาฉันอย่างผู้สวามีภักดี"

{27:39} อิฟริตจากพวกญินกล่าวว่า "ฉันจะนำมันมาให้แก่ท่าน ก่อนที่ท่านจะลุกขึ้นจากที่นั่งของท่าน และแท้จริงฉันเป็นผู้มีพลังและเป็นทีไว้วางใจได้ในเรื่องนี้"

{27:40} ผู้ที่มีความรู้ในส่วนหนึ่งของคัมภีร์กล่าวว่า "ฉันจะนำมันมาให้แก่ท่านภายในชั่วพริบตาเดียว" เมื่อเขาเห็นมันตั้งมั่นอยู่ต่อหน้าเขา เขาก็กล่าวว่า "อันนี้มาจากความโปรดปรานของพระเจ้าของฉัน เพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบฉัน ว่าฉันกตัญญูหรือเนรคุณ และผู้ใดกตัญญู แท้จริงเขาก็กตัญญูต่อตัวเขาเอง และผู้ใดเนรคุณ แท้จริงพระเจ้าของฉันนั้น เป็นพระผู้ทรงมั่งมี พระผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ยิ่ง"

{27:41} เขากล่าวว่า "พวกเขาจะดัดแปลงบัลลังก์ของนางเพื่อดูว่านางจะจำมันได้ หรือนางจะ

อยู่ในหมู่ผู้จำนนไม่ได้"

{27:42} ครั้นเมื่อนางได้มาถึง มีการกล่าวแก่นางว่า "บัลลังก์ของท่าน เหมือนอย่างนี้หรือ? นางกล่าวว่า "ราวกับว่า มันคือมัน" (สูลัยมานกล่าวว่า) "และเราได้รับความรู้มาก่อนนาง และเราได้เป็นผู้สวามิภักดิ์"

{27:43} และสิ่งที่นางได้สักการะบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ได้ขีดขวางนาง แท้จริงนางอยู่ในหมู่ชนผู้ปฏิเสธ {27:44} ได้มีการกล่าวแก่นางว่า "เชิญเข้าตำหนัก!" ครั้นเมื่อนางเห็นมัน นางคิดว่า มันเป็นห้วงน้ำ นางจึงได้เลิกหน้าแข้งของนาง เขากล่าวว่า "มันเป็นตำหนักที่ถูกสร้างด้วยกระจก" นางกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! แท้จริงฉันทูลจิตต่อตัวฉันเอง และฉันขอสวามิภักดิ์ตามสูลัยมาน เพื่ออัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก"

{27:45} และโดยแน่นอน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือศอลิหฺไปยังษะมูด โดยให้พวกเขาสักการะบูชาอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาได้แบ่งออกเป็นสองพวก แล้วโต้เถียงกัน

{27:46} เขากล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! เหตุใดพวกเธอจึงรีบเร่งหาความชั่วก่อนความดีเล่า? เหตุใดพวกเธอจึงไม่ขอภัยต่ออัลลอฮ์? เพื่อพวกเธอจะได้รับความเมตตา"

{27:47} พวกเขา กล่าวว่า "พวกเราได้ประสบกับอัปมงคลเพราะท่านและผู้ที่อยู่กับท่าน" เขากล่าวว่า "อัปมงคลของพวกเธออยู่ที่อัลลอฮ์ ยิ่งกว่านั้นพวกเธอเป็นหมู่ชนที่ถูกทดสอบ"

{27:48} และในเมืองนั้นมีแก๊งคน ที่เป็นผู้อ่อนท่าลายในแผ่นดิน และพวกเขาไม่เป็นผู้ฟื้นฟูการทำความดี

{27:49} พวกเขา กล่าวว่า "จงร่วมกันสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แน่نونพวกเราเตรียมที่จะทำร้ายเขาและครอบครัวของเขาในยามราตรี แล้วเราก็จะกล่าวแก่ทายาทของเขาว่า เราไม่รู้เห็นในความพินาศของครอบครัวของเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริง"

{27:50} และพวกเขาได้วางแผน และเราก้ได้วางแผน โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้ตัว

{27:51} ดังนั้นจงคอยดูเถิด ผลสุดท้ายแห่งอุบายของพวกเขาก็จะเป็นเช่นใด นั่นคือ เราได้ทำลายล้างพวกเขาและหมู่ชนของพวกเขาพร้อมกันทั้งหมด

{27:52} ดังนั้น นั่นอย่างใดเล่า บ้านเรือนของพวกเขาต้องว่างเปล่า ทั้งนี้เพราะพวกเขาทุจริต แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งอย่างแน่นอน สำหรับหมู่ชนที่รู้

{27:53} และเราได้ช่วยบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและพวกเขาเป็นผู้ยำเกรง ให้รอดพ้น

{27:54} และ(จงรำลึกถึง)ลู่ฏ เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของตนว่า "พวกเธอกระทำการลามกทั้ง ๆ ที่พวกเธอรู้เห็นอยู่กระนั้นหรือ?"

{27:55} "แท้จริง พวกเธอสมสู่พวกผู้ชายด้วยตัณหาราคะ แทนพวกผู้หญิงกระนั้นหรือ? ยิ่งกว่านั้นพวกเธอเป็นหมู่ชนที่โง่เขลา"

{27:56} ดังนั้น คำตอบของหมู่ชนของเขาเพียงแต่กล่าวว่า

"จงให้ตระกูลของลู่ฏออกจากหมู่บ้านของพวกเขา แท้จริงพวกเขาเป็นชนผู้บริสุทธิ์"

{27:57} แล้วเราได้ช่วยเหลือเขาและบริวารของเขาให้รอดพ้น เว้นแต่ภรรยาของเขา เราได้กำหนดให้เขาอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย

{27:58} และได้ให้เหล่าฝนตกลงมาบนพวกเขา ดังนั้นฝนของบรรดาผู้ถูกตักเตือนนั้น ช่างเลวร้ายยิ่งนัก

{27:59} จงกล่าวเถิด "มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และความศานติจงมีแต่ปวงบ่าวของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงคัดเลือกแล้ว อัลลอฮ์ดีกว่าหรือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี"

{27:60} หรือผู้ใดเล่าที่สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และทรงนำน้ำลงมาจากฟ้าให้แก่พวกเขา? แล้วเราได้ให้สวนต่าง ๆ งามงายอย่างสวยงาม พวกเขาก็ไม่สามาถที่จะทำให้อันไม้งอกเงยขึ้นมาได้ ยังมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ? เปล่าดอก! พวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ตั้งภาคี

{27:61} หรือผู้ใดเล่าที่ทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนักและทรงให้มีแม่น้ำลำธารไหลระหว่างมัน และทรงทำให้ภูเขาเป็นที่ยึดมั่นสำหรับมัน และทรงทำให้มีที่กันระหว่างน่านน้ำทั้งสอง จะมีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ เปล่าดอก! พวกเขาส่วนมากไม่รู้

{27:62} หรือผู้ใดเล่าจะตอบรับผู้ร้องทุกข์ เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระองค์ และทรงปลดเปลื้องความเลวร้ายนั้น และทรงทำให้พวกเขาเป็นตัวแทนรับช่วงปกครองแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ? ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาจะใคร่ครวญ

{27:63} หรือผู้ใดเล่าจะชี้แนะทางแก่พวกเขาในความมืดทึบของแผ่นดินและน่านน้ำ และผู้ใดเล่าที่ทรงส่งลมแจ้งข่าวดี ท่ามกลางความเมตตาของพระองค์ จะมีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ? อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี

{27:64} หรือผู้ใดเล่าจะเริ่มในการสร้าง แล้วทรงให้มันหวนเกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และผู้ใดเล่าทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา จากพายุฟ้าและแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ? จงกล่าวเถิด "จงนำหลักฐานของพวกเธอมา หากพวกเธอเป็นผู้สัตย์จริง"

{27:65} จงกล่าวเถิด "ไม่มีผู้ใดในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินจะรู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัย นอกจากอัลลอฮ์ และพวกเขาจะไม่รู้ว่า เมื่อใดพวกเขาจะถูกชুবให้ฟื้นคืนชีพ"

{27:66} ทว่าความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับปรโลกนั้น ได้ถึงที่สุดแล้วหรือ? ทั้ง ๆ ที่พวกเขาอยู่ในการสงสัยในเรื่องของมัน ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังตามอดต่อเรื่องนั้นอีกด้วย

{27:67} บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวกันว่า "ในเมื่อเราและบรรพบุรุษของเราเป็นดิน เรายังจะถูกนำออกมาอีกหรือ?"

{27:68} โดยแน่นอน เราได้ถูกสัญญาในเรื่องนี้มาก่อน ทั้งเราและบรรพบุรุษของเรา เรื่องนี้เป็นเพียงนิยายแห่งบรรพชน"

{27:69} จงกล่าวเถิด "พวกเธอจงท่องเที่ยวไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่า ผลสุดท้ายของผู้กระทำผิดนั้นเป็นเช่นใด"

{27:70} และเธออย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา และเธออย่าคับใจ ในสิ่งที่พวกเขาวางแผนอุบาย

{27:71} และพวกเขา กล่าวว่า "เมื่อใดเล่าสัญญาี้(จะมาถึง) หากพวกท่านสัตย์จริง"

{27:72} จงกล่าวเถิด "บางที บางอย่างที่พวกเขาเร่งนั้น กำลังตามหลัง ใกล้พวกเขาเข้ามาแล้ว"

{27:73} และแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น ทรงเป็นผู้มีบุญคุณต่อปวงมนุษย์ แต่พวกเขาส่วนมากไม่เป็นผู้ขอบพระคุณ

{27:74} และแท้จริงพระเจ้าของเธอนั้น พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่หัวใจของพวกเขาปกปิดอยู่และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

{27:75} และไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน เว้นแต่ว่ามันอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง

{27:76} แท้จริงอัลกุรอานนี้จะบอกเล่าแก่วงศ์วานของอิสรออีล เรื่องส่วนมาก ที่พวกเขาขัดแย้งกัน

{27:77} และแท้จริงมันเป็นแนวทางที่ถูกต้องและความเมตตาแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{27:78} แท้จริงพระเจ้าของเธอก็ทรงพิพากษาระหว่างพวกเขา ด้วยข้อวินิจฉัย(ที่ยุติธรรม) ของพระองค์ และพระองค์เป็นพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงรอบรู้

{27:79} ดังนั้น เธอจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์ แท้จริง เธอนั้นอยู่บนสัจธรรมอันชัดแจ้ง

{27:80} แท้จริงเธอจะไม่ทำให้คนตายได้ยืน และจะไม่ทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียกร้องเชิญชวน เมื่อพวกเขาหันหลังกลับ

{27:81} และเธอไม่อาจเป็นผู้นำทางแก่คนตาบอด ให้ออกจากความหลงผิดของพวกเขา เธอจะไม่อาจทำให้ผู้ใดได้ยิน นอกจากผู้มีศรัทธาต่อบรรดาโองการของเรา โดยที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อม

{27:82} และเมื่อพระดาร์สเกิดขึ้นแก่พวกเขา เราได้ให้สัตว์ออกมาจากแผ่นดินแก่พวกเขา เพื่อกล่าวแก่พวกเขาว่า "แท้จริงปวงมนุษย์นั้นไม่ยอมเชื่อต่อบรรดาสัญญาของเร"

{27:83} และวันที่เราจะเรียกจากทุก ๆ ประชาชาติ มาชุมนุมกันเป็นหมู่คณะ จากผู้ที่ปฏิเสธบรรดาสัญญาของเรา โดยที่พวกเขาจะถูกจัดเป็นหมู่เหล่า

{27:84} จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึง พระองค์ตรัสว่า "พวกเขาได้ปฏิเสธบรรดาสัญญาของเรา กระนั้นหรือ? โดยที่พวกเขาไม่ได้อบรมนั้นเลยหรือว่า อันใดเล่าที่พวกเขากระทำไป?"

{27:85} และหลักฐานได้ปรากฏขึ้นแก่พวกเขา เนื่องจากพวกเขาทุจริต ดังนั้นพวกเขาจึงไม่อาจพูดได้

{27:86} พวกเขาไม่ได้พิจารณาดูหรือว่า เราได้บันดาลให้มีราตรีเพื่อพวกเขาจะได้พักผ่อน และทิวาให้สว่าง แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นนานาสัญญาสำหรับหมู่ชนผู้มีศรัทธา

{27:87} และวันที่แตรจะถูกเป่าขึ้น ดังนั้นผู้ที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินจะตื่นตระหนก เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทั้งหมดได้มาหาพระองค์ในสภาพผู้สวามิภักดิ์

{27:88} และเธอจะเห็นขุนเขาทั้งหลาย เธอจะคิดว่ามันติดแน่นอยู่กับที่ แต่มันล่องลอยไปเช่นการล่องลอยของเมฆ (นั่นคือ) การบันดาลของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงบันดาลทุกสรรพสิ่งอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงตระหนกในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{27:89} ผู้ใดนำมาซึ่งความดี เขาจะได้รับค่าความดีมากกว่านั้น และในวันนั้นพวกเขาจะเป็นผู้ปลอดภัยจากความตื่นตระหนก

{27:90} และผู้ใดนำมาซึ่งความชั่ว พวกเขาจะถูกโยนให้คว่ำหน้าลงไปในนรก พวกเขาจะถูกตอบแทนเพียงแต่สิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติเอาไว้

{27:91} จงกล่าวเถิด "แท้จริงฉันได้รับบัญชาว่า จงเคาะพลັกการะพระเจ้าแห่งเมืองนี้ ซึ่งพระองค์ทรงทำให้มันเป็นที่ต้องห้าม และทุกสรรพสิ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และฉันได้รับบัญชาให้อยู่ในหมู่ผู้สวามิภักดิ์"

{27:92} "และฉันได้รับพระบัญชาให้อ่านอัลกุรอาน" ดังนั้น ผู้ใดได้ตามแนวทางที่ถูกต้อง เขาก็จะดำเนินตามแนวทางที่ถูกต้องเพื่อตัวของเขาเอง และผู้ใดหลงผิด ก็จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงฉันเป็นเพียงผู้หนึ่งในหมู่ผู้ตักเตือน"

{27:93} และจงกล่าวเถิด "มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงให้พวกเขาเห็นเหล่าสัญญาของพระองค์แล้ว พวกเขาจะรู้จักกัน และพระเจ้าของเธอไม่ได้เป็นผู้ทรงเผอเรอต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ"

28. ชูเราะฮ์อัลก็อศ็อศ (บท พงศาวดาร)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{28:1} ฎอ ซีน มีม

{28:2} เหล่านี้คือ โองการทั้งหลายแห่งคัมภีร์อันชัดแจ้ง

{28:3} เราจะอ่านแก่เธอ เรื่องราวบางส่วนของมุซาและฟิรเอานด้วยความสัตย์จริง เพื่อหมู่ชนผู้มีศรัทธา

{28:4} แท้จริงฟิรเอานหญิงผยองในแผ่นดิน และทำให้ชาวแผ่นดินแตกแยกเป็นหมู่เหล่า เขาคดขี้กลุ่มหนึ่งในพวกนั้น โดยฆ่าบรรดาบุตรชายของพวกเขา และไว้ชีวิตเหล่าสตรีของพวกเขา แท้จริงเขาเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้บ่อนทำลาย

{28:5} และเราปรารถนาที่จะประทอนความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ที่ถูกกดขี่ในแผ่นดิน และเราจะทำให้พวกเขาเป็นผู้นำและจะทำให้พวกเขาเป็นทายาท

{28:6} และเราได้ให้พวกเขาครอบครองในแผ่นดิน และเราจะให้ฟิรเอานและฮามานรวมทั้งไพร่พลของเขาทั้งสองได้เห็นสิ่งที่พวกเขาคอยระวังจากพวกเขาเหล่านั้น

{28:7} และเราได้ดลใจแก่มารดาของมุซาว่า "จงให้นมแก่เขา เมื่อเธอกลับแทนเขา ก็จงโยนเขาลงไปในแม่น้ำ และเธออย่าได้กลัวและอย่าได้เศร้าโศก แท้จริง เราจะนำเขาคืนกลับมาแก่เธอ และเราจะทำให้เขาเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต"

{28:8} แล้วคนในตระกูลของฟิรเอานได้เก็บเขาขึ้นมา เพื่อให้เขากลายเป็นศัตรู และเป็นความเศร้าโศกแก่พวกเขา แท้จริงฟิรเอานและฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองเป็นพวกที่มีความผิด

{28:9} และภริยาของฟิรเอานกล่าวว่า "นี่เป็นแก้วตาแก่ดิฉันและแก่ท่าน อย่าฆ่าเขาเลย บางทีเขาอาจเป็นประโยชน์แก่เรา หรือเราจะรับเอาเขาเป็นบุตร" และพวกเขาไม่รู้ลี้กตัว

{28:10} และจิตใจของมารดาของมุซาได้คลายความวิตกกังวลลง นางแทบจะเปิดเผยเรื่องของเขา หากเราไม่ได้ทำให้จิตใจของนางมั่นคง เพื่อที่นางจะเป็นหนึ่งในหมู่ผู้มีศรัทธา

{28:11} และนางได้กล่าวแก่พี่สาวของเขาว่า "จงติดตามดูเขา" นางจึงได้เฝ้าดูเขาแต่ไกล โดยที่พวกเขาไม่รู้ลี้ก

{28:12} และเราได้ห้ามเขาไม่ให้ตี้มจากเหล่าแม่นม ดังนั้นนางกล่าวว่า "ฉันจะชี้แนะคนครอบครัวหนึ่งให้แก่พวกท่าน จะเอาไหม? เพื่อเลี้ยงดูเขาแทนพวกท่าน และพวกเขาจะเป็นผู้อบรมแก่เขา"

{28:13} ดังนั้น เราจึงคืนเขาให้แก่มารดาของเขา เพื่อที่จะให้นางเย็นตาและไม่เศร้าโศก และเพื่อนางจะได้รู้ว่า สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง แต่พวกเขาส่วนมากไม่รู้

{28:14} และเมื่อเขาบรรลุนิยมและเติบโตบริบูรณ์แล้ว เราได้ประทานปัญญาและวิทยาการแก่เขา และเช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้ประพฤติดี

{28:15} และเขาได้เข้าไปในเมือง ในยามที่ชาวเมืองไม่สังเกต เขาได้เห็นชายสองคนต่อสู้กันอยู่ในนั้น คนหนึ่งมาจากพวกพ้องของตน และอีกคนหนึ่งมาจากฝ่ายศัตรูของตน แล้วคนที่มาจากพวกพ้องของตนได้ร้องขอความช่วยเหลือ เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของตน มุซาได้ต่อยเขา จนเขาถึงฆาต เขากล่าวว่า "นี่มันเป็นการกระทำของชัยฏอน

แท้จริงมันเป็นศัตรูที่หลอกลวงให้หลงผิดอย่างแจ่มชัด"

{28:16} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! แท้จริงข้าฯได้ทุจริตต่อตนเอง ดังนั้น โปรดอภัยให้แก่ข้าฯด้วย" แล้วพระองค์ก็ได้อภัยให้เขา แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{28:17} เขาได้กล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! เนื่องด้วยพระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าฯ ข้าฯจะไม่เป็นผู้สับสนผู้กระทำผิดอีกต่อไป"

{28:18} เข้ามาเขาเข้าไปในเมืองอย่างระมัดระวังเพราะหวาดกลัว แล้วผู้ที่เคยขอร้องให้เขาช่วยเมื่อก่อนนี้ ก็ร้องเรียกให้ช่วยเขาก่อน มูซาจึงพูดกับเขาว่า "แท้จริงท่านเป็นผู้หลงผิดอย่างแน่นอน"

{28:19} เมื่อเขาต้องการที่จะตบตีผู้ที่เป็นศัตรูกับเขาทั้งสอง เขาคนนั้นกล่าวว่า "โอ้ มูซา! ท่านต้องการที่จะฆ่าฉัน ดังที่ท่านได้ฆ่าคนหนึ่งไปแล้วเมื่อก่อนนี้กระนั้นหรือ? ท่านเพียงแต่ปรารถนาจะเป็นอัครพาลในแผ่นดิน และท่านไม่ปรารถนาที่จะอยู่ในเหล่าผู้สร้างความปลอดภัย"

{28:20} และชายคนหนึ่งได้มาจากซานเมืองอย่างรีบเร่ง เขากล่าวว่า "โอ้ มูซา! พวกเสนาอำมาตย์กำลังปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับเรื่องของท่านเพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้นจงออกไปเถิด แท้จริงฉันเป็นผู้หนึ่งที่หวังดีต่อท่าน"

{28:21} ดังนั้น เขาจึงออกจากเมืองนั้นอย่างระมัดระวังเพราะหวาดกลัว เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดช่วยข้าฯ ให้รอดพ้นจากหมู่ชนทุจริต "

{28:22} และเมื่อเขามุ่งหน้าไปยังมัตยัน เขากล่าวว่า "หวังว่าพระเจ้าของข้าฯ จะทรงชี้แนะแก่ข้าฯ สู่ทางอันเที่ยงตรง"

{28:23} และเมื่อเขามาพบบ่อน้ำแห่งมัตยัน เขาได้พบฝูงชนกลุ่มหนึ่งกำลังตักน้ำ และนอกจากพวกเขาเหล่านั้นแล้ว เขายังได้พบสตรีสองคนคอยห้าม(ฝูงแกะ) เขากล่าวถามว่า "เธอทั้งสองมีสิ่งใดจะบอกไหม?" นางทั้งสองกล่าวว่า "เราไม่สามารถตักน้ำได้จนกว่าคนเลี้ยงแกะเหล่านั้นจะถอยออกไปและบิดาของเราก็ก่แก่ชรา"

{28:24} ดังนั้น เขาจึงตักน้ำให้แก่นางทั้งสอง แล้วก็กลับไปพักในที่ร่ม และกล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ ! แท้จริงข้าฯ นี้ซัดสนยิ่งในสิ่งที่ดี ที่พระองค์ทรงประทานลงมาให้แก่ข้าฯ"

{28:25} หนึ่งในสองนางเดินอย่างขวยเขินมาหาเขา แล้วกล่าวว่า "บิดาของดิฉันขอเชิญท่านไป เพื่อจะตอบแทนค่าแรงแก่ท่าน ที่ได้ช่วยตักน้ำให้เรา" ครั้นเมื่อเขา(มูซา)ได้มาหาเขา และได้เล่าเรื่องราวแก่เขา เขากล่าวว่า "ท่านไม่ต้องกลัว ท่านได้หนีพ้นจากหมู่ชนทุจริตแล้ว"

{28:26} หนึ่งในสองนางกล่าวว่า "โอ้ บิดา! จงจ้างเขาเถิด แท้จริงคนที่สมควรที่สุดที่ท่านจะจ้างคือผู้ที่แข็งแรง ผู้ที่ซื่อสัตย์คนนี้"

{28:27} เขากล่าวว่า "แท้จริงฉันต้องการที่จะให้ท่านสมรสกับธิดาหนึ่งในสองคนนี้ของฉัน โดยท่านจะต้องทำงานให้ฉันแปดปี และถ้าท่านทำได้ครบสิบปี ก็เป็นความดีที่มาจากท่าน ฉันไม่ต้องการที่จะทำความลำบากให้ท่าน หากอัลลอฮฺทรงประสงค์ ท่านจะพบฉันอยู่ในหมู่คนดี"

{28:28} (มูซา)กล่าวว่า "นั่นคือ(ข้อสัญญา) ระหว่างฉันกับท่าน อันใดก็ตามในสองกำหนดเวลาที่ฉันปฏิบัติครบ ก็ไม่ได้เป็นโทษต่อฉัน และอัลลอฮฺทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เรากล่าวเป็นสัญญา"

{28:29} ครั้นเมื่อมุซาปฏิบัติครบกำหนดแล้ว และได้เดินทางไปพร้อมกับครอบครัวของตน เขาได้มองเห็นไฟลุกอยู่ข้างภูเขาตอร์ เขาจึงพูดกับครอบครัวของตนว่า "จงอยู่ที่นี้ก่อน แท้จริงฉันเห็นไฟ"

{28:30} เมื่อเขาได้มาที่นั่น ได้มีเสียงเรียกจากริมหุบเขาทางด้านขวา ในสถานที่ ที่มีความจำเริญ ณ ที่ต้นไม่ว่า "โอ้ มูซา! แท้จริงฉันคืออัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{28:31} "และจงโยนไม้เท้าของเธอ" เมื่อเขาเห็นมันเคลื่อนไหวคล้ายกับงู เขาก็ผินหลังหนีและไม่ย้อนกลับมา "โอ้ มูซา! จงหันกลับมาเถิดและอย่าหวาดกลัว แท้จริงเธออยู่ในหมู่ผู้ปลอดภัย"

{28:32} "และจงสอดมือของเธอเข้าไปในอกเสื้อของเธอ มันจะออกมาเป็นสีขาวปราศจากอันตรายใด ๆ และจงเอามือแนบตัวเธอไว้เพื่อให้คลายความตกใจ ทั้งสองอย่างนั้น คือหลักฐานจากพระเจ้าของเธอไปยังฟิเรอานและชนชั้นผู้นำของเธอ แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน"

{28:33} (มูซา)กล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! แท้จริงข้าฯ ได้ฆ่าคนหนึ่งจากพวกเขา ข้าฯ จึงกลัวว่าพวกเขาจะฆ่าข้าฯ"

{28:34} "และพี่ชายของข้าฯ คือฮารุน เขาพูดจาคล่องแคล่วกว่าข้าฯ ดังนั้นโปรดส่งเขาเป็นผู้ช่วยร่วมกับข้าฯ เพื่อเขาจะได้ยืนยันให้แก่ข้าฯ แท้จริงข้าฯ กลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธข้าฯ"

{28:35} พระองค์ตรัสว่า "เราจะเสริมกำลังเธอด้วยพี่ชายของเธอ และเราจะให้เธอทั้งสองมีอำนาจ ดังนั้นพวกเขาจะเข้าไม่ถึงเธอทั้งสองดอก เพราะอภินิหารสัญญาณต่าง ๆ ของเรา เธอทั้งสองและผู้ติดตาม เธอทั้งสองเป็นผู้ชนะ"

{28:36} ดังนั้นเมื่อมุซาได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วยบรรดาอภินิหารสัญญาณอันขัดแย้งของเรา พวกเขาบอกว่า "มันเป็นเพียงแต่มายากลที่ถูกเสกสรรขึ้นมา และเราไม่เคยได้ยินข้อกล่าวอ้างเช่นนี้เลย ในสมัยบรรพบุรุษรุ่นก่อนของพวกเขา"

{28:37} และมุซากล่าวว่า "พระเจ้าของฉันทรงรู้ดีถึงผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องมาจากพระองค์ และผู้ที่บั่นปลายแห่งที่พำนักจะเป็นของเขา แท้จริงพวกทujurิตนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ"

{28:38} และฟิโรานุกกล่าวว่า "โอ้ ปวงบริพาร! ข้าไม่เคยรู้จักพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดของพวกเจ้า นอกจากข้าเอง โอ้ ฮามาน! จงเผาหินเหนียวให้แก่ข้า แล้วสร้างโครงสร้างระฟ้า เพื่อที่ข้าจะได้ขึ้นไปดูพระเจ้าของมุซา และแท้จริงข้าคิดว่า เขานั้นอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ"

{28:39} และเขา(ฟิโรานู)และไพร่พลของเขาได้หยั่งผยองในแผ่นดินโดยทujurิต และพวกเขาคิดว่า พวกเขาจะไม่ถูกนำกลับคืนสู่เรา

{28:40} ดังนั้น เราได้ลงโทษเขาและไพร่พลของเขา เราได้โยนพวกเขาลงในทะเล แล้วจึงพิจารณาเถิด บั่นปลายของพวกทujurิตเป็นเช่นใด?

{28:41} และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นผู้นำที่เรียกร้องไปสู่รกญะฮันนัม และในวันฟื้นคืนชีพ พวกเขาจะไม่สามารถช่วยเหลือ

{28:42} และเราได้ให้การสาปแช่งตามติดพวกเขาในโลกนี้ และในวันฟื้นคืนชีพพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกเกลียดชัง

{28:43} และโดยแน่นอนเราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซา หลังจากที่เรได้ทำลายชนรุ่นก่อน ๆ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แก่ปวงมนุษย์และเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และเป็นความเมตตา หวังว่าพวกเขาจะได้พิจารณาใคร่ครวญ

{28:44} และเธอไม่ได้อยู่ทางด้านประจิมทิศ เมื่อเราได้กำหนดกิจการแก่มุซา และเธอไม่ได้ปรากฏอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเป็นสักขีพยาน

{28:45} ทว่าเราได้สร้างชนหลายรุ่น แล้วอายุขัยนั้นก็ยาวนานสำหรับพวกเขา และเธอไม่ได้พำนักอยู่ร่วมกับกลุ่มชนมัตยัน เพื่อสาธยาย โองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขา ทว่าแท้จริงเราเป็นผู้ส่งศาสนทูต

{28:46} และเธอไม่ได้อยู่ทางด้านข้างของภูเขาตุรเมื่อเราได้ร้องเรียก แต่มันเป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเธอ เพื่อเธอจะได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่ง ที่ไม่ได้มีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขาก่อนหน้าเธอ หวังว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

{28:47} มิฉะนั้นแล้ว หากเคราะห์กรรมหนึ่งประสบแก่พวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่น้ำมือของพวกเขาเองที่ได้กระทำไว้ แล้วพวกเขาก็จะพูดขึ้นว่า "พระเจ้าของพวกเขา! เหตุใดพระองค์จึงไม่ส่งศาสนทูตสักคนหนึ่งมายังพวกเขา เพื่อจะได้ปฏิบัติตามบรรดาโองการของพระองค์ และพวกเขาจะได้อยู่ในหมู่ผู้มีศรัทธา"

{28:48} ครั้นเมื่อสัจธรรมจากเราได้มายังพวกเขา พวกเขาบอกว่า "เหตุใดเขาจึงไม่ได้รับเยี่ยงเดียวกับที่มุซาได้รับเล่า?!" แล้วพวกเขาไม่ได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานให้แก่มุซามาก่อนดอกหรือ? พวกเขาบอกว่า "มายากลสองแบบที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน" และพวกเขากล่าวว่า "เราเป็นผู้ปฏิเสธต่อทุกแบบ"

{28:49} จงกล่าวเถิด "ดังนั้นพวกเธอจงนำคัมภีร์สักเล่มหนึ่งจากอัลลอฮ์ ที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งกว่าทั้งสองเล่มนั้น เพื่อฉันจะได้ปฏิบัติตามมัน หากพวกเธอเป็นผู้สัตย์จริง"

{28:50} หากพวกเขาไม่ยอมสนองตอบเธอ ก็จงรู้เถิดว่า พวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ของพวกเขา และผู้ใดเล่าจะหลงผิดยิ่งไปกว่าผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ของตน

โดยปราศจากแนวทางที่ถูกต้องจากอัลลอฮ์

แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่กลุ่มชนทุจริต

{28:51} และโดยแน่นอน เราได้นำพจนารถนั้นมายังพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

{28:52} บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์แก่พวกเขามาก่อนคัมภีร์นี้ พวกเขามีศรัทธาต่อมัน

{28:53} และเมื่อมันได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขา กล่าวว่า "เรามีศรัทธาในมัน แท้จริงมันคือ
สัจธรรมจากพระเจ้าของเรา แท้จริงเราเป็นผู้สวามิภักดิ์มาก่อนหน้านี้"

{28:54} ชนเหล่านั้นจะได้รับรางวัลของพวกเขาสองครั้ง เนื่องจากพวกเขาได้ออกตน

และพวกเขาป้องกันความชั่วด้วยความดี และพวกเขาบริจาคจากบางส่วน ที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพ
แก่พวกเขา

{28:55} และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องไร้สาระ พวกเขาก็หันห่างจากมัน และกล่าวว่า "การงานของเรา
ก็จะได้แก่เรา และการงานของพวกเขาท่านก็จะได้แก่พวกเขา ศานติแก่พวกเขา เราไม่ต้องการพวกเขา
เวลา"

{28:56} แท้จริง เธอไม่สามารถที่จะนำทางเที่ยงแก่ผู้ที่เธอรักได้ แต่อัลลอฮ์ทรงนำทางเที่ยงแก่ผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

{28:57} และพวกเขา กล่าวว่า "หากเราปฏิบัติตามแนวทางเที่ยงร่วมกับท่าน พวกเราจะถูกจุด
กระชากออกจากแผ่นดินของเรา" เราไม่ได้ก่อตั้งเขตหวงห้ามอันปลอดภัยให้แก่พวกเขาดอกหรือ? ซึ่ง
ผลไม้มากมายถูกนำมาซึ่งที่นั่น เป็นเครื่องยังชีพที่มาจากเรา แต่พวกเขาส่วนมากไม่รู้

{28:58} และตั้งเท่าใดแล้วที่เราได้ทำลายบ้านเมือง ซึ่งผยองลำพองในความเป็นอยู่ของมัน ก็นั้น
อย่างไรเล่า ที่พำนักของพวกเขา ไม่เป็นที่พำนักอาศัยหลังจากพวกเขาอีกต่อไป เว้นแต่เพียงเล็กน้อย
และเราเป็นผู้รับมรดก

{28:59} และพระเจ้าของเธอไม่ได้เป็นผู้ทำลายบ้านเมือง จนกว่าพระองค์จะทรงแต่งตั้งศาสนทูตขึ้น
ในเมืองหลวงนั้น โดยสาธยาย โองการทั้งหลายของเราแก่พวกเขา และเราไม่ได้เป็นผู้ทำลายบ้านเมือง
เว้นแต่ชาวเมืองนั้นเป็นพวกทุจริต

{28:60} และสิ่งใดที่พวกเขาได้รับนั้น มันเป็นเพียงการเสพลุขของชีวิตแห่งโลกนี้ และเป็นเครื่องประ
ดับของมัน แต่สิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮ์นั้นประเสริฐกว่าและจริงกว่า พวกเขาไม่ใช่ปัญญาดอกหรือ?

{28:61} ดังนั้นผู้ใดที่เราได้ให้สัญญาแก่เขาซึ่งเป็นสัญญาอันดีงาม แล้วเขาก็จะเป็นผู้จะได้พบมัน
จะเหมือนกับผู้ที่เราได้ให้เขาเสพลุขแห่งชีวิตของโลกนี้ แล้วในวันพินาศชีพเขาจะเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูก
นำมาลงโทษ กระนั้นหรือ ?

{28:62} และวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า "ไหนเล่าเหล่าภาคีของฉัน ที่พวกเขาเหล่านั้น
อ้าง?"

{28:63} บรรดาผู้ที่คำพิพากษานั้นสาสมแก่พวกเขา กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกเขา! พวกเหล่านี้คือ
บรรดาผู้ที่พวกเขาได้หลอกลวงให้หลงผิด พวกเขาได้หลอกลวงให้พวกเขาหลงผิด เช่นเดียวกับที่
พวกเขาได้หลงผิดเอง พวกเขาขอปลื้มตัวลู่พระองค์ และพวกเขาไม่ได้เคารพสักการะพวกเขาดอก"

{28:64} และจะมีเสียงกล่าวว่า "จงเรียกร่องภาคีของพวกเขา" พวกเขาก็ร้องเรียกพวกมัน แต่พวก
มันไม่ขานรับพวกเขา และพวกเขาได้เห็นการลงโทษ หากพวกเขาได้อยู่ในแนวทางเที่ยงก็คงจะดี

{28:65} และวันที่ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า "พวกเขาได้ตอบแก่บรรดาศาสนทูตว่าอย่างไร?"

{28:66} ดังนั้น ข้อแก้ตัวนั้นมีตมต่อพวกเขาในวันนั้น ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ถามซึ่งกันและกัน

{28:67} ส่วนผู้ลู่แก่โทษและศรัทธา และประกอบความดี บางทีเขาจะอยู่ในหมู่ผู้บรรลุความสำเร็จ

{28:68} และพระเจ้าของเธอทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเลือก พวกเขาไม่มีสิทธิ์ใน
การเลือก พระพิสุทธิคุณแห่งอัลลอฮ์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคี

{28:69} และพระเจ้าของเธอ นั้น ทรงรอบรู้สิ่งที่หัวอกของพวกเขาปกปิดอยู่และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

{28:70} และพระองค์คืออัลลอฮฺ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์ในตอนแรกเริ่มและในตอนสุดท้าย และการพิพากษานั้นเป็นสิทธิของพระองค์ และยิ่งพระองค์พวกเธอจะถูกนำกลับคืน

{28:71} จงกล่าวเถิด "พวกเธอเห็นไหม? หากอัลลอฮฺทรงทำให้พวกเธอมีราตรีชั่วนิรันดร์จนถึงวันฟื้นคืนชีพ พระผู้เป็นเจ้าองค์ใดเล่า อื่นจากอัลลอฮฺ ที่จะนำแสงสว่างมาให้แก่พวกเธอ พวกเธอไม่รับฟังบ้างหรือ?"

{28:72} จงกล่าวเถิด "พวกเธอเห็นไหม? หากอัลลอฮฺทรงทำให้พวกเธอมีทิวาชั่วนิรันดร์จนถึงวันฟื้นคืนชีพ พระผู้เป็นเจ้าองค์ใดเล่า อื่นจากอัลลอฮฺ ที่จะนำราตรีมาให้แก่พวกเธอได้พักผ่อนในเวลานั้น พวกเธอไม่พิจารณาดูบ้างหรือ?"

{28:73} และเพราะความเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงเนรมิตให้มีราตรีและทิวาเพื่อพวกเธอจะได้พักผ่อนในเวลานั้น และเพื่อพวกเธอจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเธอจะได้ขอบพระคุณ

{28:74} และวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขาแล้วตรัสว่า "ไหนเล่าเหล่าภาคีของฉัน ที่พวกเธอกล่าวอ้าง?"

{28:75} และเราได้ดึงเอาสักขีพยานหนึ่งออกมาจากทุก ๆ ประชาชาติ แล้วเราได้กล่าวว่า "จงนำหลักฐานของพวกเธอมา" พวกเขาจึงรู้ว่า สัจธรรมนั้นเป็นของอัลลอฮฺ และสิ่งที่พวกเขาได้ก่อกำเนิดขึ้นมานั้นได้หลงหายไปจากพวกเขา

{28:76} แท้จริงกอรูนมาจากพวกพ้องของมุซา แล้วเขาได้กดขี่พวกเขา และเราได้ประทานทรัพย์สมบัติมากมายแก่เขา จนกระทั่งเหล่าลูกกัญญาแฉของคลั่งนั้นยังหนักสำหรับคนกลุ่มหนึ่งที่แข็งแรง เมื่อพวกพ้องของเขากล่าวแก่เขาว่า "อย่าได้หยิ่งผยอง เพราะแท้จริงอัลลอฮฺไม่ทรงชอบบรรดาผู้หยิ่งผยอง"

{28:77} "และจงแสวงหานิเวศน์แห่งปรโลก ในสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานแก่เธอ และอย่าลืมนส่วนของเธอแห่งโลกนี้ และจงทำความดีเสมือนกับที่อัลลอฮฺได้ทรงดีกับเธอ และอย่าแสวงหาความเสียหายในแผ่นดินแท้จริง อัลลอฮฺไม่ทรงชอบบรรดาผู้บ่อนทำลาย"

{28:78} (กอรูน)กล่าวว่า "ข้าได้รับมันเพราะความรู้ของข้า" เขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮฺได้ทรงทำลายผู้ที่มิพลังยิ่งกว่าและสะสมทรัพย์มากกว่าก่อนหน้าเขาในชนรุ่นก่อน ๆ และบรรดาผู้กระทำความผิดจะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับความผิดต่าง ๆ ของพวกเขาดอกหรือ?

{28:79} ดังนั้น เขาได้ออกไปหาพวกพ้องของตนด้วยเครื่องประดับอันสง่าของเขา บรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้กล่าวว่า "โอ้ หากเรามี เช่นที่กอรูนได้ถูกประทานมาก็คงดี! แท้จริงเขาเป็นผู้มีโชควาสนายิ่งใหญ่"

{28:80} และบรรดาผู้ได้รับความรู้กล่าวว่า "ความวิบัติแก่พวกท่าน! การตอบแทนแห่งอัลลอฮฺนั้นประเสริฐยิ่งแก่ผู้มีศรัทธาและประพฤติดี และไม่มีผู้ใดได้รับมันดอก นอกจากบรรดาผู้อดทน"

{28:81} ดังนั้น เราจึงให้ธรณีสูบเขาและเคหะสถานของเขา ไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาได้ นอกเหนือจากอัลลอฮฺ และเขาก็ไม่ได้เป็นหนึ่งในเหล่าผู้ได้รับความช่วยเหลือ

{28:82} และบรรดาผู้ปรารถนาจะมีฐานะเยี่ยงเขาเมื่อวันวานกลับกล่าวว่า "อนาถนั้! อัลลอฮฺนั้นทรงปล่อยและทรงกุมเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในปวงบ่าวของพระองค์ หากไม่ใช่เพราะอัลลอฮฺทรงโปรดปรานแก่เราแล้ว แน่نون พระองค์ก็จะทรงให้ธรณีสูบเราลงไปด้วย อนาถนั้! บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ"

{28:83} นั่นคือนิเวศน์แห่งปรโลก เราได้เตรียมมันไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ไม่ปรารถนาความหยิ่งผยองในแผ่นดิน และไม่ก่อความเสียหาย และมันปลายย่อมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง

{28:84} ผู้ใดนำเอาความดีมา เขาก็จะได้รับความดียิ่งกว่า และผู้ใดนำความชั่วมา บรรดาผู้กระทำความชั่วทั้งหลายนั้น จะถูกตอบแทนเพียงแต่เท่าที่พวกเขาได้กระทำไว้

{28:85} แท้จริง พระผู้ทรงประทานอัลกุรอานให้แก่เธอ แนนอน ย่อมทรงนำเธอกลับสู่ถิ่นเดิม จงกล่าวเถิด "พระเจ้าของข้าฯ ทรงรู้ดียิ่ง ว่าผู้ใดอยู่ในแนวทางเที่ยงและผู้ใดอยู่ในความหลงผิดที่ชัดแจ้ง {28:86} และเธอไม่ได้หวังมาก่อนเลยว่า คัมภีร์นี้จะถูกประทานให้แก่เธอ เว้นแต่ว่ามันเป็นความปราณีจากพระเจ้าของเธอ ดังนั้น เธออย่าเป็นผู้สนับสนุนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา {28:87} และอย่าให้พวกเขาปลักเธอให้หันเหจากบรรดาโองการของอัลลอฮฺ หลังจากที่มันได้ถูกประทานลงมาแก่เธอ และจงเชิญชวนไปสู่พระเจ้าของเธอ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี {28:88} และอย่าวิงวอนขอต่อพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮฺ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ทุกสิ่งย่อมพินาศ นอกจากพระพักตร์ของพระองค์

29. ซูเราะฮ์อัลอันกะบูต (บท แมงมุม)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{29:1} อะลิฟ ลาม มีม

{29:2} มนุษย์คิดว่าพวกเขาจะถูกปล่อยไป เพียงแต่พวกเขาบอกว่า "เรามีศรัทธา" โดยพวกเขา จะไม่ต้องถูกทดสอบลงใจกระนั้นหรือ?

{29:3} และโดยแน่นอน เราได้ลงใจบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขาแล้ว ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงรู้แจ้งถึง บรรดาผู้สัตย์จริง และทรงรู้แจ้งถึงบรรดาผู้กล่าวเท็จ

{29:4} บรรดาผู้กระทำความชั่วคิดว่า พวกเขาจะรอดพ้นไปจากเรากระนั้นหรือ? สิ่งที่พวกเขาตัดสินกันนั้น ช่างชั่วช้ายิ่งนัก!

{29:5} ผู้ใดหวังที่จะพบอัลลอฮ์ วาระกำหนดของอัลลอฮ์ก็จะมาอย่างแน่นอน และพระองค์คือพระ ผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{29:6} และผู้ใดต่อสู้ อันที่จริงเขาก็ต่อสู้เพื่อตัวของเขาเอง แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอิสระจากสากลโลก

{29:7} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำความดีนั้น เราก็จะลบล้างเหล่าความผิดของพวกเขา ออกจากพวกเขา และเราจะตอบแทนพวกเขา ต่อสิ่งที่ดียิ่ง ที่พวกเขาได้กระทำไว้

{29:8} และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้กตัญญูต่อบิดามารดาของตน และถ้าทั้งสองบังคับเธอเพื่อให้ตั้ง ภาศิตต่อฉัน ในสิ่งที่เธอไม่มีความรู้ เธอก็อย่าปฏิบัติตามเขาทั้งสอง ยังฉันคือที่กลับคืนของพวกเธอ ดังนั้นฉันจะแจ้งแก่พวกเธอในสิ่งที่พวกเธอได้กระทำไว้

{29:9} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และประพฤติดีนั้น แน่แน่นอนเราจะให้พวกเขาเข้าอยู่ในหมู่คนดี

{29:10} และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า "เรามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์" ครั้นเมื่อเขาประสบกับความทุกข์ยาก ในทางของอัลลอฮ์ เขาก็ถือเอาการจ้องร้ายของมนุษย์ประหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์ และเมื่อการ ช่วยเหลือจากพระเจ้าของเธอมาถึง พวกเขาก็จะกล่าวว่า "แท้จริงเราเคยอยู่ร่วมกับพวกท่าน" และไม่ ใช้อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่ง ในสิ่งที่มืออยู่ในห้วงอกของประชาชาติทั้งมวลดอกหรือ?

{29:11} และแน่นอน อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และแน่นอนพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงพวก สับปลับ

{29:12} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาว่า "จงปฏิบัติตามแนวทางของเรา แล้วเราจะแบกรับความผิดของพวกท่าน" อันที่จริง พวกเขาไม่ได้แบกรับความผิดของเขาเหล่านั้นแต่ อย่างไม่ แต่แท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จดอก

{29:13} อันที่จริงพวกเขาจะแบกรับภาระของตน และภาระอื่น ๆ ร่วมกับภาระของตน และพวกเขาก็จะถูกสอบสวนในวันฟื้นคืนชีพ ในสิ่งที่พวกเขาได้ก่ขึ้น

{29:14} และโดยแน่นอนเราได้ส่งนุหุไปยังหมู่ชนของเขา และเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเขาหนึ่งพันปีเว้น ห้าสิบปี

{29:15} ดังนั้นเราได้ช่วยเขาและพวกพ้อง ในเรือให้รอดพ้น และเราได้ทำให้มันเป็นอภินิหาร สัตย์ญาณหนึ่งแก่ประชาชาติทั้งมวล

{29:16} และอิบรอฮีม เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของตนว่า "จงเคารพสักการะอัลลอฮ์และจงอย่าเกรงต่อ พระองค์ นั้นแหละเป็นสิ่งประเสริฐยิ่งสำหรับพวกท่าน หากพวกเธอเข้าใจ"

{29:17} "อันที่จริงพวกเธอเคารพสักการะสิ่งบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ และพวกเธอถูการมุสาขึ้น แท้จริงบรรดาสิ่งที่พวกเธอสักการะบูชาอื่นจากอัลลอฮ์นั้น มันไม่มีอำนาจที่จะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเธอ ดังนั้นจงขอปัจจัยยังชีพจากอัลลอฮ์เถิด และจงเคารพสักการะพระองค์ และจงขอบพระคุณต่อ พระองค์ ยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกเธอจะถูกนำกลับคืน"

{29:18} "และหากพวกเธอปฏิเสธ แน่แน่นอนประชาชาติทั้งหลายก่อนพวกเธอก็ได้ปฏิเสธมาแล้ว ศาสนทูตไม่มีหน้าที่อื่นใด นอกจากการเผยแผ่อันชัดแจ้ง"

{29:19} และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงเริ่มการบังเกิดอย่างใด แล้วทรงทำให้มันกลับคืนมา แท้จริง สิ่งนี้ง่ายนักสำหรับอัลลอฮฺ

{29:20} จงกล่าวเถิด "จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดิน แล้วพิจารณาดูว่า พระองค์ทรงเริ่มการบังเกิดอย่างใด แล้วอัลลอฮฺทรงให้การบังเกิดครั้งสุดท้ายนั้นบังเกิดขึ้น แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงมีพระอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง"

{29:21} "พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเมตตาผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และยิ่งพระองค์เท่านั้นพวกเธอจะถูกนำกลับคืน"

{29:22} "และพวกเธอไม่สามารถจะรอดพ้นไปได้ทั้งในแผ่นดินและในฟากฟ้า และพวกเธอไม่มีผู้คุ้มครองและไม่มีผู้ช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮฺเลย"

{29:23} อันบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาโองการทั้งหลายของอัลลอฮฺ และการพบพระองค์ ชนเหล่านั้นท้อแท้ต่อความเมตตาของฉันท และชนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{29:24} คำตอบของหมู่ชนของเขาก็เพียงแต่กล่าวว่า "จงฆ่าเขาหรือเผาเขาเสีย" แต่อัลลอฮฺได้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากไฟ แท้จริง ในกรณี ย่อมเป็นนานาสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้มีศรัทธา

{29:25} และเขากล่าวว่า "พวกเธอได้ยึดเอารูปปั้นต่าง ๆ อื่นจากอัลลอฮฺเป็นสื่อสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเธอในชีวิตแห่งโลกนี้ แล้วในวันฟื้นคืนชีพ พวกเธอต่างก็จะปฏิเสธต่อกัน และต่างก็จะสาปแช่งกันไปมา และที่พำนักของพวกเธอคือเพลิงนรก และพวกเธอจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ"

{29:26} ดังนั้นลุลูได้มีศรัทธาต่อเขา และเขากล่าวว่า "ฉันจะอพยพไปหาพระเจ้าของฉัน แท้จริงพระองค์ทรงมีพระอำนาจ ทรงพระปรีชาญาณ

{29:27} และเราได้ให้อิสหาค และยะอฺูบแก่เขา และเราได้ให้การเป็นนบี และคัมภีร์แก่วงศ์ตระกูลของเขา และแก่เขา เราได้ประทานรางวัลของเขาในโลกนี้ และแท้จริง ในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่คนดี

{29:28} และลุลู เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของตนว่า "พวกเธอได้กระทำการลามกซึ่งไม่มีผู้ใดในหมู่ประชาชาติกระทำความก่อนพวกเธอเลย"

{29:29} แท้จริงพวกเธอสมสู่พวกผู้ชาย และปล้นสะดมบนทางหลวงกระนั้นหรือ? และกระทำความชั่วในสโมสรรของพวกเธอ แต่คำตอบของหมู่ชนของเขาเพียงแต่กล่าวว่า "จงนำการลงโทษของอัลลอฮฺมาให้แก่พวกเราเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง"

{29:30} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดช่วยข้าให้อยู่เหนือหมู่ชนผู้บ่อนทำลาย"

{29:31} และครั้งเมื่อทูตของเราได้มาหาอิบรอฮีมพร้อมด้วยชาวดี พวกเขากล่าวว่า "แท้จริงเราเป็นผู้ทำลายเมืองนี้ เพราะว่าชาวเมืองนี้เป็นพวกทุจริต "

{29:32} เขากล่าวว่า "แท้จริงในเมืองนั้นมีลุลูอยู่ด้วย" พวกเขากล่าวว่า "เรารู้ดีว่ามีผู้ใดอยู่ในนั้น แน่แน่นอนเราจะช่วยเขาและบริวารของเขาให้รอดพ้น เว้นแต่ภริยาของเขา เพราะนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย"

{29:33} และเมื่อทูตของเราได้มาหาลุลู เขาเป็นทุกข์เพราะพวกเขา และคัมภีร์ที่ไม่อาจจะให้ความคุ้มครอง ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวว่า "อย่ากลัวและอย่าเศร้าโศกเลย แท้จริงเราเป็นผู้ช่วยเหลือท่านและบริวารของท่าน เว้นแต่ภริยาของท่าน เพราะนางอยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย"

{29:34} "แท้จริงเราเป็นผู้นำการลงโทษจากฟากฟ้าสู่ชาวเมืองนี้ เนื่องจากพวกเขาฝ่าฝืน"

{29:35} และโดยแน่นอน เราได้ทั้งสัญญาอันชัดแจ้งของเมืองนี้ไว้สำหรับหมู่ชนผู้ใช้ปัญญา

{29:36} และลุลูได้ส่ง (เราได้ส่ง) พี่น้องของพวกเขาคือซุฮัยบ เขากล่าวขึ้นว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด และจงกลัววันสุดท้าย และอย่ามุ่งทำความเสียหาย เป็นผู้บ่อนทำลายในแผ่นดิน!"

{29:37} แต่พวกเขาได้ปฏิเสธเขา ดังนั้นแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงก็ได้คร่าพวกเขา

แล้วพวกเขาได้ประสบความหายนะนอนหงายตายในบ้านของพวกเขา

{29:38} และอาดและษะมุด และได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว จากที่พำนักของพวกเขา และชัยชนะได้ประดังปรายของพวกเขาให้พวกเขาเห็นดีเห็นงาม แล้วมันได้ผลักพวกเขาให้หันเหออกจากแนวทาง ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเป็นผู้มีสติปัญญา

{29:39} และ(เราได้ทำลาย)กอรุนและฟิโรเอานและฮามาน และโดยแน่นอนมุซาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน แต่พวกเขาหยิ่งผยองในแผ่นดิน และพวกเขาก็ไม่ได้รอดพ้นไปจากเรา

{29:40} และแต่ละคนเราได้ลงโทษด้วยความผิดของเขา พวกเขาบางคน เราได้ส่งพายุร้ายทำลายเขา และพวกเขบางคน เราได้ลงโทษเขาด้วยเสียงกัมปนาท และพวกเขบางคน เราได้ให้แผ่นดินสูบเขา และพวกเขบางคน เราได้ให้เขาจมน้ำตาย และอัลลอฮฺไม่ได้ทรงอยู่ติดธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่ทุจริตต่อตนเอง

{29:41} อุปมาบรรดาผู้ที่ยึดเอาอื่นจากอัลลอฮฺเป็นผู้คุ้มครอง อุปไมยดั่งแมงมุมที่ชักใยทำรัง และแท้จริงที่บอบบางที่สุดก็คือรังของแมงมุม หากพวกเขาจะรู้

{29:42} แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้ต่อสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{29:43} และเหล่านี้คือบรรดาอุปมาที่เราได้เปรียบเทียบมันสำหรับปวงมนุษย์ แต่ไม่มีผู้ใดตระหนักมันดอก นอกจากผู้รู้

{29:44} อัลลอฮฺทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความสัตย์จริง แท้จริงในการนี้ยอมเป็นสัญญาณแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{29:45} เธอจงอ่านสิ่งที่ถูกเปิดเผยสำแดงแก่เธอจากคัมภีร์ และจงดำรงการนมาซ แท้จริงการนมาซนั้นจะยับยั้งการทำลามกและความชั่ว และการรำลึกถึงอัลลอฮฺนั้น ใหญ่ยิ่ง และอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

{29:46} และพวกเขาอย่าได้เถียงกับชาวคัมภีร์เว้นแต่ด้วยวิธีที่ดีกว่า นอกจากพวกทุจริตในหมู่พวกเขา และพวกเขาจงกล่าวว่า "เรามีศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานแก่เราและสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่พวกเขา และพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกเขาหนึ่งองค์เดียวกัน และเราเป็นผู้สวามีภักดีต่อพระองค์"

{29:47} และเช่นนั้นแหละ เราได้ประทานคัมภีร์แก่เธอ ดังนั้นบรรดาผู้ที่เราได้เคยประทานคัมภีร์แก่พวกเขา พวกเขาก็ศรัทธาต่อมัน และในหมู่พวกเขามีผู้ที่มีศรัทธาต่อมัน และไม่มีผู้ใดปฏิเสธเหล่าโองการของเรา นอกจากผู้ปฏิเสธศรัทธา

{29:48} และก่อนหน้านั้นเธอไม่เคยอ่านคัมภีร์ใด ๆ เลย และเธอไม่เคยขีดเขียนมันด้วยมือขวาของเธอ มิฉะนั้นแล้ว พวกกล่าวความเท็จก็จะสงสัยอย่างแน่นอน

{29:49} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! มันคือโองการทั้งหลายอันแจ่มชัดอยู่ในห้วงของบรรดาผู้ได้รับความรู้ และไม่มีผู้ใดปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา นอกจากพวกทุจริต

{29:50} และพวกเขากล่าวว่า "เหตุใดบรรดาอภินิหารสัญญาณจากพระเจ้าของเขาจึงไม่ถูกประทานมายังเขา" จงกล่าวเถิด "แท้จริงอภินิหารสัญญาณเหล่านั้นอยู่ที่อัลลอฮฺ และฉันเป็นผู้ตักเตือนอันกระจ่างแจ้งเท่านั้น"

{29:51} ไม่เพียงพอแก่พวกเขาดอกหรือ? ที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้แก่เธอ ซึ่งได้ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง แท้จริงในการนั้นแน่นอนยอมเป็นความเมตตาและเป็นการตักเตือนแก่หมู่ชนผู้มีศรัทธา

{29:52} จงกล่าวเถิด "เพียงพอแล้วที่อัลลอฮฺทรงเป็นพยานระหว่างฉันและพวกเขา พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน" และบรรดาผู้เชื่อในความเท็จและปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้สูญเสีย

{29:53} และพวกเขาเร่งเร้าเธอในเรื่องการลงโทษ และมาตรว่าไม่ได้มีวาระถูกกำหนดไว้แล้ว การลงโทษก็จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาอย่างแน่นอน และมันจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาโดยฉับพลัน โดยที่พวกเขาไม่รู้สีกตัว

{29:54} พวกเขาเร่งเร้าเธอในเรื่องการลงโทษ อันที่จริงนรกจะอันหมั้นสกัฒลอมพวกปฏิเสศศรัทธาไว้อย่างแน่นอน

{29:55} วันซึ่งการลงโทษจะครอบคลุมพวกเขาจากเบื้องบนของพวกเขาและจากใต้ฝ่าเท้าของพวกเขา และพระองค์จะตรัสว่า "พวกเธอจงลืมนสิ่งที่พวกเธอได้กระทำไว้"

{29:56} โอ้ ปวงบ่วงของฉันทันที่มีศรัทธา! แท้จริงแผ่นดินของฉันทันนั้นกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้นเฉพาะฉันทันเท่านั้นพวกเธอจะเคารพสักการะ

{29:57} ทุกชีวิตเป็นผู้ลืมนความตาย แล้วพวกเธอจะถูกนำกลับคืนยังเรา

{29:58} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดี แน่แน่นอนเราจะให้พวกเขาพำนักอยู่ในวิมานแห่งสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน พวกเขาเป็นอมตะอยู่ในนั้น รางวัลของผู้ประพฤติดีซึ่งประเสริฐยิ่งนัก

{29:59} บรรดาผู้อดทนขันติและพวกเขามอบหมายต่อพระเจ้าของพวกเขา

{29:60} และสัตว์ตั้งกัษนิตที่มันไม่ได้แบกเครื่องยังชีพของมัน อัลลอฮฺทรงประทานเครื่องยังชีพแก่พวกมันและแก่พวกเธอ และพระองค์คือพระผู้ทรงไถ่ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{29:61} และถ้าเธอถามพวกเขา "ผู้ใดเล่าเป็นผู้สร้างเหล่าชั้นฟ้า และแผ่นดิน และเป็นผู้เนรมิตดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ให้เป็นประโยชน์" แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า "อัลลอฮฺ" แล้วเหตุใดพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่นอีกเล่า?

{29:62} อัลลอฮฺทรงเผื่อแผ่เครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงจำกัฒมัน แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

{29:63} และถ้าเธอถามพวกเขาว่า "ผู้ใดเล่าทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟ้า แล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตหลังจากความแห้งแล้งของมัน" แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า "อัลลอฮฺ" จงกล่าวเถิด "มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ" ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่ไตร่ตรอง

{29:64} และการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ไม่ใช่ชีวิตอื่นใด เว้นแต่เป็นการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริง และแท้จริงสถานที่ในปรโลกนั้น นั่นแหละคือชีวิตที่แท้จริง หากพวกเขาได้รู้

{29:65} ดังนั้นเมื่อพวกเขาหลงเรือ พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้ขึ้นบกแล้ว พวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์

{29:66} เพื่อพวกเขาจะเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา และเพื่อพวกเขาจะได้หลงระเรีง แล้วพวกเขาก็จะได้รู้

{29:67} พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ทำให้(มักกะฮฺ)เป็นเขตหวงห้ามที่ปลอดภัย ขณะที่ผู้คนรอบข้างพวกเขาถูกฆ่าถูกลักพาตัวไป แล้วพวกเขายังจะศรัทธาต่อความเท็จ และพวกเขายังจะเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮฺอีกหรือ?

{29:68} และผู้ใดเล่า จะทุจริตยิ่งกว่าผู้กัฒความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ หรือปฏิเสศัจธรรมเมื่อมันได้มายังเขา ที่พำนักในนรกจะอันหมั้น ไม่ใช่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสศศรัทธาดอกหรือ?

{29:69} และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของเรา แน่แน่นอนเราจะชี้แนะพวกเขาสู่หนทางของเรา และแท้จริงอัลลอฮฺทรงอยู่ร่วมกับผู้ประกอบคุณงามความดี

30. ซูเราะฮ์อิรุม (บท โรมัน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปราณียิ่ง

{30:1} อะลิฟ ลาม มีม

{30:2} พวกโรมันถูกพิชิตแล้ว

{30:3} ในดินแดนอันไกลนี้ แต่หลังจากความปราชัยของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รับชัยชนะ

{30:4} ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา พระบัญชาเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ทั้งก่อนและหลัง(ชัยชนะ)

และวันนั้นบรรดาผู้ที่มีศรัทธาจะปิติยินดี

{30:5} ต่อการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงช่วยเหลือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์คือ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{30:6} (นั่นคือ) สัญญาของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์ แต่มนุษย์ส่วนมาก ไม่รู้

{30:7} พวกเขารู้แต่เพียงผิวเผินในเรื่องการดำรงชีวิตในโลกนี้ และพวกเขาไม่คำนึงถึงการมีชีวิต ในปรโลก

{30:8} พวกเขาไม่ได้ใคร่ครวญในตัวของพวกเขาตอกหรือว่า อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและ แผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง เพื่อสิ่งอื่นใดเลย

เว้นแต่เพื่อความสัตย์จริงและในช่วงเวลาที่ถูกกำหนดไว้

และแท้จริง มนุษย์ส่วนมากเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อการพบพระเจ้าของพวกเขา

{30:9} พวกเขาไม่ได้ท้องเที่ยวไปตามแผ่นดินตอกหรือ? แล้วพิจารณาดูว่าบ้านปลายของประชาชาติ ในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด! พวกเขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา พวกเขาเหล่านั้นขุด พรวนดินและก่อสร้าง(เคหสถาน)มากกว่าที่พวกเขาเหล่านั้นก่อสร้างมัน และบรรดาศาสนทูตของพวกเขา ได้มาหาพวกเขาด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง ดังนั้น แน่อนอนอัลลอฮ์ไม่ได้ทรงยุติธรรมต่อพวกเขา ทว่า พวกเขาต่างหาก ที่ทุจริตต่อตนเอง

{30:10} แล้วบ้านปลายของบรรดาผู้กระทำความชั่วก็คือความชั่ว โดยที่พวกเขาปฏิเสธต่อสัญญาณ ทั้งหลายของอัลลอฮ์และพวกเขาเย้ยหยันต่อมัน

{30:11} อัลลอฮ์ทรงเริ่มการบังเกิด แล้วทรงให้มันกลับมาเกิดอีก แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปยัง พระองค์

{30:12} และวันที่โลกาวินาศจะเกิดขึ้น เหล่าทรชนก็จะสิ้นหวัง

{30:13} และจะไม่มีผู้ใดในบรรดาภาคีของพวกเขา เป็นผู้อนุเคราะห์ และพวกเขาเองก็เป็นผู้ปฏิเสธ ต่อบรรดาภาคีของพวกเขาด้วย

{30:14} และวันที่โลกาวินาศจะเกิดขึ้น วันนั้นพวกเขาจะแยกออกจากกัน

{30:15} สำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบความดี พวกเขาที่จะชื่นชมยินดีอยู่ในสวนสวรรค์

{30:16} ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมเชื่อต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และการพบกับวัน ปรโลก ชนเหล่านั้นจะอยู่ในการลงโทษอย่างถาวร

{30:17} ดังนั้น พระพิสุทธิตุณแห่งอัลลอฮ์ เมื่อพวกเขาเข้าสู่ยามสนธยา และเมื่อพวกเขาเข้าสู่ยามอรุณ

{30:18} มวลการสรรเสริญในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และในยาม พลบค่ำ และเมื่อพวกเขาเข้าสู่ยามบ่าย

{30:19} พระองค์ทรงนำชีวิตออกมาจากความตาย และทรงนำความตายออกมาจากสิ่งมีชีวิต และทรงชุบชีวิตแผ่นดินหลังจากความแห้งแล้งของมัน และเช่นนั้นแหละพวกเขาจะถูกนำออกมา

{30:20} และหนึ่งจากบรรดาสัญญาของพระองค์คือ ทรงสร้างพวกเธอจากดิน แล้วพวกเธอเป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป

{30:21} และหนึ่งในเหล่าสัญญาของพระองค์คือ ทรงสร้างคูครองให้แก่พวกเธอจากตัวของพวกเธอเอง เพื่อพวกเธอจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงบันดาลให้มีความรักใคร่และความเมตตา ระหว่างพวกเธอ แท้จริงในการนี้แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาแก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

{30:22} และหนึ่งในเหล่าสัญญาของพระองค์คือ การสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และความแตกต่างทางภาษาของพวกเธอและผิวพรรณของพวกเธอ แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาสำหรับบรรดาผู้มีความรู้

{30:23} และหนึ่งในเหล่าสัญญาของพระองค์คือ การหลับนอนของพวกเธอในยามราตรีและทิวา และการแสวงหาของพวกเธอซึ่งความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาแก่หมู่ชนผู้สดับฟังเพื่อใคร่ครวญ

{30:24} และหนึ่งในเหล่าสัญญาของพระองค์คือ

ทรงให้พวกเธอเห็นสายฟ้าแลบเป็นที่หวาดกลัวและเป็นความหวัง และทรงนำน้ำลงมาจากฟ้า และทรงใช้มันชุบชีวิตแผ่นดิน หลังจากความแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาแก่หมู่ชนผู้ไตร่ตรอง

{30:25} และหนึ่งในเหล่าสัญญาของพระองค์คือ ชั้นฟ้าและแผ่นดินมั่นคงอยู่ตามพระบัญชาของพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียกพวกเธออีกครั้งหนึ่งให้ออกจากแผ่นดิน เมื่อนั้นพวกเธอก็จะออกมาอีก

{30:26} และผู้ที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ทั้งหมดเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระองค์

{30:27} และพระองค์คือพระผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงนำมันกลับคืนมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์ และคุณลักษณะอันสูงส่งในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{30:28} พระองค์ทรงยกอุทธารณ์แก่พวกเธอที่มาจากตัวของพวกเธอเอง จะมีไหม ที่พวกเธอยอมเป็นหุ่นส่วนกับ(เหล่าทาส)ที่มีมือขวาของพวกเธอครอบครอง ในสิ่งที่เราได้ให้เครื่องยังชีพแก่พวกเธอ แล้วพวกเธอ(กับพวกเขา)ก็เท่าเทียมกันในสิทธิ

โดยพวกเธออย่าเกรงต่อพวกเขาเหมือนกับเกรงระหว่างพวกเธอกันเอง? เช่นนั้นแหละ เราจำแนกสัญญาทั้งหลายแก่หมู่ชนผู้ไตร่ตรอง

{30:29} ไม่ดอก! ทว่าพวกทุจริตได้ปฏิบัติตามอารมณ์ของพวกตน โดยปราศจากความรู้ แล้วผู้ใดเล่าจะนำทางแก่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้เขาหลงทางไปแล้ว และพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย

{30:30} ดังนั้น เธอจงผินหน้าของเธอสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้ นั้นเป็นธรรมชาติของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้

{30:31} และจงอย่าเกรงพระองค์และจงดำรงการนมาซ โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี

{30:32} (คือ) ในหมู่ผู้แบ่งแยกศาสนาของพวกเขาออกเป็นนิกายต่าง ๆ และแต่ละหมู่คณะก็พอใจต่อสิ่งที่พวกเขามีอยู่

{30:33} และเมื่อทุกขัณฑ์อันใดประสพแก่มนุษย์ พวกเขาถึงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกตน โดยเป็นผู้ผินหน้ากลับไปสู่พระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงให้พวกเขาลิ้มรสความเมตตาจากพระองค์ ณ บัดนั้นหมู่หนึ่งจากพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกตน

{30:34} ก็จงเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขา แล้วก็จงรำเรงกันต่อไปเถิด แล้วพวกเธอจะได้รู้

{30:35} หรือว่าเราได้ให้หลักฐานอันใดแก่พวกเขา เพื่อมันจะได้พูดในสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีต่อพระองค์

{30:36} และเมื่อเราได้ให้มนุษย์ลืมนรสความเมตตา พวกเขาก็ปลื้มปิติต่อมัน และเมื่อทุกข์ร้ายอันใดประสบแก่พวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่มีมือของพวกเขาเคยประกอบไว้ พวกเขาก็หมดอาลัย

{30:37} แท้จริงในการนี้แน่นอน ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้มีศรัทธา

{30:38} จงบริจาคนั้นแก่ญาติสนิทซึ่งทานที่เขามีสิทธิ์ได้รับ และแก่ผู้ขัดสนและผู้เดินทาง นั้นแหละเป็นการดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ปรารถนาพระพักตร์ของอัลลอฮ์ และชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบชัยชนะ

{30:39} และสิ่งที่พวกเขาจ่ายออกไป อันได้แก่สินเชื่อ เพื่อให้มันเพิ่มพูนในทรัพย์สินของคนอื่น มันจะไม่เพิ่มพูน ณ ที่อัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาจ่ายไป อันได้แก่ชะกาต โดยพวกเขาปรารถนาพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้น พวกเขาคือผู้ได้รับการตอบแทนอย่างทวีคูณ

{30:40} อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสร้างพวกเขาแล้วทรงให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาแล้วทรงให้พวกเขาสิ้นชีพ แล้วทรงให้พวกเขาเป็น จะมีผู้ใดบ้างใหม่ในหมู่ภาคีของพวกเขา ที่สามารถทำสิ่งเหล่านั้นสักหนึ่งอย่าง พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคี

{30:41} การบ่อนทำลายได้เกิดขึ้นทั้งในแหล่งหล้าและแหล่งน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มีมือของมนุษย์ได้ขวานขวายไว้ เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลืมรสบางส่วนจากสิ่งที่พวกเขาประกอบไว้ บางทีพวกเขาอาจสำนึกผิด

{30:42} จงกล่าวเถิด "พวกเขาจงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดิน แล้วจงพิจารณาดูว่าบั้นปลายของกลุ่มชนในอดีตเป็นเช่นใด พวกเขาส่วนมากเป็นผู้ตั้งภาคี

{30:43} ดังนั้น จงมุ่งหน้าของเธอเพื่อศาสนาอันเที่ยงธรรม ก่อนที่วันหนึ่งของอัลลอฮ์จะมาถึง ซึ่งไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ วันนั้นพวกเขาจะแตกแยกกัน

{30:44} ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธศรัทธาก็ตกอยู่กับเขา และผู้ใดประพฤติดี

พวกเขาก็เตรียมที่พักไว้สำหรับตัวของพวกเขาเอง

{30:45} เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประพฤติดี ด้วยความดีของพระองค์ แท้จริง พระองค์ไม่ทรงโปรดปรานพวกปฏิเสธศรัทธา

{30:46} และหนึ่งในเหล่าสัญญาณของพระองค์คือ พระองค์ทรงส่งลม เป็นสิ่งที่แจ้งข่าวดี และเพื่อพระองค์จะทรงให้พวกเขาได้ลิ้มรสพระเมตตาแห่งพระองค์ และเพื่อนาวาจะได้แล่นไปโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเขาจะได้ขอบพระคุณ

{30:47} และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเธอไปยังหมู่ชนของพวกเขา และพวกเขาเหล่านั้นได้นำบรรดาหลักฐานมาให้แก่พวกเขาแล้ว ดังนั้น เราได้ตอบแทนบรรดาผู้กระทำความผิดอย่างสาสม และหน้าที่ของเราคือการช่วยเหลือบรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{30:48} อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงส่งลมทั้งหลาย แล้วมันก็ขับต้อนก้อนเมฆ

แล้วพระองค์ก็ทรงแผ่กระจายมันในท้องฟ้า อย่างที่พระองค์ทรงประสงค์

และทรงบันดาลให้มันเป็นกลุ่มก้อน แล้วเธอจะเห็นฝนตกลงมาจากท่ามกลางมัน ยามใดที่มันตกลงมาบนบ่าวของพระองค์ ที่พระองค์ทรงประสงค์ เมื่อนั้นพวกเขาก็ปิติยินดี

{30:49} แม้ว่าพวกเขา ก่อนที่ฝนจะตกลงมาแก่พวกเขานั้น พวกเขาเป็นผู้หมดหวังมาก่อนก็ตาม

{30:50} ดังนั้น เธอจงพิจารณาตุร็องรอยแห่งพระเมตตาของอัลลอฮ์

ว่าพระองค์ทรงให้แผ่นดินมีชีวิตหลังจากความแห้งแล้งของมันอย่างไร

แท้จริงนั่นคือพระผู้ทรงชุบชีวิตผู้สิ้นชีพ และพระองค์คือพระผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง

{30:51} และหากเราได้ส่งลมไป แล้วพวกเขาได้เห็นพืชผลที่เขียวเหลือง แน่แน่นอนพวกเขาจะกลายเป็นผู้เนรคุณหลังจากนั้น

{30:52} แท้จริงเธอก็ไม่อาจจะทำให้คนตายได้ยืน และเธอก็ไม่อาจจะทำให้คนหูหนวกได้ยืนการ
เรียกร้องได้ เมื่อพวกเขาเป็นผู้ผิดหลังกลับ

{30:53} และเธอก็ไม่อาจจะเป็นผู้ชี้ทางแก่คนจิตบอดหลังจากการหลงทางของพวกเขา เธอไม่อาจ
จะทำให้ผู้ใดได้ยืน นอกจากผู้มีศรัทธาต่อบรรดาสัญญาของเรา

โดยที่พวกเขาเป็นผู้มอบน้อมยอมจำนน

{30:54} อัลลอฮ์คือพระเจ้าทรงสร้างพวกเธอในสภาพอ่อนแอ แล้วหลังจากความอ่อนแอ พระองค์ก็
ทรงทำให้มีความแข็งแรง แล้วหลังจากความแข็งแรง ทรงทำให้อ่อนแอและชราภาพ พระองค์
ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นพระเจ้าทรงรอบรู้ พระเจ้าทรงอนุภาพยิ่ง

{30:55} และเมื่อวัน โลกาวินาศเกิดขึ้น เหล่าทรชนจะสาบานว่า พวกเขาไม่ได้พำนักอยู่(ใน โลกนี้)
เกินกว่าหนึ่งชั่วยาม เช่นนั้นแหละ พวกเขาเคยถูกหลอกหลวง

{30:56} และบรรดาผู้มีความรู้และมีศรัทธากล่าว(ตอบโต้)ว่า "โดยแน่นอน พวกท่านได้พำนักอยู่
ตามกำหนดการของอัลลอฮ์จนกระทั่งถึงวันฟื้นคืนชีพ ดังนั้นนี่คือวันฟื้นคืนชีพ แต่พวกท่านไม่เคย
ยอมรับรู้"

{30:57} ในวันนั้นการแก้ตัวของพวกทุจริตจะไม่อำนวยประโยชน์แก่ตัวเอง และพวกเขาจะไม่ถูกขอ
ร้องให้กลับใจ

{30:58} และโดยแน่นอนในอัลกุรอานนี้ เราได้ยกอุทาหรณ์ไว้ทุกอย่างสำหรับมนุษย์ และหากว่าเธอ
นำสัญญาณหนึ่งมาให้พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะกล่าวว่า "พวกท่านเพียงแต่เป็นผู้หลอก
หลวง"

{30:59} เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์ทรงประทับตราบนหัวใจของบรรดาผู้ไม่ยอมรับรู้

{30:60} จงอดทนเถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอ และอย่าให้บรรดาผู้ไม่มีความเชื่อ
มันนั้นทำให้เธอกังวลใจ

31. ซูเราะฮ์ลุกมาน (บท ลุกมาน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{31:1} อะลิฟ ลาม มีม

{31:2} เหล่านั้นคือบรรดาโองการแห่งคัมภีร์ที่ชัดแจ้ง

{31:3} เป็นแนวทางที่ถูกต้องและเป็นการเมตตาแก่บรรดาผู้ประพฤติดี

{31:4} ซึ่งตำราลงนามมาซ และชำระสะอาด และพวกเขาเชื่อมั่นต่อวันปรโลก

{31:5} คนเหล่านั้นอยู่บนแนวทางที่ถูกต้องจากพระเจ้าของพวกเขา และคนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

{31:6} และในหมู่มนุษย์มีผู้แลกเอาเรื่องไร้สาระมา เพื่อหลอกหลวงผู้คน ให้หลงออกจากทางของอัลลอฮ์ โดยปราศจากความรู้ และถือเอามันเป็นเรื่องขบขัน คนเหล่านี้พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอับยศ

{31:7} และเมื่อบรรดาโองการของเราถูกอ่านให้แก่เขา เขาก็หันหลังให้อย่างจงหอง ประหนึ่งว่าเขาไม่ได้ยิน โองการเหล่านั้น ประหนึ่งว่าในหูของเขานั้นมีความหนวก ดังนั้นจงแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

{31:8} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดี พวกเขาจะได้รับเหล่าสวนสวรรค์อย่างสุขสำราญ

{31:9} พวกเขาเป็นอมตะอยู่ในนั้น สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{31:10} พระองค์ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าโดยปราศจากเสาที่พวกเขาจะมองเห็นมันได้ และทรงปีกเทือกเขาไว้อย่างมั่นคง ในแผ่นดินเพื่อไม่ให้มันสั่นคลอนไปกับพวกเขา และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่หลายในนั้น และเราได้ให้น้ำฝนหลังลงมาจากฟ้า และเราได้ให้พืชทุกชนิดงอกงายออกมาเป็นคู่ ๆ อย่างดีงาม

{31:11} นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาจงแสดงให้ฉันเห็นเถิดว่า อันใดเล่าที่พวกเขาเหล่านั้นนอกเหนือจากพระองค์ ได้สร้างมันขึ้นมา? ทว่าพวกเขาทุจริตต่างหาก ที่อยู่ในความหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

{31:12} และโดยแน่นอน เราได้ประทานวิทยปัญญาแก่ลุกมาน ว่า "จงขอบพระคุณต่ออัลลอฮ์ และผู้ใดขอบพระคุณ แท้จริงเขาก็ขอบคุณตัวของเขาเอง และผู้ใดปฏิเสธ อัลลอฮ์นั้นก็คือพระผู้ทรงพอเพียง พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ"

{31:13} และ(จงรำลึก)เมื่อลุกมานได้กล่าวแก่บุตรของตน ในขณะที่เขาสั่งสอนบุตร ว่า "โอ้ ลูกเอ๋ย! เธออย่าตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เพราะแท้จริงการตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์"

{31:14} และเราได้สั่งการแก่มนุษย์เกี่ยวกับบิดามารดาของเขา โดยที่มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาอ่อนเปลี้ยลงครั้งแล้วครั้งเล่า และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสองปี เธอจงขอบคุณฉัน และบิดามารดาของเธอ ยังเรานั้นคือการกลับคืน

{31:15} และถ้าเขาทั้งสองบังคับเธอให้ตั้งภาคีต่อฉัน โดยที่เธอไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เธออย่าได้เชื่อฟังปฏิบัติตามเขาทั้งสอง และจงอดทนอยู่กับเขาทั้งสอง ในโลกนี้ด้วยการทำความดี และจงปฏิบัติตามทางของผู้ที่กลับคืนสู่ฉัน และยังเรานั้นถือทางกลับของพวกเธอ ดังนั้นฉันจะบอกแก่พวกเธอในสิ่งที่พวกเธอได้กระทำไว้

{31:16} "โอ้ ลูกเอ๋ย! แท้จริง หากมันหนักเพียงเท่าเมล็ดผักกาดสักเมล็ดหนึ่ง แล้วมันซ่อนอยู่ในโขดหิน หรืออยู่ในเหล่าชั้นฟ้า หรืออยู่ในแผ่นดิน อัลลอฮ์ก็จะทรงนำมันออกมา แท้จริง อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงเมตตา พระผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง"

{31:17} "โอ้ ลูกเอ๋ย! เธอจงดำรงการนมาซ และจงสั่งให้ประพฤติดี และจงห้ามปรามให้ละเว้นความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเธอ แท้จริง นั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง"

{31:18} "และเธออย่าหันแก้มของเธอให้แก่ผู้คนอย่างหยิ่งยะโส และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มารยาท แท้จริง อัลลอฮฺไม่ทรงชอบทุกคนที่จงหองคุยโว โอ้อวด"

{31:19} "และเธอจงก้าวเท้าของเธอพอประมาณ และจงลดเสียงของเธอลง แท้จริง เสียงที่น่าเกลียดยิ่งคือเสียงร้องของลา"

{31:20} พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงบันดาลให้สรรพสิ่งที่มืออยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่มืออยู่ในแผ่นดินได้อำนวยความสะดวกให้แก่พวกเขา และพระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานมากมายของพระองค์อย่างครบครันแก่พวกเขา ทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น และในหมู่มนุษย์มีผู้ได้เถียงในเรื่องของอัลลอฮฺโดยปราศจากความรู้ และปราศจากทางนำ และปราศจากคัมภีร์ที่ส่องแสง

{31:21} และเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานลงมา" พวกเขา กล่าวว่า "แต่เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราพบบรรพบุรุษของเราปฏิบัติในเรื่องนั้น"

(พวกเขายังจะตามสิ่งนั้น) ถึงแม้ว่าสัญญาณจะเรียกร้องพวกเขาสู่การลงโทษที่มีเพลิงลุก โชน กระนั้นหรือ?

{31:22} และผู้ใดยอมมอบน้อมไบหน้าของตนยังอัลลอฮฺ โดยที่เขาเป็นผู้ทำความดี แน่نونเขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงไว้แล้ว และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับคืนสู่อัลลอฮฺ

{31:23} และผู้ใดปฏิเสธศรัทธา ก็อย่าให้การปฏิเสธศรัทธาของเขานั้นทำให้เธอเศร้า โศกเสียใจ และยิ่งเรานั้นคือทางกลับคืนของพวกเขา ดังนั้น เราจะบอกแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ แท้จริง อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงวอก

{31:24} เราจะให้เวลาพวกเขาสนุกสนานกันเพียงเล็กน้อย แล้วเราจะไล่ต้อนพวกเขาสู่การลงโทษที่รุนแรง

{31:25} และถ้าเธอถามพวกเขา "ผู้ใดเล่าเป็นผู้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน?" แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่า "อัลลอฮฺ" จงกล่าวเถิด "มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ" ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้"

{31:26} สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

แท้จริงอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงอิสระ พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ

{31:27} และหากว่าต้นไม้ทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นปากกา และทะเลนั้น มีอีกเจ็ดทะเลมาหนุนเพิ่ม (เป็นน้ำหมึก เพื่อบันทึก) พระพจนารถของอัลลอฮฺ ก็ะยังไม่มีหมดสิ้น แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{31:28} การบังเกิดของพวกเขาและการฟื้นคืนชีพของพวกเขา เพียงแต่เสมือนชีวิตเดียว แท้จริง อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงเห็น

{31:29} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงให้ราตรีประสานเข้าไปในทิวา และทรงให้ทิวาประสานเข้าไปในราตรี และทรงเนรมิตดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ให้เป็นประโยชน์ ทุกสิ่ง โคจรไปตามวาระที่กำหนดไว้ และแท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรู้ดียิ่ง ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{31:30} นั่นเพราะว่าอัลลอฮฺนั้น พระองค์คือพระผู้ทรงสัจจะ และเพราะว่าสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้นเป็นเท็จ แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงสูงส่งยิ่ง พระผู้ทรงยิ่งใหญ่

{31:31} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า นาวานั้นแล่นไปตามท้องทะเลเนื่องด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮฺ เพื่อพระองค์จะให้พวกเขาได้เห็นเหล่าสัญญาณของพระองค์ แท้จริง ในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้อดทน ผู้ชอบพระคุณทุกคน

{31:32} และเมื่อลูกคลื่นซัดมาท่วมมิตตัวพวกเขาคล้ายเมฆทึบ พวกเขาก็วิงวอนขอต่ออัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ช่วยให้พวกเขาได้ขึ้นบก ในหมู่พวกเขาก็มีผู้กำกึ่ง และไม่มีผู้ปฏิเสธบรรดาสัญญาณของเรา นอกจากทุกผู้ทรยศผู้เนรคุณ

{31:33} โอ้ ปวงมนุษย์! พวกเธอจงยำเกรงพระเจ้าของพวกเธอเถิด และจงประหวั่นต่อวันหนึ่งที่บิดาไม่อาจจะช่วยบุตรของตนได้ และบุตรก็ไม่อาจจะช่วยบิดาของตนได้สักอย่าง
แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง ดังนั้นอย่าให้ชีวิตแห่งโลกนี้ล่อลวงพวกเธอเลย และอย่าให้จอมล่อลวงมาหลอกลวงพวกเธอเกี่ยวกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด

{31:34} แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ความรู้เกี่ยวกับวัน โลกาวินาศอยู่ ณ ที่พระองค์ และพระองค์ทรงประทานฝนลงมา และพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก และไม่มีชีวิตใดรู้ว่า ณ แผ่นดินใดมันจะสิ้นชีพ
แท้จริง อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงชำชองยิ่ง

32. ซูเราะฮ์อัลสัจญ์ตะฮ์ (การกัมกราบ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{32:1} อะลิฟ ลาม มีม

{32:2} การประทานลงมาของคัมภีร์นี้ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในนั้น จากพระเจ้าแห่งสากลโลก

{32:3} หรือพวกเขาบอกว่า เขาได้เสกสรรปั้นแต่งคัมภีร์นี้ขึ้นมา ทว่าคัมภีร์นี้คือสัจธรรมจากพระเจ้าของเธอ เพื่อเธอจะได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่งที่ไม่ได้มีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขาก่อนหน้านี้ เธอหวังว่าพวกเขาจะได้อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง

{32:4} อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองในเวลาหกวันแล้วพระองค์ทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ อื่นจากพระองค์เลย แล้วพวกเขาไม่ใคร่ครวญตอกหรือ?

{32:5} พระองค์ทรงบริหารกิจการจากชั้นฟ้าสู่แผ่นดิน แล้วมันจะขึ้นไปสู่พระองค์ในวันหนึ่ง ซึ่งกำหนดของมันเท่ากับหนึ่งพันปีตามที่พวกเขานับ

{32:6} นั่นคือพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและเปิดเผย เป็นพระผู้ทรงมีอำนาจ ผู้พระทรงปรานีเสมอ

{32:7} พระผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมันให้ตั้งงาม และพระองค์ทรงเริ่มการสร้างมนุษย์จากดิน

{32:8} แล้วทรงให้การสืบตระกูลของมนุษย์มาจากน้ำอันนารังเกียจ

{32:9} แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่สมบูรณ์ และทรงเป่าวิญญาณของพระองค์เข้าไปในเขา และทรงบันดาลให้พวกเขามีโสตหู และนัยน์ตา และจิตใจ ส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาชอบพระคุณ

{32:10} และพวกเขากล่าวกันว่า "เมื่อเราได้สลายหายไปกับดินแล้ว เราจะเกิดขึ้นมาใหม่กระนั้นหรือ?" ทว่าพวกเขาปฏิเสธต่อการพบพระเจ้าของพวกเขา

{32:11} จงกล่าวเถิด "มะลักผู้ปลิดชีวิต ผู้ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกเขา จะปลิดชีวิตของพวกเขา แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้าของพวกเขา"

{32:12} และถ้าเธอได้เห็น ยามที่เหล่าทรชนกัมศิระะของพวกเขาของพวกตนลง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา "พระเจ้าของพวกเขาข้า! พวกเขาได้เห็นแล้ว พวกเขาได้ยินแล้ว โปรดส่งพวกเขากลับไป (มีชีวิตบนโลกอีกครั้ง) เพื่อพวกเขาจะได้ประพடுத்தี แท้จริงเราเป็นผู้มีความเชื่อมั่นแล้ว"

{32:13} และถ้าเราประสงค์ แน่نونเราจะทำให้ทุกชีวิตสู่แนวทางที่ถูกตองของมัน ทว่าคำสัญญาของฉันจะต้องสมจริง แน่نونฉันจะให้นรกเต็มไปด้วยญินและมนุษย์ทั้งมวล

{32:14} ดังนั้น พวกเขาจงลี้มรสเถิด เนื่องด้วยพวกเขาได้ลี้มการชุมนุมกันในวันนี้ของพวกเขา แท้จริง เราก็ลี้มพวกเขาด้วย และพวกเขาจงลี้มรสการลงโทษอย่างตลอดกาลตามที่พวกเขาได้กระทำไว้เถิด

{32:15} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่อบรรดาโองการของเรา ก็คือบรรดาผู้ที่ เมื่อถูกเตือนให้รำลึกถึงโองการของเรา พวกเขา ก็ก้มลงกราบและสดุดีพระพิสุทธิคุณด้วยการสรรเสริญต่อพระเจ้าของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่หยิ่งผยอง

{32:16} สีข้างของพวกเขาเคลื่อนห่างจากที่นอน พลาญวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง และพวกเขาบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นเครื่องยังชีพแก่พวกเขา

{32:17} ดังนั้น จึงไม่มีชีวิตใดรู้สิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา ซึ่งเป็นที่ซิ่นตา เป็นการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

{32:18} ดังนั้น ผู้มีศรัทธาจะเหมือนกับคนละเมิดกระนั้นหรือ? พวกเขาจะไม่เท่าเทียมกันแน่نون

{32:19} ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำคุณงามความดีนั้น พวกเขาจะได้รับเหล่าสวนสวรรค์อันเป็นนิवासสถานที่ดีเตรียมไว้ อันเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้เคยกระทำ

{32:20} และส่วนบรรดาผู้ละเมิดนั้น ที่พำนักของพวกเขาคือนรก คราใดที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากมัน พวกเขาจะถูกนำกลับเข้าไปในนั้นอีก และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงล้มรศการลงโทษของนรกซึ่งพวกเธอเคยปฏิเสธไม่เชื่อมัน"

{32:21} และแน่นอน เราจะให้พวกเขาได้ล้มรศการลงโทษอัน ใกล้เคียง (ใน โลกนี้) ก่อนการลงโทษอันยิ่งใหญ่ (ในปรโลก) บางทีพวกเขาอาจจะกลับมาสำนึกผิด

{32:22} และผู้ใดเล่า จะทุจริตยิ่งไปกว่า ผู้ถูกเตือนให้รำลึกถึง โองการทั้งหลายของพระเจ้าของตน แล้วเขาก็ผินหลังให้กับ โองการเหล่านั้น แท้จริงเราเป็นผู้ตอบสนองบรรดาผู้กระทำผิด

{32:23} และโดยแน่นอน เราได้ให้คัมภีร์แก่มุซา ดังนั้น เธออย่าอยู่ในการสงสัยต่อการพบมัน และเราได้ทำให้คัมภีร์นั้น เป็นแนวทางที่ถูกต้องแก่วงศ์วานของอิสรออีล

{32:24} และเราได้แต่งตั้งเหล่าหัวหน้าขึ้นมาจากพวกเขา เพื่อจะได้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องตาม คำบัญชาของเรา ในเมื่อพวกเขามีความอดทนและพวกเขาเชื่อมั่นต่อ โองการทั้งหลายของเรา

{32:25} แท้จริงพระเจ้าของเธอ พระองค์จะทรงพิพากษาระหว่างพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ ในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน

{32:26} ยังไม่เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาตอกหรือว่า ตั้งเท่าใดแล้ว

ที่เราได้ทำลายประชาชาติหลายรุ่นก่อนหน้าพวกเขา โดยที่พวกเขาได้ไปพบเห็นมาในที่พำนักอาศัยของพวกเขา แท้จริง ในการนี้มีนานาสัญญาณ แล้วพวกเขายังไม่เชื่อฟังอีกหรือ?

{32:27} พวกเขาไม่เห็นตอกหรือว่า เราได้ให้น้ำไหลลงสู่แผ่นดินที่แห้งแล้ง แล้วด้วยน้ำนั้น เราได้ให้พืชผลออกเงยออกมา เพื่อปลุสสัตว์ของพวกเขา และตัวของพวกเขาเองได้กินจากมัน

{32:28} และพวกเขา กล่าวว่า "เมื่อใดเล่า ชัยชนะนี้? หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง"

{32:29} จงกล่าวเถิด "วันแห่งชัยชนะนั้น

การศรัทธาของผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาเลย และพวกเขาก็จะไม่ถูกเลื่อนการลงโทษ"

{32:30} ดังนั้น จงผินหลังห่างออกจากพวกเขาเสียเถิด และจงคอยดู แท้จริง พวกเขา ก็จะเป็นผู้คอยดู

33. ซูเราะฮ์อัลอะหฺซาบ (บท แนวร่วม)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{33:1} โอ้ นบี! จงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกคนลับลับ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{33:2} และจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกเปิดเผยสำแดงแก่เธอจากพระเจ้าของเธอ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{33:3} และจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์ และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพระผู้ทรงคุ้มครอง

{33:4} อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงทำให้ชายใดมีสองหัวใจในทรงอกของเขาดอก และพระองค์ไม่ได้ทรงทำให้ภริยาของพวกเธอ ซึ่งพวกเธอเปรียบเทียบกับพวกนางว่าเป็นมารดานั้น ให้นางเป็นมารดาแท้ของพวกเธอ และพระองค์ไม่ได้ทรงทำให้บุตรบุญธรรมของพวกเธอ นั้น ให้เป็นบุตรแท้ของพวกเธอ นั้นเป็นเพียงคำพูดของพวกเธอด้วยปากของพวกเธอ และอัลลอฮ์นั้นตรัสสัจจะ และพระองค์ทรงชี้แนะแนวทางเที่ยง

{33:5} จงเรียกเขาเหล่านั้นตามบิดาของพวกเขา มันจะเป็นการเที่ยงธรรมกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ หากพวกเธอไม่รู้จักบิดาแท้ของพวกเขา พวกเขาก็คือพี่น้องร่วม ในศาสนาของพวกเธอและผู้ใกล้ชิดของพวกเธอ และไม่เป็นที่ตำหนิแก่พวกเธอดอก ในเรื่องที่พวกเธอผิดพลาด ทว่าในเรื่องที่จิตใจของพวกเธอมุ่งหมายต่างหาก และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{33:6} นบีนั้นเป็นผู้มีสิทธิในศรัทธาชนยิ่งกว่าตัวของพวกเขาเอง

และบรรดาภริยาของเขาก็คือมารดาของพวกเขา และเครือญาติร่วมสายโลหิต พวกเขาต่างมีสิทธิ(ในการสืบมรดก)ซึ่งกันและกัน ในพระบัญญัติของอัลลอฮ์ ยิ่งกว่าศรัทธาชนและบรรดาผู้อุปถัมภ์ เว้นแต่พวกเธอจะประพฤติดีแก่สหายสนิทของพวกเธอ นั้นได้มีบันทึกไว้แล้ว ในคัมภีร์

{33:7} และ(จงรำลึก)เมื่อเราได้เอาคำมั่นสัญญาของพวกเขามาจากบรรดานบี และจากเธอ และจากนุหฺ และอิบรอฮีม และมุซา และอีซา บุตรมัรยัม และเราได้เอาคำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นจากพวกเขา

{33:8} เพื่อพระองค์จะทรงสอบถามบรรดาผู้สัจย์จริง เกี่ยวกับความสัจย์จริงของพวกเขามา และพระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

{33:9} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเธอ ขณะที่กองทัพข้าศึกเข้ามารุกรานพวกเธอ แล้วเราได้ส่งลมพายุพัดใส่พวกเขาและกำลังทหารที่พวกเธอมองไม่เห็น และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{33:10} เมื่อพวกเขายกทัพมายังพวกเธอ ทั้งจากทางเบื้องบนของพวกเธอและจากทางเบื้องล่างของพวกเธอ และเมื่อนัยน์ตาได้เหลือกลานและหัวใจได้มาจุกอยู่ที่ลำคอ และพวกเธอนึกคิดกันต่าง ๆ นานา เกี่ยวกับอัลลอฮ์

{33:11} ณ ที่นั้น ศรัทธาชนได้ถูกทดสอบ และพวกเขาถูกเขย่าขวัญจนสะทสะท้านอย่างรุนแรง

{33:12} และ(จงรำลึก)เมื่อพวกคนลับลับและบรรดาผู้ที่มีโรคในจิตของพวกตนกล่าวว่า "อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ไม่ได้สัญญาอันใดแก่เรา นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น"

{33:13} และ(จงรำลึก)เมื่อกลุ่มหนึ่งจากพวกเขากล่าวว่า "โอ้ ชวษฺริบเอ๋ย! พวกท่านไม่อาจจะต้านทานได้อีกแล้ว จงถอยกลับไปเสียเถิด" และพวกเขาอีกกลุ่มหนึ่งจะขออนุญาตจากนบีนีว่า "บ้านของพวกเราบกพร่อง" ทั้ง ๆ ที่มันไม่ได้บกพร่อง พวกเขาเพียงแต่ประสงค์การเลี้ยงหนี

{33:14} และถ้าพวกเขาถูกรุกรานจากรอบนอกนคร แล้วพวกเขาถูกชักชวนให้ก่อความปั่นป่วน แ่นอน พวกเขาจะกระทำทันที และพวกเขาจะไม่ลังเล นอกจากเพียงแต่คร่ำครวญเดียว

{33:15} และอันที่จริงพวกเขาได้เคยสัญญากับอัลลอฮ์มาก่อนแล้วว่า พวกเขาจะไม่หันหลังกลับ และสัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะต้องถูกสอบถาม

{33:16} จงกล่าวเถิดว่า "การเลี้ยงหนีนั้นจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเธอ หากพวกเธอจะหนีจากความตาย หรือการถูกสังหาร และเมื่อนั้นพวกเธอจะไม่ได้รื่นเริงกัน นอกจากเพียงน้อยนิด"

{33:17} จงกล่าวเถิดว่า "ผู้ใดเล่าจะปกป้องพวกเธอ ให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้ หากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเสียหายแก่พวกเธอ หรือหากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเมตตาแก่พวกเธอ" และพวกเขาจะไม่พบผู้ใดเลย อื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองและเป็นผู้ช่วยเหลือแก่พวกเขา

{33:18} แน่นอน อัลลอฮ์ทรงรับรู้บรรดาผู้ขัดขวางในหมู่พวกเธอ และผู้ที่กล่าวแก่พี่น้องของพวกตนว่า "จงมาหาพวกเราทางนี้" และพวกเขาจะไม่มาร่วมกันต่อต้านข้าศึก นอกจากจำนวนเล็กน้อย

{33:19} เป็นพวกที่ตระหนี่ต่อพวกเธอ ครั้นเมื่อความหวาดกลัวปรากฏขึ้น เธอจะเห็นพวกเขาจ้องมองมายังเธอ สายตาของพวกเขาเกลือกกลิ้งเสมือนผู้มีอาการร่อแร่ใกล้จะตาย ครั้นความหวาดกลัวหายไป พวกเขาก็พูดจาถากถางพวกเธอด้วยลิ้นที่คมเชือดเฉือน เป็นคนตระหนี่ต่อการทำความดี ซนเหล่านั้น พวกเขาไม่ได้มีศรัทธา อัลลอฮ์จึงทรงลงล้างการงานของพวกเขา และนั่นเป็นเรื่องง่ายตายแก่อัลลอฮ์

{33:20} พวกเขาคิดว่า แนวร่วมเหล่านั้นยังไม่ได้ถอยกลับออกไป และหากว่าแนวร่วมเหล่านั้นหวนกลับมาอีก พวกคนสับปลับก็หวังกันว่า พวกเขาจะได้ออกไปร่ร่อนกับพวกอาหรับร่ร่อนเพื่อคอยสืบเสาะหาข่าวคราวของพวกเธอ และหากว่าพวกเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเธอ พวกเขาก็จะไม่ต่อสู้ตอกนอกจากเพียงเล็กน้อย

{33:21} แท้จริงแล้ว ในศาสนทูตของอัลลอฮ์ มีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเธอ ที่หวังในอัลลอฮ์ และวันปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก

{33:22} และเมื่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธาได้เห็นแนวร่วมเหล่านั้น พวกเขาก็กล่าวว่า "นี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา และอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ตรัสไว้จริงแล้ว" และมันไม่ได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขา นอกจากการศรัทธาและการนอบน้อม

{33:23} ในหมู่ผู้ที่มีศรัทธานั้น มีบุรุษผู้มีสัจจะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญากับอัลลอฮ์ ดังนั้นในหมู่พวกเขา ก็มิได้ปฏิบัติตามสัญญาของตน และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ยังรอคอย และพวกเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

{33:24} เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนบรรดาผู้มีสัจจะ เนื่องจากความสัตย์จริงของพวกเขາ และจะทรงลงโทษพวกคนสับปลับ หากพระองค์ทรงประสงค์หรือจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{33:25} และอัลลอฮ์ทรงได้พวกปฏิเสศศรัทธาให้ถอยทัพกลับพร้อมด้วยความเคียดแค้นของพวกตน โดยที่พวกเขาไม่ได้ประสบความดีแต่อย่างใด และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาในการสู้รบ และอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงพลัง พระผู้ทรงอำนาจอย่างเหลือหลาย

{33:26} และพระองค์ทรงเอาพวกชาวคัมภีร์ ที่ได้ช่วยเหลือพวกเขา ลงมาจากป้อมที่มั่นของพวกเขา และทรงขวางความหวาดกลัวลงในจิตใจของพวกเขา ส่วนหนึ่งพวกเธอประหารชีวิต และอีกส่วนหนึ่งพวกเธอจับเป็นเชลย

{33:27} และพระองค์ได้ทรงให้พวกเธอได้สืบทอดแผ่นดินของพวกเขา และที่ฟ้านักอาศัยของพวกเขา และทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และแผ่นดินที่พวกเธอยังไม่เคยเหยียบย่างเข้าไป และอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

{33:28} โอ้ นบี! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเธอเถิดว่า "หากพวกเธอปรารถนาการมีชีวิตในโลกนี้ และความเฟริศพรายของมัน ก็จงมาเถิด ฉันจะจัดหาให้แก่พวกเธอ และจะปล่อยพวกเธอไปโดยดี"

{33:29} และหากพวกเธอปรารถนาอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์และปรโลกแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์ก็ได้เตรียมรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เหล่าผู้ประพฤติดีในหมู่พวกเธอ"

{33:30} โอ้ บรรดาภริยาของนบี! พวกเธอคนใดนำความช่วยเหลืออย่างซัดแจ้งมา การลงโทษจะถูกเพิ่มให้แก่นางเป็นสองเท่า ในการนั้นเป็นการง่ายตายแก่อัลลอฮ์

{33:31} และผู้ใดในหมู่พวกเธอก็ติดต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์และประพฤติดี เราจะให้รางวัลของนางแก่นางสองครั้ง และเราได้เตรียมปัจจัยยังชีพอันดีงามแก่นาง

{33:32} } โอ้ บรรดาภริยาของนบี! พวกเธอไม่เหมือนกับผู้ใดในเหล่าสตรีอื่นดอก หากพวกเธอย่ำเกรง(อัลลอฮ์) ก็ไม่ควรพูดจาเพราะพริ้ง เพราะจะทำให้ผู้ที่มีโรคในจิตใจนั้น เกิดความโลภ แต่จงพูดด้วยถ้อยคำที่พอเหมาะพอควร

{33:33} และจงอยู่ในบ้านเรือนของพวกเธอ และอย่าโอ้อวดความงามเช่นการอวดความงามแห่งอนารยะในยุคก่อน และจงดำรงการนมาซและชำระชะกาต และจงภักดีต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ อันที่จริง อัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะขจัดความโสโครกออกไปจากพวกเธอ โอ้ สมาชิกครอบครัว(นบี)! และจะขจัดเกล้าพวกเธอให้สะอาดบริสุทธิ์

{33:34} และจงอ่านสิ่งที่ได้ถูกอ่านในบ้านเรือนของพวกเธอ จากบรรดาโองการของอัลลอฮ์และวิญญูณ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

{33:35} แท้จริง บรรดาบุรุษผู้นอบน้อมและบรรดาสตรีผู้นอบน้อม บรรดาบุรุษผู้มีศรัทธาและบรรดาสตรีผู้มีศรัทธา บรรดาบุรุษผู้ภักดีและบรรดาสตรีผู้ภักดี บรรดาบุรุษผู้สัตย์ซื่อและบรรดาสตรีผู้สัตย์ซื่อ บรรดาบุรุษผู้อดทนและบรรดาสตรีผู้อดทน บรรดาบุรุษผู้ถ่อมตนและบรรดาสตรีผู้ถ่อมตน บรรดาบุรุษผู้บริจาคทานและบรรดาสตรีผู้บริจาคทาน บรรดาบุรุษผู้ถือศีลอดและบรรดาสตรีผู้ถือศีลอด บรรดาบุรุษผู้รักษาอวัยวะเพศของพวกตน และบรรดาสตรีผู้รักษา(อวัยวะเพศ) บรรดาบุรุษผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากและบรรดาสตรีผู้รำลึก อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมการให้อภัยและรางวัลอันใหญ่หลวงแก่พวกเขา

{33:36} ไม่บังคับแก่บุรุษผู้มีศรัทธาและบรรดาสตรีผู้มีศรัทธา เมื่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ได้กำหนดกิจการใด พวกเขาก็จะไม่มีทางเลือกในเรื่องนั้นอีก และผู้ใดไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์แล้ว แน่نونเขาได้หลงผิดอย่างชัดแจ้ง

{33:37} และ(จงรำลึก)เมื่อเธอพูดกับผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานแก่เขา และเธอเองได้ให้ความรับรองแก่เขาว่า "จงดูแลรักษาภริยาของเธอไว้ให้อยู่กับเธอ และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์" และเธอได้ซ่อนเรื่องที่อัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยมันไว้ในวันในใจของเธอ และเธอกลับเกรงผู้คน แต่อัลลอฮ์ทรงสมควรยิ่งกว่าที่เธอจะต้องเกรงกลัวพระองค์ ครั้นเมื่อเซตได้หย่ากับนางแล้ว เราได้ให้เธอสมรสกับนาง เพื่อที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาชายในเรื่อง(การการสมรสกับ)ภริยาของบุตรบุญธรรมของพวกตน หากพวกเขาได้หย่ากับพวกนางแล้ว และพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นจะต้องบรรลุผลเสมอ

{33:38} ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่นบี ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แก่เขา (นี่คือ)แนวทางของอัลลอฮ์(ที่เคยมี)แก่บรรดาผู้ใดล่วงลับในสมัยก่อน และพระบัญชาของอัลลอฮ์นั้นได้กำหนดไว้แล้ว

{33:39} บรรดา(นบี)ผู้ที่ได้เผยแผ่เหล่าสาส์นของอัลลอฮ์ และพวกเขากลับเกรงพระองค์ และไม่กลัวเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพระผู้ทรงชำระสอบสวน

{33:40} มุหัมมัดไม่ได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเธอ แต่เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี

{33:41} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงรำลึกถึงอัลลอฮ์โดยการรำลึกอย่างมากมาย

{33:42} และแช่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งยามอรุณและยามสนธยา

{33:43} พระองค์คือพระผู้ทรงประทานความเมตตาให้แก่พวกเธอ และมะลาอิกะฮ์ของพระองค์ก็ขอพร(ให้แก่พวกเธออีกด้วย) เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเธอออกจากความมืดมนสู่ความสว่าง และพระองค์ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธาเสมอ

{33:44} การกล่าวคำทักทายของพวกเราในวันที่พวกเขาพบพระองค์คือ "ศานติ" และพระองค์ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว

{33:45} โอ้ นบี! แท้จริงเราได้ส่งเธอมาเพื่อให้เป็นสักขีพยาน และผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน

{33:46} และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ ตามพระบัญชาของพระองค์และเป็นดวงประทีปอันแจ่มจรัส

{33:47} และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาว่า พวกเขาจะได้รับความปลอดภัยใหญ่หลวงจากอัลลอฮฺ

{33:48} และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกคนลับลับ และอย่าสนใจการระรานของพวกเขา และจงมอบหมายต่ออัลลอฮฺ และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮฺทรงเป็นที่มอบหมาย

{33:49} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! หากพวกเธอได้สมรสกับบรรดาหญิงผู้มีศรัทธา แล้วพวกเธอได้หย่าพวกนางก่อนที่พวกเธอจะสมรสกับพวกนาง พวกเธอก็ไม่จำเป็นที่จะให้พวกนางอยู่ในอิตตะฮฺที่พวกนางจะต้องนับเวลาให้ครบตามกำหนดนั้นดอก ฉะนั้นพวกเธอจงทำขวัญแก่พวกนาง แล้วปล่อยให้พวกนางจากไปโดยดี

{33:50} โอ้ นบี! เราได้อนุมัติแก่เธอในบรรดาภริยาของเธอ ซึ่งเธอได้มอบสินสอดแก่พวกนาง และสิ่งที่มือขวาของเธอครอบครองจากพวกที่อัลลอฮฺทรงมอบหมายให้แก่เธอ และบุตรสาวของอาลุงของเธอ และบุตรสาวของอาป้าของเธอ และบุตรสาวของน้าลุงของเธอ และบุตรสาวของน้าป้าของเธอ ซึ่งพวกนางได้อพยพพร้อมไปกับเธอ และหญิงผู้มีศรัทธาเมื่อนางเสนอดัวของตนแก่นบี หากนบีปรารถนาจะสมรสกับนาง สิ่งนี้เฉพาะสำหรับเธอ ไม่ใช่สำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา แน่نونเรารู้ดีถึงสิ่งที่เราได้กำหนดแก่พวกเขาในเรื่องบรรดาภริยาของพวกเขา และสิ่งที่มือขวาของพวกเขาครอบครอง เพื่อที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่เธอ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{33:51} เธอมีสิทธิ์ที่จะกันผู้ใดที่เธอประสงค์ในหมู่พวกนางให้ร้อไปก่อน และเธอมีสิทธิ์จะรับผู้ที่เธอประสงค์มาอยู่ร่วมกับเธอ และผู้ใดที่เธอต้องการ(ให้มาอยู่ร่วม) จากผู้ที่เธอเคยแยกกันอยู่ ก็ไม่เป็นที่ตำหนิแก่เธอ นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่จะทำให้พวกนางขึ้นตา และไม่ทำให้พวกนางเศร้าโศก และพวกนางพอใจในสิ่งที่เธอได้ให้แก่พวกนางทั้งหมด และอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกนาง และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงซันติธรรม

{33:52} ไม่เป็นที่อนุมัติแก่เธอที่จะสมรสกับสตรีอื่นหลังจากนี้ และไม่อนุมัติให้เปลี่ยนเอาคนอื่นมาเป็นภริยา ถึงแม้ว่าความสวยงามของสตรีอื่น ๆ จะทำให้เธอพอใจก็ตาม นอกจากสิ่งที่มือขวาของเธอครอบครอง และอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงเฝ้ามองทุกสิ่ง

{33:53} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธออย่าได้เข้าไปในบรรดาบ้านเรือนของนบี

เว้นแต่จะเป็นที่อนุมัติแก่พวกเธอเพื่อรับประทานอาหาร โดยไม่ใช่รอคอยขณะที่กำลังปรุง แต่เมื่อพวกเธอได้รับเชิญ ก็จงเข้าไป ครั้นเมื่อพวกเธอรับประทานเสร็จแล้ว ก็จงแยกย้ายกันออกไป และอย่าเป็นผู้ชอบวิสาสะในการสนทนา แท้จริงในการนั้นย่อมทำความรำคาญให้แก่นบี ซึ่งเขากระดากอายต่อพวกเธอ แต่อัลลอฮฺไม่ทรงกระดากอายต่อความจริง และเมื่อพวกเธอขอสิ่งใดจากพวกนาง ก็จงขอพวกนางจากข้างหลังม่าน เช่นนั้นแหละเป็นความบริสุทธิ์อย่างยิ่งแก่จิตใจของพวกเธอและจิตใจของพวกนาง และไม่เป็นการบังควรแก่พวกเธอที่จะก่อความรำคาญให้แก่ศาสนทูตของอัลลอฮฺ และพวกเธอจะต้องไม่สมรสกับบรรดาภริยาของเขาหลังจากเขา(สิ้นชีพ)เป็นอันขาด แท้จริงในการนั้น ณ ที่อัลลอฮฺเป็นเรื่องที่ใหญ่หลวงนัก

{33:54} หากพวกเธอเปิดเผยสิ่งใดหรือปิดบังมัน แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

{33:55} ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนางเกี่ยวกับบิดาของพวกนาง และเหล่าบุตรของพวกนาง และพี่น้องเพศชายของพวกนาง และเหล่าบุตรชายของพี่น้องเพศหญิงของพวกนาง และบรรดาสตรีของพวกนาง และ(เหล่าทาส)ที่มือขวาของพวกนางครอบครอง และพวกนางอย่าเกรงต่ออัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงเป็นสัก্ষีพยานต่อทุกสิ่ง

{33:56} แท้จริงอัลลอฮฺและมะลาอิกะฮฺของพระองค์ประสาทพรแก่นบี โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธอจงอวยเจริญพรและอวยสันติพรแก่เขาเถิด

{33:57} แท้จริงบรรดาผู้กล่าวร้ายแก่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขาทั้งในโลกนี้และปรโลก และทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกเขา

{33:58} และบรรดาผู้ปรักปรำบรรดาบรุษผู้มีศรัทธาและบรรดาสตรีผู้มีศรัทธา ในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้กระทำ แน่نونพวกเขาได้แบกการใส่ร้าย และบาปอันชัดแจ้งไว้

{33:59} โอ้ นบี! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเธอ และบรรดาธิดาของเธอ และบรรดาสตรีของบรรดาผู้ที่มีศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของตนลงมาปิดร่างของตน นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงปราณีเสมอ

{33:60} แน่نون ถ้าพวกคนสับปลับและบรรดาผู้ที่มีโรคในจิตใจของตน และกลุ่มผู้ก่อความสงบในนครมะดีนะฮ์ไม่ระงับ(การกระทำที่เลวทรามของพวกตน) แน่نون เราจะให้เขามีอำนาจเหนือพวกเขา แล้วพวกเขาจะไม่กลับมาพำนักเป็นเพื่อนบ้านของเธอ ในนั้นอีก เว้นแต่เพียงชั่วเวลาอันเล็กน้อยเท่านั้น

{33:61} พวกเหล่านั้นถูกสาปแช่ง ไม่ว่าพวกเขาจะถูกพบ ณ แห่งหนใด ก็จะถูกจับกุมและถูกสังหาร

{33:62} นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์แก่บรรดาผู้ที่ล่วงลับไปแล้วแต่กาลก่อน และเธอจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในแนวทางของอัลลอฮ์

{33:63} มีผู้คนถามเธอเกี่ยวกับวัน โลกาวินาศ จงกล่าวเถิด "แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์" และเธอไม่รู้ดอก บางทีวัน โลกาวินาศนั้นอาจจะมีใกล้

{33:64} แท้จริง อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับพวกเขา

{33:65} พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือเลย

{33:66} วันที่ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกกลับไปกลับมาในไฟนรก พวกเขาจะกล่าวว่า "โอ้ ความระทมทุกข์ของเรา! หากเราได้อีกติดต่อกับอัลลอฮ์และเราได้อีกติดต่อกับศาสนทูตก็คงจะดี!"

{33:67} และพวกเขา กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! แท้จริงพวกข้าได้เคยภักดีต่อบรรดาหัวหน้าของพวกข้าและบรรดาผู้อาวุโสของพวกข้า แล้วพวกเขาก็ได้หลอกลวงให้พวกข้าหลงทาง"

{33:68} "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดลงโทษพวกเขาสองเท่าเถิด และโปรดสาปแช่งพวกเขาด้วยการสาปแช่งอันยิ่งใหญ่"

{33:69} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธออย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ทำความเจ็บปวดแก่มุซา แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงให้เขาพ้นจากที่พวกเขา กล่าวร้าย และเขาเป็นผู้ควรแก่การคารวะ ณ ที่อัลลอฮ์

{33:70} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าเกรงอัลลอฮ์ และจงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงธรรมเถิด

{33:71} พระองค์ก็จะทรงปรับปรุงการงานของพวกเธอให้ดีขึ้นสำหรับพวกเธอ และจะทรงอภิบาลความผิดของพวกเธอให้แก่พวกเธอ และผู้ใดภักดีต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แน่نونเขาก็ได้รับความสำเร็จใหญ่หลวง

{33:72} แท้จริงเราได้เสนอการรับผิดชอบแก่เหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินและขุนเขาทั้งหลาย แต่พวกมันปฏิเสธจะแบกรับมันและกลัวต่อมัน และมนุษย์ได้แบกรับมัน แท้จริงเขาเป็นผู้ทุจริต ผู้โหดเขลา ยิ่ง

{33:73} เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษแก่พวกคนสับปลับชายและพวกคนสับปลับหญิง และบรรดาผู้ตั้งภาคีชายและบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง และเพื่ออัลลอฮ์จะทรงอภิบาลโทษแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาชายและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาหญิง และอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงปราณีเสมอ

34. ซูเราะฮฺสะบะอ์ (บท นครสะบะอ์)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {34:1} มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และมวลการสรรเสริญในปรโลกเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ
- {34:2} พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เข้าไปอยู่ในแผ่นดิน และสิ่งที่ย่อมาจากมัน และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้า และสิ่งที่ขึ้นไปสู่นั้น และพระองค์เป็นพระผู้ทรงปรานี พระผู้ทรงอภัยเสมอ
- {34:3} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า "วัน โลกาวินาศนั้นจะไม่มีมาถึงเรดอก" จงกล่าวเถิด "หามิได้! ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งพันญาณวิสัย มันจะเกิดขึ้นแก่พวกเธออย่างแน่นอน ไม่มีแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าผงธุลีในเหล่าชั้นฟ้าและในแผ่นดิน และที่เล็กยิ่งกว่านั้นและที่ใหญ่กว่านั้น จะรอดพ้นจากพระองค์ เว้นแต่จะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งทั้งสิ้น"
- {34:4} เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดี ชนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการอภัย โทษและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ
- {34:5} ชนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเลวร้ายอย่างเจ็บปวด
- {34:6} ตระหนักดีว่า สิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เธอจากพระเจ้าของเธอนั้นเป็นสัจธรรม และจะชี้นำไปสู่แนวทางแห่งพระผู้ทรงมีอำนาจ ผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ
- {34:7} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าว(เยาะเย้ย)ว่า "เราจะชี้แนะแก่พวกท่านใหม่เล่า? ถึงชายคนหนึ่งที่เขาจะบอกเล่าแก่พวกท่านว่า เมื่อพวกท่านถูกทำให้แตกสลายกระจัดกระจายเป็นผุยผงแล้ว พวกท่านยังจะถูกบังเกิดขึ้นมาใหม่"
- {34:8} "เขาได้ถูกความเท็จให้แก่อัลลอฮฺ ไซ้ใหม่ หรือเป็นคนวิกลจริตกันแน่?" หามิได้! บรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อปรโลกนั้น จะอยู่ในการลงโทษและความหลงผิดอันไกลโพ้น
- {34:9} พวกเขาไม่ดูดอกหรือ? สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา ที่มีอยู่ในฟากฟ้าและแผ่นดิน หากเราประสงค์ เราก็จะให้แผ่นดินสูบพวกเขาลงไป หรือเราจะให้ชิ้นส่วนจากท้องฟ้าหล่นลงมาบนพวกเขา แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นสัญญาณหนึ่งแก่บรรดาทุกคนที่หันหน้า(เข้าสู่อัลลอฮฺ)
- {34:10} และโดยแน่นอน เราได้ประทานความโปรดปรานจากเราแก่ดาวูด "โอ้ ภูเขาสอง! จงแซ่ซ้องสดุดีพร้อมกับเขาและวิหคด้วย" และแก่เขาเราได้ทำให้เหล็กอ่อนนุ่ม
- {34:11} "เธอจงทำเสื้อเกราะและทำห้วงของมันให้ได้สัดส่วน" และพวกเธอจงทำความดีเถิด แท้จริงฉันนี้รู้เห็นสิ่งที่พวกเธอกระทำ
- {34:12} และแก่สุลัยมานเราประทานลม ซึ่งมันจะพัดไปในยามอรุณเป็นระยะเวลาเดินทางหนึ่งเดือน และมันจะพัดกลับมาในยามสนธยาเป็นระยะเวลาเดินทางหนึ่งเดือน และแก่เขาเราได้บันดาลให้ตาน้ำทองแดงหลังไหล ในหมู่ภูเขานั้นมีผู้ทำงานอยู่เบื้องหน้าเขาด้วยพระอนุมัติแห่งพระเจ้าของเขา และผู้ใดในหมู่พวกเขาหันเหจากพระบัญชาของเรา เราจะให้เขาล้มรสการลงโทษ ที่มีไฟลุกโชติช่วง
- {34:13} (พวกภูเขานี้)ทำงานให้แก่เขา ตามที่เขาต้องการ (เช่นสร้าง) บรรดาปราสาท และบรรดาหุ้नจำลอง และบรรดาโคมใส่อาหารมีขนาดเท่าสระน้ำ และบรรดาหม้อหุงอาหารตั้งมั่นอยู่กับที่ "พวกเธอจงทำงานเถิด วงศ์วานของดาวูดเอ๋ย! ด้วยการขอบพระคุณ และเพียงส่วนน้อยจากปวงบ่าวของเราที่เป็นผู้ขอบพระคุณ"
- {34:14} ครั้นเมื่อเราได้กำหนดความตายแก่เขา ไม่ได้มีสิ่งใดบ่งชี้ถึงความตายของเขาแก่พวกเขา นอกจากปลวก ได้ดินแทะกินไม้เท้าของเขา ดังนั้นเมื่อเขาล้มลง พวกภูเขินจึงรู้อย่างชัดแจ้งว่า หากพวกตนรู้ในสิ่งพันญาณวิสัยแล้ว พวกตนจะไม่ต้องมาทนทุกข์ทรมานที่น่าอดสูเช่นนี้

{34:15} แท้จริงแล้วชาวสะบะอันนั้น มีสัญญาคนหนึ่งในที่พำนักอาศัยของพวกตน มีสวนสองแห่งทางขวาและทางซ้าย "พวกเธอจงบริโภคน้ำจากบึงจัยยังชีพของพระเจ้าของพวกเธอ และจงขอบพระคุณต่อพระองค์ นี่เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ และมีพระเจ้าของที่ทรงอภัยยิ่ง"

{34:16} แต่พวกเขาได้ผินหลัง ดังนั้นเราจึงปล่อยน้ำจากเขื่อนให้ท่วมพวกเขา และเราได้ตัดแทนสวนทั้งสองแห่งของพวกเขานั้น ด้วยสวนอีกสองแห่งที่มีผลไม้หอมและต้นไม้พุ่ม และต้นพุทราเพียงเล็กน้อย

{34:17} เช่นนั้นแหละ เราได้ตอบแทนพวกเขา เนื่องจากพวกเขาเนรคุณ และเราไม่ได้ลงโทษผู้ใด (ด้วยการลงโทษอย่างรุนแรงเช่นนี้) นอกจากพวกเนรคุณ

{34:18} และระหว่างพวกเขาที่บ้านเมืองซึ่งเราได้ให้ความจำเริญในนั้น เราได้บันดาลให้มีบ้านเมืองที่เชื่อมโยงเห็นกันได้ และเราได้กำหนดการเดินทางไว้ในนั้น "พวกเธอจงเดินทางไปตามนั้นเถิด ทั้งทิวาและราตรีอย่างปลอดภัย"

{34:19} และพวกเขาได้ทูลจิตต่อตนเอง ดังนั้นเราจึงได้ทำให้พวกเขากลายเป็นตำนาน และเราได้ทำลายล้างพวกเขาอย่างรุนแรง แท้จริงในนั้น มีสัญญาสำหรับทุกคนที่อดทน ที่ขอบพระคุณ

{34:20} และโดยแน่นอน อิบลิสได้ทำให้ความตั้งใจของมัน ที่มีต่อพวกเขา กลายเป็นจริงขึ้นมา ดังนั้นพวกเขาจึงได้ปฏิบัติตามมัน เว้นแต่ส่วนน้อยของบรรดาผู้ที่มีศรัทธาเท่านั้น

{34:21} และมันไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือพวกเขา เว้นแต่เพื่อเราจะได้แยกแยะผู้ที่มีศรัทธาต่อวันปรโลก ออกจากผู้ที่มีความสงสัยในเรื่องนั้น และพระเจ้าของเธอนั้นทรงพิทักษ์ทุกสรรพสิ่ง

{34:22} จงกล่าวเถิด "พวกเธอจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกเธอหลงคิด(ว่าเป็นพระเจ้า)อื่นจากอัลลอฮ พวกมันไม่ได้ครอบครองเลย แม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าผงธุลีในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพวกมันไม่ได้มีภาคิเลยในทั้งสองนั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงเอาพวกมันสักตัวมาเป็นผู้ช่วยเหลือ"

{34:23} การรับรองจะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขา จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า "พระเจ้าของพวกท่านได้ตรัสอันใด?" พวกเขา กล่าวว่า "สัจธรรม" และพระองค์คือพระผู้ทรงสูงสุด พระผู้ทรงยิ่งใหญ่

{34:24} จงกล่าวเถิด "ผู้ใดเล่าเป็นผู้ประทานบึงจัยยังชีพแก่พวกเธอจากเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน?" จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮ และแท้จริง พวกเราหรือไมก็พวกเธอ ที่อยู่บนแนวทางที่ถูกต้อง หรืออยู่ในความหลงผิดอย่างชัดเจน"

{34:25} จงกล่าวเถิด "พวกเธอจะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเราทำผิด และพวกเราก็มจะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเธอกระทำ"

{34:26} จงกล่าวเถิด "พระเจ้าของเราจะทรงรวบรวมพวกเราเข้าด้วยกัน แล้วพระองค์จะทรงพิพากษาระหว่างพวกเราด้วยความสัตย์จริง และพระองค์คือพระผู้ทรงพิพากษา พระผู้ทรงรอบรู้"

{34:27} จงกล่าวเถิด "พวกเธอจงแสดงให้เห็นบรรดาที่พวกเธอได้นำไปตั้งเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ ไม่ดอก! พระองค์คืออัลลอฮ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"

{34:28} และเราไม่ได้ส่งเธอมาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวประเสริฐและเป็นผู้ตักเตือนแก่ปวงมนุษย์ ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้"

{34:29} และพวกเขา กล่าวว่า "เมื่อใดเล่าสัญญา(จะมาถึง) หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง?"

{34:30} จงกล่าวเถิด "พวกเธอมีกำหนดวาระหนึ่ง ซึ่งพวกเธอไม่อาจจะขอผ่อนผันให้ล่าช้าสักชั่วครู่ และไม่อาจจะเร่งเวลาให้เร็วเข้า"

{34:31} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า "เราจะไม่มีศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้และต่อสิ่งที่มีมาก่อนหน้านั้น และหากเธอได้เห็น เมื่อพวกทูลจิตจะถูกให้หยุดยืนต่อหน้าพระเจ้าของพวกตน พวกเขาก็จะขัดทอต่อกันและกัน บรรดาผู้ถูกตักเตือนก็จะกล่าวแก่บรรดาผู้เข้มแข็งว่า "หากไม่ใช่พวกท่านแล้ว พวกเราก็คงได้เป็นผู้มีศรัทธากันแล้ว"

{34:32} บรรดาผู้เข้มแข็งก็กล่าวแก่บรรดาผู้ถูกตักเตือนว่า "พวกเรากระนั้นหรือ ที่ได้หวังเห็นพวกท่านจากแนวทางที่ถูกต้องหลังจากที่มันได้มายังพวกท่าน? ทว่าพวกท่านเองต่างหาก ที่เคยเป็นทรชน"

{34:33} บรรดาผู้ถูกกดขี่กล่าวแก่บรรดาผู้ข่มเหงว่า "ทว่ามันเป็นอุบายทั้งราตรีและทิวาต่างหาก เมื่อพวกท่านสั่งให้พวกเราปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้เราตั้งภาคีขึ้นคู่เคียงกับพระองค์" และพวกเขาจะชอนความสำนึกผิด เมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ และเราได้คล้องเครื่องพันธนาการที่คอของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะได้รับการตอบแทนอันใดเล่า นอกจากสิ่งที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้?

{34:34} และไม่มีเลยที่เราส่งผู้ตักเตือนไปยังเมืองใด โดยที่บรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมันจะไม่กล่าวว่า "เราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่ถูกส่งมาให้พวกท่าน"

{34:35} และพวกเขาได้กล่าวอีกว่า "พวกเรามีทรัพย์สมบัติและบุตรหลานมากกว่า และพวกเราจะไม่ถูกลงโทษ"

{34:36} จงกล่าวเถิด "แท้จริงพระเจ้าของฉันทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงควบคุม ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้"

{34:37} และไม่ใช่ทรัพย์สินของพวกเขา และไม่ใช่บุตรหลานของพวกเขา ที่จะทำให้พวกเขาใกล้ชิดสนิทกับเรา นอกจากผู้มีศรัทธาและประพฤติดี ชนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการตอบแทนเป็นทวีคูณ ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์อย่างผู้ปลอดภัย

{34:38} และบรรดาผู้มั่งมันเพื่อทำลายล้างสัญญาณทั้งหลายของเรา ชนเหล่านั้นจะถูกนำมาเพื่อการลงโทษ

{34:39} จงกล่าวเถิด "แท้จริง พระเจ้าของฉันทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงควบคุมสำหรับเขา และอันใดสักอย่างที่เขาจะบริจาครับ พระองค์จะทรงทดแทนมัน และพระองค์นั้นทรงเป็นพระผู้ตีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ"

{34:40} และวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมด แล้วพระองค์จะตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า "พวกเขาเหล่านั้นหรือ ที่เคยเคารพสักการะพวกเขา?"

{34:41} พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) กล่าวว่า "พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงคุ้มครองพวกเขา ไม่ใช่พวกเขา แต่พวกเขาเคารพสักการะญิน พวกเขาส่วนมากเป็นผู้มีศรัทธาต่อพวกมัน"

{34:42} ดังนั้น วันนี้พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้คุณและให้โทษซึ่งกันและกัน และเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้กระทำผิดเหล่านั้นว่า "พวกเธอจงลิ้มรสการลงโทษของไฟนรก ซึ่งพวกเธอเคยปฏิเสธมัน"

{34:43} และเมื่อบรรดาโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขา กล่าวว่า "นี่เป็นเพียงชายคนหนึ่งที่ปรารถนาจะยับยั้งท่านจากสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกท่านได้เคารพสักการะมาก่อน" และพวกเขา กล่าวว่า "นี่เป็นเพียงแต่เรื่องเท็จที่ถูกอุปโลกน์ขึ้น" และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวในเรื่องของสัจธรรม เมื่อมันได้มีมายังพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า "นี่เป็นเพียงแต่มายากลอันชัดแจ้ง"

{34:44} และเราไม่เคยประทานบรรดา คัมภีร์ ให้แก่พวกเขา ได้ศึกษาค้นคว้า และเราก็ไม่เคยส่งผู้ตักเตือนไปยังพวกเขาก่อนหน้าเธอเลย

{34:45} และบรรดาผู้มาก่อนหน้าพวกเขาก็เคยปฏิเสธ และพวกเขาไม่เคยบรรลุน้ำหนึ่งในลิบของ(ความมั่งคั่ง)ที่เราได้ให้แก่พวกเขาเหล่านั้น กระนั้นก็ดี พวกเขา ก็ได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูตของฉัน แล้วการตอบโต้ของฉันเป็นอย่างไรบ้าง?

{34:46} จงกล่าวเถิด "ฉันขอเตือนพวกเขาเพียงข้อเดียวว่า พวกเธอจงยืนขึ้นเพื่ออัลลอฮ์(ครั้งละ)สองคนและคนเดียว แล้วจงคิดดู สหายของพวกเขาไม่ได้เป็นคนวิกลจริตดอก แต่เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกเขาถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างสาหัส"

{34:47} จงกล่าวเถิด "ฉันไม่เคยขอร่างวัลจากพวกเขาเลย เพราะมันเป็นของพวกเขา แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์ และพระองค์ทรงเป็นสักขีพยานต่อทุกสิ่ง"

{34:48} จงกล่าวเถิด "แท้จริง พระเจ้าของฉันทรงทำลาย(ความเท็จ)ด้วยความสัตย์จริง พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย"

{34:49} จงกล่าวเถิด "เมื่อความสัตย์จริงได้ปรากฏขึ้น ความเท็จก็จะไม่เกิดขึ้นและจะไม่หวนกลับมาอีก"

{34:50} จงกล่าวเถิด "หากฉันหลงผิด ฉันก็หลงผิดเฉพาะตัวของตนเอง แต่ถ้าฉันอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง นั่นก็คือพระเจ้าของฉันได้ทรงเปิดเผยสำแดงแก่ฉัน แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงไถ่ยิวิน พระผู้ทรงไถ่ลัซิด"

{34:51} และหากเธอเห็น ขณะที่พวกเขาตื่นตระหนกตกใจ แล้วไม่มีทางหนีรอด และพวกเขาจะถูกจับเอาไปจากสถานที่อันไกล

{34:52} และพวกเขาก็จะกล่าวว่า "พวกเราได้มีศรัทธาต่อมัน" แล้วพวกเขาจะเรียกร้องจากสถานที่อันห่างไกลได้อย่างใดกัน?"

{34:53} และแน่นอน พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อมันมาก่อน และพวกเขาโจมตีด้วยการใส่ร้ายจากสถานที่อันไกล"

{34:54} และพวกเขาถูกขวางกั้นจากสิ่งที่พวกเขาปรารถนา ดังเช่นพลพรรคเยี่ยงเดียวกับพวกเขา เคยถูกปฏิบัติมาก่อน แท้จริงพวกเขานั้นอยู่ในความสงสัยที่หมดหวัง"

35. ซูเราะฮฺฟาฏีร (บท พระผู้ทรงสร้าง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {35:1} มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระผู้ทรงแต่งตั้งมะลาอิกะฮฺให้เป็นทูต ผู้มีปีก สอง สาม และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง
- {35:2} สิ่งใดจากความเมตตาที่อัลลอฮฺทรงประทานให้แก่ปวงมนุษย์ ก็ไม่มีผู้ยับยั้งมันได้ และสิ่งใดที่พระองค์ทรงยับยั้งไว้ ก็ไม่มีผู้ใดปล่อยมันได้หลังจากพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ
- {35:3} โอ้ ปวงมนุษย์! พวกเธอจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮฺที่มีต่อพวกเธอ จะมีพระผู้สร้างอื่นใดจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเธอจากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าของอื่นใด นอกจากพระองค์ แล้วเหตุใดเล่าพวกเธอจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป?
- {35:4} หากพวกเขาปฏิเสธเธอ อันที่จริงศาสนทูตก่อนหน้าเธอก็เคยถูกปฏิเสธมาก่อนแล้ว และสู่อัลลอฮฺคือการกลับคืนของกิจการทั้งหมด
- {35:5} โอ้ ปวงมนุษย์! แท้จริงสัญญาของอัลลอฮฺนั้นเป็นจริงเสมอ ดังนั้นอย่าให้การดำรงชีวิตในโลกนี้ล่องลอยพวกเธอ และอย่าให้(ชัยฏอน)จอมหลอกลวงมาล่องลอยพวกเธอเกี่ยวกับอัลลอฮฺเป็นอันขาด
- {35:6} แท้จริงชัยฏอนนั้นเป็นศัตรูกับพวกเธอ ดังนั้นพวกเธอจงยึดถือมันเป็นศัตรู แท้จริงมันเรียกร้องพลพรรคของมัน เพื่อให้เป็นพรรคพวกแห่งเพลิง
- {35:7} บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันสาหัส ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำความดีงามความดี พวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่
- {35:8} แล้วผู้ที่ความชั่วแห่งการงานของเขาได้ถูกประดับให้เห็นดีเห็นงาม เขาเห็นว่ามันเป็นสิ่งดีกระนั้นหรือ? แท้จริงอัลลอฮฺจะทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์นั้นหลงผิด และจะทรงนำทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้นเธออย่าทำให้จิตใจของเธอต้องไปประทมทุกข์เพราะพวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ
- {35:9} และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงส่งเหล่าลม แล้วมันจะพัดเมฆ แล้วเราได้จับเมฆนั้นไปยังเมืองที่ตายแล้วด้วย(น้ำฝน)นั้นเราได้คืนชีพให้แก่แผ่นดิน หลังความตายของมัน เช่นนั้นแหละคือการฟื้นคืนชีพ
- {35:10} ผู้ใดต้องการอำนาจ อันที่จริงอำนาจทั้งหมดเป็นของอัลลอฮฺ คำกล่าวที่ดีย่อมจะขึ้นไปสู่พระองค์ และการงานที่ดีนั้นพระองค์ทรงยกย่องสรรเสริญมัน และบรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายทั้งหลายนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ และอุบายของชนเหล่านั้นย่อมต้องพินาศ
- {35:11} และอัลลอฮฺทรงบังเกิดพวกเธอมาจากดิน แล้วก็มาจากเชื้ออสุจิ แล้วทรงทำให้พวกเธอเป็นคู่สามีภรรยา และจะไม่มีหญิงใดตั้งครรรภ์และนางจะไม่คลอด เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และไม่มีผู้สูงอายุสักคน ถูกยึดอายุออกไป หรือถูกตัดทอนอายุของเขา โดยที่ไม่อยู่ในบันทึก แท้จริงสิ่งนั้นง่ายนักสำหรับอัลลอฮฺ
- {35:12} และทะเลทั้งสองนั้นไม่เหมือนกัน อันนี้จืดสดชื่น เครื่องดื่มของมันคล่องคอ และอันนี้เค็มจัด และจากแต่ละแห่งนั้น พวกเธอจะได้กินเนื้ออันอ่อนนุ่ม และพวกเธอนำเอาเครื่องประดับออกมา เพื่อสวมใส่มัน และเธอเห็นนาวาแล่นฝ่าผืนน้ำไป เพื่อพวกเธอจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเธอจะได้ขอบพระคุณ
- {35:13} พระองค์ทรงให้ราตรีคาบเกี่ยวเข้าไปในทิวา และทรงให้ทิวาคาบเกี่ยวเข้าไปในราตรี และทรงเนรมิตดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ให้เป็นประโยชน์ ทุกสิ่ง โคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ นั่นคืออัลลอฮฺพระเจ้าของพวกเธอ อำนาจการปกครองทั้งหมดเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และสิ่งที่พวกเธอวิงวอนขออื่นจากพระองค์นั้น พวกมันไม่ได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่เยื่อหุ้มเมล็ดอินทผลาล์ม

{35:14} หากพวกเธอวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะไม่ได้ยินการวิงวอนของพวกเธอ ถึงแม้พวกมันได้ยิน พวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเธอ และในวันฟื้นคืนชีพ พวกมันจะปฏิเสธการตั้งภาคีของพวกเธอ และไม่มีผู้ใดจะแจ้งแก่เธอได้เท่าพระผู้ทรงรอบรู้อย่างยิ่ง

{35:15} โอ้ ปวงมนุษย์! พวกเธอเป็นผู้ขัดสนต้องพึ่งอัลลอฮฺ แต่อัลลอฮฺนั้น พระองค์คือพระผู้ทรงมั่งมีอย่างล้นเหลือ พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ

{35:16} หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเธอสูญสิ้นไป และจะทรงนำมาซึ่งกลุ่มชนรุ่นใหม่

{35:17} และการนั้นไม่ยากสำหรับอัลลอฮฺเลย

{35:18} และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ และถ้าผู้ที่แบกภาระหนักอยู่แล้วขอร้องให้ช่วยแบกมัน ก็ไม่มีสิ่งใดสักอย่างที่จะถูกแบกให้แก่เขา ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม แท้จริงเธอเป็นเพียงผู้ตักเตือนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกตนในสิ่งเร้นลับ และพวกเขาดำรงการนมาซ และผู้ใดขัดเกลตาตนเอง เขาก็ขัดเกล้าเพื่อตัวของเขาเอง และยิ่งอัลลอฮฺเท่านั้นคือการกลับคืน

{35:19} และคนตาบอดกับคนตาดีนั้นย่อมไม่เหมือนกัน

{35:20} และความมืดมนกับแสงสว่างก็ไม่เหมือนกัน

{35:21} และร่มเงากับแดดร้อนก็ไม่เหมือนกัน

{35:22} และคนเป็นกับคนตายนั้นย่อมไม่เหมือนกัน แท้จริงอัลลอฮฺทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ได้ยิน และเธอไม่สามารถที่จะให้ผู้ที่อยู่ในหลุมฝังศพได้ยินดอก

{35:23} เธอเพียงแต่เป็นผู้ตักเตือนเท่านั้น

{35:24} แท้จริงเราได้ส่งเธอมาด้วยสัจธรรม เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และไม่มีประชาชาติใดเลย ที่ไม่มีผู้ตักเตือนในนั้น

{35:25} และหากพวกเขาปฏิเสธต่อเธอ อันที่จริงบรรดาผู้ที่มีมาก่อนพวกเขาก็ได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา และด้วยบรรดาคัมภีร์ และคัมภีร์อันแจ่มจรัส

{35:26} และฉันได้ลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วการปฏิเสธต่อฉันเป็นเช่นใดบ้าง?

{35:27} เธอไม่ได้พิจารณาดอกหรือว่า อัลลอฮฺนั้นทรงให้น้ำหลังลงมาจากฟ้า แล้วเราได้ให้พืชผลงอกเงยออกมาด้วย(น้ำ)นั้น สีสรรของมันแตกต่างกันไป และในบรรดาภูเขา มีชนิดต่าง ๆ ชาวและแดง หลากหลายสี และสีดำสนิท

{35:28} และในหมู่มนุษย์ และสัตว์ และปศุสัตว์ ก็มีหลากหลายสีเช่นเดียวกัน แท้จริง บรรดาผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์เท่านั้นที่เกรงกลัวอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงอภิบาลเสมอ

{35:29} แท้จริง บรรดาผู้อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮฺ และดำรงการนมาซ และบริจาคสิ่งที่เราได้ให้ เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา โดยซ่อนเร้นและเปิดเผย เพื่อหวังการค่าที่ไม่สูญเสียนะ

{35:30} เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขา ให้แก่พวกเขาอย่างครบถ้วน และจะทรงเพิ่มให้แก่พวกเขา จากความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงชื่นชม

{35:31} และคัมภีร์ที่เราได้ให้แก่นั้นมันคือสัจธรรม เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนมัน แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงตระหนักรู้ พระผู้ทรงเห็น ต่อปวงบ่าวของพระองค์

{35:32} และเราได้ให้คัมภีร์เป็นมรดกสืบทอดแก่บรรดาผู้ที่เราได้คัดเลือกจากปวงบ่าวของเรา บางคนในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้ทุจริตต่อตัวเอง และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้เดินสายกลาง และบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้รุดหน้าในการทำความดีด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮฺ นั่นคือความโปรดปรานอันใหญ่หลวง

{35:33} เหล่าสวนสวรรค์แห่งอะตัน พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนั้น พวกเขาในนั้นจะให้แต่งกายด้วย กำไลทองและไข่มุก และอาการของพวกเขาในนั้นคือผ้าไหม

{35:34} และพวกเขา กล่าวว่า "มवलการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงจัดความระทมทุกข์ออกจากเรา แท้จริงพระเจ้าของเราคือพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงชื่นชม"

{35:35} "ซึ่งพระองค์ทรงให้เราได้พำนักในนิวาสสถาน ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ ในนั้นความเหน็ดเหนื่อยจะไม่ประสบแก่เรา และในนั้น ความเบื่อหน่ายก็จะไม่ประสบแก่เรา"

{35:36} ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะได้รับไฟนรกถนอมหนัก พวกเขาจะไม่ถูกตัดสินให้ตาย และจะไม่มีการลดหย่อนการทรมานของนรกแก่พวกเขา เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนแก่ผู้เินรคุณทุกคน

{35:37} และพวกเขาจะตะโกนอยู่ในนรกนั้นว่า "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดนำเราออกไป เพื่อเราจะได้ปฏิบัติกิจการงานที่ดี อื่นจากที่เราได้ปฏิบัติไปแล้ว" - "และเราไม่ได้ให้อายุของพวกเธอยืนนานพอดอกหรือ? เพื่อผู้ที่ใคร่ครวญจะได้รำลึกถึงข้อตักเตือน อีกทั้งยังได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเธอแล้ว ดังนั้นพวกเธอจึงลืมนึกได้ เพราะพวกทุจริตนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย"

{35:38} แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน

แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงวงอก

{35:39} พระองค์คือพระผู้ทรงแต่งตั้งพวกเธอให้เป็นตัวแทนรับช่วงในแผ่นดิน ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การปฏิเสธของเขาก็จะตกอยู่แก่เขา และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาจะไม่เพิ่มสิ่งใดเลยให้แก่ตน นอกจากความอัปยศอดสู ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา

และการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขา นอกจากความหายนะ

{35:40} จงกล่าวเถิด "พวกเธอเห็นบรรดาภาคีของพวกเธอ ที่พวกเธอวิงวอนขอ อื่นจากอัลลอฮ์นั้นไหม? จงแสดงให้ฉันเห็นเถิด ว่าพวกมันได้สร้างอันใดบ้างในแผ่นดินนี้? หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมในเหล่าชั้นฟ้า? หรือว่าเราได้ให้คัมภีร์แก่พวกมัน พวกมันจึงยึดมันอยู่บนหลักฐานจากคัมภีร์นั้น" ทว่าพวกทุจริตนั้น ต่างก็ไม่ได้มีสัญญาอันใดต่อกัน นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น

{35:41} แท้จริงอัลลอฮ์ทรงค้ำจุนเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินไม่ให้มันร่วงหล่น และหากมันทั้งสองร่วงหล่นลง ก็ไม่มีผู้ใดค้ำจุนมันทั้งสองไว้ได้ นอกจากพระองค์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงขันติ พระผู้ทรงอภิบาลเสมอ

{35:42} และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยการสาบานอย่างแข็งขันว่า หากมีผู้ตักเตือนมายังพวกเขา แน่نونพวกเขา ก็จะเป็นประชาชาติหนึ่งที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องที่สุด ครั้นเมื่อได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเขา มันไม่ได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการเตลิดหนี

{35:43} ด้วยการหยิ่งยะโสในแผ่นดินและการวางแผนชั่ว แต่แผนช่วนั้นจะห้อมล้อมเพียงแต่เจ้าของ ๆ มันเท่านั้น พวกเขาจะรอดคอยอันใดอีกเล่า นอกจากแนวทางของบรรพชน ดังนั้น เธอจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในแนวทางของอัลลอฮ์ และเธอจะไม่พบการบิดเบือนในแนวทางของอัลลอฮ์แต่ประการใด

{35:44} แล้วพวกเขาไม่ได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด? ทั้ง ๆ ที่พวกเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขาเหล่านี้ และอัลลอฮ์นั้น ไม่มีสิ่งใดสักอย่างในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินจะหนีพ้นจากพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีอำนาจเสมอ

{35:45} และหากอัลลอฮ์จะทรงเอาโทษมนุษย์ตามที่พวกเขาได้ชวนชวายเป็นไ้ พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้ผู้เดินหลงเหลือบนหน้าแผ่นดินเลย ทว่าพระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึงเวลาที่ถูกลงโทษไว้ ทันใดที่วาระกำหนดของพวกเขาได้มาถึง (เมื่อนั้น)อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงเห็นปวงบ่าวของพระองค์เสมอ

36. ซูเราะฮฺยาซีน (บท ยาซีน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {36:1} ยาซีน
{36:2} ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่มีคำสั่งอันรัดกุม
{36:3} แท้จริง เธอเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกส่งมาอย่างแน่นอน
{36:4} (เป็นผู้) อยู่บนแนวทางอันเที่ยงธรรม
{36:5} อัลกุรอานนี้เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปรานีเสมอ
{36:6} เพื่อเธอจะได้ตักเตือนกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งบรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ถูกตักเตือนมาก่อน ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สนใจ
{36:7} โดยแน่นอน พระประกาศิตได้เป็นที่สมจริงแล้วแก่พวกเขาส่วนมาก เพราะพวกเขาไม่มีศรัทธา
{36:8} แท้จริงเราได้คล่องพันธนาการที่คอของพวกเขา (มือ) จึงติดที่คาง พวกเขาจึงต้องเงยขึ้น
{36:9} และเราได้ทำเครื่องกีดขวางไว้ข้างหน้าพวกเขา และเครื่องกีดขวางไว้ข้างหลังพวกเขา และเราได้ปกคลุมพวกเขา พวกเขาจึงมองไม่เห็น
{36:10} และมีผลเท่ากันแก่พวกเขา เธอจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ตักเตือนพวกเขา พวกเขาก็จะไม่มีศรัทธา
{36:11} แท้จริง เธอเพียงแต่ตักเตือนผู้ที่ปฏิบัติตามข้อตักเตือนและเกรงกลัวพระผู้ทรงเมตตาโดยทางเร้นลับ ดังนั้น จงแจ้งข่าวดีแก่เขาถึงการอภัยโทษและรางวัลอันมีเกียรติ
{36:12} แท้จริงเราชอบชีวิตคนตาย และเราบันทึกสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้ และร่องรอยของพวกเขา และทุกสิ่งนั้นเราได้รวบรวมไว้อย่างครบถ้วน ในผู้นำอันชัดแจ้ง
{36:13} และจงเล่าเรื่องชาวเมืองนั้นแก่พวกเขา เมื่อมีทูตหลายคนมายังเมืองนั้น
{36:14} เมื่อเราส่งทูตสองคนไปยังพวกเขา พวกเขาได้ปฏิเสธเขาทั้งสอง ดังนั้น เราจึงหนุนเพิ่มด้วยทูตคนที่สาม แล้วพวกเขาได้กล่าวว่า "แท้จริงพวกเราถูกส่งมายังพวกท่าน"
{36:15} พวกเขา กล่าวว่า "พวกท่านเพียงแต่เป็นสามัญชนเยี่ยงพวกเรา และพระผู้ทรงทรงเมตตาไม่ได้ทรงประทานสิ่งใดลงมาเลย พวกท่านเพียงแต่โกหก"
{36:16} พวกเขา กล่าวว่า "พระเจ้าของเราทรงรู้ดียิ่งว่า เราถูกส่งมายังพวกท่านอย่างแน่นอน"
{36:17} "และพวกเรามีหน้าที่เพียงแต่การประกาศเชิญชวนอันชัดแจ้งเท่านั้น"
{36:18} พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงพวกเราเห็นพวกท่านเป็นลางร้าย หากพวกท่านไม่ยอมหยุดยั้ง เราจะขว้างปาพวกท่าน และแน่นอนการลงโทษอันเจ็บปวดจากพวกเราจะประสบแก่พวกท่าน"
{36:19} พวกเขา กล่าวว่า "ลางร้ายของพวกท่านอยู่กับพวกท่านเอง พวกท่านได้ถูกตักเตือนมาก่อนแล้วไม่ใช่หรือ? ทว่าพวกท่านเป็นหมูชนผู้ฝ่าฝืนต่างหาก"
{36:20} และชายคนหนึ่งจากซานเมืองได้มาอย่างรีบเร่ง เขากล่าวว่า "พวกท่านจงปฏิบัติตามบรรดาทูต"
{36:21} "พวกท่านจงปฏิบัติตามผู้ที่ไม่ได้เรียกร้องรางวัลใด ๆ จากพวกท่าน"
{36:22} "และเหตุใดเล่าฉันจะไม่เคารพสักการะผู้ทรงบังเกิดฉัน และสู่พระองค์เท่านั้น ที่พวกท่านจะถูกนำกลับคืน"
{36:23} "จะให้ฉันยึดถือพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์กระนั้นหรือ? หากพระผู้ทรงเมตตาทรงประสงค์จะก่อความทุกข์ยากแก่ฉัน การรับรองของพวกเขาจะไม่ก่อประโยชน์อันใดแก่ฉันเลย และพวกเขา ก็ไม่อาจช่วยฉันให้รอดพ้น"
{36:24} "แท้จริง เมื่อนั้นฉันจะอยู่ในความหลงผิดอย่างชัดแจ้ง"
{36:25} "แท้จริงฉันศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงฟังฉันเถิด"

{36:26} มีเสียงกล่าวว่า "จงเข้าไปในสวรรค์เถิด" เขากล่าวว่า "โอ้ หากหมูชนของฉันได้รู้ก็คงดี!"

{36:27} "ถึงการที่พระเจ้าของฉันทรงอภัยให้แก่ฉัน และทรงทำให้ฉันอยู่ในหมูผู้มีเกียรติ"

{36:28} และเราไม่ได้ส่งไพร่พลลงมาจากฟากฟ้าแก่หมูชนของเขาหลังจากเขา และเราก็ไม่จำเป็นต้องส่งพวกเขาลงมา

{36:29} มันเพียงแต่เป็นเสียงกัมปนาทเพียงหนหนึ่ง พลันพวกเขา ก็ดับเงียบ

{36:30} นำเวทนาต่อปวงบ่าวยิ่งนัก ไม่มีศาสนทูตสักคนเลยที่มายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ได้เหย้าหยັນเขา

{36:31} พวกเขาไม่ได้พิจารณาตอหรือว่า ชนที่รุ่นก่อนหน้าพวกเขา ที่เราได้ทำลาย โดยที่พวกเขาเหล่านั้นไม่ได้กลับคืนมายังพวกเขา

{36:32} และทุกคน ในหมู่พวกเขาทั้งมวลจะถูกนำมาปรากฏตัวต่อหน้าเรา

{36:33} และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือ แผ่นดินที่แห้งแล้งเราได้ชุบชีวิตมันขึ้นมา และเราได้ นำเมล็ดพืชออกมาจากมัน ซึ่งส่วนหนึ่งของมันพวกเขาใช้กิน

{36:34} และในแผ่นดินนั้น เราได้บันดาลให้มีเหล่าเรือกสวน จากอินทผลัมและองุ่น และเราได้บันดาลให้ตาน้ำพวยพุ่ง ในนั้น

{36:35} เพื่อพวกเขาจะได้กินผลไม้จากสวน และสิ่งที่มือของพวกเขาได้ผลิตมันขึ้นมา แล้วพวกเขา จะไม่ขอบพระคุณกระนั้นหรือ?

{36:36} พระพิสุทธิคุณแห่งพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งทั้งหมดเป็นคู่ ๆ จากสิ่งที่แผ่นดินได้ให้ออกเงยขึ้นมา และจากตัวของพวกเขาเอง และจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้

{36:37} และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือราตรี ที่เราได้ถลกทิวาออกจากมัน แล้วพวกเขาก็อยู่ในความมืด

{36:38} และดวงอาทิตย์โคจรตามวิถีของมัน นั่นคือการกำหนดของพระเจ้าทรงมีอำนาจ พระเจ้าทรงรอบรู้

{36:39} และดวงจันทร์นั้น เราได้กำหนดให้มัน โคจรตามตำแหน่ง จนกระทั่งมันได้กลับคืนเป็นเช่นกึ่งอินทผลัมแห้ง

{36:40} ดวงอาทิตย์ก็ไม่สมควรแก่มัน ที่จะตามทันดวงจันทร์ และราตรีก็จะไม่ล้ำหน้าทิวา และทั้งหมดนั้นจะเวียนว่ายอยู่ในจักรวาล

{36:41} และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาก็คือ เราได้บรรทุกลูกหลานของพวกเขาในนาวาที่บรรทุกจนเต็มเพียง

{36:42} และเราได้สร้างแบบเดียวกันนี้แก่พวกเขา เพื่อให้พวกเขาขับขี

{36:43} และถ้าเราประสงค์ เราก็คจะทำให้พวกเขาล่มจม พวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย และพวกเขาก็จะไม่ถูกช่วยให้รอดพ้น

{36:44} หากไม่ใช่เพราะความเมตตาจากเรา และการปล่อยให้เสพสุขชั่วระยะหนึ่ง

{36:45} และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงระวังสิ่งที่อยู่ข้างหน้าพวกเธอ และสิ่งที่อยู่ข้างหลังพวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้รับความเมตตา"

{36:46} และไม่มีสัญญาณสักอย่าง ในบรรดาสัญญาณของพระเจ้าของพวกเขามีมายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ผินหลังให้แก่มัน

{36:47} และเมื่อมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงบริจาคน้ำจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเธอ" บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็กล่าวแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาว่า "เราจะเลี้ยงผู้ที่ หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ ก็คงจะทรงเลี้ยงเขาเอง กระนั้นหรือ?" พวกเขาเพียงแต่อยู่ในความหลงผิดอย่างชัดแจ้ง

{36:48} และพวกเขากล่าวว่า "เมื่อใดเล่าสัญญาณนี้จะเกิดขึ้น? หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง"

{36:49} พวกเขาเพียงแต่คอยเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ซึ่งจะคร่าชีวิตพวกเขา ในขณะที่พวกเขาโต้เถียงกันอยู่

{36:50} แล้วพวกเขาที่ไม่สามารถจะสั่งเสียอันใด และพวกเขาที่ไม่ทันจะกลับไปยังครอบครัวของพวกเขาตนได้

{36:51} และแต่แรกจะถูกเป่าขึ้น ทันใดนั้นพวกเขาจะออกจากหลุมฝังศพ แล้วพวกเขาก็รีบรุดไปยังพระเจ้าของพวกเขาตน

{36:52} พวกเขาบอกว่า "โอ้ ความหายนะแก่เรา! ผู้ใดเล่าที่ปลุกเราให้ฟื้นขึ้นจากที่นอนของเรา?" (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) "นี่แหละคือสิ่งที่พระผู้ทรงเมตตายิ่งได้ทรงสัญญาไว้ และบรรดาศาสนทูตนั้นพูดจริง"

{36:53} มันเพียงแต่เป็นเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียว ทันใดนั้นพวกเขาทั้งหมดก็จะถูกนำมาที่เรา

{36:54} ในวันนั้นไม่มีสักชีวิตจะได้รับความยุติธรรมแต่ประการใด และพวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้

{36:55} แท้จริง ในวันนั้นชาวสวรรค์จะสุขสำราญอยู่กับกิจกรรม

{36:56} พวกเขาและคู่ครองของพวกเขาจะอยู่ภายใต้ร่มเงา นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นุ่ม

{36:57} พวกเขาในสวนสวรรค์นั้นจะได้รับผลไม้ และพวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาปรารถนา

{36:58} "ความศานติ!" พระดำรัสหนึ่งจากพระเจ้า พระผู้ทรงปราณียิ่ง

{36:59} วันนี้พวกเขาจะงอแงอยู่ โอ้ ทรชนทั้งหลาย!

{36:60} ฉันทันใดได้บัญชาพวกเขาดอกหรือ? โอ้ ลูกหลานของอาดัม!

ว่าพวกเขาอย่าได้เคารพสักการะชัยฏอน แท้จริงมันนั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเขา

{36:61} และพวกเขาจะเคารพสักการะฉัน นี่คือนาฬิกาอันเที่ยงแท้

{36:62} และโดยแน่นอน มันได้หลอกลวงหมู่ชนจำนวนมากของพวกเขาให้หลงทาง เหตุใดพวกเขาจึงไม่ไตร่ตรองเล่า?

{36:63} นี่คือนรกยะสันนัม ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้

{36:64} วันนี้พวกเขาจะเข้าไปลิ้มรสมัน เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธ

{36:65} วันนี้เราจะปิดผนึกปากของพวกเขา และมือของพวกเขาจะพุดกับเรา และเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้

{36:66} และหากเราประสงค์ เราก็คจะทำให้ตาของพวกเขาบอดลง แล้วพวกเขาก็จะคลำหาทางเที่ยง แต่พวกเขาจะเห็นได้อย่างไร?

{36:67} และหากเราประสงค์ เราก็คจะแปลงรูปของพวกเขาให้อยู่กับที่ของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ไม่อาจจะไปข้างหน้าได้และก็ไม่อาจจะถอยกลับได้

{36:68} และผู้ใดที่เราทำให้เขามีอายุยืน เราจะให้เขากลับคืนสู่สภาพเมื่อตอนแรกเกิด แล้วพวกเขาไม่ไตร่ตรองดอกหรือ?

{36:69} เราไม่ได้สอนบทกวีแก่เขา และไม่เหมาะสมสำหรับเขาที่จะเป็นกวี มันเพียงแต่เป็นข้อดักเตือนและเป็นคัมภีร์อันชัดแจ้ง

{36:70} เพื่อตักเตือนผู้ที่มีชีวิต และเพื่อข้อตักเตือนนั้นเป็นหลักฐานยืนยันแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

{36:71} และพวกเขาไม่ได้พิจารณาตุ่ดอกหรือว่า เราได้สร้างปศุสัตว์ขึ้นมาเพื่อพวกเขา จากสิ่งที่มีมือของเราได้ทำขึ้น แล้วพวกเขาก็ได้ครอบครองมัน

{36:72} และเราได้ทำให้มันยอมจำนนแก่พวกเขา บางชนิดจึงเป็นพาหนะแก่พวกเขา และบางชนิดพวกเขาก็ใช้กินเป็นอาหาร

{36:73} และในตัวมันนั้นมีประโยชน์มากมายและเครื่องตีมหากหลายสำหรับพวกเขา แล้วพวกเขาจะยังไม่ขอบพระคุณอีกหรือ?

{36:74} และพวกเขาได้ยึดถือเอาเหล่าพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ หวังว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ

{36:75} พวกมันไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ พวกเขาจะถูกนำมาปรากฏตัวเป็นกองพลแก่พวกมัน

{36:76} ดังนั้น อย่าได้ให้คำพูดของพวกเขาทำให้เธอต้องเสียใจ แท้จริงเรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

{36:77} มนุษย์ไม่ได้พิจารณาตุ๊กตอกหรือว่า เราได้บังเกิดเขามาจากน้ำอสุจิ แล้วจึงดูเถิด เขาได้กลายเป็นคูปริภักซ์ตัวฉกาจ

{36:78} และเขาได้ยกอาหารณ์เปรียบเทียบแก่เรา และเขาได้ล้มต้นกำเนิดของตน เขากล่าวว่า "ผู้ใดเล่าจะชুবชีวิตกระตุกขึ้นมาอีก ในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว"

{36:79} จงกล่าวเถิด "พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น จะทรงชুবชีวิตมันขึ้นมา และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง"

{36:80} พระผู้ทรงบันดาลไฟสำหรับพวกเธอจากต้นไม้เขียวสด แล้วพวกเธอก็ใช้มันจุดไฟ

{36:81} พระองค์ผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน จะไม่ทรงสามารถที่จะสร้างเช่นเดียวกับพวกเขา กระนั้นหรือ? ย่อมได้แน่นอน และพระองค์คือพระผู้ทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่ พระผู้ทรงรอบรู้

{36:82} แท้จริงพระบัญชาของพระองค์เมื่อทรงประสงศ์สิ่งใด พระองค์ก็จะตรัสแก่มันว่า "จงเป็นแล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้น"

{36:83} ดังนั้นพระพิสุทธิคุณแห่งพระผู้ซึ่งอำนาจการปกครองทุกสิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และยังพระองค์เท่านั้นที่พวกเธอจะถูกนำกลับไป

37. ชูเราะฮ์ศอฟฟาต (บท เหล่าผู้เรียงแถวตามลำดับ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {37:1} ขอสาบานด้วยบรรดาผู้เรียงแถวตามลำดับ
{37:2} และบรรดาผู้ควบคุมอย่างรัดกุม
{37:3} และบรรดาผู้อ่านข้อตักเตือน
{37:4} แท้จริง พระเจ้าของพวกเธอนั้นทรงเอกะอย่างแน่นอน
{37:5} พระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง และพระเจ้าแห่งเหล่าบูรพทิศ
{37:6} แท้จริงเราได้ประดับท้องฟ้าชั้นต่ำด้วยความมงดามของเหล่าดวงดาว
{37:7} และเพื่อเป็นการป้องกันจากชัยฏอนพศทุกตัว
{37:8} พวกมันไม่อาจแอบฟังชุมชนชั้นสูงสุดได้ และพวกมันจะถูกขว้างปาจากทุก ๆ ด้าน
{37:9} ถูกขับไล่ไสส่งออกมา และพวกมันจะได้รับการลงโทษอย่างต่อเนื่อง
{37:10} เว้นแต่ตัวใดที่ฉกฉวยเอาไปได้เพียงครั้งเดียว ก็จะมีอุกาบาตอัน โขติช่วงไล่ติดตามมัน
{37:11} เธอจงถามพวกเขาเถิดว่า พวกเขากระนั้นหรือ ที่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างที่แข็งแกร่งยิ่ง หรือว่า สิ่ง(อื่น)ที่เราได้สร้างมา? แท้จริงเราได้สร้างพวกเขามาจากดินเหนียว
{37:12} ทว่าเธอแปลกจจน ในขณะที่พวกเขาเยาะเย้ย
{37:13} และเมื่อพวกเขาถูกเตือน พวกเขาก็จะไม่ยอมรับข้อตักเตือน
{37:14} และเมื่อพวกเขามองเห็นสัญญาณใดหนึ่ง พวกเขาก็พากันเยาะเย้ย
{37:15} และพวกเขากล่าวว่า "นี่เพียงแต่เป็นมายากลอันขัดแย้ง"
{37:16} "เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินและกระดูก เราจะยังถูกชุบให้ฟื้นคืนชีพอีก หรือ?"
{37:17} "แล้วบรรพบุรุษรุ่นก่อนของพวกเราด้วยหรือ?"
{37:18} จงกล่าวเถิดว่า "ใช่แล้ว และพวกเธอจะเป็นผู้อัปยศ"
{37:19} อันที่จริง มันเป็นเพียงเสียงแผดตะโกนร้องเพียงครั้งเดียว แล้วพวกเขาจะจ้องมอง
{37:20} แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า "โอ้ เราพินาศแน่ นี่คือวันแห่งการตอบแทน"
{37:21} (มะลาอิกะฮ์ตอบว่า) "นี่คือวันแห่งการพิพากษา ซึ่งพวกเธอเคยปฏิเสธมัน"
{37:22} จงรวบรวมพวกทุจริต และบรรดาสหายของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ
{37:23} อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วจงนำทางพวกเขาสู่หนทางแห่งนรก
{37:24} และพวกเธอจงยับยั้งพวกเขาไว้ เพราะพวกเขาจะต้องถูกสอบสวน
{37:25} (จะมีเสียงถามขึ้นว่า) "ไฉนพวกเธอจึงไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเล่า?"
{37:26} ทว่าพวกเขาในวันนั้น เป็นผู้ยอมจำนน โดยสิ้นเชิง
{37:27} และบางคนในหมู่พวกเขาจะ หันเข้าหากัน ใต้ถามซึ่งกันและกัน
{37:28} พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงพวกท่านเคยใช้อำนาจบังคับขู่เข็ญพวกเรา"
{37:29} (พวกหัวหน้า)กล่าวว่า "หามิได้! พวกท่านต่างหากเล่า ที่ไม่ยอมศรัทธา"
{37:30} "และเราไม่เคยมีอำนาจใด ๆ เหนือพวกท่าน ทว่าพวกท่านต่างหากเล่า ที่เป็นหมู่ชนที่ตื้อรั้น"
{37:31} "ดังนั้นพระดำรัสของพระเจ้าของเราก็คงสมควรแก่เราแล้ว พวกเราต้องเป็นผู้ล้มรอสอย่างแน่นอน"
{37:32} "เราได้หลอกลวงพวกท่านให้หลงผิด อันที่จริงพวกเราทั้งหลายหลงผิดอยู่แล้ว"
{37:33} แท้จริงพวกเขาในวันนั้นต้องรับการลงโทษร่วมกัน
{37:34} เช่นนั้นแหละ เราได้ปฏิบัติต่อบรรดาคนบาป

{37:35} แท้จริงพวกเขา เมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า
 "ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ" พวกเขา ก็หยิ่งผยอง

{37:36} และพวกเขากล่าวว่า "จะให้เราทอดทิ้งพระเจ้าต่าง ๆ ของพวกเรา เพื่อกวีวิกลจริตคนหนึ่ง
 กระนั้นหรือ?"

{37:37} หามิได้! เขาได้มาเพื่อนำสัจธรรม และเพื่อรับรองบรรดาศาสนาที่ต่างหาก

{37:38} แท้จริง พวกเขาจะต้องลี้ภัยลงโทษอันเจ็บปวดอย่างแน่นอน

{37:39} และพวกเขาจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไป

{37:40} เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮฺผู้บริสุทธิ์

{37:41} ชนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพที่ถูกกำหนดแน่นอน

{37:42} (คือ) ผลไม้หลากชนิด และพวกเขาก็ได้รับเกียรติ

{37:43} ในเหล่าสวนสวรรค์แห่งความรื่นรมย์

{37:44} อยู่บนเตียงตั้ง หันหน้าเข้าหากัน

{37:45} พวกเขาจะถูกเวียนรอบด้วยแก้วเครื่องดื่มที่มาจากลำธาร

{37:46} ชาวบริสุทธิ์ โอชะแก่บรรดาผู้ดื่ม

{37:47} ไม่มีอันตรายใด ๆ ในนั้น และพวกเขาก็จะไม่มีเมามาจากมัน

{37:48} และ ณ ที่พวกเขา นั้นมี(เหล่าสตรี)ผู้ลดสายตาลงต่ำ มีดวงตาโตสวยงาม

{37:49} เสมือนหนึ่งพวกนางเป็นไข ที่ได้รับการทนุถนอม

{37:50} พวกเขาจะหันเข้าหากัน เพื่อได้ถามซึ่งกันและกัน

{37:51} คนหนึ่งในหมู่พวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า "ฉันเคยมีเพื่อนคนหนึ่ง"

{37:52} "เขาเคยพูดว่า 'ท่านนี้เป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้เชื่อมั่น(ในวันปรโลก)จริงหรือ?'

{37:53} 'เมื่อเราตายไปแล้ว และเราได้กลายเป็นดินและกระดูก เราจะถูกตอบแทนจริงหรือ?' "

{37:54} เขากล่าวว่า "พวกท่านอยากจะทำไหม?"

{37:55} แล้วเขาก็มองไป เขาก็เห็นเขาคนนั้น อยู่ท่ามกลางนรก

{37:56} เขาก็กล่าวขึ้นว่า "ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺ ท่านเกือบทำให้ฉันหายนะ"

{37:57} "และหากไม่ใช่เพราะความโปรดปรานแห่งพระบิรบาลของฉันแล้ว ฉันก็คงต้องอยู่ในหมู่ผู้
 ถูกนำมา(ลงโทษ)อย่างแน่นอน"

{37:58} "แต่ที่นี่ เราจะไม่มีตายใช่ไหม?"

{37:59} "เว้นแต่การตายของเราครั้งแรก และเราจะไม่ถูกลงโทษ"

{37:60} "แท้จริง นี่คือการสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน"

{37:61} เพื่อ(การตอบแทน)เช่นนี้ บรรดาผู้ปฏิบัติ จงปฏิบัติต่อไปเถิด

{37:62} สิ่งนั้นเป็นการต้อนรับที่ดีกว่า หรือว่าต้นซอกกุมกันแน่?

{37:63} แท้จริง เราได้จัดมันไว้เป็นการทดสอบแก่พวกทุจริต

{37:64} แท้จริง มันเป็นต้นไม้ที่งอกออกมาจากกันบึงของนรก

{37:65} ผลของมันนั้นคล้ายกับศีรษะของชัยฏอน

{37:66} ซึ่งพวกเขาจะกินมัน แล้วพวกเขาจะยึดมันให้เต็มท้อง

{37:67} แล้วนอกจากนั้น พวกเขาจะได้เครื่องดื่มที่ผสมด้วยน้ำเดือด

{37:68} แล้วแท้จริง ทางกลับของพวกเขา นั้นย่อมไปสู่รอกแน่นอน

{37:69} แท้จริง พวกเขาพบเห็นบรรพบุรุษของพวกเขา อยู่ในความหลงผิด

{37:70} แต่พวกเขาก็ยังรีบเร่งเจริญรอยตามพวกเขา

{37:71} และอันที่จริง ชนรุ่นแรกก่อนหน้าพวกเขา ส่วนมากก็ได้หลงผิดมาแล้ว

{37:72} ทั้งที่ความจริงแล้ว เราก็ได้ส่งผู้ตักเตือนไปในหมู่พวกเขา

{37:73} ดังนั้นเธอจงดูเถิดว่า จุดจบของพวกที่ถูกตักเตือนนั้นเป็นเช่นใด?

- {37:74} เว้นแต่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ชื่อสัตย์
- {37:75} อันที่จริงนุหุได้วิงวอนขอต่อเรา ดังนั้นผู้ตอบสนองข้างประเสริฐเสียนี้ใคร?
- {37:76} และเราได้ช่วยเขาและชุมชนของเขาให้พ้นจากทุกภัยอันมหันต์
- {37:77} และเราได้ให้หวังศรัทธาของเขายังคงมีชีวิตอยู่
- {37:78} และเราได้จรรโลงเขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง
- {37:79} ความศานติงมีแด่नुหุในสากลโลก
- {37:80} แท้จริง เช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้กระทำคุณงามความดี
- {37:81} แท้จริง เขาอยู่ในปวงบ่าวของเราผู้มีศรัทธา
- {37:82} แล้วเราได้ให้พวกอื่นจมน้ำตาย
- {37:83} และแท้จริง หนึ่งในบรรดาชนผู้ดำเนินตามแนวทางของเขานั้น คืออิบรอฮีม
- {37:84} เมื่อเขาได้เข้าหาพระเจ้าพระเจ้าของตนด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์
- {37:85} เมื่อเขาได้กล่าวแก่บิดาของตนและหมู่ชนของตนว่า "พวกท่านเคารพสักการะสิ่งใดกัน?"
- {37:86} "เพื่อความเท็จกระนั้นหรือ ที่พวกท่านปรารถนาพระผู้เป็นเจ้าอื่น นอกเหนือจาก อัลลอฮ์?"
- {37:87} "แล้วความนึกคิดของพวกท่านที่มีต่อพระเจ้าแห่งสากลโลกจะเป็นเช่นใด?"
- {37:88} หลังจากนั้นเขาจึงมองไปยังกลุ่มดาวครึ่งหนึ่ง
- {37:89} แล้วเขาก็กล่าวขึ้นว่า "แท้จริงฉันนี้ป่วย"
- {37:90} ดังนั้นพวกเขาจึงหันหลังให้เขา พวกเขากันออกไป
- {37:91} แล้วอิบรอฮีมก็มุ่งหน้าไปยังบรรดาเทวรูปของพวกเขา แล้วกล่าวว่า "เหตุใดพวกเธอไม่กินเล่า?"
- {37:92} "เหตุใดพวกเธอจึงไม่พูดเล่า?"
- {37:93} แล้วเขาก็หันไปทุบตีเทวรูปเหล่านั้นด้วยมือขวา
- {37:94} หลังจากนั้นพวกเขาก็รีบวิ่งมาหาเขา
- {37:95} อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า "พวกเธอเคารพสักการะสิ่งที่พวกเธอแกะสลักกระนั้นหรือ?"
- {37:96} "ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกเธอและสิ่งที่พวกเธอประดิษฐ์ขึ้นมา"
- {37:97} พวกเขา กล่าวว่า "พวกท่านจงสร้างสิ่งก่อสร้างหนึ่งสำหรับเรา แล้วจงโยนเขาไปในไฟที่ลุกโชน"
- {37:98} ดังนั้นพวกเขามุ่งดำเนินการตามแผนร้ายต่อเขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาต่ำต้อย
- {37:99} และอิบรอฮีมกล่าวว่า "ฉันจะไปหาพระเจ้าของฉัน แน่แน่นอนพระองค์จะทรงนำทางให้แก่ฉัน"
- {37:100} "พระเจ้าของข้า! โปรดประทานบุตรที่จะเป็นผู้หนึ่งในหมู่คนดีให้แก่ข้าด้วย"
- {37:101} ดังนั้นเราจึงแจ้งข่าวดีแก่เขา(ว่าจะได้)บุตรคนหนึ่งที่ มีความอดทนขยันดี
- {37:102} ครั้นเมื่อ(อิสมาอีล)บรรลุนิติภาวะทำภารกิจกับเขาได้ อิบรอฮีมได้กล่าวขึ้นว่า "โอ้ ลูกเอ๋ย! แท้จริงพ่อได้เห็นในความฝันว่า พ่อได้เชือดเธอ จงพิจารณาดู เธอคิดเห็นอย่างไร?" เขากล่าวว่า "โอ้ บิดาของฉัน! ท่านจงปฏิบัติตามที่ท่านได้ถูกบัญชาให้เกิด หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ ท่านก็จะเห็นว่าฉันอยู่ในหมู่ผู้มีความอดทน"
- {37:103} ครั้นเมื่อคนทั้งสองได้ยินยอมแล้ว เขาก็ได้ให้บุตรคว่ำหน้าลงกับพื้น
- {37:104} และเราได้เรียกเขาว่า "โอ้ อิบรอฮีม!"
- {37:105} "อันที่จริงเธอได้ปฏิบัติถูกต้องตามความฝันแล้ว" เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้กระทำคุณงามความดี
- {37:106} นั่นคือ การทดสอบที่ชัดแจ้งแน่นอน
- {37:107} และเราได้ให้ค่าไถ่ตัวเขาด้วยสัตว์เชือดพลีอันใหญ่หลวง
- {37:108} และเราได้จรรโลงเขาในกลุ่มชนรุ่นหลัง
- {37:109} ศานติงมีแต่อิบรอฮีม

- {37:110} เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้กระทำคุณงามความดี
- {37:111} แท้จริง เขาเป็นคนหนึ่ง ในปวงบ่าวของเราผู้มีศรัทธา
- {37:112} และเรายังได้แจ้งข่าวดีแก่เขาเรื่องอิสหาคเป็นนบีในหมู่คนดีทั้งหลาย
- {37:113} และเราได้ให้ความจำเริญแก่เขาและแก่อิสหาค และในหมู่ลูกหลานของเขาทั้งสองนั้นก็มิผู้
ทำความดีและมีผู้ทุจริตต่อตัวเองอย่างชัดแจ้ง
- {37:114} อันที่จริง เราได้ให้ความโปรดปรานแก่มูซาและฮารูน
- {37:115} และเราได้ช่วยเขาทั้งสองและหมู่ชนของเขาทั้งสอง ให้พ้นจากเภทภัยอันใหญ่หลวง
- {37:116} และเราได้ช่วยเหลือพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นผู้ได้รับชัยชนะ
- {37:117} และแก่เขาทั้งสองเราได้ประทานคัมภีร์ซึ่งสมบูรณ์ชัดเจน
- {37:118} และเราได้ชี้แนะเขาทั้งสองสู่แนวทางที่เที่ยงตรง
- {37:119} และเราได้จรรโลงเขาทั้งสองในกลุ่มชนรุ่นหลัง
- {37:120} ศานติจึงมีแด่มูซาและฮารูน
- {37:121} แท้จริง เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนผู้กระทำคุณงามความดี
- {37:122} แท้จริง เขาทั้งสองเป็นบ่าวของเราผู้มีศรัทธา
- {37:123} และแท้จริง อิลยาสนั้นเป็นคนหนึ่ง ในบรรดาศาสนทูต
- {37:124} เมื่อเขากล่าวแก่หมู่ชนของตนว่า "พวกเธอไม่ยำเกรงอัลลอฮฺหรือ?"
- {37:125} "พวกเธอเคารพสักการะบะอัล และละทิ้งพระผู้ทรงสร้างที่ประเสริฐยิ่งนั้นหรือ?"
- {37:126} "อัลลอฮฺคือพระเจ้าของพวกเธอ และพระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเธอรุ่นแรก"
- {37:127} แต่แล้วพวกเขากล่าวหาว่าอิลยาสมุสา พวกเขาจะถูกนำมาลงโทษอย่างแน่นอน
- {37:128} นอกจากปวงบ่าวของอัลลอฮฺผู้บริสุทธิ์ใจ
- {37:129} และเราได้จรรโลงเขา ในกลุ่มชนรุ่นหลัง
- {37:130} ศานติจึงมีแด่อิลยาซิน
- {37:131} แท้จริง เช่นนั้นแหละ เราจะตอบแทนบรรดาผู้ประพฤติดี
- {37:132} แท้จริง เขาเป็นคนหนึ่ง ในบรรดาบ่าวของเราผู้มีศรัทธา
- {37:133} และแท้จริง ลูฏนั้นเป็นคนหนึ่ง ในบรรดาศาสนทูต
- {37:134} เมื่อเราได้ช่วยเขาและพรรคพวกของเขาทั้งหมด ให้รอดพ้น
- {37:135} นอกจากสตรีชราคนหนึ่งเหลืออยู่ในหมู่ผู้รังทำย
- {37:136} แล้วเราได้ทำลายล้างคนอื่น ๆ ทั้งหมด
- {37:137} อันที่จริง พวกเธอเดินผ่านสถานที่ของพวกเขาในยามอรูณ
- {37:138} และในยามค่ำคืน แล้วพวกเธอจะไม่พิจารณาดอกหรือ?
- {37:139} และแท้จริง ยูนุสนั้นอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกส่งมาเป็นศาสนทูต
- {37:140} (จงรำลึก) ขณะที่เขาได้หนีไปยังเรือที่บรรทุกผู้คนเต็มเพียบ
- {37:141} ยูนุสก็ได้เข้าร่วมจับฉลาก แล้วเขาก็อยู่ในหมู่ผู้ที่แพ้
- {37:142} แล้ววาฬก็ได้กลืนเขา และเขาถูกตำหนิ
- {37:143} หากว่าเขาไม่ได้เป็นคนหนึ่ง ในหมู่ผู้สุดดีพระพิสุทธิคุณแล้ว
- {37:144} เขาก็จะอยู่ในท้องวาฬจนกระทั่งวันฟื้นคืนชีพ
- {37:145} แล้วเราได้เหวี่ยงเขาขึ้นบนหาดในสภาพที่ป่วย
- {37:146} และเราได้ให้มีต้นน้ำเต่าออกเงยขึ้นปกคลุมตัวเขา
- {37:147} และเราได้ส่งเขาไปยัง(ผู้คน)จำนวนหนึ่งแสนหรือเกินกว่านั้น
- {37:148} แล้วพวกเขาก็ศรัทธา ดังนั้นเราจึงปล่อยให้พวกเขามีความสุขสำราญชั่วระยะเวลาหนึ่ง
- {37:149} ดังนั้น จงถามพวกเขาเถิดว่า พระเจ้าของเรามีธิดา แต่พวกเขามีบุตรกระนั้นหรือ?
- {37:150} หรือว่าเราได้สร้างมะลาอิกะฮฺเป็นเพศหญิง โดยที่พวกเขาได้เห็นเป็นพยานกระนั้นหรือ?

- {37:151} มิหรือ เนื่องจากการกล่าวเท็จของพวกเขา พวกเขาจึงกล่าวว่า
- {37:152} "อัลลอฮฺทรงให้กำเนิด" และแท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน
- {37:153} อัลลอฮฺทรงเลือกธิดา แทนบุตรภรรยาหรือ?
- {37:154} เกิดอันใดขึ้นกับพวกเขา! พวกเขาตัดสินได้อย่างไร?
- {37:155} พวกเขาไม่ได้ใคร่ครวญดูบ้างหรือ?
- {37:156} หรือว่าพวกเขามีหลักฐานอันชัดแจ้ง?
- {37:157} ถ้าเช่นนั้นพวกเขาก็จะนำคัมภีร์ของพวกเขาออกมาแสดง หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง
- {37:158} และพวกเขากล่าวอ้างความสัมพันธ์ทางเชื้อสายระหว่างพระองค์กับพวกญิน ทั้งที่จริงพวกญินรู้ว่าพวกมันจะถูกนำตัวมา
- {37:159} พระพิสุทธิคุณแห่งอัลลอฮฺ (ทรงเห็นห่าง)จากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรพรรณนา
- {37:160} เว้นแต่บรรดาบ่าวของอัลลอฮฺผู้ซื่อสัตย์
- {37:161} แน่نون พวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะนั้น
- {37:162} พวกเขาไม่อาจหลอกลวงผู้ใดให้หลงทาง
- {37:163} นอกจากผู้ที่เข้าไปอยู่ในไฟนรก
- {37:164} (มะลาอิกะฮฺกล่าวว่า) "และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรา เว้นแต่เขาได้มีตำแหน่งที่ได้กำหนดไว้แล้ว"
- {37:165} "และเรานั้นก็เป็นผู้ที่ยืนเข้าแถวอยู่แล้ว"
- {37:166} "และเรานั้นก็เป็นผู้สดุดีพระพิสุทธิคุณ"
- {37:167} และพวกเขาเหล่านั้นเคยกล่าวไว้ว่า
- {37:168} "หากว่าเรามีข้อดักเตือน(คัมภีร์) ที่รับมาจากบรรพชน"
- {37:169} "เราก็จะเป็นบ่าวของอัลลอฮฺผู้ซื่อสัตย์"
- {37:170} แต่พวกเขากลับปฏิเสธไม่มีศรัทธาต่ออัลกุรอาน แล้วพวกเขาก็จะได้อั้เห็น
- {37:171} และโดยแน่นอน ประกาศิตของเราได้ล่วงพ้นมาแล้ว แก่ปวงบ่าวของเราที่เป็นศาสนทูต
- {37:172} ว่า พวกเขานั้นแหละคือผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือ
- {37:173} และแท้จริงไฟรพของเรานั้น พวกเขานั้นแหละจะเป็นผู้ได้รับชัยชนะ
- {37:174} ดังนั้น เธอจึงหันเหออกจากพวกเขาชั่วระยะหนึ่ง
- {37:175} และจงเฝ้าคอยดูพวกเขาเถิด แล้วพวกเขาก็จะเห็นมันเอง
- {37:176} พวกเขาเร่งรีบต่อการลงโทษของเรานั้นหรือ?
- {37:177} ครั้นเมื่อการลงโทษได้ลงมาที่หน้าลานของพวกเขา ยามอรุณของบรรดาผู้ถูกดักเตือนนั้นช่างเลวร้ายเสียนี้กระไร!
- {37:178} และเธอจึงหันเหออกจากพวกเขาชั่วระยะหนึ่ง
- {37:179} และจงเฝ้าคอยดูเถิด แล้วพวกเขาก็จะเห็นมันเอง
- {37:180} พระเจ้าของเธอ พระเจ้าผู้ทรงเกียรติเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาพรรณนา
- {37:181} ศานติจงมีแต่บรรดาศาสนทูตทั้งหลาย
- {37:182} และมวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พระเจ้าแห่งสากลโลก

38. ซูเราะฮฺศอด (บท ศอด)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {38:1} ศอด ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เป็นเครื่องเตือนสติ
- {38:2} ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ในการหยิ่งผยองและการแตกแยก
- {38:3} เราได้ทำลายชนก่อนพวกเขาตั้งเท่าใดแล้ว แล้วพวกเขาก็ได้เรียกร้องขอความช่วยเหลือ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีเวลาอีกแล้วสำหรับทางรอด
- {38:4} และพวกเขาประหลาดใจ ที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งมาจากหมู่พวกเขาเอง มายังพวกเขา และพวกปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า "นี่คือมายาการผู้โกหก"
- {38:5} "เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ? แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดนัก"
- {38:6} และพวกผู้นำของพวกเขาพากันออกไป (พลาถกล่าวว่า) "จงเดินหน้าและจงอดทนในการยึดมั่นต่อบรรดาพระเจ้าของพวกท่านต่อไป! แท้จริงนี่คือสิ่งที่พึงประสงค์"
- {38:7} "เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนในศาสนาสุดท้าย นี่เพียงแต่เป็นการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาเท่านั้น"
- {38:8} "ในหมู่พวกเรา มีเพียงแค่เขาดอกหรือที่ได้มีข้อตักเตือนประทานลงมา?"
- หามิได้! พวกเขาอยู่ในการสงสัยจากข้อตักเตือนของฉัน ไม่เพียงแต่เท่านั้น! พวกเขายังไม่ได้ลิ้มรสการลงโทษของฉัน
- {38:9} หรือว่าพวกเขามีขุมคลังแห่งความเมตตาของพระเจ้าของเธอ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงเอื้อเฟื้อกันแน่?
- {38:10} หรือว่าอำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเป็นของพวกเขา? ดังนั้น ก็จงให้พวกเขาได้ขึ้นหาสาเหตุ
- {38:11} ไพโรพลหนึ่งจากเหล่าแนวร่วมจะปราศัยที่นั่น
- {38:12} ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนูหฺ และอาด และฟิรเอานผู้เป็นเจ้าของเสาหมุด ได้ปฏิเสธมาแล้ว
- {38:13} และษะมูด และหมู่ชนของลูฏ และชาวปาทีบ ชนเหล่านี้คือแนวร่วม
- {38:14} ไม่มีสักคน นอกจากว่าจะต้องปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ดังนั้น การลงโทษของฉันจึงสาสม
- {38:15} และพวกเขาเหล่านั้นเพียงแต่คอยเสียดแทงกับนาทเพียงครั้งเดียว โดยไม่มีการชักช้า
- {38:16} และพวกเขากล่าวว่า "พระเจ้าของพวกเขา! โปรดเร่งส่วนแบ่งของพวกเขาให้แก่พวกเขา โดยเร็วเถิด ก่อนที่จะถึงวันแห่งการชำระบัญชี"
- {38:17} เธอจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว และจงรำลึกถึงบ่าวของเรา ดาวูดผู้ทรงพลัง แท้จริงเขาเป็นผู้ผินหน้าเข้าหาอัลลอฮฺเสมอ
- {38:18} แท้จริง เราได้ทำให้ภูเขาส่งขลุ่ยพร้อมไปกับเขา ทั้ง ในยามสนธยาและยามอรุโณทัย
- {38:19} และวิหคถูกนำมาชุมนุมกัน ทั้งหมดเชื่อฟังเขา
- {38:20} และเราได้บันดาลให้อำนาจการปกครองของเขาเข้มแข็ง และสำหรับเขา เราได้ประทานวิจารณ์ญาณ และวาจาอันชัดเจน
- {38:21} และเรื่องเหล่าผู้วิชาวาทมีมาถึงเธอบ้างไหม? เมื่อพวกเขาปีนข้ามกำแพงไปที่ห้องสักการะ
- {38:22} เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาดาวูด เขาตักใจกลัวต่อพวกเขา พวกเขากล่าวว่า "อย่าได้กลัวเลย ผู้วิชาวาทสองคน คนหนึ่งในพวกเราได้ลวงเกินอีกคนหนึ่ง ดังนั้น โปรดพิพากษาระหว่างพวกเราด้วยความสัตย์ และอย่าได้ลำเอียง และจงชี้แนะเราสู่แนวทางที่เที่ยงตรง"

{38:23} "นี่คือพี่ชายของฉัน เขามีแกะตัวเมียเก้าสิบเก้าตัว และฉันมีแกะตัวเมียตัวเดียว แล้วเขายังพูดว่า เขามันมาให้ฉันเลี้ยงเถิด และเขาได้ข่มฉันในคำพูด"

{38:24} เขากล่าวว่า "แน่นอนเขาทุจริตต่อเธอในการขอให้แกะของเธอไปรวมกับแกะของตน และแท้จริงผู้มีหุ้นส่วนร่วมกัน ส่วนมากมักละเมิดสิทธิกัน เว้นแต่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบความดี ซึ่งก็มีน้อยนัก" และแล้วดาวิดรู้สึกได้ว่าเราได้ทดสอบเขา ดังนั้น เขาจึงได้ขอร้องต่อพระเจ้าของตน และเขาได้ก้มลงรูกูและสำนึกผิด

{38:25} ดังนั้น เราได้ให้อภัยแก่เขาในเรื่องนั้น และเขาก็มีความใกล้ชิดกับเรา และมีทางกลับคืนที่ดียิ่ง

{38:26} "โอ้ ดาวิด! เราได้แต่งตั้งเธอเป็นตัวแทนในแผ่นดินนี้ ดังนั้น เธอจึงพิพากษาระหว่างมวลมนุษยด้วยความสัตย์ และอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ มันจะทำให้เธอหลงไปจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงบรรดาผู้ที่หลงไปจากทางของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะถูกลงโทษอย่างสาหัส เนื่องจากพวกเขาลืมวันแห่งการชำระบัญชี"

{38:27} พระองค์ไม่ได้ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองด้วยความเท็จดอก นั่นเป็นการคาดคิดของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น ความหายนะคือไฟนรก จงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

{38:28} จะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำคุณงามความดี เช่นเดียวกับกับบรรดาผู้บ่อนทำลายในแผ่นดินกระนั้นหรือ? หรือจะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ยำเกรง เช่นเดียวกับบรรดาคนชั่วกระนั้นหรือ?

{38:29} นี่คือคัมภีร์หนึ่ง เราได้ประทานมันลงมาให้แก่เธอ ซึ่งมีความจำเริญ เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณาโองการต่าง ๆ ของมัน และเพื่อปวงผู้มีสติปัญญาจะได้ใคร่ครวญ

{38:30} เราได้ประทานสุลัยมานบ่าวผู้ประเสริฐแก่ดาวิด แท้จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ

{38:31} และ(จงรำลึก)เมื่อม้าพันธุ์ดีถูกนำมาแสดงแก่เขาในยามเย็นวันหนึ่ง

{38:32} เขากล่าวว่า "แท้จริงฉันรักทรัพย์สมบัติ จนมันทำให้ฉันลืมการรำลึกถึงพระเจ้าของฉัน จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า"

{38:33} "จงนำมันกลับมาให้ฉัน" แล้วเขาก็เริ่มลูบขาและคอ

{38:34} และโดยแน่นอนเราได้ทดสอบสุลัยมาน และเราได้วางรางหนึ่งไว้บนเก้าอี้ของเขา แล้วเขาก็สำนึก

{38:35} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดอภัยให้แก่ข้าฯ โปรดประทานอำนาจอันกว้างขวางแก่ข้าฯ ซึ่งไม่คู่ควรแก่ผู้ใดหลังจากข้าฯ แท้จริงพระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงประทานให้อย่างมากมาย"

{38:36} และเราได้บันดาลให้ลมพัดแผ่วเบาตามบัญชาของเขาไปยังทิศทางที่เขาประสงค์

{38:37} และ(บันดาลให้)บรรดาชัยภูมนี้เป็นช่างก่อสร้างและประดาน้ำ

{38:38} และพวกอื่น ๆ ถูกจองจำด้วยเครื่องพันธนาการแน่นหนา

{38:39} "นี่คือการประทานให้ของเรา ดังนั้นเธอจงประทานให้หรือจงยับยั้งไว้ โดยไม่มีจำกัด"

{38:40} และแท้จริง ณ ที่เรา เขานั้นมีความใกล้ชิด และทางกลับที่ดียิ่ง

{38:41} และจงรำลึกถึงบ่าวของเรา อัยยูบ เมื่อเขาวิงวอนขอต่อพระเจ้าของตนว่า "ชัยภูมิต่างทำให้ข้าฯได้รับความเหนื่อยยากและทุกข์ทรมาน"

{38:42} "จงกระเทิบ(พื้นดิน)ด้วยเท้าของเธอ นี่คือน้ำเย็นสำหรับอาบชำระล้าง และสำหรับดื่ม"

{38:43} และเราได้ประทานครอบครัวของเขาคืนให้แก่เขา และเพิ่มจำนวนที่เท่ากับพวกเขาเพิ่มเข้ามา กับพวกเขา เป็นความเมตตาจากเราและเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติทั้งหลาย

{38:44} "และจงเอาไม้เรียวสักกำหนึ่งแล้ว ใช้มันฟาด และอย่าถอนคำสาบาน" แท้จริงเราพบว่าเขาเป็นผู้อุตหนบ่าวผู้ประเสริฐแท้จริงเขาหันหน้าเข้าสู่เราเสมอ

{38:45} และจงรำลึกถึงบ่าวของเราอิบรอฮีม อิสฮาก และยะอกูบ ผู้มีความเข้มแข็งและวิสัยทัศน์

{38:46} เราได้เลือกพวกเขาโดยเฉพาะเพื่อเตือนให้รำลึกถึงปรโลกเท่านั้น

{38:47} และแท้จริงพวกเขานั้น ในทัศนะของเรา ก็อยู่ในหมู่ผู้ได้รับเลือกที่ประเสริฐ

{38:48} และจงรำลึกถึงอิสมาอีลและอิลยสะฮะ และซุลกิฟลี และทุกคนอยู่ในหมู่ผู้ประเสริฐ

{38:49} นี่คือข้อตักเตือน และแท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะมีทางกลับที่ประเสริฐแท้

{38:50} คือเหล่าสวนสวรรค์แห่งอะดัม เหล่าประตูทุกบานจะถูกเปิดไว้แก่พวกเขา

{38:51} นอนเอกเขนกออยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้มาจากนานาชนิดและเครื่องดื่ม

{38:52} และ ณ ที่พวกเขานั้น มีเหล่าสตรีที่จำกัดการเหลียวมอง ล้วนอยู่ในวัยเดียวกัน

{38:53} นี่คือสิ่งที่พวกเธอถูกสัญญาไว้สำหรับวันแห่งการชำระบัญชี

{38:54} แท้จริง นี่คือปัจจัยยังชีพของเรา มันจะไม่มีการหมดสิ้นเลย

{38:55} นี่! และแน่นอน บรรดาผู้ละเมิดนั้นมีทางกลับที่เลวร้าย

{38:56} คือนรกญะฮันนัม พวกเขาจะไปเผาไหม้ในนั้น ดังนั้นมันเป็นที่พักอันเลวร้ายยิ่ง

{38:57} ก็นี่ พวกเธอจงลิ้มรสมัน คือน้ำเดือดพล่าน และน้ำเลือดน้ำหนอง

{38:58} และสิ่งอื่นอีกที่เท่าเทียมกับรูปแบบนั้น

{38:59} นี่คือฝูงชนวิงวกรกันไปพร้อมกับพวกเธอ ไม่มีการต้อนรับสำหรับพวกเขาดอก

แท้จริงพวกเขาจะเข้าไปอยู่ในไฟนรก

{38:60} พวกเขา กล่าวว่า "ทว่าพวกเธอต่างหาก ที่ไม่มีการต้อนรับสำหรับพวกเธอ เพราะพวกเธอได้เตรียมมันไว้สำหรับเรา ดังนั้นมันเป็นที่พักอันเลวร้าย"

{38:61} พวกเขา กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! ผู้ใดที่ได้เตรียมการลงโทษนี้ไว้ให้แก่พวกข้า? ก็โปรดเพิ่มการลงโทษแก่เขาเป็นสองเท่าในไฟนรก"

{38:62} และพวกเขา กล่าวว่า "โฉนเราจึงไม่เห็นชายอีกหลายคนที่เราเคยนับพวกเขาว่า อยู่ในหมู่ผู้เลวทรามเล่า?"

{38:63} "เนื่องเพราะเราเคยถือเอาพวกเขาเป็นที่เยาะเย้ยน่าขัน หรือว่าสายตาของพวกเราคลาดเคลื่อนไปจากพวกเขากันแน่?"

{38:64} แท้จริง นั่นคือความจริง จะมีการโต้เถียงกันระหว่างชาวนรกด้วยกัน

{38:65} จงกล่าวเถิด "แท้จริงฉันเป็นเพียงแต่ผู้ตักเตือนเท่านั้น ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเอกะ พระผู้ทรงพิชิต"

{38:66} พระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงอภัยเสมอ

{38:67} จงกล่าวเถิด "นี่คือข่าวสำคัญอันยิ่งใหญ่"

{38:68} "ที่พวกเธอผินหลังให้กับมัน"

{38:69} "ฉันไม่เคยรู้มาก่อนเลยในเรื่องของหมู่ชนผู้อยู่เบื้องบน เมื่อพวกเขาโต้เถียงกัน"

{38:70} "ที่เปิดเผยสำแดงแก่ฉัน ก็มีเพียงแต่ว่า ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งเท่านั้น"

{38:71} (จงรำลึก)เมื่อพระเจ้าของเธอดรัสแก่มะลาอิกะฮฺว่า "ฉันจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน"

{38:72} "ดังนั้น เมื่อฉันได้ทำให้เขามีรูปร่างสมส่วน และได้เป่าวิญญาณจากฉันเข้าไปในตัวเขา พวกเธอก็จงก้มกราบต่อเขา"

{38:73} แล้วมะลาอิกะฮฺทั้งมวลก็ได้กราบ

{38:74} นอกจากอิบลีส มันเยอหยิ่งจองหองและมันอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

{38:75} พระองค์ตรัสว่า "โอ้ อิบลีส! อันใดเล่าที่ขัดขวางเธอไม่ให้เธอกกราบต่อสิ่งที่ฉันได้สร้างด้วยมือทั้งสองของฉัน? เธอเยอหยิ่งจองหอง หรือว่าเธออยู่ในหมู่ผู้สูงส่งกันแน่?"

{38:76} มันกล่าวว่า "ข้าตึกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างข้าจากไฟ และทรงสร้างเขาจากดิน"

{38:77} พระองค์ตรัสว่า "ดังนั้นเธอจงออกไปจากที่นี่ เพราะแท้จริงเธอเป็นผู้ถูกขับไล่อ"

{38:78} และ "การสาปแช่งของฉันจะประสบแก่เธอจนกระทั่งวันแห่งการตอบแทน"

- {38:79} มันกล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! โปรดประวิงเวลาให้แก่ข้าฯ จนถึงวันฟื้นคืนชีพ"
- {38:80} พระองค์ตรัสว่า "เธอก็จะอยู่ในหมู่ผู้ถูกประวิงเวลา"
- {38:81} "จนกระทั่งถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้ว"
- {38:82} มันกล่าวว่า "ดังนั้น(ขอสาบาน)ด้วยพระอำนาจของพระองค์ แน่นอนข้าฯจะหลอกลวงให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด"
- {38:83} "เว้นแต่ปวงบ่าวของพระองค์ในหมู่พวกเขาที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้น"
- {38:84} พระองค์ตรัสว่า "ดังนั้นมันเป็นความจริง และฉันจะกล่าวแต่ความจริงเท่านั้น"
- {38:85} "แน่อน ฉันจะให้รกรงนั้นเต็มไปด้วยพวกเธอ และด้วยผู้ที่เชื่อฟังเธอในหมู่พวกเขาทั้งหมด"
- {38:86} จงกล่าวเถิดว่า "ฉันไม่ได้ขอคำตอบแทนใด ๆ จากพวกเธอในการนี้แต่อย่างใด และฉันก็ไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้หลอกลวงอ้างสิทธิ์เลย"
- {38:87} มันเพียงแต่เป็นการตักเตือนแก่สากลโลก
- {38:88} และแน่อน เธอก็จะรู้ข่าวคราวของมันหลังจากนี้

39. ซูเราะฮ์ฮัจญ์ (บท กลุ่ม)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{39:1} คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{39:2} แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเธอด้วยสัจธรรม ดังนั้นเธอจงเคารพสักการะอัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์

{39:3} มิหรือ การเคารพสักการะอย่างบริสุทธิ์นั้นเพียงพออัลลอฮ์? ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ (กล่าวว่า) "เราเคารพสักการะพวกเขา เพียงแต่เพื่อให้พวกเขานำพวกเราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์" แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงพิพากษาระหว่างพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้เนรคุณ

{39:4} หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะมีพระบุตร แน่نونพระองค์จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงเคยสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ - พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ -

พระองค์คืออัลลอฮ์ พระผู้ทรงเอกะ พระผู้ทรงพิชิต

{39:5} พระองค์ทรงเนรมิตเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความสัตย์จริง พระองค์ทรงให้ราตรีคาบเกี่ยวเข้าไปในทิวา และทรงให้ทิวาคาบเกี่ยวเข้าไปในราตรี และทรงเนรมิตดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ จงทราบเถิด พระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงอภัยอย่างยิ่ง

{39:6} พระองค์ทรงสร้างพวกเธอจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดชนิดแก่พวกเธอ พระองค์ทรงสร้างพวกเธอในครรภ์ของมารดาพวกเธอ เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเธอ อำนาจการปกครองนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้านีใด นอกจากพระองค์ แล้วเหตุใดเล่าพวกเธอจึงถูกเบียดเบียนไปทางอื่น?

{39:7} หากพวกเธอปฏิเสธศรัทธา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นก็ทรงอิสระจากพวกเธอ และจะไม่ทรงปดิดินดีต่อการเนรคุณของปวงบ่าวของพระองค์ และหากพวกเธอกตัญญู พระองค์ก็จะทรงปดิดินดีต่อพวกเธอ และไม่มีสักชีวิตที่แบกภาระ จะแบกภาระของชีวิตอื่นได้ แล้วยังพระเจ้าของพวกเธอคือการกลับคืนของพวกเธอ และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเธอในสิ่งที่พวกเธอเคยกระทำไว้ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก

{39:8} และเมื่อทุกขัณฑ์หนึ่งประสบแก่มนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอต่อพระเจ้าของตน เป็นผู้หันหน้าเข้าสู่พระองค์อย่างนอบน้อม ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานจากพระองค์ให้แก่เขา เขาก็ลืมสิ่งที่เขาได้เคยวิงวอนขอต่อพระองค์มาแต่ก่อน และเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮ์เพื่อลวงให้หลงจากทางของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด "จงสนุกกับการปฏิเสธของเธอสักครู่หนึ่งเถิด แท้จริงเธอนั้นอยู่ในหมู่ชาวนรก"

{39:9} ผู้ใดกันจะเหมือนกับผู้ที่เขาเป็นผู้ภาคีในยามราตรี โดยเป็นผู้กราบและผู้ยืนมมาซ โดยที่เขาหวนเกรงต่อปรโลก และหวังความเมตตาของพระเจ้าของตน? จงกล่าวเถิด "บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือ? อันที่จริงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ"

{39:10} จงกล่าวเถิด "โอ้ ปวงบ่าวผู้มีศรัทธา! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเธอเถิด บรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้จะได้รับความดี และแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้นจะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกตนอย่างสมบูรณ์โดยไม่จำกัด"

{39:11} จงกล่าวเถิด "แท้จริงฉันได้รับบัญชาให้เคารพสักการะอัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ในศาสนา"

{39:12} "และฉันได้รับบัญชาให้ฉันเป็นคนแรกของบรรดามุสลิม"

{39:13} จงกล่าวเถิด "แท้จริง ฉันทลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน"

{39:14} จงกล่าวเถิด "เฉพาะอัลลอฮฺเท่านั้นที่ฉันเคารพสักการะ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ในศาสนาของฉัน"

{39:15} "ดังนั้นพวกเขาจงสักการะบูชาตามที่พวกเขาประสงค์อื่นจากพระองค์เถิด" จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงบรรดาผู้สูญเสียเสีย นั้น คือบรรดาผู้ที่สูญเสียตนเองและครอบครัวของพวกเขาในวันนี้พื้นดินซีฟ จงรู้เถิดว่า นั่นคือความสูญเสียอย่างชัดแจ้ง"

{39:16} "พวกเขาจะมีชั้นของเปลวเพลิงนรกปกคลุมเหนือพวกเขา และเบื้องล่างของพวกเขาก็มีชั้นของเปลวเพลิงนรกอยู่ด้วย ด้วยสิ่งนั้นแหละที่อัลลอฮฺทรงขู่สำหรับพวกของพระองค์ โอ้ พวกของของฉัน! จงยำเกรงต่อฉันเถิด"

{39:17} และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงจากพวกเจ็ด เพื่อที่จะไม่สักการะบูชาฉัน และหันไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ พวกเขาจะได้รับข่าวดี ดังนั้นเธอจงแจ้งข่าวดีแก่พวกของฉัน

{39:18} บรรดาผู้ที่สดับฟังคำกล่าว แล้วปฏิบัติตามที่ดีที่สุดของมัน ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา และชนเหล่านี้ พวกเขาคือชนผู้มีปัญญา

{39:19} ผู้ใดกันจะเหมือนกับผู้ที่คำสัญญาแห่งการลงโทษได้สาสมแก่เขาแล้ว? และเธอจะช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในนรกให้รอดพ้นได้หรือ?

{39:20} แต่บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา พวกเขามีคุณหาสน์ ซึ่งมีอีกคุณหาสน์สร้างซ้อนทับข้างบน ณ เบื้องล่างของมันมีสายน้ำลำธารไหลผ่าน เป็นข้อสัญญาของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญา

{39:21} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงนำน้ำลงมาจากฟ้า แล้วทรงให้มันไหลซึมลงไปในแผ่นดินเป็นตาน้ำ ด้วยน้ำนั้นทรงให้พืชงอกเงยออกมาเป็นสีเขียวหลากหลาย แล้วมันก็จะเหี่ยวแห้ง แล้วเธอก็จะเห็นมันเหลือง แล้วพระองค์จะทรงทำให้มันผุสลาย แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ชนผู้มีปัญญา

{39:22} ผู้ใดเล่าจะเหมือนกับผู้ที่อัลลอฮฺทรงเปิดทรงอกของเขาเพื่ออิสลาม และเขาอยู่บนแสงสว่างจากพระเจ้าของตน? ดังนั้นความวิบัติจึงประสบแก่ผู้ที่มีหัวใจแข็งกระด้างต่อการรำลึกถึงอัลลอฮฺ ชนเหล่านี้ผู้อยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

{39:23} อัลลอฮฺได้ทรงประทานพระวจนะที่ดียิ่งลงมาเป็นคัมภีร์คล่องจองกันกล่าวซ้ำกัน ผิวหนังของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาจะมีขนลุกชัน แล้วผิวหนังของพวกเขาและหัวใจของพวกเขาจะสงบลงเพื่อรำลึกถึงอัลลอฮฺ นั่นคือการชี้แนะทางของอัลลอฮฺ พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้เขาหลงทาง เขาก็จะไม่มีผู้ชี้แนะทาง

{39:24} ผู้ใดเล่าจะเหมือนผู้ที่ป้องกันใบหน้าของตนให้พ้นจากการลงโทษอันทารุณในวันพื้นดินซีฟ? และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาทุกจริตว่า "จงลืมนสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้เถิด"

{39:25} บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธมาแล้ว ดังนั้นการลงโทษได้มีมายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้ตัว

{39:26} ดังนั้น อัลลอฮฺทรงให้พวกเขาลืมนความอัปยศในชีวิตของโลกนี้ และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า หากพวกเขาได้รู้

{39:27} และโดยแน่นอน เราได้หยิบยกอุทาหรณ์ต่าง ๆ ขึ้นมาในอัลกุรอานนี้สำหรับพวกมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

{39:28} กุรอานเป็นภาษาอาหรับ ไม่มีการบิดเบือน เพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรง

{39:29} อัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์ ชายคนหนึ่งเป็นของหุนส่วนหลายคนขัดแย้งกัน และชายอีกคนหนึ่งภักดีต่อเพียงชายคนเดียว ทั้งสองนี้จะเป็นอุทาหรณ์ที่เท่าเทียมกันหรือ? มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้

{39:30} แท้จริงเธอจะต้องสิ้นชีพ และแท้จริงพวกเขาจะต้องสิ้นชีพ

{39:31} แล้วแท้จริงพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพจะถูกเอียงกันต่อหน้าพระเจ้าของพวกเขา

{39:32} ดังนั้น ผู้ใดเล่า ที่จะทุจริตยิ่งไปกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธความจริงเมื่อมันได้มีมายังเขา ไม่ใช่ในรอกดอกหรือที่เป็นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา?

{39:33} ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และเขาได้เชื่อมั่นต่อความจริงนั้น ชนเหล่านี้ พวกเขาคือบรรดาผู้ยำเกรง

{39:34} นั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้ประพฤติดี

{39:35} เพื่อที่อัลลอฮ์จะทรงลบล้างความผิดที่พวกเขากระทำไว้ออกจากพวกเขา และจะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขาด้วยสิ่งที่ดียิ่ง ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

{39:36} อัลลอฮ์ยังไม่ทรงเพียงพอแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ? และพวกเขายังชู้ด้วยบรรดาสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ให้เธอหวาดกลัว และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง เขาก็จะไม่มีผู้ชี้แนะทาง

{39:37} และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทาง ก็ไม่มีผู้ใดจะทำให้เขาหลงทางได้ อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงตอบโต้อย่างเด็ดขาดมิใช่หรือ?

{39:38} และถ้าเธอถามพวกเขาว่า "ผู้ใดเป็นผู้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์" จงกล่าวเถิดว่า "พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่าสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้มีความทุกข์ยากแก่ฉัน แล้วพวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม? หรือหากทรงประสงค์ที่จะมอบความเมตตาแก่ฉัน พวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม? จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮ์ทรงเพียงพอแก่ฉันแล้ว ต่อพระองค์เท่านั้น บรรดาผู้มอบหมายจะมอบหมาย"

{39:39} จงกล่าวเถิด "โอ้ หมู่ชนของฉัน! จงทำงานตามสภาพของพวกเขา แท้จริงฉันก็เป็นผู้ทำงานแล้วพวกเขาจะได้อะไร"

{39:40} ผู้ที่การลงโทษจะมีมายังเขา ก็จะทำให้เขาอับยศ และการลงโทษตลอดกาลจะประสบแก่เขา

{39:41} แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แก่เธอเพื่อมนุษย์ชาติด้วยสัจธรรม ดังนั้นผู้ใดปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และผู้ใดหลงทาง เขาก็จะหลงอยู่บนทางที่ผิด และเธอไม่ใช่ผู้รับผิดชอบต่อพวกเขา

{39:42} แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

{39:43} หรือว่าพวกเขาได้ยึดเอาบรรดาผู้อ่อนนุเคราะห์อื่นจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด "ทั้ง ๆ ที่พวกมันไม่ได้มีอำนาจใด ๆ และไม่มียุติบัญญัติการนั้นหรือ?"

{39:44} แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

{39:45} และเมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวเพียงพระองค์เดียว จิตใจของบรรดาผู้ไม่มีศรัทธาต่อวันปรโลกก็รังเกียจ แต่เมื่อบรรดาเจ็ดถูกกล่าวถึง นอกจากพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาก็ปิดยีนดี

{39:46} จงกล่าวเถิด "โอ้ อัลลอฮ์! พระผู้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระองค์จะทรงพิพากษาระหว่างบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่"

{39:47} และหากว่าพวกเขาทุจริตมีสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดินนี้ทั้งหมด และมีเข็ญนั้นอีกเท่าหนึ่งด้วย แน่نونพวกเขาจะขอไถ่ด้วยสิ่งนั้นให้พ้นจากการลงโทษที่เลวร้ายในวันฟื้นคืนชีพ แต่สิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลยว่า สิ่งที่มาจากอัลลอฮ์นั้นจะปรากฏขึ้นแก่พวกเขา

{39:48} และความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา

{39:49} ครั้นเมื่อทุกข์ภัยใดประสบแก่มนุษย์เขาก็จะวิงวอนขอต่อเรา ต่อมาเมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานจากเราแก่เขา เขาก็กล่าวว่า "สิ่งที่ฉันได้รับมานั้น เนื่องจากความรอบรู้ของฉันต่างหาก" แต่มันคือการทดสอบ ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้

{39:50} โดยแน่نون บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้กล่าวมั่นไว้เช่นนั้น ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้นไม่ได้อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาแต่อย่างใด

{39:51} ฉะนั้นความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ จึงประสบแก่พวกเขา และพวกทูจิดจากหมู่ชนเหล่านั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะประสบแก่พวกเขาเช่นกัน และพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดพ้นไปได้

{39:52} พวกเขาไม่รู้ดอกหรือ? ว่าอัลลอฮฺทรงเผื่อแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงจำกัด แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นนานาสัญญานสำหรับหมู่ชนผู้มีศรัทธา

{39:53} จงกล่าวเถิด "โอ้ ปวงบ่าวของฉันผู้ละเมิดต่อตนเอง! พวกเธออย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งหมด แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงอภัยพระผู้ทรงปรานีเสมอ"

{39:54} "และจงผินหน้าไปหาพระเจ้าของพวกเธอ และจงนอบน้อมต่อพระองค์ก่อนที่การลงโทษจะมายังพวกเธอ แล้วพวกเธอจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ"

{39:55} "และจงปฏิบัติตามสิ่งที่ดียิ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังพวกเธอ จากพระเจ้าของพวกเธอ ก่อนที่การลงโทษจะมายังพวกเธอ โดยฉับพลัน โดยที่พวกเธอไม่รู้สักตัว"

{39:56} มิฉะนั้น ชีวิตหนึ่งจะกล่าวว่า "โอ้ ความหายนะแก่ข้าฯ ที่ข้าฯทอดทิ้ง(หน้าที่) ที่มีต่ออัลลอฮฺ อีกทั้งข้าฯเคยอยู่ในหมู่ผู้เยาะเย้ย"

{39:57} หรือมันจะกล่าวว่า "หากอัลลอฮฺทรงชี้แนะทางแก่ข้าฯ แน่نونข้าฯก็จะอยู่ในหมู่ผู้ยำเกรง"

{39:58} หรือมันจะกล่าววขณะที่เห็นการลงโทษว่า "หากข้าฯมีโอกาสกลับคืนอีกครั้ง ข้าฯก็จะอยู่ในหมู่ผู้ประพฤติดี"

{39:59} "หากมิได้! แน่نونสัญญาทั้งหลายของฉันก็ได้มาถึงเธอแล้ว แต่เธอได้ปฏิเสธมัน และเธอได้หยิ่งยะโส และเธอได้อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา"

{39:60} และวันฟื้นคืนชีพ เธอจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮฺ ใบหน้าของพวกเขาดำคล้ำ ดังนั้นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งยะโส นั้น ไม่ใช่ชนรกดอกหรือ?

{39:61} และอัลลอฮฺจะทรงให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น ด้วยชัยชนะของพวกเรา ความเลวร้ายจะไม่ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้า โศก

{39:62} อัลลอฮฺ คือพระผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์คือพระผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง

{39:63} การควบคุมดูแลกิจการแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธเหล่าสัญญาของอัลลอฮฺ ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้สูญเสีย

{39:64} จงกล่าวเถิด "พวกเธอสั่งให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ? โอ้ พวกโหดเขลา!"

{39:65} และโดยแน่อน ได้มีการเปิดเผยสำแดงแก่เธอ และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเธอ หากเธอตั้งภาคี แน่نونการงานของเธอก็จะสูญสลาย และแน่อนเธอจะอยู่ในหมู่ผู้สูญเสีย

{39:66} ทว่าจงเคารพสักการะอัลลอฮฺ และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู

{39:67} และพวกเขาไม่ได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮฺ อันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันฟื้นคืนชีพ และเหล่าชั้นฟ้าจะถูกม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ พระพิสุทธิคุณแห่งพระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคี

{39:68} และแตรได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ แล้วแตรได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู

{39:69} และแผ่นดินจะเป็นประกายด้วยรัศมีแห่งพระเจ้าของมัน และบันทึกจะถูกกางแผ่ และบรรดานบีและบรรดาพยานจะถูกนำมา และจะถูกพิพากษาระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และพวกเขาจะไม่ถูกอภัยโทษ

{39:70} และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มันได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

{39:71} และบรรดาผู้ปฏิเสศศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า "บรรดาศาสนทูตจากพวกเธอไม่ได้มายังพวกเธอเพื่อสาธยายสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกเธอแก่พวกเธอ และกล่าวเตือนพวกเธอถึงการพบในวันของพวกเธออันนี้ดอกหรือ?" พวกเขา กล่าวว่า "มี" ทว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่สาสมแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสศศรัทธา

{39:72} จะมีเสียงกล่าวว่า "พวกเธอจงเข้าประตูทั้งหลายของนรก เป็นอมตะอยู่ในนั้น ดังนั้นที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งยะโส นั้น ช่างเลวร้ายยิ่งนัก"

{39:73} และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกตนจะถูกนำสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า "ความศานติจงมีแต่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเข้าไปในสวรรค์ เป็นอมตะนิรันดร์"

{39:74} และพวกเขา กล่าวว่า "มवलการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งได้ทำให้สัญญาณของพระองค์เป็นที่สมจริงแก่พวกเรา และทรงทำให้เราได้ครอบครองแผ่นดินในสวนสวรรค์ เพื่อที่เราจะได้พำนักอยู่ตามที่เราประสงค์ ดังนั้นรางวัลของบรรดาผู้ประพฤติดีช่างยอดเยี่ยมยิ่งนัก"

{39:75} และเธอจะเห็นมะลาอิกะฮ์ห้อมล้อมรอบ ๆ บัลลังก์ แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกตน และจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีเสียงกล่าวว่า

"มवलการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก"

40. ซูเราะฮ์มอ फिर (บท พระผู้ทรงอภัยในบาป) หรือ ซูเราะฮ์อัลมูมิน (บท พระผู้ทรงประทานสันติ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{40:1} ฮา มีม

{40:2} คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงรอบรู้

{40:3} พระผู้ทรงอภัยต่อบาป และพระผู้ทรงรับการขอลูแก่โทษ พระผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ พระผู้ทรงเต็มเปี่ยมไปด้วยความโปรดปราน ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ยิ่งพระองค์คือ การกลับคืน

{40:4} ไม่มีผู้ใดโต้เถียงในสัญญาณของอัลลอฮ์ นอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

ดังนั้นอย่าให้การสัญจรของพวกเขาในหัวเมืองต่าง ๆ นั้นหลอกลวงเธอ

{40:5} ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนุหฺและพลพรรคต่าง ๆ หลังจากพวกเขาก็ได้ปฏิเสธมาก่อน แล้ว และทุก ๆ ประชาชาติได้ตั้งใจที่จะทำลายล้างศาสนทูตของพวกเขาและโต้เถียงด้วยความเท็จ เพื่อที่จะลบล้างความสัตย์จริงให้สูญสิ้นไป ดังนั้นฉันจึงได้ลงโทษพวกเขา แล้วการลงโทษของฉันเป็น เช่นใด?

{40:6} และเช่นนั้นแหละ ประกาศิตแห่งพระเจ้าของเธอได้กลายเป็นจริงแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ว่าพวกเขาเป็นชาวนรก

{40:7} บรรดาผู้แบกพระบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบ ๆ พระบัลลังก์ ต่างก็แข่งขังสดุดีด้วยการสรรเสริญ พระเจ้าของพวกตน และศรัทธาต่อพระองค์ และขออภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา "พระเจ้าของ พวกข้า! พระองค์ทรงแผ่พระเมตตาและความรอบรู้ไปทั่วทุกสิ่ง โปรดอภัยแก่บรรดาผู้ลู่แก่โทษ และ ดำเนินตามแนวทางของพระองค์ และทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการทรมานแห่งไฟนรก"

{40:8} "พระเจ้าของพวกข้า! และโปรดให้พวกเขาได้เข้าในเหล่าสวนสวรรค์แห่งอะดฺน ซึ่งพระองค์ ได้ทรงสัญญากับพวกเขา พร้อมทั้งผู้ประพฤติดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา และคู่ครองของพวกเขา และบุตรหลานของพวกเขา แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"

{40:9} "และโปรดคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความเลวร้ายทั้งปวง และผู้ใดที่พระองค์ทรงคุ้มครอง ให้พ้นจากเหล่าความเลวร้ายในวันนั้น พระองค์ก็ได้ทรงเมตตาแก่เขา และนั่นคือความสำเร็จอันใหญ่ หลวง"

{40:10} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะมีเสียงตะโกนบอกว่า "การเกลียดชังของอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่กว่าการเกลียดชังของพวกเธอต่อตัวของพวกเธอเอง เมื่อพวกเธอถูกเรียกร้องสู่การศรัทธา แล้ว พวกเธอก็ได้ปฏิเสธศรัทธา"

{40:11} พวกเขากล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! พระองค์ได้ทรงทำให้พวกข้าสิ้นชีพสองครั้ง และ พระองค์ได้ทรงทำให้พวกข้ามีชีวิตสองครั้ง ดังนั้นพวกข้าขอสารภาพต่อความผิดทั้งหลายของพวก ข้าฯ แล้วจะมีทางออกไหม?"

{40:12} นั่นก็เพราะว่า เมื่อใดอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นเพียงพระองค์เดียว พวกเธอก็ปฏิเสธศรัทธา แต่ เมื่อให้มีการตั้งภาคีกับพระองค์พวกเธอก็เชื่อ ดังนั้นการพิพากษาเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ พระผู้ทรงสูงส่ง พระผู้ทรงยิ่งใหญ่

{40:13} พระองค์ทรงแสดงบรรดาสัญญาณของพระองค์ และทรงประทานบิyyะฮ์ยัยยังซีฟจากฟ้า และ จะไม่มีผู้ใดใคร่ครวญ นอกจากผู้สำนึกตน

{40:14} ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของพระองค์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม

{40:15} พระผู้ทรงมีฐานันดรอันสูงส่ง เจ้าแห่งบัลลังก์ ทรงส่งวิญญาณตามพระบัญชาแห่งพระองค์ ลงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในบรรดาบ่าวของพระองค์ เพื่อเตือนให้รำลึกถึงวันแห่งการร่วมพบปะ

{40:16} วันที่พวกเขาจะปรากฏตัว ไม่มีสิ่งใดของพวกเขาสักอย่างจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์ อำนาจในวันนี้เป็นของผู้ใดเล่า? แน่นอนมันเป็นของอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเอกละ พระผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด

{40:17} วันนี้ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันได้กระทำไว้ ไม่มี ความอยู่ดีธรรมในวันนี้ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงจับพลันในการสอบสวน

{40:18} และจงเตือนพวกเขาให้ทราบถึงวันที่ประชันขีด เมื่อหัวใจติดอยู่ที่ลำคอด้วยความอดกลั้น พวกทุจริตจะไร้มิตรสนิท และไร้ผู้อ่อนเคราะห์ อันเป็นที่เชื่อฟัง

{40:19} พระองค์ทรงรอบรู้การทรยศของดวงตา และสิ่งที่ทรงงอกปกปิดอยู่

{40:20} และอัลลอฮ์ทรงพิพากษาด้วยความยุติธรรม ส่วนบรรดาผู้ที่วิงวอนขอต่อสิ่งนอกเหนือพระองค์นั้น พวกเขาไม่อาจจะพิพากษาใด ๆ ได้ แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงเห็น

{40:21} พวกเขาไม่ได้สัญจรไปในแผ่นดินดอกหรือ? แล้วพิจารณาดูว่าบั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด เขาเหล่านั้นมีพลังที่เข้มแข็งกว่าพวกเขา และได้ทิ้งร่องรอยไว้มา กมายในแผ่นดิน แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงลงโทษพวกเขาเนื่องด้วยความผิดของพวกเขา และพวกเขาไม่มีผู้ปกป้องให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้

{40:22} นั่นก็เพราะว่าบรรดาศาสนทูตของพวกเขาเคยนำเหล่าหลักฐานอันชัดแจ้งมาแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงลงโทษพวกเขา แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงมีพลัง พระผู้ทรงรุนแรง ในการลงโทษ

{40:23} และแท้จริงเราได้ส่งมุขาร่วมด้วยบรรดาสัญญาณของเราและหลักฐานอันชัดแจ้ง

{40:24} ไปยังฟิรอาฮุ และฮามาน และกอรูน แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า "มายากรโกหก"

{40:25} ครั้นเมื่อมุซาได้นำสัจธรรมจากเรามาถึงพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า "จงฆ่าเหล่าบุตรของบรรดาผู้ที่มีศรัทธาร่วมกับเขา และละเว้นชีวิตสตรีของพวกเขา" แต่อุบายของพวกเขา ปฏิเสธศรัทธานั้น อยู่แต่เพียงในความลุ่มหลง

{40:26} และฟิรอาฮุกล่าวว่า "พวกเจ้าจงปล่อยให้ข้าสั่งหารมุซาเถิด และเขาจงวิงวอนขอต่อพระเจ้า ของตนเถิด แท้จริงข้าเกรงว่า เขาจะมาเปลี่ยนแปลงศาสนาของพวกเจ้า หรือจะก่อการร้ายให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน"

{40:27} และมุซากกล่าวว่า "ฉันได้ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเขา ให้พ้นจากผู้หยิ่งผยองทุกคน ที่ไม่มีศรัทธาต่อวันแห่งการชำระความ"

{40:28} และชายผู้มีศรัทธาคนหนึ่งจากวงศ์วานของฟิรอาฮุ ซึ่งปกปิดการศรัทธาของตนกล่าวว่า "พวกท่านจะสั่งหารบรุษผู้หนึ่ง เพราะกล่าวว่า 'พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮ์' กระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่เขาได้นำเหล่าหลักฐานอันชัดแจ้งมาจากพระเจ้าของท่านมาแก่พวกท่าน และหากเขาเป็นคนโกหก การโกหกนั้นก็ตกเป็นของเขาเอง และหากว่าเขาเป็นคนพูดจริง ส่วนหนึ่งจากที่เขาได้สัญญาไว้กับพวกท่านก็จะประสบแก่พวกท่าน แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงนำทางแก่ผู้ละเมิดผู้โกหก"

{40:29} "โอ้ หมู่ชนของฉัน! วันนี้อำนาจการปกครองเป็นของพวกท่าน เป็นผู้อยู่เหนือในแผ่นดินนี้ แล้วผู้ใดเล่าจะช่วยเหลือเราจากการลงโทษของอัลลอฮ์ หากมันได้เกิดขึ้นแก่เรา" ฟิรอาฮุกล่าวว่า "ข้าไม่ได้ชี้หน้าพวกเจ้าเว้นแต่สิ่งที่ข้าเห็นว่ามันถูกต้อง และข้าไม่ได้ชี้แนะทางแก่พวกเจ้าเว้นแต่ทางที่เป็นสัจธรรม"

{40:30} และผู้มีศรัทธานั้นกล่าวอีกว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! แท้จริงฉันเป็นห่วงพวกท่าน เยี่ยงวันแห่งการลงโทษต่อพลพรรคต่าง ๆ"

{40:31} "เยี่ยงกับเคราะห์กรรมของหมู่ชนของนูहु และอาด และษะมุต และของหมู่ชนหลังจากพวกเขา และอัลลอฮ์ไม่ทรงประสงค์ความอยู่ดีธรรมต่อพวกท่าน"

{40:32} "และ โอ้ หมู่ชนของฉัน! ฉันเป็นห่วงพวกท่าน เยี่ยงวันแห่งการร้องเรียกหาซึ่งกันและกัน"

{40:33} "วันที่พวกท่านหันหลังกลับหนี ไม่มีผู้ใดจะช่วยปกป้องพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทางแล้ว ก็จะไม่มีการนำทางให้แก่เขา"

{40:34} "และโดยแน่นอน แต่ก่อนนี้ยูสุฟได้มายังพวกท่านพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แต่พวกท่านก็ยังคงอยู่ในการสงสัยในสิ่งที่เขาได้นำมายังพวกท่าน จนกระทั่งเมื่อเขาได้สิ้นชีพไปแล้ว พวกท่านก็กล่าวว่า อัลลอฮฺจะไม่ทรงตั้งศาสนทูตคนใดอีกแล้วหลังจากเขา เช่นนั้นแหละอัลลอฮฺจะทรงให้ผู้ที่ฝ่าฝืน ผู้สงสัยหลงทาง"

{40:35} บรรดาผู้โต้เถียงในเหล่าสัญญาณของอัลลอฮฺโดยไม่มีหลักฐานใด ๆ มายังพวกเขา เป็นที่น่าเกลียดชังยิ่งสำหรับอัลลอฮฺ และสำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา เช่นนั้นแหละอัลลอฮฺทรงตีตราประทับบนทุก ๆ หัวใจของผู้จองหองเผด็จการ"

{40:36} และฟิรเอานุกกล่าวว่า "โอ้ ฮามาน! จงสร้างหอสูงให้แก่ข้า เพื่อที่ข้าจะได้บรรลุถึงทางที่จะขึ้นไป"

{40:37} "ทางที่จะขึ้นไปสู่เหล่าชั้นฟ้า เพื่อข้าจะได้เห็นพระเจ้าของมุซา อันแท้จริงข้าคิดว่า เขาเป็นคนโกหก" เช่นนั้นแหละ การงานที่ชั่วช้าของฟิรเอานุกทำให้ตนเห็นดีเห็นงาม และเขาถูกปิดกั้นจากแนวทางนำ และอุบายของฟิรเอานุกนั้น อยู่แต่เพียงในความหายนะ

{40:38} และผู้มีศรัทธานั้นกล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! จงปฏิบัติตามฉัน ฉันจะชี้แนะทางแก่พวกท่านสู่ทางแห่งสัจธรรม

{40:39} "โอ้ หมู่ชนของฉัน! แท้จริงชีวิตแห่ง โลกนี้เป็นเพียงแค่ความเปลิดเปล็นเท่านั้น และแท้จริงปรโลกนั้นมันเป็นที่พำนักอันมั่นคง"

{40:40} "ผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน เว้นแต่เพียงเช่นนั้น และผู้ใดประพฤติดีจากเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม ในขณะที่เขาเป็นผู้มีศรัทธาด้วย ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ จะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยไม่จำกัด"

{40:41} "และโอ้ หมู่ชนของฉัน! ฉันเชิญชวนพวกท่านไปสู่การรอดพ้น แต่ใจพวกท่านกลับเชิญชวนฉันไปสู่ไฟนรก"

{40:42} "พวกท่านชักชวนฉันให้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และให้ฉันตั้งภาคีต่อพระองค์โดยที่ฉันไม่รู้มาก่อนเลยในเรื่องนั้น และฉันได้เชิญชวนพวกท่านไปสู่พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงอภัยเสมอ"

{40:43} "ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ที่พวกท่านชักชวนฉันไปสู่นั้น มันไร้ความหมายทั้งใน โลกนี้และในปรโลก และแท้จริงการกลับคืนของเรานั้นไปสู่อัลลอฮฺ และแท้จริงผู้ละเมิดนั้น พวกเขาเป็นชาวนรก"

{40:44} "แล้วพวกท่านจะรำลึกถึงสิ่งที่ฉันได้กล่าวแก่พวกท่าน และฉันขอมอบภารกิจของฉันแด่อัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงผู้เฝ้าดูปวงบ่าว"

{40:45} อัลลอฮฺได้ทรงคุ้มครองเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาวางแผนไว้ และการลงโทษที่ร้ายแรงก็จะห้อมล้อมบริวารของฟิรเอานุก

{40:46} ไฟนรกนั้นจะถูกนำมาแสดงให้พวกเขาเห็นทั้งในยามอรุณและยามสนธยา และเมื่อวันโลกาวินาศเกิดขึ้น "พวกเธอจงนำบริวารของฟิรเอานุกเข้าไปรับการลงโทษอันสาหัสยิ่ง"

{40:47} และ(จงรำลึก)เมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในนรก พวกอ่อนแอกล่าวแก่พวกผยองตนว่า "แท้จริงพวกเราเป็นผู้ตามพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจะช่วยพวกเราให้พ้นจากการลงโทษสักส่วนหนึ่งของไฟนรกนี้ได้ไหม?"

{40:48} บรรดาพวกผยองตนกล่าวว่า "แท้จริงเราทั้งหมดอยู่ในนรก แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรงพิพากษาระหว่างปวงบ่าวแล้ว"

{40:49} และบรรดาผู้อยู่ในไฟกล่าวแก่ยามเฝ้าประตูนรกว่า "โปรดช่วยวิงวอนขอต่อพระเจ้าของพวกท่านให้ทรงลดหย่อนการลงโทษแก่เราสักวันหนึ่ง"

{40:50} พวกเขากล่าวว่า "บรรดาศาสนทูตของพวกเธอไม่ได้เคยมายังพวกเธอ พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งดอกหรือ?" พวกเขากล่าวว่า "ใช่แล้ว" พวกเขากล่าวว่า "พวกเธอจงวิงวอนขอเองเถิด อันการวิงวอนขอของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น อยู่แต่เพียงในความหลงหาย"

{40:51} แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาศาสนทูตของเรา และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งใน

ชีวิตของโลกนี้และวันที่ซึ่งป่วยพยานจะยืนขึ้นเป็นพยาน

{40:52} วันที่การแก้ตัวของพวกเขาจะไม่อำนวยผลแก่พวกเขาทุกจริต และพวกเขาจะได้รับการสาปแช่ง และพวกเขาจะมีที่พำนักอันเลวร้าย

{40:53} และโดยแน่นอนเราได้ประทานการขึ้นนำทางแก่มุซา และเราได้ให้มรดกแก่วงศ์วานของอิสราเอล คือคัมภีร์

{40:54} เพื่อเป็นการขึ้นนำทางและเป็นการเตือนรำลึกแก่ชนผู้มีสติปัญญา

{40:55} ดังนั้น เธอจึงอดทน เพราะแท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นความจริง และจงขอร้องโทษต่อความผิดของเธอ และจงแช่ซ่องสติด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเธอทั้งในยามสนธยาและยามอรุณ

{40:56} แท้จริง บรรดาผู้ใดเถียงในเรื่องสัญญาของอัลลอฮ์ โดยปราศจากหลักฐานที่มายังพวกเขา นั้น ในทรวงอกของพวกเขา มีแต่เพียงความหยิ่งโส ซึ่งพวกเขาจะไม่ใช่ผู้บรรลุถึงมันได้ ดังนั้น จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริง พระองค์เป็นพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงเห็น

{40:57} แน่่อนการสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น ใหญ่ยิ่งกว่าการสร้างมนุษย์ ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่รู้

{40:58} และคนตาบอดกับคนตาดีนั้น ย่อมไม่เท่าเทียมกัน และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดีกับพวกเขากระทำความชั่วก็ไม่เท่าเทียมเช่นกัน เพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่พวกเขาจะใคร่ครวญ

{40:59} แท้จริง วันโลกาวินาศนั้นจะมีมาอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนี้ ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่เชื่อ

{40:60} และพระเจ้าของพวกเขาตรัสว่า "จงวิงวอนขอต่อฉัน ฉันจะตอบรับแก่พวกเขา ส่วนบรรดาผู้โอหังต่อการเคารพสักการะฉันนั้น จะเข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย"

{40:61} อัลลอฮ์ผู้ทรงบันดาลราตรีให้แก่พวกเขา เพื่อจะได้พักผ่อนในยามนั้น และทิวามองเห็นได้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นเจ้าของแห่งความโปรดปรานแก่ปวงมนุษย์ ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่ชอบพระคุณ

{40:62} นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขาผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงถูกหันเหออกจากพระองค์เล่า?

{40:63} เช่นนั้นแหละ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อสัญญาทั้งหมดหลายของอัลลอฮ์ จะถูกทำให้หันเห

{40:64} อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นที่พำนักแก่พวกเขา และชั้นฟ้าเป็นเพดานมั่นคง

และทรงบันดาลให้พวกเขาเป็นรูปร่าง และทรงบันดาลให้รูปร่างของพวกเขาสวยงาม และทรงประทานปัจจัยยังชีพจากสิ่งที่ดี ๆ แก่พวกเขา นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลกทรงจำเริญยิ่ง

{40:65} พระองค์คือพระผู้ทรงมีชีวิต ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจึงวิงวอนขอต่อพระองค์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของพระองค์ มวลการสรรเสริญนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก

{40:66} จงกล่าวเถิด "แท้จริงฉัน ถูกห้ามไม่ให้เคารพสักการะบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนขอ อื่นจากอัลลอฮ์ เมื่อบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของฉันได้มีมายังฉันแล้ว และฉันได้รับบัญชาให้มอบน้อมต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{40:67} พระองค์คือพระผู้ทรงสร้างพวกเขาจากดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วทรงให้พวกเขาคลอดออกมาเป็นทารก จนกระทั่งพวกเขาบรรลุสู่วัยฉกรรจ์ของพวกเขา และจนกระทั่งพวกเขาแก่ชรา แต่ก็มีในหมู่พวกเขาที่เสียชีวิตก่อนหน้านั้น และจนกระทั่งพวกเขาบรรลุอายุขัยที่ถูกกำหนดไว้ และเพื่อพวกเขาจะได้ไตร่ตรอง

{40:68} พระองค์คือพระผู้ทรงให้เป็นและทรงให้สิ้นชีพ ดังนั้นเมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด ๆ พระองค์ก็จะกล่าวแก่สิ่งนั้นว่า "จงเป็น" แล้วมันก็จะเกิดขึ้นมา

{40:69} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้ใดเถียงในบรรดาโองการของอัลลอฮ์ พวกเขาถูกให้หันเหออกไปอย่างไร?

{40:70} บรรดาผู้ปฏิเสธต่อคัมภีร์ และต่อสิ่งที่เราได้ส่งมาพร้อมกับบรรดาศาสนทูตของเรา พวกเขา ก็จะได้รู้

{40:71} เมื่อเครื่องพันธนาการอยู่ที่คอของพวกเขา พร้อมโซ่ตรวน พวกเขาถูกลากไป

{40:72} ในน้ำเดือดพล่าน แล้วในไฟนรกพวกเขาจะถูกเผาไหม้

{40:73} แล้วจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า "ไหนเล่าสิ่งที่พวกเธอตั้งภาคี"

{40:74} "อื่นจากอัลลอฮ์?" พวกเขา กล่าวว่า "มันได้หลงหายไปจากพวกเราแล้ว ทว่าพวกเราไม่ได้ เคยวิงวอนขอต่อสิ่งใดก่อนหน้านี้ดอก!" เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงทาง

{40:75} นั่นก็เพราะว่า พวกเธอหลงระเรีงในแผ่นดิน โดยไม่ถูกต้อง และเพราะว่าพวกเธออวดดี

{40:76} จงเข้าประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาลในนั้น ที่พำนักของพวกหญิงผยอง นั้นช่างเลวร้ายเสียนี้กระไร!

{40:77} ดังนั้นเธอจงอดทน แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง บางทีเราจะให้เธอได้เห็นบางสิ่งที่ ได้สัญญากับพวกเขา หรือเราจะทำให้เธอสิ้นชีพเสียก่อน ดังนั้นพวกเขาจะถูกส่งกลับไปยังเรา

{40:78} และโดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาก่อนหน้าเธอ มีบางคนในหมู่พวกเขา ที่เรา บอกเล่าแก่เธอ และมีบางคนในหมู่พวกเขา ที่เราไม่ได้บอกเล่าแก่เธอ และศาสนทูตไม่อาจที่จะนำอภิ นิหารสัญญาณมา เว้นแต่ด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮ์ เมื่อใดพระบัญชาแห่งอัลลอฮ์มาถึง เรื่องนั้นก็จะ ถูกพิพากษาด้วยความยุติธรรม และ ณ ที่นั้นบรรดาผู้กล่าวเท็จก็จะสูญเสีย

{40:79} อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงบันดาลปลุสตัว เพื่อให้พวกเธอได้ชี้บางชนิด และบางชนิดพวกเธอกิน

{40:80} และพวกเธอได้รับมวลประโยชน์จากมันนั้น และเพื่อพวกเธอจะได้บรรลุสมความปรารถนาที่ มีอยู่ในทรงอกของพวกเธอ และพวกเธอถูกแบกบนหลังมันและบนนาวา

{40:81} และพระองค์ได้ทรงแสดงบรรดาสัญญาของพระองค์แก่พวกเขา

ดังนั้นสัญญาของอัลลอฮ์อันใดเล่า ที่พวกเธอปฏิเสธ?

{40:82} พวกเขาไม่ได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ? แล้วพิจารณาดูว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคก่อนหน้าพวกเขาเป็นเช่นใด เขาเหล่านั้นมีจำนวนมากกว่าพวกเขานี้ และมีพลังเข้มแข็งกว่า และได้ทิ้งร่องรอยไว้มากมายในแผ่นดิน ทว่าสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้นไม่ได้อำนวยความสะดวกแก่พวกเขา

{40:83} ดังนั้นเมื่อบรรดาศาสนทูตของพวกเขามาถึงพวกเขาพร้อมด้วยเหล่าหลักฐานอันชัดแจ้ง พวกเขาก็ปัดป้องกับวิทยาการที่พวกเขามีอยู่ และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา

{40:84} ครั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา พวกเขาก็กล่าวว่า "เรามีศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว และเราปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่เราเคยตั้งภาคีต่อพระองค์"

{40:85} แต่การศรัทธาของพวกเขาก็ไม่อำนวยความสะดวกแก่พวกเขาเลย ในเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษอย่างหนักของเรา นี่คือนำทางของอัลลอฮ์ ที่ได้มีมาแต่ในอดีตในปวงบ่าวของพระองค์ และ ณ ที่นั้นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก็จะสูญเสีย

41. ชูเราะฮฺฟุศคิลัต (บท ได้รับการอธิบายอย่างละเอียด)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{41:1} ฮามิม

{41:2} นี่เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{41:3} คัมภีร์หนึ่ง ซึ่งบรรดาโองการของมันได้รับการอธิบายอย่างละเอียด

เป็นกุรอานภาษาอาหรับ สำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้

{41:4} เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นการตักเตือน แต่พวกเขาส่วนมากผินหลังให้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ยิน

{41:5} และพวกเขา กล่าวว่า "จิตใจของเราอยู่ในที่ปิดกั้นจากสิ่งที่ท่านกำลังเชิญชวนให้เราไปสู่สิ่งนั้น และในหูของเราก็มืดมัว และระหว่างพวกเรากับท่านก็มีฉากกั้นอยู่ ดังนั้นท่านจงทำเถิด ส่วนพวกเราที่จะทำ"

{41:6} จงกล่าวเถิด "ฉันก็คือมนุษย์ธรรมดาเยี่ยงพวกเธอ แต่ได้มีการเปิดเผยสำแดงแก่ฉันว่า พระเจ้าของพวกเธอ นั่นคือพระเจ้าของฉันเพียงคนเดียว ดังนั้นพวกเธอจงมุ่งตรงสู่พระองค์เถิด และจงขออภัยต่อพระองค์" และความวิบัติจึงมีแต่บรรดาผู้ตั้งภาคี

{41:7} บรรดาผู้ไม่ซำระชะกาต และพวกเขาคือพวกปฏิเสธศรัทธาต่อวันปรโลก

{41:8} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำความดีงามความดี พวกเขาจะได้รับรางวัลอย่างไม่ขาดสาย

{41:9} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้สร้างแผ่นดินเพียงในสองวัน และพวกเธอตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์กระนั้นหรือ? นั่นคือพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{41:10} และในนั้น พระองค์ทรงบันดาลให้เทือกเขาตั้งมั่นอยู่บนมัน และทรงประทานความจำเริญในนั้น และทรงกำหนดปัจจัยยังชีพของมัน ให้มีขึ้นในนั้น ในระยะเวลาสี่วัน อย่างทัดเทียมกันแก่บรรดาผู้วอนขอ

{41:11} แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันเป็นไอหมอก พระองค์จึงตรัสแก่ชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า "เธอทั้งสองจงมา ด้วยความสมัครใจหรือด้วยความฝืนใจ!" มันทั้งสองกล่าวว่า "เรามาอย่างสมัครใจ"

{41:12} ดังนั้นพระองค์ทรงสร้างมันสำเร็จเป็นชั้นฟ้าทั้งเจ็ด ในระยะเวลาสองวาระ และทรงกำหนดในทุกชั้นฟ้าหน้าที่ของมัน และได้ประดับท้องฟ้าชั้นต่ำสุดด้วยดวงประทีป และเป็นการป้องกัน นั่นคือการกำหนดแห่งพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงรอบรู้

{41:13} แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า "ฉันขอเตือนพวกเธอ ให้ระลึกถึงความหายนะเยี่ยงความหายนะของพวกอาดและพวกษะมูด"

{41:14} (จงรำลึก) เมื่อบรรดาศาสนทูตได้มายังพวกเขาจากทางข้างหน้าพวกเขาและจากทางข้างหลังพวกเขา พูตว่า "พวกเธออย่าเคารพสักการะสิ่งใด นอกจากอัลลอฮฺ" พวกเขา กล่าวว่า "หากพระเจ้าของเราทรงประสงค์จริง พระองค์ก็จะต้องส่งมะลาอิกะฮฺลงมาแน่ ดังนั้นเราจึงปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกส่งมาให้พวกท่าน"

{41:15} ส่วนพวกอาดนั้น พวกเขาได้หยิ่งผยองในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรม และพวกเขา กล่าวว่า "ผู้ใดเล่าจะมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเรา?" พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮฺพระผู้ทรงสร้างพวกเขานั้น ทรงมีพลังเข้มแข็งเหนือกว่าพวกเขา แต่พวกเขาก็ยังคงปฏิเสธบรรดาสัญญาณของเรา

{41:16} ดังนั้นเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บ มีเสียงกึกก้อง มายังพวกเขาในบรรดาวันแห่งความหายนะ เพื่อเราจะให้พวกเขาลืมการลงโทษอันน่าอับยศในชีวิตแห่งโลกนี้ และแน่นอนการลงโทษแห่งปรโลกนั้นย่อมอับยศยิ่งกว่า และพวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ

{41:17} และพวกเขาจะมุตนั้นเราได้ชี้แนะทางให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาชอบความมืดมิดมากกว่าทางนำ ดังนั้นความหายนะแห่งการลงโทษที่นำอดสูก็ได้คร่าพวกเขา ตามที่พวกเขาได้แสวงหาเอาไว้

{41:18} และเราได้ช่วยบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและบรรดาผู้ยำเกรงให้รอดพ้น

{41:19} และวันหนึ่งเมื่อเหล่าศัตรูของอัลลอฮ์ถูกนำมาชุมนุมเพื่อเข้าสู่ไฟนรก และพวกเขาจะถูกจัดเป็นกลุ่ม

{41:20} จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงนรก หูของพวกเขา และตาของพวกเขา และผิวหนังของพวกเขา ก็จะเป็นพยานคัดค้านพวกเขา ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้

{41:21} และพวกเขากล่าวแก่ผิวหนังของพวกเขาว่า "เหตุใดพวกเธอก็เป็นพยานคัดค้านแก่เราเล่า?" พวกมันกล่าวว่า "อัลลอฮ์พระผู้ทรงบันดาลทุกสรรพสิ่งให้พุดนั้น ทรงบันดาลให้เราพุด และพระองค์ทรงสร้างพวกเธอเป็นครั้งแรก และยังมีพระองค์เท่านั้นที่พวกเธอจะถูกนำกลับคืน"

{41:22} และพวกเธอก็ไม่อาจจะหลบหนี เมื่อหูของพวกเธอและตาของพวกเธอและผิวหนังของพวกเธอจะเป็นพยานคัดค้านพวกเธอ แต่พวกเธอนึกคิดว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงรอบรู้ส่วนมากในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{41:23} และการนึกคิดของพวกเธอ ที่พวกเธอนึกคิดต่อพระเจ้าของพวกเธอนั้นแหละ ที่ยังความหายนะมาสู่พวกเธอ แล้วพวกเธอก็กลายเป็นหนึ่งในเหล่าผู้สูญเสีย

{41:24} ดังนั้น หากพวกเขาอดทนได้ ไฟนรกก็คือที่พำนักของพวกเขา และถ้าพวกเขาวิงวอนขอความโปรดปราน พวกเขาจะไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ได้รับความโปรดปราน

{41:25} และเราได้กำหนดเหล่าสหายไว้ให้พวกเขา แล้วพวกเขาก็ประดับประดาสิ่งที่อยู่ข้างหน้าและสิ่งที่อยู่ข้างหลังพวกเขาให้แก่พวกเขา ดังนั้นพระประกาศิตแก่ประชาชาติต่าง ๆ ของญินและมนุษย์ที่ได้ล่วงลับไปก่อนหน้าพวกเขานั้น ก็เป็นการสาสมแก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขาเป็นบรรดาผู้สูญเสีย

{41:26} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า "พวกท่านอย่าฟังอัลกุรอานนี้ แต่จงทำเสียงอึกทักในขณะนั้น หวังว่าพวกท่านจะมีชัยชนะ"

{41:27} และแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาตามความชั่วที่พวกเขาได้กระทำไว้

{41:28} การตอบแทนแก่เหล่าศัตรูของอัลลอฮ์นั้นคือไฟนรก พวกเขาจะมีที่พำนักนิรันดร์อยู่ในนั้น เป็นการตอบแทนต่อการที่พวกเขาปฏิเสธบรรดาสัญญาณของเรา

{41:29} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้าฯ! โปรดแสดงให้เห็นเขาทั้งสอง แห่งหมู่ญินและมนุษย์ ผู้ซึ่งหลอกให้พวกข้าฯหลงทาง เพื่อที่พวกข้าฯจะได้ทำให้เขาทั้งสองอยู่ใต้ฝ่าเท้าของพวกข้าฯ เพื่อว่าเขาทั้งสองจะได้อยู่ในหมู่ผู้ต่ำทรามยิ่ง"

{41:30} แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่า "อัลลอฮ์คือ พระเจ้าของพวกเรา" แล้วพวกเขาก็ยืนยันยึดตามคำกล่าวนั้น มะลาอิกะฮ์จะลงมาหาพวกเขา กล่าวว่า "พวกเธออย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าโศก แต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ ที่พวกเธอได้ถูกสัญญาไว้"

{41:31} "พวกเราเป็นผู้รักษาพวกเธอในชีวิต โลกนี้และปรโลก และในสวนสวรรค์นั้น พวกเธอจะได้สิ่งที่จิตใจของพวกเธอปรารถนา และในสวนสวรรค์นั้น พวกเธอจะได้ในสิ่งที่พวกเธอเรียกร้อง"

{41:32} เป็นการต้อนรับด้วยความเมตตาจากพระผู้ทรงอภิเษก พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{41:33} และผู้ใดเล่าจะมีวาจาที่ประเสริฐยิ่งกว่าผู้เชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ และปฏิบัติงานที่ดี และกล่าวว่า "ฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดามุสลิม"

{41:34} และความดีและความชื่อนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน เธอจึงตอบโต้ด้วยสิ่งที่มันประเสริฐกว่า แล้วเมื่อนั้นผู้ที่ระหว่างเธอกับเขาเคยเป็นอริกัน ก็จะกลับกลายเป็นเยี่ยงมิตรที่สนิทกัน

{41:35} และไม่มีผู้ใดได้รับมัน นอกจากบรรดาผู้อดทน และจะไม่มีผู้ใดได้รับมัน นอกจากผู้ที่มีโชคลาภอันใหญ่หลวง

{41:36} และหากว่าการุญเหี้ยมใด ๆ จากชัยฏอนมายั่วเธอ ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงไถ่ยิน พระผู้ทรงรอบรู้

{41:37} และส่วนหนึ่งจากบรรดาสัญญาของพระองค์คือ การมีทิวาและราตรี และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ พวกเขาจะกราบดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ทว่าจงกราบอัลลอฮ์พระผู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้น หากพวกเขาจะเคารพสักการะพระองค์เท่านั้น

{41:38} แต่ถ้าพวกเขาหยิ่งยะโส กระนั้นก็ดีบรรดา(มะลาอิกะฮ์)ผู้ที่อยู่ ณ ที่พระเจ้าของเธอ ก็จะแช่ช่องสอดุดพระองค์ทั้งในยามราตรีและทิวา โดยที่พวกเขาจะไม่เหนื่อยหน่าย

{41:39} และส่วนหนึ่งในเหล่าสัญญาของพระองค์ก็คือ เธอจะเห็นแผ่นดินสงบเงียบ ต่อเมื่อพระองค์ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน มันก็จะสั่นและงอกเงย แท้จริง ผู้ซึ่งให้มันมีชีวิตขึ้นมา นั้น ก็จะทรงชุบชีวิตแก่คนตายได้อย่างแน่นอน แท้จริงพระองค์นั้นเป็นพระผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง

{41:40} แท้จริงบรรดาผู้บิดเบือนบรรดาโองการของเรา พวกเขาจะไม่อาจจะหนีพ้นเราไปได้ ผู้ที่ถูกโยนลงในนรกจะดีกว่า หรือผู้ที่มาอย่างปลอดภัยในวันฟื้นคืนชีพกันแน่ จงทำตามสิ่งที่พวกเขาปรารถนาเถิด แท้จริงพระองค์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{41:41} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อข้อตักเตือน เมื่อได้มีมายังพวกเขา --- และแท้จริงอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีอำนาจยิ่ง

{41:42} ความเท็จจากข้างหน้าและจากข้างหลังจะไม่มาสู่อัลกุรอาน เป็นการประทานจากพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ

{41:43} ไม่มีสักสิ่งใดที่ถูกกล่าวแก่เธอ ที่ไม่ได้มีการกล่าวแก่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเธอ แท้จริงพระเจ้าของเธอเป็นพระผู้ทรงให้อภัย และพระผู้ทรงลงโทษอย่างเจ็บปวด

{41:44} และมาตรว่า เราได้ประทานอัลกุรอานมาเป็นภาษาต่างชาติ แน่แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า "เหตุใดบรรดาโองการของอัลกุรอานจึงไม่ขัดแย้งเล่า? คัมภีร์ภาษาต่างชาติ

และศาสนทูตเป็นชาวอาหรับกระนั้นหรือ?" จงกล่าวเถิด "อัลกุรอานนั้นเป็นแนวทางที่เที่ยงธรรมและเป็นการบำบัดแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา ส่วนบรรดาผู้ไม่มีศรัทธานั้น ในหูของพวกเขา มีความหนวก และมันเป็นความมืดบอดสำหรับพวกเขา จนเหล่านี้จะถูกร้องเรียกจากสถานที่อันไกล"

{41:45} และแท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แก่ผู้ซื่อสัตย์ แต่ได้เกิดมีการขัดแย้งกัน therein และหากว่าพระดำรัสหนึ่งจากพระเจ้าของเธอไม่ได้ถูกบันทึกไว้ก่อนแล้ว ก็คงจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาอย่างแน่นอน และแท้จริงพวกเขานั้นอยู่ในการคลางแคลงสงสัยในคัมภีร์นั้น

{41:46} ผู้ใดประพடுத்தก็จะได้แก่ตนเอง และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะตกหนักแก่ตนเอง และพระเจ้าของเธอไม่ทรงอยู่ติดธรรมต่อปวงบ่าวของพระองค์เลย

{41:47} ความรู้เรื่องวันโลกาวินาศนั้นถูกอ้างกลับไปยังพระองค์ ไม่มีผลไม้ใดออกมาจากเปลือกของงมมัน และไม่มีหญิงใดอุ้มครรภ์หรือคลอดทารกออกมา เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และวันที่พระองค์ทรงร้องเรียกพวกเขาว่า "โหนเกล้าบรรดาภาคีของฉัน?" พวกเขาจะกล่าวว่า "เราขอยืนยันต่อพระองค์ว่า ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเราเป็นพยานได้"

{41:48} และสิ่งที่พวกเขาวิงวอนกราบไหว้ได้หลงหายไปจากพวกเขา และพวกเขาคิดว่า พวกเขานั้นไม่มีทางรอด

{41:49} มนุษย์จะไม่เบือนหน้าต่อการวิงวอนขอความดี แต่เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา เขาก็จะทอดอ้อมหมดอาลัย

{41:50} และเมื่อเราทำให้เขาลืมรสความเมตตาจากเรา หลังจากความทุกข์ยากได้ประสบแก่เขา แน่แน่นอนเขาก็จะกล่าวว่า "นี่คือความสามารถของฉัน และฉันไม่คิดว่าวันโลกาวินาศนั้นจะเกิดขึ้น แต่ถ้าฉันถูกส่งกลับไปยังพระเจ้าของฉัน แน่แน่นอนฉันจะมีคุณความดี ณ ที่พระองค์" ดังนั้นเราจะให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้รู้เห็นในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ และแน่นอนเราจะให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันรุนแรง

{41:51} และเมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาก็เมินหน้าและปลีกตัวออกห่าง และเมื่อความทุกข์ประสบแก่เขา เขาก็เป็นผู้วิงวอนขออย่างยึดเชื้อ

{41:52} จงกล่าวเถิด "พวกเธอไม่เห็นดอกหรือว่า ถ้าอัลกุรอานมาจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเธอปฏิเสธที่จะมีศรัทธาต่ออัลกุรอาน ผู้ใดเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่อยู่บนด้านตรงกันข้ามที่ห่างเหิน"

{41:53} เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในขอบเขตอันไกลโพ้นและในตัวของพวกเขาเอง จนกระทั่งจะเป็นประจักษ์แก่พวกเขาว่า อัลกุรอานนั้นเป็นความจริง ยังไม่เพียงพออีกหรือที่พระเจ้าของเธอนั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

{41:54} มิหรือ พวกเขาอยู่ในการสงสัยเกี่ยวกับการพบพระเจ้าของพวกเขา? มิหรือ พระองค์เป็นผู้ทรงล้อมรอบทุก ๆ สิ่ง?

42. ซูเราะฮ์อ์ซุรอ (บท การปรึกษาหารือ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{42:1} อัยนฺ ซีน กอฟ

{42:2} แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ทุกอย่าง

{42:3} เช่นนั้นแหละ ได้มีการเปิดเผยสำแดงมายังเธอ และมายังบรรดา(ศาสนทูต)ก่อนหน้าเธอ

อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{42:4} สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์คือพระผู้สูงส่ง พระผู้ทรงยิ่งใหญ่

{42:5} เหล่าชั้นฟ้าแทบจะพังทลายลงมาจากเบื้องบนพวกมัน ขณะที่มะลาอิกะฮ์ต่างก็แข่งขังสดุดี ด้วยการสรรเสริญต่อพระเจ้าของพวกตน และขออภัยให้แก่ผู้ที่อยู่ในโลกนี้ มิหรือ อัลลอฮฺนั้น พระองค์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ?

{42:6} และบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์นั้น อัลลอฮฺทรงเฝ้าดูพวกเขา และเธอไม่ใช่ผู้ดูแลคุ้มครองพวกเขา

{42:7} และเช่นนั้นแหละ เราได้เปิดเผยสำแดงอัลกุรอานเป็นภาษาอาหรับแก่เธอ

เพื่อเธอจะได้ตักเตือนมารดาแห่งบ้านเมือง และผู้ที่อยู่รอบเมืองนั้น และเตือนถึงวันแห่งการชุมนุมซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนี้ พวกหนึ่งจะอยู่ในสวรรค์และอีกพวกหนึ่งจะอยู่ในไฟที่ลุกช่วง โขติ

{42:8} และหากอัลลอฮฺทรงประสงค์ แน่نون จะทรงให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พระองค์จะทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ ส่วนพวกทุจริตนั้น พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย

{42:9} หรือว่าพวกเขาได้ยึดถือเอาคนอื่นจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครอง แต่อัลลอฮฺคือพระผู้คุ้มครอง และพระองค์คือพระผู้ทรงชุบชีวิตแก่คนตาย และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

{42:10} "และในเรื่องใดก็ตามที่พวกเขาขัดแย้งกัน การพิพากษานั้นย่อมกลับไปสู่อัลลอฮฺ นั่นคืออัลลอฮฺ พระเจ้าของฉัน แต่พระองค์เท่านั้น ฉันมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้น ฉันจะกลับคืน"

{42:11} พระเจ้าผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระองค์ทรงบังเกิดคุ้มครองแก่พวกเธอจากตัวของพวกเธอเอง และจากปศุสัตว์ทรงให้มีคู่ตัวผู้ตัวเมีย ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเธอให้มากมาย ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงไถ่ยิน พระผู้ทรงเห็น

{42:12} บังเหียนแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงเผื่อแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงจำกัด

{42:13} พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเธอ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้บัญชาแก่นูहु และที่เราได้เปิดเผยสำแดงแก่เธอ ก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม และมุซา และอิซาว่า "พวกเธอจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา สิ่งที่เราเรียกร้องเชิญชวนบรรดาผู้ตั้งภาคีให้ตามนั้น เป็นเรื่องใหญ่สำหรับพวกเขา อัลลอฮฺทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงนำทางผู้ที่ผินหน้าสู่พระองค์นั้น ให้เข้าสู่พระองค์"

{42:14} และพวกเขาไม่ได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากได้มีความรู้มายังพวกเขาแล้ว ทั้งนี้เพราะความริษยาระหว่างพวกเขาตนเอง และหากไม่ใช่ลิขิตได้บันทึกไว้ที่พระเจ้าของเธอจนถึงวาระที่กำหนดไว้แล้ว แน่نونก็จะมี การตัดสินในระหว่างพวกเขาแล้ว และแท้จริงบรรดาผู้ได้รับมรดกคัมภีร์นี้ หลังจากพวกเขานั้น ก็อยู่ในการสงสัยเกี่ยวกับมันเช่นกัน

{42:15} ด้วยเหตุนี้ เธอจงเรียกร้องเชิญชวนและดำรงมั่นอยู่ในแนวทางที่เที่ยงธรรม ดังที่เธอได้รับบัญชา และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ของพวกเขา และจงกล่าวว่า "ฉันได้มีศรัทธาต่อสิ่งที่มืออยู่ในคัมภีร์ตามที่อัลลอฮฺทรงประทานลงมา และฉันรับบัญชาให้พิพากษาอย่างยุติธรรมระหว่างพวกเธอ

อัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเขา การงานของฉันก็จะได้แก่ฉัน และการงานของพวกเขา ก็จะได้แก่พวกเขา ไม่มีการโต้แย้งใด ๆ ระหว่างพวกเรากับพวกเขา อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมพวกเรา ด้วยกันทั้งหมด และยังมีพระองค์คือการกลับคืน"

{42:16} ส่วนบรรดาผู้โต้แย้งเกี่ยวกับ(ศาสนาของ)อัลลอฮ์ หลังจากที่ได้เป็นที่ยอมรับแล้ว การโต้แย้งของพวกเขาปราศจากเหตุผลในทัศนะของพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะได้รับความกริ้ว โกรธ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส

{42:17} อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงประทานคัมภีร์(อัลกุรอาน)นี้ลงมาด้วยความสัตย์จริง และทรงประทานความสมดุล และเธอไม่รู้ดอก บางทีวัน โลกาวินาศนั้นอยู่ใกล้

{42:18} บรรดาผู้ไม่มีศรัทธาในเรื่องนี้เกรงว่าจะให้เกิดขึ้น ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาก็มีความหวั่นกลัว ในเรื่องวัน โลกาวินาศ และพวกเขาเชื่อมั่นเป็นความจริง มิหรือ บรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับเรื่องวัน โลกาวินาศนั้นอยู่ในความหลงผิดอันไกลลิบ?

{42:19} อัลลอฮ์ทรงเอ็นดูต่อปวงบ่าวของพระองค์ ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงพลัง พระผู้ทรงมีอำนาจ

{42:20} ผู้ใดปรารถนาผลตอบแทนของปรโลก เราจะเพิ่มผลตอบแทนของเขาแก่เขา และผู้ใดปรารถนาผลตอบแทนของโลกนี้ เราจะให้แก่เขาบางส่วน ในสิ่งนั้น และสำหรับเขาจะไม่ได้ส่วนใดอีกในปรโลก

{42:21} หรือว่าพวกเขามีเหล่าภาคี ที่ได้กำหนดศาสนาแก่พวกเขา ซึ่งอัลลอฮ์ไม่ได้ทรงอนุมัติและหากไม่ใช่ลิขิตแห่งการพิพากษา (ที่ได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว) ก็คงมีการตัดสินในระหว่างพวกเขาไปแล้ว แท้จริงพวกทูจรีตนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{42:22} เธอจะเห็นพวกทูจรีตหวั่นกลัว เนื่องจากสิ่งที่พวกตนชวนชวายเอาไว้ และมันจะต้องเกิดขึ้นแก่พวกเขา ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและปฏิบัติคุณงามความดีจะอยู่ในอุทยานแห่งสวนสวรรค์ พวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาปรารถนา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา นั่นคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่

{42:23} นั่นคืออัลลอฮ์ ทรงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของพระองค์ ซึ่งพวกเขาได้มีศรัทธาและกระทำความดี จงกล่าวเถิด "ฉันไม่ได้ขอร้องคำตอบแทนใด ๆ ในการนี้จากพวกเขา เว้นแต่เพื่อความรักใคร่ในเครือญาติ" และผู้ใดประพฤติดี เราจะเพิ่มพูนความดีในนั้นให้แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงชื่นชม

{42:24} หรือพวกเขา กล่าวว่า เขาได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ดังนั้นหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงผินกัหัวใจเธอก็ยังได้ และอัลลอฮ์ทรงขจัดความเท็จให้หมดไป และทรงยืนยันความสัตย์จริงด้วยพระดำรัสของพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงออก

{42:25} และพระองค์คือพระผู้ทรงรับการขอภัยโทษจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงอภัยจากความผิดทั้งหลายและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ

{42:26} และพระองค์ทรงตอบสนองบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำความดี และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนจากความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส

{42:27} และหากอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพอย่างกว้างขวางแก่ปวงบ่าวของพระองค์ แน่แน่นอนพวกเขาก็จะก่อความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน แต่พระองค์ทรงประทานให้ตามปริมาณที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงตระหนักรู้ พระผู้ทรงเห็นปวงบ่าวของพระองค์

{42:28} และพระองค์คือพระผู้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาหลังจากที่พวกเขาหมดหวังกัน และพระองค์ทรงแผ่กระจายพระเมตตาของพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงคุ้มครอง พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ

{42:29} และหนึ่งในเหล่าสัญญาณของพระองค์ คือการสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่พระองค์ทรงแพร่กระจายไปทั่วในระหว่างทั้งสองนั้น อันได้แก่สิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจที่จะรวบรวมพวกเขาเมื่อพระองค์ทรงประสงค์

{42:30} และเคราะห์กรรมอันใดที่ประสบแก่พวกเธอ ก็เนื่องด้วยน้ำมือของพวกเธอเองได้ชวนชวายเป็นไฉนและพระองค์ทรงอภัยเป็นส่วนมาก

{42:31} และพวกเธอไม่สามารถจะหนีรอดไปได้ในแผ่นดินนี้ และอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว พวกเธอก็จะไม่มีผู้คุ้มครอง และไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย

{42:32} และหนึ่งในเหล่าสัญญาณของพระองค์คือมีเหล่านาวาแล่นอย่างสงบอยู่ในท้องทะเลเยี่ยงภูเขา

{42:33} ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้ลมหยุดนิ่ง แล้วมันก็จะหยุดนิ่งอยู่ในท้องทะเลนั้น แท้จริง ในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณแก่ผู้ตทหน ผู้ชอบพระคุณ ทุกคน

{42:34} หรือพระองค์จะทรงทำให้มันอับปางลงก็ได้ เนื่องด้วย(บาป)ที่พวกเขาชวนชวายเอาไว้ และพระองค์ทรงอภัยเป็นส่วนมาก

{42:35} และเพื่อให้บรรดาผู้โต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเราจะได้รู้ว่า พวกเขานั้นไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้

{42:36} และสิ่งใดที่พวกเธอได้รับนั้น เป็นเพียงความสนุกสนานเพลิดเพลินแห่งชีวิต โลกนี้เท่านั้น แต่สิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์นั้น ดีกว่าและจริงกว่าสำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และพวกเขามอบหมายต่อพระเจ้าของพวกเขา

{42:37} และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงการทำบาปมหันต์และการทำลามก และเมื่อใดพวกเขากริ้ว โกรธ พวกเขาก็อภัยให้

{42:38} และบรรดาผู้ตอบรับต่อพระเจ้าของพวกเขาและดำรงการนมาซ และกิจการของพวกเขาที่มีการปรึกษาหารือระหว่างกัน และบริจาคจากสิ่งที่เราได้ประทานให้แก่พวกเขา

{42:39} และบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาถูกข่มเหง พวกเขาก็ต่อสู้เอาชนะ

{42:40} และการตอบแทนความชั่วคือความชั่วเยี่ยงเดียวกับมัน แต่ผู้ใดอภัยและไกล่เกลี่ยคืนดีกัน รางวัลตอบแทนของเขาอยู่ที่อัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงโปรดปรานพวกทุจริต

{42:41} และถ้าผู้ใดต่อสู้เอาชนะหลังจากที่ถูกอยู่ดีธรรม ชนเหล่านั้นก็จะไม่มีทางที่จะเอาผิดพวกเขา

{42:42} ส่วนทางที่จะเอาผิดได้นั้น ได้แก่บรรดาผู้ที่ทุจริตต่อผู้คน และล่วงละเมิดในแผ่นดินโดยปราศจากความเป็นธรรม ชนเหล่านี้ พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{42:43} และแน่นอนผู้ที่ตทหนและให้อภัย แท้จริงนั่นคือ ส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง

{42:44} และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง เขาก็จะไม่มีผู้คุ้มครองภายหลังจากพระองค์ และเธอจะเห็นพวกทุจริต เมื่อพวกเขามองเห็นการลงโทษ พวกเขาจะกล่าวว่า "มีหนทางที่จะได้กลับไปบ้างไหม?"

{42:45} และเธอจะเห็นพวกเขาถูกนำมาข้างหน้าไฟนรก สยบจำนนอย่างอับยศ พวกเขาแอบขำเลื่องมองด้วยปลายตา และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาจะกล่าวว่า "พวกที่สูญเสียคือ บรรดาผู้ที่สูญเสียตนเอง และครอบครัวของตนในวันฟื้นคืนชีพ" มิหรือ พวกทุจริตนั้นจะอยู่ในการลงโทษอันถาวร?

{42:46} และพวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขา นอกจากอัลลอฮ์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง เขาผู้นั้นก็จะไม่มีหนทาง

{42:47} จงตอบรับการเรียกร้องของพระเจ้าของพวกเขาเถิด ก่อนการมาถึงของวันหนึ่งจากอัลลอฮ์ ซึ่งจะไม่มีการหลีกเลี่ยงได้ และในวันนั้นพวกเธอจะไม่มีที่พักพิง และพวกเธอก็จะไม่มีทางปฏิเสธอีกด้วย

{42:48} แต่ถ้าพวกเขาผินหลังให้ เราก็ไม่ได้ส่งเธอมายังพวกเขาเพื่อเป็นผู้คุ้มกันรักษา หน้าที่ของเธอเพียงแต่เผยแผ่เท่านั้น และแท้จริง ถ้าเราจะให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเรา เขาก็จะยินดีกับมัน และหากเคราะห์กรรมประสบแก่พวกเขา เนื่องจากน้ำมือของพวกเขาเองได้ประกอบไว้ มนุษย์นั้นก็เป็นผู้เนรคุณเสมอ

{42:49} อำนาจการปกครองแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานลูกเพศหญิงแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงประทานลูกเพศชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

{42:50} หรือพระองค์ทรงประทานทั้งคู่แก่พวกเขา คือทั้งลูกเพศชายและเพศหญิง และพระองค์ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีอำนาจ

{42:51} และสำหรับมนุษย์มนุษย์ ไม่มีวิธีที่อัลลอฮฺจะทรงสนทนากับเขา นอกจากโดยทางการเปิดเผยสำแดงหรือโดยทางเบื้องหลังจากนั้น หรือโดยที่พระองค์จะส่งทูตมา แล้วเขาก็จะนำการเปิดเผยสำแดงมาตามที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยพระอนุมัติของพระองค์ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงสูงส่ง พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{42:52} และเช่นนั้นแหละเราได้เปิดเผยสำแดงวิญญาณ(อัลกุรอาน)แก่เธอ ตามบัญชาของเรา เธอไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า อันใดคือคัมภีร์ และอันใดคือการศรัทธา ทว่าเราได้บันดาลให้อัลกุรอานเป็นรัศมี เพื่อใช้มันชี้แนะทางแก่ผู้ที่เราประสงค์จากปวงบ่าวของเรา และแท้จริงเธอนั้นจะชี้นำสู่ทางเที่ยง

{42:53} ทางของอัลลอฮฺ ซึ่งสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ มิหรือ ลู่อัลลอฮฺเท่านั้น ที่มวลกิจการจะกลับคืน?

43. ชูเราะฮ์อัซซุครุฟ (เครื่องประดับทองคำ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{43:1} ฮามิม

{43:2} ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันชัดแจ้ง

{43:3} แท้จริงเราได้ทำให้คัมภีร์เป็นกุรอานภาษาอาหรับ เพื่อพวกเขาจะได้ไตร่ตรอง

{43:4} และแท้จริงมัน ซึ่งอยู่ในกระดานที่ถูกพิทักษ์ ณ ที่เรานั้น ช่างสูงส่งยิ่ง พรั่งพร้อมด้วยปรัชญา

{43:5} จะให้เรายกเลิกการส่งข้อตักเตือนมาแก่พวกเขา เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน กระนั้นหรือ?

{43:6} และตั้งเท่าใดแล้วที่เราได้ส่งนบีมาในชนรุ่นแรก

{43:7} และไม่มีนบีสักคนที่ได้มายังพวกเขา แล้วไม่ได้ถูกพวกเขาเยาะเย้ย

{43:8} เราจึงได้ทำลายบรรดาผู้เข้มแข็งทางสมรรถภาพมากกว่าพวกเขา และอุทสาหกรรมของชนรุ่นแรกก็ได้ล่วงลับไปแล้ว

{43:9} และหากเธอถามพวกเขา "ผู้ใดเล่าเป็นผู้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน?" แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่า "มันถูกสร้างโดยพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงรอบรู้"

{43:10} พระผู้ซึ่งทรงแผ่แผ่นดินให้กว้างสำหรับพวกเขา และทรงทำให้มีถนนหนทางในแผ่นดินสำหรับพวกเขา เพื่อพวกเขาจะบรรลุสู่เป้าหมาย

{43:11} และพระผู้ซึ่งทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณ และด้วยน้ำนั้น เราได้ชุบชีวิตแผ่นดินที่แห้งแล้ง เช่นนั้นแหละพวกเขาจะถูกนำออกมา (ให้ฟื้นคืนชีพ)

{43:12} และพระผู้ซึ่งทรงสร้างทุกสรรพสิ่งเป็นคู่ ๆ และสำหรับพวกเขาทรงบันดาลให้เรือและปศุสัตว์เป็นสิ่งที่พวกเขาใช้ขับขี่

{43:13} เพื่อพวกเขาจะได้นั่งอยู่บนหลังของมันอย่างมั่นคง แล้วพวกเขาจะได้รำลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้นั่งขึ้นมันแล้ว และพวกเขาก็จะกล่าวว่า "พระพิสุทธิคุณแห่งพระผู้ทรงบันดาลให้พาหนะนี้เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกแก่พวกเขา และพวกเขานี้ไม่เคยสามารถที่จะควบคุมมันได้เลย"

{43:14} "และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่อน"

{43:15} และพวกเขาได้ตั้งบ่าวบางคนของพระองค์ให้เป็นภาคหนึ่งของพระองค์ แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณอย่างชัดแจ้ง

{43:16} พระองค์ยึดเอาจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นมาเป็นธิดา และพระองค์ทรงเลือกสรรบุตรให้แก่พวกเขากระนั้นหรือ?

{43:17} และหากพวกเขาคนใดได้รับข่าวดี ตามที่เขาได้ตั้งอุปมาแก่พระผู้ทรงเมตตา ใบหน้าของเขา ก็หมองคล้ำไม่เสื่อมคลาย และเขาก็เศร้างล

{43:18} และผู้ที่ถูกเลี้ยงให้เติบโตมาท่ามกลางเครื่องประดับ และในการโต้เถียงก็ไม่มีอันใดชัดแจ้งนั้นหรือ? (ที่จะให้เป็นภาคีของพระองค์)

{43:19} และพวกเขาได้อุปโลกน์มะลาอิกะฮ์ ซึ่งพวกเขาเป็นบ่าวของพระผู้ทรงเมตตา ให้เป็นเพศหญิง พวกเขาได้เห็นเป็นพยานในการสร้างพวก(มะลาอิกะฮ์) กระนั้นหรือ? การเป็นสักขีพยานของพวกเขาจะถูกบันทึกไว้ และพวกเขาจะถูกสอบสวน

{43:20} และพวกเขากล่าวอีกว่า "หากพระผู้ทรงเมตตาทรงประสงค์จริง

พวกเราก็คงไม่เคารพสักการะพวก(เทวรูป)นั้นดอก" พวกเขาไม่มีความรู้อะไรในเรื่องนั้น พวกเขาเพียงแต่คาดคะเนเท่านั้น

{43:21} หรือว่าเราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขาก่อนหน้านี้ พวกเขายึดถือคัมภีร์นั้นไว้อย่างมั่นคง?

{43:22} หามิได้! พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเรายึดถือประเพณีประชาชาติหนึ่ง ดังนั้นเราจึงถูกชี้นำให้ตามแนวทางของพวกเขา"

{43:23} และเช่นนั้นแหละ เราไม่ได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดก่อนหน้านี้เธอไปยังเมืองใด เว้นแต่บรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมันเป็นกล่าวว่า "เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเรายึดถือประเพณีประชาชาติหนึ่ง ดังนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา"

{43:24} เขากล่าวว่า "หากว่าฉันได้นำมาให้พวกเขา ซึ่งแนวทางที่ถูกต้องกว่าที่พวกเขาได้พบเห็นบรรพบุรุษของพวกเขายึดถืออยู่เล่า?" พวกเขา กล่าวว่า "แท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกส่งมาแก่พวกท่าน"

{43:25} ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา บัดนี้จึงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะเป็นเช่นใด

{43:26} และ(จงรำลึก)เมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของตนและหมู่ชนของตนว่า "แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะ"

{43:27} "นอกจากพระเจ้าซึ่งทรงบังเกิดฉันเท่านั้น เพราะแท้จริงพระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ฉัน"

{43:28} และเขาได้ทำให้คำปฏิญาณคงอยู่ต่อไปในลูกหลานของตน หวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

{43:29} ยิ่งกว่านั้น ฉันได้ให้พวกเขาเหล่านั้น และบรรพบุรุษของพวกเขา

หลงระเริงอยู่ จนกระทั่งได้มีสัจธรรมและศาสนทูตผู้ประกาศศาสน์อย่างชัดแจ้งมายังพวกเขา

{43:30} ครั้นเมื่อได้มีสัจธรรมมายังพวกเขา พวกเขาก็กกล่าวว่า "นี่คือไสยศาสตร์ และแท้จริง พวกเราก็คือเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัจธรรมนั้น"

{43:31} และพวกเขากล่าวว่า "เหตุใดอัลกุรอานนี้จึงไม่ถูกประทานลงมาให้แก่ชายใดสักคน อันเป็นผู้ยิ่งใหญ่แห่งสองเมืองนี้เล่า?"

{43:32} พวกเขาเป็นผู้แบ่งปันความเมตตาแห่งพระเจ้าของเอกระนั้นหรือ? เราต่างหากที่ เป็นผู้แบ่งปันปัจจัยยังชีพของพวกเขา ระหว่างพวกเขาในชีวิตโลกนี้ และเราได้เชิดชูบางคนในหมู่พวกเขาเหนือกว่าอีกบางคนหลายชั้น เพื่อพวกเขาจะได้พึงพาอาศัยซึ่งกันและกัน และความเมตตาของพระเจ้าของเธอนั้นดียิ่งกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้

{43:33} และหากไม่ใช่เพราะการที่ปวงมนุษย์จะเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว เราก็คะบันดาลให้หลังคาบ้านของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้ทรงเมตตาอันเป็นเงิน รวมทั้งบันไดที่พวกเขาขึ้น

{43:34} และรวมทั้งประตูบ้านและเตียงตั้ง ที่พวกเขาอนอกเขนกบนนั้น

{43:35} และเครื่องประดับทองคำ แต่ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงสิ่งอำนวยความสะดวกแห่งชีวิตโลกนี้เท่านั้น ส่วนปรโลก ณ ที่พระเจ้าของเธอนั้นจะเป็นของบรรดาผู้ยำเกรง

{43:36} และผู้ใดเมินจากการรำลึกถึงพระผู้ทรงเมตตา เราจะประกบชัยฏอนตัวหนึ่งให้แก่เขา แล้วมันก็จะป็นคู่ของเขา

{43:37} และแท้จริง พวกมันจะขัดขวางพวกเขาออกจากทางที่ถูกต้อง แต่พวกเขาคิดว่า พวกเขานั้นอยู่ในแนวทางที่ถูกต้องแล้ว

{43:38} จนกระทั่งเมื่อเขาได้มายังเรา(ในวันฟื้นคืนชีพ) เขาจะกล่าวขึ้นว่า "อนิจจา ถ้าระหว่างฉันกับเธอมีระยะทางห่างกันเช่นบุรพทิศกับประจิมทิศก็จะมีดี สหายผู้นี้ ช่างชั่วช้าเสียนี้กระไร!"

{43:39} และในวันนี้มันจะไม่อำนวยความสะดวกอันใดเลยแก่พวกเขา เนื่องจากพวกเขาเคยทุจริต แม้ว่าพวกเขาจะมีหุ้นส่วนร่วมกันในการได้รับโทษก็ตาม

{43:40} แล้วเธอจะทำให้คนหูหนวกได้ยิน
หรือชี้ทางแก่คนตาบอดและผู้ที่อยู่ในความหลงผิดอย่างชัดเจนหรือ?

{43:41} มาตราว่าเราจะเอาชีวิตเธอไป เราก็จะลงโทษพวกเขาแน่

{43:42} หรือเราจะแสดงให้เห็นสิ่งที่เราได้สัญญาแก่พวกเขา แท้จริงเรานั้นมีอำนาจเหนือพวกเขา

{43:43} ดังนั้นจงยึดมั่นตามที่ได้ถูกเปิดเผยสำแดงแก่เธอ แท้จริงเธอนั้นอยู่บนแนวทางอันเที่ยงตรง

{43:44} และแท้จริงอัลกุรอานคือข้อตักเตือนแก่เธอและแก่หมู่ชนของเธอ และพวกเขาจะถูกสอบสวน

{43:45} และเธอจงถามผู้ที่เราได้ส่งมาก่อนเธอจากบรรดาศาสนทูตของเราว่า เราได้ตั้งบรรดาพระเจ้า อื่นจากพระเจ้าทรงเมตตา เพื่อเป็นที่เคารพสักการะบ้างไหม?

{43:46} และโดยแน่นอนเราได้ส่งมุขำพร้อมด้วยบรรดาอภินิหารสัญญาของเรายังฟิรเอานู และบรรดาชนชั้นผู้นำของเขา แล้วเขากล่าวว่า "ฉันเป็นศาสนทูตของพระเจ้าแห่งสากลโลก"

{43:47} ครั้นเมื่อเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยบรรดาอภินิหารสัญญาของเรแล้ว พวกเขา ก็หัวเราะเยาะต่อสิ่งเหล่านั้น

{43:48} และเราไม่ได้แสดงอภินิหารสัญญาอันใดแก่พวกเขา เว้นแต่ว่าแต่ละอย่างจะยิ่งใหญ่กว่าอีกอย่าง และเราได้คร่ำพวกราชการลงโทษ หวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

{43:49} และพวกเขากล่าวว่า "โอ้ มายาการ! จงวิงวอนต่อพระเจ้าของท่าน ให้แก่พวกเรา ตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้กับท่าน แท้จริงเราจะเป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกตอง"

{43:50} ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการทรมานให้พ้นไปจากพวกเขา บัดนั้นพวกเขาก็กลับผิดสัญญา

{43:51} และฟิรเอานูได้ประกาศท่ามกลางราษฎรของตน เขากล่าวว่า "โอ้ ราษฎรของข้า อาณาจักรแห่งอียิปต์นี้ไม่ได้เป็นของข้าดอกหรือ? และแม่น้ำเหล่านี้ก็ไหลผ่านเบื้องล่างข้า พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือ?"

{43:52} "ยิ่งกว่านั้นข้ายังดีกว่าคนนี่ ซึ่งเขาเป็นคนอภัยศ และแทบจะพุดจาไม่ชัดถ้อยชัดคำ ไม่ใช่หรือ?"

{43:53} "แล้วเหตุใดจึงไม่มีกำลังให้เขาได้สวมบังเอิญ? หรือมีมะลาอิกะฮ์ติดตามมาอยู่กับเขา"

{43:54} เขาจึงได้หลอกลวงราษฎรของตน แล้วพวกเขาก็ภักดีต่อเขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

{43:55} เมื่อพวกเขาได้ทำให้เรารู้ เราก็จะลงโทษพวกเขา เราได้ทำให้พวกเขาจมน้ำทั้งหมด

{43:56} และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นอดีตที่ล่องลับและอุทหาธรณ์แก่คนรุ่นหลัง

{43:57} และเมื่อบุตรมรยัมถูกยกเป็นอุทหาธรณ์ พลันหมู่ชนของเธอ ก็ให้ร้องอย่างขบขันต่ออุทหาธรณ์นั้น

{43:58} และพวกเขากล่าวว่า "บรรดาพระเจ้าของเราดีกว่าหรือว่าเขา(อีซา)?"
พวกเขาเปรียบเทียบเรื่องนี้แก่เธอ เพียงแต่เพื่อโต้เถียง ยิ่งกว่านั้นพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ชอบการโต้เถียงอีกด้วย

{43:59} เขาเพียงแต่เป็นบ่าวคนหนึ่ง ซึ่งเราได้ประทานความโปรดปรานแก่เขา และเราได้ทำให้เขาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่วงศ์วานของอิสรออิล

{43:60} และหากเราประสงค์ เราจะตั้งให้มะลาอิกะฮ์ในแผ่นดินนี้เป็นผู้สืบช่วงต่อจากพวกเขา

{43:61} "และแท้จริงเขา เป็นเครื่องหมายแห่งวันโลกาวินาศ ดังนั้นเธออย่าได้สงสัยในเรื่องนี้ แต่จงปฏิบัติตามฉัน นี่คือนำทางอันเที่ยงตรง"

{43:62} และอย่าให้ชัยฏอนมาขัดขวางพวกเขา แท้จริงมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของพวกเขา

{43:63} และเมื่ออีซาได้มาพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดแจ้ง เขากล่าวว่า "แน่นอนฉันได้มาหาพวกเขาพร้อมด้วยการเป็นนบีและบทบัญญัติแห่งอันญิล และเพื่อฉันจะได้ชี้แจงแก่พวกเขาให้กระจ่างแจ้งในบางเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน ดังนั้นพวกเขาจงยำเกรงอัลลอฮ์ และภักดีต่อฉันเถิด"

- {43:64} "แท้จริงอัลลอฮ์นั้น พระองค์คือพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกเขาเอง ดังนั้นจงเคารพสักการะพระองค์เถิด นี่คือนิวทางอันเที่ยงตรง"
- {43:65} นิกายต่าง ๆ ได้ขัดแย้งกัน ในระหว่างพวกเขา ดังนั้นความหายนะจึงประสบต่อพวกทูจรีต เนื่องจากการลงโทษแห่งวันอันเจ็บปวด
- {43:66} พวกเขาคอยสิ่งใดอีกไหม? นอกจากวันโลกาวินาศ ซึ่งมันจะมาหาพวกเขาอย่างกระทันหัน โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้สึ
- {43:67} ในวันนี้บรรดามิตรสหายจะเป็นศัตรูกัน นอกจากบรรดาผู้ยำเกรง(อัลลอฮ์)
- {43:68} โอ้ ปวงบ่าวของฉัน ไม่มีสิ่งนำหาวาดกลัวสำหรับพวกเขาในวันนี้ และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก
- {43:69} บรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา และพวกเขาเป็นผู้มอบน้อม
- {43:70} จงเข้าไปในสวนสวรรค์ทั้งพวกเขาเองและคู่ครองของพวกเขาอย่างสุขเกษม
- {43:71} จะมีงานทำด้วยทองคำและจอกถูกนำมาเวียนรอบตัวพวกเขา และในสวนสวรรค์นั้น จะมีสิ่งที่จิตใฝ่ปรารถนา และสายตาสชื่นชม และพวกเขาจะเป็นนอมตะอยู่ในนั้น
- {43:72} และนั่นคือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเขาได้รับเป็นมรดก เนื่องจากที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้
- {43:73} ในสวนสวรรค์นั้นจะมีผลไม้มากมายสำหรับพวกเขา พวกเขาจะได้กินจากมัน
- {43:74} แท้จริงเหล่าทรชนนั้น จะเป็นนอมตะอยู่ในการลงโทษของนรกอยู่เสมอ
- {43:75} การลงโทษนั้นจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และในการลงโทษนั้น พวกเขาเป็นผู้หมดหวัง
- {43:76} และเราไม่ได้ยุติธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่เป็นผู้ทุจริตต่อตัวเอง
- {43:77} และพวกเขาจะร้องเรียกขึ้นว่า "โอ้ มาลิก! โปรดให้พระเจ้าของท่านทรงจัดการให้เราตายเสียเถิด" เขากล่าวว่า "แท้จริงพวกเขาจะเป็นผู้พำนักถาวรอยู่ในนี้"
- {43:78} โดยแน่นอนเราได้นำความสัจจริงมายังพวกเขาแล้ว แต่พวกเขาส่วนมากเป็นผู้ชิงชังความจริง
- {43:79} หรือว่าพวกเขาได้ตกลงวางแผนในเรื่องใด เราก็คือผู้วางแผนเช่นกัน
- {43:80} หรือพวกเขาคิดว่า เราไม่ได้ยินความลับของพวกเขาและการประชุมลับของพวกเขา ห้ามมิได้! และทูตของเราอยู่กับพวกเขาเพื่อบันทึก
- {43:81} จงกล่าวเถิด "ถ้าหากพระผู้ทรงเมตตาทรงมีพระบุตรจริง ฉันก็จะเป็นคนแรกในหมู่ผู้เคารพสักการะ"
- {43:82} พระพิสุทธิคุณแห่งพระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน พระเจ้าแห่งพระบัลลังก์ (ทรงห่างเหิน)จากสิ่งพวกเขาเสกสรรพรรณนา
- {43:83} ดังนั้นเธอจงปล่อยพวกเขาให้มั่วสุมและหลงระเริง จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวัน(ฟื้นคืนชีพ)ของพวกเขา ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้
- {43:84} และพระองค์นั้น ในชั้นฟ้าก็ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของ และในแผ่นดินก็ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าของ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้
- {43:85} ทรงจำเริญ พระผู้ซึ่งอำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และ ณ ที่พระองค์นั้นคือความรอบรู้แห่งวันโลกาวินาศ และยิ่งพระองค์เท่านั้นที่พวกเขาจะถูกนำกลับคืน
- {43:86} และบรรดาผู้ที่วิงวอนขอสิ่งอื่นจากพระองค์นั้น จะไม่มีอำนาจในการขอการรับรอง นอกจากผู้ยืนยันเป็นสักขีพยานด้วยความสัจจริง และพวกเขารู้ดี
- {43:87} และถ้าเธอถามพวกเขาว่า "ผู้ใดเป็นผู้สร้างพวกเขา?" แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์" แล้วเหตุใดเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น
- {43:88} และคำกล่าวของเขาคือ "โอ้ พระเจ้าของข้า! แท้จริงชนเหล่านั้นเป็นหมูชนที่ไม่มีศรัทธา"
- {43:89} ดังนั้น เธอจงให้อภัยแก่พวกเขา และจงกล่าวว่า "ศานติ" แล้วพวกเขาก็จะได้รู้

44. ชูเราะฮ์อัดดูคอน (บท ควัน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{44:1} ฮามีม

{44:2} ขอสาบานด้วยคัมภีร์อันชัดแจ้ง

{44:3} แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคืนอันจำเริญ แท้จริงเราเป็นผู้ตักเตือน

{44:4} ในราตรีนั้นทุก ๆ กิจการที่สำคัญถูกจำแนก

{44:5} เป็นปัญหามาจากเรา แท้จริงเราเป็นผู้ส่งลงมา

{44:6} เป็นความเมตตาจากพระเจ้าของเธอ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงไต่ถาม พระผู้ทรงรอบรู้

{44:7} พระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง หากพวกเธอเป็นผู้เชื่อมั่น

{44:8} ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีก นอกจากพระองค์ ผู้ทรงให้เป็นและผู้ทรงให้สิ้นชีพ พระเจ้าของพวกเธอและพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษรุ่นก่อนของพวกเธอ

{44:9} ทว่าพวกเขาจะเล่นอยู่ในความสงสัย

{44:10} ดังนั้น เธอจงคอยเฝ้าดู วันที่ฟ้าจะนำควันอันชัดเจนนอกมา

{44:11} ซึ่งจะครอบคลุมผู้คน นี่คือการลงโทษอันเจ็บปวด

{44:12} (พวกเขาจะกล่าวว่า) "พระเจ้าของพวกเขาข้า! โปรดปลดเปลื้องการลงโทษนี้ให้พ้นจากพวกข้าฯ แท้จริงพวกข้าฯเป็นผู้มีศรัทธา"

{44:13} ข้อตักเตือนนั้นจะเป็นผลแก่พวกเขาได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ได้มีศาสนทูตผู้ชี้แจงอย่างแจ่มชัดมายังพวกเขาแล้ว

{44:14} แล้วพวกเขาก็ผินหลังออกไปจากเขา และพวกเขา กล่าวว่า "ผู้ถูกเสี้ยมสอนที่วิกลจริต"

{44:15} แน่นอนเราจะปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นไปชั่วขณะหนึ่ง แล้วพวกเขาก็จะกลับไปสู่สภาพเดิม

{44:16} วันที่เราจะกำราบพวกเขาด้วยการกำราบครั้งยิ่งใหญ่ แน่นอนเราเป็นผู้ตัดสินอย่างสามม

{44:17} และโดยแน่นอน เราได้ทดสอบหมู่ชนของฟิรอาฮ์ก่อนหน้าพวกเขา และได้มีศาสนทูตผู้มีเกียรติมายังพวกเขา

{44:18} "จงมอบปวงบ่าวของอัลลอฮ์ให้แก่ฉัน แท้จริงฉันคือศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกเธอ"

{44:19} "และพวกเธอย้ายกตนะหนีอัลลอฮ์ แท้จริงฉันมาหาพวกเธอ พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง"

{44:20} "และแท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกเธอ ไม่ให้พวกเธอทำร้ายฉัน"

{44:21} "และถ้าหากพวกเธอไม่เชื่อฉัน ก็จงถอยห่างไปจากฉัน"

{44:22} แล้วเขาก็วิงวอนขอต่อพระเจ้าของตนว่า "ชนเหล่านี้เป็นหมู่ชนผู้กระทำความผิด"

{44:23} (พระองค์ตรัสว่า) "ดังนั้น จงเดินทางในเวลารাত্রีพร้อมด้วยปวงบ่าวของฉัน เพราะพวกเธอจะถูกติดตามอย่างแน่นอน"

{44:24} "และจงปล่อยทะเลให้สงบนิ่ง เพราะแท้จริงพวกเขาเป็นไพร่พลที่ต้องจมน้ำตาย"

{44:25} ตั้งเท่าใดแล้วที่พวกเขาได้ทิ้งเหล่าสวน และเหล่าตาน้ำ

{44:26} และไร่นา และฟ้านักอาศัยอันมีเกียรติ

{44:27} และความสุขสบาย ที่พวกเขาเคยมี

{44:28} เช่นนั้นแหละ เราได้ให้หมู่ชนอื่นรับมันเป็นมรดกสืบทอด

{44:29} ฟ้าและแผ่นดินก็ไม่ได้รำไห้อาลัยต่อพวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูกประวิงเวลา

{44:30} และโดยแน่นอน เราได้ให้วงศาวานของอิสรออีลรอดพ้นจากการทรมานที่นำอดสู

- {44:31} จากฟิโรเอานู แท้จริง เขาเป็นผู้โอหังที่มาจากผู้ฝ่าฝืน
- {44:32} และโดยแน่นอนเราได้เลือกพวกเขาเหนือประชาชาติทั้งหลาย ในยุคนั้น
เนื่องด้วยความรอบรู้ของเรา
- {44:33} และเราได้ประทานนาสนาสัญญาแก่พวกเขา ซึ่งในนั้นมีข้อทดสอบอย่างชัดเจน
- {44:34} แท้จริงชนเหล่านั้น แน่แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า
- {44:35} "มันเป็นเพียงความตายครั้งแรกของเรา และเราจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก"
- {44:36} "ดังนั้น จงนำบรรพบุรุษของเรากลับมาอีกเถิด หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง"
- {44:37} พวกเขา(ชาวมักกะฮฺผู้ปฏิเสธ)ตึกว่า หรือว่าหมู่ชนแห่งตบะฮ์กันแน่? และบรรดาหมู่ชน
ก่อนหน้าพวกเขาเราได้ทำลายล้างพวกเขา เพราะพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้กระทำความผิด
- {44:38} และเราไม่ได้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสอง อย่างไร้สาระ
- {44:39} เราไม่ได้สร้างทั้งสองเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อความสัตย์จริง ทว่าพวกเขาไม่รู้
- {44:40} แท้จริงวันแห่งการพิพากษานั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขาทั้งหมด
- {44:41} วันที่ญัตติมาตรหนึ่งไม่อาจจะอำนวยการชดเชยอันใดให้แก่ญัตติมาตรใด และพวกเขาเองก็
จะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ
- {44:42} เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงมีเมตตา แท้จริงพระองค์เป็นพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงปรานีเสมอ
- {44:43} แท้จริงต้นซัฎฎุม
- {44:44} จะเป็นอาหารของคนบาป
- {44:45} เช่นทองแดงที่ถูกหลอมเดือด มันจะเดือดพล่านอยู่ในห้อง
- {44:46} เช่นการเดือดพล่านของน้ำร้อน
- {44:47} "จงจับกุมเขาไปและลากเขาไปสู่กลางเพลิงที่ลุกโชน"
- {44:48} "แล้วจงราดเอาการทรมานแห่งน้ำเดือดลงบนศีรษะของเขา"
- {44:49} "จงลิ้มรสเถิด แท้จริง เธอคือผู้มีอำนาจ ผู้มีเกียรติ"
- {44:50} "แท้จริง นี่คือน้ำที่พวกเขาเคยสงสัย"
- {44:51} แท้จริง บรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ในสถานที่อันสงบปลอดภัย
- {44:52} ท่ามกลางเหล่าสวนสวรรค์ และเหล่าน้ำพุ
- {44:53} พวกเขาจะสวมอาภรณ์ทำด้วยผ้าไหมละเอียด และผ้าไหมหยาบ หันหน้าเข้าหากัน
- {44:54} เช่นนั้นแหละ เราจะให้พวกเขามีคู่อรง เป็นดรุณีมีดวงตาสวยงาม
- {44:55} พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้ทุกชนิดที่อยู่ในสวนสวรรค์นั้นอย่างปลอดภัย
- {44:56} ในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความตาย นอกจากความตายครั้งแรก และพระ
องค์จะทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรก
- {44:57} เป็นความโปรดปรานจากพระเจ้าของเธอ นั่นคือความสำเร็จอันใหญ่หลวง
- {44:58} ดังนั้นแท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นที่ง่ายตายในภาษาของเธอ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่
ครวญ
- {44:59} ฉะนั้น จงคอยดูเถิด แท้จริงพวกเขาก็จะเป็นผู้คอยดูเช่นกัน

45. ซูเราะฮ์อัลญะฮิยะฮ์ (บท ผู้คุกเข่า)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{45:1} ฮา มีม

{45:2} การประทานลงมาของคัมภีร์นี้จากอัลลอฮ์ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{45:3} แท้จริงในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น ก็มีนาฬิกาสัญญาสำหรับศรัทธาชน

{45:4} และในการบังเกิดพวกเธอ และการที่พระองค์ทรงแพร่กระจายสัตว์ ก็เป็นนาฬิกาสัญญาสำหรับหมู่ชนผู้เชื่อมั่น

{45:5} และการสับเปลี่ยนของราตรีและทิวา และการที่อัลลอฮ์ทรงนำปัจจัยยังชีพลงมาจากฟ้า แล้วทรงใช้มันชุบชีวิตแผ่นดินหลังจากความตายของมัน และการเปลี่ยนทิศทางเดินของลม ย่อมเป็นนาฬิกาสัญญาสำหรับหมู่ชนที่ใช้สติปัญญา

{45:6} นั่นคือนาฬิกาสัญญาของอัลลอฮ์ ซึ่งเราได้สาธยายมันแก่เธอด้วยความสัตย์จริง ดังนั้นมีเรื่องใดอีกหรือ หลังจากอัลลอฮ์และเหล่าสัญญาของพระองค์ ที่พวกเขาจะมีศรัทธา?

{45:7} ความหายนะจะประสบแก่ทุกคนที่เป็นผู้โกหก ผู้ทำบาปมาก

{45:8} เขาได้ฟังโองการของอัลลอฮ์ถูกสาธยายแก่เขา แล้วเขาก็ตั้งร้นอย่างยะโส ประหนึ่งว่าเขาไม่เคยฟังโองการมาก่อนเลย ดังนั้นจงแจ้งข่าวดีแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

{45:9} และเมื่อเขาได้ทราบสิ่งใดจากโองการของเรา เขาก็ถือเอาโองการเหล่านั้นเป็นของล้อเลียนชนเหล่านี้ พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ

{45:10} เบื้องหน้าพวกเขาคือนรกยะฮันนัม และสิ่งที่พวกเขาชวนขวายไว้จะไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาสักอย่าง และสิ่งที่พวกเขายึดถือเอาเป็นผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ก็เช่นเดียวกัน และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวง

{45:11} นี่คือนาฬิกาที่ถูกต้อง ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาแห่งพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันต์

{45:12} อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์สำหรับพวกเธอ เพื่อให้เรือเดินสมุทรแล่นไปตามน่านน้ำโดยพระบัญชาของพระองค์ และเพื่อพวกเธอจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเธอจะได้ขอบพระคุณ

{45:13} และพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่พวกเธอทั้งหมดนี้มาจากพระองค์ แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นสัญญาสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

{45:14} จงกล่าวเถิดแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา

ให้พวกเขาอภัยแก่บรรดาผู้ที่ไม่หวังในบรรดาวันของอัลลอฮ์ เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนแก่หมู่ชนหนึ่ง ตามที่พวกเขาได้ชวนขวายเอาไว้

{45:15} ผู้ใดประพฤติดีก็จะดีแก่ตนเอง และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะตกหนักแก่ตนเอง แล้วสู่พระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะถูกนำกลับคืน

{45:16} และโดยแน่นอนเราได้ประทานคัมภีร์และการพิพากษาและการเป็นนบีแก่วงศ์วานของอิสราเอล และเราได้ให้ปัจจัยยังชีพจากสิ่งดี ๆ แก่พวกเขา และเราได้เคยเช็ดหูพวกเขาให้เหนือประชาชาติทั้งหลาย

{45:17} และเราได้ประทานเหล่าหลักฐานอันชัดแจ้งแก่พวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้

พวกเขาไม่ได้ขัดแย้งกัน เว้นแต่หลังจากการที่ความรู้ได้มายังพวกเขาแล้ว เนื่องจากความริษยา ระหว่างพวกเขาตนเอง แท้จริงพระเจ้าจะทรงพิพากษาระหว่างพวกเขา ในวันฟื้นคืนชีพ ในสิ่งที่พวกเขาได้ขัดแย้งกัน

{45:18} แล้วเราได้ตั้งเธอให้อยู่บนแนวทางหนึ่งในเรื่องของศาสนาที่แท้จริง ดังนั้นจงปฏิบัติตามแนวทางนั้น และอย่าได้ปฏิบัติตามอารมณ์ของบรรดาผู้ไม่รู้

{45:19} แท้จริงพวกเขาไม่อาจจะช่วยเธอให้พ้นจากอัลลอฮฺแต่อย่างใด และแท้จริงพวกทุจริตนั้นต่างก็เป็นมิตรซึ่งกันและกัน แต่อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นผู้คุ้มครองบรรดาผู้ยำเกรง

{45:20} อัลกุรอานนี้เป็นความประจักษ์แจ้งแก่มวลมนุษยย์ และเป็นแนวทางที่ถูกต้อง และเป็นความเมตตาแก่หมู่ชนที่เชื่อมั่น

{45:21} หรือว่าบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วคิดว่า เราจะทำให้พวกเขาเป็นเช่นบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำความดีงามความดี ให้เท่าเทียมกัน ทั้งในยามมีชีวิตของพวกเขาและยามตายของพวกเขา? ช่างชั่วช้ายิ่งนัก สิ่งที่พวกเขาตัดสินกัน!

{45:22} และอัลลอฮฺทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความสัตย์จริง และเพื่อทุก ๆ ชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ชวนชวนเอาไว้ และพวกเขาจะไม่ได้ได้รับความอยุติธรรม

{45:23} เธอเคยเห็นผู้ที่ยึดถือเอาอารมณ์ของตนมาเป็นพระเจ้าของตนบ้างไหม? และอัลลอฮฺจะทรงให้เขาหลงทางด้วยการรอบรู้ (ของพระองค์) และทรงผินก โสตหูของเขาและหัวใจของเขา และทรงทำให้มีสิ่งบดบังดวงตาของเขา ดังนั้นผู้ใดเล่าจะชี้แนะแก่เขาหลังจากอัลลอฮฺ พวกเธอไม่ได้ใคร่ครวญกันดอกหรือ?

{45:24} และพวกเขา กล่าวว่า "มันมีแต่เพียงชีวิตของเราแห่งโลกนี้ เราจะตายและเราจะเป็น และไม่มีสิ่งใดจะมาทำลายเราให้พินาศได้ นอกจากกาลเวลาเท่านั้น" พวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นดอก พวกเขาเพียงแค่คาดเดา

{45:25} และเมื่อบรรดาสัญญาณอันชัดแจ้งของเราถูกสาธยายแก่พวกเขา พวกเขาก็ไม่มีข้อโต้แย้ง นอกจากด้วยการที่พวกเขาพูดว่า "จงนำบรรพบุรุษของเรากลับมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง"

{45:26} จงกล่าวเถิด "อัลลอฮฺทรงให้พวกเธอมีชีวิตขึ้นมา และทรงให้พวกเธอสิ้นชีพ แล้วพระองค์จะทรงรวบรวมพวกเธอในวันฟื้นคืนชีพอย่างไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนี้ แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้"

{45:27} และอำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮฺ แล้ววันที่โลกาวินาศเกิดขึ้น ในวันนั้นบรรดาผู้กล่าวเท็จจะสูญเสี

{45:28} และเธอจะเห็นชนทุกชาติอยู่ในสภาพคุกเข่า ทุกประชาชาติจะถูกเรียกไปสู่บันทึกของตน วันนี้พวกเธอจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเธอได้กระทำไว้

{45:29} นี่คือนบันทึกของเรา ที่พูดถึงเรื่องของพวกเขาด้วยความสัตย์จริง แท้จริงเราได้ให้บันทึกไว้ตามที่พวกเธอได้กระทำไว้

{45:30} ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดี พระเจ้าของพวกเขา ก็จะทรงนำพวกเขาเข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ นั่นคือความสำเร็จอันชัดแจ้ง

{45:31} ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น (พระองค์จะตรัสแก่พวกเขาว่า) "บรรดาโองการของฉัน ไม่ได้ถูกสาธยายแก่พวกเธอดอกหรือ? แต่พวกเธออด โอหังและพวกเธอเป็นหมู่ชนผู้กระทำผิด"

{45:32} และเมื่อได้มีการกล่าวว่า "แท้จริงสัญญาของอัลลอฮฺนั้นเป็นความจริง และโลกาวินาศนั้นไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในเรื่องนั้น" พวกเธอก็จะกล่าวว่า "เราไม่รู้ว่าโลกาวินาศคืออะไร? เราคิดว่ามีนเพียงแต่เป็นการคาดคะเนเท่านั้น และเราไม่ได้เป็นผู้เชื่อมั่นในเรื่องนี้เลย"

{45:33} และความชั่วที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้จะเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็ห้อมล้อมพวกเขา

{45:34} และจะมีการกล่าวขึ้นว่า "วันนี้เราจะลืมพวกเธอ เช่นที่พวกเธอได้ลืมการพบ ในวันนี้ของพวกเธอ และนรกคือที่พำนักของพวกเธอ และพวกเธอจะไร้ผู้ช่วยเหลือ"

{45:35} "เช่นนั้นแหละ เพราะพวกเธอได้ยึดถือเอาเหล่าสัญญาณของอัลลอฮฺเป็นของล้อเลียน และชีวิตแห่งโลกนี้ได้ล่อลวงพวกเธอ" ดังนั้นวันนี้พวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากนรก และพวกเขาจะไม่ถูกขอร้องให้กลับไปแก้ตัวเพื่อขอขมาโทษ

{45:36} ฉะนั้นมวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ พระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและพระเจ้าแห่งแผ่นดิน
พระเจ้าแห่งสากลโลก

{45:37} ความยิ่งใหญ่ในเหล่าชั้นฟ้าและในแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺเท่านั้น และพระองค์
คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

46. ชูเราะฮ์อัลอะหฺกอฟ (บท เมืองอะหฺกอฟ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{46:1} ฮามิม

{46:2} การประทอนลงมาของคัมภีร์นี้จากอัลลอฮ์ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{46:3} เราไม่ได้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเพื่ออื่นใด เว้นแต่ด้วยความสัตย์จริงและวาระที่ถูกกำหนดไว้ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นผู้ฉินหลังไปจากสิ่งที่พวกเขาถูกตัดเดือน

{46:4} จงกล่าวเถิด "พวกเธอเห็นไหม? สิ่งที่พวกเธอวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้เห็นเถิดว่า พวกมันได้สร้างอันใดในแผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีภาคีในเหล่าชั้นฟ้า จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้มาให้ฉันดูเถิด หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้ หากพวกเธอแน่จริง!"

{46:5} และผู้ใดเล่าจะลุ่มหลงยิ่งกว่าผู้ที่วิงวอนขอ อื่นจากอัลลอฮ์ ที่มันจะไม่ตอบรับเขาจนถึงวันฟื้นคืนชีพ และพวกมันเฉยเมยต่อการวิงวอนขอของพวกเขา

{46:6} และเมื่อมวลมนุษย์ถูกรวม ให้มาชุมนุมกัน พวกมันจะเป็นศัตรูกับพวกเขาและจะเป็นผู้ปฏิเสธการสักการะบูชาของพวกเขา

{46:7} และเมื่อบรรดาโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวเกี่ยวกับสัจธรรมที่ได้มีมายังพวกเขาว่า "นี่คือไสยศาสตร์อย่างชัดแจ้ง"

{46:8} หรือพวกเขา กล่าวว่า "เขาได้เสกสรรปั้นแต่งอัลกุรอานนั้น" จงกล่าวเถิด "ถ้าฉันได้เสกสรรปั้นแต่งมัน พวกเธอก็ไม่มีอำนาจอันใดที่จะช่วยเหลือฉันให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ พระองค์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเธอกำลังง่วนอยู่ เพียงพอแล้วที่พระองค์ทรงเป็นสักขีพยานระหว่างฉันกับพวกเธอ และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ทรงอภิเษก พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{46:9} จงกล่าวเถิด "ฉันไม่ได้เป็นคนแรกในบรรดาศาสนทูต และฉันไม่รู้ว่าอะไรขึ้นแก่ฉันและแก่พวกเธอ ฉันเพียงแต่ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกเปิดเผยสำแดงแก่ฉัน และฉันเพียงแต่เป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง"

{46:10} จงกล่าวเถิด "พวกเธอเห็นไหม? ถ้าหาก(อัลกุรอาน)นี้มาจากอัลลอฮ์ และพวกเธอปฏิเสธ(อัลกุรอาน)นี้ ทั้ง ๆ ที่สักขีพยานคนหนึ่งจากวงศ์วานของอิสรออิลเคยให้คำสักขีต่อ(คัมภีร์ที่มี)ลักษณะเดียวกันนี้ แล้วเขาก็มีศรัทธา แต่พวกเธอกลับตั้งอริขึ้นที่ยะโส แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงนำทางแก่หมู่ชนทุจริต"

{46:11} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาว่า "หากว่า(อัลกุรอาน)นี้มีความดี พวกนั้นก็ไม่มีเหตุหน้าไปยัง(อัลกุรอาน)ก่อนเราดอก" และเนื่องจากว่าพวกเขาไม่ได้รับการชี้แนะทางด้วยอัลกุรอาน พวกเขาจึงกล่าวว่า "นี่คือเรื่อง โทกฮอันเก่าแก่"

{46:12} และก่อนหน้านี้ มีคัมภีร์ของมุซาเป็นแบบอย่างและความเมตตา และนี่คืออัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ยืนยัน เป็นภาษาอาหรับ เพื่อตักเตือนบรรดาผู้กระทำความผิด และเป็นข่าวประเสริฐสำหรับผู้ประพฤติดี

{46:13} แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเรา" แล้วพวกเขาก็ยืนยันยึดตามคำกล่าวนั้น จะไม่มีสิ่งนำหวาดกลัวสำหรับพวกเขา และพวกเขาก็จะไม่เศร้าโศก

{46:14} ชนเหล่านั้นคือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาเป็นอมตะอยู่ในนั้น เป็นการตอบแทนที่พวกเขาได้กระทำไว้

{46:15} และเราได้สั่งเสียมุสยาให้กตัญญูต่อบิดามารดาของตน มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยากและได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์เขาและการหย่านมเขาในระยะเวลาสามสิบเดือน จนกระทั่งเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะของตนและมีอายุถึงสี่สิบปี เขาจะกล่าววิงวอนว่า

"พระเจ้าของข้า! โปรดประทานโอกาสแก่ข้าฯ เพื่อให้ข้าฯได้ขอบพระคุณต่อความโปรดปรานของพระองค์ ซึ่งได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าฯและแก่บิดามารดาของข้าฯ และให้ข้าฯได้ทำความดีที่พระองค์พอพระทัย และโปรดปรับปรุงแก้ไขวงศ์ตระกูลของข้าฯ แท้จริงข้าฯขอลูแก่โทษต่อพระองค์ และแท้จริงข้าฯอยู่ในหมู่ผู้สวามิภักดิ์"

{46:16} คนเหล่านี้ คือบรรดาผู้ที่เรารับเอาส่วนที่ดียิ่งจากสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ และเราจะละเลยมวลความผิดของพวกเขา โดยอยู่ร่วมกับชาวสวรรค์ เป็นการสัญญาอันสัจจะ ซึ่งพวกเขาได้เคยถูกสัญญาไว้

{46:17} และผู้ที่กล่าวแก่บิดามารดาของตนว่า "อุฟ แก่ท่านทั้งสอง! ท่านทั้งสองขู่ฉันว่า ฉันจะถูกให้ออกมาพินคืนชีพอีกกระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่หลายรุ่นชนก่อนหน้าฉันได้ล่วงลับไปแล้ว"

และเขาทั้งสองร้องขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ (ฟลางกล่าวแก่ลูกว่า) "ความหายนะจงประสบแก่เธอจงมีศรัทธาเถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮฺนั้นเป็นความจริง" แล้วเขาก็พูดว่า "เรื่องนี้เพียงแต่เป็นนิยายแห่งบรรพชน"

{46:18} คนเหล่านี้ คือบรรดาผู้ที่พระดำรัส(แห่งการลงโทษ)เป็นที่คู่ควรแก่พวกเขา ที่จะเข้าร่วมอยู่กับหมู่ชนต่าง ๆ แห่งพวกญินและมนุษย์ ที่ได้ล่วงลับไปก่อนพวกเขา แท้จริงพวกเขาเป็นผู้สูญเสีย

{46:19} และแต่ละคนนั้นจะได้รับฐานันดรหลายชั้น เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้ และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วนตามผลงานของพวกเขา โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอยู่ดีธรรม

{46:20} และวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก "พวกเธอได้ผลาญสิ่งดีงามของพวกเธอในชีวิตแห่งโลกของพวกเธอจนหมดสิ้น และพวกเธอได้เสพลำราญกับมันแล้ว ฉะนั้นวันนี้พวกเธอจะได้รับการตอบแทนด้วยการลงโทษอันอัปยศ เนื่องด้วยพวกเธอ

หยิ่งยะโสในแผ่นดิน โดยไม่เป็นธรรม และเนื่องด้วยพวกเธอฝ่าฝืน"

{46:21} จงรำลึกถึง(ฮูด) พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาอด ขณะที่เขากล่าวเตือนหมู่ชนของตนที่เนินเขาอัลอะหุกอฟ โดยได้เคยมีบรรดาผู้ตักเตือนก่อนหน้าเขาและภายหลังเขา "พวกเธออย่าเคารพสักการะผู้ใด นอกจากอัลลอฮฺ แท้จริงฉันกลัวแทนพวกเธอถึงการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่"

{46:22} พวกเขา กล่าวว่า "ท่านมาหาพวกเราเพื่อจะผลักพวกเราให้เห็นห่างจากการเคารพสักการะบรรดาสิ่งบูชาของเรากระนั้นหรือ? ดังนั้นจงนำ(การลงโทษ) ตามที่ท่านได้สัญญากับเราไว้เถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้สัตย์จริง

{46:23} (ฮูด)กล่าวว่า "แท้จริงความรู้(เรื่องการลงโทษ)นั้นอยู่ที่อัลลอฮฺ และฉันขอประกาศแก่พวกเธอตามที่ฉันได้ถูกส่งมาเพื่อการนี้ แต่ฉันเห็นว่าพวกเธอเป็นหมู่ชนผู้มั่งมาย"

{46:24} ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเมฆทึบเคลื่อนมายังหุบเขาของพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า "นี่คือเมฆที่จะให้น้ำฝนแก่เรา" ไม่ดอก มันคือสิ่งที่พวกเธอเร่งขอให้เกิด มันคือลมพายุ ในนั้นมีการลงโทษอันเจ็บปวด

{46:25} มันจะทำลายทุกสิ่งตามพระบัญชาของพระเจ้าของมัน แล้วพวกเขาก็กลายเป็นว่า จะไม่มีอะไรเหลือให้เห็น นอกจากบ้านพักอาศัยของพวกเขาเท่านั้น เช่นนี้แหละ เราจะตอบแทนหมู่ชนผู้กระทำความผิด

{46:26} และแน่นอน เราได้ประทานความมั่งคั่งแก่พวกเขา ที่เราไม่เคยให้พวกเธอถึงขนาดนั้นเลย และเราได้ทำให้พวกเขามีโสตหู มีดวงตา และมีจิตใจ ทว่าโสตหูของพวกเขา ดวงตาของพวกเขา และจิตใจของพวกเขาไม่ได้อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย พวกเขาจึงปฏิเสธบรรดาสัญญาณของอัลลอฮฺ และสิ่งที่พวกเขาได้เคยเยาะเย้ยไว้นั้นก็กลับมาหาพวกเขาเอง

{46:27} และแน่นอน เราได้ทำลายบ้านเมืองต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ พวกเธอ และเราได้แจกแจงสัญญาณต่าง ๆ หลายต่อหลายครั้ง หวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด

{46:28} เหตุใดเล่าเหล่าสิ่งบูชา อื่นจากอัลลฮู ที่พวกเขายึดถือ เพื่อความใกล้ชิด จึงไม่ช่วยเหลือพวกเขา? แต่พวกมันได้หายสาบสูญไปจากพวกเขา และนั่นคือการกล่าวเท็จของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาสูงขึ้น

{46:29} และ(จงรำลึก)เมื่อเราได้ให้ญินจำนวนหนึ่งมุ่งไปยังเธอ เพื่อฟังอัลกุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขา มาปรากฏตัวต่อหน้าอัลกุรอาน พวกเขา กล่าวว่า "จงเจียสดับฟังเถิด" เมื่อจบลงแล้ว พวกเขาก็หันกลับไปยังหมู่ชนของพวกเขา เป็นผู้ตักเตือน

{46:30} พวกเขา กล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของเรา แท้จริงเราได้ฟังคัมภีร์(อัลกุรอาน) ถูกประทานลงมา หลังจากภูเขา เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนอัลกุรอาน เพื่อชี้แนะทางไปสู่สวรรค์ และแนวทางที่เที่ยงตรง"

{46:31} "โอ้ หมู่ชนของเรา! จงตอบรับต่อผู้เรียกร้องของอัลลฮูเถิด และจงมีศรัทธาต่อเขา พระองค์ก็จะทรงอภัยโทษจากความผิดของพวกเขาให้แก่พวกเขา และจะทรงให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด"

{46:32} "และผู้ใดที่ไม่ตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลฮู เขาก็ไม่ใช่จะหนีรอดไปที่ใดในแผ่นดินนี้ได้ และเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองอื่นจากพระองค์ ชนเหล่านี้อยู่ในความหลงผิดอย่างชัดแจ้ง"

{46:33} และพวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลฮู - ซึ่งได้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดยที่ไม่ทรงอ่อนเพลียเนื่องจากการสร้างสิ่งเหล่านั้น - ย่อมทรงเป็นพระผู้มีอานุภาพที่จะชุบชีวิตแก่คนตาย แท้จริง พระองค์เป็นพระผู้ทรงอานุภาพเหนือทุก ๆ สิ่ง

{46:34} และวันซึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรก "นี่ไม่ใช่ความจริงดอกหรือ?" พวกเขา กล่าวว่า "แน่นอน ขอสาบานต่อพระเจ้าของพวกข้าฯ" พระองค์ตรัสว่า "ดังนั้นก็จงลิ้มรสการลงโทษตามที่พวกเธอได้ปฏิเสธศรัทธา"

{46:35} ดังนั้นเธอจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นในเหล่าศาสนทูตได้เคยอดทนมาก่อนแล้ว และอย่ารีบเร่ง(ให้มีการลงโทษ)แก่พวกเขา วันที่พวกเขาจะเห็นสิ่งที่เคยถูกสัญญาไว้แก่พวกเขา ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่ได้พำนักอยู่(ในโลกนี้)เว้นแต่เพียงยามหนึ่งของทิวาเท่านั้น นี่คือการประกาศตักเตือน ดังนั้นความหายนะจะไม่ประสบแก่ผู้ใด นอกจากหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น

47. ชูเราะฮ์มุหัมมัด (บท นบีมุหัมมัด)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {47:1} บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และขัดขวางทางของอัลลอฮ์นั้น พระองค์ได้ทรงทำให้การทำงานของพวกเขาลงหายไป
- {47:2} ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำความดี และมีศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่มุหัมมัด และว่าอัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรมมาจากพระเจ้าของพวกเขา พระองค์จะทรงลบล้างความผิดของพวกเขาให้ออกไปจากพวกเขา และจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น
- {47:3} ทั้งนี้เพราะว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามความเท็จ ส่วนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาได้ปฏิบัติตามสัจธรรมจากพระเจ้าของพวกเขา เช่นนี้แหละ อัลลอฮ์ทรงยกเหล่าอาหารัษ์ของพวกเขาแก่ปวงมนุษย์
- {47:4} และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ก็จึงฟันที่คอ จนกระทั่งเมื่อพวกเขาพิชิตพวกเขาแล้ว ก็จึงจับพวกเขาเป็นเชลย หลังจากนั้นจะปล่อยเป็นไทหรือจะเรียกเอาค่าไถ่ก็ได้ จนกระทั่งสงครามนั้นได้สิ้นสุดลงด้วยการวางอาวุธยุทธโศปกรณ์ เช่นนั้นแหละ หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงกำราบพวกเขา แต่ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบพวกเขาเหล่านั้น ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกสังหารในทางแห่งอัลลอฮ์ พระองค์จะไม่ทรงทำให้การทำงานของพวกเขาลงหายไปเป็นอันขาด
- {47:5} พระองค์จะทรงชี้แนะทางแก่พวกเขาและจะทรงปรับปรุงสภาพของพวกเขาให้ดีขึ้น
- {47:6} และจะทรงนำพวกเขาเข้าสวนสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงแจ้งให้พวกเขาแล้ว
- {47:7} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา หากพวกเขาสนับสนุนอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงสนับสนุนพวกเขาและจะทรงตรึงเท้าของพวกเขาให้มั่นคง
- {47:8} ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ความพินาศหายนะจะประสบกับพวกเขา และพระองค์ได้ทรงทำให้การทำงานของพวกเขาลงหายไป
- {47:9} ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาเกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา พระองค์จึงทรงทำให้การทำงานของพวกเขาสูญสลาย
- {47:10} พวกเขาไม่ได้ท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินดอกหรือ แล้วพิจารณาว่า บั้นปลายของประชาชาติในยุคนั้นหน้าพวกเขานั้นเป็นเช่นใด? อัลลอฮ์ได้ทรงทำลายล้างพวกเขา และสำหรับพวกปฏิเสธศรัทธาก็เป็นเช่นเดียวกัน
- {47:11} ทั้งนี้เพราะว่าอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ที่มีศรัทธา ส่วนพวกปฏิเสธศรัทธานั้นไม่มีผู้คุ้มครอง
- {47:12} แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงนำบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำความดีเข้าสู่เหล่าสวนสวรรค์ เบื้องล่างของมันนั้น มีแม่น้ำลำธารไหลผ่าน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นพวกเขาจะหลงระเห็จและกินเหยียงปศุสัตว์กิน และไฟนรกคือที่พำนักของพวกเขา
- {47:13} และตั้งกำแพงมาแล้ว ที่มันมีกำลังเข้มแข็งกว่าเมืองของเธอ ที่ซบใสไล่เธอออก เราได้ทำลายล้างพวกเขา ซึ่งก็ไม่มีผู้ช่วยเหลือพวกเขาเลย
- {47:14} ดังนั้นผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระเจ้าของตน จะเหมือนกับผู้ที่ทำงานชั่วของตนได้ถูกทำให้ดูดีสำหรับตน และพวกที่ปฏิบัติตามอารมณ์ของพวกเขากระนั้นหรือ?
- {47:15} อุปมาของสวนสวรรค์ซึ่งบรรดาผู้ยำเกรงได้ถูกสัญญาไว้ ในสวนสวรรค์นั้นมีเหล่าธารน้ำที่ไม่ผันแปร และเหล่าธารน้ำนม ที่รสชาติของมันไม่เปลี่ยนแปลง และเหล่าธารน้ำสุราเป็นโอชะอร่อยแก่ผู้ดื่ม และเหล่าธารน้ำผึ้งที่สะอาดบริสุทธิ์ และในสวนสวรรค์นั้น พวกเขาจะได้รับผลไม้ทุกชนิด และการอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขา จะเหมือนกับผู้ที่พำนักอยู่ในไฟนรกและต้องดื่มน้ำเดือด แล้วมันดัดลำไส้ของพวกเขากระนั้นหรือ?

{47:16} ในหมู่พวกเขา มีผู้เจียหู่ฟ่งเธอ จนกระทั่งเมื่อพวกเขาออกไปจากเธอ พวกเขาจะกล่าวต่อผู้มีความรู้ ว่า "เมื่อไหร่เขาพูดอะไรหรือ?" คนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขา และพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ของพวกเขา

{47:17} ส่วนผู้ที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง พระองค์ทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา และจะทรงประทานให้แก่พวกเขาซึ่งการยำเกรงของพวกเขา

{47:18} ดังนั้นพวกเขาจะคอยสิ่งใดเล่า นอกจากวันโลกาวินาศ? ซึ่งมันจะมาถึงพวกเขาอย่างกะทันหัน เพราะบรรดาสัญญาของมันก็ ได้มีมาแล้ว การรำลึกของพวกเขาจะมีประโยชน์อะไรสำหรับพวกเขาอีกเล่า? ถ้ามันได้มาถึงพวกเขา

{47:19} ฉะนั้นจงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ และจงขอลอภัยโทษต่อความผิดเพื่อตัวเธอเอง และเพื่อบรรดาบุรุษผู้มีศรัทธาและบรรดาสตรีผู้มีศรัทธา และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งถึงพฤติการณ์ของพวกเขาและที่พำนักของพวกเขา

{47:20} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธากล่าวว่า "เหตุใดสักซุเราะฮฺหนึ่งจึงไม่ถูกประทานลงมาเล่า?" ครั้นเมื่อซุเราะฮฺหนึ่ง ที่รัดกุมชัดเจนถูกประทานลงมา และมีการสงครามระบอบอยู่ในนั้น เธอจะเห็นบรรดาผู้ที่มีโรค ในจิตใจของตนจะจ้องมองเธอ เสมือนการมองของผู้เป็นลม ใกล้จะตาย อันสิ่งที่ประเสริฐที่สุดสำหรับพวกเขา คือ...

{47:21} การภักดีและคำพูดที่ดี ดังนั้นเมื่อกิจการนั้นจริงจังกแล้ว หากว่าพวกเขาจริงใจต่ออัลลอฮฺแล้ว ก็จะเป็นการดีแก่เขา

{47:22} พวกเขาหวังว่า หากพวกเขาได้ปกครอง พวกเขา ก็จะก่อความเสียหายในแผ่นดิน และตัดขาดกับเครือญาติของพวกเขากระนั้นหรือ?

{47:23} คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺทรงสาปแช่งพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้พวกเขาหูหนวก และทรงทำให้พวกเขาตาบอด

{47:24} พวกเขาไม่ได้พิจารณาใคร่ครวญอัลกุรอานดอกหรือ? ทว่าบนหัวใจของพวกเขา มีเหล่ากุญแจล้นอยู่

{47:25} แท้จริงบรรดาผู้ผินหลังกลับไป หลังจากที่แนวทางอันถูกต้องเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว ชัยฏอนได้ล่อลวงพวกเขา และได้ให้ความหวังแก่พวกเขา

{47:26} ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาได้กล่าวแก่บรรดาผู้เกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮฺทรงประทานลงมาว่า "เราจะเชื่อฟังปฏิบัติตามในกิจการบางอย่าง" แต่อัลลอฮฺทรงทราบดีถึงความลับของพวกเขา

{47:27} แล้วจะเป็นเช่นใด เมื่อมะลาอิกะฮฺมาเอาชีวิตของพวกเขา โดยตีใบหน้าของพวกเขา และหลังของพวกเขา

{47:28} ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ก่อความกริ้วแก่อัลลอฮฺ และพวกเขารังเกียจความโปรดปรานของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้การทำงานของพวกเขาสูญสลาย

{47:29} บรรดาผู้ที่มีโรคในจิตใจของพวกเขา คิดว่า อัลลอฮฺจะไม่ทรงนำเอาความอิจจาเราะฮฺของพวกเขาออกมา ให้เป็นที่ประจักษ์ กระนั้นหรือ?

{47:30} และหากเราประสงค์ เราก็คงเปิดเผยพวกเขาแก่เธอ แล้วเธอก็จะรู้จักพวกเขาที่สัญลักษณ์ของพวกเขา และเธอก็จะรู้จักพวกเขาได้จากน้ำเสียงแห่งการพูด และอัลลอฮฺทรงรู้ดีถึงการงานของพวกเขา

{47:31} และเราก็จะทดสอบพวกเขา จนกระทั่งเราจะรู้ถึงบรรดาผู้ต่อสู้และบรรดาผู้หนักแน่นอดทนในหมู่พวกเขา และเราจะทดสอบการงานของพวกเขา

{47:32} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางทางของอัลลอฮฺและต่อต้านศาสนทูตนี้ หลังจากที่แนวทางที่ถูกต้องได้เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาไม่อาจจะก่ออันตรายใด ๆ แก่อัลลอฮฺได้เลย พระองค์จะทรงทำให้การงานของพวกเขาสุญสลาย

{47:33} โอ้ บรรดาผู้ที่มิศรัทธา จงภักดีต่ออัลลอฮ์และจงภักดีต่อศาสนทูตคนนี้เถิด และอย่าลบล้าง
การทำงานของพวกเธอ

{47:34} แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางหนทางแห่งอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาตายลง ทั้ง ๆ
ที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่ อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้พวกเขาเลย

{47:35} ดังนั้น พวกเธออย่าท้อแท้และเรียกร้องไปสู่การสงบศึก เพราะพวกเธอเป็นผู้ยู่เหนือสุด
และอัลลอฮ์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเธอ และพระองค์จะไม่ทรงลิดรอนผลตอบแทนแห่งการทำงานของพวกเธอ

{47:36} การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เป็นแต่เพียงการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริงเท่านั้น และหากพวก
เธอศรัทธาและยำเกรง พระองค์จะทรงประทานรางวัลของพวกเธอแก่พวกเธอ และพระองค์จะไม่ทรง
ขอทรัพย์สินของพวกเธอ

{47:37} หากพระองค์ทรงขอทรัพย์สินจากพวกเธอและทรงรับร่ำพวกเธอ พวกเธอก็จะตระหนี่ และ
พระองค์จะทรงนำเอาความอึดอัดใจของพวกเธอออกมาให้ประจักษ์

{47:38} ก็พวกเธอนี้แหละคือหมู่ชนที่ถูกเรียกร้องให้บริจาคในทางของอัลลอฮ์ แต่มีบางคนในหมู่
พวกเธอเป็นผู้ตระหนี่ ดังนั้น ผู้ใดตระหนี่ เขาก็ตระหนี่แก่ตนเอง เพราะอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงมั่งมี แต่
พวกเธอเป็นผู้ขัดสน และถ้าพวกเธอเหินห่างออกไป พระองค์ก็จะทรงเปลี่ยนหมู่ชนอื่นแทนพวกเธอ
แล้วพวกเขาเหล่านั้นจะไม่เป็นเช่นพวกเธอ

48. ซูเราะฮ์อัลฟัทหฺ (บท ชัยชนะ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {48:1} แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เธอซึ่งเป็นชัยชนะอย่างชัดเจน
- {48:2} เพื่ออัลลอฮฺจะได้ทรงอภัยโทษความผิดของเธอ ที่ได้ล่วงไปแล้วและที่จะเกิดขึ้นภายหลัง และจะทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์ครบสมบูรณ์แก่เธอ และทรงชี้แนะหนทางอันเที่ยงตรงแก่เธอ
- {48:3} และอัลลอฮฺจะทรงช่วยเหลือเธอด้วยการช่วยเหลืออย่างเข้มแข็ง
- {48:4} พระองค์คือพระผู้ทรงประทานความเจียบสงบลงมาในจิตใจของบรรดาผู้ที่มีศรัทธา เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาให้กับการศรัทธาของพวกเขา และไฟรพลแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮฺเท่านั้น และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ
- {48:5} เพื่อพระองค์จะทรงนำบรรดาผู้ที่มีศรัทธาชายและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาหญิงเข้าเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน พวกเขาเป็นอมตะอยู่ในนั้น และพระองค์จะทรงลบล้างความผิดของพวกเขาออกจากพวกเขา และนั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง ณ ที่อัลลอฮฺ
- {48:6} และเพื่อพระองค์จะทรงลงโทษแก่พวกสับปลับชายและพวกสับปลับหญิงและบรรดาผู้ตั้งภาคีชายและบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง ผู้ซึ่งคิดในแง่ร้ายเกี่ยวกับอัลลอฮฺ เหตุร้ายเหล่านั้นจึงประสบแก่พวกเขา และอัลลอฮฺทรงโกรธกริ้วต่อพวกเขาและทรงสาปแช่งพวกเขา อีกทั้งทรงเตรียมมรณกรรมอันหนักไว้สำหรับพวกเขา และมันเป็นทางกลับที่เลวร้ายยิ่ง
- {48:7} และไฟรพลแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ ผู้ทรงมีปรีชาญาณ
- {48:8} แท้จริงเราได้ส่งเธอมา เพื่อเป็นสักขีพยานและผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน
- {48:9} เพื่อให้พวกเธอศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และศาสนทูตของพระองค์ และให้ความช่วยเหลือแก่เขา และนับถือเขา และแช่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งในยามอรุณและยามสนธยา
- {48:10} แท้จริงบรรดาผู้ที่ให้สัตยาบันกับเธอนั้น เสมือนกับว่า พวกเขาได้ให้สัตยาบันกับอัลลอฮฺ พระหัตถ์ของอัลลอฮฺทรงอยู่เหนือมือของพวกเขา ฉะนั้นผู้ใดบิดพลิ้ว เสมือนกับว่าเขาทำลายตนเอง ส่วนผู้ใดปฏิบัติตามสัญญาที่เขาได้มีไว้กับอัลลอฮฺโดยครบถ้วน พระองค์ก็จะทรงตอบแทนรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา
- {48:11} ชาวอาหรับชนบทที่เหลือนอยู่ในเมืองจะกล่าวแก่เธอว่า "ทรัพย์สินสมบัติของเราและครอบครัวของเราทำให้เรายุ่ง ดังนั้นได้โปรดอภัยให้แก่เราด้วย" พวกเขากล่าวด้วยลิ้นของพวกเขา ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่มืออยู่ในใจของพวกเขา จงกล่าวเถิด "ผู้ใดเล่าจะมีอำนาจที่จะป้องกันพวกเธอจากอัลลอฮฺ หากพระองค์ทรงประสงค์จะให้ความทุกข์แก่พวกเธอ หรือพระองค์ทรงประสงค์จะให้ประโยชน์แก่พวกเธอ ทว่าอัลลอฮฺทรงตระหนักยิ่งในสิ่งที่พวกเธอกระทำ"
- {48:12} ทว่าอันที่จริงแล้ว พวกเธอนึกว่า ศาสนทูตและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาจะไม่มีวันได้กลับไปยังครอบครัวของพวกเขาอีก และสิ่งนั้นถูกประทับในจิตใจของพวกเขา พวกเธอจึงคิดร้าย และพวกเธอจึงเป็นหมู่ชนที่วิบัติ
- {48:13} และผู้ใดก็ตามไม่ได้มีศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ แท้จริงเราได้เตรียมเพลิงที่ลุกโชติช่วงไว้สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธา
- {48:14} และอำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พระองค์จะทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงอภัยยิ่ง พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{48:15} บรรดาผู้ที่เสี่ยงหนีการออกศึก ที่อยู่ในเมืองจะกล่าวว่า "ยามที่พวกท่านออกเดินทางไปยัง ทรัพย์เชลยเพื่อไปยึดมั่น ก็จงปล่อยให้พวกเราติดตามพวกท่านไปด้วย"

พวกเขาประสงค์ที่จะเปลี่ยนพระพจนารถแห่งอัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด "พวกเขาไม่อาจจะติดตามพวกเรา ได้ เพราะอัลลอฮฺได้ตรัสไว้ก่อนแล้ว" พวกเขาก็จะกล่าวอีกว่า "ทว่าพวกท่านอิฉาดต่อพวกเราต่างหาก" หามิได้! พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยนอกจากเพียงเล็กน้อย

{48:16} จงกล่าวแก่ชาวอาหรับชนบทที่เหลือนอยู่ในเมืองเถิดว่า "พวกเขาจะถูกเรียกให้ไปร่วมต่อสู้ กับชนกลุ่มหนึ่งผู้แข็งแรงแรง จนกว่าพวกเขาจะยอมจำนน ดังนั้นหากพวกเขาก็คืออัลลอฮฺก็จะทรง ประทานรางวัลอันดีงามแก่พวกเขา แต่ถ้าพวกเขาผินหลังหนี เหมือนอย่างที่เคยผินหลังหนีมาก่อน พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด"

{48:17} คนตาบอดไม่ถูกตำหนิ และคนพิการไม่ถูกตำหนิ และคนป่วยไม่ถูกตำหนิ (ถ้าไม่ออกศึก) แต่ถ้าผู้ใดภักดีต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ พระองค์จะทรงนำเขาเข้าสู่เหล่าสวนสวรรค์ มี แม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน ส่วนผู้ใดผินหลังออก พระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการ ลงโทษอันเจ็บปวด

{48:18} โดยแน่นอนอัลลอฮฺทรงปราโมทย์ต่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธา ขณะที่พวกเขาให้สัตยาบันแก่พระองค์ ได้ต้นไม้ม เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา พระองค์จึงได้ทรงประทานความ สงบมั่นลงมาเหนือพวกเขา และได้ทรงตอบแทนพวกเขาด้วยชัยชนะอัน ใกล้เคียง

{48:19} และทรัพย์เชลยอันมากมายที่พวกเขาจะได้รับมัน และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระ ผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{48:20} อัลลอฮฺได้ทรงสัญญาแก่พวกเขาซึ่งทรัพย์เชลยอันมากมายที่พวกเขาจะได้รับมัน โดยพระ องค์ทรงเร่งอันนี้แก่พวกเขา และพระองค์ทรงยับยั้งมือของผู้คนให้พ้นจากพวกเขา และเพื่อมันจะได้ เป็นสัญญาณหนึ่งแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา และเพื่อพระองค์จะได้ทรงชี้แนะทางแก่พวกเขาสู่ทางอันเที่ยง ตรง

{48:21} และทรัพย์เชลยอันอื่นอีก ที่พวกเขาไม่มีกำลังที่จะพิชิตมันได้ แต่อัลลอฮฺทรงล้อมพวกมันไว้ แล้ว และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง

{48:22} และถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ต่อสู้กับพวกเขา พวกเขาก็จะผินหลังกลับอย่างแน่นอน แล้ว พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือเลย

{48:23} นั่นคือแนวทางของอัลลอฮฺแก่บรรดาผู้ที่ล่องลับไปแล้วแต่กาลก่อน และเธอจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เลยในแนวทางของอัลลอฮฺ

{48:24} และพระองค์คือพระผู้ทรงยับยั้งมือของพวกเขาจากพวกเขา และมือของพวกเขาจากพวกเขา ที่หุบเขานครมักกะฮฺ หลังจากที่พระองค์ได้ทรงให้พวกเขามีชัยชนะเหนือพวกเขา และอัลลอฮฺทรงรู้เห็น ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{48:25} พวกเขาคือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางพวกเขาไม่ให้เข้า อัลมัสนับ อัสหะรอหม และสัตว์พลีถูกกักกันไม่ให้บรรลู่สู่ที่เชือดของมัน และ(อาจจะทรงอนุมัติให้พิชิตมักกะฮฺแล้ว) หากไม่ใช่ เพราะมีบรรดาบุรุษผู้มีศรัทธาและบรรดาสตรีผู้มีศรัทธา ซึ่งพวกเขาไม่รู้จักพวกเขา พวกเขาอีกอาจจะ สังหารพวกเขา แล้วก็จะก่อให้เกิดโทษแก่พวกเขาเนื่องจากพวกเขา โดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้เพื่ออัลลอฮฺจะ ทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ หาก(ศรัทธาชนและชนผู้ ปฏิเสธ)แยกออกจากกันได้ แน่แน่นอนเราก็จะลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา ด้วยการ ลงโทษอันเจ็บปวด

{48:26} ขณะที่พวกปฏิเสธศรัทธาได้ลุ่มความคลั่งเข้าในจิตใจของตน ซึ่งเป็นความคลั่งแห่งสมัยอน นารยะ อัลลอฮฺจึงทรงประทานความสงบมั่นของพระองค์ให้แก่ศาสนทูตของพระองค์และแก่บรรดาผู้ที่มี ศรัทธา และให้พวกเขายึดมั่นกับคำแห่งความยำเกรง ซึ่งพวกเขาเหมาะสมกับมัน และเป็นเจ้าของ มัน และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง

{48:27} โดยแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันนั้นสมจริงแก่ศาสนทูตของพระองค์ ด้วยความสัตย์จริงว่า พวกเขาจะได้เข้าสู่ อัลมัสนัด อัลหะรอม อย่างปลอดภัย หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ โดยจะ โทรมบ้างและจะตัดผมบ้าง พวกเขาจะไม่หวาดกลัว เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาไม่รู้ ดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงกำหนดชัยชนะอื่นจากนั้น ซึ่งชัยชนะอัน ใกล้นี้

{48:28} พระองค์คือพระผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์พร้อมด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่ง สัจธรรม เพื่อจะทรงให้มันปรากฏเหนือศาสนาอื่นทั้งหมด และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นสักขีพยาน

{48:29} มุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาเป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อ พวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาตนเอง เธอจะเห็นพวกเขาเป็นผู้กำมฤฎู ผู้กราบ โดยแสวงหาคุณความดีและความ โปรตปรานจากอัลลอฮ์ สัญลักษณ์ของพวกเขาอยู่บน ใบหน้าของ พวกเขาเนื่องจากร่องรอยแห่งการกราบ นั่นคืออุปมาของพวกเขาก็มีอยู่ในคัมภีร์เตวารอฮ์ และอุปมาของพวกเขาก็มีอยู่ในคัมภีร์อินญีล ประหนึ่งเมล็ดพืชที่แตกหน่อ แล้วทำให้มันงอกงาม แล้ว มันก็เติบโตแข็งแรง แล้วก็ทรงตัวอยู่บนลำต้นของมัน นำความปลื้มปิติมาให้แก่ผู้เพาะปลูก เพื่อที่พระองค์จะทรงเอาพวกเขาเป็นสิ่งที่ก่อความ โกรธแค้นแก่พวกปฏิเสธศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงสัญญาบรรดาผู้ ที่มีศรัทธาและกระทำคุณงามความดีในหมู่พวกเขาว่าจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง

49. ชูเราะฮ์อัลหุญรอด (บท ห้องหับ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{49:1} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าล้าหน้า (ในการกระทำใด ๆ)

เมื่ออยู่ต่อหน้าอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรง
ไต่ถาม พระผู้ทรงรอบรู้

{49:2} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าขึ้นเสียงของพวกเธอเหนือเสียงของนบีนี้ และจงอย่าพูดเสียง
ดังกับเขา เยี่ยงการที่พวกเธอพูดเสียงดังระหว่างกัน เพราะการงานต่าง ๆ ของพวกเธออาจจะสูญเสีย
ไป โดยที่พวกเธอไม่รู้ตัว

{49:3} แท้จริงบรรดาผู้ที่ลดเสียงของพวกตน ณ ที่ศาสนทูตของอัลลอฮ์นั้น คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่มี
อัลลอฮ์ทรงทดสอบจิตใจของพวกเขามาเพื่อความยำเกรง พวกเขาจะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอัน
ใหญ่หลวง

{49:4} แท้จริงบรรดาผู้ส่งเสียงเรียกเธอทางเบื้องหลังห้องหับเหล่านั้น พวกเขาส่วนมากไม่ใช่สติ
ปัญญา

{49:5} และหากว่าพวกเขาอดทนไว้จนกว่าเธอจะออกมาหาพวกเขาแล้ว มันก็ย่อมเป็นการดีสำหรับ
พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{49:6} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! หากคนชั่วนำข่าวใด ๆ มาแจ้งแก่พวกเธอ พวกเธอก็จงสอบสวนให้
แน่ชัด หากไม่แล้วพวกเธอก็จะก่อเคราะห์กรรมแก่พวกหนึ่งโดยไม่รู้ตัว แล้วพวกเธอจะกลายเป็นผู้
เสียใจในสิ่งที่พวกเธอได้กระทำไป

{49:7} และพวกเธอจงรู้เถิดว่า ในหมู่พวกเธอนั้นมีศาสนทูตของอัลลอฮ์อยู่ หากเขาเชื่อฟังพวกเธอ
ในกิจการส่วนมากแล้ว แน่نونพวกเธอก็จะลำบากกัน แต่อัลลอฮ์ทรงให้การศรัทธานั้นเป็นที่รักแก่
พวกเธอ และทรงให้การปฏิเสธศรัทธา และความชั่วช้าและการฝ่าฝืนนั้น เป็นที่น่าเกลียดชังแก่พวกเธอ
คนเหล่านั้นคือพวกที่ดำเนินอยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

{49:8} มันเป็นคุณธรรมและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงรอบรู้
พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{49:9} และหากมีคนสองกลุ่มจากบรรดาศรัทธาชนนั้นทะเลาะวิวาทกัน พวกเธอก็จงไกลเกลี่ยระหว่าง
ทั้งสองฝ่าย หากฝ่ายใดหนึ่งในสองฝ่ายนั้นละเมิดต่ออีกฝ่ายหนึ่ง พวกเธอก็จงปราบปรามฝ่ายที่ละเมิด
จนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับใจสู่พระบัญชาของอัลลอฮ์ หากพวกเขากลับใจแล้ว พวกเธอก็จงประนีประนอม
ระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความยุติธรรม และพวกเธอจงให้ความเที่ยงธรรม แท้จริงอัลลอฮ์ทรง
โปรดปรานบรรดาผู้ให้ความเที่ยงธรรม

{49:10} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธานั้นเป็นภราดรกัน ดังนั้นพวกเธอจงไกลเกลี่ยประนีประนอมกัน
ระหว่างภราดรทั้งสองฝ่ายของพวกเธอ และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด หวังว่าพวกเธอจะได้รับความเมตตา

{49:11} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! ชนกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง บางที่ชนกลุ่มที่ถูกเยาะ
เย้ยนั้นจะดีกว่าชนกลุ่มที่เยาะเย้ย และสตรีกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยสตรีอีกกลุ่มหนึ่ง

บางที่พวกนางอาจจะดีกว่ากลุ่มที่เยาะเย้ย และพวกเธออย่าติเตียนพวกเธอกันเอง และอย่าเรียกกัน
ด้วยฉายาที่น่ารังเกียจ ฉายานามอันธพาลนั้นช่างเลวยิ่งนัก หลังจากที่ได้มีการศรัทธากันแล้ว และผู้
ใดไม่สำนึกผิด คนเหล่านั้นคือพวกทujurิด

{49:12} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธอจงปลีกตัวให้พ้นจากการสงสัยส่วนมาก แท้จริงการสงสัย
บางอย่างนั้นเป็นบาป และอย่าสอดแนมและอย่านิทาซึ่งกันและกัน มีพวกเธอสักคนใหม่ ที่ชอบที่จะ
กินเนื้อศพที่นองของตน? พวกเธออย่าเกลียดมัน และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์คือพระ
ผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{49:13} โอ้ ปวงมนุษย์ แท้จริงเราได้สร้างพวกเธอจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเธอ แยกเป็นชนชาติและเผ่าพันธ์เพื่อจะได้อยู่ด้วยกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเธอ ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเธอ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

{49:14} ชาวอาหรับชนบทกล่าวว่า "เรามีศรัทธาแล้ว" จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอยังไม่ได้มีศรัทธา แต่จงกล่าวว่า "พวกเราเข้ารับอิสลามแล้ว" เพราะการศรัทธายังไม่ได้เข้าสู่หัวใจของพวกเธอ และถ้าหากพวกเธอสวามิภักดิ์ต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ทำให้การงานของพวกเธอด้อยลงแต่ประการใด แท้จริงอัลลอฮ์เป็นพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงปรานีเสมอ"

{49:15} อันศรัทธาชนที่แท้จริงนั้นคือ บรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ แต่พวกเขาได้เสียสละต่อผู้ด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขาตนและชีวิตของพวกเขาตนในหนทางของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นแหละคือผู้สัตย์จริง

{49:16} จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธอจะสอนอัลลอฮ์เกี่ยวกับศาสนาของพวกเธอกระนั้นหรือ? อัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง"

{49:17} พวกเขาทวงบุญคุณจากเธอต่อสิ่งที่พวกเขาได้เข้ารับอิสลาม จงกล่าวเถิดว่า "พวกเธออย่าถือเอาการเป็นอิสลามของพวกเธอมาทวงบุญคุณจากฉันเลย ทว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่จะทรงทวงบุญคุณจากพวกเธอ เพราะได้ทรงชี้นำพวกเธอสู่การศรัทธา หากพวกเธอเป็นผู้สัตย์จริง"

{49:18} แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเธอกระทำ

50. ซูเราะฮุกอฟ (บท กอฟ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานี

- {50:1} กอฟ ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติ
- {50:2} ทว่าพวกเขาประหลาดใจ ที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากหมู่พวกเขาเอง มายังพวกเขา พวกปฏิเสธศรัทธาจึงกล่าวว่า "นี่เป็นสิ่งประหลาด"
- {50:3} "เมื่อเราตายและกลายเป็นดินไปแล้ว จะกลับมีชีวิตอีกกระนั้นหรือ ? นั่นเป็นการกลับที่ห่างไกลเหลือเกิน"
- {50:4} แน่นอนเรารู้ดีว่า ตั้งเท่าใดแล้วที่แผ่นดินได้บ้นทอนพวกเขา และ ณ ที่เรานั้นมีบันทึกรักษาไว้
- {50:5} ไม่ตอก! พวกเขาปฏิเสธความสัตย์จริงต่างหาก เมื่อมันได้มีมายังพวกเขา
- ดังนั้นพวกเขาจึงอยู่ในภาวะที่สับสน
- {50:6} พวกเขาไม่ได้มองไปยังฟากฟ้าเหนือพวกเขาตอกหรือ ว่าเราได้สร้างมันและประดับมันไว้
- อย่างไร และมันก็ไม่มีรอยร้าวหรือช่องโหว่เลย
- {50:7} และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่กางมัน และในแผ่นดินเราได้ปักภูเขาไว้อย่างมั่นคง และในแผ่นดินนั้น เราได้ปลูกพฤษชาติทุกชนิดเป็นคู่ ๆ อย่างสวยงาม
- {50:8} เพื่อให้เป็นการชี้แนะ และเป็นการเตือน สำหรับบ่าวทุกคนผู้กลับคืน
- {50:9} และเรานำน้ำฝนอันมั่งคั่งลงมาจากฟ้า ด้วยน้ำนั้น เราได้ปลูกสวนอันหลากหลาย และธัญพืชสำหรับเก็บเกี่ยว
- {50:10} และต้นอินทผลัมสูงตระหง่าน มีพวงผลดกระย้า
- {50:11} เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่ปวงบ่าว และด้วยน้ำนั้นเราได้ชุบชีวิตดินแดนที่แห้งแล้ง เช่นนั้นแหละคือการฟื้นคืนชีพ
- {50:12} หมู่ชนของนูहुได้ปฏิเสธมาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว และชาวรอส และษะมูด
- {50:13} และอาด และฟิรเอานู และพี่น้องของลูนู
- {50:14} และชาวปาทีบ และหมู่ชนของตุบะอะ พวกนั้นทั้งมวลได้ปฏิเสธต่อบรรดาศาสนทูต ดังนั้นสิ่งที่เราเคยเตือนให้ระวังจึงกลายเป็นจริง
- {50:15} เราได้เห็นดีเห็นชอบต่อการสร้างครั้งแรกกระนั้นหรือ? ไม่ตอก! แต่พวกเขาอยู่ในการสงสัยต่อการสร้างครั้งใหม่ต่างหาก
- {50:16} และโดยแน่นอน เราได้บังเกิดมนุษย์มา และเรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่จิตใจของเขาเองกระซิบกระซาบแก่เขา และเรานั้น ใกล้ชิดเขายิ่งกว่าเส้น โลหิตชีวิตของเขาเสียอีก
- {50:17} ขณะที่อาลักษณ์ทั้งสองตนนั้นบันทึก ตนหนึ่งนั่งทางข้างขวา และอีกตนหนึ่งนั่งทางข้างซ้าย
- {50:18} ไม่มีคำพูดคำใดที่เขากล่าวออกมา เว้นแต่ ณ ที่เขานั้นมีผู้เฝ้ามอง ผู้เตรียมพร้อม
- {50:19} และอาการมึนงงแห่งความมรณะได้ปรากฏขึ้นอย่างประจักษ์แจ้ง "นั่นคือสิ่งที่เธอเคยคิดหลีกหนี"
- {50:20} และแดระถูกเป่าขึ้น นั่นคือวันที่เคยตักเตือนให้ระวัง
- {50:21} และทุก ๆ ชีวิตจะมาพร้อมกับมะลักผู้ขับต้อน และมะลักผู้เป็นพยาน
- {50:22} โดยแน่นอนเธอไม่เคยสนใจต่อเรื่องนี้ แล้วเราก็ได้ปลดฉากกันของเธอนั้นออกไปจากเธอ
- สายตาของเธอวันนี้จึงคมชัด
- {50:23} คู่สนิทของเขากล่าวว่า "สิ่งที่อยู่กับข้าฯนั้นเตรียมพร้อมแล้ว"
- {50:24} "เธอทั้งสองจงโยนลงในนรก ทุกคนที่ปฏิเสธศรัทธาและดื้อรั้น"
- {50:25} "ผู้ขัดขวางการทำความดี ผู้ละเมิด ผู้ยุยงให้สงสัย"
- {50:26} "ซึ่งตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮฺ ดังนั้นเธอทั้งสองจงโยนเขาสู่การลงโทษอันสาหัส"

{50:27} คู่สนิทของเขากล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้าฯ! ข้าฯไม่ได้หลอกลวงให้เขาหลงผิดดอก ทว่า เขาได้อยู่ในความหลงผิดอันห่างเหินมาก่อนแล้ว"

{50:28} พระองค์ตรัสว่า "พวกเธออย่ามาได้เถียง ณ ที่ฉันนี้เลย เพราะฉันได้ส่งคำเตือนมายังพวก เธอก่อนหน้านี้แล้ว"

{50:29} "ประกาศิต ณ ที่ฉันจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง และฉันก็ไม่ใช่ผู้อยู่ดิธรมต่อปวงบ่าวของฉัน"

{50:30} วันซึ่งเราจะกล่าวแก่นรกยะอันนั้นว่า "เธอเต็มแล้วหรือ" และมันจะกล่าวว่า "ยังมีเพิ่มอีก ไหม?"

{50:31} และสวนสวรรค์ก็ถูกนำมาใกล้บรรดาผู้ยำเกรง มันไม่ได้ห่างไกลเลย

{50:32} "นี่คือสิ่งที่พวกเธอได้ถูกสัญญาไว้ สำหรับทุกคนที่สำนึกผิด ผู้รักษาบัญญัติ"

{50:33} "ผู้ที่เกรงกลัวพระผู้ทรงเมตตาโดยทางลับ และกลับมาด้วยดวงใจที่สำนึกผิด"

{50:34} "พวกเธอจงเข้าไปในสวนสวรรค์ด้วยความศานติ นั่นคือวันแห่งการพำนักนิรันดร์"

{50:35} พวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาประสงค์ในสวนสวรรค์ และ ณ ที่เรานั้นยังมีอีกมากมาย

{50:36} ตั้งเท่าใดแล้ว ที่เราได้ทำลายชนรุ่นก่อนหน้าพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเหล่านั้น มีความเข้ม แข็งเหนือกว่าพวกเขาเหล่านี้ แล้วพวกเขาได้ออกเดินทางไปตามเมืองต่าง ๆ แล้วมีทางหนีรอดหรือ?

{50:37} แท้จริงในการนั้น ย่อมเป็นข้อตักเตือนแก่ผู้มีดวงใจ หรือรับฟังด้วยความตั้งใจ

{50:38} และแท้จริง เราได้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสอง ในเวลาหกวัน และไม่มี ความเหน็ดเหนื่อยมาสัมผัสเราเลย

{50:39} ดังนั้น เธอจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวถึง และจงแข่งขังด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเธอ ก่อนอาทิตย์อุทัยและก่อนอัสดง

{50:40} และระหว่างเวลารাত্রี ก็จงสดุดีพระองค์ และหลังเวลากราบ

{50:41} และเธอจงฟังวันที่ผู้เรียกร้องจะร้องเรียกจากสถานที่ไกล ๆ

{50:42} วันที่พวกเขาจะได้ยินเสียงกัมปนาทอย่างแท้จริง นั่นคือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

{50:43} เราคือผู้ทำให้เป็น และเราเป็นผู้ทำให้สิ้นชีพ และยิ่งเราคือการกลับคืน

{50:44} วันที่แผ่นดินจะแยกออกให้พวกเขาออกมาอย่างรีบเร่ง

นั่นเป็นการเกณฑ์ชุมนุมที่ง่ายตายสำหรับเรา

{50:45} เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากล่าว และเธอไม่ได้เป็นผู้มีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้นเธอจงตักเตือนด้วยอัลกุรอานนี้แก่ผู้กลัวต่อการเตือนสำคัญของฉัน

51. ชูเราะฮ์ฮัซซารียัต (บท สายลมปลิวพัด)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {51:1} ขอสาบานต่อสิ่งที่พัดให้ปลิวกระจัดกระจาย
{51:2} ขอสาบานต่อสิ่งที่พวยงสิ่งหนัก
{51:3} ขอสาบานต่อสิ่งที่แล่นไปอย่างสะดวก
{51:4} ขอสาบานต่อเหล่าผู้จัดสรรการงาน
{51:5} แท้จริงสิ่งที่พวกเธอถูกสัญญาไว้นั้นเป็นความจริงอย่างแน่นอน
{51:6} และแท้จริงการตอบแทนนั้นจะเกิดขึ้นแน่
{51:7} ขอสาบานต่อฟากฟ้าที่มีวิถีทาง โคจรอย่างมากมาย
{51:8} แท้จริงพวกเธออยู่ในคำพูดที่ขัดแย้งกัน
{51:9} ผู้ที่หันเหออกจากสัจธรรมนั้นเขาจะถูกให้หันเห
{51:10} ผู้ที่กล่าวเท็จแก่เธอจะถูกสาปแช่ง
{51:11} คือบรรดาผู้ที่พวกเขาลืมหลงอยู่ในความสับสน
{51:12} พวกเขาจะถามว่า "วันแห่งการตอบแทนจะมีขึ้นเมื่อใด?"
{51:13} วันที่พวกเขาจะถูกทดสอบด้วยไฟนรก
{51:14} พวกเธอจงลืมนรกการทดสอบของพวกเธอเถิด นี่คือนสิ่งที่พวกเธอเร่งร่ำมัน
{51:15} แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะได้อยู่ในเหล่าสวนสวรรค์และตาน้ำพุ
{51:16} พวกเขาปิดยิบดินในสิ่งที่พระเจ้าของพวกเขาได้ประทานให้แก่พวกเขา แท้จริงพวกเขาก่อนหน้านั้นเป็นผู้ประพฤติดี
{51:17} แต่เพียงส่วนน้อยของเวลารাত্রี ที่พวกเขาเคยหลับนอน
{51:18} และในยามรุ่งสางพวกเขาขออภัยโทษ
{51:19} และในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจัดไว้เป็นส่วนของผู้เอ๋ยขอ และคนด้อยโอกาส
{51:20} และในแผ่นดินนี้มีนาอันสัญญาสำหรับบรรดาผู้เชื่อมั่น
{51:21} และในตัวของพวกเขาเองเช่นกัน พวกเธอไม่เห็นดอกหรือ?
{51:22} และในฟากฟ้ามีปัจจัยยังชีพของพวกเธอ และสิ่งที่พวกเธอถูกสัญญาไว้
{51:23} ดังนั้น จึงขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งฟ้าและแผ่นดินว่า สิ่งนั้นเป็นความจริงอย่างแน่นอน เสมือนกับที่พวกเธอสนทนากัน
{51:24} เรื่องราวของแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีมได้มาถึงเธอบ้างไหม?
{51:25} เมื่อพวกเขาได้เข้ามาหาเขา(อิบรอฮีม) พวกเขา กล่าวว่า "ศานติ"
เขากล่าวว่า "ศานติ" "นี่เป็นหมู่ชนผู้แปลกหน้า"
{51:26} แล้วเขาก็หลบเข้าหาครอบครัวของตน แล้วได้นำลูกวัวอันออกมา
{51:27} และได้วางมันไว้ข้างหน้าพวกเขา เขากล่าวว่า "เหตุใดพวกท่านไม่กิน?"
{51:28} เขาจึงรู้สึกกลัวต่อพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า "อย่ากลัวเลย" และพวกเขาได้แจ้งข่าวดีแก่เขาเกี่ยวกับบุตรคนหนึ่งที่มีความรู้
{51:29} แล้วภริยาของเขาก็ได้ออกมาตะโกนพลางตบหน้าของนาง แล้วกล่าวว่า "หญิงแก่เป็นหมัน"
{51:30} พวกเขา กล่าวว่า "เช่นนั้นแหละ พระเจ้าของเธอได้ตรัสไว้เช่นนั้น แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงมีปรีชาญาณ พระผู้ทรงรอบรู้เสมอ"
{51:31} เขากล่าวว่า "ถ้าเช่นนั้นจุดประสงค์ของพวกท่านคืออะไรเล่า? โอ้ เหล่าทูต!"
{51:32} เขากล่าวว่า "แท้จริงเราถูกส่งมายังหมู่ชน ผู้กระทำความผิด"
{51:33} "เพื่อเราจะได้กระหน่ำฝนหินแกร่งลงบนพวกเขา"

{51:34} "ถูกตราเป็นเครื่องหมายไว้แล้ว ณ ที่พระเจ้าของเธอสำหรับพวกที่ละเมิดขอบเขต"

{51:35} ดังนั้น เราได้นำผู้ที่อยู่ในเมืองนั้น อันได้แก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา ออกมาให้พ้น

{51:36} และเราไม่พบผู้ใด ในเมืองนั้น นอกจากบ้านเพียงหลังเดียว ที่เป็นผู้สวามีภักดี

{51:37} และเราได้ทิ้งสัญญาหนึ่งไว้ สำหรับบรรดาผู้ที่กลัวต่อการลงโทษอันเจ็บปวด

{51:38} และในเรื่องของมุซา เมื่อเราส่งเขาไปยังฟิราเอานพร้อมกับหลักฐานอันชัดแจ้ง

{51:39} แต่ฟิราเอานได้ผินหลังพร้อมด้วยฐานกำลังของตน แล้วกล่าวว่า "มายากรหรือวิกัลจริด"

{51:40} ดังนั้น เราได้เอาเขามาพร้อมด้วยไพร่พลของเขา

แล้วเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเลและตัวเขาก็ถูกประณาม

{51:41} และในเรื่องของอาด เมื่อเราได้ส่งลมพายุที่ทำให้ลายล้างมายังพวกเขา

{51:42} มันไม่ได้ปล่อยอะไรเหลือไว้เลย เมื่อมันได้พัดกระหน่ำมา นอกจากว่ามันจะทำให้สิ่งนั้น

พินาศย่อยยับ

{51:43} และในเรื่องของชะมูด เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกเธอจงสนุกรำเริงไปชั่วขณะหนึ่ง

เถิด"

{51:44} แต่พวกเขาได้ฝ่าฝืนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นเสียงกัมปนาทก็ได้คร่าชีวิตพวกเขา ขณะที่พวกเขามองดู

{51:45} แล้วพวกเขาไม่สามารถจะลุกขึ้นยืนได้ และพวกเขาก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

{51:46} และหมูชนของนุกก่อนหน้านี้ แท้จริงพวกเขาเป็นหมูชนที่ละเมิด

{51:47} และชั้นฟ้า เราได้สร้างมันด้วยมือ และแท้จริงเราเป็นผู้แผ่กว้าง

{51:48} และแผ่นดินนั้น เราได้แผ่มันออกไป นี่ช่างเป็นผู้แผ่ที่ประเสริฐนัก

{51:49} และทุกสิ่งเราได้บันดาลขึ้นเป็นคู่ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

{51:50} ดังนั้นพวกเธอจงเร่งรีบเข้าหาอัลลอฮฺ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผยจากพระองค์แก่

พวกเขา

{51:51} และพวกเธออย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเป็นภาคีกับอัลลอฮฺ แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอย่างเปิดเผย

จากพระองค์แก่พวกเขา

{51:52} เช่นนั้นแหละ ไม่มีศาสนทูตสักคนที่ถูกส่งมายังบรรดาหมูชนก่อนหน้าพวกเขา ที่ไม่ถูกพวกเขากล่าวหาว่าเป็นมายากรหรือวิกัลจริด

{51:53} พวกเขาได้สงสัยในเรื่องนี้แก่กันกระนั้นหรือ? ไม่ดอก! ทว่าพวกเขาเป็นหมูชนผู้ละเมิด

{51:54} ดังนั้น เธอจงผินหลังออกจากพวกเขาเถิด แล้วเธอจะไม่ใช่ผู้ถูกตำหนิ

{51:55} และจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงการตักเตือนนั้นจะให้ประโยชน์แก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา

{51:56} และฉันไม่ได้สร้างญินและมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพสักการะฉัน

{51:57} ฉันไม่ต้องการปัจจัยยังชีพจากพวกเขา และฉันก็ไม่ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ฉัน

{51:58} แท้จริงอัลลอฮฺ คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพเสมอ พระผู้ทรงพลัง พระผู้ทรงมั่นคง

{51:59} อันบรรดาผู้ประพฤติผิดนั้น จะได้รับการลงโทษเยี่ยงการลงโทษของพรรคพวกของตน ดังนั้น

พวกเขาอย่าได้เร่งฉันเลย

{51:60} ดังนั้น ความหายนะจะประสบต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อวันของพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ถูก

สัญญาไว้

52. ชูเราะฮ์อัฎฎุร (บท ภูเขาตุร)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {52:1} ขอสาบานต่อภูเขาตุร
{52:2} ขอสาบานต่อคัมภีร์ที่ถูกจารึกไว้
{52:3} ในม้วนหนังสือที่กางแผ่
{52:4} ขอสาบานต่ออาคารที่ถูกเยื่อนอย่างสม่ำเสมอ
{52:5} ขอสาบานต่อท้องฟ้าที่อยู่เบื้องสูง
{52:6} ขอสาบานต่อทะเลที่ลึก โชติช่วง
{52:7} แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเธอจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
{52:8} ไม่มีผู้ใดจะเบี่ยงบ่ายมันได้
{52:9} วันที่ชั้นฟ้าจะสั่นสะเทือนอย่างซุลมุนวุ่นวาย
{52:10} และเทือกเขาจะปลิวว่อนกระจัดกระจาย
{52:11} ดังนั้น ความหายนะในวันนั้นจะประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
{52:12} บรรดาที่พวกเขาอยู่ในการมั่วสุม การละเล่นอย่างไร้สาระ
{52:13} วันที่พวกเขาจะถูกผลัดลงนรกขณะอันน้อมอย่างผลัดใส่ไล่ส่ง
{52:14} นี่คือไฟนรก ซึ่งพวกเขาเคยปฏิเสธมัน
{52:15} นี่คือมายลกลใช้ไหม? หรือว่าพวกเขามองไม่เห็นกันแน่?
{52:16} จงเข้าไปเผาไหม้ในนั้น พวกเขาจะทนได้หรือไม่ได้ก็เท่าเทียมกันสำหรับพวกเขา แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นจะถูกตอบแทนตามที่พวกเขาได้กระทำไว้เท่านั้น
{52:17} แท้จริงบรรดาผู้ย่ำเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์และความสุขสำราญ
{52:18} ได้รับความสุขอันล้นพ้นตามที่พวกเขา และพระเจ้าของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของเปลวเพลิง
{52:19} พวกเขาจงกิน จงดื่ม อย่างสบายใจ ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้
{52:20} นอนเอกเขนกอยู่บนเตียงเรียงชิดติดกัน และเราให้พวกเขามีคูครองเป็นดรุณีงาม มีดวงตาโตคม
{52:21} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธา บรรดาลูกหลานของพวกเขาจะดำเนินตามพวกเขาด้วยการศรัทธา เราจะให้ลูกหลานของพวกเขาอยู่ร่วมกับพวกเขา และเราจะไม่ให้งานของพวกเขาลดหย่อนลงจากพวกเขาแต่อย่างใด แต่ละคนย่อมได้รับการค่าประกันในสิ่งที่เขาชวนชวนไว้
{52:22} และแก่พวกเขา เราจะเพิ่มพูนผลไม้และเนื้อตามที่พวกเขาต้องการ
{52:23} พวกเขาจะแลกเปลี่ยนถ้วยแก้วกันในสวรรค์ จะไม่มีการพูดจาตลกคะนอง และไม่มีการทำบาป
{52:24} มีเด็กวัยรุ่นของพวกเขาวนเวียนรับใช้พวกเขา เสมือนว่าพวกเขาเป็นไข่มุกถูกปกปิดไว้
{52:25} และบางคนในหมู่พวกเขาจะหันหน้าเข้าหากัน สอบถามซึ่งกันและกัน
{52:26} พวกเขากล่าวว่า "แท้จริง แต่ก่อนนี้ พวกเราอยู่กับครอบครัวของเรา เป็นผู้มีความวิตกกังวล"
{52:27} "ดังนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงโปรดปรานแก่เรา และได้ทรงปกป้องเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งลมร้อน"
{52:28} "แท้จริง ก่อนหน้านี้เราได้วิงวอนต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้น เป็นพระผู้ทรงเอื้อเฟื้อแผ่ พระผู้ทรงปรานีเสมอ"

- {52:29} ดังนั้น จงกล่าวเตือน เนื่องจากความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเธอ เธอไม่ได้เป็นโอรส และไม่ได้เป็นผู้วิกลจริต
- {52:30} หรือพวกเขา กล่าวว่า "เป็นกวี เราคอยภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นแก่เขา"
- {52:31} จงกล่าวเถิด "พวกเขาจงคอยเถิด แท้จริงฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้คอยร่วมกับพวกเขา"
- {52:32} หรือว่าสติปัญญาของพวกเขาสั่งให้พวกเขาเชื่อเช่นนั้น หรือว่าพวกเขาเป็นหมูชนผู้ฝ่าฝืน?
- {52:33} หรือพวกเขา กล่าวว่า "เขาได้เสกสรรอัลกุรอานขึ้นมาเอง"? เปล่าดอก! พวกเขาไม่มีศรัทธาต่างหาก
- {52:34} ดังนั้น พวกเขาจงนำคำกล่าวเช่นเดียวกันนี้มา หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง
- {52:35} หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมา โดยปราศจากสิ่งใด? หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิด(ตนเอง)?
- {52:36} หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน? ไม่ดอก เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก
- {52:37} หรือว่าพวกเขามีขุมทรัพย์แห่งพระเจ้าของเธอ? หรือว่าพวกเขาเป็นผู้มีอำนาจจัดการ?
- {52:38} หรือว่าพวกเขามีบันไดเพื่อพวกเขาจะได้ฟังในชั้นฟ้า? ดังนั้น ก็จงให้คนที่ฟังในหมู่พวกเขา นำหลักฐานอันชัดแจ้งมา
- {52:39} หรือว่าพระองค์ทรงมีเหล่าธิดา และพวกเขามีเหล่าบุตรชาย?
- {52:40} หรือว่าเธอขอค่าจ้างจากพวกเขา? พวกเขาจึงมีภาระหนักอันหนัก
- {52:41} หรือว่าที่พวกเขามีสิ่งเร้นลับแล้วพวกเขาก็บันทึกไว้?
- {52:42} หรือว่าพวกเขาต้องการที่จะวางแผนร้าย? ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาต่างหากที่จะถูกวางแผนร้าย
- {52:43} หรือว่าพวกเขามีพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮฺ? พระพิสุทธิคุณแห่งอัลลอฮฺ (ทรงเห็นห่าง)จากสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคี
- {52:44} ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นของชิ้นหนึ่งร่วงหล่นลงมาจากฟากฟ้า พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นเพียงก้อนเมฆรวมตัว
- {52:45} ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาเถิด จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันของพวกเขา ซึ่งในวันนั้นพวกเขาจะถูกทำให้เป็นลมหมดสติ
- {52:46} วันซึ่งอุบายของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อะไรแก่ตัวของพวกเขา และพวกเขาก็จะไม่ได้รับการช่วยเหลือ
- {52:47} และแท้จริงพวกทุจจริตนั้นจะได้รับการลงโทษอื่นจากนั้นอีก ทว่าพวกเขาส่วนมากไม่รู้
- {52:48} ดังนั้น จงอดทนต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเธอ เพราะแท้จริง เธอนั้นอยู่ในสายตาของเรา และจงแข่งข่งสวดดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเธอ ขณะที่เธอลุกขึ้นยืน
- {52:49} และส่วนหนึ่งของราตรี ก็จงแข่งข่งสวดดีพระองค์ และเมื่อยามคล้อยลับของเหล่าดวงดาว

53. ชูเราะฮ์อันนัจญ์ม (บท ดวงดาว)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {53:1} ขอสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันคล้อยตกลงมา
{53:2} สหายของพวกเขาไม่ได้หลงทางและไม่ได้หลงผิด
{53:3} และเขาไม่ได้พูดตามอารมณ์
{53:4} สิ่งที่เขาพูดเป็นเพียงแต่วาทกรรมที่ถูกเปิดเผยสำแดง
{53:5} (ญิบรียล)ผู้มีพลังอำนาจอันมากมายได้สอนเขา
{53:6} ผู้มีเรือนร่างแข็งแกร่ง ดังนั้นเขาจึงปรากฏกาย
{53:7} ขณะที่เขาอยู่บนขอบฟ้าอันสูงสุด
{53:8} แล้วลงมาใกล้ แล้วลอยอยู่
{53:9} ในระยะห่างของปลายคันธนูทั้งสอง หรือใกล้กว่านั้นอีก
{53:10} แล้วทรงเปิดเผยสำแดงสิ่งที่จะทรงเปิดเผยสำแดงนั้นให้แก่บ่าวของพระองค์
{53:11} จิตใจ(ของมุหัมมัด)ไม่ได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาได้เห็น
{53:12} แล้วพวกเขาจะโต้เถียงกับเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้เห็นอีกหรือ?
{53:13} และโดยแน่นอน เขาได้เห็นญิบรียลในการลงมาอีกครั้งหนึ่ง
{53:14} ณ ที่ต้นพุทราอันไกลโพ้น
{53:15} ณ ที่นั่น คือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนัก
{53:16} ขณะที่สิ่งที่ปกคลุมนั้นได้ปกคลุมต้นพุทรา
{53:17} สายตา(ของมุหัมมัด)ไม่ได้เหลือบแลไปทางอื่น และไม่ได้ลวงเกินไป
{53:18} โดยแน่นอนเขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของตน
{53:19} แล้วพวกเขาไม่ได้เห็นอัลลาตและอัลอูซซา
{53:20} และมะนาตอีกตัวหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวที่สามดอกหรือ?
{53:21} สำหรับพวกเขาเป็นเพศชาย และสำหรับพระองค์เป็นเพศหญิงกระนั้นหรือ?
{53:22} ดูเถิด นั่นเป็นการแบ่งปันที่ไม่ยุติธรรม
{53:23} เหล่านี้เป็นเพียงแต่นาม ที่พวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขาขนานนามให้แก่พวกมัน อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงประทานหลักฐานอะไรลงมาเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย พวกเขาเพียงแค่ปฏิบัติตาม การคาดคะเน และสิ่งที่จิตใคร่อยากได้ และอันที่จริงทางที่ถูกต้องจากพระเจ้าของพวกเขาได้มีมายัง พวกเขาแล้ว
{53:24} หรือว่าสำหรับมนุษย์นั้นจะได้ทุกสิ่งที่เขาปรารถนา
{53:25} (อำนาจนั้น)เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งในปรโลกและโลกนี้
{53:26} และมะลักตั้งเท่าใดในเหล่าชั้นฟ้า การรับรองของพวกเขาจะไม่อำนวยความสะดวกอะไร(แก่ พวกเขา) เว้นแต่หลังจากอัลลอฮ์จะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงพอพระทัย
{53:27} แท้จริงบรรดาผู้ที่ไม่มีศรัทธาต่อวันปรโลกนั้น แน่แน่นอนพวกเขาจะเรียกขานมะลาอิกะฮ์ให้เป็น เพศหญิง
{53:28} และพวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเลย พวกเขาเพียงแค่ปฏิบัติตามการคาดเดา และแท้จริง การคาดเดานั้นจะไม่อาจจะทดแทนความสัตย์จริงได้ดอก
{53:29} ดังนั้นเธอจงหลบหลีกให้ห่างจากผู้ที่ผินหลังจากการรำลึกถึงเรา และเขาไม่ได้ปรารถนาอื่น ไตนอกจากการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้เท่านั้น
{53:30} นั่นคือสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว แท้จริงพระเจ้าของเขอนั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงออกจากทางของพระองค์และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง

- {53:31} และสิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความชั่วตามที่พวกเขาประพฤติ และจะทรงตอบแทนบรรดาผู้ประพฤติดีด้วยความดี
- {53:32} แก่บรรดาผู้หลีกเลี่ยงจากการทำบาปใหญ่ และทำสิ่งอนาจารทั้งหลาย เว้นแต่ความผิดพลาดเล็กน้อย แท้จริงพระเจ้าของเธอนั้นทรงเป็นผู้กว้างขวางในการอภัย พระองค์ทรงรู้จักพวกเธอดียิ่ง เมื่อครั้งบังเกิดพวกเธอจากดิน และเมื่อครั้งพวกเธอเป็นทารกอยู่ในครรภ์ของมารดาของพวกเธอ ดังนั้นพวกเธออย่าชื่นชมต่อความบริสุทธิ์ของตนเอง เพราะพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่มีความยำเกรง
- {53:33} เธอเคยเห็นผู้ที่ผินหลังให้บ้างไหม?
- {53:34} และเขาให้เพียงเล็กน้อย และเขาได้ตระหนี่
- {53:35} เขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับกระนั้นหรือ เขาจึงได้เห็น?
- {53:36} หรือว่าเขาไม่ได้รับข่าวคราวที่มีอยู่ในคัมภีร์ของมุซา
- {53:37} และของอิบรอฮีมผู้ซึ่งปฏิบัติตามสัญญาอย่างครบครัน
- {53:38} ว่าไม่มีผู้แบกภาระสักคน ที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้
- {53:39} และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่เขาได้ชวนชวายเป็น
- {53:40} และแท้จริงการชวนชวายเป็นของเขา ก็จะได้เห็น ในไม่ช้า
- {53:41} แล้วเขาก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์
- {53:42} และแท้จริงจุดหมายปลายทางย่อมไปสู่พระเจ้าของเธอ
- {53:43} และแท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงทำให้หัวเราะ และทรงทำให้ร้องไห้
- {53:44} และแท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงทำให้สิ้นชีพ และทรงทำให้มีชีวิต
- {53:45} และแท้จริงพระองค์ทรงสร้างสามภรรยาคนหนึ่ง เป็นเพศชายและเพศหญิง
- {53:46} จากเชื้ออสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา
- {53:47} และแท้จริง เป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะให้บังเกิดอีกครั้งหนึ่ง
- {53:48} และแท้จริง พระองค์คือพระผู้ทรงทำให้ร่ำรวยและทรงทำให้ยากจน
- {53:49} และแท้จริงพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งดาวสิริอูส
- {53:50} และแท้จริง ทรงทำลายพวกอาดรูนก่อน
- {53:51} และพวกษะมูด ก็ไม่ทรงปล่อยให้หลงเหลือ
- {53:52} และหมู่ชนของนูหุก่อนหน้านี แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ทุจริตยิ่ง และเป็นผู้ละเมิดยิ่ง
- {53:53} และเมืองมูอ์ตะฟีกะฮ์ พระองค์ทรงให้มันถล่มลง
- {53:54} ฉะนั้น สิ่งที่ครอบคลุมมันก็ได้ครอบคลุมมัน
- {53:55} ดังนั้น ความโปรดปรานของพระเจ้าของเธออันใดอีกหรือที่เธอยังสงสัย?
- {53:56} นี่คือผู้ตักเตือนที่มาจากปวงผู้ตักเตือนรุ่นก่อน ๆ
- {53:57} (วันโลกาวินาศ) ที่ใกล้เข้ามานั้น ได้ใกล้เข้ามาแล้ว
- {53:58} ไม่มีผู้ใดที่จะปิดเป้าให้พ้นไปได้ นอกจากอัลลอฮ์
- {53:59} พวกเธอยังคงแปลกใจต่อคำกล่าวนี้หรือ?
- {53:60} และพวกเธอยังคงหัวเราะ และยังไม่ร้องไห้!
- {53:61} และพวกเธอยังคงหลงระเห็จลิ้มตัว!
- {53:62} ดังนั้น พวกเธอจงกราบต่ออัลลอฮ์และจงเคารพสักการะพระองค์เถิด

54. ซูเราะฮ์อัลก้อมัร (บท ดวงจันทร์)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {54:1} วันโลกาวินาศได้ใกล้เข้ามาแล้วและดวงจันทร์ได้แยกออก
{54:2} และหากพวกเขาเห็นอภินิหารสัญญาณ พวกเขาก็ผินหลังให้ และกล่าวว่า "นี่คือมายากล
ถาวร"
{54:3} และพวกเขาได้ปฏิเสธและปฏิบัติตามอารมณ์ของพวกเขา
และกิจการทุกอย่างย่อมเป็นไปตามกำหนด
{54:4} และโดยแน่นอน ได้มีข่าวคราว(ในอดีต)มายังพวกเขาแล้ว ซึ่งในนั้นมีข้อตักเตือน
{54:5} (อัลกุรอานนี้)เป็นปัญญาอันลึกซึ้ง แต่การตักเตือนนั้นไม่บังเกิดผล
{54:6} ดังนั้นเธอจงผินหลังให้แก่พวกเขา วันซึ่งผู้เรียกร้องนั้นจะร้องเรียกไปสู่สิ่งที่น่าสยดสยอง
{54:7} สายตาของพวกเขาจ้องมองพื้น ขณะที่พวกเขาออกจากสุสาน เสมือนหนึ่งพวกเขาเป็นตักแตน
ที่บินว่อน
{54:8} รีบเร่งไปยังผู้เรียกร้อง พวกปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า "วันนี้เป็นวันที่ลำบากยิ่ง"
{54:9} ก่อนหน้าพวกเขานั้น หมู่ชนของนุหฺได้ปฏิเสธ พวกเขาได้ปฏิเสธบ่าวของเราโดยกล่าวว่า
"เขาเป็นคนบ้าและถูกขู่บังคับ"
{54:10} เขาจึงวิงวอนขอต่อพระเจ้าของตนว่า "ข้าถูกพิชิตเสียแล้ว โปรดช่วยเหลือด้วย"
{54:11} ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งฟ้าให้น้ำฝนตกลงมาอย่างหนัก
{54:12} และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกออกเป็นตาน้ำไหลพุ่ง ดังนั้นน้ำฝนและตาน้ำได้มาบรรจบกัน
ตามกิจการที่ได้ถูกกำหนด
{54:13} และเราได้บรรทุกเขาไว้บนเรือที่ทำได้ด้วยแผ่นไม้กระดาน และตอกติดด้วยตะปู
{54:14} มันได้แล่นไปต่อหน้าต่อตาเรา เป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่ถูกปฏิเสธ
{54:15} และโดยแน่นอนเราได้ทิ้งมันไว้เป็นสัญญาณหนึ่ง แล้วมีผู้รำลึกบ้างไหม?
{54:16} ดังนั้น การลงโทษของเราและการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?
{54:17} และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้ง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้รำลึกบ้างไหม?
{54:18} พวกเขาได้ปฏิเสธ ดังนั้นการลงโทษของเราและการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?
{54:19} แท้จริงเราได้ส่งลมพายุที่หนาวเหน็บไปยังพวกเขา ในวันแห่งอัปมงคล ตลอดไม่ขาดสาย
{54:20} มันได้พัดกระซอกผู้คน รวากับว่า พวกเขาเป็น โคนต้นอินทผลัมที่ถูกถอนออกจากราก
{54:21} ดังนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?
{54:22} และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้ง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้รำลึกบ้างไหม?
{54:23} พวกเขาขมวดได้ปฏิเสธผู้ตักเตือน
{54:24} พวกเขากล่าวว่า "สามัญชนจากพวกเราเองนี้กระนั้นหรือที่จะให้เราปฏิบัติตามเขา?แน่นอน
ถ้าเช่นนั้นเราจะอยู่ในการหลงทางและเป็นผู้วิกลจริต"
{54:25} "สาส์นนั้นถูกส่งมาให้แก่เขาแต่ผู้เดียว อื่นจากพวกเรากระนั้นหรือ? ไม่ดอก เขาเป็นคนพูด
เท็จ ชั่วช้าสามานย์"
{54:26} พຽนี้พวกเขาจะรู้ว่าผู้ใดกัน เป็นคนพูดเท็จ ชั่วช้าสามานย์
{54:27} "แท้จริงเราจะส่งอูฐตัวเมียตัวหนึ่งมาเพื่อเป็นการทดสอบแก่พวกเขา ดังนั้น เธอจงคอยดู
พวกเขาและจงอดทน"
{54:28} "และจงบอกพวกเขาว่า น้ำนั้นถูกแบ่งส่วนระหว่างพวกเขา ทุก ๆ ส่วนของน้ำดื่มถูกจัดไว้
แล้ว"
{54:29} แต่พวกเขาได้ร้องเรียกสหายของพวกเขา เขาก็ได้จับมันและเชือดมัน
{54:30} ดังนั้นการลงโทษของเรา และการตักเตือนของเราเป็นเช่นใดบ้าง?

- {54:31} แท้จริงเราได้ส่งเสียงกัมปนาทเพียงครั้งเดียวลงบนพวกเขา แล้วพวกเขากลายเป็นเช่นเศษไม้แห้ง
- {54:32} และโดยแน่นอน เราได้ทำให้อัลกุรอานนี้ง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้รำลึกบ้างไหม?
- {54:33} หมู่ชนของลู่ฏได้ปฏิเสธต่อการตักเตือน
- {54:34} แท้จริงเราได้ส่งพายุหินลงบนพวกเขา นอกจากวงศัวานของลู่ฏ เราได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นในยามรุ่งสาง
- {54:35} เป็นความโปรดปรานจากเรา เช่นนั้นแหละเราตอบแทนผู้กตัญญู
- {54:36} และโดยแน่นอนเขาได้ตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษของเรา แต่พวกเขาก็ได้โต้แย้งข้อตักเตือน
- {54:37} และโดยแน่นอนพวกเขาได้ขอร้องเขาให้ส่งมอบแขกของตนออกมา ดังนั้นเราจึงทำให้นัยน์ตาของพวกเขาบอดลง ฉะนั้นพวกเขອງลั้มรสการลงโทษของเราและการตักเตือนของเรา
- {54:38} และโดยแน่นอนการลงโทษอันต่อเนื่องก็ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในยามอรุณ
- {54:39} ฉะนั้นพวกเขອງลั้มรสการลงโทษของฉันและการตักเตือนของฉัน
- {54:40} และโดยแน่นอนเราได้ทำให้อัลกุรอานนี้ง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้รำลึกบ้างไหม?
- {54:41} และโดยแน่นอนได้มีการตักเตือนมายังวงศัวานของฟิรเอาน
- {54:42} พวกเขาได้ปฏิเสธต่อบรรดาสัญญาทั้งหมดของเรา ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา ซึ่งการลงโทษแห่งพระเจ้าทรงมีอำนาจ พระเจ้าทรงมีอำนาจ
- {54:43} พวกเขาปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาก็ยิ่งกว่าพวกเขาเหล่านั้นกระนั้นหรือ? หรือว่ามีการยกเว้นโทษสำหรับพวกเขาหรือไม่ในคัมภีร์?
- {54:44} หรือว่า พวกเขาบอกว่า "พวกเราทั้งหมดนี้เป็นผู้ชนะ"?
- {54:45} พลพรรคนั้นจะถูกกำราบ และพวกเขาจะผินหลังวิ่งหนี
- {54:46} แต่ว่าวันโลกาวินาศนั้นเป็นกำหนดเวลา(การลงโทษ)ของพวกเขา และวันโลกาวินาศนั้นทุกซ์ทรมาณยิ่ง และขมขื่นยิ่ง
- {54:47} แท้จริงบรรดาผู้มีความผิดนั้นอยู่ในการหลงทางและการเผาไหม้
- {54:48} วันที่พวกเขาจะถูกลากบนใบหน้าของพวกเขาไปสู่ไฟนรก "พวกเขອງลั้มรสการลงโทษที่มีการเผาไหม้"
- {54:49} แท้จริงทุก ๆ สิ่งนั้น เราสร้างมันตามสัดส่วน
- {54:50} และกิจการของเรา(ในการสร้าง)นั้นเพียง(บัญชา)ครั้งเดียวคล้ายกับชั่วพริบตาเดียว
- {54:51} และโดยแน่นอน เราได้เคยทำลายกลุ่มชนเช่นพวกเขาแล้วมีผู้ใดบ้างไหมที่รับข้อตักเตือนนั้น
- {54:52} และทุก ๆ สิ่ง ที่พวกเขากระทำมันนั้น มีอยู่ในบันทึก
- {54:53} และทุก ๆ สิ่ง ทั้งเล็กและใหญ่ ก็ได้ถูกบันทึกไว้แล้ว
- {54:54} แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นอยู่ในเหล่าสวนสวรรค์และแม่น้ำลำธาร
- {54:55} ในสถานที่อันทรงเกียรติ ฤ ที่พระเจ้าพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจ

55. ชูเราะฮ์ฮัรเราะฮ์มาน (บท พระผู้ทรงเมตตายิ่ง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {55:1} พระผู้ทรงเมตตา
{55:2} ทรงสอนอัลกุรอาน
{55:3} ทรงสร้างมนุษย์
{55:4} ทรงสอนวาทศิลป์แก่เขา
{55:5} ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรตามวิถีที่แน่นอน
{55:6} และผักหญ้าและต้นไม้ที่กราบ
{55:7} และชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงยกมันไว้สูง และทรงวางความสมดุลไว้
{55:8} เพื่อพวกเธอจะได้ไม่ฝ่าฝืน ในเรื่องการซึ่งตวงวัด
{55:9} และพวกเธอจงดำรงไว้ซึ่งการซึ่งด้วยความเที่ยงธรรม และอย่าหย่อนตาซึ่ง
{55:10} และแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงจัดเตรียมมันไว้ เพื่อสรรพสิ่งที่สร้างขึ้น
{55:11} ในแผ่นดินนั้นมีผลไม้ และต้นอินทผลัมที่มีกาบหุ้มข้อ
{55:12} และธัญพืชที่มีฟาง และสมุนไพรงลิ่นหอม
{55:13} ดังนั้น บุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:14} พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินเหนียวแห้งเช่นเครื่องปั้นดินเผา
{55:15} และพระองค์ทรงสร้างญินจากเปลวไฟ
{55:16} ดังนั้น บุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:17} พระเจ้าแห่งบูรพาทั้งสองและพระเจ้าแห่งประจิมทั้งสอง
{55:18} ดังนั้น บุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:19} พระองค์ทรงทำให้น่านน้ำทั้งสองไหลมาบรรจบกัน
{55:20} ระหว่างมันทั้งสองมีสิ่งกัน ทั้งสองจะไม่ล้ำเข้าหากัน
{55:21} ดังนั้น บุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:22} มีไข่มุกและหินปะการังออกมาจากมันทั้งสอง
{55:23} ดังนั้น บุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:24} และเป็นของพระองค์คือ นาวาขนาดใหญ่ลอยเด่นอยู่ในทะเลคล้ายกับภูเขา
{55:25} ดังนั้น บุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:26} ทุก ๆ สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินย่อมดับสลาย
{55:27} และเหลือเพียงพระพักตร์ของพระเจ้าของเธอผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงโปรดปราน
{55:28} ดังนั้น ด้วยบุญอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:29} ผู้ที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้า และแผ่นดินจะขอต่อพระองค์ ทุก ๆ วันพระองค์ทรงมีภารกิจ
{55:30} ดังนั้น ต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:31} อีกไม่ช้าเราจะจัดการกับพวกเธอ โอ้ มนุษย์และญิน!
{55:32} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:33} โอ้ พรรคพวกญินและมนุษย์ ! หากพวกเธอมีความสามารถที่จะผ่านไปให้พ้นขอบ
เหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนี้ได้ ก็จงผ่านไปให้พ้นเถิด แต่ว่าพวกเธอไม่สามารถที่จะผ่านไปให้พ้นได้
เว้นแต่ด้วยพลัง
{55:34} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
{55:35} เปลวเพลิงและทองแดงจะถูกส่งมายังเธอทั้งสอง
แล้วเธอทั้งสองก็ไม่อาจจะป้องกันตนเองได้

- {55:36} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:37} ครั้นเมื่อชันฟ้าแตกกระจายออก มันจะกลายเป็นสีแดงคล้ายขี้ผึ้ง
- {55:38} ดังนั้น ด้วยบุญอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:39} แล้วในวันนั้น มนุษย์และญินจะไม่ถูกถามถึงความผิดของตน
- {55:40} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:41} บรรดาผู้ที่มีความผิดจะเป็นที่รู้จักกันได้ที่เครื่องหมายของพวกเขา
แล้วจะถูกจับตรงผมที่ปีกหน้าผากและเท้า
- {55:42} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:43} นี่คือนรก ซึ่งบรรดาผู้ที่มีความผิดปฏิเสธไม่ยอมเชื่อ
- {55:44} พวกเขาจะเดินวกเวียนอยู่รอบ ๆ ระหว่างมันกับน้ำร้อนที่เดือดพล่าน
- {55:45} ดังนั้นบุญคุณอันใดเล่าของพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:46} และผู้ที่ยำเกรงต่อการยืนหน้าพระเจ้าของตนจะได้สวนสวรรค์สองแห่ง
- {55:47} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:48} สวนสวรรค์ทั้งสองนั้นแผ่กิ่งก้านเขียวชะอุ่ม
- {55:49} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:50} ในสวนสวรรค์ทั้งสองนั้นมีตาน้ำสองแห่งไหลพรั่งพรู
- {55:51} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:52} ในสวนสวรรค์ทั้งสองนั้น ผลไม้แต่ละชนิดมีสองประเภท
- {55:53} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสองที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:54} พวกเขาอนอเนกเขนกออยู่บนฟูกนอน ซึ่งซับในของมันทำด้วยไหมหนา
ผลไม้ของสวนทั้งสองนั้นอยู่ใกล้แค่มือเอื้อม
- {55:55} ดังนั้นด้วยบุญอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:56} ในสวนสวรรค์เหล่านั้นมีหญิงสาวพรหมจารี ผู้ลดสายตาลง ซึ่งไม่มีมนุษย์และไม่มีญินสมสู่
พวกนางมาก่อนเลย
- {55:57} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:58} คล้ายกับว่าพวกนางเป็นทับทิมและปะการัง
- {55:59} ดังนั้นบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:60} จะมีการตอบแทนความดีอันใดเล่านอกจากความดี
- {55:61} ดังนั้น ต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:62} และอื่นจากสวนสวรรค์ทั้งสองนั้นแล้ว ยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง
- {55:63} ดังนั้นบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสองที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:64} สวนสวรรค์ทั้งสองนั้น เขียวชะอุ่ม
- {55:65} ดังนั้น ต่อบุญคุณอันใดเล่า แห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:66} ในสวนสวรรค์ทั้งสองแห่งนั้น มีตาน้ำสองแห่งที่พวยพุ่งออกมาอย่างไม่ขาดสาย
- {55:67} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:68} ในสวนสวรรค์ทั้งสองนั้น มีผลไม้ และอินทผลัม และผลทับทิม
- {55:69} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:70} ในสวนสวรรค์เหล่านั้น มีตรุณีที่มีมารยาทดี รูปงาม
- {55:71} ดังนั้นต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:72} ตรุณีผิวพรรณขาวผ่อง ที่เก็บตัวอยู่ในกระโจม
- {55:73} ดังนั้น ต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:74} ซึ่งไม่มีมนุษย์และไม่มีญินสมสู่พวกนางมาก่อนเลย

- {55:75} ดังนั้น ต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:76} พวกเขาจะนอนเอกเขนกบนหมอนอิงสีเขียว และพรมที่มีลวดลายงดงาม
- {55:77} ดังนั้น ต่อบุญคุณอันใดเล่าแห่งพระเจ้าของเธอทั้งสอง ที่เธอทั้งสองปฏิเสธ?
- {55:78} จำเริญเทอญ พระนามแห่งพระเจ้าของเธอ พระผู้ทรงยิ่งใหญ่ พระผู้ทรงโปรดปราน

56. ชูเราะฮ์อัลวาเกอะฮ์ (บท เหตุการณ์)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {56:1} เมื่อเหตุการณ์นั้นได้อุบัติขึ้น
- {56:2} การอุบัตินั้นไม่ใช่เรื่อง โทกหก
- {56:3} มันดึงให้ต่ำ มันยกให้สูง
- {56:4} เมื่อแผ่นดินถูกเขย่าสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง
- {56:5} และบรรดาภูเขากบดขยี้แตกสลาย
- {56:6} และมันกลายเป็นผุยผงปลิวว่อน
- {56:7} และพวกเธอจะแยกออกเป็นสามกลุ่ม
- {56:8} คือ พวกทางขวา พวกทางขวาคือผู้ใดเล่า?
- {56:9} และพวกทางซ้าย พวกทางซ้ายคือผู้ใดเล่า?
- {56:10} และพวกแนวหน้านั้นเป็นกลุ่มผู้นำหน้า
- {56:11} เขาเหล่านั้น คือบรรดาผู้ใกล้ชิด
- {56:12} ในเหล่าสวนสวรรค์แห่งความสุขสำราญ
- {56:13} เป็นชนฝูงหนึ่งจากชนรุ่นก่อน
- {56:14} และมีเพียงเล็กน้อยจากชนรุ่นหลัง
- {56:15} โดยอยู่บนเตียงที่ประดับด้วยทองคำ
- {56:16} พวกเขาอนเอกเขนงอยู่บนนั้น โดยผินหน้าเข้าหากัน
- {56:17} มีเหล่าตรุณอมตะวนเวียนรับใช้พวกเขา
- {56:18} ด้วยถ้วย และกาน้ำ และจอก จากธารน้ำใสไหลริน
- {56:19} พวกเขาจะไม่ปวดศีรษะ และจะไม่มีเมามาเพราะเครื่องดื่มนั้น
- {56:20} และผลไม้ ตามแต่พวกเขาจะเลือก
- {56:21} และเนื้อวิหค ที่พวกเขาอยากรับประทาน
- {56:22} และตรุณีนียน์ตาสวยงาม
- {56:23} ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้อย่างดี
- {56:24} ทั้งนี้เป็นการตอบแทนเนื่องจากความดีที่พวกเขากระทำไว้
- {56:25} ในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระ และเป็นบาป
- {56:26} เว้นแต่คำกล่าวที่ว่า "ศานติ ศานติ"
- {56:27} และพวกทางขวา พวกทางขวาคือผู้ใดเล่า?
- {56:28} อยู่ภายใต้ต้นพุทราที่ไร้หนาม
- {56:29} และต้นกล้วยที่มีผลตกจนมิดลำต้น
- {56:30} และร่มเงาที่แผ่กระจาย
- {56:31} และน้ำที่ไหลรินไม่ขาดสาย
- {56:32} และผลไม้อันมากมาย
- {56:33} ไม่หมดสิ้นและไม่เป็นที่ต้องห้าม
- {56:34} และฟูกที่ถูกยกให้สูงขึ้น
- {56:35} แท้จริงเราได้บังเกิดพวกนางเป็นพิเศษ
- {56:36} แล้วเราได้บันดาลให้พวกนางเป็นสาวพรหมจรรย์
- {56:37} เป็นที่น่ายรักชื่นชมแก่คู่ครอง อยู่ในวัยเดียวกัน
- {56:38} สำหรับพวกทางขวา

- {56:39} เป็นชนฝูงหนึ่งจากชนรุ่นก่อน
 {56:40} เป็นชนฝูงหนึ่งจากชนรุ่นหลัง
 {56:41} และพวกทางซ้าย พวกทางซ้ายคือผู้ใดเล่า?
 {56:42} อยู่ในลมร้อนและน้ำเดือด
 {56:43} อยู่ใต้ร่มเงาของควันทัดดาที่บิ
 {56:44} ไม่รุ่มเย็น และไม่เป็นที่มียุทธ
 {56:45} แท้จริงพวกเขาแต่กาลก่อนนั้นเป็นพวกสำราญ
 {56:46} และพวกเขาเคยตั้งมั่นในการทำบาปมหันต์อยู่เป็นเนืองนิจ
 {56:47} และพวกเขาเคยกล่าวว่า "เมื่อเราตายไปแล้วและเราได้กลายเป็นดินและกระดูกแล้ว เราจะถูกชุบให้ฟื้นคืนชีพอีกกระนั้นหรือ?"
 {56:48} "และรวมทั้งบรรพบุรุษรุ่นก่อนของพวกเราด้วยหรือ?"
 {56:49} จงกล่าวเถิด "แท้จริงบรรดาชนรุ่นก่อนและบรรดาชนรุ่นหลังนั้น"
 {56:50} "จะถูกรวบรวมไว้จนกระทั่งถึงวันอันเป็นที่รู้จัก"
 {56:51} แล้วรวมทั้งพวกเธอก็ด้วย โอ บรรดาผู้หลงผิด บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย!
 {56:52} แล้วจะเป็นผู้กินต้นชัฏกุม
 {56:53} และเป็นผู้ยึดมั่นเข้าไปเต็มท้อง
 {56:54} และเป็นผู้ตีม่านน้ำเดือดทับตามลงไป
 {56:55} แล้วเป็นผู้ตีม่านเช่นกับการตีม่านของอุฐที่กระหายจัด
 {56:56} นี่คือการที่พำนักของพวกเขาในวันแห่งการตอบแทน
 {56:57} เราได้สร้างพวกเธอขึ้นมา โฉนเล่าพวกเธอจึงไม่เชื่อ?
 {56:58} พวกเธอเห็นอสุจิที่พวกเธอหลังออกมาแล้วไม่ใช่หรือ?
 {56:59} พวกเธอสร้างมันขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้สร้างเล่า?
 {56:60} เรานั้นเป็นผู้กำหนดความตายขึ้นในระหว่างพวกเธอ และเราก็จะไม่ถูกขัดขวาง
 {56:61} ในการที่เราจะเปลี่ยนเอาสิ่งที่เหมือนพวกเธอมาแทนที่ และเราจะให้พวกเธอเกิดขึ้นมาอีกในรูปลักษณะที่พวกเธอไม่รู้จัก
 {56:62} และโดยแน่นอน พวกเธอได้รู้มาแล้วถึงการเกิดครั้งแรก แล้วโฉนเล่าพวกเธอจึงไม่ใคร่ครวญ?
 {56:63} พวกเธอเห็นสิ่งที่พวกเธอหว่านนั้นไหม?
 {56:64} พวกเธอทำให้มันงอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกเงยขึ้นมาเล่า?
 {56:65} หากเราประสงค์ เราก็คงทำให้มันเหี่ยวแห้ง แล้วพวกเธอก็คงมัวแต่ประหลาดใจ
 {56:66} (พวกเธอจะกล่าวว่า) "แท้จริงเราได้รับความเสียหายแล้ว"
 {56:67} "มีหน้าซ้ำเรายังถูกตัดสิทธิ์"
 {56:68} พวกเธอเห็นน้ำที่พวกเธอตีมันนั้นไหม?
 {56:69} พวกเธอเป็นผู้หลั่งมันลงมาจากก้อนเมฆ หรือว่าเราเป็นผู้หลั่งมันลงมาเล่า?
 {56:70} หากเราประสงค์ เราก็คงทำให้มันเค็มจัด แล้วโฉนพวกเธอจึงไม่ขอบพระคุณเล่า?
 {56:71} พวกเธอเห็นไฟที่พวกเธอจุดขึ้นมานั้นไหม?
 {56:72} พวกเธอเป็นผู้ทำให้ต้นไม้ของมันงอกเงยขึ้นมา หรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกเงยขึ้นมาเล่า
 {56:73} เราได้ทำให้มันมีขึ้นเพื่อเป็นการเตือนสติ และอำนวยประโยชน์แก่ผู้เดินทางรอนแรม
 {56:74} ดังนั้น เธอจงสดุดีด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเธอผู้ทรงยิ่งใหญ่เถิด
 {56:75} ฉันทขอสาบานด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ของดวงดาว
 {56:76} และแท้จริงมันเป็นการสาบานอันยิ่งใหญ่ หากพวกเธอรู้
 {56:77} นั่นคือ กุรอานอันทรงเกียรติ

- {56:78} ซึ่งอยู่ในบันทึกที่ถูกพิทักษ์รักษา
- {56:79} ไม่มีผู้ใดจะสัมผัสอัลกุรอานได้นอกจากบรรดาผู้บริสุทธิ์เท่านั้น
- {56:80} ถูกประทานลงมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก
- {56:81} และด้วยเรื่องนี้กระนั้นหรือที่พวกเธอเขี่ยหยัน?
- {56:82} และพวกเธอสร้างปัจจัยยังชีพด้วยปฏิสโมสรที่ธากระนั้นหรือ
- {56:83} และโฉนเล่า เมื่อวิญญาณได้มาถึงคอหอย
- {56:84} และในขณะนั้นพวกเธอกำลังมองดูกันอยู่
- {56:85} และเรานั้นอยู่ในใกล้ชิดเขายิ่งกว่าพวกเธอ ทว่าพวกเธอมองไม่เห็น
- {56:86} โฉนเล่า หากว่าพวกเธอจะไม่ต้องถูกสอบสวน
- {56:87} พวกเธอจึงไม่อาจจะนำวิญญาณกลับมา หากพวกเธอพูดจริง?
- {56:88} ส่วนผู้ที่ หากว่าเขาอยู่ในเหล่าผู้ใกล้ชิด
- {56:89} ก็จะได้รับความรัก อมเอิบ ความสดชื่น และสวรรค์แสนสุข
- {56:90} และหากว่าเขาอยู่ในพวกทางขวา
- {56:91} "ความศานติจงมีแต่ท่าน" เป็นคำทักทายจากผู้อยู่ในพวกทางขวา
- {56:92} และหากว่าเขาอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธ ผู้หลงทาง
- {56:93} สิ่งเตรียมไว้สำหรับเขาก็คือน้ำเดือด
- {56:94} และเปลวเพลิงที่ลุกไหม้
- {56:95} แท้จริงสิ่งนี้คือสิ่งที่แน่นอน
- {56:96} ดังนั้น เธอจงสดุดีพระนามแห่งพระเจ้าของเธอผู้ยิ่งใหญ่เถิด

57. ซูเราะฮ์อัลหะดีด (บท เหล็ก)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{57:1} สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์

และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{57:2} อำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ ทรงให้เป็นและทรงให้สิ้นชีพ

และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

{57:3} พระองค์ทรงเป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย และทรงเปิดเผยและทรงเร้นลับ และพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

{57:4} พระองค์คือพระผู้ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินในหกวันแล้วทรงสถิตเหนือพระบัลลังก์ ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดินและสิ่งที่ออกมาจากมัน และสิ่งที่ลงมาจากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่มัน และพระองค์ทรงอยู่กับพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ ณ แห่งหนใด และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำ

{57:5} อำนาจแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และสู่อัลลอฮ์เท่านั้น การงานที่งมงายจะถูกนำกลับคืน

{57:6} พระองค์ทรงบันดาลให้ราตรีคาบเกี่ยวเข้าไปในทิวา และทรงบันดาลให้ทิวาคาบเกี่ยวเข้าไปในราตรี และพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงวง

{57:7} พวกเขาจะมีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์

และจงบริจาคนในทางของอัลลอฮ์จากสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้ได้รับมอบหมายดูแลมัน ดังนั้นบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและบรรดาผู้บริจาคนในหมู่พวกเขานั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่

{57:8} และไหนเล่าพวกเขาจึงไม่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่ศาสนทูตได้เรียกร้องพวกเขาให้มีศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา และแน่นอนพระองค์ได้ทรงเอาสัญญาไว้กับพวกเขาแล้ว หากพวกเขาเป็นผู้มีศรัทธา

{57:9} พระองค์คือพระผู้ทรงประทานบรรดาสัญญาอันชัดแจ้งลงมาแก่บ่าวของพระองค์ เพื่อทรงนำพวกเขาออกจากความมืดมนสู่ความสว่าง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็น พระผู้ทรงสงสาร พระผู้ทรงปรานีต่อพวกเขาเสมอ

{57:10} และไหนเล่าพวกเขาจึงไม่บริจาคนในทางของอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่มรดกแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ ในหมู่พวกเขานั้นมีผู้บริจาคนและได้ต่อสู้ก่อนการพิชิต (นครมักกะฮ์)

ชนเหล่านั้นย่อมมีฐานะสูงกว่าบรรดาผู้บริจาคนและต่อสู้หลังการพิชิต และอัลลอฮ์ทรงสัญญาความดีงามแก่ทั้งสองฝ่าย และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{57:11} มีผู้ใดบ้างไหมที่จะให้อัลลอฮ์ยืมด้วยการยืมที่ดี? แล้วพระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนผลานิสงส์แก่เขา และเขาจะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ

{57:12} วันที่เธอจะเห็นบรรดาผู้ที่มีศรัทธาชายและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาหญิง แสงของพวกเขาจะส่อง ณ เบื้องหน้าของพวกเขา และทางเบื้องขวาของพวกเขา (จะมีเสียงกล่าวว่า) "วันนี้มีข่าวดีแก่พวกเขา คือเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน โดยเป็นเหล่าผู้มตะอยู่ในนั้น นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่"

{57:13} วันที่พวกเขาคนสลับซ้ายและพวกเขาคนสลับขวาจะกล่าวแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาว่า "จงมองมายังเราเถิด เพื่อเราจะได้รับแสงของพวกท่านด้วย" จะมีเสียงกล่าวว่า "จงหันหลังกลับไปทางข้างหลังของพวกเขา เพื่อเสาะหาแสงเอาเอง" แล้วก็จะมีการประทุบานหนึ่งมาขวางกั้นระหว่างพวกเขา ด้านในของมันนั้นมีความเมตตา และด้านนอกที่ข้างหน้ามันมีความทรมาณ

{57:14} พวกเขาเหล่านี้จะร้องเรียกพวกเขาเหล่านั้นว่า "พวกเราไม่ได้เคยอยู่ร่วมกับพวกท่านดอกหรือ?" เขาทั้งหลายกล่าวว่า "แน่นอน แต่พวกเขาได้ทำลายตนเองด้วยการกลับกลอก และพวกเขารอดคอย และพวกเขาสงสัย และความหวังที่เลื่อนลอยได้หลอกลวงพวกเขา จนกระทั่งพระบัญชาของอัลลอฮ์ได้มาถึง และจอมหลอกลวงนั้นก็ได้อ่ลวงพวกเขาเกี่ยวกับอัลลอฮ์"

{57:15} "ดังนั้น วันนี้การไถ่บาปจะไม่ถูกรับจากพวกเขาและจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก มันเป็นสถานที่อันเหมาะสมแก่พวกเขา และมันเป็นทางกลับที่เลวร้ายยิ่ง"

{57:16} ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา ที่หัวใจของพวกเขาจะนอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และสิ่งซึ่งได้มีลงมา อันเป็นความสัตย์จริง และพวกเขาอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์มาแต่ก่อนนี้แล้ว ช่วงเวลาได้ผ่านพ้นเนิ่นนานเกินไปสำหรับพวกเขา จิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้าง และพวกเขาส่วนมากจึงเป็นผู้ฝ่าฝืน

{57:17} จงทราบเถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชุบชีวิตแผ่นดิน หลังจากความแห้งแล้งของมันแน่นอนเราได้แสดงสัญญาณทั้งหลายแก่พวกเขาแล้ว เพื่อพวกเขาจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

{57:18} แท้จริงบรรดาบุรุษผู้บริจาคและบรรดาสตรีผู้บริจาค และพวกเขาได้ให้อัลลอฮ์ยืมด้วยการยืมที่ดี จะมีการเพิ่มผลานิสงส์แก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ

{57:19} และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง และเป็นผู้เสียสละชีวิต ณ ที่พระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา และแสงสว่างของพวกเขา ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธต่อเหล่าสัญญาณของเรา ชนเหล่านั้นเป็นชาวนรก

{57:20} มิหรือ ชีวิตโลกนี้เป็นแต่เพียงการละเล่น และการสนุกสนานร่าเริง และเครื่องประดับ และการโอ้อวดระหว่างพวกเขาตนเอง และการแข่งขันกัน ในความมากของทรัพย์สมบัติและบุตรหลาน? เปรียบเสมือนเช่นน้ำฝน ที่พืชผลของมันยังความพอใจให้แก่เหล่ากสิกร แล้วมันก็เหี่ยวแห้ง เธอจะเห็นมันเหลือง แล้วมันก็สลาย ส่วนในวันปรโลกนั้นมีการลงโทษอย่างสาหัส และมีการอภัยโทษและความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และชีวิตโลกนี้เป็นเพียงแต่ความสุขหลอกลวง

{57:21} จงเร่งรีบไปสู่การขออภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเขาและสวนสวรรค์ ซึ่งความกว้างของมันประหนึ่งความกว้างของเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน ซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ซึ่งจะทรงประทานมันให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงโปรดปรานอันใหญ่หลวง

{57:22} ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นในแผ่นดินนี้ และไม่มีแม้แต่ในตัวของพวกเขาเอง นอกจากว่าได้มีในบันทึก ก่อนที่เราจะบันดาลมันขึ้นมา แท้จริง นั่นมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮ์

{57:23} เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่ได้สูญเสียไปจากพวกเขา และไม่ปิติยินดีต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเขา และอัลลอฮ์ไม่ทรงชอบผู้หยิ่งจองหองและผู้คุยโว โอ้อวดเลยสักคน

{57:24} คือบรรดาผู้ที่ตระหนี่และสั่งสอนคนอื่นให้ตระหนี่ และผู้ที่ผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์คือพระผู้ทรงพอเพียง พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ

{57:25} โดยแน่นอน เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเราพร้อมด้วยเหล่าหลักฐานอันชัดแจ้ง และเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม และเราได้นำเหล็กลงมา ในนั้นมีความแข็งแกร่งอย่างมากและมีประโยชน์มากมายสำหรับปวงมนุษย์ และเพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรู้ถึงผู้ที่ช่วยเหลือพระองค์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์โดยทางลับ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือพระทรงพลัง พระผู้ทรงมีอำนาจ

{57:26} โดยแน่นอนเราได้ส่งนุหและอิบรอฮีม และเราได้ให้การเป็นศาสดาพยากรณ์และคัมภีร์มีขึ้นในวงศ์ตระกูลของเขาทั้งสอง ดังนั้นบางคนในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และส่วนมากในหมู่พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืนหลงทาง

{57:27} แล้วเราก็ได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเราติดตามร่องรอยของพวกเขา และเราได้ส่งอิซา บุตรมัรยัม ตามมา และเราได้ประทานอินญีลให้แก่เขา และเราได้บันดาลความสงสารและความเมตตา ให้เกิดขึ้น ในจิตใจของบรรดาผู้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามเขา ส่วนการเป็นนักรบวชนั้น เราไม่ได้บัญญัติมันขึ้นมาแก่พวกเขาตอก พวกเขาประดิษฐ์มันขึ้นมาเอง เพื่อแสวงหาความ โปรตปรานของอัลลอฮฺ แต่พวกเขาไม่ได้เอาใจใส่เท่าที่ควร กระนั้นก็ดี เราก็ได้ประทานรางวัลของพวกเขาแก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

{57:28} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงอย่าเกรงต่ออัลลอฮฺและจงมีศรัทธาต่อศาสนทูตของพระองค์เถิด พระองค์จะทรงประทานความเมตตาของพระองค์ให้แก่พวกเธอสองเท่า และจะทรงประทานแสงสว่างแก่พวกเธอ เพื่อพวกเธอจะได้ใช้มัน ในการดำเนินชีวิต และจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเธอ และอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{57:29} ทั้งนี้เพื่อให้ชาวคัมภีร์จะได้รู้ว่า

พวกเขาไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดในความ โปรตปรานของอัลลอฮฺ และความ โปรตปรานนั้นอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺคือเจ้าแห่งความ โปรตปรานอันใหญ่หลวง

58. ชูเราะฮ์อัลมุลลอะฮ์ (บท สตรีผู้โต้แย้ง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{58:1} โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงได้ยินถ้อยคำของสตรีที่กำลังโต้แย้งกับเธอในเรื่องสามีของนาง และนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินการตอบโต้ของเธอทั้งสอง แท้จริงอัลลอฮ์คือ พระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรู้เห็นเสมอ

{58:2} บรรดาผู้คนในหมู่พวกเขา ที่สาบานเพื่อผลักใสไม่สมสู่กับภรรยาของตน (โดยสาบานว่าพวกนางเป็นเสมือนมารดา) พวกนางไม่ได้เป็นมารดาของพวกเขาดอก อันหล่ามารดาของพวกเขา นั้นไม่ใช่อื่นใด นอกจากบรรดาผู้ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น และแท้จริงพวกเขานั้นกล่าวคำพูดที่น่ารังเกียจ และกล่าวเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงยกโทษเสมอ

{58:3} และบรรดาผู้ที่สาบานเพื่อผลักใสไม่สมสู่ภรรยาของตน (ด้วยวิธีนั้น) แล้วพวกเขาจะกลับคำที่พวกเขาได้กล่าวไว้ ดังนั้นก็ด้วยการปล่อยทาสหนึ่งคน ก่อนที่เขาทั้งสองจะสมสู่กัน นั่นคือสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนให้ปฏิบัติ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเขากระทำ

{58:4} ส่วนผู้ที่ไม่สามารถหา(ทาส)ได้ ก็ต้องถือศีลอดสองเดือนติดต่อกัน ก่อนที่เขาทั้งสองจะสมสู่กัน สำหรับผู้ที่ไม่สามารถจะถือศีลอดได้ ก็ต้องให้อาหารแก่คนยากจนจำนวนหกสิบคน ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาเสร็จครุฑต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์ และพวกปฏิเสธครุฑนั้นจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวด

{58:5} แท้จริงบรรดาผู้ต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาจะถูกทำให้อัปยศ เช่นเดียวกับบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขาได้ถูกทำให้อัปศมาก่อนแล้ว

และแน่นอนเราได้ประทานนาณาสัญญาอันชัดแจ้ง และพวกปฏิเสธครุฑจะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู

{58:6} วันที่อัลลอฮ์จะทรงชูปชีวิตพวกเขาทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบถึงสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติไว้ อัลลอฮ์ทรงประเมินมันไว้อย่างครบถ้วน แต่พวกเขาลืมนั้น และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกอย่าง

{58:7} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้อะไรที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ไม่มีดอกการชูปชิบกัน ในสามคน นอกจากว่าพระองค์จะทรงเป็นที่สี่ของพวกเขา และไม่มีดอกในห้าคน นอกจากว่าพระองค์ทรงเป็นที่หกของพวกเขา และมันจะไม่เกิดขึ้นน้อยกว่านั้น และจะไม่เกิดขึ้นมากกว่านั้น เว้นแต่พระองค์จะทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา ไม่ว่าจะพวกเขาจะอยู่ในแห่งหนใด แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งพวกเขาให้ทราบในวันฟื้นคืนชีพถึงสิ่งที่พวกเขาได้เคยปฏิบัติไว้ แท้จริงอัลลอฮ์คือ พระผู้ทรงรอบรู้อะไรทุกสิ่ง

{58:8} เธอไม่เห็นดอกหรือ บรรดาผู้ที่ถูกห้ามจากการชูปชิบกัน แล้วพวกเขาก็กลับไปกระทำในสิ่งที่พวกเขาได้ถูกห้ามนั้นอีก และพวกเขาชูปชิบกันในการทำบาปและการเป็นศัตรูและการฝ่าฝืนต่อศาสนทูต และเมื่อพวกเขาหาเธอ พวกเขาจะกล่าวทักทายเธอ ด้วยคำทักทายที่อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงใช้ทักทายเธอ และพวกเขาจะกล่าวในหมู่พวกเขาว่า "เหตุใดเล่า อัลลอฮ์จึงไม่ทรงลงโทษ เนื่องจากสิ่งที่เรากล่าว?" นรกก็เป็นการเพียงพอแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะถูกเผาไหม้ในนั้น มันเป็นทางกลับที่เลวร้ายยิ่ง

{58:9} โอ บรรดาผู้ที่มีครุฑ! เมื่อพวกเขาชูปชิบกัน ก็อย่าได้ชูปชิบกันด้วยการทำบาปและการเป็นศัตรูและการฝ่าฝืนต่อศาสนทูต แต่จงชูปชิบกันเพื่อการทำความดีและการยำเกรง พวกเขาจงยำเกรงอัลลอฮ์ ซึ่งสู่พระองค์ พวกเขาจะถูกรวบรวมให้กลับคืน

59. ชูเราะฮ์อัลหิซรฺ (บท การชุมนุม)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{59:1} สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างสุดดีแต่อัลลอฮฺ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{59:2} พระองค์คือพระผู้ทรงนำบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชาวกัศบ์ออกจากบ้านเรือนของพวกเขา ตั้งแต่ครั้งแรกของการชุมนุมเพื่อขับไล่ พวกเขาไม่เคยคาดคิดกันเลยว่า พวกเขาจะออกไป และพวกเขาเองก็คิดว่า ป้อมปราการของพวกเขา นั้น จะป้องกันพวกเขาให้รอดพ้นจากอัลลอฮฺได้ แต่(การลงโทษของ)อัลลอฮฺได้มีมายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ได้เคยคาดคิดมาก่อน และพระองค์ทรงโยนความหวาดกลัวลงในจิตใจของพวกเขา พวกเขาจึงทำลายบ้านเรือนของพวกเขาตนด้วยน้ำมือของตนเอง และด้วยน้ำมือของบรรดาศรัทธาชน จงยึดถือเป็นบทเรียนเถิด โอ้ ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย!

{59:3} และหากไม่ใช่เพราะอัลลอฮฺได้ทรงกำหนดการเนรเทศแก่พวกเขาแล้ว แน่نونพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้ ส่วนในปรโลก พวกเขาต้องถูกลงโทษด้วยไฟนรก

{59:4} ทั้งนี้ก็เพราะว่า พวกเขาต่อต้านอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และผู้ใดต่อต้านอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺเป็นพระผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ

{59:5} การที่พวกเขาโค่นต้นอินทผลัมหรือปล่อย ให้มันยังคงยืนอยู่บน โคนของมันนั้น ก็เนื่องด้วยพระอนุเมติของอัลลอฮฺ และเพื่อพระองค์จะทำให้บรรดาผู้ฝ่าฝืนได้รับอภัย

{59:6} และสิ่งใดที่อัลลอฮฺทรงให้ศาสนทูตของพระองค์ยึดมาได้จากพวกเขา พวกเขาไม่ได้เห็นดีเห็นอยู่ด้วยการขี่ม้าหรือขี่อู่ออกไป แต่อัลลอฮฺทรงให้บรรดาศาสนทูตของพระองค์มีอำนาจเหนือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง

{59:7} และสิ่งใดที่อัลลอฮฺทรงให้ศาสนทูตของพระองค์ยึดมาได้จากชาวเมืองนั้น

ก็เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และศาสนทูต และญาติสนิท และเด็กกำพร้า และผู้ขัดสน และผู้เดินทาง เพื่อมันจะไม่ได้หมุนเวียนอยู่ในระหว่างผู้มั่งมีของพวกเขาเท่านั้น และสิ่งใดที่ศาสนทูตได้นำมาให้แก่พวกเขาก็จงรับเอาไว้ และสิ่งใดที่เขาได้ห้ามเกี่ยวกับมัน พวกเขาจักจะละวันเสีย

พวกเขาจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺทรงเข้มงวดในการลงโทษ

{59:8} (สินเชลย)เป็นของบรรดาผู้อพยพที่ขัดสน ซึ่งถูกขับไล่ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา และทอดทิ้งทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ และความยินดีของพระองค์และช่วยเหลืออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง

{59:9} และบรรดาผู้ที่ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นครมะดีนะฮ์

และพวกเขานี้ศรัทธาก่อนหน้าการอพยพของพวกเขาเหล่านั้น พวกเขารัก ใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขา และพวกเขาไม่พบความต้องการอยู่ในทรงอกของพวกเขาในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และพวกเขาเสียสละต่อผู้อื่นก่อนตนเอง ถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความจำเป็นก็ตาม และผู้ใดถูกปกป้องให้พ้นจากความตระหนี่ของตัวเอง ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

{59:10} และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา โดยพวกเขา กล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดอภัยให้แก่พวกข้า และพี่น้องของพวกข้า ผู้ซึ่งได้มีศรัทธาก่อนหน้าพวกข้า และอย่าทรงบันดาลให้มีความเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของพวกข้าต่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธา พระเจ้าของพวกข้า! แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงเอ็นดู พระผู้ทรงปรานีเสมอ"

{59:11} เธอไม่เห็นดอกหรือ? บรรดาผู้ที่กลับถอย กล่าวว่าแก่พี่น้องของพวกเขา ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชาวกัศบ์ว่า "หากพวกท่านถูกไล่ออก เราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่านด้วยแน่ และเราจะไม่เชื่อฟังผู้ใดเป็นอันขาดในเรื่องเกี่ยวกับพวกท่าน และหากพวกท่านถูกโจมตี เราก็จะช่วยเหลือพวกท่านแน่นอน" และอัลลอฮฺทรงเป็นพยานว่า พวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ

{59:12} หากพวกเขาถูกขับไล่ออกไป พวกคนลับลับเหล่านั้นก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา และถ้าพวกเขาถูกโจมตี พวกคนลับลับเหล่านั้นก็จะไม่ช่วยเหลือพวกเขา และแม้จะช่วยเหลือพวกเขา พวกคนลับลับก็จะผินหลังหนี พวกเขาจะก็ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ

{59:13} แน่นอนพวกเธอนั้นเป็นที่หวาดเกรงในทรงอกของพวกเขา ยิ่งกว่าที่พวกเขามีต่ออัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเป็นหมู่มชนที่ไม่เข้าใจ

{59:14} พวกเขาทั้งหมดจะไม่ต่อสู้กับพวกเธอ เว้นแต่ในเมืองที่มีป้อมปราการ หรือจากเบื้องหลังของ

กำแพง การเป็นศัตรูระหว่างพวกเขาเองนั้นรุนแรงยิ่งนัก เธอเข้าใจว่าพวกเขารวมกันเป็นปีกแผ่น แต่

อันที่จริง จิตใจของพวกเขาแตกแยกกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเป็นหมู่มชนที่ไม่ใช้สติปัญญา ใคร่ครวญ

{59:15} อุปมาพวกเขา อุปมัยตั้งบรรดา(พวกยิว)ก่อนหน้าพวกเขาเพียงเล็กน้อย ซึ่งพวกเขาได้ลิ้มรสผลร้ายแห่งการงานของตนเอง และพวกเขาได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

{59:16} ประหนึ่งเช่นชัยฏอนเมื่อมันกล่าวแก่มนุษย์ว่า "จงปฏิเสธศรัทธาเถิด" ครั้นเมื่อเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว มันก็จะกล่าวว่า "ฉันขอปลีกตัวออกจากเธอ แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก"

{59:17} ดังนั้น บั้นปลายของเขทั้งสองคือ เขทั้งสองจะพำนักอยู่ในนรก เป็นอมตะในนั้น และนั่นคือการตอบแทนของพวกทุจริต

{59:18} โอ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธอจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และทุกชีวิตจงพิจารณาดูว่า อะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{59:19} และพวกเธออย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ลืมลอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงทำให้พวกเขาเสื่อมตัวเองชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

{59:20} บรรดาชาวนรกกับบรรดาชาวสวนสวรรค์นั้นไม่เหมือนกันดอก บรรดาชาวสวนสวรรค์พวกเขาเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ

{59:21} หากเรานำอัลกุรอานนี้ลงบนภูเขาสูงหนึ่ง แน่นอนเธอก็จะเห็นมันลีโรราบแตกแยกออกเป็นเสียง ๆ เนื่องเพราะความกลัวต่ออัลลอฮ์

และอุทาหรณ์เหล่านั้นเราได้ยกมันมาเปรียบเทียบสำหรับมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณาใคร่ครวญ

{59:22} พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีก นอกจากพระองค์ พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย พระองค์คือพระผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{59:23} พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด พระผู้ทรงบริสุทธิ์ พระผู้ทรงประทานศานติสุข พระผู้ทรงคุ้มครองการศรัทธา

พระผู้ทรงพิทักษ์รักษาความปลอดภัย พระผู้ทรงมีอำนาจยิ่ง พระผู้ทรงปราบปราม พระผู้ทรงความยิ่งใหญ่ พระพิสุทธิคุณแห่งอัลลอฮ์ ทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคี

{59:24} พระองค์คืออัลลอฮ์ พระผู้ทรงสร้าง พระผู้ทรงเนรมิต พระผู้ทรงก่อรูปร่าง พระองค์ทรงมีเหล่าพระนามอันงดงาม สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินต่างสดุดีพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

60. ซูเราะฮ์อัลมุตตะหะนะฮ์ (บท สตรีผู้ถูกทดสอบ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{60:1} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธออย่าคบศัตรูของฉันและศัตรูของพวกเธอเป็นมิตร - โดยให้ความรักใคร่แก่พวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่มีมายังพวกเธอ คือสัจธรรม พวกเขาขับไล่ศาสนทูตและพวกเธอ เนื่องจากเพราะพวกเธอศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเธอ - หากพวกเธอได้เคยออกไปต่อสู้ในแนวทางของฉัน และแสวงหาความโปรดปรานของฉัน - โดยซ่อนความรักใคร่แก่พวกเขาอย่างลับ ๆ และฉันรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเธอปิดบัง และสิ่งที่พวกเธอเปิดเผย และผู้ใดในหมู่พวกเธอกระทำเช่นนั้น แน่نونเขาได้หลงออกจากทางอันเที่ยงธรรม

{60:2} หากพวกเขามีสถานะดีกว่าพวกเธอ พวกเขาก็จะแสดงตัวเป็นศัตรูกับพวกเธอ และจะยื่นมือของตนเพื่อทำร้ายพวกเธอ และลิ้นของพวกเขาก็จะกล่าวร้ายสาปแช่ง และพวกเขาใคร่ที่จะให้พวกเธอเป็นพวกปฏิเสธศรัทธา

{60:3} ความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเธอและบุตรหลานของพวกเธอ จะไม่อำนวยประโยชน์อะไรแก่พวกเธอ ในวันฟื้นคืนชีพดอก พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเธอ และอัลลอฮ์ทรงสอดส่องในสิ่งที่พวกเธอกระทำ

{60:4} แน่نونได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเธอแล้วในอิบรอฮีม และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขากล่าวแก่หมู่ชนของพวกตนว่า "พวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ(ศาสนาของ)พวกท่าน และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่)ตลอดไป จนกว่าพวกเธอจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์พระองค์เดียว" นอกจากคำกล่าวของอิบรอฮีมแก่บิดาของตน (ที่ว่า) "แน่نونฉันจะขอภักดิ์โทษให้แก่ท่าน ทั้ง ๆ ที่ฉัน ไม่มีอำนาจอะไรจะช่วยท่าน(ให้พ้นจากการลงโทษ)จากอัลลอฮ์ได้" "พระเจ้าของพวกข้า! แต่พระองค์เราขอมอบหมาย และยังพระองค์เท่านั้นเราขออุทิศโทษ และยังพระองค์เท่านั้นคือการกลับคืน"

{60:5} "พระเจ้าของพวกข้า! โปรดอย่าให้พวกข้าเป็นเครื่องทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา โปรดอภัยให้แก่พวกข้า พระเจ้าของพวกข้า! แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ"

{60:6} โดยแน่نون ได้มีแบบอย่างอันดีงามในพวกเขาสำหรับพวกเธอแล้วแก่ผู้ที่หวังใน(การตอบแทนของ)อัลลอฮ์และวันสุดท้าย และผู้ใดผินหลังให้(การศรัทธา) ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงพอเพียง พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ

{60:7} บางทีอัลลอฮ์จะทรงบันดาลให้เกิดความรักใคร่ระหว่างพวกเธอกับบรรดาผู้ที่พวกเธอถือเป็นศัตรูในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานี

{60:8} อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงห้ามพวกเธอเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ไม่ได้ต่อต้านพวกเธอในเรื่องศาสนา และพวกเขาก็ไม่ได้ขับไล่พวกเธอออกจากบ้านเรือนของพวกเธอ ในการที่พวกเธอจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้ที่มีความยุติธรรม

{60:9} ทว่าอัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเธอเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเธอ ในเรื่องศาสนา และขับไล่พวกเธอออกจากบ้านเรือนของพวกเธอ และช่วยเหลือในการขับไล่พวกเธอ

ในการที่พวกเธอจะผูกมิตรกับพวกเขา และผู้ใดผูกมิตรกับพวกเขา ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นพวกทุจริต

{60:10} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! เมื่อบรรดาหญิงผู้มีศรัทธาเป็นผู้ลี้ภัยมาหาพวกเธอ ก็จงสอบสวนพวกนาง อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกเธอรู้ว่าพวกนางเป็นผู้มีศรัทธาก็อย่าได้ส่งพวกนางกลับไปยังพวกปฏิเสธศรัทธา พวกนางไม่ได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขา และพวกนางก็ไม่ได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกนาง และจงจ่าย(สินสอด)คืนให้แก่พวกเขา ที่พวกเขาได้เคยจ่ายไป และไม่

เป็นบาปอันใดแก่พวกเธอที่จะสมรสกับพวกนาง หากพวกเธอได้มอบสินสอดของพวกนางนั้นให้แก่พวกนาง และอย่าหวังเหนียวพันระงับการสมรสของบรรดาหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธา และจงขอคืนสิ่งที่พวกเธอได้ใช้จ่ายไป และพวกเขาก็จงขอคืนสิ่งที่พวกเขาได้ใช้จ่ายไป นั่นคือข้อตัดสินของอัลลอฮฺ พระองค์ทรงตัดสินในระหว่างพวกเธอ และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{60:11} และถ้าคนใดในบรรดาภรรยาของพวกเธอหนีไปสู่พวกปฏิเสธศรัทธาแล้ว ครั้นเมื่อพวกเธอสามารถเก็บทรัพย์ชดเชยมาได้ ก็จงจ่ายคืนให้แก่บรรดาผู้ที่บรรดาภรรยาของพวกเขานี้ไปนั้น เท่ากับจำนวนที่พวกเขาได้จ่ายไป และจงยำเกรงอัลลอฮฺ พระผู้ซึ่งพวกเธอเป็นผู้มีศรัทธาต่อพระองค์เถิด

{60:12} โอ้ นบี! เมื่อบรรดาสตรีผู้มีศรัทธาได้มาหาเธอ โดยพวกนางให้ปฏิญาณแก่เธอว่า พวกนางจะไม่ตั้งภาคีใด ๆ ต่ออัลลอฮฺ และจะไม่ชโมย และจะไม่มีซู้ และจะไม่ฆ่าลูก ๆ ของพวกตน และจะไม่นำมาซึ่งการใส่ร้าย โดยการเสกสรรลูกหลงพอให้เป็นลูกของตน และจะไม่ขัดขืนคำสั่งของเธอในเรื่องดีงาม ดังนั้นจงรับการปฏิญาณของพวกนาง และจงขอต่ออัลลอฮฺให้ทรงอภัยแก่พวกนาง แท้จริงอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

{60:13} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! พวกเธออย่าได้คบกับหมู่ชนที่อัลลอฮฺทรงกริ้วต่อพวกเขา แน่แน่นอน พวกเขาหมดหวังต่อวันปรโลกแล้ว เสมือนกับที่พวกปฏิเสธศรัทธาหมดหวังต่อเหล่าผู้ที่อยู่ในหลุมฝังศพ

61. ซูเราะฮ์ฮัจญ์ (บท แถว)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{61:1} สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างสุดแต่อัลลอฮ์

และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{61:2} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! เหตุใดพวกเธอจึงพูดในสิ่งที่พวกเธอไม่ปฏิบัติ?

{61:3} เป็นที่น่ารังเกียจยิ่งนัก ณ ที่อัลลอฮ์ การที่พวกเธอพูดในสิ่งที่พวกเธอไม่ปฏิบัติ

{61:4} แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของพระองค์เป็นแถวเดียวกัน ประหนึ่งพวกเขาเป็นอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง

{61:5} และ(จงรำลึก)เมื่อมุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของตนว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! เหตุใดพวกเธอจึงทำร้ายฉัน? ทั้ง ๆ ที่พวกเธอรู้แล้วว่า ฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกเธอ" ดังนั้น เมื่อพวกเขาหันเหไป อัลลอฮ์ก็ทรงทำให้จิตใจของพวกเขาหันเหออกไปด้วย และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงชี้้นำทางเที่ยงแก่หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

{61:6} และ(จงรำลึก)เมื่ออีซา บุตรมัรยัม ได้กล่าวว่า "โอ้ วงศ์วานของอิสรออีล! แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกเธอ เป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่ในเตารอฮ์ก่อนหน้าฉัน

และเป็นผู้แจ้งข่าวประเสริฐเกี่ยวกับศาสนทูตคนหนึ่ง ผู้จะมาหลังจากฉัน นามของเขาคืออะหฺมัด" แต่ครั้งเมื่อเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งแล้ว พวกเขากลับกล่าวว่า "นี่คือมายากลอันชัดเจนน"

{61:7} และผู้ใดเล่าจะทุจริตยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา ขณะที่เขาถูกเชิญชวนสู่อิสลาม? และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้้นำทางเที่ยงแก่หมู่ชนทุจริต

{61:8} พวกเขาปรารถนาที่จะดัดจริตของอัลลอฮ์ด้วยลมปากของพวกเขา แต่อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงทำให้รัศมีของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม

{61:9} พระองค์คือพระผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์มาด้วย การชี้้นำทางและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนาอิสลามปรากฏเหนือศาสนาทั้งหมด ถึงแม้ชนผู้ตั้งภาคีจะเกลียดชังก็ตาม

{61:10} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จะให้ฉันชี้แนะเกี่ยวกับการค้าที่จะช่วยพวกเธอให้รอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวดไหม?

{61:11} นั่นคือ พวกเธอต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ ด้วยทรัพย์สินของพวกเธอและชีวิตของพวกเธอ นั่นเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเธอหากพวกเธอรู้

{61:12} พระองค์จะทรงอภัยบาปของพวกเธอให้พวกเธอ และจะทรงให้พวกเธอเข้าในเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน และในที่พำนักอันดีงาม ในเหล่าสวนสวรรค์แห่งอะดฺน นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง

{61:13} และสิ่งอื่น ๆ อีกที่พวกเธอรักชอบมัน การช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และการพิชิตอัน ใกล้เคียงนี้ และจงแจ้งข่าวดีต่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธาเถิด

{61:14} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังที่อีซา บุตรมัรยัม ได้กล่าวแก่บรรดาสาวกว่า "ผู้ใดบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปยังอัลลอฮ์?" บรรดาสาวกได้กล่าวว่า "พวกเราเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์" แล้วกลุ่มหนึ่งจากวงศ์วานของอิสรออีลได้มีศรัทธา แต่อีกกลุ่มหนึ่งได้ปฏิเสธศรัทธา เราจึงได้สนับสนุนบรรดาผู้ที่มีศรัทธาให้มีกำลังเหนือกว่าศัตรูของพวกเขานี้ แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้มีชัยชนะ

62. ซูเราะฮ์อัลลุมอะฮ์ (บท วันศุกร์)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {62:1} สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีดีแต่อัลลอฮ์ พระผู้ทรงอภิสิทธิ์ พระผู้ทรงบริสุทธิ์ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ
- {62:2} พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งศาสนทูตคนหนึ่งขึ้น ในหมู่ผู้ไม่รู้หนังสือจากพวกเขาเอง เพื่อสาธยาย บรรดาโองการของพระองค์แก่พวกเขา และทรงชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ และทรงสอนคัมภีร์และวิทย ปัญญาแก่พวกเขา ถึงแม้ว่าแต่ก่อนนี้พวกเขาอยู่ในความหลงผิดอย่างชัดแจ้งก็ตาม
- {62:3} และพวกเขาคนอื่นๆ ที่จะติดตามมาภายหลังจากพวกเขาเหล่านั้น และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ
- {62:4} นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นพระผู้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง
- {62:5} อุปมาบรรดาผู้ที่ได้มอบหมายคัมภีร์เตารอฮ์ แล้วพวกเขาไม่รับเอามันเป็นภาระ อุปมาดังลาที่แบกคัมภีร์ อุปมาอุปมัยของหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อบรรดาสัญญาณของอัลลอฮ์นั้นช่างเลวยิ่งนัก และอัลลอฮ์จะไม่นำทางแก่หมู่ชนทุจริต
- {62:6} จงกล่าวเถิด "โอ้ บรรดาชาวคัมภีร์! หากพวกเธออ้างว่า พวกเธอเพียงผู้เดียวดอก ที่เป็นมิตรของอัลลอฮ์ ไม่ใช่ผู้อื่น พวกเธอก็จงปรารถนาความตายกันเถิด หากพวกเธอเป็นผู้สัตย์จริง"
- {62:7} แต่ว่าพวกเขาจะไม่ปรารถนามันเป็นอันขาด เนื่องด้วยสิ่งที่มีมือของพวกเขาได้เคยประกอบไว้ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้เกี่ยวกับพวกทุจริต
- {62:8} จงกล่าว "แท้จริงความตาย ที่พวกเธอหลบหนีจากมันนั้น มันจะมาพบกับพวกเธอแน่นอน แล้วพวกเธอจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเธอตามที่พวกเธอได้ประกอบไว้"
- {62:9} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! เมื่อได้มีเสียงร้องเรียกเพื่อท่านมาชในวันศุกร์ ก็จงรีบเร่งไปสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และจงละทิ้งการค้าขาย นั่นเป็นการดีสำหรับพวกเธอ หากพวกเธอรู้
- {62:10} ครั้นเมื่อการนมาชได้สิ้นสุดลงแล้ว ก็จงแยกย้ายกันไปตามแผ่นดิน และจงแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก เพื่อว่าพวกเธอจะได้รับความสำเร็จ
- {62:11} และเมื่อพวกเขาได้เห็นการค้าหรือการละเล่น พวกเขาก็กรูกันไปที่นั่น และปล่อยเธอให้ยืนอยู่ จงกล่าวเถิด "สิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้นดีกว่าการละเล่นและการค้า และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นเลิศยิ่ง ในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ"

63. ซูเราะฮ์อัลมุนาฟิกูน (บท บรรดาคนลับลับ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {63:1} เมื่อบรรดาคนลับลับมาหาเธอ พวกเขา กล่าวว่า "เราขอปฏิญาณว่า ท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์" และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่า เธอ นั้นเป็นศาสนทูตของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า บรรดาคนลับลับนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแนบนอน
- {63:2} พวกเขาได้ถือเอาการสาบานของพวกตนเป็นโล่ แล้วพวกเขาก็กีดกันหนทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกเขานั้น สิ่ง ที่พวกเขาได้กระทำไปนั้น ช่างชั่วช้ายิ่งนัก!
- {63:3} นั่นเป็นเพราะพวกเขามีศรัทธาแล้วก็ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นหัวใจของพวกเขาจึงถูกผนึก แล้วพวกเขาก็ไม่เข้าใจ
- {63:4} และเมื่อเธอได้เห็นพวกเขาแล้ว เธอก็จะชอบรูปร่างของพวกเขา และหากพวกเขาพูด เธอก็จะฟังคำพูดของพวกเขา ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นท่อนไม้ที่ถูกยันไว้ พวกเขาคิดว่า ทุก ๆ เสียงร้องนั้น เป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา พวกเขาคือศัตรู ดังนั้นจงระวังพวกเขา อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา เหตุใดเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น?
- {63:5} และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงมาเถิด ศาสนทูตของอัลลอฮ์จะขออภัยโทษให้แก่พวกเธอ" พวกเขาก็หันศีรษะของพวกตนไปอีกทางหนึ่ง และเธอเห็นพวกเขาผินหลังออกไปโดยที่พวกเขาเป็นผู้หยิ่งผยอง
- {63:6} มีผลเท่ากันแก่พวกเขา ไม่ว่าเธอจะขออภัยโทษแก่พวกเขาหรือไม่ขออภัยโทษให้แก่พวกเขา ก็ตาม อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาตอก แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงนำทางแก่หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน
- {63:7} พวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า "อย่าบรีจาคนให้แก่ผู้ที่อยู่กับศาสนทูตของอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้แยกย้ายสลายตัวไป" อันซุมคลังแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ทว่าบรรดาคนลับลับนั้นไม่เข้าใจ
- {63:8} พวกเขา กล่าวว่า "ถ้าพวกเรากลับไปยังนครมะดีนะฮ์ ผู้ที่มีเกียรติที่สุดจะขับไล่ผู้ที่ต่ำต้อยที่สุดออกจากนคร" อันอานาจนั้นเป็นของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ที่มีศรัทธา ทว่าบรรดาคนลับลับนั้นไม่รู้
- {63:9} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! อย่าให้ทรัพย์สินสมบัติของพวกเธอและบุตรหลานของพวกเธอหันเหพวกเธอออกจากกรรำลึกถึงอัลลอฮ์ และผู้ใดกระทำเช่นนั้น ชนเหล่านั้นคือพวกที่สูญเสีย
- {63:10} และจงบรีจาคนจากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเธอ ก่อนที่ความตายจะมาถึงพวกเธอแต่ละคน แล้วเขาก็จะกล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! จะได้ไหม?
- หากพระองค์จะทรงผ่อนผันให้แก่ข้าอีกช่วงเวลาเพียงเล็กน้อย เพื่อที่ข้าจะได้บรีจาคน และข้าก็จะได้อยู่ในหมู่คนดี"
- {63:11} แต่อัลลอฮ์จะไม่ทรงผ่อนผันให้แก่ชีวิตใดเมื่อกำหนดของมันได้มาถึงแล้ว และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขากระทำ

64. ชูเราะฮ์อัตตะฆอบูน (บท ความสำเร็จ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {64:1} สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแข่งข่งสุดดีแต่อัลลอฮ์ อำนาจเด็ดขาดเป็นของพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง
- {64:2} พระองค์คือพระผู้ทรงเนรมิตพวกเธอ ดังนั้นในหมู่พวกเธอมีผู้ปฏิเสธศรัทธา และในหมู่พวกเธอมีผู้มีศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเธอกระทำ
- {64:3} พระองค์ทรงสร้างเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความสัตย์จริง และทรงทำให้พวกเธอเป็นรูปร่าง และทรงทำให้รูปร่างของพวกเธอสวยงามยิ่ง และยิ่งพระองค์เท่านั้นคือทางกลับคืน
- {64:4} พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเธอปกปิดและสิ่งที่พวกเธอเปิดเผย และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงออก
- {64:5} ชาวคราวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในอดีตไม่ได้มีมายังพวกเธอดอกหรือ? พวกเขาต้องล้มรสโทษแห่งกิจการของพวกตน และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด
- {64:6} นั่นเป็นเพราะว่าบรรดาศาสนทูตของพวกเขามาถึงพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาได้กล่าวว่า "สามัญชนเยี่ยงนี้หรือจะชี้แนะทางให้แก่เรา?" พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาและผินหลังให้ แต่อัลลอฮ์ไม่ทรงใส่พระทัย เพราะอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงมั่งมี พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ
- {64:7} บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า "พวกเขาจะไม่ถูกซุบให้พินคืนชีพขึ้นมาอีก" จงกล่าวเถิด "หาเป็นเช่นนั้นไม่! ขอสาบานต่อพระเจ้าของข้าฯ พวกเธอจะถูกซุบให้พินคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอนแล้วพวกเธอจะได้รับแจ้งตามที่พวกเธอได้ประกอบไว้ และสิ่งนั้นเป็นการง่ายยิ่งสำหรับอัลลอฮ์"
- {64:8} ดังนั้น จงมีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์และรัศมีซึ่งเราได้ประทานลงมา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเธอกระทำ
- {64:9} วันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเธอเพื่อวันแห่งการชุมนุม นั่นคือวันเฉลยผล อันผู้ที่ได้มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และประพฤติดี พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วทั้งหลายของเขาออกไปจากเขา และจะทรงให้เขาเข้าเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่
- {64:10} ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธต่อเหล่าสัญญาณของเรา คนเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้น และมันเป็นทางกลับที่เลวร้ายยิ่ง
- {64:11} ไม่มีทุกข์ภัยอันใดเกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยพระอนุมัติของอัลลอฮ์ และผู้ใดมีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงเปิดหัวใจของเขา และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่ง
- {64:12} และจงภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงภักดีต่อศาสนทูต หากพวกเธอผินหลังกลับ ดังนั้นหน้าที่ของศาสนทูตของเราก็คือการเผยแผ่อันชัดแจ้ง
- {64:13} อัลลอฮ์ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น บรรดาผู้ที่มีศรัทธาจงวางใจต่ออัลลอฮ์เถิด
- {64:14} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา แท้จริงในเหล่าคูครองของพวกเธอและเหล่าบุตรของพวกเธอ นั้นมีบางคนเป็นศัตรูแก่พวกเธอ ฉะนั้นจงระวังต่อพวกเขา แต่ถ้าพวกเธออภัยและยกโทษ (แก่พวกเขา) แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ
- {64:15} แท้จริง ทรัพย์สินสมบัติของพวกเธอและเหล่าบุตรของพวกเธอ นั้นเป็นเครื่องทดสอบ และอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่
- {64:16} ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เท่าที่พวกเธอสามารถ และจงสดับฟังและเชื่อฟัง และจงบริจาคเถิด จะเป็นการดียิ่งสำหรับตัวของพวกเธอเอง และผู้ใดถูกปกป้องให้พ้นจากความตระหนี่ของตัวเอง คนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ

{64:17} หากพวกเธอให้อัลลอฮฺทรงยืมอย่างดีเยี่ยมแล้ว พระองค์ก็จะทรงทวีผลการยืมนั้นให้แก่พวกเธอ และจะทรงอภัยให้แก่พวกเธอ และอัลลอฮฺนั้นคือพระผู้ทรงตอบแทนแก่ผู้ประพฤติดี พระผู้ทรงผ่อนผันการลงโทษ

{64:18} ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่เปิดเผย พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

65. ซูเราะฮ์อฏฺฎอ์ลาค (บท การหย่า)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {65:1} โอ้ นบี! เมื่อพวกเธอหย่าภริยา ก็จงหย่าพวกนางตามกำหนดเวลาอดีตตะฮฺของพวกนาง และจงนับกำหนดเวลาอดีตตะฮฺให้ครบ พวกเธอจงอย่าเกรงอัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเธอเถิด พวกเธออย่าขับไล่พวกนางออกจากบ้านของพวกนาง และพวกนางก็อย่าออกจากบ้าน เว้นแต่พวกนางจะกระทำลามกอย่างชัดแจ้ง และนั่นคือข้อกำหนดของอัลลอฮ์ และผู้ใดละเมิดข้อกำหนดของอัลลอฮ์ แน่نونเขาก็ได้ทุจริตต่อตัวเอง เธอไม่รู้ดอกว่า บางทีอัลลอฮ์จะทรงบันดาลกิจการใดหนึ่งหลังจากนั้น
- {65:2} แล้วหากพวกนางได้อยู่จนครบกำหนดของพวกตนแล้ว ก็จงยับยั้งพวกนางให้อยู่โดยดี หรือปล่อยให้พวกนางจากไปโดยดี และจงนำผู้เที่ยงธรรมสองคนในหมู่พวกเธอมาเป็นพยาน และจงให้การเป็นพยานนั้นเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์ ดังกล่าวมานั้น ผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกจะถูกตัดเดือนให้ยึดถือปฏิบัติ และผู้ใดอย่าเกรงอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงหาทางออกให้แก่เขา
- {65:3} และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขา โดยวิธีที่เขาไม่เคยคาดคิด และผู้ใดมอบหมายต่ออัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงพอเพียงสำหรับเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบรรลุนิติภารกิจของพระองค์ โดยแน่อน อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดกฎสถานะสำหรับทุกสรรพสิ่ง
- {65:4} ส่วนผู้ที่อยู่ในวัยหมดระดู ในหมู่ภริยาของพวกเธอ นั้น หากพวกเธอยังสงสัย กำหนดอดีตตะฮฺของพวกนางก็คือสามเดือน และบรรดาผู้หญิงที่ไม่เคยมีระดูก็เช่นกัน ส่วนบรรดาผู้มีครรภ์ กำหนดอดีตตะฮฺของพวกนางก็คือ การที่พวกนางคลอดลูก และผู้ใดอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงทำให้กิจการของเขาสะดวกง่ายแก่เขา
- {65:5} นั่นคือพระบัญชาของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานมันลงมาแก่พวกเธอ และผู้ใดอย่าเกรงอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงลบล้างบรรดาความชั่วของเขาออกไปจากเขา และจะทรงเพิ่มพูนรางวัลแก่เขาให้ยิ่งใหญ่อิ่งขึ้น
- {65:6} จงให้พวกนางพำนักอยู่ ณ สถานที่พวกเธอพำนักอยู่ ตามฐานะของพวกเธอ และอย่าทำความเดือดร้อนแก่พวกนาง เพื่อกดดันพวกนาง และหากพวกนางตั้งครรภัก์ก็จงเลี้ยงดูพวกนางจนกว่าพวกนางจะคลอดลูก หากว่าพวกนางให้นมแก่ทารกของพวกเธอ ก็จงให้ค่าตอบแทนแก่พวกนาง และจงปรึกษารือกันระหว่างพวกเธอตนเอง และหากพวกเธอตกลงกันไม่ได้ ก็จงให้สตรีอื่นให้นมแก่ทารกนั้น
- {65:7} ผู้มีฐานะร่ำรวยควรจ่ายตามฐานะของตน ส่วนผู้ที่โชคผลของเขานั้นถูกจำกัด ก็ให้เขาจ่ายจากบางส่วนที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้แก่เขา อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงมอบภาระหน้าที่แก่ชีวิตใด นอกจากเท่าที่พระองค์ทรงประทานมาให้แก่ชีวิตนั้น หลังจากความยากลำบาก อัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความสะดวกสบาย
- {65:8} และมีบ้านเมืองตั้งเท่าใดแล้วที่ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระเจ้าของพวกตนและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เราได้ชำระมันด้วยการชำระอย่างเข้มงวด และเราได้ลงโทษมันด้วยการลงโทษที่น่ากลัว
- {65:9} ดังนั้น มันจึงต้องลืมนรสโทษของการทำงานของมัน และมันปลายทางแห่งการงานของมันคือความสูญเสีย
- {65:10} อัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษอย่างรุนแรงสำหรับพวกเขาแล้ว ดังนั้นจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด โอ้ บรรดาผู้ที่มีสติปัญญาที่มีศรัทธา! เพราะแน่อน อัลลอฮ์ได้ทรงประทานข้อเตือนสติลงมาให้แก่พวกเธอแล้ว
- {65:11} (พร้อมด้วย) ศาสนทูตหนึ่งมาสาธยายบรรดาโองการอันชัดแจ้งของอัลลอฮ์แก่พวกเธอ เพื่อจะได้นำบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดี ออกจากความมืดมนสู่ความสว่าง ส่วนผู้ที่มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์และประพฤติดี พระองค์จะทรงให้เขาเข้าเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจาก

เบื้องล่างของมัน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่نون พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมปัจจัย
ยังชีพอย่างดีเลิศสำหรับเขา

{65:12} อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงเนรมิตเจ็ดชั้นฟ้าและแผ่นดินก็เหี้ยนนั้น พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางสิ่ง
เหล่านั้น เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า อัลลอฮฺคือพระผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง และอัลลอฮฺนั้นทรงโอบ
ล้อมทุกสรรพสิ่งด้วยความรอบรู้

66. ชูเราะฮ์อัลตะหฺรึม (บท การบัญญัติห้าม)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{66:1} โอ้ นบี! เหตุใดเธอจึงห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติแก่เธอ เพื่อแสวงหาความพึงพอใจของบรรดาภริยาของเธอเล่า? และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภิบาล พระผู้ทรงปรานี

{66:2} แน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดแก่พวกเธอแล้วในการแก้คำสาบานของพวกเธอ และอัลลอฮ์คือพระผู้ทรงคุ้มครองพวกเธอ และพระองค์เป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{66:3} และ(จงรำลึก)เมื่อนบีได้บอกความลับเรื่องหนึ่งแก่ภริยาบางคนของตน ครั้นเมื่อนางได้บอกเล่าเรื่องนี้(แก่คนอื่น) และอัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งเรื่องนี้แก่เขา เขาก็ได้แจ้งบางส่วนของเรื่องนี้และไม่แจ้งบางส่วนของ ครั้นเมื่อเขาได้แจ้งเรื่องนี้แก่นาง นางได้กล่าวว่า "ผู้ใดบอกเล่าเรื่องนี้แก่ท่าน?" เขากล่าวว่า "พระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงตระหนักรู้ยิ่ง ทรงแจ้งแก่ฉัน"

{66:4} หากเธอทั้งสองกลับใจขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ (ก็จะเป็นการดีแก่เธอทั้งสอง) เพราะหัวใจของเธอทั้งสองได้โอนเอียง แต่หากเธอทั้งสองร่วมกันต่อต้านเขา แท้จริงอัลลอฮ์ พระองค์เป็นพระผู้ทรงคุ้มครองของเขา อีกทั้งญิบรียลและคนดีจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และนอกจากนั้น มะลาอิกะฮ์ก็ยิ่งเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนอีกด้วย

{66:5} หากเขาหย่าพวกเธอ บางทีพระเจ้าของเขาจะทรงเปลี่ยนภริยาที่ดีกว่าพวกเธอให้แก่เขา เป็นหญิงที่นอบน้อมถ่อมตน เป็นหญิงผู้มีศรัทธา เป็นหญิงผู้ภักดี เป็นหญิงผู้ขอลุแก่โทษ เป็นหญิงผู้มั่นต่อการเคารพสักการะ เป็นหญิงผู้มั่นต่อการถือศีลลอด ที่เป็นหม้ายและสาวพรหมจรรย์

{66:6} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงคุ้มครองตัวของพวกเธอและครอบครัวของพวกเธอให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือห่มมนุษย์และก้อนหิน มีมะลาอิกะฮ์ผู้แข็งแกร่งผู้เข้มงวดคอยเฝ้ารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ในสิ่งที่พระองค์บัญชาแก่พวกเขา

และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา

{66:7} โอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา! วันนี้พวกเธออย่าได้แก้ตัวเลย ทว่าพวกเธอจะถูกตอบแทนตามทีพวกเธอได้กระทำไว้

{66:8} โอ้ บรรดาผู้ที่มีศรัทธา! จงสำนึกผิดต่ออัลลอฮ์ด้วยการสำนึกผิดอย่างจริงจังถึงเถิด บางทีพระเจ้าของพวกเธอจะลบล้างความผิดของพวกเธอ นั้น ออกจากพวกเธอ และจะทรงให้พวกเธอเข้าเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน วันที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้มันบีและบรรดาผู้ที่มีศรัทธาร่วมกับเขาต้องอับยศ แสงสว่างของพวกเขาก็จะส่องไปเบื้องหน้าของพวกเขและทางเบื้องขวาของพวกเข พวกเขาจะกล่าวว่า "พระเจ้าของพวกข้าฯ! โปรดทำให้แสงสว่างของพวกข้าฯ! อยู่กับพวกข้าฯตลอดไป และโปรดยกโทษให้แก่พวกข้าฯ แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง"

{66:9} โอ้ นบี! จงต่อสู้กับพวกปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้สับปลับ และจงแข็งแกร่งกับพวกเขา เพราะที่พำนักของพวกเขาคือนรก และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง

{66:10} อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา นั่นคือภริยาของนุหฺและภริยาของลูฏ นางทั้งสองอยู่ภายใต้การปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสอง ในหมู่บ่าวของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อเขาทั้งสอง ดังนั้นเขาทั้งสองจึงไม่สามารถช่วยนางทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์แต่ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่า "เธอทั้งสองจงเข้าไปในเพลิงนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน"

{66:11} และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ที่มีศรัทธา นั่นคือภริยาของฟิรเอานู เมื่อนางได้กล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! โปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าฯ ณ ที่พระองค์ ในสวนสวรรค์ และโปรดช่วยข้าฯ ให้พ้นจากฟิรเอานูและการกระทำของเขา และโปรดช่วยข้าฯ ให้พ้นจากหมู่ชนทุจริต"

{66:12} และมัรยัม ธิดาของอิมรอน ผู้ซึ่งรักษาพรหมจารีของตน แล้วเราได้เป่าวิญญาณของเรา
เข้าไปในนาง และนางได้มีศรัทธาต่อบรรดาบทบัญญัติของพระเจ้าของตน และต่อบรรดาคัมภีร์ของ
พระองค์ และนางจึงอยู่ในหมู่ผู้นอบน้อม

67. ซูเราะฮ์อัลมุลก (บท อำนาจ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปราณียิ่ง

{67:1} ทรงจำเริญ พระผู้ซึ่ง(ทรงมี)อำนาจอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์คือพระผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

{67:2} พระผู้ทรงบันดาลความตายและชีวิต เพื่อจะทดสอบพวกเธอว่าผู้ใด ในหมู่พวกเธอที่มีผลงานดียิ่ง และพระองค์คือพระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงให้อภัยเสมอ

{67:3} พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ เธอจะไม่เห็นความบกพร่องใด ๆ เลยในการสร้างของพระผู้ทรงเมตตา ดังนั้นเธอจงหันกลับมามองดูเถิด เธอเห็นรอยแตกร้าวบ้างไหม?

{67:4} แล้วจงหันกลับมามองอีกเป็นครั้งที่สอง สายตานั้นก็จะกลับคืนมายังเธอด้วยการยอมจำนนและในสภาพที่ละเหย

{67:5} และแท้จริงเราได้ประดับท้องฟ้าของโลกนี้ด้วยประทีป และเราได้ทำให้มันเป็นอาวูตไล่ชัฏฏอน และเราได้เตรียมการลงโทษด้วยเพลิงอันร้อนแรงสำหรับพวกมัน

{67:6} และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และมันเป็นทางกลับที่เลวร้ายยิ่ง

{67:7} เมื่อพวกเขาถูกโยนลงไป ในนรกพวกเขาจะได้ยินเสียงของมันครวญคราง ขณะที่มันกำลังเดือดพล่าน

{67:8} มันแทบจะระเบิดออกเพราะความเคียดแค้น ทุกครั้งที่กลุ่มชนหนึ่งถูกโยนลงไป ในมัน ยามเฝ้า นรกจะถามพวกเขาว่า "ไม่ได้มีผู้ตักเตือนมายังพวกเธอดอกหรือ?"

{67:9} พวกเขา กล่าวว่า "ได้มีผู้ตักเตือนมายังเรา แต่พวกเราได้ปฏิเสธ" และเรากล่าวอีกว่า "อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงประทานสิ่งใดลงมา พวกเธอต่างหากที่อยู่ ในความหลงผิดอย่างมาก"

{67:10} และพวกเขา กล่าวอีกว่า "หากพวกเราฟังและใช้สติปัญญาใคร่ครวญ พวกเราก็จะไม่ได้มาอยู่เป็นชาวนรกอย่างนี้ดอก"

{67:11} พวกเขา ยอมสารภาพในความผิดของพวกเขา แต่มันห่างไกลไปเสียแล้วสำหรับชาวนรก

{67:12} แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงต่อพระเจ้าของพวกเขา โดยทางกลับ พวกเขา จะได้รับการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง

{67:13} และพวกเธอจงปิดบังคำพูดของพวกเธอหรือไม่ก็จงเปิดเผยมัน แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ ในทรงอก

{67:14} พระผู้ทรงสร้างจะไม่ทรงรอบรู้ดอกหรือ? พระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ยิ่งกว่าผู้ทรงตระหนักรู้ยิ่ง

{67:15} พระองค์คือพระผู้ทรงทำแผ่นดินนี้ให้ราบเรียบสำหรับพวกเธอ ดังนั้นจงสัญจรไปตามขอบเขตของมันและจงบริโภคจากปัจจัยยังชีพของพระองค์ และยิ่งพระองค์เท่านั้นการฟื้นคืนชีพ

{67:16} พวกเธอจะปลอดภัยหรือ? จากการที่พระผู้ทรงสถิตย์อยู่ ณ ฟากฟ้าจะให้ธรณีสูบพวกเธอ ในขณะที่มันไหว

{67:17} หรือว่าพวกเธอจะปลอดภัยจากการที่พระผู้ทรงสถิตย์อยู่ ณ ฟากฟ้าจะทรงส่งลมหอบก้อนกรวดให้กระหน่ำลงมายังพวกเธอ แล้วพวกเธอจะรู้ว่า การตักเตือนของฉันเป็นเช่นใด?

{67:18} และโดยแน่นอน บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขา ได้ปฏิเสธมาก่อนแล้ว ดังนั้นการปฏิเสธคำเตือนของฉันมีผลเป็นอย่างไร?

{67:19} พวกเขาไม่ได้มองไปดูวิหคที่อยู่เหนือพวกตนดอกหรือ? มันกางปีกและหุบปีก ไม่มีผู้ใดจะไปยังมันไว้ได้ นอกจากพระผู้ทรงเมตตา แท้จริงพระองค์ทรงมองเห็นทุกสิ่งอย่าง

{67:20} หรือผู้ใดเล่า ซึ่งเขาเป็นพลพรรคของพวกเขา ที่จะช่วยเหลือพวกเขา อื่นจากพระผู้ทรงเมตตา? พวกปฏิเสศศรัทธานั้นเพียงแต่อยู่ในความหลงผิดเท่านั้น

{67:21} หรือผู้ใดเล่า ซึ่งเขาจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา หากพระองค์ทรงระงับปัจจัยยังชีพของพระองค์ไว้ ทว่าพวกเขาตั้งมั่นอยู่ในความหยิ่งยะโสและห่างไกลจากความสัตย์จริง

{67:22} ผู้ที่เดินคว่ำค่อมไปบนใบหน้าของตนจะเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องกว่า หรือว่าผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรงกันแน่

{67:23} จงกล่าวเถิด "พระองค์คือพระผู้ทรงบังเกิดพวกเขา และทรงบันดาลให้พวกเขามีหู มีตา และมีจิต แต่น้อยนักที่พวกเขาจะขอบพระคุณ"

{67:24} จงกล่าวเถิด "พระองค์เป็นผู้ทรงแพร่เผ่าพันธุ์ของพวกเขา ในแผ่นดิน และพวกเขาจะถูกรวบรวมให้กลับคืนสู่พระองค์"

{67:25} และพวกเขา กล่าวว่า "เมื่อใดเล่าสัญญานี้จะเกิดขึ้น หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง"

{67:26} จงกล่าวเถิด "ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ อันที่จริง ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งเท่านั้น"

{67:27} ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นมันใกล้เข้ามาแล้ว ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสศศรัทธาก็จะหม่นหมอง และจะมีเสียงกล่าวว่า "นี่คือสิ่งที่พวกเขาเคยวิงวอนขอ"

{67:28} จงกล่าวเถิด "พวกเขาเห็นไหม? หากอัลลอฮ์จะทรงทำลายฉันและผู้ที่อยู่ร่วมกับฉัน หรือจะทรงเมตตาแก่พวกเรา แล้วผู้ใดเล่าจะช่วยพวกปฏิเสศศรัทธาให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด?"

{67:29} จงกล่าวเถิด "พระองค์คือพระผู้ทรงเมตตา เรามีศรัทธาต่อพระองค์ แล้วเรามอบหมายต่อพระองค์ แล้วพวกเขาจะรู้ว่า ผู้ใดอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง"

{67:30} จงกล่าวเถิด "พวกเขาจงบอกฉันเถิดว่า หากแหล่งน้ำของพวกเขาเหือดแห้งลง แล้วผู้ใดเล่าจะนำน้ำที่หลังไหลมาให้พวกเขา?"

68. ซูเราะฮ์อัลกอลัม (บท ปากกา)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {68:1} นู่น ขอสาบานด้วยปากกา และสิ่งที่พวกเขาขีดเขียน
{68:2} ด้วยความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเธอ เธอไม่ได้เป็นผู้เสียสติ
{68:3} และแท้จริงเธอจะได้รับรางวัลอย่างไม่ขาดสาย
{68:4} และแท้จริง เธอนั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่
{68:5} แล้วเธอจะได้เห็นและพวกเขาก็จะได้เห็น
{68:6} ว่าผู้ใดในหมู่พวกเธอคือผู้วิกลจริต
{68:7} แท้จริงพระเจ้าของเธอนั้นพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง
{68:8} ดังนั้นเธออย่าได้ปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธเลย
{68:9} พวกเขาใคร่ที่จะเห็นว่า หากเธออ่อนข้อ แล้วพวกเขาก็จะอ่อนข้อตาม
{68:10} และเธออย่าปฏิบัติตามทุกคนที่เป็นนักสาบานที่ต่ำช้า
{68:11} ผู้ินทาตระเวนใส่ร้ายผู้อื่น
{68:12} ผู้ขัดขวางการทำความดี ปองร้าย บาบหนา
{68:13} เป็นคนหยาบคายน ยิ่งกว่านั้นยังเป็นคนต่ำช้าแปลกปลอม
{68:14} โดยถือว่าเขาเป็นผู้มีทรัพย์สินสมบัติและมีบุตรหลานมากมาย
{68:15} เมื่อบรรดาโองการของเราถูกสาธยายแก่เขา เขากล่าวว่า "เป็นนิยายแห่งบรรพชน"
{68:16} เราจะตีตราเขาบนปลายจมูก
{68:17} แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา ดังเช่นที่เราได้ทดสอบบรรดาเจ้าของสวน เมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บเกี่ยวผลของมัน ในยามรุ่ง
{68:18} และพวกเขาจะไม่ปล่อยให้หลงเหลือ
{68:19} ดังนั้น การลงโทษจากพระเจ้าของเธอก็ได้มาทำลายสวนนั้น ขณะที่พวกเขากำลังหลับนอน
{68:20} ครั้นในยามเช้า มันก็กลายเป็นเสมือนว่าถูกเก็บเกี่ยวอย่างราบเรียบ
{68:21} แล้วพวกเขาจึงกู่เรียกกันแต่เช้าตรู่
{68:22} "จงรีบเข้าสวนของพวกเธอเถิด หากพวกเธอต้องการจะเก็บเกี่ยวผลไม้"
{68:23} แล้วพวกเขาพากันออกไป โดยที่พวกเขาพูดกระซิบต่อกันอย่างแผ่วเบา
{68:24} ว่า "วันนี้อย่าได้ให้คนยากจนขัดสนสักคนเลย เข้าไปหาพวกเธอในสวนนั้น"
{68:25} และพวกเขาก็ได้ออกไปแต่เช้า ด้วยความตั้งใจว่าจะสามารถทำตามแผน
{68:26} ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นสวน (ถูกทำลาย) พวกเขาก็กล่าวขึ้นว่า "พวกเราหลงทางเสียแล้ว"
{68:27} "เปล่าดอก! พวกเราถูกหวงห้ามสิทธิ์ต่างหาก"
{68:28} คนที่มีสติปัญญาคนหนึ่ง ในหมู่พวกเขา กล่าวว่า "ฉันไม่ได้บอกพวกเธอดอกหรือ? เหตุใดพวกเธอจึงไม่กล่าวสวดดีพระพิสุทธิคุณเล่า!"
{68:29} พวกเขาจึงกล่าวว่า "พระพิสุทธิคุณแห่งพระเจ้าของพวกข้าฯ แท้จริงพวกข้าฯนี้เป็นพวกทุจริต"
{68:30} แล้วบางคน ในหมู่พวกเขาก็หันไปต่อว่าซึ่งกันและกัน
{68:31} พวกเขา กล่าวว่า "ความหายนะประสบแก่เราแล้ว เพราะเราเป็นผู้ละเมิดฝ่าฝืน"
{68:32} "บางทีพระเจ้าของเรา จะทรงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ดีกว่าให้แก่เรา แท้จริงเรามีความประสงค์ใน(การอภัยของ)พระเจ้าของเรา"
{68:33} เช่นนั้นแหละการลงโทษ และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่นัก หากพวกเขาล่วงรู้

- {68:34} แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขาจะได้รับเหล่าสวนสวรรค์แห่งบรมสุข
- {68:35} ดังนั้นจะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้นอบน้อมเสมือนกับที่เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้กระทำผิดกระนั้นหรือ?
- {68:36} ไฉนพวกเธอจึงตัดสินเช่นนั้น
- {68:37} หรือว่าพวกเธอมีคัมภีร์ ที่พวกเธออ่านมันอยู่
- {68:38} ในนั้นมีระบุว่า พวกเธอมีสิทธิ์จะเลือกอย่างใดก็ได้?
- {68:39} หรือว่าพวกเธอมีพันธสัญญากับเราจนกระทั่งถึงวันฟื้นคืนชีพ ว่า พวกเธอนั้นจะได้ตามที่พวกเธอตัดสินเอาไว้?
- {68:40} จงถามพวกเขาดูว่า คนใดในหมู่พวกเขาจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อเรื่องนั้น
- {68:41} หรือว่าพวกเขามีบรรดาภาคี ดังนั้นพวกเขาก็จะนำบรรดาภาคีของพวกเขาตมมา ถ้าหากพวกเขาสัตย์จริง
- {68:42} วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น และพวกเขาจะถูกเรียกให้มากราบ แต่พวกเขาไม่สามารถจะกราบได้
- {68:43} สายตาของพวกเขาจะละห้อย ความต่ำต้อยจะปกคลุมพวกเขา และแน่นอนพวกเขาเคยถูกเรียกให้มากราบแล้ว ขณะที่พวกเขายังอยู่ในสภาพที่สุขสบาย
- {68:44} ดังนั้นจงปล่อยให้ฉัน(จัดการ)กับผู้ที่ปฏิเสธต่ออัลกุรอาน เราจะค่อย ๆ ดึงพวกเขาลงมา โดยที่พวกเขาไม่รู้
- {68:45} และฉันจะประวิงเวลาให้แก่พวกเขา แท้จริงอุบายของฉันนั้นแข็งแกร่งนัก
- {68:46} หรือว่าเธอได้ขอคำตอบแทนจากพวกเขา พวกเขาจึงติดหนึ่ต้องแบกภาระหนัก?
- {68:47} หรือว่าพวกเขาอยู่ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาก็บันทึกเอาไว้?
- {68:48} ดังนั้น เธอจงอดทนต่อไปเถิดต่อพระบัญชาของพระเจ้าของเธอ และอย่าเป็นดังเช่นเจ้าของวารี ขณะที่เขาวิงวอนเขาอยู่ในสภาพที่ระทมทุกข์
- {68:49} หากไม่ใช่เพราะความเมตตาจากพระเจ้าของเขา มีมายังเขาแล้ว เขาคงถูกเหวี่ยงไปยังที่โล่งเตียน และเขาจะถูกตำหนิอีกด้วย
- {68:50} แต่พระเจ้าของเขาได้ทรงคัดเลือกเขา และทรงทำให้เขาอยู่ในหมู่ผู้ประพฤดีดี
- {68:51} และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นแทบจะทำให้เธอล้มลงด้วยสายตาของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้ยินอัลกุรอาน และพวกเขาก็กล่าวว่า "เขาเป็นคนเสียดิแน่นอน"
- {68:52} แต่อัลกุรอานนั้นเพียงแต่เป็นข้อตักเตือนแก่สากลโลก

69. ซูเราะฮ์อัลฮากเกาะฮ์ (บท สิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {69:1} อัลฮากเกาะฮ์
{69:2} อัลฮากเกาะฮ์คืออะไร?
{69:3} และเธอรู้ไหมว่า อัลฮากเกาะฮ์ คืออะไร?
{69:4} พวกษะมูดและพวกอาดได้ปฏิเสธวันฟื้นคืนชีพ
{69:5} พวกษะมูดถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาทที่น่ากลัว
{69:6} ส่วนพวกอาดถูกทำลายด้วยลมพายุที่หนาวเหน็บและเสียงดังกึกก้อง
{69:7} พระองค์ทรงให้ภัยนั้นเกิดขึ้นแก่พวกเขาเจ็ดราตรีกับแปดทิวา แล้วเธอจะเห็นหมู่ชน ในนั้นล้มตาย รวบรวมว่าพวกเขาเป็น โคนตันอินทผลาล์มที่ล้มระเนระนาด
{69:8} แล้วเธอเห็น มีซากของพวกเขาลงเหลือบ้างไหม?
{69:9} ฟิรเอานและพวกก่อนหน้าเขาและพวกมूर्ตะฟีกาตได้กระทำความผิด
{69:10} พวกเขาได้ฝ่าฝืนต่อศาสนทูตแห่งพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาอย่างหนัก
{69:11} เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น แท้จริงเราได้บรรทุกพวกเธอไว้ในนาวา
{69:12} เพื่อเราจะได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติแก่พวกเธอ และหูที่สำเนียงจะได้จดจำมันไว้ อย่างแม่นยำ
{69:13} ครั้นเมื่อแตรถูกเป่าหนึ่งครั้ง
{69:14} แผ่นดินและเทือกเขาจะถูกยกขึ้น แล้วมันทั้งสองจะถูกกระแทกกันแตกกระจายเป็นผุยผง
{69:15} ในวันนั้น โลกาวินาศก็จะอุบัติขึ้น
{69:16} และชั้นฟ้าก็จะแยกออก แล้วมันในวันนั้นก็จะอ่อนกำลังลง
{69:17} และมะลักก็จะปรากฏอยู่บนท้องฟ้า และในวันนั้น(มะลาอิกะฮ์)แปดตนจะทูลพระบัลลังก์ของพระเจ้าของเธอเหนือพวกตน
{69:18} วันนั้นพวกเธอจะถูกนำมาอยู่เบื้องหน้าพระองค์ ไม่มีความลับอันใดจะถูกปิดบังแก่พวกเธอ
{69:19} ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องขวาของเขา เขาจะกล่าวว่า "มาอ่านบันทึกของฉันทิดี"
{69:20} "อันที่จริง ฉันทิดีแล้วว่า ฉันทจะได้พบบัญญัติของฉันท"
{69:21} แล้วเขาจะมีความเป็นอยู่ที่น่าพึงพอใจ
{69:22} ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง
{69:23} การเด็ดผลไม้ของมันอยู่แค่เอื้อมมือ
{69:24} พวกเธอจงกิน จงดื่ม อย่างเกษมสำราญ เพราะสิ่งที่พวกเธอได้ปฏิบัติไว้ในวันเวลาที่ได้ผ่านมา
{69:25} ส่วนผู้ที่บันทึกของเขาถูกนำมายื่นให้ทางเบื้องซ้ายของเขา เขาจะกล่าวว่า "ฉันทภาวนาที่จะไม่ให้บันทึกของฉันทถูกนำมายื่น"
{69:26} "และไม่รู้เสียเลยว่บัญญัติของฉันทจะเป็นเช่นใด"
{69:27} "โอ้ หากว่ามันจบสิ้นไปก็จะได้"
{69:28} "ทรัพย์สินสมบัติของฉันทไม่ได้คุ้มกันฉันทเลย"
{69:29} "อำนาจของฉันทก็ได้สูญสิ้นไปจากฉันทแล้ว"
{69:30} (จะมีคำบัญชาแก่มะลาอิกะฮ์ว่า) "จงนำเขาไป แล้วจำตรวนเสีย"
{69:31} "แล้วโยนเขาเข้ากองเพลิงนรก"

- {69:32} "แล้วล่ำมโซ้เขา ซึ่งความยาวของมันเจ็ดสิบศอก"
- {69:33} "แท้จริง เขาไม่ได้มีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระผู้ยิ่งใหญ่"
- {69:34} "และเขาไม่ได้ส่งเสริมการให้อาหารแก่คนขัดสน"
- {69:35} "ดังนั้น วันนี้เขาจะไม่มีมิตรสนิท ณ ที่นี้"
- {69:36} "และไม่มีอาหารสักอย่างอย่าง นอกจากน้ำหนอง"
- {69:37} "ไม่มีผู้ใดกินมัน นอกจากบรรดาผู้กระทำความผิด"
- {69:38} "ไม่ดอก ฉันทขอสาบานต่อสิ่งที่พวกเธอมองเห็น"
- {69:39} "และสิ่งที่พวกเธอมองไม่เห็น"
- {69:40} "แท้จริงอัลกุรอานนั้นคือคำกล่าวของทูตผู้ทรงเกียรติ"
- {69:41} "และไม่ใช่คำกล่าวของกวี ที่เพียงส่วนน้อยเท่านั้น ที่พวกเธอมีศรัทธา"
- {69:42} "และไม่ใช่คำกล่าวของนักพยากรณ์ ที่ส่วนน้อยเท่านั้น ที่พวกเธอใคร่ครวญ"
- {69:43} "เป็นการประทานมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก"
- {69:44} "และหากเขาเสกสรรคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว"
- {69:45} "เราก็จะจับเขาให้มัน"
- {69:46} "แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา"
- {69:47} "ดังนั้น ก็จะไม่มีการใดในหมู่พวกเธอเป็นผู้คุ้มกันเขาได้"
- {69:48} "และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นข้อเตือนสติแก่บรรดาผู้ยำเกรง"
- {69:49} "และแท้จริงเรารู้อย่างแน่นอนว่า มีบรรดาผู้ปฏิเสธอัลกุรอานในหมู่พวกเธอ"
- {69:50} "และแท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นความเศร้า โศกเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา"
- {69:51} "และแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือความจริงอันเที่ยงแท้แน่นอน"
- {69:52} "ดังนั้น เธอจงสดุดีพระพิสุทธิคุณด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเธอ พระผู้ทรงยิ่งใหญ่"

70. ซูเราะฮ์อัลมะอาริจญ์ (เหล่าทางขึ้นสู่เบื้องสูง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {70:1} ผู้ขอคนหนึ่งได้ขอการลงโทษ ที่จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
{70:2} บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะไม่มีผู้ปกป้องให้พ้นจากการลงโทษ
{70:3} ที่มาจากอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเป็นเจ้าของเหล่าทางขึ้นสู่เบื้องสูง
{70:4} มะลาอิกะฮ์และวิญญาณนั้น จะขึ้นไปหาพระองค์ในวันหนึ่ง ซึ่งกำหนดของมันเท่ากับห้าหมื่นปี
{70:5} ดังนั้นเธอจึงอดทนด้วยความอดทนที่ดั่งามเถิด
{70:6} แท้จริงพวกเขานั้นมองเห็นว่าการลงโทษนั้นห่างไกล
{70:7} ทว่าเราเห็นว่ามัน ใกล้
{70:8} วันที่ท้องฟ้าจะเป็นเช่นทองแดงที่หลอมละลาย
{70:9} และบรรดาภูเขาก็คือเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิวว่อน
{70:10} และมิตรจะไม่ถามถึงมิตร
{70:11} ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้แลเห็นกัน อาชญากรนั้น ใครจะไถ่ตนให้พ้นจากการลงโทษ
ของอัลลอฮ์ในวันนั้นด้วยบุตรหลานของตน
{70:12} และด้วยภริยาของตน และด้วยพี่น้องของตน
{70:13} และด้วยญาติพี่น้องของตน ซึ่งได้เคยอุปการะเขา
{70:14} และด้วยผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งมวล เพื่อที่จะให้เขารอดพ้นจากการลงโทษ
{70:15} ไม่ตอก! แท้จริงมันเป็นเพลิงนรกที่ลุกโชน
{70:16} ที่ถลกหนังศีรษะ
{70:17} มันจะเรียกผู้ที่ผินหลัง และหันห่าง(จากสัจธรรม)
{70:18} และสะสมทรัพย์สมบัติและปิดบังไว้
{70:19} แท้จริงมนุษย์นั้นถูกบังเกิดมาเป็นคนห้วนไห
{70:20} เมื่อความทุกข์ยากประสบแก่เขา ก็กระวนกระวาย
{70:21} และเมื่อความสุขสบายประสบแก่เขา ก็หวงแหน
{70:22} นอกจากบรรดาผู้ทำมาช
{70:23} บรรดาผู้ซึ่งอยู่ ในการนมาชของพวกตนเป็นประจำ
{70:24} และบรรดาผู้ที่มีส่วนที่ถูกกำหนดไว้ในทรัพย์สินของตน
{70:25} สำหรับผู้ที่เอ่ยขอและผู้ที่ถูกห้าม
{70:26} และบรรดาผู้ที่เชื่อมั่นต่อวันแห่งการตอบแทน
{70:27} และบรรดาผู้ที่มีความหวาดหวั่นต่อการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกตน
{70:28} แท้จริงการลงโทษแห่งพระเจ้าของพวกเราไม่เป็นที่ปลอดภัย
{70:29} และบรรดาผู้ที่สงวนรักษาอวัยวะเพศของพวกตน
{70:30} นอกจากแก่คู่ครองของพวกตน หรือที่มีมือขวาของพวกตนครอบครอง
พวกเขาก็จะไม่เป็นผู้ที่ถูกตำหนิ
{70:31} ดังนั้นผู้ใดล่วงละเมิดนอกเหนือไปจากนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ละเมิด
{70:32} และบรรดาผู้ที่ระวังรักษาสิ่งที่ได้รับมอบหมายของพวกเราและคำมั่นสัญญาของพวกเรา
{70:33} และบรรดาผู้ที่ดำรงมั่นต่อการเป็นพยานของพวกเรา
{70:34} และบรรดาผู้ที่รักษาการนมาชของพวกตน
{70:35} ชนเหล่านั้นเป็นผู้ได้รับเกียรติในเหล่าสวนสวรรค์
{70:36} ไฉนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจึงวิ่งตาเหลือกมาทางเธอ?

{70:37} ทางขวาหรือทางซ้ายของเธอเป็นหมู่เหล่า

{70:38} แต่ละคนในหมู่พวกเขา ต่างก็อยากจะทำไปอยู่ในสวนสวรรค์อันสุขสำราญกระนั้นหรือ?

{70:39} ไม่ดอก! แท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขารู้กันดี

{70:40} ฉันทขอสาบานต่อพระเจ้าแห่งบรรดาบุรพทิศและบรรดาประจิมทิศ ว่าเราเป็นผู้มีอำนาจอย่างแน่นอน

{70:41} ต่อการที่เราจะเปลี่ยนตัวแทน ซึ่งดีกว่าพวกเขา และเราจะไม่ใช่ผู้สิ้นความสามารถ

{70:42} ดังนั้น เธอจงปล่อยพวกเขาให้มั่วสุมและหลงระเรีง จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวันของพวกเขา
ตน ซึ่งพวกเขาถูกสัญญาไว้

{70:43} วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรีบเร่ง คล้ายกับพวกเขาวิ่งกรูไปยังเจ็ดของพวกเขา
ตน

{70:44} สายตาของพวกเขาจะห้อยเศร้าสลด ความอับศปกคลุมพวกเขา นั่นคือวันที่พวกเขาเคย
ถูกสัญญาไว้

71. ซูเราะฮฺนูหฺ (บท นบีนูหฺ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{71:1} แท้จริงเราได้ส่งนูหฺไปยังหมู่ชนของเขา "เธอจงตักเตีอนหมู่มชนของเธอ ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา"

{71:2} เขากล่าวว่า "โอ้ หมู่ชนของฉัน! แท้จริงฉันคือผู้ตักเตีอนอันขัดแย้งของพวกเขา"

{71:3} "พวกเขาจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด และจงยำเกรงพระองค์และจงภักดีต่อฉัน"

{71:4} "พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาในความผิดของพวกเขา และจะทรงผ่อนผันพวกเขาจนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงวาระของอัลลอฮฺนั้น เมื่อมาถึงแล้ว มันจะไม่ถูกยืดต่อไปอีก หากพวกเขาเคยรู้(ก็คงดี)"

{71:5} เขากล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! แท้จริงข้าฯได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่มชนของข้าฯทั้งยามราตรีและทิวา"

{71:6} "แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าฯไม่ได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา นอกจากการหลบหนี"

{71:7} "และแท้จริงทุกครั้งที่ข้าฯเรียกร้องเชิญชวนพวกเขา เพื่อที่พระองค์จะได้อภัยโทษให้แก่พวกเขา พวกเขา ก็เอานิ้วอุดรูหูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง และพวกเขายังตั้งอรัญ และหยิ่งยโสด้วยความจองหอง"

{71:8} "ครั้นแล้วข้าฯได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย"

{71:9} "และข้าฯได้ประกาศแก่พวกเขา อีกทั้งข้าฯยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับ ๆ"

{71:10} "ข้าฯได้กล่าวว่า พวกเขาจงขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกเขาเถิด เพราะแท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างแท้จริง"

{71:11} "พระองค์จะทรงส่ง(ฝนจาก)ฟ้าให้ตกชุกเหนือพวกเขา"

{71:12} "และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สมบัติและบุตรหลานแก่พวกเขา และจะทรงบันดาลให้พวกเขาไม่มีเรือกสวน และจะทรงบันดาลให้พวกเขาไม่มีแม่น้ำธาร"

{71:13} "เหตุใดพวกเขาถึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ"

{71:14} "และโดยแน่นอน พระองค์ทรงสร้างพวกเขาตามลำดับขั้นตอน"

{71:15} "พวกเขาไม่เห็นดอกหรือ ว่าพระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้น ๆ อย่างไร?"

{71:16} "และพระองค์ทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีรัศมี และทรงทำให้ดวงอาทิตย์เป็นประทีป

{71:17} "และอัลลอฮฺทรงบังเกิดพวกเขาจากแผ่นดินเช่นพฤษชาติ"

{71:18} "และทรงทำให้พวกเขากลับคืนสู่แผ่นดิน และจะทรงให้พวกเขาออกมาอีกครั้งเพื่อฟื้นคืนชีพ"

{71:19} "และอัลลอฮฺทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบกว้างใหญ่สำหรับพวกเขา"

{71:20} "เพื่อพวกเขาจะได้สัญจรไปมาบนหนทางอันหลากหลายในนั้น"

{71:21} นูหฺได้กล่าวว่า "พระเจ้าของข้าฯ! แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าฯและเชื่อฟังผู้ที่ทรัพย์สมบัติของเขา และบุตรหลานของเขาไม่ได้เพิ่มอะไรแก่พวกเขา นอกจากความสูญเสีย"

{71:22} "และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่อ"

{71:23} "และพวกเขาได้กล่าวว่า 'พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งบรรดาสักการะบูชาของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดต และสุวาอ และยะฆูษ และยะอูก และนัสรุ เป็นอันขาด' "

{71:24} "และโดยแน่นอน พวกเขาได้หลอกลวงให้หมู่มชนจำนวนมากหลงผิด ดังนั้น โปรดอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกเขาทุจริตเหล่านั้น นอกจากความหลงผิดเท่านั้น"

{71:25} อันเนื่องมาจากมวลความผิดของพวกเขา พวกเขาจึงถูกทำให้จมน้ำตาย และจะถูกนำเข้าไปอยู่ในเพลิงนรก ดังนั้นพวกเขาจะไม่ได้พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย นอกจากอัลลอฮ์

{71:26} และนุहुได้กล่าวว่า "พระเจ้าของข้า! โปรดอย่าได้ทรงปล่อยให้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย"

{71:27} "เพราะหากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาก็จะหลอกลวงให้ปวงบ่าวของพระองค์หลงผิด และพวกเขาจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น"

{71:28} "พระเจ้าของข้า! โปรดอภัยโทษให้แก่ข้าฯ และบิดามารดาของข้าฯ และผู้ที่เข้ามาในบ้านเรือนของข้าฯ ด้วยความศรัทธา และศรัทธาชนชายและศรัทธาชนหญิง และโปรดอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกทุจริต นอกจากความพินาศหายนะ"

72. ซูเราะฮ์อัลญิน (บท ญิน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {72:1} จงกล่าวเถิด "ได้มีการเปิดเผยสำแดงมายังฉันว่า พวกญินจำนวนหนึ่งได้มาสดับฟัง และพวกเขา กล่าวว่า 'เราได้ยินกุรอานที่แปลกพิศดาร'
{72:2} 'นำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ดังนั้นพวกเราจึงศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น และเราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระเจ้าของเรา'
{72:3} 'และความจริงนั้นความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรานั้นสูงส่งยิ่ง พระองค์ไม่ทรงมีภริยาและไม่ทรงมีบุตร'
{72:4} 'และแท้จริงคนโง่ในหมู่พวกเราได้กล่าวร้ายต่ออัลลอฮ์อย่างเกินเหตุ'
{72:5} 'และแท้จริงเราคาดคิดว่า มนุษย์และญินจะไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์เป็นอันขาด'
{72:6} 'และแท้จริงมนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบางตน ดังนั้นพวกมนุษย์จึงทำให้พวกญินเพิ่มการหึงจองหองยิ่งขึ้น'
{72:7} 'และแท้จริงพวกมนุษย์คาดคิดเช่นเดียวกับที่พวกญินคาดคิด ว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงส่งผู้ใดเป็นศาสนทูต'
{72:8} 'และแท้จริงเราได้ค้นคว้าหาข่าวในท้องฟ้า แต่เราได้พบ ณ ที่นั่นเต็มไปด้วยยามเฝ้าผู้เข้มแข็งและอุกาบาต'
{72:9} 'และแท้จริงเราเคยนั่ง ณ สถานที่นั่งในท้องฟ้าอันเพื่อตักฟัง แต่ขณะนี้ผู้ใดนั่งฟัง เขาก็จะพบเปลวเพลิงถูกเตรียมไว้สำหรับเขา'
{72:10} 'และแท้จริงเราไม่รู้จักว่า ความเลวร้ายเป็นที่ประสงค์แก่ผู้ที่อยู่บนโลก หรือว่าพระเจ้าของพวกเขาทรงปรารถนาแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาอันแน่'
{72:11} 'และแท้จริงในหมู่พวกเรานั้นมีที่ดี และในหมู่พวกเราก็มีที่นอกเหนือจากนั้น พวกเราอยู่ในแนวทางที่แตกต่างกัน'
{72:12} 'และแท้จริงเราคาดคิดว่า เราจะไม่รอดพ้นจาก (การลงโทษ) ของอัลลอฮ์ในแผ่นดินนี้ และเราไม่อาจจะหนีให้พ้นจากพระองค์ได้'
{72:13} 'และแท้จริงเมื่อเราได้ยินอัลกุรอาน เราก็จศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น ดังนั้นผู้ใดมีศรัทธาต่อพระเจ้าของตน เขาก็จะไม่หวั่นเกรงต่อการสูญเสียและการอยู่ดิ้นรน'
{72:14} 'และแท้จริงในหมู่พวกเราเป็นผู้ที่เป็นผู้สวามิภักดิ์ และในหมู่พวกเรามีผู้ทุจริต ดังนั้นผู้ใดสวามิภักดิ์ ชนเหล่านั้นก็ได้มุ่งสู่แนวทางที่ถูกต้อง'
{72:15} 'และส่วนบรรดาผู้ที่หันห่างออกจากความสัตย์จริง พวกเขาที่เป็นพินของเพลิงนรก'
{72:16} 'และหากพวกเขาธำรงมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม แนนอนเราก็จะให้พวกเขามีโชคผลกว้างขวาง'
{72:17} 'เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาในเรื่องนี้ และผู้ใดหันห่างจากการรำลึกถึงพระเจ้าของตน พระองค์จะให้การลงโทษอันแสนสาหัส'
{72:18} 'และว่าแท้จริงบรรดามัสญิดนั้นเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขาอย่าวิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์'
{72:19} 'และว่าแท้จริงเมื่อบ่าวของอัลลอฮ์ ยืนขึ้นกล่าววิงวอนขอต่อพระองค์ พวกเขาก็ได้ห้อมล้อมเขาอย่างหนาแน่น'
{72:20} จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉัน และฉันจะไม่ตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระองค์"
{72:21} จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงฉันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกเขา"

{72:22} จงกล่าวเถิดว่า "ไม่มีผู้ใดจะคุ้มครองฉันให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ และฉันจะไม่พบที่พึ่งอันใดอื่นจากพระองค์เลย"

{72:23} เว้นแต่ฉันจะเผยแพร่(สิ่งที่รับ)จากอัลลอฮ์ และศาสนของพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แท้จริง สำหรับเขานั้นก็คือเพลิงนรก เป็นอมตะอยู่ในนั้น

{72:24} จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ แล้วพวกเขาก็จะรู้ว่า ผู้ใดกันที่เป็นผู้อ่อนแอยิ่งในเรื่องการมีผู้มาช่วยเหลือ และมีจำนวนน้อยกว่า

{72:25} จงกล่าวเถิด "ฉันไม่รู้ดอก สิ่งที่พวกเธอถูกสัญญาไว้นั้นอยู่ใกล้ หรือว่าพระเจ้าของฉันจะทรงกำหนดเวลาการลงโทษนั้นให้ห่างไกลออกไปกันแน่"

{72:26} พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด

{72:27} นอกจากแก่ผู้ที่พระองค์ทรงยินดี เช่นศาสนทูต ดังนั้นพระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา

{72:28} เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า พวกเขาได้เผยแพร่ศาสนของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ได้ทรงล้อมทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา และพระองค์ทรงนับจำนวนทุก ๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน

73. ซูเราะฮ์อัลมุซซัหมิล (บท ผู้คลุมกาย)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {73:1} โอ้ ผู้คลุมกาย!
{73:2} จงยืนขึ้นยามราตรี เว้นแต่เพียงเล็กน้อย
{73:3} ครั้งหนึ่งของราตรี หรือลดน้อยกว่านั้นสักนิด
{73:4} หรือเพิ่มมากกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานตามจังหวะ
{73:5} แท้จริงเราจะประทานวามชนะอันหนักหน่วงแก่เธอ
{73:6} แท้จริงการตื่นขึ้น ในยามรัตติกาลนั้นเป็นเวลาที่เหมาะสม ใจยิ่งและเป็นการอ่านที่ชัดเจนยิ่ง
{73:7} แท้จริงสำหรับเธอ นั้น ในเวลากลางวันมีภารกิจมากมาย
{73:8} และจงรำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของเธอ และจงตั้งจิตมั่นต่อพระองค์อย่างเคร่งครัด
{73:9} พระเจ้าแห่งบูรพทิศและประจิมทิศ ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดพระองค์ให้เป็นผู้คุ้มครองเถิด
{73:10} และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย และจงแยกตัวออกจากพวกเขาด้วยการแยกตัวอย่างสุภาพ
{73:11} และจงปล่อยให้ฉันทน์(จัดการ)กับบรรดาผู้ปฏิเสธผู้ส่ำราญ และจงผ่อนผัน ให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย
{73:12} แท้จริง ณ ที่เรานั้น มีเครื่องพันธนาการและกองเพลิงลุกโชน
{73:13} และอาหารที่ติดล่ำคอและการลงโทษอันเจ็บปวด
{73:14} วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะเทือน และภูเขาจะกลายเป็นกองทรายไหลพรู
{73:15} แท้จริงเราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งไปยังพวกเธอ เพื่อเป็นสักขีพยานต่อพวกเธอ ดังที่เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งไปยังฟิรเอานู
{73:16} แต่ฟิรเอานูได้ฝ่าฝืนศาสนทูตคนนั้น ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างหนักหน่วง
{73:17} ถ้าพวกเธอปฏิเสธ แล้วพวกเธอจะปกป้องตนเองได้อย่างไร จากวันหนึ่ง ซึ่งทำให้เด็ก ๆ มีหงอกขึ้น
{73:18} ฟ้าจะปรียแยกออก และสัญญาของพระองค์จะต้องเกิดขึ้น
{73:19} แท้จริงนี่คือข้อเตือนสติ ดังนั้นผู้ใดประสงค์ ก็พึงยึดถือเป็นแนวทางไปสู่พระเจ้าของตนเถิด
{73:20} และอัลลอฮ์ทรงกำหนดราตรีและทิวา พระองค์ทรงรู้ว่าพวกเธอไม่สามารถที่จะกำหนดเวลาได้ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงผ่อนผัน ให้แก่พวกเธอ ดังนั้นพวกเธอจงอ่านอัลกุรอานตามแต่สะดวกเถิด พระองค์ทรงรู้ว่า อาจมีบางคนในหมู่พวกเธอเป็นคนป่วย และคนอื่น ๆ ต้องเดินทางไปดินแดนอื่น เพื่อแสวงหาจากความ โปรตปรานของอัลลอฮ์ และคนอื่น ๆ ต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเธอจงอ่านจากอัลกุรอานตามสะดวกเถิด และจงดำรงการนมาซและจงชำระชะกาต และจงให้อัลลอฮ์ยืมด้วยการยืมอันงดงาม และความดีอันใดที่พวกเธอได้กระทำไว้เพื่อตัวของพวกเธอเอง พวกเธอก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ ซึ่งเป็นความดีและผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่กว่า ดังนั้น พวกเธอจงขอยกโทษต่ออัลลอฮ์ แท้จริง อัลลอฮ์คือพระผู้ทรงอภัย พระผู้ทรงปรานีเสมอ

74. ชูเราะฮ์อัลมุดดัษษิร (บท ผู้ห่มกาย)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {74:1} โอ้ ผู้ห่มกาย!
{74:2} จงลุกขึ้น แล้วประกาศตักเตือน
{74:3} และต่อพระเจ้าของเธอ จงสดุดีความเกรียงไกร
{74:4} และเสื้อผ้าของเธอ ก็จงทำให้สะอาด
{74:5} และสิ่งสกปรก ก็จงหลบลีกให้ห่าง
{74:6} และอย่าทำคุณ เพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย
{74:7} และเพื่อพระเจ้าของเธอเท่านั้น จงอดทน
{74:8} เมื่อใดที่แตรถูกเป่าขึ้น
{74:9} นั่นแหละ วันนั้นเป็นวันแห่งความยากลำบาก
{74:10} สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย
{74:11} จงปล่อยใจให้ฉัน(จัดการ)กับผู้ที่ฉันได้สร้างเขาแต่ลำพังเกิด
{74:12} และฉันได้ทำให้เขามีทรัพย์สินสมบัติอย่างล้นเหลือ
{74:13} และบุตรหลานอย่างพร้อมพร้อม
{74:14} และฉันได้ทำให้เขาสุขสบายอย่างราบรื่น
{74:15} แล้วเขายัง โลกที่จะให้ฉันเพิ่มแก่เขามาก
{74:16} ไม่ตอก! แท้จริงเขาเป็นผู้ตั้งรับต่อบรรดาสัญญาณของเราต่างหาก
{74:17} ฉันจะเพิ่มความยากลำบากแก่เขายิ่งขึ้น
{74:18} แท้จริงเขาได้ใคร่ครวญและคาดคะเน
{74:19} ดังนั้นเขาจึงหายนะ! เขาคาดคะเนได้อย่างไร?
{74:20} แล้วเขาจึงหายนะ! เขาคาดคะเนได้อย่างไร?
{74:21} แล้วเขาได้ตริกตรอง
{74:22} แล้วเขาทำหน้าบูดบึ้ง และทำหน้านิ้วคิ้วมวด
{74:23} แล้วเขาก็ผินหลังออกไป และหยิ่งผยอง
{74:24} แล้วเขากล่าวว่า "นี่เพียงแต่เป็นมายากลที่สืบทอดกันมา"
{74:25} "นี่เพียงแต่เป็นคำพูดของสามัญชน"
{74:26} ฉันจะให้เขาเผาไหม้ในคือก้อร
{74:27} และเธอรู้ไหมว่าคือก้อรคืออะไร?
{74:28} มันจะไม่ให้เหลือ และมันจะไม่ปล่อย
{74:29} มันจะเผาไหม้ผิวหนังจนเกรียมดำ
{74:30} เหนือมันมีมะลาอิกะฮ์สลับเก้าตน
{74:31} และเราไม่ได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นยามเฝ้าประตูนรก นอกจากมะลาอิกะฮ์เท่านั้น และเราไม่ได้กำหนดจำนวนของพวกเขาไว้ เว้นแต่เพื่อเป็นการทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพื่อบรรดาชาวคัมภีร์จะได้เชื่อมั่น และบรรดาผู้ที่มีศรัทธาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธา และบรรดาชาวคัมภีร์ รวมทั้งบรรดาผู้ที่มีศรัทธาจะไม่ต้องสงสัย และเพื่อบรรดาผู้มีโรคในจิตใจของพวกเขา อีกทั้งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า "อัลลอฮ์ทรงประสงค์อะไรด้วยอุปมานี้?" เช่นนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์นั้นหลงทาง และจะทรงชี้แนวทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีผู้ใดรู้จำนวนไพร่พลของพระเจ้าของเธอนอกจากพระองค์ และนี่เพียงแต่เป็นข้อตักเตือนแก่ปวงมนุษย์
{74:32} ไม่ตอก! ขอสาบานด้วยดวงจันทร์

{74:33} ขอสาบานด้วยรัติกาลเมื่อมันผ่านคล้อย
 {74:34} ขอสาบานด้วยอรุโณทัยเมื่อมันทอแสง
 {74:35} แท้จริงนรกนั้นเป็นหนึ่งในความหายนะอันใหญ่หลวง
 {74:36} เพื่อเป็นการเตือนสำหรับแก่มนุษย์
 {74:37} สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเขาจะรุดหน้าหรือจะรั้งท้าย
 {74:38} แต่ละชีวิตถูกผูกมัดจองจำกับสิ่งที่มันได้ชวนชวายเป็น
 {74:39} ยกเว้นบรรดาผู้อยู่เบื้องขวา
 {74:40} อยู่ในเหล่าสวนสวรรค์ พวกเขาจะได้ถามซึ่งกันและกัน
 {74:41} เกี่ยวกับเหล่าทรชน
 {74:42} "อะไรหรือที่นำพวกเขาเข้าไปในค็อก็อร์?"
 {74:43} พวกเขา กล่าวว่า "เราไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ขึ้นมาช"
 {74:44} "และเราไม่เคยให้อาหารแก่บรรดาผู้ขัดสน"
 {74:45} "และพวกเราเคยมัวลุ่มอยู่กับพวกที่มัวลุ่ม"
 {74:46} "และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน"
 {74:47} "จนกระทั่งความตายได้มาเยือนเรา"
 {74:48} ดังนั้นการรับรองของบรรดาผู้รับรองจะไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่พวกเขา
 {74:49} แล้วไหนพวกเขาจึงผินออกจากการเตือนสติ?
 {74:50} ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นม้าลายที่ตื่นตระหนก
 {74:51} วิ่งหนีจากราชสีห์
 {74:52} ทว่าพวกเขาทุกคนต้องการที่จะมีแผ่นกระดาษที่กางแผ่
 {74:53} ไม่ดอก! ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาไม่กลัววันปรโลก
 {74:54} ไม่ดอก! แท้จริงนั่นคือข้อเตือนสติ
 {74:55} ฉะนั้นผู้ใดประสงค์ เขาก็จะจดจำรำลึกไว้
 {74:56} และพวกเขาจะไม่จดจำรำลึกได้ เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงประสงค์
 พระองค์คือพระเจ้าแห่งการยำเกรงและพระเจ้าแห่งการให้ภัย

75. ซูเราะฮ์อัลกียามะฮ์ (บท การฟื้นคืนชีพ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {75:1} ฉันทขอสาบานต่อวันฟื้นคืนชีพ
{75:2} และฉันทขอสาบานต่อชีวิตที่ประณามตนเอง
{75:3} มนุษย์คิดว่า เราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขากระนั้นหรือ?
{75:4} อันที่จริง เราเป็นผู้ที่สามารถคืนสภาพปลายนิ้วมือของเขาให้สมบูรณ์
{75:5} ทว่ามนุษย์นั้นประสงค์ที่จะทำความชั่วเบื้องหน้าเขา
{75:6} เขาถามว่า "เมื่อใดเล่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพ?"
{75:7} ครั้นเมื่อสายตามีตมัว
{75:8} และเมื่อดวงจันทร์ถูกบดบัง
{75:9} และเมื่อดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน
{75:10} วันนั้นมนุษย์จะกล่าวขึ้นว่า "ไหนเล่าทางหนี?"
{75:11} ไม่ดอก! ไม่มีที่พึ่งพิงดอก
{75:12} ในวันนั้น ยังพระเจ้าของเธอเท่านั้น คือที่หยุดสงบ
{75:13} วันนั้นมนุษย์จะถูกแจ้ง ให้ทราบถึงสิ่งที่เขาได้ทำไว้ก่อนและทำภายหลัง
{75:14} ไม่ดอก! มนุษย์นั้นรู้จักตนเองดี
{75:15} ถึงแม้ว่าเขาจะเสนอข้อแก้ตัวก็ตาม
{75:16} เธออย่ากระดิกลิ้นของเธออ่านอัลกุรอานเพื่อเร่งจดจำมัน
{75:17} แท้จริงหน้าที่ของเราคือการรวบรวมมันและการอ่านมัน
{75:18} ดังนั้นเมื่อเราอ่านมัน เธอก็จงตามการอ่านนั้น
{75:19} แล้วแท้จริงหน้าที่ของเราก็คือการอธิบายมัน
{75:20} ไม่ดอก! ทว่าพวกเธอรักการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้
{75:21} และพวกเธอละทิ้งปรโลก
{75:22} ในวันนั้นบาง ใบหน้าจะเบิกบาน
{75:23} รอคอยพระเจ้าของมัน
{75:24} และในวันนั้นบาง ใบหน้าจะเศร้าสลด
{75:25} มันคิดว่าความหายนะอันมหันต์จะเกิดขึ้นแก่มัน
{75:26} ไม่ดอก! เมื่อวิญญูณขึ้นมาถึงคอคอย
{75:27} และมีกรกล่าววว่า "ผู้ใดเล่าจะเป็นผู้ทำให้ฟื้น?"
{75:28} และเขามั่นใจว่า มันเป็นการจากพราก
{75:29} และแข่งไขว้ทับแข่ง
{75:30} วันนั้น ยังพระเจ้าของเธอ คือการขับส่ง
{75:31} เพราะว่าเขาไม่เชื่อมัน และไม่มาซา
{75:32} แต่เขาปฏิเสธและผินหลังกลับ
{75:33} แล้วเขาก็เดินอย่างองอาจไปหาพรรคพวกของตนอย่างหยิ่งยะโส
{75:34} ความวิบัติจึงมีแก่เธอ แล้วก็ความวิบัติจึงมีแก่เธอ
{75:35} แล้วก็ความวิบัติจึงมีแก่เธอ แล้วก็ความวิบัติจึงมีแก่เธอ
{75:36} มนุษย์คิดว่า เขาจะถูกปล่อยไว้โดยไร้จุดหมายกระนั้นหรือ?
{75:37} เขาไม่ได้เป็นน้ำอสุจิหยดหนึ่งจากน้ำอสุจิที่ถูกหลั่งออกมากระนั้นหรือ?

{75:38} แล้วเขาได้เป็นก้อนเลือดก้อนหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงบังเกิด แล้วก็ทรงบันดาลให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์

{75:39} แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เป็นเพศชายและเพศหญิง

{75:40} ดังนั้น พระองค์ไม่ทรงสามารถที่จะชุบชีวิตคนตายกระนั้นหรือ?

76. ซูเราะฮ์อัลอินซาน (บท มนุษย์)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {76:1} มีกาลเวลาหนึ่งที่อุบัติต่อมนุษย์ไม่ใช่หรือ? เขาไม่ได้เป็นอะไรสักอย่างที่ถูกล่าวถึงเลย
- {76:2} แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากหยดน้ำอสุจิผสม เพื่อเราจะได้ทดสอบเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยิน เป็นผู้ได้เห็น
- {76:3} แท้จริงเราได้ชี้แนะแนวทางให้แก่เขาแล้ว บางทีเขาก็เป็นผู้กตัญญู และบางทีเขาก็เป็นผู้เนรคุณ
- {76:4} แท้จริงเราได้เตรียม ไซ้ตรวนและกัญแจมือและเพลิงที่ลุกโชนไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
- {76:5} แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้น จะได้ดื่มจากแก้วน้ำ ซึ่งมีการบูรหอมเป็นเครื่องผสม
- {76:6} เป็นตาน้ำพุ ที่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์จะได้ดื่ม พวกเขาทำให้มันพวยพุ่งออกมาอย่างล้นเหลือ
- {76:7} พวกเขาปฏิบัติตามคำบนบาน และกลัวต่อวันหนึ่ง ที่ความเลวร้ายของมัน จะกระจายไปทั่ว
- {76:8} และพวกเขาให้อาหาร เนื่องด้วยความรักต่อพระองค์ แก่คนยากจน เด็กกำพร้า และเชลยศึก
- {76:9} (พวกเขากล่าวว่า) "แท้จริงเราให้อาหารแก่พวกเธอ โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เราไม่ได้หวังการตอบแทนและการขอบพระคุณจากพวกเธอแต่ประการใด"
- {76:10} "แท้จริงเรากลัวต่อพระเจ้าของเรา ในวันแห่งหน้านี้คือขมวดและแสนสาหัส"
- {76:11} ดังนั้น อัลลอฮ์จึงทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความเลวร้ายของวันนั้น และทรงให้พวกเขาพบกับความสดชื่นและความปิติยินดี
- {76:12} และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยสวนสวรรค์และอาภรณ์ใหม่แพรว เนื่องเพราะพวกเขาอดทน
- {76:13} นอนเอกเขนกอยู่บนเก้าอี้นวมยาวในสวนสวรรค์ พวกเขาจะไม่เห็นแสงแดดและความเหน็บหนาว
- {76:14} และร่มเงาของสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาอย่างใกล้ชิด และผลไม้ในสวนสวรรค์ถูกโน้มต่ำใกล้ลงมา
- {76:15} พวกเขาถูกเวียนล้อมด้วยภานะที่ทำด้วยเงิน และแก้วน้ำที่ทำด้วยแก้วใส
- {76:16} แก้วใสที่ทำด้วยเงิน โดยพวกเขาจะเต็มมันตามสัดส่วนที่พวกเขาต้องการ
- {76:17} และในสวนสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากแก้ว ซึ่งมีขิงเป็นเครื่องผสม
- {76:18} ในสวนสวรรค์มีตาน้ำพุ เรียกว่า สัลละบิล
- {76:19} และมียุวนอมตะ วนเวียนรายรอบพวกเขา เมื่อเธอเห็นพวกเขา เธอคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่กระจัดกระจาย
- {76:20} และเมื่อเธอมองไปยังที่นั่น เธอจะพบแต่ความสุขสำราญ และอาณาจักรอันไพศาล
- {76:21} บนพวกเขามีอาภรณ์ทำด้วยผ้าไหมละเอียดสีเขียว และผ้าไหมหยาบหนา และพวกเขาได้รับการตกแต่งด้วยกำไลทองคำเงิน และพระเจ้าของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาได้ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ยิ่ง
- {76:22} แท้จริงนี่คือ การตอบแทนแก่พวกเธอ และการบากบั่นของพวกเธอนั้นเป็นที่ยอมรับด้วยความยินดี
- {76:23} แท้จริงเราได้นำอัลกุรอานลงมาแก่เธอทีละน้อย
- {76:24} ดังนั้นเธอจงอดทนต่อการตัดสินของพระเจ้าของเธอ และอย่าเชื่อฟังผู้ประพฤติชั่วและผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา
- {76:25} และจงรำลึกถึงพระนามของพระเจ้าของเธอทั้งในยามอรุณและยามสนธยา

{76:26} และในส่วหนึ่งของรัตติกาล ก็จงกราบต่อพระองค์ และจงแช่ซ้องสดุดีพระองค์ในยามราตรีอันยาวนาน

{76:27} แท้จริง ชนเหล่านั้นรักชีวิตชั่วคราว และปล่อยทิ้งวันอันหนักหน่วงไว้เบื้องหลังพวกเขา

{76:28} เราได้บังเกิดพวกเขา และเราได้ทำให้เรือนร่างของพวกเขามั่นคงแข็งแรง และหากเราประสงค์ เราก็จะเปลี่ยนเอาพวกอื่นเยี่ยงพวกเขา มาแทนที่

{76:29} แท้จริง นี่คือข้อตักเตือนสติ ดังนั้นผู้ใดปรารถนา เขาก็จะยึดแนวทางสู่พระเจ้าของตน

{76:30} แต่พวกเขาจะไม่อาจปรารถนา หากอัลลอฮ์ไม่ทรงปรารถนา แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงมีปรีชาญาณ

{76:31} พระองค์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ แต่พวกทูจรีตนั้น พระองค์ได้ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา

77. ซูเราะฮ์อัลมูรสะลาต (บท สายลม)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {77:1} ขอสาบานด้วยสายลมที่พัดออกมาติดต่อกัน
{77:2} ขอสาบานด้วยลมพายุที่พัดมาอย่างแรง
{77:3} ขอสาบานด้วยบรรดาผู้ที่อุ้มเมฆฝน
{77:4} ขอสาบานด้วยบรรดาผู้ที่จำแนกระหว่างความสัตย์จริงกับความเท็จ
{77:5} ขอสาบานด้วยบรรดาผู้ที่มอบคำตักเตือน
{77:6} ด้วยการให้เหตุผลและการเตือนส่ำทับ
{77:7} แท้จริงสิ่งที่พวกเธอถูกสัญญาไว้นั้น จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
{77:8} เมื่อเหล่าดวงดาวถูกทำให้มืดลง
{77:9} และเมื่อฟ้าถูกแยกออก
{77:10} และเมื่อภูเขาเลากาแตกสลายเป็นผุยผง
{77:11} และเมื่อบรรดาศาสนทูตถูกนำมารวมไว้ตามเวลาที่กำหนด
{77:12} สำหรับวันใดเล่า ที่พวกเขาถูกเลื่อนออกไป?
{77:13} สำหรับวันแห่งการตัดสิน
{77:14} และเธอรู้ไหมว่า วันแห่งการตัดสินคืออะไร?
{77:15} ความหายนะในวันนั้น จงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
{77:16} เราไม่ได้ทำลายชนชาติรุ่นก่อน ๆ ดอกหรือ?
{77:17} หลังจากนั้นเราได้ให้ชนชาติรุ่นหลัง ๆ ปฏิบัติตามพวกเขา
{77:18} เช่นนั้นแหละเราได้ปฏิบัติแก่เหล่าทรชน
{77:19} ความหายนะในวันนั้น จงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
{77:20} เราไม่ได้สร้างพวกเธอจากอสุจิที่ต่ำต้อยดอกหรือ?
{77:21} แล้วเราได้นำมันเข้าไปอยู่ในที่อันมั่นคง
{77:22} จนถึงกำหนดอันแน่นอน
{77:23} ดังนั้นเราได้กำหนดไว้แล้ว เราจึงเป็นผู้กำหนดที่ดีเลิศยิ่ง
{77:24} ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
{77:25} และเราไม่ได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นจุดรวมดอกหรือ?
{77:26} ทั้งเหล่าคนเป็นและเหล่าคนตาย
{77:27} และในนั้น เราได้บันดาลภูเขาให้สูงตระหง่าน และเราได้ให้พวกเธอดื่มน้ำจืดสนิท
{77:28} ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
{77:29} (จะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า) "พวกเธอจงเดินออกไปยังสิ่งที่พวกเธอเคยปฏิเสธ"
{77:30} "จงเดินออกไปยังเงาควันสามแฉก"
{77:31} "(มัน)ไม่ทำให้เกิดร่มกำบัง และจะไม่ช่วยให้พ้นจากเปลวเพลิงได้"
{77:32} "แท้จริงมันจะพ่นประกายออกมา(มีขนาด)เท่าบ่อมปรากฏ"
{77:33} "ราวกับว่ามันเป็นอูฐสี่เหลืองเข้ม"
{77:34} ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
{77:35} นี่คือนวันที่พวกเขาไม่สามารถจะพูดออกมาได้
{77:36} และจะไม่เปิดโอกาสให้แก่พวกเขาเพื่อแก้ตัว
{77:37} ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
{77:38} นี่คือนวันที่พวกเขาได้รวบรวมพวกเธอไว้กับบรรพชน

- {77:39} ดังนั้นถ้าพวกเธอมีอุบายอันใด ก็จงวางอุบายต่อฉัน
- {77:40} ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
- {77:41} แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงจะอยู่ท่ามกลางร่มเงาและน้ำพุ
- {77:42} และผลไม้ตามที่พวกเขาต้องการ
- {77:43} พวกเธอจงกินจงดื่มอย่างสบายใจ ตามที่พวกเธอได้กระทำไว้
- {77:44} แท้จริงเช่นนั้นแหละเราจะตอบแทนผู้ประกอบคุณงามความดี
- {77:45} ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
- {77:46} พวกเธอจงกินและรีนรมย์เพียงเล็กน้อย แท้จริงพวกเธอ นั้นเป็นทรชน
- {77:47} ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
- {77:48} เมื่อได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "จงกัมรูกู" พวกเขาก็จะไม่กัมรูกู
- {77:49} ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
- {77:50} แล้วคำบอกเล่าอันใดอีกหรือ หลังจากอัลกุรอาน ที่พวกเขาจะมีศรัทธา?

78. ซูเราะฮ์อันนะบะฮ์ (บท ช่าว)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {78:1} พวกเขาต่างถามกันถึงเรื่องอันใด?
{78:2} ถึงช่าวอันยิ่งใหญ่สำคัญ
{78:3} ซึ่งเป็นช่าวที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่
{78:4} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! พวกเขาจะได้รู้
{78:5} แล้วก็ไม่ใช่เช่นนั้นดอก พวกเขาจะได้รู้
{78:6} เราไม่ได้ทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบดอกหรือ?
{78:7} และไม่ได้ให้เทือกเขาเป็นหลักตรึงไว้ดอกหรือ?
{78:8} และเราได้บังเกิดพวกเธอให้เป็นคู่ครองกัน
{78:9} และเราได้ทำให้การนอนของพวกเธอเป็นการพักผ่อน
{78:10} และเราได้ทำให้ราตรีเป็นเครื่องนุ่งห่ม
{78:11} และเราได้ทำให้ทิวาเป็นที่แสวงหาเครื่องยังชีพ
{78:12} และเราได้สร้างเหนือพวกเธอ(ชั้นฟ้า)ทั้งเจ็ดที่แข็งแกร่ง
{78:13} และเราได้ทำให้มีดวงประทีปหนึ่งมีแสงสว่างจ้า
{78:14} และเราได้หลั่งน้ำลงมาอย่างมากมายจากเมฆฝน
{78:15} เพื่อว่าด้วยน้ำนั้น เราจะให้ธัญพืชและพืชพันธุ์งอกเงยออกมา
{78:16} และบรรดาเรือกสวนอันหนาแน่น
{78:17} แท้จริงวันแห่งการตัดสินนั้นเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้
{78:18} วันที่แตรจะถูกเป่า แล้วพวกเธอก็จะมากันเป็นหมู่เหล่า
{78:19} และฟ้าจะถูกเปิดออกเป็นประตูหลายบาน
{78:20} และเทือกเขาจะถูกเคลื่อนออกไป แล้วก็กลายเป็นภาพลวงตา
{78:21} แท้จริงนรกญะฮันนัมนั้นเป็นที่สอดส่อง
{78:22} เป็นที่กลับคืนสำหรับบรรดาผู้ละเมิด
{78:23} พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นชั่วกาลนาน
{78:24} ในนั้นพวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความเย็นและเครื่องดื่ม
{78:25} นอกจากน้ำเดือดและน้ำเลือดน้ำหนอง
{78:26} ทั้งนี้เป็นการตอบแทนที่สาสม
{78:27} เพราะพวกเขาไม่ได้หวังว่าจะมีการชำระสอบสวน
{78:28} และพวกเขาปฏิเสธต่อบรรดาโองการของเราอย่างสิ้นเชิง
{78:29} และทุก ๆ สิ่งนั้นเราได้จารึกมันไว้อย่างครบถ้วนในบันทึก
{78:30} ดังนั้นพวกเขาจงลิ้มรสเถิด เราจะไม่เพิ่มอะไรแก่พวกเธอ นอกจากการทรมานเท่านั้น
{78:31} แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงนั้นจะได้รับชัยชนะ
{78:32} เรือกสวนหลากหลายและองุ่น
{78:33} และบรรดาตรูณีวัยเดียวกัน
{78:34} และแก้วเปี่ยมด้วยเครื่องดื่ม
{78:35} ในนั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระและคำกล่าวเท็จ
{78:36} ทั้งนี้เป็นการประทานให้อย่างพอเพียง
{78:37} พระเจ้าแห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองคือพระผู้ทรงเมตตา พวกเขาไม่มีอำนาจที่จะกล่าวคำพูดใด ๆ ต่อพระองค์

{78:38} วันซึ่งญิบรียลและมะลาอิกะฮฺจะยืนเป็นแถวเดียวกัน พวกเขาจะไม่พูด นอกจากผู้ที่พระเจ้าทรง
เมตตาทรงอนุญาตให้แก่เขา และเขาจะพูด(แต่สิ่งที่)ถูกต้อง
{78:39} นั่นคือวันแห่งความจริง ดังนั้นผู้ใดประสงค์ ก็ให้เขายึดทางกลับคืนสู่พระเจ้าของตนเถิด
{78:40} แท้จริงเราได้เตือนพวกเธอแล้ว ถึงการลงโทษอันโหดร้าย วันที่มนุษย์จะมองไปยังสิ่งที่สองมือ
ของตนได้ประกอบไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า "โอ้ ถ้าฉันเป็นดิน ก็คงจะดี!"

79. ซูเราะฮ์อันนาซีอาต (บท ผู้จุดกระซอก)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {79:1} ขอสาบานด้วย(มะลาอิกะฮ์)ผู้จุดกระซอกอย่างรุนแรง
{79:2} ขอสาบานด้วย(มะลาอิกะฮ์)ผู้ตั้งอย่างแผ่วเบา
{79:3} ขอสาบานด้วย(มะลาอิกะฮ์)ที่แหวกว่ายในท้องนภา
{79:4} แล้วด้วย(มะลาอิกะฮ์)ผู้รีบรุดหน้าไปอย่างว่องไว
{79:5} แล้วด้วย(มะลาอิกะฮ์) ผู้บริหารกิจการ
{79:6} วันซึ่งการเป่าแตรครั้งแรกทำให้สิ้นสะเทือน
{79:7} การเป่าแตรครั้งที่สองจะติดตามมา
{79:8} ในวันนั้นดวงจิตทั้งหลายจะตระหนก
{79:9} สายตาของพวกเขาจะละห้อย
{79:10} พวกเขาจะกล่าวว่า "พวกเราจะถูกนำกลับคืนสู่สภาพเดิมอีกกระนั้นหรือ?"
{79:11} "เมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุแล้วกระนั้นหรือ?"
{79:12} พวกเขากล่าวว่า "ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็นกรกลับคืนที่สูญเสีย"
{79:13} อันที่จริง มันเป็นเพียงเสียงกึกก้องครั้งเดียว
{79:14} แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมาอยู่ที่ราบ โลง
{79:15} เรื่องราวของมุซาได้มาถึงได้มาถึงเธอแล้วไม่ใช่หรือ?
{79:16} ขณะที่พระเจ้าของเขาทรงเรียกเขาที่หว่างหุบเขาตุวาอันบริสุทธิ์
{79:17} "เธอจงไปหาฟิรเอานูเพราะเขาละเมิดฝ่าฝืน"
{79:18} "แล้วจงกล่าวว่า 'ท่านประสงค์จะขัดเกลามาไหม?'
{79:19} 'และจะให้ฉันนำท่านไปสู่พระเจ้าของท่านไหม? เพื่อท่านจะได้ยำเกรง' "
{79:20} แล้วมุซาก็แสดงให้เขาเห็นอิฐอิฐหินสัจญาณอันยิ่งใหญ่
{79:21} แต่เขาได้ปฏิเสธและตื้อตัน
{79:22} แล้วเขาก็รีบผินหลังหนี
{79:23} แล้วเขาก็ได้เรียกชุมนุม แล้วป่าวประกาศ
{79:24} แล้วกล่าวว่า "ข้าคือพระเจ้าของพวกเจ้าอันสูงสุด"
{79:25} ดังนั้นอัลลอฮ์จึงคร่ำเขา เป็นการลงโทษ ที่เป็นแบบอย่างทั้งในปรโลกและในโลกนี้
{79:26} แท้จริงในการนี้ย่อมเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ยำเกรง
{79:27} พวกเขาอยากกว่าในการบันดาล หรือว่าฟ้าที่ทรงสร้างมันกันแน่?
{79:28} ทรงยกให้มันสูงขึ้นแล้วทรงทำให้มันสมบูรณ์
{79:29} และทรงทำให้รัตติกาลของมันมืดมัว และทรงนำแสงสว่างของมันออกมา
{79:30} และหลังจากนั้นทรงบันดาลให้ธรณีเป็นพื้นราบเรียบ
{79:31} และจากธรณีนี้นำน้ำและทุ่งหญ้าของมันออกมา
{79:32} ส่วนเทือกเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคง
{79:33} ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเธอ และสำหรับปศุสัตว์ของพวกเธอ
{79:34} ดังนั้นเมื่อความหายนะอันใหญ่หลวงได้เกิดขึ้น
{79:35} เป็นวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่ตนได้ชวนชวายเป็น
{79:36} และนรกหรือเปลวเพลิงจะถูกเผยให้แก่ผู้ที่มองมัน
{79:37} ส่วนผู้ที่ละเมิดฝ่าฝืนนั้น
{79:38} และเขาได้เลือกเอาการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้
{79:39} ดังนั้นนรกหรือเปลวเพลิงก็จะเป็นที่พำนักของเขา

{79:40} และส่วนผู้ที่หวาดหวั่นต่อการยื่นเบ็องพระพักตร์พระเจ้าของตน
และได้หวังเหนี่ยวจิตใจจากอารมณ์

{79:41} ดังนั้นสวนสวรรค์ก็จะเป็นที่พำนักของเขา

{79:42} พวกเขาจะถามเธอถึงวันโลกาวินาศว่า "เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น?"

{79:43} ด้วยเหตุอันใดเล่า เธอจึงขอบกล่าวถึงมันนัก?

{79:44} ยังพระเจ้าของเธอเท่านั้นคือจุดจบของมัน

{79:45} อันที่จริง เธอเป็นแต่เพียงผู้ตักเตือน แก่คนที่หวาดหวั่นมันเท่านั้น

{79:46} วันที่พวกเขาจะเห็นมันประหนึ่งว่า พวกเขาไม่ได้พำนักอยู่โลกนี้ เว้นแต่เพียงชั่วคราวหนึ่งของ
ยามสนธยาหรือยามสายของมัน

80. ซูเราะฮฺอะบะสะ (บท หน้าบึง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {80:1} เขาหน้าบึง และผืนหน้า
{80:2} เพราะชายตาบอดนั้นมาหาเขา
{80:3} และเรารู้บ้างไหม บางทีเขามาเพื่อขัดเกลาจิตใจ
{80:4} หรือเพื่อรับคำตักเตือน เพื่อที่คำตักเตือนนั้นจะเป็นประโยชน์แก่เขา
{80:5} ส่วนผู้ที่พอเพียงแล้ว
{80:6} เธอกลับต้อนรับ
{80:7} ทั้ง ๆ ที่เธอไม่ต้องรับผิดชอบต่อการที่เขาไม่ขัดเกลา
{80:8} ส่วนผู้ที่มาหาเธอด้วยความพยายาม
{80:9} โดยที่เขามีความกลัวเกรง
{80:10} เธอกลับเมินเฉยต่อเขา
{80:11} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! แท้จริงมันเป็นข้อเตือนใจ
{80:12} ดังนั้นผู้ใดประสงค์ ก็จงรำลึกถึงข้อเตือนใจนั้น
{80:13} ซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันทรงเกียรติ
{80:14} ที่ได้รับการเทิดทูน ได้รับความบริสุทธิ์
{80:15} ด้วยมือของมะลาอิกะฮฺ
{80:16} ผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณธรรม
{80:17} มนุษย์นั้นถูกสังหารเสียก็ดี! เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร!
{80:18} จากสิ่งใดเล่าพระองค์ทรงบังเกิดเขามา?
{80:19} จากน้ำอสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ทรงบังเกิดเขาขึ้นมา แล้วก็ทรงกำหนดสภาวะแก่เขา
{80:20} แล้วพระองค์ก็ทรงปูทางให้สะดวกแก่เขา
{80:21} ต่อมาพระองค์ทรงให้เขาตายไป แล้วทรงให้เขาหลงหลุม
{80:22} ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ก็ทรงซุบให้เขาฟื้นคืนชีพ
{80:23} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! เขาไม่ได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์บัญชาเขา
{80:24} มนุษย์จึงพิจารณาดูอาหารของตนเถิด!
{80:25} เราได้หลั่งน้ำฝนลงมามากมายนั้นอย่างใด
{80:26} แล้วเราได้แยกแผ่นดินออกไป
{80:27} และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกเงยขึ้นจากในแผ่นดิน
{80:28} และองุ่นและพืชผัก
{80:29} และมะกอกและอินทผลัม
{80:30} และเรือกสวนที่หนาทึบ
{80:31} และผลไม้และทุ่งหญ้า
{80:32} ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์แก่พวกเขาและแก่สัตว์เลี้ยงของพวกเขา
{80:33} ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทมาถึง
{80:34} วันที่ผู้คนจะหนีจากพี่น้องของตน
{80:35} และจากมารดาและบิดาของตน
{80:36} และจากภริยาและเหล่าบุตรของตน
{80:37} พวกเขาแต่ละคนในวันนั้น ล้วนมีภาระยุ่งพอดัวอยู่แล้ว
{80:38} หลายใบหน้าในวันนั้นแจ่มใส

{80:39} หัวเราะรำเริง

{80:40} และหลายไปหน้าในวันนั้นมีฝนจับ

{80:41} ความความหม่นหมองปกคลุมมัน

{80:42} คนเหล่านั้นคือพวกปฏิเสธศรัทธาพวกประพฤติชั่ว

81. ชูเราะฮ์อัตตักวีร (บท การม้วน)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {81:1} เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนดับแสงลง
- {81:2} และเมื่อบรรดาดวงดาวร่วงหล่นลงมากระจัดกระจาย
- {81:3} และเมื่อบรรดาภูเขาถูกเคลื่อนย้าย
- {81:4} และเมื่ออูรูท้องลิบเดือนถูกทอดทิ้ง
- {81:5} และเมื่อสัตว์เปรี๊ยะถูกต้อนมารวมกัน
- {81:6} และเมื่อทะเลถูกเป็นเพลิง
- {81:7} และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดเป็นคู่
- {81:8} และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นนั้นถูกถาม
- {81:9} ด้วยความผิดอันใดเขาจึงถูกฆ่า
- {81:10} และเมื่อบันทึกทั้งหลายถูกกางแผ่
- {81:11} และเมื่อฟ้าถูกเลิกออก
- {81:12} และเมื่อนรกถูกจุดให้ลุกสว่างจ้า
- {81:13} และเมื่อสวรรค์ถูกนำมาใกล้
- {81:14} ทุกชีวิตย่อมรู้สิ่งที่ตนได้นำมา
- {81:15} ฉนั้นขอสาบานด้วยดวงดาว
- {81:16} ที่โคจรลับดวง
- {81:17} ฉนั้นขอสาบานด้วยราตรีเมื่อมันเหือดหาย
- {81:18} และด้วยรุ่งอรุณเมื่อมันสว่าง
- {81:19} แท้จริงอัลกุรอานนี้คือคำพูดของ(ญิบรีล)ทูตผู้ทรงเกียรติ
- {81:20} ผู้ทรงพลัง ผู้มีตำแหน่งสูงส่ง ณ พระเจ้าแห่งบัลลังก์
- {81:21} เป็นที่เชื่อฟัง อีกทั้งเป็นผู้ซื่อสัตย์
- {81:22} และสหายของพวกเขาเหล่านั้นไม่ใช่คนวิกลจริต
- {81:23} และโดยแน่นอน(มุหัมมัด)ได้เห็นเขา ณ ขอบฟ้าอันชัดแจ้ง
- {81:24} และเขาไม่ใช่เป็นผู้ปิดบังเรื่องเร้นลับ
- {81:25} และอัลกุรอานนี้ไม่ใช่คำกล่าวของชัยฏอนที่ถูกอเปหิ
- {81:26} แล้วพวกเขาจะไปทางไหนเล่า?
- {81:27} มันเพียงแต่เป็นข้อตักเตือนแก่สากลโลก
- {81:28} สำหรับบุคคลในหมู่พวกเขา ที่ประสงค์จะอยู่ในทางอันเที่ยงตรง
- {81:29} และพวกเขาจะไม่สมประสงค์ เว้นแต่อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลกจะทรงประสงค์

82. ซูเราะฮ์อัลอินฟีฎอ (บท การแตกแยกออก)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {82:1} เมื่อฟ้าได้แตกแยกออก
{82:2} และเมื่อเหล่าดวงดาวแตกสลาย
{82:3} และเมื่อเหล่าทะเลเอ่อล้น
{82:4} และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกกลับ
{82:5} ทุกชีวิตก็จะรู้สิ่งที่ตนได้กระทำไปก่อนแล้ว และสิ่งที่ได้กระทำภายหลัง
{82:6} โอ้ มนุษย์! อะไรเล่าที่ล่อลวงเธอให้หันห่างจากพระเจ้าของเธอผู้ทรงเกื้อกูล?
{82:7} พระผู้ทรงบังเกิดเธอ แล้วทรงทำให้เธอสมบูรณ์ แล้วก็ทรงทำให้เธอสมส่วน
{82:8} ในรูปใดที่พระองค์ทรงประสงค์ ก็ทรงประกอบเธอขึ้น
{82:9} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! ทว่าพวกเธอกลับปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน
{82:10} แท้จริงแล้วพวกเธอก็มีผู้คุ้มกันรักษาอยู่
{82:11} ผู้ทรงเกียรติ ผู้บันทึก
{82:12} พวกเขาอยู่ในสิ่งที่พวกเธอกระทำ
{82:13} แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมนั้นจะอยู่ในความสุขสำราญ
{82:14} และแท้จริงบรรดาคนพาลจะอยู่ในเพลิงนรกที่ลุก โชน
{82:15} พวกเขาจะเข้าไปในนั้น ในวันแห่งการตอบแทน
{82:16} และพวกเขาจะไม่เป็นผู้ออกจากมันเลย
{82:17} เธอรู้ไหมว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร?
{82:18} แล้วเธอรู้ไหมว่า วันแห่งการตอบแทนนั้นคืออะไร?
{82:19} วันที่ชีวิตหนึ่งไม่มีสิทธิ์ที่จะช่วยเหลืออย่างใดแก่อีกชีวิตหนึ่งได้ และกิจการในวันนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์

83. ซูเราะฮ์อัลมุกีฟฟีน (บท เหล่าผู้โง่การดวงซึ้ง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {83:1} ความหายนะจงประสบแก่บรรดาผู้โง่การดวงซึ้ง
{83:2} คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่น ก็ตวงเอาเต็มอัตรา
{83:3} และเมื่อพวกเขาตวงหรือซึ้งให้คนอื่นก็ทำให้พร่อง
{83:4} จนเหล่านั้นไม่ได้คิดบ้างหรือว่า พวกเขาจะถูกชูปให้ฟื้นคืนชีพ
{83:5} สำหรับวันอันยิ่งใหญ่
{83:6} วันที่มนุษย์จะยืนเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าแห่งสากลโลก
{83:7} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! แท้จริงบันทึกของบรรดาคนชั่วนั้นอยู่ในลิจญ์น
{83:8} เธอรู้ไหมว่าลิจญ์นนั้นคืออะไร?
{83:9} คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้
{83:10} ความหายนะในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
{83:11} คือบรรดาผู้ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน
{83:12} และไม่มีผู้ใดปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนนั้น นอกจากทุกคนที่ละเมิด ที่กระทำความผิด
{83:13} เมื่อมีการอ่านบรรดาโองการของเราให้แก่เขา เขาจะกล่าวว่ นี่คือนิยายของบรรพชน
{83:14} หามิได้! ทว่าสิ่งที่พวกเขาได้ชวนชวายเป็นวันนั้นเป็นสนิมเกาะหัวใจของพวกเขา
{83:15} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! แท้จริงพวกเขาในวันนั้นจะถูกกั้นจากพระเจ้าของพวกเขา
{83:16} แล้วแท้จริงพวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรกที่มีเปลวเพลิงลุกโชน
{83:17} แล้วจะมีเสียงกล่าวขึ้นว่า "นี่คือสิ่งที่พวกเธอได้เคยปฏิเสธมัน"
{83:18} หามิได้! แท้จริงบันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ในอิลลียูน
{83:19} เธอรู้ไหมว่าอิลลียูนคืออะไร?
{83:20} คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้
{83:21} ดูแลรักษาโดยบรรดาผู้ใกล้ชิด
{83:22} แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความสุขสำราญ
{83:23} บนเตียงตั้ง พวกเขาจะมองดู
{83:24} เธอจะรู้เห็นความสดชื่นแห่งความสุขสำราญบนใบหน้าของพวกเขา
{83:25} พวกเขาจะได้รับการบริการด้วยเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ ซึ่งถูกผนีกไว้
{83:26} ผนีกของมั้นนั้นคือชะมดเซียะ และในการนี้บรรดาผู้แข่งขัน จงแข่งขันกันเถิด
{83:27} ส่วนผลสมของมั้นนั้นมาจากต้นนิม
{83:28} คือตาน้ำแห่งหนึ่ง ที่บรรดาผู้ใกล้ชิดใช้ดื่ม
{83:29} แท้จริงบรรดาผู้กระทำความผิดนั้นเคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ที่มีศรัทธา
{83:30} และเมื่อบรรดาผู้ที่มีศรัทธาเดินผ่านพวกเขาไป พวกเขาจะหลั่งตาเขี่ยหยัน
{83:31} และเมื่อพวกเขากลับไปยังพวกพ้องของพวกเขา พวกเขาก็กลับไปอย่างตลกคะนอง
{83:32} และเมื่อพวกเขาเห็นศรัทธาชน พวกเขาก็กล่าวว่า "ชนเหล่านี้เป็นผู้หลงทางแน่นอน"
{83:33} ทั้ง ๆ ที่พวกเขาไม่ได้ถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้คุมครองศรัทธาชนเหล่านั้น
{83:34} ดังนั้น วันนี้บรรดาผู้ที่มีศรัทธาก็จะหัวเราะเยาะพวกปฏิเสธศรัทธาบ้าง
{83:35} บนเตียงตั้ง พวกเขาจะมอง
{83:36} ชนไรศรัทธาจะได้รับการตอบแทนในสิ่งที่เคยปฏิบัติมานั้นไหม?

84. ซูเราะฮ์อัลอินชีกอก (บท การแตกแยกออก)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {84:1} เมื่อฟ้าได้แตกแยกออก
{84:2} และมันได้เชื้อเพลิงพระเจ้าของมัน และมันจำต้องกระทำเช่นนั้น
{84:3} และเมื่อแผ่นดินถูกแผ้วให้กว้าง
{84:4} และคายสิ่งที่อยู่ในมันออกมา และมันก็ว่างเปล่า
{84:5} และมันได้เชื้อเพลิงพระเจ้าของมัน และมันจำต้องกระทำเช่นนั้น
{84:6} โอ้ มนุษย์! แท้จริงเธอต้องพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเธออย่างทรหดอดทน แล้วเธอจึงจะพบ
พระองค์
{84:7} อันผู้ที่ถูกยึบบันทึกลงของเขาให้ทางเบื้องขวาของเขา
{84:8} เขาก็จะถูกชำระสอบสวนอย่างง่ายดาย
{84:9} และเขาจะกลับไปยังพรรคพวกของตนด้วยความปิติยินดี
{84:10} ส่วนผู้ที่ถูกยึบบันทึกลงของเขาให้ทางเบื้องหลังของเขา
{84:11} เขาก็จะร้องเรียกหาความหายนะ
{84:12} และเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในเปลวเพลิง
{84:13} แท้จริงเขาเคยร่ำเรออยู่กับพรรคพวกของตน
{84:14} แท้จริงเขาคิดว่า เขาจะไม่หวนกลับมาอีกเป็นอันขาด
{84:15} หามิได้! แท้จริงพระเจ้าของเขาทรงสอดส่องเขาอยู่เสมอ
{84:16} ฉันทขอยืนยันการสาบานด้วยแสงสนธยา
{84:17} และด้วยราตรีและสิ่งที่มันปกคลุม
{84:18} และด้วยจันทร์ยามบูรณมี
{84:19} แน่نونพวกเธอจะต้องชี้ขึ้นหนึ่งเหนืออีกชั้นหนึ่ง
{84:20} เหตุใดหรือพวกเขาจึงไม่มีศรัทธา?
{84:21} และเมื่อมีการอ่านอัลกุรอานให้พวกเขาฟัง พวกเขาก็ไม่ก้มกราบ
{84:22} ทว่าบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้นคัดค้าน
{84:23} และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้
{84:24} ดังนั้นเธอจงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขา ถึงการลงโทษอันเจ็บปวด
{84:25} นอกจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและกระทำคุณงามความดี พวกเขาจะได้รับรางวัลไม่สิ้นสุด

85. ชูเราะฮ์อัลบรูจญ์ (บท จักรราศี)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {85:1} ขอสาบานด้วยฟ้าที่มีจักรราศี
{85:2} และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้
{85:3} และด้วยสักขีพยานและที่ได้รับการเป็นสักขีพยาน
{85:4} จงหาหนะ บรรดาเจ้าของหลุม
{85:5} สุมไฟเต็มไปด้วยเชื้อเพลิง
{85:6} ขณะที่พวกเขานั่งอยู่ตรงหน้าไฟ
{85:7} และพวกเขาได้เห็นเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขากระทำกับบรรดาผู้ที่มีศรัทธา
{85:8} และพวกเขาไม่ได้โกรธแค้นพวกเขาเหล่านั้น เว้นแต่เพียงเพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นมีศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระผู้ทรงมีอำนาจ พระผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญ
{85:9} พระผู้ซึ่งกรรมสิทธิ์แห่งเหล่าชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง
{85:10} แท้จริงพวกที่ประหัตประหารบรรดาบุรุษผู้ที่มีศรัทธาและบรรดาสตรีผู้ที่มีศรัทธา แล้วพวกเขาไม่ได้สำนึกผิดนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้
{85:11} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดี พวกเขาจะได้รับเหล่าสวนสวรรค์ มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง
{85:12} แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเธอนั้นรุนแรงยิ่งนัก
{85:13} แท้จริงพระองค์ทรงเริ่มบังเกิด และทรงนำกลับมา
{85:14} และพระองค์คือพระผู้ทรงอภัยโทษ พระผู้ทรงรักใคร่
{85:15} เจ้าของพระบัลลังก์อันรุ่งโรจน์
{85:16} พระผู้ทรงกระทำอย่างเด็ดขาดตามที่พระองค์ทรงประสงค์
{85:17} เรื่องราวของไฟรพลมาถึงเธอแล้วใช่ไหม?
{85:18} ของไฟรเอานูและษะมูด
{85:19} ทว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังอยู่ในสภาพการคัดค้าน
{85:20} และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมพวกเขาทุกด้าน
{85:21} ทว่านั่นคือกุรอานอันรุ่งโรจน์
{85:22} อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกพิทักษ์รักษา

86. ซูเราะฮ์ฮุกกอริก (บท ที่มาเยือนในยามวิกาล)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {86:1} ขอสาบานด้วยฟ้า และที่มาเยือนในยามวิกาล
- {86:2} เธอรู้ไหม สิ่งใดที่มาเยือนในยามวิกาล?
- {86:3} คือดาวที่มีประกายแสง
- {86:4} ไม่มีสักชีวิตเลย ที่ไร้ผู้พิทักษ์มัน
- {86:5} ดังนั้น มนุษย์จึงพิจารณาเหตุเกิดว่า เขาถูกบังเกิดมาจากอะไร?
- {86:6} เขาถูกบังเกิดมาจากน้ำที่พุ่งออกมา
- {86:7} มันออกมาจากกระดูกสันหลัง และกระดูกหน้าอก
- {86:8} แท้จริง พระองค์ทรงสามารถแน่ ที่จะนำเขากลับคืนมา
- {86:9} วันที่สิ่งเร้นลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย
- {86:10} ดังนั้นเขาจะไม่มีพลังเลย และไม่มีผู้ช่วยเหลือเลย
- {86:11} ขอสาบานด้วยฟ้าที่หมุนเวียน
- {86:12} และแผ่นดินที่ปรือออก
- {86:13} แท้จริง มันคือพจนารถที่จำแนก
- {86:14} และมันก็ไม่ใช้คำพูดขบขัน
- {86:15} แท้จริงพวกเขาว่างอุบาย
- {86:16} และฉันทักว่างอุบาย
- {86:17} ดังนั้นเธอจงผ่อนปรนให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเถิด ฉันทักจะผ่อนปรนให้แก่พวกเขาสักกระยะ

87. ซูเราะฮ์อัลอะอฺลา (พระผู้ทรงสูงส่งยิ่ง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {87:1} จงแช่ซ้องสดุดีพระนามแห่งพระเจ้าของเธอ พระผู้ทรงสูงส่งยิ่ง
{87:2} ผู้ทรงสร้าง แล้วทรงทำให้สมบูรณ์
{87:3} และผู้ทรงกำหนดสภาวะ แล้วทรงชี้แนวทาง
{87:4} และผู้ทรงนำทุ่งหญ้าออกมา
{87:5} แล้วทรงทำให้มันเหี่ยวแห้งดำคล้ำ
{87:6} เราจะสอนให้เธออ่าน แล้วเธอจะไม่ลืม
{87:7} เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เปิดเผย และสิ่งที่ซ่อนเร้น
{87:8} และเราจะอำนวยความสะดวกแก่เธอ
{87:9} ดังนั้นจงตกเตือนเถิด หากการตกเตือนนั้นมีประโยชน์
{87:10} ผู้ที่หวนเกรงจะรำลึก
{87:11} และคนชั่วยิ่งจะหลีกเลี่ยงการตกเตือนนั้น
{87:12} ซึ่งเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในเพลิงกองใหญ่
{87:13} แล้วในนั้น เขาจะไม่ตายและจะไม่เป็น
{87:14} แน่นอนผู้ที่ขัดเกลาตนเองย่อมบรรลุความสำเร็จ
{87:15} และเขารำลึกถึงพระนามแห่งพระเจ้าของตน แล้วเขานมาซ
{87:16} ทว่าพวกเธอเลือกเอาชีวิตทางโลก
{87:17} ทั้ง ๆ ที่ปรโลกนั้นประเสริฐกว่าและจริงกว่า
{87:18} แท้จริงสิ่งนี้มีอยู่ในคัมภีร์บรรพกาล
{87:19} คือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา

88. ซูเราะฮ์อัลฆอซียะฮ์ (บท ฎุมิที่ครอบงำ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {88:1} ชาวคราวแห่งฎุมิที่ครอบงำได้มาถึงเธอแล้วไหม?
- {88:2} ในวันนี้มีหลายใบหน้าที่เศร้าสลด
- {88:3} ที่ตราบคร่ำ เหนื่อยยาก
- {88:4} เข้าไปเผาไหม้ในเพลิงร้อน
- {88:5} จะถูกให้ดื่มจากน้ำพุที่ร้อนจัด
- {88:6} ไม่มีอาหารอื่น นอกจากต้นหนามแห้ง
- {88:7} มันจะไม่ทำให้อ้วน และไม่ทำให้หายหิว
- {88:8} ในวันนี้มีหลายใบหน้าที่เบิกบาน
- {88:9} พึงพอใจเพราะการชวนชวายเป็นตน
- {88:10} อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงตระหง่าน
- {88:11} ในนั้นจะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระ
- {88:12} ในนั้นมีตาน้ำไหลริน
- {88:13} ในนั้นมีเตียงตั้งถูกยกสูงเด่น
- {88:14} และมีแก้วน้ำจัดวาง
- {88:15} และมีหมอนอิงเรียงราย
- {88:16} และมีพรมที่ลาด
- {88:17} พวกเขาไม่พิจารณาดูรูตอกหรือว่า มันถูกบังเกิดมาอย่างไร?
- {88:18} และท้องฟ้า มันถูกยกให้สูงขึ้นอย่างไร?
- {88:19} และภูเขา มันถูกปักตั้งไว้ได้อย่างไร?
- {88:20} และแผ่นดิน มันถูกแผ่ลาดไว้ได้อย่างไร?
- {88:21} ดังนั้นจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงเธอเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น
- {88:22} เธอไม่ใช่ผู้บังคับพวกเขา
- {88:23} นอกจากผู้ที่ผินหลังให้และปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น
- {88:24} อัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขาซึ่งการลงโทษอันมหันต์
- {88:25} แท้จริง ยังเราเท่านั้นคือการกลับคืนของพวกเขา
- {88:26} แล้วก็แท้จริงหน้าที่ของเรานั้นคือการชำระคดีพวกเขา

89. ซูเราะฮ์อัลฟัจญ์ร (บท รุ่งสว่าง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {89:1} ขอสาบานด้วยรุ่งสว่าง
{89:2} และด้วยเหล่าราตรีทั้งสิบ
{89:3} และด้วยสิ่งที่เป็นคุณและเป็นคื
{89:4} และด้วยรัตติกาลยามมันผ่านพ้น
{89:5} ในดังกล่านั้นเป็นการสาบานสำหรับผู้ที่มีปัญญาไม่ใช่หรือ?
{89:6} เธอไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเธอทรงกระทำเช่นใดต่อพวกอาด
{89:7} แห่งอิรอม ที่มีเสาหินสูงตระหง่าน
{89:8} ซึ่งไม่ได้มีการสร้างเยี่ยงนั้น ในเมืองอื่น ๆ
{89:9} และพวกษะมูดผู้สกัดหิน ณ หุบเขา
{89:10} และฟิรเอานูเจ้าแห่งเสาตริง
{89:11} บรรดาผู้ซึ่งละเมิดในบรรดาบ้านเมือง
{89:12} แล้วก่อความเสียหายอย่างมากมายในบ้านเมืองเหล่านั้น
{89:13} ดังนั้นพระเจ้าของเธอจึงกระหน่ำการลงโทษนานาชนิดบนพวกเขา
{89:14} แท้จริงพระเจ้าของเธอนั้นทรงเฝ้าดูอย่างแน่นอน
{89:15} ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา โดยทรงให้เกียรติแก่เขาและทรงโปรดปรานเขา เขาก็จะกล่าวว่า "พระเจ้าของฉันทรงให้เกียรติแก่ฉัน"
{89:16} แต่ครั้นพระองค์ทรงทดสอบเขาและทรงจำกัดปัจจัยยังชีพของเขา เขาก็จะกล่าวว่า "พระเจ้าของฉันทรงเหยียดหยามฉัน"
{89:17} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! ทว่าพวกเธอไม่ได้ให้เกียรติแก่เด็กกำพร้าต่างหาก
{89:18} และพวกเธอไม่ได้ส่งเสริมกันในการให้อาหารแก่คนยากจนขัดสน
{89:19} และพวกเธอกินมรดกกันอย่างหมดเกลี้ยง
{89:20} และพวกเธอรักทรัพย์สมบัติอย่างตี๋มต่ำ
{89:21} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สิ้นสะเทือนเป็นผุยผง
{89:22} และพระเจ้าของเธอเสด็จมาพร้อมทั้งมะลาอิกะฮ์เป็นแถว ๆ
{89:23} และวันนั้นรกญะฮ์นั้นจะถูกนำมาให้ปรากฏ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกขึ้นมาได้ แต่การรำลึกนั้นจะมีผลแก่เขาได้อย่างไร?
{89:24} เขาจะกล่าวว่า "โอ้ ถ้าฉันได้ทำความดีให้แก่ชีวิตของฉันก็คงดี!"
{89:25} แล้วในวันนั้นไม่มีผู้ใดสักคนลงโทษเช่นการลงโทษของพระองค์
{89:26} และไม่มีผู้ใดสักคนผูกมัดเช่นการผูกมัดของพระองค์
{89:27} โอ้ ชีวิตที่สงบมัน!
{89:28} จงกลับมายังพระเจ้าของเธอด้วยความปิติยินดีและเป็นที่ปิติยินดีเถิด
{89:29} แล้วจงเข้ามาอยู่ในหมู่บ่าวของฉัน
{89:30} และจงเข้ามาอยู่ในสวนสวรรค์ของฉัน

90. ซูเราะฮ์อัลบะลัด (บท เมือง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {90:1} ขอสาบานด้วยเมืองนี้
{90:2} และเธอนั้นเป็นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้
{90:3} และขอสาบานด้วยผู้บังเกิดและผู้ถือกำเนิด
{90:4} โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาเพื่อเผชิญความยากลำบาก
{90:5} เขาคิดว่า ไม่มีผู้ใดสักคนจะมีอำนาจเหนือเขากระนั้นหรือ?
{90:6} เขาจึงกล่าวว่า "ฉันได้ผลบุญทรัพย์สมบัติมากมายแล้ว"
{90:7} เขาคิดว่า ไม่มีผู้ใดสักคนเห็นเขากระนั้นหรือ?
{90:8} เราไม่ได้ทำดวงตาทั้งสองข้างให้แก่เขา
{90:9} และลิ้นและริมฝีปากทั้งสองดอกหรือ?
{90:10} และเราได้ชี้แนะทางชั่วดีแก่เขาอีกด้วยไม่ใช่หรือ?
{90:11} ถึงกระนั้น เขาก็ยังไม่พากเพียรบนทางกันดาร
{90:12} และเธอรู้อะไรว่า ทางกันดารคืออะไร?
{90:13} คือการปล่อยทาส
{90:14} หรือการให้อาหารในวันแห่งความหิวโหย
{90:15} แก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด
{90:16} หรือคนยากจนขัดสนที่มอมมอยู่กับดิน
{90:17} แล้วเขาได้อยู่ในหมู่ผู้มีศรัทธาและตักเตือนกัน ให้มีความอดทน และตักเตือนกัน ให้มีความเมตตา
{90:18} ชนเหล่านี้คือพวกฝ่ายขวา
{90:19} ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาสัญญาณของเรา พวกเขาคือพวกฝ่ายซ้าย
{90:20} บนพวกเขาเหล่านั้นมีเพลิงนรกครอบคลุมอยู่อย่างมิดชิด

91. ซูเราะฮ์อัซซัมสุ (บท ดวงอาทิตย์)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {91:1} ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์และแสงสว่างของมัน
{91:2} และด้วยดวงจันทร์ยามโคจรตามหลังมัน
{91:3} และด้วยทิวกาลยามเผยให้มันปรากฏ
{91:4} และด้วยรัตติกาลยามปกคลุมมัน
{91:5} และด้วยท้องนภาและผู้สร้างมัน
{91:6} และด้วยธรณีและผู้แผ่มัน
{91:7} และด้วยชีวิตและผู้ถึงความสมบูรณ์แก่มัน
{91:8} แล้วดลใจมันให้รู้ทางชั่วของมันและทางสำรวมของมัน
{91:9} แน่นอนผู้ขัดเกลาจิตย๋อมสำเร็จ
{91:10} และแน่นอนผู้หมกมันย๋อมล้มเหลว
{91:11} พวกเขาจะมุตได้ปฏิเสธด้วยการละเมิดขอบเขตของพวกเขา
{91:12} เมื่อคนเลวทรามที่สุดของพวกเขาได้ถูกส่ง
{91:13} แล้วศาสนทูตของอัลลอฮ์จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า "(อย่าทำร้าย)อูฐของอัลลอฮ์ และ (อย่าขัดขวาง)การดีมน้ำของมัน"
{91:14} แต่พวกเขาก็ปฏิเสธต่อเขา แล้วพวกเขาก็ได้ขำมัน
ดังนั้นพระเจ้าของพวกเขาจึงได้ทำลายล้างพวกเขา เนื่องจากเพราะความผิดของพวกเขา แล้วพระองค์ทรงลงโทษพวกเขาอย่างถ่วงหน้ากัน
{91:15} และพระองค์ไม่ทรงหวาดหวั่นต่อบั้นปลายของพวกนั้น

92. ซูเราะฮ์อัลลัยล (บท ราตรี)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {92:1} ขอสาบานด้วยราตรีเมื่อมันปกคลุม
- {92:2} และด้วยทิวาเมื่อมันสว่างไสว
- {92:3} และด้วยผู้ทรงบังเกิดเพศชายและเพศหญิง
- {92:4} แท้จริงการงานของพวกเขาที่ย่อมแตกต่างกันอย่างแน่นอน
- {92:5} ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรง
- {92:6} และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี
- {92:7} เราก็จะอำนวยให้เขาพบกับความสะดวก
- {92:8} และส่วนผู้ที่ตระหนี่และถือดี
- {92:9} และปฏิเสธสิ่งที่ดีงาม
- {92:10} เราก็จะอำนวยให้เขาพบกับความลำบาก
- {92:11} และทรัพย์สินสมบัติของเขาจะไม่อำนวยประโยชน์แก่เขาได้ เมื่อเขาสิ้นชีพ
- {92:12} แท้จริงหน้าที่ของเรานั้นคือให้การชี้แนะทาง
- {92:13} และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา
- {92:14} ดังนั้นฉันได้เตือนพวกเขาถึงเพลิงที่ลุกโชน
- {92:15} ไม่มีผู้ใดจะเข้าไปเผาไหม้ในมัน นอกจากคนเลวทรามยิ่ง
- {92:16} คือผู้ที่ปฏิเสธและผินหลังให้
- {92:17} ส่วนผู้ที่ยำเกรงยิ่งนั้น จะถูกทำให้ห่างไกลจากมัน
- {92:18} ซึ่งเขาบริจาคทรัพย์สินของตนเพื่อขัดเกลาดตนเอง
- {92:19} ไม่มีผู้ใดสักคนที่จะต้องติดหนี้บุญคุณเขา
- {92:20} เพียงเพื่อแสวงความโปรดปรานจากพระเจ้าของตน พระผู้ทรงสูงส่งที่สุด
- {92:21} และเขาก็จะพึงพอใจ

93. ซูเราะฮ์อิฎฎุฮา (บท ยามสาย)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {93:1} ขอสาบานด้วยยามสาย
- {93:2} และด้วยเวลารাত্রีเมื่อมันมืดและสงบเงียบ
- {93:3} พระเจ้าของเธอไม่ได้ทรงทอดทิ้งเธอ และไม่ได้ทรง โกรธเคืองเธอ
- {93:4} และแน่นอนเบื้องปลายเป็นการดียิ่งแก่เธอกว่าเบื้องต้น
- {93:5} และแน่นอนพระเจ้าของเธอจะให้แก่เธอ แล้วเธอจะพอใจ
- {93:6} พระองค์ไม่ได้ทรงพบเธอเป็นกำพว้า แล้วทรงให้ที่พึ่งดอกหรือ?
- {93:7} และทรงพบเธอหลง แล้วก็ทรงชี้แนวทางดอกหรือ?
- {93:8} และทรงพบเธอเป็นผู้ขัดสน แล้วทรงให้มั่งคั่งดอกหรือ?
- {93:9} ดังนั้นเด็กกำพร้า นั้น เธอก็อย่าข่มเหง
- {93:10} และผู้เอื่อยข่อนั้น เธอก็อย่าตวาดขับไล่
- {93:11} และความโปรดปรานแห่งพระเจ้าของเธอนั้น เธอก็จงแสดงออก

94. ซูเราะฮ์อัซซัรหฺ (บท การเปิดดวงอก)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {94:1} เราไม่ได้เปิดดวงอกของเธอแก่เธอดอกหรือ?
- {94:2} และเราได้ปลดเปลื้องภาระหนักของเธอออกจากเธอ
- {94:3} ซึ่งเป็นภาระหนักอึ้งบนหลังของเธอ
- {94:4} และเราได้จรโลงการกล่าวถึงเธอให้แก่เธอ
- {94:5} ฉะนั้นแท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่าย
- {94:6} แท้จริงหลังจากความยากลำบากก็จะมีความง่าย
- {94:7} ดังนั้นเมื่อเธอเสร็จสิ้นแล้ว ก็จงเริ่มใหม่
- {94:8} และยิ่งพระเจ้าของเธอเท่านั้น เธอจงมุ่งปรารถนา

95. ชูเราะฮ์อัดดีน (บท มะเตือ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{95:1} ขอสาบานด้วยต้นมะเตือและต้นมะกอก

{95:2} และด้วยภูเขาซีนี

{95:3} และด้วยเมืองนี้ที่ปลอดภัย

{95:4} โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง

{95:5} แล้วเราได้นำเขากลับสู่สภาพที่ตกต่ำที่สุด

{95:6} นอกจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบสิ่งดีงามทั้งหลาย โดยที่พวกเขาจะได้รับรางวัลอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

{95:7} ดังนั้นเหตุใดเล่า เขาจึงยังปฏิเสธเธอเกี่ยวกับการตอบแทน?

{95:8} ไม่ใช่อัลลอฮ์ดอกหรือ ที่ทรงเป็นผู้พิพากษาที่ดีที่สุดในเหล่าผู้พิพากษาทั้งหลาย?

96. ชูเราะฮ์อัลอะลัก (บท ก้อนเลือด)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {96:1} จงอ่าน ด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเธอ พระผู้ทรงบังเกิด
{96:2} ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อน โลหิต
{96:3} จงอ่านเถิด และพระเจ้าของเธอนั้น พระผู้ทรงใจบุญยิ่ง
{96:4} พระผู้ทรงสอนการใช้ปากกา
{96:5} พระผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้
{96:6} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! แท้จริงมนุษย์นั้น ย่อมจะละเมิดขอบเขต
{96:7} เนื่องจากว่าเขาคิดว่า เขาอิสระแล้ว
{96:8} แท้จริงยังพระเจ้าของเธอเท่านั้นคือการกลับคืน
{96:9} เธอเห็นแล้ว ไช้ไหม? ผู้ที่ขัดขวาง
{96:10} บ่าวคนหนึ่ง เมื่อเขามาช
{96:11} เธอเห็นแล้ว ไช้ไหม? หากบ่าวผู้นั้นอยู่บนทางนำ
{96:12} หรือสั่งสอนให้ผู้คนมีความยำเกรง
{96:13} เธอเห็นแล้ว ไช้ไหม? หากเขาปฏิเสธ และผินหลังให้
{96:14} เขาไม่รู้หรือว่า อัลลอฮ์นั้นทรงเห็น
{96:15} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! ถ้าเขายังไม่หยุดยั้ง เราจะจิกเขาที่หน้าผากอย่างแน่นอน
{96:16} หน้าผากที่โกหกที่ประทุติชั่ว
{96:17} แล้วให้เขาเรียกสมาคมของตน
{96:18} เราก็จะเรียกชะบานียะฮ์
{96:19} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! เธออย่าได้เชื่อฟังเขา แต่จงกราบ และจงเข้าใกล้

97. ซูเราะฮ์อัลก้อดร์ (บท อำนาจ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปราณียิ่ง

- {97:1} แท้จริงเราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในราตรีอัลก้อดร์
{97:2} และเธอรู้ไหม ว่าราตรีอัลก้อดร์นั้นคืออะไร?
{97:3} ราตรีอัลก้อดร์นั้นประเสริฐยิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน
{97:4} บรรดามะลาอิกะฮ์และอัลรุฮ์ทยอยลงมาในราตรีนั้น โดยพระอนุมัติแห่งพระเจ้าของพวกเขา
เนื่องจากกิจการทุกสิ่ง
{97:5} ราตรีนั้นมีความศานติจนกระทั่งรุ่งสาง

98. ซูเราะฮ์อัลบัยยีนะฮ์ (บท หลักฐานอันชัดแจ้ง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{98:1} บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชาวกัมร์และเหล่าผู้ตั้งภาคีนั้นจะไม่ละทิ้ง(ความเชื่อของพวกเขา) จนกว่าจะได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา

{98:2} คือศาสนทูตคนหนึ่งจากอัลลอฮ์เพื่ออ่านคัมภีร์อันบริสุทธิ์

{98:3} ในคัมภีร์นั้นมีบัญญัติอันเที่ยงตรง

{98:4} และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้นไม่ได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากที่ได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว

{98:5} และพวกเขาไม่ได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใด นอกจากเพื่อเคารพสักการะอัลลอฮ์ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง และดำรงการนมาซ และชำระชะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม

{98:6} แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชาวกัมร์และเหล่าผู้ตั้งภาคีนั้นจะอยู่ในนรกญะฮันนัม เป็นอมตะอยู่ในนั้น ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้ายิ่ง

{98:7} แท้จริงบรรดาผู้ที่มีศรัทธาและประกอบคุณงามความดี ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ประเสริฐยิ่ง

{98:8} การตอบแทนของพวกเขา ณ ที่พระเจ้าของพวกเขาคือบรรดาสวนสวรรค์แห่งอะดัน มีแม่น้ำลำธารไหลผ่านจากเบื้องล่างของมัน พวกเขาเป็นอมตะอยู่ในนั้น อัลลอฮ์ทรงปิติต่อพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีในพระองค์ นั่นคือ(การตอบแทน)สำหรับผู้ที่ถูกแล้วเกรงพระเจ้าของพวกเขา

99. ซูเราะฮ์อัซซัลซะละฮ์ (บท การสะท้อนไหว)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{99:1} เมื่อแผ่นดินสะท้อนไหวด้วยการไหวของมัน

{99:2} และแผ่นดินได้ระบายของหนักของมันออกมา

{99:3} และมนุษย์จะกล่าวว่า "เกิดอะไรขึ้นกับมันเล่า?"

{99:4} ในวันนั้นมันจะบอกข่าวคราวของมัน

{99:5} ว่า พระเจ้าของเธอได้ทรงเปิดเผยสำแดงแก่มัน

{99:6} ในวันนั้นเหล่ามนุษย์จะออกมาเป็นหมู่เหล่า เพื่อจะได้มีการแสดงให้พวกเขาเห็นการงานของตน

{99:7} ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าผงธุลี เขาก็จะเห็นมัน

{99:8} ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าผงธุลี เขาก็จะเห็นมัน

100. ซูเราะฮ์อัลอาติยาต (บท เหล่าม้าที่วิ่งหอบ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปราณียิ่ง

- {100:1} ขอสาบานด้วยเหล่าม้าที่วิ่งหอบ
- {100:2} แล้วด้วยเหล่าม้าที่มีประกายไฟออกจากกีบเท้า
- {100:3} แล้วด้วยเหล่าม้าที่จู่โจมศัตรูในยามอรุณ
- {100:4} แล้วพวกมันนั้นได้ทำให้ผู้รบตลปufigด้วยการหือ
- {100:5} แล้วพวกมันได้บุกเข้าเข้าท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น
- {100:6} แท้จริงมนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของตน
- {100:7} และแท้จริงเขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน
- {100:8} และแท้จริงเขารุนแรงยิ่งนัก ในความรักหวงแหนต่อทรัพย์สมบัติ
- {100:9} เขาไม่รู้ดอกหรือว่า เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพถูกชูปให้ฟื้นขึ้นมา
- {100:10} และสิ่งที่อยู่ในหัวอกถูกเผยออก
- {100:11} แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้น ทรงตระหนักในพวกเขาอย่างแน่นอน

101. ซูเราะฮ์อัลกอรีอะฮ์ (บท ที่เคาะตี)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {101:1} อัลกอรีอะฮ์
- {101:2} อัลกอรีอะฮ์นั้นคืออะไร?
- {101:3} และเธอรู้ไหม ว่าอัลกอรีอะฮ์นั้นคืออะไร?
- {101:4} คือวันที่เหล่ามนุษย์จะเป็นเช่นแมลงเม่าที่บินว่อน
- {101:5} และบรรดาภูเขจะเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิวว่อน
- {101:6} ส่วนผู้ที่ตราซุของเขาหนัก
- {101:7} เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุก
- {101:8} และส่วนผู้ที่ตราซุของเขาเบา
- {101:9} ที่พำนักของเขาก็คือฮาวียะฮ์
- {101:10} และเธอรู้ไหม ว่าฮาวียะฮ์ คืออะไร?
- {101:11} คือเพลิงอันร้อนแรง

102. ซูเราะฮ์อัตตะกาฮูร (บท การแข่งขันกันในความมาก)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {102:1} การแข่งขันกันในความมาก(ของทรัพย์สมบัติและบุตรหลาน) ได้ทำให้พวกเธอผลิตเพลิน
- {102:2} จนกระทั่งพวกเธอเองเหียนหลุมฝังศพ
- {102:3} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! พวกเธอจะได้อู
- {102:4} แล้วไม่ใช่เช่นนั้นดอก! พวกเธอจะได้อู
- {102:5} ไม่ใช่เช่นนั้นดอก! ถ้าพวกเธอได้รู้อย่างประจักษ์แจ้ง
- {102:6} พวกเธอจะต้องได้เห็นเพลิงที่ลุกโชน
- {102:7} แล้วพวกเธอจะต้องได้เห็นมันอย่างประจักษ์ตา
- {102:8} แล้วในวันนั้นพวกเธอจะถูกสอบถามเกี่ยวกับความสุขสำราญนี้

103. ซูเราะฮ์อัลอัศร (บท กาลเวลา)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{103:1} ขอสาบานด้วยกาลเวลา

{103:2} แท้จริงมนุษย์นั้นอยู่ในความสูญเสียนะ

{103:3} นอกจากบรรดาผู้ที่มีศรัทธา และกระทำคุณงามความดี และตักเตือนซึ่งกันและกัน ในสิ่งที่
เป็นสัจธรรม และตักเตือนซึ่งกันและกัน ให้มีความอดทน

104. ซูเราะฮ์อัลฮุมะซะฮ์ (บท ผู้นินทา)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {104:1} ความหายนะจงประสบแก่ทุกคน ผู้นินทาและผู้ใส่ร้ายผู้อื่น
- {104:2} ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สมบัติ และหมั่นนับมันอยู่เสมอ
- {104:3} เขาคิดว่าทรัพย์สมบัติของตนนั่นจะทำให้เขาอยู่ได้วันรันดร์
- {104:4} ไม่ดอก เขาจะต้องถูกโยนลงไปในอัลหุฎือมะฮ์แน
- {104:5} เธอรู้ไหมว่า อัลหุฎือมะฮ์แนคืออะไร?
- {104:6} คือเพลิงของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดให้ลุกโชน
- {104:7} ซึ่งมันจะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ
- {104:8} แท้จริงมันจะลุกไหม้คลุมบนพวกเขาอย่างมิดชิด
- {104:9} อยู่ในสภาพของเสาสูงชะลูด

105. ซูเราะฮ์อัลฟีล (บท ช้าง)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {105:1} เธอไม่เห็นดอกหรือ ว่าพระเจ้าของเธอได้ทรงทำเช่นใดกับบรรดาเจ้าของช้าง?
- {105:2} พระองค์ไม่ได้ทรงทำให้อุบายของพวกเขาสูญสิ้นดอกหรือ?
- {105:3} และได้ทรงส่งวิหคเป็นฝูง ๆ ลงมาบนพวกเขา
- {105:4} พวกมันได้ขวิดพวกเขาด้วยก้อนหินแกร่ง
- {105:5} แล้วทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นฟางที่ถูกกัดกิน

106. ชูเราะฮ์กรอยซุ (บท เผ่ากูเรซ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{106:1} เพื่อให้เกิดความสนิทและอบอุ่นใจแก่กูเรซ

{106:2} เพื่อให้เกิดความสนิทและอบอุ่นใจแก่พวกเขาในการเดินทางในเหมันตฤดูและคิมหันตฤดู

{106:3} ดังนั้น พวกเขาจงเคารพสักการะพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด

{106:4} พระผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว

107. ซูเราะฮ์อัลมาอูน (บท อุปกรณ์เครื่องใช้)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {107:1} เธอเห็นแล้วใช่ไหม ผู้ที่ปฏิเสธต่อการตัดสิน(ในปรโลก)?
- {107:2} นั่นก็คือผู้ที่ขับไล่ใส่ส่งเด็กกำพร้า
- {107:3} และไม่สนับสนุนในการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน
- {107:4} ความหายนะก็จะประสบแก่บรรดาผู้้นมาช
- {107:5} ซึ่งละเลยต่อการนมาชของพวกเขา
- {107:6} บรรดาผู้ซึ่งโอ้อวดกัน
- {107:7} และหวังแทนอุปกรณ์เครื่องใช้

108. ซูเราะฮ์อัลเกาะษัร (บท ความดีอันมากมาย)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {108:1} แท้จริงเราได้ประทานความดีอันมากมายแก่เธอแล้ว
- {108:2} ดังนั้นเธอจงมาขอเพื่อพระเจ้าของเธอ และจงเชือดสัตว์พลี
- {108:3} แท้จริงศัตรูของเธอ นั้น เขาต่างหากเป็นผู้สูญพันธุ์

109. ซูเราะฮ์อัลกาฟิรูน (บท บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{109:1} จงกล่าวเถิด "โอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา!"

{109:2} "ฉันจะไม่เคารพสักการะสิ่งที่พวกเธอเคารพสักการะ"

{109:3} "และพวกเธอก็ไม่ใช่เป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้า ที่ฉันเคารพสักการะ"

{109:4} "และฉันก็ไม่ใช่เป็นผู้เคารพสักการะสิ่งที่พวกเธอเคารพสักการะ"

{109:5} "และพวกเธอก็ไม่ใช่เป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้า ที่ฉันเคารพสักการะ"

{109:6} "พวกเธอมีศาสนาของพวกเขา และฉันก็มีศาสนาของฉัน"

110. ซูเราะฮ์อัลนัศร (บท ชัยชนะ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

{110:1} เมื่อการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ให้ชัยชนะและการพิชิตได้มาถึง

{110:2} และเธอได้เห็นผู้คนเข้าในศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่เหล่า

{110:3} ดังนั้นจงสดุดีพระพิสุทธิคุณด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเธอ และจงขอภัยโทษต่อพระองค์เถิด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นพระผู้ทรงอภัยโทษเสมอ

111. ซูเราะฮ์อัลมะสัด (บท เชือกถักด้วยใยอินทผาลัม)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {111:1} มือทั้งสองของอะบูละฮับจงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว
- {111:2} ทรัพย์สินสมบัติของเขา และสิ่งที่เขาได้ชวนชวายเอาไว้นั้น ไม่ได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย
- {111:3} เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีเพลิงลุกโชน
- {111:4} ทั้งภริยาของเขาด้วย นางเป็นผู้แบกพิน
- {111:5} ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผาลัม

112. ชูเราะฮ์อัลอิคลาศ (บท ความบริสุทธิ์ใจ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปราณียิ่ง

{112:1} จงกล่าวเถิด "พระองค์คืออัลลอฮฺ พระผู้ทรงเอกะ"

{112:2} "อัลลอฮฺนั้นทรงอิสระ"

{112:3} "พระองค์ไม่ทรงประสูติบุตร และไม่ทรงถูกประสูติ"

{112:4} "และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์"

113. ซูเราะฮ์อัลฟะลัก (บท รุ่งอรุณ)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {113:1} จงกล่าวเถิด "ข้าฯขอความคุ้มครองจากพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ"
- {113:2} "ให้พ้นจากความชั่วร้ายของสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น"
- {113:3} "และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของรัตติกาลเมื่อมันแผ่คลุม"
- {113:4} "และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าปมเงื่อน"
- {113:5} "และจากความชั่วร้ายของผู้อิจจาเมื่อเขาอิจจา"

114. ซูเราะฮ์อันนาส (บท มวลมนุษย์)

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ พระผู้ทรงเมตตายิ่ง พระผู้ทรงปรานียิ่ง

- {114:1} จงกล่าวเถิด "ข้าฯขอความคุ้มครองจากพระเจ้าแห่งมวลมนุษย์"
- {114:2} "พระราชาแห่งมวลมนุษย์"
- {114:3} "พระผู้เป็นเจ้าของมวลมนุษย์"
- {114:4} "ให้พ้นจากความชั่วร้าย ของผู้กระซิบกระซาบที่หลอกล่อ"
- {114:5} "ที่กระซิบกระซาบในหัวใจของมวลมนุษย์"
- {114:6} "จากหมู่ญินและมวลมนุษย์"

- جامع البيان في تفسير القرآن للطبري المتوفي ٣١٠ هـ
 الكشاف للزمخشري المتوفي ٥٣٨ هـ
 مفاتيح الغيب للرازي المتوفي ٦٠٦ هـ
 الجامع لأحكام القرآن للقرطبي المتوفي ٦٧١ هـ
 أنوار التنزيل وأسرار التأويل للبيضاوي المتوفي ٦٨٥ هـ
 تفسير القرآن العظيم لابن كثير المتوفي ٧٧٤ هـ
 تفسير الجلالين للمحلي والسيوطي المتوفي ٨٦٤ هـ
 فتح القدير للشوكاني المتوفي ١٢٥٠ هـ

ตำราอ้างอิงในการแปลอัลกุรอาน

- ญามิอฺ อัลบะยาน ฟิ ตัฟสีร อัลกุรอาน โดย อัจญ์ญ์อบะรียฺ (ตาย ฮ.ศ. 310)
- อัลกัชชาฟ โดย อัซซะมัดชะรียฺ (ตาย ฮ.ศ. 538)
- มะฟาติฮฺ อัลฆอຍบ โดย อัรรอซียฺ (ตาย ฮ.ศ. 606)
- อัลญามิอฺ ลีอะหฺกาม อัลกุรอาน โดย อัลกุฎบียฺ (ตาย ฮ.ศ. 671)
- อันวาร อัตตันซีล วะ อัสรอร อัตตะวีล โดย อัลบัยฎอวียฺ (ตาย ฮ.ศ. 685)
- ตัฟสีร อัลกุรอาน อัลอะซิม โดย อิบน์กะษีร (ตาย ฮ.ศ. 774)
- ตัฟสีร อัลญะลาลัยนฺ โดย อัลมะฮัลลีย์ และ อัศสุยูฏียฺ (ตาย ฮ.ศ. 864)
- ฟัตหฺ อัลกอดีร์ โดย อัชเชากานียฺ (ตาย ฮ.ศ. 1250)

References:

- Jami' al-Bayan fi Tafsir Qur'an by al-Qurtubi (d. H.E. 310)
- al-Kashshaf by al-Zamakhshari (d. H.E. 538)
- Mafatih al-Ghayb by al-Razi (d. H.E. 606)
- al-Jami' li Ahkam al-Qur'an by al-Qurtubi (d. H.E. 671)
- Anwar al-Tanzil wa Asrar al-Ta'wil by al-Baydawi (d. H.E. 685)
- Tafsir al-Qur'an al-'Azim by Ibn al-Kathir (d. H.E. 774)
- Tafsir al-Jalalayn by al-Mahalli wa al-Suyuti (d. H.E. 864)
- Fath al-Qadir by al-Shawkani (d. H.E. 1250)